Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów

w Radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1901.

W Wiedniu.
Z cesarsko-królewskiej drukarni nadwornej i rządowej.
1901.

(Polnisch.)

BIBLIOTHECA
V·N·A·V. IAGELL.
CRACOVIENSIS

Pierwszy Skorowidz.

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1901 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1897			
19. marca	Umowa zdrowotna międzynarodowa, zawarta między Austryą i Węgrami, Niemcami, Belgią, Hiszpanią, Francyą, Wielką Brytanią, Grecyą, Włochami, Luksemburgiem, Czarnogórzem, Turcyą, Holandyą, Persyą, Portugalią, Rumunią, Rosyą, Serbią i Szwajcaryą	13	45
15. czerwca	Traktaty i umowy Związku pocztowego powszechnego	137	351
1898			
16. czerwca	Układ dodatkowy do Umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892	142	451
1899			
30. grudnia	Traktat pomiędzy Najjaśniejszym Cesarzem austryackim, Królem czeskim itd. i Królem Apostolskim węgierskim a Najjaśniejszym Cesarzem niemieckim, Królem pruskim, w imieniu Państwa niemieckiego, w przedmiocie wzajemnej opieki nad dziełami literatury, sztuki i fotografii	50	171
1900			
13. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu tyczące się stosowania ustaw o stęplach i należytościach w czynnościach urzędowych Trybunału patentowego	1	1
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu delegacyi komory w budynku Urzędu pocztowo-telegraficznego w Feldkirchu	2	1
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. Komory głównej II. klasy w Kolinie do ekspedyowania wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych	3	1
22. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem odnośnie do §. 21 przepisu wykonawczego do powszechnej Taryfy cłowej obszaru cłowego austryacko-węgierskiego ogłasza się nowe wydanie wykazu komór i przykomorków w tym obszarze ustanowionych	14	103
1901			
4. stycznia	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości, tyczące się stosowania należytości od kontraktów małżeńskich	6	5
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o prowizorycznem dozwoleniu urzędowego uwierzytelnienia XLIII typu elektromierzy	4	2
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o uchyleniu koncesyi do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei podjazdowej od Mogiły do tamtejszego młyna klasztornego	7	5

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
20. stycznia	Patent cesarski, tyczący się zwołania Rady państwa	5	3
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się wyznaczania terminu dostawy przekazanych, podległych podatkowi ilości oleju ziemnego, gdy są z uwolnieniem od podatku wyprowadzane	8	7
23. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, którem w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Wels wprowadza się w wykonanie począwszy od dnia 1. kwietnia 1901, ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43. o wykonaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych	9	7
23. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, handlu, rolnictwa i kolei żelaznych, tyczące się obrotu olejami ziemnymi	12	9
28. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Sattledt do Grünau	10	8
9. lutego	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się przedłużenia terminu ustanowionego w rozporządzeniu z dnia 5. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 24, do wyjątkowego poterminowego ściągania przez c. k. kasy państwa monet zdawkowych srebrnych na 20, 10 i 5 c. wal. austr. już wyrugowanych	11	8
14. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i sprawiedliwości w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową, tyczące się wydawania depozytów sądowych	15	105
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, którem w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Węgierskiem Hradyszczu wprowadza się w wykonanie, począwszy od dnia 1. kwietnia 1901, ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43. o wykonaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych	16	105
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zmianach w spisie okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego, ogłoszonym rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117	17	105
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla okręgu nowo ustanowionego starostwa przeworskiego w Galicyi	19	109
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, którem podaje się do wiadomości wpisanie Wyższej niemieckiej Szkoły przemysłowej w Zabrzehu (zawód mechaniczno-techniczny) do wykazu zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej	23	113
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwami skarbu, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, którem pozwala się na używanie obligacyi kategoryi *A*, emisyi 1901 c. k. uprzywilejowanego austryackiego Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	20	110
1. marca	Rozporządzenie Ministerstwa handlu o zachowywaniu się okrętów handlowych morskich i jachtów względem okrętów wojennych i fortyfikacyi	18	106
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa morawsko-ostrawskiego i o wynikłej z tego zmianie dla okręgu rozkładu miasta Morawska Ostrawa	21	111

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
5. marca	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Loun do Libochowic	24	113
6. „	Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwami skarbu, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, którem dozwala się używania udziałowych zapisów dłużnych pożyczki pierwszeństwa, przez Spółkę akcyjną Dolno-austryacka kolej leśna zaciągniętej, do korzystego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	25	118
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o wzajemnem przekazywaniu towarów przewozowych na granicy austryacko-rosyjskiej	26	118
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem skarbu, tyczące się należytości urzędników Urzędu statystycznego pracy w razie sprawowania czynności służbowych poza obrębem budynku urzędowego .	35	151
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, podające spis kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych	29	133
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych o ustanowieniu Starostwa powiatowego w Dolnym Gänserndorfie w Dolnej Austryi	27	118
13. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem ustanawia się stopę tary dla papieru T. Nr. 191 i 192 w stosach z deskami osłaniającemi	30	141
13. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, tyczące się poddawania oceniu machin, aparatów, narzędzi i wszelkich innych przyrządów do celów elektrycznych	31	142
14. „	Ustawa, którą przedłuża się na rok 1901 okres ważności postanowienia co do wielkości kontyngentów rekruckich i pozwala się na ich pobór . .	22	112
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem ustanawiają się jednostki giełdowe służące za podstawę do wymierzenia podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i trycstyńskiej)	28	119
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, tyczące się zaprowadzenia w postępowaniu karnem nowej taryfy należytości dla biegłych sądowo-lekarskich	34	147
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu w Ministerstwie handlu Komisyi nieustającej, mającej na celu oznaczanie wartości handlowych do statystyki obrotu wewnętrznego	32	143
28. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, tyczące się udowodniania pochodzenia zboża serbskiego wprowadzanego do obszaru cłowego austryacho-węgierskiego	33	145
2. kwietnia	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu, którem zabrania się wkładania przedmiotów niejadalnych do towarów jadalnych, jakoteż przedawania i trzymania na przedaż takich towarów jadalnych, w których mieszczą się przedmioty niejadalne	36	152
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem w porozumieniu z interesowanemi władzami naczelnemi upraszcza się postępowanie przy przekazywaniu płac etatowych i emerytur z kas krajowych do jakichś innych kas, znajdujących się na obszarze administracyjnym władzy krajowej, nakazującej wypłatę	110	315

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
13. kwietnia	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty, tyczące się uprawnienia szkół głównych technicznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych do promowania na doktorstwo	37	153
13. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty, którem wydaje się dla szkół głównych technicznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych porządek egzaminów ścisłych	38	153
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, o zakazie handlu obnośnego w uzdrowisku Gossensass	43	163
15. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, którem upoważnia się c. i k. Urzędy konsulowskie w Valonie, Prisrenie i Bagdadzie do zupełnego wykonywania urzędu sędziowskiego i przepisuje się normy prawne, które pod tym względem mają być zachowywane	39	155
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, którem zmienia się punkt 6 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 239, zawierającego postanowienia co do sprzedaży odręcznej w aptekach, jakoteż co do wyrobu i sprzedaży wytworów leczniczych, będących specyfikami farmaceutycznymi	40	157
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, którem podaje się do wiadomości, że pod względem udowadniania uzdolnienia naukowego do służby ochotniczej jednorocznej wyższa Szkoła leśnicza w Pisku zaliczona została do ośmioklasowych szkół średnich publicznych lub posiadających prawa zakładów publicznych	58	197
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, którem podaje się do wiadomości wciągnięcie Szkoły leśniczej wyższej dla austryackich krajów alpejskich w Brucku nad Murą do wykazu zakładów naukowych tutejszokrajowych, które pod względem jednorocznej służby ochotniczej zostają na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi	59	197
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych tudzież Ministerstwem wyznań i oświaty, tyczące się uzupełnienia obwieszczenia z dnia 5. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 281, w którem wymieniono te zakłady naukowe, których świadectwa uważane są za dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych	44	163
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeniesieniu komory pomocniczej II. klasy w Novi do Cirkwenicy, o zwinięciu delegacyi cłowej, jaka istniała dotychczas w Cirkwenicy, o ustanowieniu w Novi delegacyi komory głównej w Senju z upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy i o oddaniu delegacyi cłowej w Selcach z dotychczasowemi jej upoważnieniami pod zwierzchnictwo rzeczonej komory głównej	41	159
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia przedażni sądowej w Grazu	42	159
25. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, tyczące się ustanowienia dodatku na tarę przy pobieraniu cła od olejków smołowych T. N. 117, przewożonych w wagonach cysternowych	45	164
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o zmianie §. 7 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 15. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 11 z r. 1886, na kolej żelazną parową z Kołomyi do Słobody rungurskiej (Ropy) z odnogami	46	165

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
3. maja	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, którem zmienia się postanowienia, zawarte w §§. 2 i 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. stycznia 1878, Dz. u. p. Nr. 8, tyczącego się należytości służby urzędów miar i wag za sprawdzanie i cechowanie wykonywane poza urzędem	47	165
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ograniczeniu upoważnień c. k. delegacyi urzędów cechowniczych	48	167
6. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień celniczych komory głównej w Nowym Jiczynie	60	198
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o utworzeniu nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa w Unter-Gänserndorfie w Dolnej Austryi, jakoteż o spowodowanej skutkiem tego zmianie w okręgu szacunkowym „Polityczny powiat floridsdorfski z wyłączeniem gminy miejscowej Floridsdorfu“ w Dolnej Austryi	51	175
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa w Unter-Gänserndorfie i o wynikłych z tego zmianach w kilku okręgach rozkładu podatku zarobkowego w Dolnej Austryi	52	175
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty, którem wydaje się sanitarno-policyjne przepisy, jakich przestrzegać należy, aby zapobiedz wypadkom zakażenia się przy zawodowo-technicznem badaniu i użyciu materyałów, zawierających zarodniki chorób zaraźliwych, udzielających się z reguły ludziom	49	167
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się ustanowienia administracyi podatkowej w Innsbruku i wynikających w skutek tego zmian w obwieszczonych rozporządzeniami z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, a względnie z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, spisach okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego, a względnie okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego	53	176
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, ustanawiające na kampanię 1901/1902 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi płaconej przy wywozie cukru	54	177
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się układu, zawartego pomiędzy c. k. Rządem austryackim a Rządem Księstwa liechtensteinskiego w celu zapobieżenia wypadkom podwójnego opodatkowania	68	229
28. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o niektórych zmianach i uzupełnieniach w wykazie komor	61	198
2. czerwca	Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Karniowa w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną przebudowane	55	179
2. „	Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Nowego Iczyna w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną przebudowane	56	187
2. „	Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Celowca w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną przebudowane	57	191

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
3. czerwca	Ustawa o użyciu części nadwyżek z obrotu kas sierocych zbiorowych . . .	62	199
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, którem zmienia się przepisy, tyczące się formy i treści doniesień o przygodach, które mają być czynione w myśl §. 29 ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888, o ubezpieczaniu robotników na wypadek przygody	65	211
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o zmianie niektórych postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. lipca 1886, Dz. u. p. Nr. 136, na kolej miejscową z Lincu—Urfahru do Aigenu (Mühlkreisbahn)	69	230
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Telcza do Slawonic	70	231
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu na kilku liniach sieci kolei małych na obszarze królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin przyległych	76	249
6. „	Ustawa o wybudowaniu kilku kolei żelaznych na koszt państwa i ustanowieniu programu budowy i wkładów Zarządu kolei państwa na czas aż do końca roku 1905	63	201
8. „	Patent cesarski, tyczący się zwołania sejmów krajowych	64	209
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem ustanawia się taksy za wystawianie certyfikatów rozbioru piwa przy przywozie i wywozie tegoż . . .	71	232
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o ponownem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XX. typu elektromierzy, tudzież o stanowczej aprobacie typu XLIV i prowizorycznej aprobacie typu XLV	73	233
11. „	Ustawa o budowie dróg wodnych i wykonaniu regulacyi rzek	66	215
13. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem zmienia się niektóre postanowienia co do używania bez opłaty podatku gorzalki i cukru do wyrabiania likierów, przeznaczonych na wywóz za linię cłową	67	219
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o zmianie w gronie koncesyonaryuszów kolei lokalnej Tersznice—Wildstein—Schönbach	77	249
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem aż do dalszego zarządzenia przedłuża się termin wyznaczony rozporządzeniem z dnia 11. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 25, do ściągania monet zdawkowych miedzianych na 1 i $^1/_2$ c. wal. austr. w połowie wartości imiennej	72	232
18. „	Ustawa o należytościach od przeniesienia majątku	74	235
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. Komory głównej I. klasy w Ustiu n. Ł. do odprawiania wolnych od cła rzeczy przesiedlców	82	279
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. Komory głównej II. klasy w Buchsie do odprawiania wolnych od cła rzeczy przesiedlców	102	299
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu cechowni w Lanszkrunie i Morawskiej Trzebowie	83	279
21. „	Rozporządzenie Ministrów skarbu i sprawiedliwości, w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, tyczącej się należytości od przeniesienia majątku	75	241

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
22. czerwca	Najwyższe pismo odręczne, tyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczynić się mają w czasie od 1. lipca 1901 aż do 30. czerwca 1902 do pokrywania kosztów spraw wspólnych	79	273
23. „	Ustawa, tycząca się dalszego pobierania podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwa w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1901	78	251
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu, którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 196, tyczące się wykonania §. 13, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu	111	315
26. „	Ustawa o zmianie postanowień co do podatku rentowego	80	275
27. „	Ustawa, którą względem robotników, w kopalniach węgla pod powierzchnią ziemi zatrudnionych, zmienia się ustawę z dnia 21. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 115, o zatrudnianiu młodocianych robotników i osób płci żeńskiej, tudzież o długości pracy dziennej i spoczynku niedzielnym w górnictwie	81	277
29. „	Ustawa o zniesieniu gremiów chirurgicznych i o przeniesieniu majątku tychże na izby lekarskie	84	279
30. „	Ustawa, mocą której zmienia się częściowo ustawę z dnia 29. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 85, dotyczącą urządzenia izb handlowych i przemysłowych	103	299
1. lipca	Ustawa o kolejach żelaznych niższego rzędu, których budowa ma być zapewniona w roku 1901	85	281
3. „	Ustawa o sprzedaży realności Nr. 409/II w Pradze	87	291
3. „	Ustawa o sprzedaży gruntów należących do przedmości w Stadlau i Floridsdorfie	88	291
3. „	Ustawa o sprzedaży bastyonu I w Zadarze	89	292
3. „	Ustawa o sprzedaży gruntów fortyfikacyjnych w pobliżu Bramy rządowej na Pohorzelcu w Pradze	90	292
3. „	Ustawa o sprzedaży kilku nieruchomości wojskowych w Pradze	91	293
3. „	Ustawa o sprzedaży dwóch nieruchomości w Maryborze własnością państwa będących	92	293
3. „	Ustawa o zbyciu drogą sprzedaży albo zamiany budynku c. k. Urzędu mennicznego w Pradze, tudzież kilku nieruchomości do budynku c. k. Urzędu loteryjnego tamże przynależących	93	293
3. „	Ustawa o zbyciu drogą zamiany skarbowych błoni szarnsteinskich w gminie Grünau	94	294
3. „	Ustawa o zbyciu drogą zamiany pewnej nieruchomości w Pilzni własnością państwa będącej	95	294
3. „	Ustawa o sprzedaży i obciążeniu nieruchomości własnością państwa będących, które są używane przez Zarząd wojskowy	96	295
3. „	Ustawa o sprzedaży pewnej części parceli katastralnej Nr. 297 w Breitensee, przez Zarząd wojskowy używanej	97	295

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
3. lipca	Ustawa o sprzedaży nieruchomości na „Wawelu“ w Krakowie, własnością państwa będących	98	296
3. „	Ustawa o sprzedaży wojskowego Domu inwalidów w Wiedniu	99	296
3. „	Ustawa o sprzedaży rządowego szpitala wojskowego w Maryborze	100	296
3. „	Ustawa o przedłużeniu mocy obowiązującej artykułu I, ustęp 1 ustawy z dnia 28. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 139, o sprzedaży kilku nieruchomości własnością państwa będących	101	297
8. „	Ustawa o podwyższeniu podatku od gorzałki i o przeznaczeniu pewnej części przychodu z tego podatku na rzecz funduszów krajowych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych	86	287
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem ze zmianą rozporządzeń ministeryalnych z dnia 5. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 89, z dnia 14. października 1889, Dz. u. p. Nr. 168, z dnia 25. października 1893, Dz. u. p. Nr. 158. z dnia 26. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 69, z dnia 21. stycznia 1899, Dz. u. p. Nr. 14 i z dnia 8. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 122, królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają na 24 okręgów nadzorczych urzędowania inspektorów przemysłowych	104	300
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, ustanawia się na rok 1901 wysokość zniżki podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumę ogólną podatku zarobkowego i stopę podatkową, obowiązującą względem przedsiębiorstw w §. 100, ustęp 1 i 5 przytoczonej ustawy szczegółowo określonych, które są obowiązane do publicznego składania rachunków	106	311
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się wymierzania podatku obrotowego od interesów, których przedmiotem są akcye Banku kredytowego w Pradze (Pražská úvěrní banka)	107	312
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, którem w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Ołomuńcu od dnia 1. sierpnia 1901 wprowadza się w życie ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych	108	312
13. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się wykonania postanowień artykułu II ustawy o dodatkowym podatku od gorzałki z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86	105	303
17. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty, tudzież Ministra skarbu, którem dla nowo utworzonego dziekanatu w Lawisie w dyecezyi trydenckiej ustanawia się, zaś dla istniejącego już dziekanatu w Cembrze zmienia się tę kwotę z tytułu sprawowania urzędu dziekańskiego, którą w zeznaniach przychodów miejscowych, składanych w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, przez pasterzy duchownych, uprawnionych do pobierania dopłaty do kongruy, uznawać należy za pozycyę wydatkową	114	317
18. „	Patent cesarski, tyczący się rozwiązania Sejmów krajowych galicyjskiego i krańskiego	109	313
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu delegacyi cłowej w zabudowaniu poczty wozowej Urzędu pocztowego i telegraficznego w Meranie	112	316

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
18. lipca	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu do skończenia budowy kolei lokalnej wązko-torowej od Sinczej Wsi do Żeleznej Kapli	115	317
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu do skończenia budowy kolei lokalnej wązko-torowej od Bregencyi do Bezau (bregencka kolej leśna)	116	318
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu, tyczące się traktatu, zawartego z Państwem niemieckiem w przedmiocie wzajemnej opieki nad dziełami literatury, sztuki i fotografii	113	316
23. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, którem zabrania się wprowadzania pigułek, zwanych „Dr. Williams Pinkpillen“	117	318
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, którem podaje się do wiadomości, że miejska Akademia handlowa w Jabloncu umieszczona została na liście tych zakładów naukowych tutejszo-krajowych, które pod względem jednorocznej służby ochotniczej są równouprawnione z wyższemi gimnazyami i wyższemi szkołami realnemi	133	349
31. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministrem rolnictwa, którem zmienia się §§. 4 i 19 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. sierpnia 1884, Dz. u. p. Nr. 145, a względnie z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 156, tyczące się zaprowadzenia w Szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu teoretycznych egzaminów rządowych z technicznych przedmiotów nauki ziemiaństwa	120	325
3. sierpnia	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, którem zakaz przywozu i przewozu pewnych towarów i przedmiotów z Egiptu, wydany dnia 7. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 81, rozszerza się na Konstantynopol	118	318
3. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Mikulaszowic do Rumburga z odnogą od Herrnwalde do Krasnej Lipy	119	319
3. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeniesieniu vöröstoronskiej komory głównej II. klasy na dworzec kolejowy w Vöröstoroniu (Porcsesd) i o ustanowieniu komory pomocniczej II. klasy w Vöröstoroniu	121	326
3. „	Obwieszczenie, Ministerstwa handlu którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171	138	447
6. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Brzecławy do Lednic	122	326
6. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu przykomorka u mostu na granicy państwa w Pontaflu, posiadającego upoważnienia komory pomocniczej II. klasy	124	335
7. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Karlowych Warów (Dalwic) do Merkelsgrünu	128	339
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się całkowitego spłacenia wspólnego długu nieustalonego w biletach państwa i emitowania biletów bankowych po 10 *K* przez Bank austryacko-węgierski	123	331
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XXXV *a* typu elektromierzy, tudzież o prowizorycznem aprobowaniu typów XLVI i XLVII	129	343

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
16. sierpnia	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się wymiaru podatku od gorzałki, jaki opłacać należy za płyny wyskokowe pędzone, przez linię cłową przywożone	125	335
16. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu tyczące się podwyższenia dodatku do cła, opłacanego przy przywozie towarów, które zawierają w sobie domieszkę alkoholu, albo do których wyrobu używa się alkoholu	126	335
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia sądów powiatowych w Bojkowicach i Pohorzelicach na Morawie	130	344
16. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, którem wydaje się zakaz przywożenia tak zwanego elektromotorowego naszyjnika dentystycznego, wprowadzonego w handel przez firmę Braci Gehring w Berlinie	134	349
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem wydaje się uzupełniające postanowienie do Regulaminu, tyczącego się pobierania dodatkowego podatku od gorzałki, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 13. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 105	127	337
17. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Rakownika do Lun	149	487
25. „	Patent cesarski, tyczący się rozwiązania Sejmu krajowego czeskiego	131	345
27. „	Patent cesarski, tyczący się zwołania Sejmu krajowego górno-austryackiego	132	347
27. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, którem wydaje się zakaz przywożenia przyrządów, przez firmę Rukin i Albrecht w Lipsku pod nazwą „Oxydonor Victory", „Panaxora" i „Animator" w handel wprowadzonych	135	350
2. września	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, w sprawie ściągnięcia biletów bankowych po 10 zł. w. a.	136	350
2. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych o ustanowieniu starostwa w miejscowości Schlanders w Tyrolu	139	449
2. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych o ustanowieniu starostwa we Frydku na Śląsku	140	449
3. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zmianie, jaka zaszła w spisie okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszonym rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117	141	450
3. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, tyczące się podwyższenia wynagrodzenia, jakie przyznawane być ma asesorom Sądu przemysłowego w Ustiu n. Ł. i ich zastępcom	144	479
11. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych, tyczące się upoważnienia c. k. Komory głównej w Trutnowie do odprawiania posyłek roślinnych, nadchodzących pocztą z zagranicy	145	479
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o prowizorycznem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XLVIII. i XLIX. typu elektromierzy	146	480
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa schlanderskiego w Tyrolu, tudzież o zmianie, jaka skutkiem tego nastąpiła w okręgu rozkładu podatku zarobkowego „Powiat polityczny merański"	147	480

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
21. września	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem skarbu, tyczące się podwyższenia wkupnego od patentów	158	505
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla dzielnicy Libni, tworzącej część królewskiego miasta stołecznego Pragi	151	497
24. „	Rozporządzenie Ministra kolei żelaznych, tyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207, a obowiązującego od dnia 1. stycznia 1893	143	471
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i skarbu o zakazie handlu obnośnego na obszarze miasta Hainburga	152	498
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, tyczące się rozszerzenia upoważnień c. k. Komory pomocniczej w Niedereinsiedlu (w Seebnitz w Saksonii) . .	165	527
27. „	Ustawa, którą z częściową zmianą i z częściowem uzupełnieniem ustaw z dnia 30 kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68 i z dnia 24. listopada 1876, Dz. u. p. Nr. 137, zostają na nowo uregulowane stosunki służbowe weterynarzów urzędowych, pełniących obowiązki w rządowej administracyi weterynaryjnej	148	483
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem skarbu, tyczące się zniżenia kwoty wkładki zakładowej w obrocie przekazowym (czekowym i kliryngowym) Urzędu pocztowych kas oszczędności	162	511
28. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Hartberga do Friedberga	150	492
1. października	Rozporządzenie całego Ministerstwa, tyczące się nadania c. i k. Wicekonsulatowi w Krajowie zupełnej jurysdykcyi	153	498
1. „	Patent cesarski, tyczący się rozwiązania sejmów krajowych dalmackiego, tyrolskiego, goryckiego i gradyskiego, tudzież istryjskiego	155	501
2. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, którem zakaz przywożenia i przewożenia pewnych towarów i przedmiotów z Konstantynopola, wydany dnia 3. sierpnia 1901, Dz. u. p. Nr. 118, rozszerza się na obszar miasta Neapolu i na tamtejszy okrąg portowy . .	154	499
4. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania elektromierzy typu XXVIII, tudzież o prowizorycznem aprobowaniu elektromierzy typów L, LI i LII	156	503
4. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, tyczące się szczegółowego opisu wodomierza typu XXXIV i elektromierzy typów XIII, XIV, XIV *a* i XVI (z rysunkami)	164	515
6. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o urządzeniu i sprawowaniu służby przy budowie nowych linii kolei żelaznych	157	504
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, tyczące się ustanowienia w miejscowości Gebirgs-Neudorf delegacyi cłowej, posiadającej upoważnienia komory pomocniczej II. klasy	159	505
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, tyczące się uzupełnienia dokumentu koncesyjnego z dnia 31. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 139, wydanego dla kolei lokalnej od Krakowa do Kocmyrzowa	160	507

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
8. października	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, tyczące się uzupełnienia Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 25. września 1895, Dz. u. p. Nr. 161, wydanego dla kolei żelaznych: Łużany—Zaleszczyki, Hliboka—Seret, Radowce—Frassin (Brodina), Nepołokowce—Wyżnica i Ickany—Suczawa	161	508
9. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną wązko-torową od Gmündu do Gross-Gerungs	166	527
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, tyczące się utworzenia c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych i ustanowienia Rady przybocznej do spraw budowy dróg wodnych	163	511
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XXIV typu elektromierzy wraz z jego odmianami . . .	167	528
21. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu cech nowej formy do oznaczania zagranicznego pochodzenia towarów złotych i srebrnych (cech dla zagranicza)	192	559
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające czwarty dodatek do przepisu, tyczącego się wykonania II. rozdziału ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich . .	168	529
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, tyczące się utworzenia dla obszaru nowo ustanowionego starostwa schlanderskiego nowego okręgu szacunkowego do podatku osobisto-dochodowego	171	533
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, tyczące się złączenia powiatów politycznych sińskiego i imoseckiego na zasadzie §. 2 rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 181, w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego dla spółki III. klasy	172	534
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, tyczące się zmian, jakim uległ spis okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony obwieszczeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233	173	534
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, tyczące się zmian, jakie zaszły w spisie okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszonym obwieszczeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233	174	535
25. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się stosowania postanowień ustawy o podatku od cukru do niektórych towarów, pojawiających się w handlu pod niewłaściwą nazwą „dekstryny“	169	531
25. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, tyczące się zmiany a względnie uzupełnienia niektórych postanowień Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej	170	531
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o utworzeniu okręgu szacunkowego do podatku osobisto-dochodowego dla dzielnicy Libni, stanowiącej część królewskiego miasta stołecznego Pragi	175	537
28. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu do wybudowania kolei żelaznej gorycko-ajdusińskiej	176	538
28. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości, tyczące się egzaminów sędziowskich	177	538
28. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Tryestu do obszaru Opczyny, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności	183	545

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
30. października	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przeniesienia siedziby urzędowej Sądu powiatowego w Rizaniu w Dalmacyi	178	538
31. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu cukru (ułatwienia co do składania dokumentów przepisanych w §. 14 ustawy o podatku od cukru, dozwolenie powielania, utrzymywanie kilku rejestrów sprzedaży, uproszczenie kontroli przy braniu na skład nieopodatkowanych wyrobów cukrowych i podwyższenie wagi maksymalnej dla próbek cukru)	180	541
31. „	Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa o utworzeniu w Wiedniu Zakładu bakteryologii rolniczej i ochrony roślin	181	542
1. listopada	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, którem uchyla się zakaz przywozu i przewozu, wydany rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 2. października 1901, Dz. u. p. Nr. 154, względem neapolitańskiego okręgu miejskiego i portowego	179	539
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu o zakazie handlu obnośnego na obszarze gminy Gainfarn	200	621
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o zmianie w §. 2 statutu Rady kolei żelaznych państwa	182	543
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, którem podaje się do wiadomości zamieszczenie Szkoły handlowej wyższej w Krakowie w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych uznanych za równorzędne z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej	211	659
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania wagi stołowej dziesiętnej utworu firmy Frigola i Sp. w Wrocławiu	185	555
11. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Swojsina do Boru	186	557
14. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i kolei żelaznych, tyczące się wyrobu i używania węgielka wapniowego (Calcium-Carbid) i acetylenu, tudzież obrotu tymi materyałami	184	549
16. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Stammersdorfu do Auersthalu .	196	565
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu Komory pomocniczej I. klasy w Kocmyrzowie do stosowania w obrocie kolejowym postępowania awizacyjnego i do potwierdzania wyjścia towarów przewozowych bez ograniczenia	204	625
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Liesingu w Dolnej Austryi	187	557
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości ,tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Weyprtach w Czechach	188	557
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Dobrzanach w Czechach	189	557
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Nuslu w Czechach	190	557

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
21. listopada	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Wrzowicach w Czechach	191	558
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania wagi zbożowej samoczynnej z urządzeniem na ciężarek ruchomy (systemu C. Reuthera i Reiserta)	198	617
25. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem uzupełnia się postanowienia co do obrotu gorzałką denaturowaną powszechnym środkiem denaturacyjnym	193	559
26. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, tyczące się odprawiania wina Marsala za opłatą cła zniżonego	194	560
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Niedergrundzie w Schandau w Saksonii) do postępowania wywozowego płynami wyskokowymi pędzonymi	206	631
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem do urzędowego badania ilości brzeczki piwnej pozwala się używać kontrolnego przyrządu mierniczego patentowanego na imię Erharda-Schaua i podaje się do wiadomości jego opis, tudzież przepis używania	197	571
29. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, tyczące się cennika lekarstw na rok 1902	195	561
30. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Wlaszima do Kralewic Dolnych . . .	199	619
30. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeistoczeniu królewsko węgierskiej komory pomocniczej II. klasy w Klenaku na komorę główną II. klasy .	201	621
4. grudnia	Ustawa o udzielaniu zapomóg z funduszów państwa na uśmierzenie lub odwrócenie niedostatku	202	621
7. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Jiczyna do Turnowa	205	625
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem uchylają się rozporządzenia ministeryalne z dnia 28. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 28, a względnie z dnia 9. marca 1887, Dz. u. p. Nr. 25 i wydają się postanowienia policyjne dla bezpieczeństwa przy sprzedaży cząstkowej przedmiotów z celluloidu, zachowywaniu celluloidu i towarów celluloidowych, tudzież przy przewozie tych przedmiotów	217	663
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o podziale okręgu szacunkowego do rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla powiatu politycznego frysztackiego na trzy okręgi szacunkowe	207	631
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości, tyczące się przeliczania monet zagranicznych i monet handlowych tutejszo-krajowych przy wymierzaniu i uiszczaniu należytości stęplowych bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów publicznych	208	632
12. „	Patent cesarski, tyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno- i górno-austryackiego, salzburskiego, styryjskiego, krainskiego, morawskiego, śląskiego, tudzież goryckiego i gradyskiego	203	623

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Numer	Strona
1901			
14. grudnia	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem zmienia się rozporządzenie z dnia 22. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 162, tyczące się wyżywnego, drożnego i należytości za doręczenie dla woźnych sądowych	212	659
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania LI typu elektromierzy	213	660
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zmianie w spisie okręgów szacunkowych do rozkładu podatku osobisto-dochodowego ogłoszonym obwieszczeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233	214	660
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i kolei żelaznych, tyczące się uzyskiwania patentów szyperskich do kierowania statkiem żaglowym lub parowym, statkiem motorowym lub łodzią motorową służącą do przewozu osób na jeziorze Bodeńskiem	215	661
17. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, tyczące się kilku zmian w wykazie dodatków służbowych urzędników państwa pod względem klasyfikacyi miast i miasteczek	209	633
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, któremi opatrywane być mają tkaniny do uszlachetnienia haftu przewożone	216	662
22. „	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież pokrywaniu wydatków państwa w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1902 i wygotowaniu zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1901, jakoteż dalszego używania aż do końca marca 1902 kwot, należących do peryodu administracyjnego 1901	210	635
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem uchylają się postanowienia §. 14 rozporządzenia z dnia 22. listopada 1887, Dz. u. p. Nr. 134, tyczące się wynagrodzenia dla urzędów pocztowych za sprawowanie służby pocztowych kas oszczędności	219	665
22. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości, tyczące się zaprowadzenia egzaminu zastępczego do służby kancelaryjnej	220	667
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o rozwiązaniu c. k. Ministeryalnego Urzędu płatniczego i złączeniu go z Centralną Kasą państwa	221	668
28. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ściągnięciu udziałowych przekazów hipotecznych i zmniejszeniu się tego długu nieustalonego do sumy 91,942.305 koron	218	664

Drugi Skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw, rozporządzeń itd. od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1901 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik LIII, część I do XCVIII ogłoszonych *).

Abecadłowy spis towarów taryfy cłowej; zmiany i uzupełnienia pod wyrazem: Wytwory chemiczne, tyczące się gum skrobiowych (dekstryny, leiogommy) 170, **531**.

Abela probierze naftowe; ich sprawdzanie i uwierzytelnianie 12, **14**.

Acetylen; przepisy tyczące się wyrobu, używania i obrotu handlowego 184, **549**.

Administracya podatkowa w Innsbrucku; ustanowienie 53. **176**.

Akademia handlowa miejska w Jabłońcu; zaliczenie jej do zakładów naukowych równouprawnionych z gimnazyami i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby wojskowej jednorocznej 133, **349**.

Akcye Banku kredytowego w Pradze (Pražska úvěrni Banka), wymierzanie podatku obrotowego od interesów, których one są przedmiotem 107. **312**.

Alkohol; podwyższenie dodatku do cła od towarów zawierających alkohol, albo do których wyrobu używa się alkoholu 126, **335**.

Animator, środek leczniczy wyrabiany przez firmę Rukin i Albert w Lipsku: zakaz wprowadzania 135, **350**.

Aprobata nowych typów elektromierzy, ob. Elektromierze.

Apteki; ogłoszenie o wydaniu cennika lekarstw na rok 1902 195, **561**.

— zmiana punktu 6 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 239, co do sprzedaży odręcznej, jakoteż co do wyrobu i sprzedaży specyfików farmaceutycznych 40, **157**.

Asesorowie sądu przemysłowego w Ustiu n. L.; podwyższenie im i ich zastępcom wynagrodzenia za ubytek w zarobku 144, **479**.

Auersthal, ob. Kolej żelazna.

Autorskie prawa; Traktat z Niemcami z dnia 30. grudnia 1899, tyczący się ich zabezpieczenia 50, **171**; rozporządzenie wykonawcze 118, **316**.

Badanie i używanie zawodowo-techniczne materyałów zawierających zarodniki chorób zaraźliwych, udzielających się z reguły ludziom; przepisy mające na celu zapobieganie zakażaniu się 49, **167**.

Bagdad; upoważnienie c. i k. Urzędu konsulowskiego do wykonywania urzędu sędziowskiego i normy prawne pod tym względem obowiązujące 39, **135**.

Bakteryologia rolnicza i ochrona roślin: utworzenie w Wiedniu zakładu do tych zadań 181, **542**.

Bank austryacko-węgierski; emisya biletów po 10 koron 123, **331**.

— — — wywołanie z obiegu i ściągnięcie biletów po 10 zł. w. a. 136, **350**.

Bankowe bilety po 10 koron; emisya 123. **331**.

— — po 10 zł. w. a.; wywołanie z obiegu i ściągnięcie 136. **350**.

Barwa cech tożsamości, któremi opatrywane być mają tkaniny do uszlachetnienia haftu przewożone 216. **662**.

Bezau, ob. Kolej żelazna.

*) Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszemi czcionkami wydrukowana, stronnicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

Biegli sądowo-lekarscy; taryfa należytości nowo zaprowadzona w postępowaniu karnem 34, **147**.

Bilety bankowe, ob. Bankowe bilety.

Bodeńskie jezioro; uzyskiwanie patentów szyperskich do kierowania statkami żaglowymi lub parowymi, tudzież statkami lub łodziami motorowemi 215, **661**.

Bojkowice w Morawii: ustanowienie Sądu powiatowego 130, **344**.

Bor,
Bregencya, } ob. Kolej żelazna.

Breitensee; ustawa o sprzedaży pewnej części parceli katastralnej Nr. 297, używanej przez Zarząd wojskowy 97, **295**.

Brodina, ob. Kolej żelazna.

Browary; pozwolenie używania przyrządu patentowanego na imię Erhard-Schau do urzędowego kontrolowania wyrobionej ilości brzeczki piwnej; opis tego przyrządu i sposób używania 197, **571**.

Bruck nad Murą; zaliczenie tamtejszej Szkoły leśniczej wyższej do zakładów naukowych, zostających na równi z gimnazyami i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby wojskowej jednorocznej 59, **197**.

Bryllantyny; uzupełnienie abecadłowego spisu towarów umieszczeniem tego wyrazu 170, **531**.

Brzeclawa, ob. Kolej żelazna.

Brzeczka piwna; pozwolenie używania przyrządu patentowego na imię Erhard-Schau do urzędowego kontrolowania wyrobionej w browarach ilości brzeczki; opis tego przyrządu i sposób używania 197, **571**.

Buchs, ob. Komora.

Budowa dróg wodnych i regulacya rzek: ustawa 66, **215**.

— — — utworzenie c. k. Dyrekcyi budowy i Rady przybocznej do spraw budowy takich dróg 163, **511**.

— nowych linii kolei żelaznych państwa; urządzenie i sprawowanie tej służby 157, **504**.

Budowlany przemysł, ob. Przemysł.

Bukowina; zwołanie sejmu krajowego 64, **209**.

Calcium-Carbid. ob. Węgielek wapniowy.

Cechownicze urzędy; ograniczenie upoważnień ich delegacyi 48, **167**.

Cechownie złota i srebra; ustanowienie ich w Lanszkrunie i w Morawskiej Trzebowie 83, **279**.

Cechy do oznaczania zagranicznego pochodzenia towarów złotych i srebrnych; zaprowadzenie nowych 192, **559**.

Cechy tożsamości, któremi opatrywane być mają tkaniny do uszlachetnienia hałtu przewożone; ich barwa 216, **662**.

Celluloid i wyroby z niego; nowe przepisy policyjne co do sprzedaży cząstkowej, zachowywania i przewozu 217, **663**.

Celowiec, ob. Podatek czynszowy.

Cembra, ob. Dziekanat.

Cennik lekarstw na rok 1902; ogłoszenie o wydaniu 195, **561**.

Centralna kasa państwa; złączenie z nią rozwiązanego c. k. Ministeryalnego Urzędu płatniczego 221, **668**.

Certyfikaty rozbioru piwa wystawiane przy przywozie i wywozie; taksy od nich 71, **232**.

Chemiczne wytwory; zmiany pod tym wyrazem w Abecadłowym spisie towarów taryfy cłowej 170, **531**.

Chirurgiczne gremia; ustawa o ich zniesieniu i przeniesieniu ich majątku na izby lekarskie 84, **279**.

Choroby zaraźliwe udzielające się z reguły ludziom; przepisy w przedmiocie zapobiegania zakazaniu się przy zawodowo-technicznem badaniu i używaniu materyałów zawierających zarodniki takich chorób 49, **167**.

Cirkwenica, ob. Komora.

Cło od machin, aparatów, narzędzi i wszelkich innych przyborów służących do celów elektrycznych 31, **142**.

— od olejków smołowych T. Nr. 117; dodatek na tarę doliczać się mający wtedy, gdy są przewożone w wagonach cysternowych 45, **164**.

— od towarów wprowadzanych, zawierających w sobie domieszkę alkoholu, albo do których wyrobu używa się alkoholu; podwyższenie dodatku do niego 126, **335**.

Cłowe urzędy; wykaz tych, które ustanowione są w obszarze cłowym austryacko-węgierskim z podaniem ich kategoryi i upoważnień celniczych 14, **103**; zmiany i uzupełnienia 61, **198**.

Cukier i gorzałka; zmiana przepisów o używaniu ich bez opłaty podatku do wyrabiania likierów przeznaczonych na wywóz za linię cłową 67, **219**.

— stosowanie ustawy o podatku od niego do towarów pojawiających się w handlu pod niewłaściwą nazwą „dekstryny“ 169, **531**.

— ustanowienie na kampanię 1901/1902 wymiaru zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi płaconej przy wywozie 54, **177**.

— zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu 180, **541**.

— ob. Abecadłowy spis towarów taryfy cłowej.

Czechy; patenty cesarskie. tyczące się rozwiązania i zwołania sejmu krajowego 64, **209**; 131, **345**; 203. **623**.

Czekowy i kliryngowy obrót Urzędu pocztowych kas oszczędności; zniżenie wkładki zakładowej 162, **511**.

Dalmacya; rozwiązanie sejmu krajowego 155, **501**; zwołanie 64, **209**.

Dalwice, ob. Kolej żelazna.

Dekstryny; instrukcya do badania ilości cukru w nich zawartego 170, **532**.

— stosowanie ustawy o podatku od cukru do towarów pojawiających się w handlu pod tą niewłaściwą nazwą 169, **531**.

Delegacya cłowa w Cirkwenicy; zwinięcie 41, **159**.

— — ustanowienie w budynku Urzędu pocztowo-telegraficznego w Feldkirchu 2, **1**.

— — ustanowienie w zabudowaniu Urzędu pocztowego i telegraficznego w Meranie 112, **316**.

— — ustanowienie w Gebirgs-Neudorf 159, **505**.

— — w Novi; ustanowienie 41, **159**.

— — w Selcach; oddanie jej pod zwierzchnictwo komory głównej seńskiej 41, **159**.

Delegacye urzędów cechowniczych; ograniczenie upoważnień ich delegacyi 48, **167**.

Denaturowana gorzałka; uzupełnienie postanowień co do jej obrotu 193, **559**.

Depozyty sądowe; rozporządzenie, tyczące się manipulacyi przy ich wydawaniu 15, **105**.

Dług państwa nieustalony w udziałowych przekazach hipotecznych; zmniejszenie się onegoż do 91,942.305 koron 218, **664**.

— — wspólny nieustalony, w biletach państwa; spłacenie całkowite onegoż 123, **331**.

Dobrzany, ob. Sąd powiatowy.

Dodatek czwarty do Przepisu, tyczącego się wykonania rozdziału II. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich 168, **529**.

— 41. do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 134, **447**.

Dodatki służbowe urzędników państwa; zmiany w ich wykazie pod względem klasyfikacyi miast i miasteczek 209, **633**.

Doktorstwo; uprawnienie szkół głównych technicznych do promowania na tę godność 37, **153**.

Dolna Austrya; zwołanie sejmu krajowego 64, **209** i 203, **623**.

Doniesienia o przygodach; zmiana przepisów, tyczących się formy i treści doniesień w myśl ustawy o ubezpieczaniu robotników na wypadek przygody 65, **211**.

Drogi wodne: utworzenie c. k. Dyrekcyi budowy i Rady przybocznej do spraw budowy tych dróg 163, **511**.

Drożne woźnych sądowych; zmiana rozporządzenia z r. 1899, tyczącego się należytości woźnych 212. **659**.

Dyrekcya budowy dróg wodnych c. k.; utworzenie 163, **511**.

— — kolei: utworzenie pod tą nazwą osobnej sekcyi w Ministerstwie kolei żelaznych 157, **564**.

Dziekanaty w Cembrze i w Lavis w dyecezyi trydenckiej; ustanowienie kwoty, która z tytułu sprawowania urzędu dziekańskiego ma być w zeznaniach przychodów pasterza duchownego uznana za pozycyę wydatkową 114, **317**.

Egzamin zastępczy do służby kancelaryjnej 220, **667**.

Egzamina rządowe z przedmiotów technicznych nauki ziemiaństwa w Szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu; zmiana rozporządzenia z r. 1884 120, **325**.

— sędziowskie; zmiana odnośnego rozporządzenia z dnia 1. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 182 177, **538**.

— ścisłe w szkołach głównych technicznych, ich porządek 38, **153**.

Elektromierze nowo aprobowane:

Typ XX. ponownie stanowczo 73, **233**.
„ XXIV. i jego odmiany, stanowczo 167, **528**.
„ XXVIII. stanowczo 156, **503**.
„ XXXV *a* stanowczo 129, **343**.
„ XLIII. prowizorycznie 4, **2**.
„ XLIV. stanowczo 73, **233**.
„ XLV. prowizorycznie 73, **233**.
„ XLVI. i XLVII. prowizorycznie 129, **343**.
„ XLVIII. i XLIX. prowizorycznie 146, **480**.
„ L., LI. i LII prowizorycznie 156, **503**.
„ L. stanowczo 213, **660**.

— opisy szczegółowe typów XIII. XIV, XIV *a* i XVI (z rysunkami) aprobowanych stanowczo rozporządzeniem z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176 164, **515**.

Elektryczne machiny, aparaty, tudzież narzędzia i przybory do celów elektrycznych; cło od nich 31. **142**.

Emerytury; uproszczenia przy przekazywaniu ich z kas krajowych do innych kas na obszarze administracyjnym Władzy krajowej nakazującej wypłatę 110. **315**.

Erhard-Schau; pozwolenie używania przyrządu patentowanego na to imię do urzędowego kontrolowania wyrobionej w browarach ilości brzeczki piwnej, opis tego przyrządu i sposób używania 197, **571**.

Feldkirch; ustanowienie delegacyi komory w budynku tamtejszego Urzędu pocztowo-telegraficznego 2, **1**.

Floridsdorf; ustawa o sprzedaży gruntów skarbowych 88, **291**.

Fortyfikacye nadmorskie; przepis o zachowywaniu się względem nich okrętów handlowych i jachtów 18, **106**.

Fotografia, ob. Traktat z Niemcami.

Friedberg, ob. Kolej żelazna.

Frigola i Sp., firma w Wrocławiu: przyjmowanie do sprawdzania i cechowania wagi stołowej dziesiętnej utworu tej firmy 185, **555**.

Frydek na Śląsku; ustanowienie starostwa 140, **449**; utworzenie nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego 141, **450**; utworzenie okręgu szacunkowego do rozkładu podatku osobisto-dochodowego 173, **534**.

Frysztackie starostwo; podział na 3 okręgi szacukowe do rozkładu podatku osobisto-dochodowego 207, **631**.

Gainfarn; zakaz handlu obnośnego 200, **621**.

Galicya i Krakowskie: patent cesarski, tyczący się rozwiązania sejmu krajowego 109, **313**.

— — — patenty cesarskie, tyczące się zwołania sejmu krajowego 64, **209**; 203, **623**.

— — — ustawa o sprzedaży nieruchomości na Wawelu przez Zarząd wojskowy używanych 98, **296**.

— — — utworzenie okręgn rozkładu podatku zarobkowego powszechnego dla starostwa przeworskiego 19, **109**.

— — — uzupełnienie koncesyi na kolej żelazną od Krakowa do Kocmyrzowa 160, **507**.

— — — ob. Szkoła handlowa wyższa w Krakowie.

Gänserndorf Dolny; ustanowienie starostwa powiatowego 27, **118**.

— — utworzenie okręgu rozkładu podatku zarobkowego 52, **175**.

Gebirgs-Neudorf, ob. Delegacya cłowa.

Gehring Bracia, firma w Berlinie; zakaz wprowadzania elektromotorowego naszyjnika dentystycznego, wyrabianego przez tę firmę 134, **349**.

Giełdy tutejszo-krajowe (wiedeńska, praska i tryestyńska); jednostki, służące za podstawę do wymierzenia podatku od obrotu papierów tamże notowanych 28, **119**.

Gmünd, ob. Kolej żelazna.

Gomelina; uzupełnienie pod tym wyrazem w Abecadłowym spisie towarów taryfy cłowej 170, **531**.

Gorycya; patenty tyczące się rozwiązania i zwołania sejmu krajowego 64, **209**; 155, **501**; 203, **623**.

— ob. Kolej żelazna.

Gorzałka denaturowana powszechnym środkiem denaturacyjnym; uzupełnienie postanowień, tyczących się jej obrotu 193, **559**.

— i cukier; zmiana przepisów o używaniu ich bezopłaty podatku do wyrabiania likierów przeznaczonych do wywozu za linię cłową 67, **219**.

— regulamin poboru podatku dodatkowego 105, **303**: postanowienia uzupełniające 127, **337**.

— ustawa o podwyższeniu podatku od niej i o przeznaczeniu pewnej części przychodu z tego podatku na rzecz funduszów krajowych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 86, **287**; rozporządzenie wykonawcze 105, **303** i 127, **337**.

— wymiar podatku od tej, która przywożona jest przez linię cłową 125, **335**.

Gossensass, uzdrowisko; zakaz handlu obnośnego 43, **163**.

Górna Austrya; patenty cesarskie, tyczące się zwołania sejmu krajowego 64, **209**; 132, **347**; 203, **623**.

Granica austryacko-rosyjska; umowa z Rządem rosyjskim co do wzajemnego przekazywania sobie towarów przewozowych 26, **110**.

Graz; ustanowienie przedażni sądowej 42, **159**.

Gross-Gerungs, ob. Kolej żelazna.

Grünau; ustawa o zbyciu drogą zamiany błoni skarbowych szarnsteinskich 94, **294**.

— ob. Kolej żelazna.

Gumy skrobiowe (dekstryna, leiogomme), ob. Abecadłowy spis towarów.

Hafty do uszlachetnienia przewożone; barwa cech tożsamości, któremi na komorach mają być opatrywane 216, **662**.

Hainburg; zakaz wykonywania handlu obnośnego w tem mieście 152, **498**.

Handel obnośny; zakaz wykonywania go w uzdrowisku Gossensass 43, **163**.

— — — — — w mieście Hainburgu 152, **498**.

— — — — — w gminie Gainfarn 200, **621**.

Hartberg, ob. Kolej żelazna.

Hipoteczne przekazy udziałowe; ściągnięcie ich i zmniejszenie się tego długu nieustalonego do 91,942.305 koron 218, **664**.

Hliboka, ob. Kolej żelazna.

Ickany, ob. Kolej żelazna.

Imosecki powiat polityczny; złączenie go z powiatem sińskim w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego powszechnego 172, **534**.

Innsbruck; ustanowienie Administracyi podatkowej 53, **176**.

Inspektorowie przemysłowi; nowy podział królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na 24 okręgi urzędowania tychże inspektorów 104, **300**.

Instrukcya do badania ilości cukru zawartego w dekstrynach 170, **532**.

Istrya; patenty najwyższe, tyczące się rozwiązania i zwołania sejmu krajowego 64, **209** i 155, **501**.

Izby handlowo-przemysłowe; zmiana ustawy z r. 1868 o ich urządzeniu 103, **299**.

— lekarskie; ustawa o zniesieniu gremii chirurgicznych i przeniesieniu ich majątku na izby lekarskie 84, **279**.

Jablonec, ob. Akademia handlowa.

Jadalne towary; zakaz wkładania do nich przedmiotów niejadalnych, jakoteż przedawania i trzymania na przedaż takich towarów jadalnych, w których mieszczą się przedmioty niejadalne 36, **152**.

Jednoroczna służba wojskowa ochotnicza; zakłady naukowe równouprawnione pod względem takiej służby z gimnazyami i szkołami realnemi wyższemi:

Akademia handlowa miejska w Jabloncu 133, **349**.

Szkoła przemysłowa wyższa w Zabrzehu 23, **113**.

Szkoła wyższa leśnicza w Brucku n. M. 59, **197**.

„ „ w Piseku 58, **197**.

Szkoła handlowa wyższa w Krakowie 211, **659**.

Jednostki giełdowe służące za podstawę do wymierzenia podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryestyńskiej 28, **119**.

Jiczyn, ob. Kolej żelazna.

Kanały; ustawa o ich budowie i regulacyi rzek 66, **215**

Kancelaryjna służba; zaprowadzenie egzaminu zastępczego do tej służby 220, **667**.

Karłowe Wary, ob. Kolej żelazna.

Karniów, ob. Podatek czynszowy.

Kary uwięzienia w aresztach odosobnionych; zaprowadzenie ich wykonywania w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Ołomuńcu 108, **312**.

w Wels 9, **7**.

w Węgierskiem Hradyszczu 16, **105**.

Karyntya; zwołanie sejmu 64, **109**.

Kasy krajowe; uproszczenie postępowania przy przekazywaniu płac etatowych i emerytur z tychże kas do innych, znajdujących się na obszarze administracyjnym Władzy nakazującej wyplatę 110. **315**.

— oszczędności pocztowe; uchylenie §. 14 rozporządzenia z dnia 22. listopada 1887, Dz. u. p. Nr. 134, tyczącego się wynagrodzeń dla urzędów pocztowych za sprawowanie służby kas oszczędności 219, **665**.

— — — zniżenie wkładki zakładowej w obrocie przekazowym (czekowym i kliryngowym) 162, **511**.

— sieroce zbiorowe; ustawa o użyciu części nadwyżek z ich obrotu 62, **199**.

Klasyfikacya miast i miasteczek do wymiaru dodatków służbowych dla urzędników państwa 209, **633**.

Klenak, ob. Komora.

Kliryngowy obrót Urzędu pocztowych kas oszczędności; zniżenie wkładki zakładowej 162, **511**.

Kočmyrzów, ob. Kolej żelazna i Komora.

Kolej żelazna lokalna od Bregencyi do Bezau (kolej bregencka leśna); przedłużenie terminu skończenia budowy 116, **318**.

— — — od Brzeclawy do Lednic, koncesya 122, **326**.

— — — gorycko-ajdusińska; przedłużenie terminu skończenia budowy 176, **538**.

— — — od Gmündu do Gross-Gerungs, koncesya 166, **527**.

— — — od Hartbergu do Friedbergu, koncesya 150, **492**.

— — — od Jiczyna do Turnowa, koncesya 205, **625**.

— — — od Karłowych Warów (Dalwic) do Merkelsgrünu, koncesya 128, **339**.

— — — od Kołomyi do Słobody rungurskiej (Ropy) z odnogami; zmiana §. 7 koncesyi z dnia 15. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 11 z r. 1886 46, **165**.

— — — od Krakowa do Kočmyrzowa; uzupełnienie dokumentu koncesyjnego 160, **507**.

— — — od Linzu—Urfahru do Aigenu (Mühlkreisbahn); zmiana dokumentu koncesyjnego 69, **230**.

— — — od Loun do Libochowic, koncesya 24, **113**.

— — — od Mikulaszowic do Rumburga z odnogą od Herrnwalde do Krasnej Lipy, koncesya, 119, **319**.

Kolej żelazna lokalna od Rakownika do Lun, koncesya 149, **487**.

— — — od Sattledt do Grünau; przedłużenie terminu skończenia budowy 10, **8**.

— — — od Sinczej Wsi do Żeleznej Kapli; przedłużenie terminu skończenia budowy 115, **317**.

— — — od Stammersdorfu do Auersthalu, koncesya 196, **565**.

— — — od Swojsina do Boru; przedłużenie terminu skończenia budowy 186, **557**.

— — — od Telcza do Slawonic; przedłużenie terminu skończenia budowy 70, **231**.

— — — Tersznice—Wildstein—Schönbach; zmiana w gronie koncesyonaryuszów 77, **273**.

— — — od Wlaszima do Kralowic Dolnych; przedłużenie terminu skończenia budowy 199, **619**.

— — mała wązko-torowa od Tryestu do obszaru Opczyny, koncesya 183, **545**.

— — podjazdowa od Mogily do tamtejszego młyna klasztornego; uchylenie koncesyi do jej wybudowania 7, **5**.

Koleje żelazne Łużany—Zaleszczyki, Hliboka—Seret, Radowce—Frassin (Brodina), Nepokolowce—Wyżnica, Ickany—Suczawa; uzupełnienie dokumentu koncesyjnego z r. 1895 161, **508**.

— — małe na obszarze miasta Pragi i gmin przyległych; przedłużenie terminu otwarcia ruchu 76, **273**.

— — niższego rzędu; ustawa o tych, których budowa ma być zapewniona w r. 1901 85, **281**.

— — spis tych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z r. 1890, tycząca się obrotu towarów 29, **133**.

— — układ dodatkowy do umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890, tyczącej się obrotu towarów 142, **451**.

— — urządzenie i sprawowanie służby przy budowie nowych linii 157, **504**.

— — ustawa o wybudowaniu kilku kolei na koszt państwa i ustanowieniu programu budowy i układów zarządu kolei państwa na czas aż do końca 1905 r. 63, **201**.

— — zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień regulaminu ruchu 143, **471**.

Kolin; upoważnienie tamtejszej komory do odprawiania wolnych od cła rzeczy podróżnych 3, **1**.

Kołomyja, ob. Kolej żelazna.

Komisya nieustająca, mająca na celu oznaczenie wartości handlowych do statystyki obrotu wewnętrznego; jej statut 32, **143**.

Komora główna w Buchsie; upoważnienie do odprawiania wolnych od cła rzeczy podróżnych 102, **299**.

— — w Feldkirchu; ustanowienie jej delegacyi w budynku tamtejszego urzędu pocztowo-telegraficznego 2, **1**.

— — w Kolinie; upoważnienie do odprawiania wolnych od cła rzeczy podróżnych 3, **1**.

— — w Nowym Jiczynie; rozszerzenie jej upoważnień celniczych 60, **198**.

— — w Senju; ustanowienie jej delegacyi w Novi i oddanie delegacyi clowej w Selcach pod zwierzchnictwo tej komory głównej 41, **159**.

— — w Trutnowie; upoważnienie do odprawiania posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy 145, **479**.

— — w Ustiu n. L.; upoważnienie do odprawiania wolnych od cła rzeczy przesiedleców 82, **279**.

— — w Vöröstoroniu; przeniesienie jej na tamtejszy dworzec kolejowy (Porcsed) 121, **326**.

— pomocnicza w Klenaku; przeistoczenie na komorę główną II. klasy 201, **621**.

— — w Kocmyrzowie; upoważnienie do stosowania w obrocie kolejowym postępowania awizacyjnego i do potwierdzenia wyjścia towarów przewozowych bez ograniczenia 204, **625**.

— — w Niedergrundzie (Schandau); upoważnienie do postępowania wywozowego z płynami wyskokowymi pędzonymi 206, **631**.

— — w Niedereinsiedel (Seebnitz w Saksonii); rozszerzenie upoważnień 165, **527**.

— — w Novi; przeniesienie do Cirkwenicy 41, **159**.

— — w Vöröstoroniu; ustanowienie 121, **326**.

Komory i przykomorki; wykaz tych, które ustanowione są w obszarze clowym austryacko-węgierskim, z podaniem ich kategoryi i upoważnień 14, **103**; zmiany i uzupełnienia 61, **198**.

Konsensy; uzupełnienie rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu 111, **315**.

Konstantynopol; rozszerzenie na to miasto zakazu przywozu i przewozu towarów, wydanego dnia 7. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 81, co do Egiptu 118, **318**.

Konsulowskie urzędy c. i k. w Valonie, Prisrenie i Bagdadzie; upoważnienie do wykonywania urzędu sędziowskiego i normy prawne pod tym względem obowiązujące 39, **155**.

Kontrakty małżeńskie; uchylenie rozporządzenia z dnia 17. sierpnia 1851, tyczącego się należytości od dóbr posagowych 6, **5**.

Kontrola urzędowa wyrobionej w browarach ilości brzeczki piwnej; pozwolenie używania do tego przyrządu patentowanego na imię Erhard-Schau; opis jego i sposób używania 197, **571**.

Kontyngenty rekruckie; ustawa o przedłużeniu na rok 1901 ważności postanowienia co do ich wielkości i o ich poborze 22, **112**.

Kopalnie węgla; ustawa, mocą której ustawę z dnia 21. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 115, zmienia się co do robotników zatrudnionych w tych kopalniach pod powierzchnią ziemi 81, **277**.

Kraina: patenty cesarskie, tyczące się rozwiązania i zwołania sejmu krajowego 64, **209**; 109, **313**; 203, **623**.

Krajowa; nadanie tamtejszemu c. i k. Konsulatowi zupełnej jurysdykcyi 153, **498**.

Kraków; ustawa o sprzedaży nieruchomości na Wawelu używanych przez Zarząd wojskowy 98, **296**.

— ob. Kolej żelazna.

Kralowice Dolne, ob. Kolej żelazna.

Kredytowy zakład: c. k. uprz. austr. dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych, ob. Zakład kredytowy.

Lanszkruna, ob. Cechownie.

Lavis, ob. Dziekanat.

Lednice, ob. Kolej żelazna.

Leiogomme; uzupełnienie pod tym wyrazem w Abecadłowym spisie towarów taryfy cłowej 170, **531**.

Lekarstwa; ogłoszenie o wydaniu cennika na rok 1902 195, **561**.

— zmiana punktu 6 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 239, co do sprzedaży odręcznej w aptekach, jakoteż co do wyrobu i sprzedaży specyfików farmaceutycznych 40, **157**.

Lekarze; taryfa ich należytości w postępowaniu karnem nowo zaprowadzona 34, **147**.

Libeń, ob. Pragu.

Libochowice, ob. Kolej żelazna.

Liechtenstein; układ z Rządem tego księstwa, tyczący się zapobiegania przypadkom podwójnego opodatkowania 68, **229**.

Liesing, ob. Sąd powiatowy.

Likiery przeznaczone na wywóz za linię cłową; zmiana przepisów o używaniu do ich wyrabiania gorzałki i cukru bez opłaty podatku 67, **219**.

Linz, ob. Kolej żelazna.

Literatura, sztuka i fotografia; traktat z Niemcami w przedmiocie wzajemnej opieki nad ich dziełami 50, **171**; rozporządzenie wykonawcze 113, **316**.

Lokowanie kapitałów sierocych itp.; dozwolenie używania do tego celu obligacyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego austryackiego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych, kategorya A emisyi 1901 20, **110**.

— — — — dozwolenie używania do tego celu udziałowych zapisów dłużnych Spółki akcyjnej Dolnoaustryacka kolej leśna 25, **118**.

Louny, ob. Kolej żelazna.

Machiny, aparaty, narzędzia i wszelkie inne przybory służące do celów elektrycznych 31, **142**,

Marsala, ob. Wino.

Marybor; ustawa o sprzedaży dwóch nieruchomości skarbowych 92, **293**.

— — — — szpitala wojskowego 100, **296**.

Meran; ustanowienie delegacyi cłowej w zabudowaniu urzędu pocztowego i telegraficznego 112, **316**.

Merkelsgrün, ob. Kolej żelazna.

Miary i wagi; dodatek 41. do Porządku sprawdzania z r. 1872, tyczący się średnicy otworu korekcyjnego w ciężarkach handlowych na 50 *kg*, wag drążkowych równoramiennych i wag pomostowych Fairbanksa 138, **447**.

— — — przyjmowanie do sprawdzania i cechowania wagi stołowej dziesiętnej utworu firmy Frigola i Sp. w Wrocławiu 185, **555**.

— — — — — — — — — — zbożowej samoczynnej z urządzeniem na ciężarek ruchomy (systemu C. Reuthera i Reiserta) 198, **617**.

— — — zmiana rozporządzenia z dnia 8. stycznia 1878, Dz. u. p. Nr. 8, tyczącego się należytości funkcyonaryuszów za ich sprawdzanie i cechowanie poza urzędem 47, **165**.

Miasta i miasteczka; zmiany w ich klasyfikacyi do wymiaru dodatków służbowych dla urzędników państwa 209, **633**.

Międzynarodowa umowa zdrowotna zawarta w Wenecyi dnia 19. marca 1897 13, **45**.

— — co do obrotu towarów na kolejach żelaznych i zmiany w spisie szlaków kolejowych 29, **133**; układ dodatkowy 142, **451**.

Mikulaszowice, ob. Kolej żelazna.

Ministerstwo handlu; ustanowienie Dyrekcyi budowy dróg wodnych i Rady przybocznej do spraw budowy tych dróg 163, **511**.

— — ustanowienie komisyi nieustającej mającej na celu oznaczanie wartości handlowych do statystyki obrotu towarowego wewnętrznego 32, **143**.

— kolei żelaznych; utworzenie Dyrekcyi budowy kolei żelaznych 157, **564**.

Mogiła, ob. Kolej żelazna.

Monety zagraniczne i monety handlowe tutejszo-krajowe; przeliczanie ich przy wymierzaniu i uiszczaniu należytości stęplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów publicznych 208, **632**.

— zdawkowe miedziane po 1 i ½ c. wal. austr.; przedłużenie terminu ich ściągania w połowie wartości imiennej 72, **232**.

— — srebrne po 20, 10 i 5 c. wal. austr.; przedłużenie terminu do wyjątkowego poterminowego ściągania ich przez c. k. kasy państwa 11, **8**.

Morawia; zwołanie sejmu krajowego 64, **209** i 203, **623**.

Morawska Ostrawa; utworzenie nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego powszechnego 21, **111**.

— Trzebowa, ob. Cechownie.

Mühlkreisbahn, ob. Kolej żelazna.

Nafta; probierze do badania jej pod względem zapalności 12, **14**.

Należytości biegłych sądowo-lekarskich w postępowaniu karnem; nowa taryfa 34, **147**.

— i stęple; stosowanie ustaw o nich w czynnościach urzędowych Trybunału patentowego 1, **1**.

— od dóbr posagowych; uchylenie rozporządzenia z dnia 17. sierpnia 1851 6, **5**.

— od przeniesienia majątku; ustawa o nich 74, **235**; rozporządzenie wykonawcze 75, **241**.

— służby urzędów miar i wag za sprawdzanie i cechowanie poza urzędem; zmiana §§. 2 i 3 rozporządzenia z dnia 8. stycznia 1878, Dz. u. p. Nr. 8 47, **165**.

— stęplowe i bezpośrednie; przeliczanie przy ich wymierzaniu i uiszczaniu monet zagranicznych, jakoteż monet handlowych tutejszo-krajowych 208, **632**.

— urzędników Urzędu statystycznego pracy za czynności poza obrębem budynku urzędowego 35, **151**.

— woźnych sądowych zmiana odnośnego rozporządzenia z r. 1899 212, **659**.

Naszyjnik dentystyczny elektromotorowy firmy Bracia Gehring w Berlinie; zakaz wprowadzania 134, **349**.

Neapol; rozszerzenie na obszar tego miasta i na jego okrąg portowy zakazu przywozu i przewozu towarów, wydanego co do Konstantynopola 154, **499**; uchylenie 179, **539**.

Nepokolowce, ob. Kolej żelazna.

Niedereinsiedel, ob. Komora.

Niedergrund (Schandau), ob. Komora.

Niedostatek; ustawa o udzielaniu zapomóg z funduszów państwa na uśmierzenie go lub odwrócenie 202, **621**.

Niemcy; traktat z niemi z dnia 30. grudnia 1899 w przedmiocie opieki nad dziełami literatury, sztuki i fotografii 50, **171**; rozporządzenie wykonawcze 113, **316**.

Nieruchomości skarbowe przez Zarząd wojskowy używane; ustawa o przedłużeniu mocy obowiązującej artykułu I. ustęp 1 ustawy z dnia 28. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 139 161, **297**.

— — — — — — ustawa o ich sprzedaży i obciążeniu 96, **295**.

— — ob. także Sprzedaż i Zbycie.

Novi, ob. Delegacya.

Nowy Jiczyn, ob. Komora.

Nusle, ob. Sąd powiatowy.

Obligacye c. k. uprzywilejowanego Zakładu kredytowego austryackiego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych; dozwolenie używania kategoryi *A* emisyi 1901 do lokowania kapitałów sierocych itp. 20, **110**.

Obrót gorzałką denaturowaną powszechnym środkiem denaturacyjnym; uzupełnienie dotyczących postanowień 193, **559**.

— olejami ziemnymi; urządzenie onegoż 12, **9**.

— papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej, tryestyńskiej); jednostki służące za podstawę do wymierzenia podatku od niego 28, **119**.

— towarowy na kolejach żelaznych; spis tych kolei, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1900, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892 29, **133**.

— — — — — układ dodatkowy do umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890 142, **451**.

Odręczne pismo Najwyższe, tyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1901 aż do 30. czerwca 1902 do pokrywania kosztów spraw wspólnych 79, **273**.

Okręgi nadzorcze urzędowania inspektorów przemysłowych; nowy podział królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na 24 okręgi 104, **300**.

— rozkładu podatku zarobkowego powszechnego; utworzenie nowych a w skutek tego uzupełnienia i sprostowania w spisie okręgów ogłoszonym rozporządzeniem z d. 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117: z powodu ustanowienia starostwa frydeckiego 141, **450**;

— — — Administracyi podatkowej w Innsbrucku 53, **176**;

— — — starostwa morawsko-ostrawskiego 21, **111**;

z powodu ustanowienia dzielnicy Praga—Libeń 151, **497**;

— — — starostwa przeworskiego 19, **109**;

— — — — schlunderskiego 147, **480**;

— — — — unter-gänserndorfskiego 52, **175**;

— — — XX. dzielnicy m. Wiednia 17, **107**;

— — złączenia powiatów politycznych sińskiego i imoseckiego w jeden okrąg rozkładu 172, **534**.

Okręgi szacunkowe do rozkładu podatku osobisto-dochodowego; utworzenie nowych a w skutek tego uzupełnienia i sprostowania w spisie okręgów ogłoszonym rozporządzeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. **233**:
z powodu podziału starostwa frysztackiego na trzy okręgi szacunkowe 207, **631**;

— — połączenia gminy Stara Libeń z kr. miastem stoł. Pragą 175, **537**;

— — ustanowienia administracyi podatkowej w Innsbrucku 53, **176**;

— — — starostwa unter-gänserndorfskiego 51, **175**;

— — — — schlanderskiego 17, **533**;

— — — — frydeckiego 173, **534**;

— — utworzenia w mieście Wiedniu dzielnicy XX. 174, **535**;

— — zmniejszenia ilości członków komisyi szacunkowej dla powiatu politycznego postojeńskiego 214, **660**.

Okręty handlowe morskie i jachty; przepis ich zachowywania się względem okrętów wojennych i fortyfikacyi 18, **106**.

Olej ziemny surowy i wytwory destylacyi onegoż, tudzież oleje otrzymane drogą destylacyi suchej z ozokerytu, smoły ziemnej, łupku smolistego i węgla brunatnego lub kamiennego; urządzenie ich obrotu 12, **9**.

— — wyznaczanie terminu dostawy ilości przekazanych, podległych podatkowi, gdy są z uwolnieniem od podatku wyprowadzane 8, **7**.

Olejki smołowe T. Nr. 117 przewożone w wagonach cysternowych; dodatek na tarę przy pobieraniu cła od nich 45, **164**.

Ołomuniec, ob. Więzienie.

Opczyna, ob. Kolej żelazna.

Opieka nad dziełami literatury sztuki i fotografii; wykonanie odnośnego traktatu z Niemcami 113, **316**.

Opodatkowanie podwójne; układ z Rządem księstwa liechtensteinskiego mający na celu zapobieżenie przypadkom takiego opodatkowania 68, **229**.

Oszczędności kasy pocztowe; uchylenie §. 14 rozporządzenia z dnia 22. listopada 1887, Dz. u. p. Nr. 134, tyczącego się wynagrodzeń dla urzędów pocztowych za sprawowanie służby pocztowych kas oszczędności 219, **665**.

— — — zniżenie wkładki zakładowej w obrocie czekowym i kliryngowym 162, **561**.

Oxydonor Victory; środek leczniczy wyrabiany przez firmę Rukin i Albrecht w Lipsku; zakaz wprowadzania 135, **350**.

Panaxora, środek leczniczy wyrabiany przez firmę Rukin i Albrecht w Lipsku; zakaz wprowadzania 135, **350**.

Papier, T. Nr. 191 i 192 w stosach, z deskami osłaniającemi; tara dla niego ustanowiona 30, **141**.

Patent cesarski, tyczący się rozwiązania sejmu krajowego czeskiego 131, **345**.

— — — — — sejmów krajowych dalmackiego, tyrolskiego, goryckiego i gradyskiego i istryjskiego 155, **501**.

— — — — — — — galicyjskiego i krańskiego 109, **313**.

— — — — zwołania Rady państwa 5, **3**.

— — — — sejmu krajowego górno-austryackiego 131, **345**.

— — — — — sejmów krajowych dolno-austryackiego, czeskiego, istryjskiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dalmackiego, górno-austryackiego salzburskiego, karyntyjskiego, styryjskiego, krańskiego, bukowińskiego, morawskiego, śląskiego, tyrolskiego, goryckiego i gradyskiego, tudzież sejmu miasta Tryestu z okręgiem 64, **209**.

— — — — — — — czeskiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno- i górno-austryackiego, salburskiego, styryjskiego, krańskiego, morawskiego, śląskiego, tudzież goryckiego i gradyskiego 203, **623**.

Patenty; podwyższenie wkupnego 158, **505**.

— szyperskie; uzyskiwanie ich do kierowania statkami żaglowymi lub parowymi, tudzież statkami lub łodziami motorowemi na jeziorze bodeńskiem 215, **661**.

Perast ob. Sąd powiatowy.

Pigułki zwane „Dr. Williams Pinkpillen“ zakaz wprowadzania 117, **318**.

Pilzeń; ustawa o zbyciu drogą zamiany pewnej nieruchomości skarbowej 95, **294**.

Pinkpillen Dra Williamsa, zakaz wprowadzania 117, **318**.

Pisek; zaliczenie tamtejszej szkoły leśniczej wyższej do zakładów naukowych zostających na równi z gimnazyami i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby wojskowej jednorocznej 59, **197**.

Piwo; taksy od certyfikatów rozbioru wystawianych przy przywozie i wywozie 71, **232**.

Płace etatowe i emerytury; uproszczenie przy przekazywaniu ich z kas krajowych do innych kas na obszarze administracyjnym Władzy krajowej nakazującej wypłatę 110, **315**.

Płatniczy urząd ministeryalny, rozwiązanie go i złączenie z c. k. Centralną Kasą państwa 221, **668**.

Płyny wyskokowe pędzone; wymiar podatku od tych, które przywożone są przez linię cłową 125, **335**

Pobór kontyngentów rekruckich do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej w r. 1901, ustawa 22, **112**.

Pocztowe kasy oszczędności; zniżenie wkładki zakładowej w obrocie przekazowym (czekowym i kliryngowym) 162, **511**.

— — — uchylenie §. 14 rozporządzenia z dnia 22. listopada 1887, Dz. u. p. Nr. 134, tyczącego się wynagrodzenia dla urzędników pocztowych za sprawowanie służby kas oszczędności 219, **665**.

Pocztowy związek powszechny; traktaty i umowy z dnia 15. czerwca 1897 137, **351**.

Pocztowi funkcyonaryusze; uchylenie §. 14 rozporządzenia z dnia 22. listopada 1887, Dz. u. p. Nr. 134, tyczącego się wynagrodzeń za sprawowanie służby pocztowych kas oszczędności 219, **665**.

Podatek czynszowy; ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od niego dla tych budynków które celem polepszenia stosunków zdrowotnych lub ze względów komunikacyjnych zostaną przebudowane

na obszarze miasta Celowca 57, **191**;

— — — Karniowa 55, **179**;

— — — Nowego Jiczyna 56, **187**.

— dodatkowy od gorzałki: regulamin poboru tego podatku 105, **303**; postanowienia uzupełniające 127, **337**.

— gruntowy i budynkowy; zniżka na rok 1901 106, **311**.

— konsumcyjny od oleju ziemnego; wyznaczanie terminu dostawy posyłkom wyprowadzanym z rafineryi z uwolnieniem od tegoż podatku 8, **7**.

— obrotowy od interesów, których przedmiotem są akcye Banku kredytowego w Pradze (Pražska uvěrni Banka 107, **312**.

— obrotowy od papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryestyńskiej); jednostki służące za podstawę do wymierzania onegoż 28, **119**.

— — — — publicznych; przeliczanie przy wymierzaniu i uiszczaniu onegoż monet zagranicznych i monet handlowych tutejszo-krajowych 208, **632**.

— od cukru; stosowanie ustawy o nim do towarów pojawiających się w handlu pod niewłaściwą nazwą „dekstryny" 169, **531**.

— — — zmiany niektórych przepisów 180, **541**.

— od gorzałki przywożonej przez linię cłową; wymiar onegoż 125, **335**.

— — — ustawa o podwyższeniu go i o przeznaczaniu pewnej części przychodu z tego podatku na rzecz funduszów krajowych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 86, **287**; rozporządzenie wykonawcze 105, **303** i 127, **337**.

Podatek osobisto-dochodowy; utworzenie nowych okręgów szacunkowych; uzupełnienia i sprostowania w spisie okręgów, ogłoszonym rozporządzeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233:

z powodu ustanowienia starostwa frydeckiego 173, **534**;

— — podziału powiatu frysztackiego na trzy okręgi szacunkowe 207, **631**;

— — ustanowienia Administracyi podatkowej w Innsbrucku 53, **176**;

— — zmniejszenia ilości członków komisyi szacunkowej dla powiatu politycznego postojeńskiego 214, **660**;

— — ustanowienia starostwa schlanderskiego 171, **533**;

— — połączenia gminy Stara Libeń z kr. miastem stoł. Pragą 175, **537**;

— — ustanowienia starostwa unter-gänserndorfskiego 51, **175**;

— — utworzenia w m. Wiedniu dzielnicy XX. 174, **535**.

— rentowy: ustawa o zmianie postanowień, tyczących się tego podatku 80, **275**.

— zarobkowy powszechny: utworzenie nowych okręgów rozkładu a w skutek tego uzupełnienia i sprostowania w spisie tych okręgów, ogłoszonym rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117:

z powodu ustanowienia starostwa frysztackiego 141, **450**;

— — — Administracyi podatkowej w Innsbrucku 53, **176**;

— — — starostwa morawsko-ostrawskiego 21, **111**;

— — — dzielnicy Praga—Libeń 151, **497**;

— — — starostwa przeworskiego 19, **109**;

— — — — schlanderskiego 147, **480**;

— — połączenia powiatów politycznych sińskiego i imoseckiego w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego powszechnego 172, **534**;

— — ustanowienia starostwa unter-gänserndorfskiego 52, **175**;

— — — XX. dzielnicy w m. Wiedniu 17, **105**.

— zarobkowy przedsiębiorstw obowiązanych do składania rachunków publicznie: suma ogólna onegoż i stopa podatkowa na rok 1901 106, **311**.

Podatki osobiste bezpośrednie; dodatek czwarty do przepisu, tyczącego się wykonania rozdziału II ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 o tych podatkach 168, **529**.

— i opłaty; ustawa o dalszem ich pobieraniu tudzież pokrywaniu wydatków państwa w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1901 78, **251**; od 1. stycznia aż do końca marca 1902 210, **635**.

Podwyższenie dodatku do cła od towarów zawierających w sobie domieszkę alkoholu, albo do których wyrobu używa się alkoholu 126, **335**.

Podział królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych na 24 okręgów urzędowania inspektorów przemysłowych 104, **300**.

Pohorzelice w Morawii; ustanowienie Sądu powiatowego 130, **344**.

Policyjno-zdrowotne przepisy w przedmiocie zapobiegania zakażaniu się przy zawodowo-technicznem badaniu i używaniu materyałów zawierających zarodki chorób zaraźliwych, udzielających się z reguły ludziom 49, **167**.

Pontafel; ustanowienie przykomorka u mostu na granicy państwa 124, **135**.

Porządek egzaminów ścisłych w szkołach głównych technicznych 38, **153**.

Posagi; uchylenie rozporządzenia z dnia 17. sierpnia 1851, tyczącego się należytości od nich i od innych przeniesień majątku z powodu zawarcia związku małżeńskiego 6, **5**.

Postępowanie karne; zaprowadzenie nowej taryfy należytości dla biegłych sądowo-lekarskich 34, **147**.

Postojna; zmniejszenie ilości członków komisyi szacunkowej do rozkładania podatku osobisto-dochodowego dla powiatu politycznego postojeńskiego 214, **660**.

Praca, ob. Urząd statystyczny pracy.

Praga; ustawa o sprzedaży realności skarbowej Nr. 409/II 87, **291**.

— — — — gruntów fortyfikacyjnych w pobliżu Bramy rządowej na Pohorzelcu 90, **292**.

— — — — kilku nieruchomości wojskowych 91, **293**.

— ustawa o zbyciu drogą sprzedaży lub zamiany budynku c. k. Urzędu menniczego, tudzież kilku nieruchomości przynależących do budynku c. k. Urzędu loteryjnego 93, **293**.

— utworzenie dla nowej dzielnicy Praga—Libeń nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego powszechnego 151, **497**; nowego okręgu szacunkowego do rozkładu podatku osobisto-dochodowege 175, **537**.

— ob. Koleje żelazne i Giełdy.

Pražska úvěrni Banka; wymierzanie podatku obrotowego od interesów, których przedmiotem są akcye tego banku 107. **312**.

Prisren; upoważnienie c. i k. Urzędu konsulowskiego do wykonywania urzędu sędziowskiego i normy prawne pod tym względem obowiązujące 39, **155**.

Probierze naftowe Abela; ich sprawdzanie i uwierzytelnianie 12, **14**.

Program budowy kolei żelaznych państwa na czas aż do końca 1905 roku 63. **201**.

Promowanie na doktorstwo: uprawnienie do tego szkół głównych technicznych 37, **153**.

Przedażnia sądowa w Grazu; ustanowienie 42, **159**.

Przedłużenie terminu do wyjątkowego poterminowego ściągania przez c. k. kasy państwa monet zdawkowych srebrnych po 20, 10 i 5 c. w. a. 11, **8**.

Przedsiębiorstwa obowiązane do składania rachunków publicznie; suma ogólna ich podatku zarobkowego i stopa onegoż na rok 1901 106, **311**.

Przekazy hipoteczne udziałowe; ściągnięcie ich i zmniejszenie się tego długu nieustalonego do 91,942.305 koron 218, **664**.

Przeliczanie monet zagranicznych i monet handlowych tutejszo-krajowych przy wymierzaniu i uiszczaniu należytości stęplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów publicznych 208, **632**.

Przemysł budowlany; uzupełnienie §. 13, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893 o urządzeniu owych rodzajów tego przemysłu, które wymagają konsensu 111, **315**.

Przemysły konsensowe; uzupełnienie obwieszczenia z dnia 5. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 281, zawierającego spis tych zakładów naukowych, których świadectwa stanowią dowód uzdolnienia do rozpoczęcia takich przemysłów 44, **163**.

Przenoszenie majątku; ustawa o należytościach 74, **235**; rozporządzenie wykonawcze 75, **241**.

— — z powodu zawarcia małżeństwa; uchylenie rozporządzenia z dnia 17. sierpnia 1851, tyczącego się należytości od nich 6, **5**.

Przeworsk; utworzenie nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego powszechnego 19, **109**.

Przędze wełniane; upoważnienie komory głównej w Nowym Jiczynie do pobierania cła od nich 60, **198**.

Przygody na wypadek których robotnicy są ubezpieczani; zmiana przepisów, tyczących się formy i treści doniesień o tych przygodach 65, **211**.

Przykomorek u mostu w Pontaflu z upoważnieniami komory pomocniezej II. klasy; ustanowienie 124, **335**.

Przywóz i przewóz pewnych towarów i przedmiotów z Egiptu; rozszerzenie zakazu wydanego dnia 7. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 81 na Konstantynopol 118, **318**; na obszar miasta Neapolu i na tamtejszy okrąg portowy 154, **499**; uchylenie co do Neapolu 179, **539**.

Rada kolei żelaznych państwa; zmiana w §. 2 jej statutu 182, **543**.

— państwa; patent cesarski tyczący się zwołania 5, **3**.

— przyboczna do spraw budowy dróg wodnych 163, **511**.

Radowce, ob. Koleje żelazne.

Rafinerye oleju ziemnego; wyznaczenie terminu dostawy posyłkom oleju podległego podatkowi wyprowadzanym z uwolnieniem od podatku 8, **7**.

Rakownik, ob. Kolej żelazna.

Regulamin ruchu dla kolei żelaznych; zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień 143, **471**.

— tyczący się poboru podatku dodatkowego od gorzałki 105, **303**; postanowienia uzupełniające 127, **337**.

Rekruckie kontyngenty; ustawa o przedłużeniu na rok 1901 ważności postanowienia co do ich wielkości i o ich poborze 22, **112**.

Rentowy podatek; ustawa o zmianie postanowień, tyczących się tego podatku 80, **275**.

Reuther C. i Reisert, ob. Waga.

Rizań, ob. Sąd powiatowy.

Robotnicy w kopalniach węgla pod powierzchnią ziemi zatrudnieni; ustawa, mocą której zmienia się co do tych robotników ustawę z dnia 21. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 115 81, **277**.

— zmiana przepisów, tyczących się formy i treści doniesień w myśl ustawy o ubezpieczaniu na wypadek przygody 65, **211**.

Rolnicza bakteryologia i ochrona roślin; utworzenie w Wiedniu zakładu do tych zadań 181, **542**.

Rosya; umowa z nią co do wzajemnego przekazywania sobie towarów przewozowych 26, **118**.

Roślinne posyłki; upoważnienie Komory w Trutnowie do odprawiania takich posylek nadchodzących pocztą z zagranicy 145, **479**.

Rukin i Albrecht firma w Lipsku; zakaz wprowadzania przyrządów leczniczych przez nią wyrabianych pod nazwą Oxydonor Victory, Panaxora i Animator 135, **350**.

Rumburg, ob. Kolej żelazna.

Rzeczy podróżnych; upoważnienie do ich odprawiania nadane komorze w Kolinie 3, **1**.

— przesiedlców wolne od cła; upoważnienie komory w Buchsie do ich odprawiania 102, **299**.

— — — — — — — w Ustiu n. Ł. do ich odprawiania 83, **279**.

Rzeki; ustawa o ich regulacyi i budowie dróg wodnych 66, **215**.

Salzburg; zwołanie sejmu krajowego 64, **209**; 203, **623**.

Sattledt-Grünau, kolej żelazna lokalna; przedłużenie terminu skończenia budowy 10, **8**.

Sąd powiatowy w Bojkowicach; ustanowienie 130, **344**.

— — w Dobrzanach; ustanowienie 189, **557**.

— — w Liesingu; ustanowienie 187, **557**.

— — w Nuslu; ustanowienie 190, **557**.

— — w Pohorzelicach; ustanowienie 130, **344**.

— — w Rizaniu; przeniesienie jego siedziby do Perastu 178, **538**.

— — w Weyprtach; ustanowienie 189, **557**.

— — w Wrszowicach; ustanowienie 191, **558**.

— przemysłowy w Ustiu n. Ł.; podwyższenie asesorom i ich zastępcom wynagrodzenia za ubytek w zarobku 144, **479**.

Sądowo-depozytowe urzędy; zmiana w manipulacyi przy wydawaniu depozytów 15, **105**.

— lekarscy biegli; taryfa należytości nowo zaprowadzona w postępowaniu karnem 34, **147**.

Sądy powiatowe; ustanowienie ich w Bojkowicach i Pohorzelicach w Morawii 130, **344**.

Schlanders w Tyrolu; ustanowienie starostwa 139, **449**.

— — — utworzenie okręgu rozkładu podatku zarobkowego powszechnego 147, **480**.

— — — — — szacunkowego do rozkładu podatku osobisto-dochodowego 171, **533**.

Sejm krajowy czeski; patent cesarski tyczący się rozwiązania 131, **345**.

— — górno-austryacki; patent cesarski tyczący się zwołania 131, **345**.

Sejmy krajowe czeski, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowski, dolno- i górno-austryacki, salzburski, styryjski, kraiński, morawski, śląski, tudzież gorycki i gradyski; patent cesarski, tyczący się ich zwołania 203, **623**.

— — dalmacki, tyrolski, gorycki i gradyski i istryjski; patent cesarski, tyczący się ich rozwiązania 155, **501**.

— — dolno-austryacki, czeski, istryjski, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowski, dalmacki, górno-austryacki, salzburski, karyntyjski, styryjski, kraiński, bukowiński, morawski, śląski, tyrolski, gorycki i gradyski, tudzież sejm miasta Tryestu z okręgiem; patent cesarski, tyczący się ich zwołania 64, **209**.

— — galicyjski i kraiński: patent cesarski, tyczący się ich rozwiązania 109, **313**.

Serbskie zboże; udowodnianie pochodzenia przy wprowadzaniu do obszaru cłowego austryacko-węgierskiego 33, **145**.

Seret, ob. Kolej żelazna.

Sędziowskie egzamina; zmiana odnośnego rozporządzenia z dnia 1. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 182 177, **538**.

Sieroce itp. kapitały; dozwolenie używania do ich lokowania obligacyi c. k. uprzywilejowanego austryackiego Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych, kategorya *A* emisyi 1901 20, **110**.

— — — — — — — — udziałowych zapisów dłużnych Spółki akcyjnej Dolno-austryacka kolej leśna 25, **118**.

— kasy zbiorowe; ustawa o użyciu części nadwyżek z ich obrotu 62, **199**.

Sincza Wieś, ob. Kolej żelazna.

Siński powiat polityczny; złączenie go z powiatem imoseckim w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego powszechnego 172, **534**.

Skrobiowe przetwory; uzupełnienie pod tym wyrazem w Abecadłowym spisie towarów taryfy cłowej 170 **531**.

Słoboda rungurska, ob. Kolej żelazna.

Służba budowy nowych linii kolei żelaznych państwa; jej urządzenie i sprawowanie 157, **504**.

Służbowe dodatki urzędników państwa; zmiany pod względem klasyfikacyi miast i miasteczek 209, **633**.

Specyfiki farmaceutyczne; zmiana punktu 6 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 239. co do wyrobu i sprzedaży takich wyrobów leczniczych 40, **157**.

Spis Abecadłowy towarów taryfy cłowej, ob. Abecadłowy spis.

— okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego ogłoszony rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117; uzupełnienia i sprostowania w skutek utworzenia nowych okręgów rozkładu:

z powodu ustanowienia starostwa frydeckiego 141, **450**;

— — — Administracyi podatkowej w Innsbrucku 53, **176**;

— — — starostwa morawsko-ostrawskiego 21, **111**;

— — — nowej dzielnicy Praga — Liebeń 151, **497**;

— — — starostwa przeworskiego 19, **109**;

— — — — schlanderskiego 147, **480**;

— — — — unter-gänserndorfskiego 52, **175**;

— — — XX. dzielnicy w m. Wiedniu 151, **497**;

— — złączenia powiatów politycznych sińskiego i imoseckiego w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego powszechnego 172, **534**.

Spis okręgów szacunkowych do rozkładu podatku osobisto-dochodowego ogłoszony rozporządzeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233; uzupełnienia i sprostowania potrzebne w skutek utworzenia nowych okręgów szacunkowych i zmian w składzie istniejących komisyi szacunkowych:

z powodu podziału starostwa frysztackiego na trzy okręgi szacunkowe 207, **631**;

— — połączenia gminy Stara Libeń z kr. miastem stoł. Pragą 175, **537**;

— — ustanowienia Administracyi podatkowej w Innsbrucku 53, **176**;

— — — starostwa unter-gänserndorfskiego 51, **175**;

— — — — schlanderskiego 171, **533**;

— — — — frydeckiego 173, **534**;

— — utworzenia w m. Wiedniu dzielnicy XX. 174, **535**;

— — zmniejszenia ilości członków komisyi szacunkowej dla powiatu politycznego postojeńskiego 214, **660**.

Spółka akcyjna Dolno-austryacka kolej leśna; dozwolenie używania jej udziałowych zapisów dłużnych do lokowania kapitałów sierocych itp. 25, **118**.

Sprawdzanie i cechowanie miar i wag poza urzędem; zmiana rozporządzenia z dnia 8. stycznia 1878, Dz. u. p. Nr. 8, tyczącego się należytości funkcyonaryuszów za takie czynności 47, **165**.

— — — wagi stołowej dziesiętnej utworu firmy Frigola i Sp. 185, **555**.

— — — — zbożowej samoczynnej z urządzeniem na ciężarek ruchomy (systemu C. Reuthera i Reiserta) 198, **617**.

Sprawy wspólne; Najwyższe pismo odręczne, tyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają do pokrywania ich kosztów w czasie od 1. lipca 1901 do 30. czerwca 1902 79, **273**.

Sprostowanie str. **273** i **558**.

Sprzedaż cząstkowa przedmiotów z celluloidu; zachowywanie i przewóz celluloidu i przedmiotów z niego zrobionych 217, **663**.

— nieruchomości skarbowych:

pewnej części parceli katastralnej Nr. 297 w Breitensee, ustawa 97, **295**;

nieruchomości „na Wawelu“ w Krakowie, ustawa 98, **296**;

dwóch nieruchomości w Maryborze, ustawa 92, **293**;

szpitala wojskowego w Maryborze, ustawa 100, **296**;

kilku nieruchomości wojskowych w Pradze, ustawa 91, **293**;

realności Nr. 409/II w Pradze, ustawa 87, **291**;

gruntów fortyfikacyjnych w pobliżu Bramy rządowej na Pohorzelcu w Pradze, ustawa 90, **292**;

Sprzedaż nieruchomości skarbowych:

gruntów należących do przedmości w Stadlau i Floridsdorfie, ustawa 88, **291**;

wojskowego Domu inwalidów w Wiedniu, ustawa 99, **296**;

bastyonu I. w Zadarze, ustawa 89, **292**;

ustawa o przedłużeniu mocy obowiązującej artykułu I, ustęp 1 ustawy z dnia 28. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 139, o sprzedaży nieruchomości skarbowych 101, **297**.

— i obciążenie nieruchomości skarbowych przez Zarząd wojskowy używanych, ustawa 96, **295**.

Stadlau; ustawa o sprzedaży gruntów skarbowych 88, **291**.

Stammersdorf, ob. Kolej żelazna.

Starostwo powiatowe; ustanowienie w Dolnym Gänserndorfie w Dolnej Austryi 27, **118**.

— frydeckie na Śląsku; ustanowienie 140, **449**.

— w Schlanders w Tyrolu; ustanowienie 139, **449**.

Statut komisyi nieustającej, mającej na celu oznaczanie wartości handlowych do statystyki obrotu wewnętrznego 32, **143**.

— Rady kolei żelaznych państwa, zmiana w §. 2 182, **543**.

— Zakładu bakteryologii rolniczej i ochrony roślin w Wiedniu 181, **542**.

Statystyczny urząd pracy; należytości urzędników za czynności poza obrębem budynku urzędowego 35, **151**.

Statystyka obrotu wewnętrznego; utworzenie w Ministerstwie handlu komisyi nieustającej do oznaczania wartości handlowych 32, **143**.

Stęple i należytości; stosowanie ustaw o nich w czynnościach urzędowych Trybunału patentowego 1, **1**.

Stęplowe i bezpośrednie należytości; przeliczanie przy ich wymierzaniu i uiszczaniu monet zagranicznych, jakoteż monet handlowych tutejszo-krajowych 208, **632**.

Stopa tary dla papieru T. Nr. 191 i 192 w stosach z deskami osłaniającemi 30, **141**.

Stosunek, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1901 aż do 30. czerwca 1902 do pokrywania kosztów spraw wspólnych: Najwyższe pismo odręczne 79, **273**.

Styrya; zwołanie sejmu krajowego; 64, **209**; 203, **623**.

Suczawa, }
Swojsin, } ob. Kolej żelazna.

Szkoła główna ziemiaństwa w Wiedniu; zmiana §§. 4 i 19 rozporządzenia z dnia 20. sierpnia 1884, Dz. u. p. Nr. 145, tyczących się egzaminów rządowych z przedmiotów technicznych nauki ziemiaństwa 120, **325**.

— handlowa wyższa w Krakowie; zaliczenie jej do zakładów naukowych uznanych za równorzędne z gimnazyami i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby wojskowej jednorocznej 211, **659**.

— leśnicza wyższa w Brucku nad Murą; zaliczenie jej do zakładów naukowych uznanych za równorzędne z gimnazyami i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby wojskowej jednorocznej 59, **197**.

— — — w Pisku; zaliczenie jej do zakładów naukowych uznanych za równorzędne z gimnazyami i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby wojskowej jednorocznej 59, **197**.

— przemysłowa wyższa w Zabrzehu (zawód mechaniczno-techniczny); zaliczenie jej do zakładów naukowych uznanych za równorzędne z gimnazyami i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby wojskowej jednorocznej 23, **113**.

Szkoły główne techniczne, ob. Techniczne.

Sztuka, ob. Traktat z Niemcami.

Ściągnięcie biletów bankowych po 10 zł. w. a. 136, **350**.

— monet zdawkowych miedzianych po 1 i ½ c. w połowie wartości; przedłużenie terminu na czas aż do dalszego zarządzenia 72, **232**.

— poterminowe monet srebrnych po 20, 10 i 5 c. wal. austr. 11, 8.

— udziałowych przekazów hipotecznych i zmniejszenie się tego długu nieustalonego do sumy 91,942.305 *K* 218, **664**.

Śląsk; zwołanie sejmu krajowego 64, **209**, 203, **623**.

Świadectwa zakładów naukowych stanowiące dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych: uzupełnienie obwieszczenia z dnia 5. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 281 44, **163**.

Taksy od certyfikatów rozbioru piwa wystawianych przy przywozie i wywozie 71, **232**.

Tara dla papieru T. Nr. 191 i 192 w stosach z deskami osłaniającemi 30, **141**.

— dodatek na nią przy pobieraniu cła od olejków smołowych T. Nr. 117, przewożonych w wagonach cysternowych 45, **164**.

Taryfa należytości dla biegłych sądowo-lekarskich, nowo zaprowadzona w postępowaniu karnem 34, **147**.

Techniczne szkoły główne; Porządek egzaminów ścisłych 38, **153**.

— — — uprawnienie do promowania na doktorstwo 37, **153**.

Telcz, ob. Kolej żelazna.

Termin do ściągnięcia monet zdawkowych miedzianych po 1 c. i ½ c. w połowie wartości; przedłużenie go na czas aż do dalszego zarządzenia 72, **232**.

— do wyjątkowego poterminowego ściągania monet zdawkowych srebrnych po 20, 10 i 5 c. w. a.; przedłużenie do 15. lutego 1902 11, 8.

— dostawy; wyznaczanie go przekazanym posyłkom oleju ziemnego, gdy są z rafineryi wyprowadzane z uwolnieniem od podatku 8, 7.

Tersznice, ob. Kolej żelazna.

Towarowy obrót na kolejach żelaznych; spis tych kolei, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1900, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892 29, **138**.

— obrót na kolejach żelaznych; układ dodatkowy do umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890 142, **451**.

Towary przewozowe; umowa z Rządem rosyjskim, tycząca się wzajemnego przekazywania sobie towarów przewozowych 26, **118**.

— zawierające domieszkę alkoholu, albo do których wyrobu używa się alkoholu; podwyższenie dodatku do cła 126, **335**.

Traktat z Niemcami w przedmiocie wzajemnej opieki nad dziełami literatury, sztuki i fotografii 50, **171**; rozporządzenie wykonawcze 113, **316**.

Traktaty i umowy Związku pocztowego powszechnego z dnia 15. czerwca 1897 137, **351**.

Trutnów, ob. Komora.

Trybunał patentowy; stosowanie ustaw o stęplach i należytościach w czynnościach urzędowych 1, **1**.

Tryest; zwołanie sejmu krajowego 64, **209**.

— ob. Kolej żelazna i Giełda.

Turnów, ob. Kolej żelazna.

Tyrol; patenty cesarskie, tyczące się rozwiązania i zwołania sejmu krajowego 64, **209** i 155, **501**.

Układ dodatkowy do umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych 142, **451**.

— z Rządem księstwa liechtensteinskiego mający na celu zapobieżenie przypadkom podwójnego opodatkowania 68, **229**.

Umowa zdrowotna międzynarodowa zawarta w Wenecyi dnia 19. marca 1897 13, **45**.

Umowy i traktaty Związku pocztowego 137, **351**.

Unter-Gänserndorf; utworzenie okręgu rozkładu podatku zarobkowego 52, **175**.

Unter-Gänserndorf; utworzenie nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego 51, **175**.

Urząd płatniczy ministeryalny; rozwiązanie go i złączenie z c. k. Centralną Kasą państwa 221, **668**.

— statystyczny pracy; należytości urzędników za czynności poza obrębem budynku urzędowego 35, **151**.

Urzędnicy państwa; zmiany w klasyfikacyi miast i miasteczek do wymiaru dodatków służbowych 209, **633**.

Urzędy cłowe; wykaz tych, które ustanowione są w obszarze cłowym austryacko-węgierskim z podaniem ich kategoryi i upoważnień celniczych 14, **103**; zmiany i uzupełnienia 61, **198**.

— miar i wag; zmiana §§. 2 i 3 rozporządzenia z dnia 8. stycznia 1878, Dz. u. p. Nr. 8, tyczącego się należytości funkcyonaryuszów za sprawdzanie i cechowanie poza urzędem 47, **165**.

— sądowo-depozytowe; zmiana w manipulacyi przy wydawaniu depozytów 15, **105**.

Ustawa, którą zmienia się ustawę z r. 1868 o urządzeniu Izb handlowo-przemysłowych 103, **299**.

— mocą której ustawę z dnia z dnia 21. czerwca 1884, Dz .u. p. Nr. 115, zmienia się co do robotników w kopalniach węgla pod powierzchnią ziemi zatrudnionych 81, **277**.

— o budowie dróg wodnych i regulacyi rzek 66, **215**.

— o dalszym poborze podatków i opłat, tudzież pokrywaniu wydatków państwa w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1901 78, **251**.

— — — — — pokrywaniu wydatków państwa, wygotowaniu zamknięcia rachunków za rok 1901 i dalszem używaniu aż do końca marca 1902 kwot należących do peryodu administracyjnego 1901 210, **635**.

— o kolejach niższego rzędu, których budowa ma być zapewniona w r. 1901 85, **281**.

— o należytościach od przeniesienia majątku 74, **235**; rozporządzenie wykonawcze 75, **241**.

— o podwyższeniu podatku od gorzałki i o przeznaczeniu pewnej części przychodu z tego podatku na rzecz funduszów krajowych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa 86, **287**; rozporządzenie wykonawcze 105, **303** i 127, **337**.

— o przedłużeniu uwolnienia od podatku czynszowego dla tych budynków, które dla polepszenia stosunków zdrowotnych lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną przebudowane
na obszarze miasta Karniowa 55, **179**;
„ „ „ Nowego Jiczyna 56, **187**;
„ „ „ Celowca 57, **191**.

— o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 28. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 139 o sprzedaży kilku nieruchomości własnością państwa będących 101, **297**.

Ustawa o przedłużeniu na rok 1901 ważności postanowień co do wielkości kontyngentów rekruckich i o poborze rekrutów 22, **112**.

— o sprzedaży pewnej części parceli katastralnej w Breitensee własnością państwa będącej 97, **295**.

— — — nieruchomości na Wawelu w Krakowie 98, **296**.

— — — rządowego szpitala wojskowego w Maryborze 100, **296**.

— — — dwóch nieruchomości w Maryborze 92, **293**.

— — — realności Nr. 409/II w Pradze 87, **291**.

— — — gruntów fortyfikacyjnych w pobliżu Bramy rządowej w Pohorzelcu w Pradze 90, **292**.

— — — kilku nieruchomości wojskowych w Pradze 91, **293**.

— — — gruntów w Stadlau i Floridsdorfie 88, **291**.

— — — wojskowego domu inwalidów w Wiedniu 99, **296**.

— — — bastyonu I. w Zadarze 89, **292**.

— — — i obciążeniu nieruchomości własnością państwa będących a używanych przez zarząd wojskowy 96, **295**.

— o uregulowaniu na nowo stosunków służbowych weterynarzy urzędowych pełniących obowiązki w rządowej administracyi weterynaryjnej 148, **483**.

— o udzielaniu zapomóg z funduszów państwa na uśmierzenie lub odwrócenie niedostatku 202, **621**.

— o użyciu części nadwyżek z obrotu kas sierocych zbiorowych 62, **199**.

— o wybudowaniu kilku kolei żelaznych na koszt państwa i ustanowieniu programu budowy i wkładów Zarządu kolei państwa na czas aż do końca 1905 roku 63, **201**.

— o zbyciu drogą sprzedaży lub zamiany budynku c. k. Urzędu menniczego w Pradze, tudzież kilku nieruchomości do budynku c. k. Urzędu loteryjnego tamże przynależących 93, **293**.

— — — — zamiany błoni skarbowych szarnsteinskich w Grünau 94, **294**.

— — — — — pewnej nieruchomości w Pilzni 95, **294**.

— o zmianie postanowień, tyczących się podatku rentowego 80, **275**.

— o zniesieniu gremiów chirurgicznych i o przeniesieniu ich majątku na izby lekarskie 84, **279**.

— z dnia 26. grudnia 1893 o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu; uzupełnienie rozporządzenia wykonawczego do §. 13 tej ustawy 111, **315**.

Ustie nad Łabą; podwyższenie asesorom Sądu przemysłowego i ich zastępcom wynagrodzenia za ubytek w zarobku 144, **479**.

— ob. Komora.

Uwolnienie od podatku czynszowego; przedłużenie go dla tych budynków, które celem polepszenia stosunków zdrowotnych lub ze względów komunikacyjnych zostaną przebudowane, ustawa:

dla miasta Celowca 57, **191**.

„ „ Karniowa 55, **179**.

„ „ Nowego Iczyna 56, **187**.

Używanie zawodowo-techniczne materyałów zawierających zarodniki chorób zaraźliwych udzielających się z reguły ludziom; przepisy mające na celu zapobieganie zakażaniu się 49, **167**.

Valona; upoważnienie c. i k. Urzędu konsulowskiego do wykonywania urzędu sędziowskiego i normy prawne pod tym względem obowiązujące 39, **155**.

Vöröstoron, ob. Komora główna i Komora pomocnicza.

Vorarlberg; zwołanie sejmu krajowego 64, **209**.

Waga stołowa dziesiętna utworu firmy Frigola i Sp. w Wrocławiu; przyjmowanie do sprawdzania i cechowania 185, **555**.

— zbożowa samoczynna z urządzeniem na ciężarek ruchomy (system C. Reuthera i Reiserta); przyjmowanie do uwierzytelniania 198, **617**.

— pomostowa Fairbanksa, ob. Miary i wagi.

Wagi drążkowe równoramienne; dodatek 41. do Porządku sprawdzania miar i wag 138, **447**.

Wartości handlowe; statut komisyi nieustającej, mającej na celu ich oznaczanie do statystyki obrotu wewnętrznego 32, **143**.

Wawel; ustawa o sprzedaży nieruchomości używanych przez Zarząd wojskowy 98, **296**.

Wels, ob. Więzienie.

Weterynarze urzędowi pełniący obowiązki w rządowej administracyi weterynaryjnej; ustawa o uregulowaniu na nowo ich stosunków służbowych 148, **483**.

Weyprty, ob. Sąd powiatowy.

Węgielek wapniowy (Calcium Carbid) i acetylen; przepisy, tyczące się ich wyrobu i używania, tudzież obrotu handlowego tymi materyałami 184, **549**.

Węgierskie Hradyszcze, ob. Więzienie.

Węgla kopalnie, ob. Kopalnie.

Wicekonsulat c. i k. w Krajewie; nadanie mu zupełnej jurysdykcyi 153, **498**.

Wiedeń: ustawa o sprzedaży domu inwalidów wojskowych 99, **296**.

— utworzenie zakładu bakteryologii rolniczej i ochrony roślin 181, **542**.

— — nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego powszechnego dla dzielnicy XX 17, **105**.

— — — — szacunkowego do rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla dzielnicy XX 174, **534**.

— ob. Giełdy.

Więzienie celkowe; zaprowadzenie wykonywania kar w aresztach odosobnionych w Ołomuńcu 108, **312**.

— — — — — — — — — w Wels 9, **7**.

— — — — — — — — — w Węgierskiem Hradyszczu 16, **105**.

Williams Pinkpillen; zakaz wprowadzania 117, **318**.

Wino Marsala; warunki odprawiania za opłatą cła zniżonego 194, **560**.

Wkładanie przedmiotów niejadalnych do towarów jadalnych, jakoteż przedawanie i trzymanie na przedaż takich towarów jadalnych, w których mieszczą się przedmioty niejadalne; zakaz 36, **152**.

Wkładka zakładowa w obrocie przekazowym (czekowym i klirvngowym) Urzędu pocztowych kas oszczędności; jej zniżenie 162, **511**.

Wkupne od patentów; podwyższenie niegoż 158, **505**.

Wlaszim, ob. Kolej żelazna.

Wodomierze; opis typu XXXIV 164, **515**.

Wojenne okręty i fortyfikacye; przepis o zachowywaniu się względem nich okrętów handlowych i jachtów 18, **106**.

Woźni sądowi; zmiana rozporządzenia z r. 1899, tyczącego się wyżywnego i drożnego 212, **659**.

Wprowadzanie zboża serbskiego do obszaru cłowego austryacko-węgierskiego; sposób udowadniania pochodzenia 33, **145**.

Wrszowice, ob. Sąd powiatowy.

Wspólne sprawy, ob. Sprawy wspólne.

Wydatki państwa; ustawa o ich pokrywaniu w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1901 78, **251**; od 1. stycznia aż do końca marca 1902 210, **635**.

Wydawanie depozytów sądowych; zmiana w manipulacyi dotychczasowej 15, **105**.

Wywołanie z obiegu i ściągnięcie biletów bankowych po 10 zł. w. a. 136, **350**.

Wyżnica, ob. Kolej żelazna.

Zabezpieczenie niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi płaconej przy wywozie cukru; wymiar onegoż na kampanię 1901/1902 54, **177**.

Zabrzch; zaliczenie tamtejszej szkoły przemysłowej wyższej (zawód mechaniczno-techniczny) do zakładów naukowych zostających na równi z gimnazyami i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby wojskowej jednorocznej 23, **113**.

Zadar; ustawa o sprzedaży bastyonu I. 89, **292**.

Zakaz handlu obnośnego w uzdrowisku Gossensass 43, **163**.

— — — w mieście Hainburgu 152, **498**.

— — — w gminie Gainfarn 200, **621**.

— przywozu i przewozu pewnych towarów i przedmiotów z Egiptu; rozszerzenie na Konstantynopol 118, **318**; rozszerzenie na obszar miasta Neapolu i na tamtejszy okrąg portowy 154, **499**; uchylenie co do Neapolu 179, **539**.

— wprowadzania naszyjnika dentystycznego elektromotorowego wyrabianego przez firmę Bracia Gehring w Berlinie 134, **439**.

— — środków leczniczych Oxydonor-Victory, Panaxora i Animator wyrabianych przez firmę Rukin i Albrecht w Lipsku 135, **350**.

— — pigułek zwanych „Dr. Williams Pinkpillen“ 117, **318**.

— wkładania przedmiotów niejadalnych do towarów jadalnych, jakoteż przedawania i trzymania na przedaż takich towarów jadalnych, w których mieszczą się przedmioty niejadalne 36, **152**.

Zakażanie się przy zawodowo-technicznem badaniu i używaniu materyałów zawierających zarodniki chorób zaraźliwych udzielających się z reguły ludziom; przepisy zapobiegawcze 49, **167**.

Zakład bakteryologii rolniczej i ochrony roślin; utworzenie w Wiedniu 181, **542**.

— kredytowy c. k. austryacki uprzywilejowany dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych; dozwolenie używania jego obligacyi, kategorya *A* emisyi 1901 do lokowania kapitałów sierocych itp. 20, **110**.

Zakłady naukowe, których świadectwa stanowią dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych; uzupełnienie obwieszczenia z dnia 5. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 281 44, **163**.

Zaleszczyki, ob. Kolej żelazna.

Zapomogi z funduszów państwa na uśmierzenie niedostatku; ustawa 202, **621**.

Zarodniki chorób zaraźliwych udzielających się z reguły ludziom; przepisy w przedmiocie zapobiegania zakażaniu się przy zawodowo-technicznem badaniu i używaniu materyałów zawierających takie zarodniki 49, **167**.

Zastępczy egzamin do służby kancelaryjnej 220, **667**.

Zboże serbskie; udowadnianie pochodzenia przy wprowadzaniu do obszaru cłowego austryacko-węgierskiego 33, **145**.

Zbycie drogą sprzedaży lub zamiany budynku c. k. Urzędu menniczego w Pradze, tudzież kilku nieruchomości przynależących do budynku c. k. Urzędu loteryjnego w tenże mieście; ustawa 93, **293**.

— — zamiany:

błoni skarbowych szarnsteinskich w Grünau; ustawa 94, **294**.

pewnej nieruchomości w Pilzni; ustawa 95, **294**.

Zdrowotna umowa międzynarodowa zawarta w Wenecyi dnia 19. marca 1897 13, **45**.

Zeznania przychodów pasterzy duchownych w Lavis i Cembrze; ustanowienie kwot, które w nich uznawać należy za pozycyę wydatkową z tytułu sprawowania urzędu dziekańskiego 114, **317**.

Złote i srebrne towary zagraniczne; zaprowadzenie nowych cech do ich oznaczania 192, **559**.

Zniżka podatku gruntowego i budynkowego na rok 1901 106, **311**.

Związek pocztowy powszechny; traktaty i umowy z dnia 15. czerwca 1897 137, **351**.

Żelezna Kapla, ob. Kolej żelazna.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 12. stycznia 1901.

Treść: (№ 1—4.) 1. Rozporządzenie tyczące się stosowania ustaw o stęplach i należytościach w czynnościach urzędowych Trybunału patentowego. — 2. Obwieszczenie o ustanowieniu delegacyi komory w budynku Urzędu pocztowo-telegraficznego w Feldkirchu. — 3. Obwieszczenie o upoważnieniu c. k. Komory głównej II. klasy w Kolinie do ekspedyowania wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych. — 4. Obwieszczenie o prowizorycznem dozwoleniu urzędowego uwierzytelnienia XLIII typu elektromierzy.

1.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1900,

tyczące się stosowania ustaw o stęplach i należytościach w czynnościach urzędowych Trybunału patentowego.

Ze względu na istotę spraw, podlegających właściwości Trybunału patentowego, stosują się do podań, protokołów, załączek, odpisów do tego Trybunału wnoszonych, do jego urzędowych wygotowań a przeto także do jego orzeczeń i do innych aktów, te przepisy ustaw o stęplach i należytościach, którym podlegają czynności urzędowe w innem niż sądowem postępowaniu w sprawach spornych i niespornych.

Postanowienie to stosuje się także do uwolnień istniejących na mocy ustawy odnośnie do przedmiotu lub osoby.

Böhm r. w.

2.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1900,

o ustanowieniu delegacyi komory w budynku Urzędu pocztowo-telegraficznego w Feldkirchu.

W budynku urzędu pocztowego i telegraficznego w Feldkirchu ustanowiona została delegacya Komory głównej feldkirchskiej i rozpoczęła urzędowanie swoje dnia 10. grudnia 1900.

Böhm r. w.

3.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1900,

o upoważnieniu c. k. Komory głównej II. klasy w Kolinie do ekspedyowania wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Upoważnia się c. k. Komorę główną II. klasy w Kolinie do ekspedyowania wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych, stosownie do artykułu IX, l. 1 ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882.

Böhm r. w.

4.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 8. stycznia 1901,

o prowizorycznem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XLIII. typu elektromierzy.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu przepisów o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności (rozdział V, punkt 21) ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, Dyrektor c. k. Komisyi głównej miar i wag pozwolił prowizorycznie przyjmować do urzędowego uwierzytelniania typ elektromierzy przedstawiony przez firmę „Jordan i Treier w Wiedniu“.

Rzeczony typ elektromierzy oznacza się numerem XLIII.

Dokładniejszy opis tego typu elektromierzy ogłoszony będzie wtedy, gdy tenże zostanie stanowczo aprobowany.

Typ elektromierzy	Aprobowany	Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urzędowe plombami, ilość plomb
XLIII	Prowizorycznie	Elektromierz Hummela (P. S. e.)	Prąd stały	Dwuprzewodowy	Elektromierz motorowy ze zbroją oscylującą, podobnie jak typ XXV, lecz tylko z jednym zezwojem do prądu głównego i z innem urządzeniem poszczególnych części konstrukcyi. Przedstawiony przez Jordana i Treiera w Wiedniu.	1

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 22. stycznia 1901.

Treść: № 5. Patent cesarski, tyczący się zwołania Rady państwa.

5.

Patent cesarski z dnia 20. stycznia 1901,

tyczący się zwołania Rady państwa.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; Suwerenny Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Rada państwa zwołana jest na dzień 31. stycznia 1901 do Naszego stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia 20. stycznia tysiąc dziewięćsetnego pierwszego, Naszego panowania pięćdziesiątego trzeciego roku.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.	**Welsersheimb** r. w.
Wittek r. w.	**Böhm** r. w.
Spens r. w.	**Hartel** r. w.
Rezek r. w.	**Call** r. w.
Giovanelli r. w.	**Piętak** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1901 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim** i **włoskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1901** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 *K.*

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim,** płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 *K*		Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . 40 *K*	
„ „ 1859 „ 1868 „ . . . 24 „		„ „ 1889 „ 1898 „ . . . 60 „	
„ „ 1869 „ 1878 „ . . . 32 „			
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 *K*			
Za dziesięciolecia 1870 „ 1899 „ . . . 120 „			

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 *K*		Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 *K*	
„ „ 1880 „ 1889 „ . . . 40 „			
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 *K.*			

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . 4 *K* 20 *h*		Rocznik 1866 za . . . 4 *K* 40 *h*		Rocznik 1883 za . . . 5 *K* — *h*	
„ 1850 „ . . . 10 „ 50 „		„ 1867 „ . . . 4 „ — „		„ 1884 „ . . . 5 „ — „	
„ 1851 „ . . . 2 „ 60 „		„ 1868 „ . . . 4 „ — „		„ 1885 „ . . . 3 „ 60 „	
„ 1852 „ . . . 5 „ 20 „		„ 1869 „ . . . 6 „ — „		„ 1886 „ . . . 4 „ 60 „	
„ 1853 „ . . . 6 „ 30 „		„ 1870 „ . . . 2 „ 80 „		„ 1887 „ . . . 5 „ — „	
„ 1854 „ . . . 8 „ 40 „		„ 1871 „ . . . 4 „ — „		„ 1888 „ . . . 8 „ 40 „	
„ 1855 „ . . . 4 „ 70 „		„ 1872 „ . . . 6 „ 40 „		„ 1889 „ . . . 6 „ — „	
„ 1856 „ . . . 4 „ 90 „		„ 1873 „ . . . 6 „ 60		„ 1890 „ . . . 5 „ 40 „	
„ 1857 „ . . . 5 „ 70 „		„ 1874 „ . . . 4 „ 60 „		„ 1891 „ . . . 6 „ — „	
„ 1858 „ . . . 4 „ 80 „		„ 1875 „ . . . 4 „ — „		„ 1892 „ . . . 10 „ — „	
„ 1859 „ . . . 4 „ — „		„ 1876 „ . . . 3 „ — „		„ 1893 „ . . . 6 „ — „	
„ 1860 „ . . 3 „ 40 „		„ 1877 „ . . . 2 „ — „		„ 1894 „ . . . 6 „ — „	
„ 1861 „ . . 3 „ — „		„ 1878 „ . . . 4 „ 60 „		„ 1895 „ . . . 7 „ — „	
„ 1862 „ . . 2 „ 80 „		„ 1879 „ . . . 4 „ 60 „		„ 1896 „ . . . 7 „ — „	
„ 1863 „ . . 2 „ 80 „		„ 1880 „ . . . 4 „ 40 „		„ 1897 . . 15 „ — „	
„ 1864 „ . . 2 „ 80 „		„ 1881 „ . . . 4 „ 40 „		„ 1898 „ . . . 6 „ — „	
„ 1865 „ . . 4 „ — „		„ 1882 . . . 6 „ — „		„ 1899 „ . . 10 „ — „	

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena sprzedaży rocznika 1900 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1901.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełne,** reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 *h*).

Ponieważ **wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 *h*); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 29. stycznia 1901.

Treść: (№ 6 i 7.) 6. Rozporządzenie, tyczące się stosowania należytości od kontraktów małżeńskich. — 7. Obwieszczenie o uchyleniu koncesyi do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei podjazdowej od Mogiły do tamtejszego młyna klasztornego.

6.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 4. stycznia 1901,

tyczące się stosowania należytości od kontraktów małżeńskich.

Od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia uchyla się rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. sierpnia 1851, Dz. u. p. Nr. 214, tyczące się należytości od dóbr posagowych i od innych przeniesień majątku następujących z powodu zawarcia związku małżeńskiego.

Böhm r. w. **Spens** r. w.

7.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. stycznia 1901,

o uchyleniu koncesyi do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei podjazdowej od Mogiły do tamtejszego młyna klasztornego.

Na mocy Najwyższego upoważnienia uchyla się koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei podjazdowej od stacyi w Mogile do tamtejszego młyna klasztornego nadaną Najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 31. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 139, przedsiębiorcy Jakóbowi Judkiewiczowi w Krakowie a następnie przeniesioną na spółkę akcyjną „Kolej lokalna Kraków—Kocmyrzów“.

Natomiast utrzymuje się niezmiennie w mocy nadaną tym samym dokumentem koncesyjnym koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei lokalnej od stacyi w Krakowie c. k. uprzywilejowanej kolei północnej Cesarza Ferdynanda do Kocmyrzowa z odnogą od Czyżyn do Mogiły, tudzież kolei podjazdowych od stacyi w Bieńczycach z jednej strony do młyna parowego w Krzesławicach a z drugiej strony do młyna parowego w Bieńczycach.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1901 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1901** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 *K*.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim,** płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . .	50 *K*	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . .	40 *K*
„ „ 1859 „ 1868 „ . . .	24 „	„ „ 1889 „ 1898 „ . . .	60 „
„ „ 1869 „ 1878 „ . . .	32 „		

Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 *K*

Za dziesięciolecia 1870 „ 1899 „ . . . 120 „

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . .	32 *K*	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . .	60 *K*
„ „ 1880 „ 1889 „ . . .	40 „		

Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 *K*.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . .	4 *K* 20 *h*	Rocznik 1866 za . . .	4 *K* 40 *h*	Rocznik 1883 za . . .	5 *K* — *h*
„ 1850 „ . . .	10 „ 50 „	„ 1867 „ . . .	4 „ — „	„ 1884 „ . . .	5 „ — „
„ 1851 „ . . .	2 „ 60 „	„ 1868 „ . . .	4 „ — „	„ 1885 „ . . .	3 „ 60 „
„ 1852 „ . . .	5 „ 20 „	„ 1869 „ . . .	6 „ — „	„ 1886 „ . . .	4 „ 60 „
„ 1853 „ . . .	6 „ 30 „	„ 1870 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1887 „ . . .	5 „ — „
„ 1854 „ . . .	8 „ 40 „	„ 1871 „ . . .	4 „ — „	„ 1888 „ . . .	8 „ 40 „
„ 1855 „ . . .	4 „ 70 „	„ 1872 „ . . .	6 „ 40 „	„ 1889 „ . . .	6 „ — „
„ 1856 „ . . .	4 „ 90 „	„ 1873 „ . . .	6 „ 60	„ 1890 „ . . .	5 „ 40 „
„ 1857 „ . . .	5 „ 70 „	„ 1874 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1891 „ . . .	6 „ — „
„ 1858 „ . . .	4 „ 80 „	„ 1875 „ . . .	4 „ — „	„ 1892 „ . . .	10 „ — „
„ 1859 „ . . .	4 „ — „	„ 1876 „ . . .	3 „ — „	„ 1893 „ . . .	6 „ — „
„ 1860 „ . . .	3 „ 40 „	„ 1877 „ . . .	2 „ — „	„ 1894 „ . . .	6 „ — „
„ 1861 „ . . .	3 „ — „	„ 1878 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1895 „ . . .	7 „ — „
„ 1862 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1879 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1896 „ . . .	7 „ — „
„ 1863 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1880 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1897 „ . . .	15 „ — „
„ 1864 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1881 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1898 „ . . .	6 „ — „
„ 1865 „ . . .	4 „ — „	„ 1882 „ . . .	6 „ — „	„ 1899 „ . . .	10 „ — „

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena sprzedaży rocznika 1900 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1901.

NB. Posyłk Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełne,** reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** ($^1/_4$ arkusza = 2 strony za 2 *h*).

Ponieważ **wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($^1/_4$ arkusza = 2 strony za 2 *h*); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 10. lutego 1901.

Treść: (№ 8—11.) 8. Rozporządzenie, tyczące się wyznaczania terminu dostawy przekazanych, podległych podatkowi ilości oleju ziemnego, gdy są z uwolnieniem od podatku wyprowadzane. — 9. Rozporządzenie, którem w więzienin celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Wels wprowadza się w wykonanie począwszy od dnia 1. kwietnia 1901 ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, o wykonaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych. — 10. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Sattledt do Grünau. — 11. Rozporządzenie, tyczące się przedłużenia terminu ustanowionego w rozporządzeniu z dnia 5. lutego 1900, do wyjątkowego poterminowego ściągania przez c. k. kasy państwa monet zdawkowych srebrnych na 20, 10 i 5 c. wal. austr. już wyrugowanych.

8.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. stycznia 1901,

tyczące się wyznaczania terminu dostawy przekazanych, podległych podatkowi ilości oleju ziemnego, gdy są z uwolnieniem od podatku wyprowadzane.

Na zasadzie §. 34go ustawy o opodatkowaniu oleju ziemnego z dnia 26. maja 1892, Dz. u. p. Nr. 55 a względnie §. 2 ustawy z dnia 29. czerwca 1896, Dz. u. p. Nr. 105, poleca się w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu organom skarbowym przeznaczonym do bezpośredniego nadzorowania rafineryi oleju ziemnego, żeby przy uwolnionem od podatku wyprowadzaniu oleju ziemnego podatkowi podlegającego celem wywiezienia za linię cłową, tudzież celem użycia go do poruszania motorow i do czyszczenia szybów naftowych, jakoteż przy uwolnionem od podatku wyprowadzaniu do celów przemysłowych, zapisywali w obu egzemplarzach deklaracyi a względnie oznajmienia o wyprowadzeniu termin, w ciągu którego posyłka ma nadejść do urzędu wychodnego a względnie do miejsca przeznaczenia, któryto termin wymierzyć należy po wysłuchaniu posyłającego i z uwzględnieniem wszystkich okoliczności tak, żeby nie był za krótki.

Jeżeli w przeciągu dni 14 po upływie zapisanego terminu dostawy przedsiębiorca lub kierownik rafineryi oleju ziemnego nie okaże egzemplarza deklaracyi wywozowej opatrzonego potwierdzeniem wyjścia a względnie, jeżeli do rafineryi oleju ziemnego nie nadejdzie uwiadomienie o wyjściu lub potwierdzenie należytego przybycia posyłki oleju ziemnego do miejsca przeznaczenia, w takim razie organ skarbowy, do bezpośredniego nadzoru nad rafineryą oleju ziemnego przeznaczony, ma uwiadomić o tem niezwłocznie przełożoną Władzę skarbową i zanotować to w regestrze sprzedaży pod dotyczącą pozycyą. Władza ta obowiązana jest poczynić dalsze dochodzenia, gdyby się zaś pokazało, że posyłka nie doszła w wyznaczonym terminie do urzędu wychodnego a względnie do miejsca przeznaczenia, przypisać ma przypadający podatek konsumcyjny do zapłacenia pod groźbą egzekucyi w przeciągu 3 dni.

Postanowieniem niniejszem zmienia się po części odnośne postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. czerwca 1882, Dz. u. p. Nr. 78, tudzież rozporządzenia z dnia 3. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 107.

Böhm r. w.

9.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 23. stycznia 1901,

którem w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Wels wprowadza się w wykonanie, począwszy od dnia 1. kwietnia 1901, ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43 o wykonaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych.

Na zasadzie §. 16go ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonaniu kar uwięzie-

nia w aresztach odosobnionych i o ustanawianiu komisyi do wykonywania kar, Ministerstwo sprawiedliwości uznaje za stosowne rozporządzić, żeby postanowienia tej ustawy wprowadzone były w wykonanie w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Wels począwszy od dnia 1. kwietnia 1901.

Spens r. w.

10.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. stycznia 1901,

o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Sattledt do Grünau.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin skończenia i otwarcia kolei lokalnej normalno-torowej od Sattledt do Grünau, ustanowiony w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 3. czerwca 1899, Dz. u. p. Nr. 101, przedłużony został aż do 1. lipca 1901.

Wittek r. w.

11.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. lutego 1901,

tyczące się przedłużenia terminu ustanowionego w rozporządzeniu z dnia 5. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 24, do wyjątkowego poterminowego ściągania przez c. k. kasy państwa monet zdawkowych srebrnych na 20, 10 i 5 c. wal. austr. już wyrugowanych.

Termin ustanowiony w rozporządzeniu z dnia 5. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 24 do wyjątkowego poterminowego ściągnięcia monet zdawkowych srebrnych na 20, 10 i 5 c. wal. austr. rozporządzeniami z dnia 23. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 125 i z dnia 18. grudnia 1895, Dz. u. p. Nr. 192 wywołanych i już wyrugowanych, przedłuża się jeszcze o rok, to jest aż do 15. lutego 1902.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 13. lutego 1901.

Treść: № 12. Rozporządzenie, tyczące się obrotu olejami ziemnymi.

12.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, handlu, rolnictwa i kolei żelaznych z dnia 23. stycznia 1901,

tyczące się obrotu olejami ziemnymi.

§. 1.

Za oleje ziemne w duchu niniejszego rozporządzenia uważają się: olej skalny surowy i wytwory destylacyi onegoż (eter naftowy, gazolina, benzyna, ligroina, neolina, nafta, esencya naftowa, olej skalny rektyfikowany, olej do czyszczenia, olej smarowy itd.), tudzież oleje otrzymane drogą destylacyi suchej z ozokerytu (wosku ziemnego), smoły ziemnej, łupku smolistego, węgla brunatnego lub kamiennego (fotogen, olej solarowy, benzol itd.).

§. 2.

Oleje ziemne (§ 1) dzielą się na dwie klasy.

Do pierwszej klasy należą te oleje ziemne, które przy stanie barometru 760 milimetrów już za ogrzaniem do mniej niż 21 stopni termometru stustopniowego wydzielają pary zapalne; wszystkie inne należą do drugiej klasy.

§. 3.

Oleje ziemne badać należy pod względem zapalności w myśl §. 2go zapomocą probierza Abela w załączce 1 *A* opisanego, z zastosowaniem się do instrukcyi tyczącej się używania tego probierza a podanej w załączce 1 *B*.

załączka 1 A.

załączka 1 B.

Gdyby badanie odbywało się przy innym stanie barometru zamiast przy 760 milimetrach, decyduje ten stopień ciepłoty, który w tablicy przeliczeń, podanej w załączce 1 *B*, odpowiada stopniowi ciepłoty w §. 2 oznaczonemu, przy jakimkolwiek innym stanie barometru.

§. 4.

Upoważnia się c. k. Komisyę główną miar i wag do uwierzytelniania probierzy Abela po ich poprzedniem sprawdzeniu i do poruczenia ich sprawdzania i uwierzytelniania w razie potrzeby także poszczególnym urzędom miar i wag poza obrębem Wiednia.

Załączki 1 *A* i 2 zawierają przepisy wydane przez c. k. Komisyę główną miar i wag podające warunki, pod którymi probierz Abela będzie do sprawdzenia przyjmowany, tudzież warunki, pod którymi uwierzytelnienie może być wydane, a następnie tyczące się oznaczania i cechowania probierza, który ma być uwierzytelniony i nakoniec ponownego cechowania probierzy uwierzytelnionych. Załączki 1 *A* i 2.

Za sprawdzenie i uwierzytelnienie probierzy, jakoteż przyrządów pomocniczych, do nich należących, uiszcza się stosownie do trudów i nakładów, jakichby to wymagało, opłaty w załączkach 1 *A* i 2 przez Ministerstwo handlu ustanowione.

§. 5.

C. k. Komisya główna miar i wag udzielać będzie praktycznie nauki wykonywania i nadzorowania badań oleju ziemnego zapomocą probierza Abela a w razie potrzeby upoważni do tego także niektórych inspektorów miar i wag poza obrębem Wiednia.

§. 6.

Osoby przeznaczone do badania olejów ziemnych pod względem zapalności używać powinny wyłącznie uwierzytelnionych probierzy Abela.

§. 7.

Posyłki oleju ziemnego, nadchodzące z zagranicy cłowej, powinny być zasłonięte poświadczeniami Władz zagranicznych, z którychby można dowiedzieć się, czy owe oleje ziemne należą do olejów pierwszej czyli też do olejów drugiej klasy niniejszego rozporządzenia. Jeżeli z poświadczenia nie można dowiedzieć się tego szczegółu, albo jeżeli zachodzi podejrzenie, że później zmieniono zawartość posyłki, lub jeżeli w ogóle poświadczenie nie jest dołączone, można te oleje ziemne poddać zbadaniu.

Jeżeli z poświadczenia lub z badania wykonanego w przypadku pierwszego ustępu okazuje się, że olej ziemny należy do olejów ziemnych pierwszej klasy, postąpi się z nim według postanowień przepisanych dla tych ostatnich olejów.

Ministerstwo skarbu uwiadomi komory pograniczne, które zagraniczne Władze publiczne są powołane do wystawiania poświadczeń w pierwszym ustępie wzmiankowanych.

Postanowienia powyższe nie stosują się do posyłek oleju ziemnego w obrocie pogranicznym, zawierających nie więcej jak 50 kilogramów.

Również nie stosują się postanowienia niniejsze do sprowadzanych z zagranicy cłowej w celu destylowania i rafinowania olejów ziemnych (numer taryfy 119 *a* i *b*), olejów ziemnych ciężkich półrafinowanych i rafinowanych (numer taryfy 121 *a* i *b*), jakoteż do „olejów ze smoły węgla kamiennego“ z szeregu aromatycznego czyli benzolowego, nie dających używać się do oświetlania a w dodatku z roku 1888 do abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej z roku 1882 zaliczonych między żywice 117 numeru taryfy.

§. 8.

Naftę w tutejszych rafineryach wyrobioną, rafinowaną lub półrafinowaną, podatkowi podlegającą (naftę do świecenia), badać mają w rezerwoarach organa skarbowe wyrywkowo pod względem zapalności a jeżeliby z badania okazało się, że nafta ta należy do olejów ziemnych pierwszej klasy, postąpić z nią należy według postanowień przepisanych dla tychże olejów.

§. 9.

Oleje ziemne pierwszej klasy powinny być opatrzone odpowiedniem oznaczeniem w dalszych paragrafach przepisanem.

§. 10.

Oleje ziemne znajdujące się w obrocie wewnętrznym, poddawać mają gminy, jakoteż organa, które Rząd do tego ustanowi, badaniu pod względem zapalności.

Wyjmują się od tego badania oleje ziemne pierwszej klasy opatrzone odpowiedniem oznaczeniem, tudzież przeznaczone do rafinowania i destylowania oleje ziemne, oleje smarowe, jakoteż oleje ze smoły węgla kamiennego, których nie można używać do oświetlania.

§. 11.

Wyrób olejów ziemnych ze smoły, jakoteż destylacya olejów smołowych i ziemnych w obrębie osad zamkniętych nie może być dozwolona i zakłady fabryczne powinny leżeć w dostatecznej od domów mieszkalnych odległości, którą Władza przemysłowa ma w każdym z osobna przypadku oznaczyć po przeprowadzeniu rokowań w myśl rozdziału trzeciego ustawy przemysłowej.

Lokal destylarni powinien być tak urządzony a mianowicie tak względem lokalu rafineryi położony, żeby przeniesienie się ognia z jednego lokalu do drugiego było ile możności uchylone.

Lokale na zapasy oleju surowego, jakoteż na zapasy wytworów destylacyjnych powinny być tak urządzone, żeby nawet w razie pożaru w fabryce zostały od spalenia się ochronione.

Doświadczenia pod tym względem zalecają osobliwie zaprowadzenie zbiorników cysternowych.

§. 12.

Oleje ziemne wszelkiego rodzaju wolno przesyłać tylko w takich beczkach lub naczyniach, które ile możności niedopuszczają parowania, wypacania lub wyciekania zawartości i które nie podlegają łatwo uszkodzeniu przy ładowaniu.

Beczki i naczynia, zawierające oleje ziemne pierwszej klasy, powinny być opatrzone wyraźnym napisem nie dającym się zetrzeć: „Ostrożnie z ogniem“.

§. 13.

Pod względem przewozu olejów ziemnych kolejami żelaznemi i trajektami obowiązują postanowienia regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież postanowienia umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Spuszczanie z rezerwoarów stałych lub ruchomych na dworcach kolejowych odbywać się powinno na torach ustronnych i zastrzega się Władzy nadzorczej zarządzenie w dotyczącej stacyi szczególnych środków ostrożności ze względem na stosunki miejscowe i rozmiary obrotu naftowego.

§. 14.

Pod względem sprzężajnego przewozu olejów ziemnych pierwszej klasy trzymać się należy następujących postanowień:

1. Wozom wolno jechać tylko stępem.

2. Każdemu transportowi, składającemu się z więcej wozów niż z jednego, towarzyszyć winna oprócz woźniców jeszcze jedna osoba dorosła.

3. Woźnice i wszystkie inne osoby do orszaku należące powinny wstrzymać się od palenia tytoniu.

4. Jeżeli transport idzie w porze nocnej, używać należy do oświetlenia wozów wyłącznie latarni bezpieczeństwa.

5. Nie wolno stawiać wozów w lokalach krytych i powinny one zostawać pod ciągłym dozorem.

6. Transportowanie gościńcami olejów ziemnych pierwszej klasy w balonach szklanych dozwolone jest tylko pod tym warunkiem, żeby balony upakowane były słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub tym podobnymi materyałami w mocnych skrzyniach drewnianych lub pojedynczo w trwałych koszach lub kublach, opatrzonych osłonami ochrończemi dobrze przytwierdzonemi i wysłanych dostatecznie materyałem pakowym.

§. 15.

Pod względem transportowania olejów ziemnych na wodach śródkrajowych, przepisuje się co następuje:

1. Jeżeli ładunek statku składa się wyłącznie lub po większej części z olejów ziemnych pierwszej klasy, w takim razie:

a) ładować należy tylko w miejscu, które Władza lokalna do tego wyznaczy i statek winien miejsce to opuścić w przeciągu czasu przez ową Władzę wymierzonym;

b) mając lądować, winien statek przybijać zawsze w odpowiedniej odległości od innych statków lub od budynków mieszkalnych;

c) za przybyciem do miejsca przeznaczenia, kierownik statku winien uwiadomić niezwłocznie Władzę lokalną, że na statku znajdują się oleje ziemne pierwszej klasy i wykazać ich ilość listem przewozowym. Następnie odstawić ma statek do miejsca przez Władzę lokalną wyznaczonego, którego nie wolno mu opuścić bez jej pozwolenia; wreszcie

d) wyładowanie odbyć się ma w przeciągu czasu, który Władza lokalna wymierzy i w miejscu, które do tego wyznaczy.

2. Jeżeli oleje ziemne pierwszej klasy stanowią tylko część stosunkowo małą ładunku, który statek wiezie, w takim razie paki i naczynia z temi olejami umieszczać należy w całkiem osobnych lokalach statku lub na pokładzie, lecz zawsze oddzielnie od innych towarów łatwo zapalnych lub wybuchających.

Ładować i wyładowywać wolno tylko w takich miejscach, w których niema innych materyałów palnych.

3. Statkami, na których znajdują się oleje ziemne pierwszej klasy, nie wolno przewozić podróżnych.

4. Na statkach wiozących oleje ziemne pierwszej klasy, jakoteż przy ładowaniu, wyładowywaniu i umieszczaniu tych olejów, nie wolno zapalać ognia lub światła ani też palić tytoniu.

§. 16.

Gdy oleje ziemne drugiej klasy wiezione są na wodach śródkrajowych, beczki i naczynia, zawierające te oleje, opatrzone być powinny osłonami ochrończemi ogniotrwałemi.

Statkom przewożącym podróżnych na wodach śródkrajowych wolno wieźć najwięcej 1000 kilogramów olejów ziemnych drugiej klasy.

§. 17.

Warunki, pod którymi okręty przybywające morzem z ładunkiem, składającym się całkiem lub po części z olejów ziemnych, mają go wyładowywać a względnie mogą wprowadzać go w głąb portu, oceniać należy według osobnych przepisów pod tym względem istniejących i według zarządzeń, które Władza portowa wydawać będzie w każdym z osobna przypadku.

§. 18.

Ilości, wynoszące więcej niż 20.000 kilogramów oleju ziemnego drugiej klasy, jakoteż ilości, wynoszące więcej niż 1000 kilogramów oleju ziemnego pierwszej klasy, wolno trzymać na składzie tylko w osobnych magazynach.

Dotyczące pozwolenie dawać ma Władza przemysłowa, o ile szczególne okoliczności nie dozwalają lub nie wymagają niektórych odmian, pod następującymi warunkami:

a) Magazyn powinien być opatrzony potrzebnymi piorunochronami i obwiedziony odpowiedniem ogrodzeniem (murem, wałem ziemnym itp.) przynajmniej w wysokości mężczyzny, żeby obcy nie mogli wchodzić.

Powinien być ze wszystkich stron łatwo dostępny dla przyborów do gaszenia pożaru.

W obrębie magazynu trzymać należy w pogotowiu większe ilości sypkiej ziemi.

b) Płyny na składzie trzymane, jakoteż budowle, któreby je obejmowały, powinny być najmniej o 60 metrów oddalone od wszelkich budynków, znajdujących się poza obrębem magazynu.

c) Poziom tych części magazynu, w których umieszcza się płyny, powinien być zrobiony z materyału nieprzemakalnego, niepalnego i mieć spadek 1 : 100 do jednego lub kilku zlewisk; nadto albo powinien leżeć niżej niż otaczający je poziom gruntu albo powinien być obwiedziony ścianą bez przerw z ogniotrwałego materyału zrobioną. W obu przypadkach przestrzeń pomiędzy ścianami opasującemi z doliczeniem przestrzeni zlewisk powinna być dostatecznie wielka, żeby cała ilość płynów tamże zachowywanych mogła się w razie wypłynięcia zmieścić.

d) Jeżeli płyny umieszczone są nie na wolnem powietrzu lub pod daszkami, lecz w budynkach, ściany zewnętrzne tych budynków powinny być wskróś pełne, budynki powinny być światłem dziennem suto oświetlone, mieć dobrą wentylacyę, lecz nie powinny mieć przepon piętrowych; ani w budynkach ani na budynkach nie wolno zaprowadzać sztucznego oświetlenia. Rezerwoary żelazne stałe powinny być opatrzone przyrządami do odprowadzania wyziewów.

e) Czynności przemysłowe wolno wykonywać w magazynie tylko przy świetle dziennem. W porze nocnej wolno wchodzić do magazynu jedynie jego stróżowi i urzędnikom do służby przeznaczonym i tylko z latarnią bezpieczeństwa.

f) Ognia ani światła nie wolno w magazynie zapalać i nie wolno tam palić tytoniu; również zakazane jest przynoszenie do magazynu materyałów zapalnych.

Przepisy niniejsze wywiesić należy w sposób uderzający na wszystkich drzwiach wchodowych magazynu.

g) W magazynie nie powinny znajdować się żadne lokale mieszkalne oprócz mieszkania dla stróża, które powinno być murem oddzielone od innych części magazynu i według okoliczności ma służyć za lokal biurowy.

Co do tych magazynów, w których umieszczane być mają tylko oleje ziemne drugiej klasy, można odstąpić od przepisów pod *a)* i *b)*; w przypadku takim wymagania pod względem ogrodzenia i odosobnionego położenia miejsca określa Władza przemysłowa według własnego zdania.

§. 19.

Ilości nie przenoszące 20.000 kilogramów, ale przenoszące 1500 kilogramów oleju ziemnego drugiej klasy, jakoteż ilości nie przenoszące 1000 kilogramów, ale przenoszące 150 kilogramów oleju ziemnego pierwszej klasy, wolno trzymać na składzie tylko za zezwoleniem policyi miejscowej.

Pozwolenie to daje się pod warunkami, które ze względem na stosunki miejscowe okażą się potrzebnemi, a które mają zasadzać się na §. 18, w szczególności zaś na ustępach *c)* i *f)*, lub przynajmniej pod temi, które wzmiankowane są w §. 21.

§ 20.

Pozwolenie na założenie magazynów na dworcach kolejowych a w obrębie przepisanej ustawą przestrzeni pożarnej kolei żelaznych dać ma Władza przemysłowa a względnie Władza policyjna miejscowa dopiero wtedy, gdy Władza nadzorcza kolei na to się zgodzi i z uwzględnieniem postanowień, które ona przepisze.

§. 21.

Ilości oleju ziemnego drugiej klasy nie przenoszące 1500 kilogramów, ale przenoszące 300 kilogramów, jakoteż ilości oleju ziemnego pierwszej klasy nie przenoszące 150 kilogramów, ale przenoszące 15 kilogramów, wolno trzymać na składzie tylko w piwnicach lub w lokalach położonych w przyziomie, mających dobrą wentylacyę a nie mających ani ścieków na zewnątrz (na ulice, dziedzińce itp.), ani żadnych urządzeń do ogrzewania lub sztucznego oświetlania. Podłoga tej części owych lokali, która ma służyć na skład, powinna być zrobiona z nieprzepuszczającego, niespalistego materyału i powinna być obwiedziona ścianą bez przerw z ogniotrwałego materyału zrobioną takiej wysokości, żeby całkowita ilość olejów ziemnych tamże zachowywanych mogła w razie wypłynięcia zmieścić się w przestrzeni między ścianami opasującemi z doliczeniem przestrzeni zlewiska, jeżeli się znajduje.

Przepis §. 18, lit. *f)*, ustęp pierwszy stosuje się także do tych lokali.

Rzeczone ilości można trzymać także na dziedzińcach, w ogrodach lub na innych ogrodzonych gruntach, jeżeli wypłynięciu płynów będzie zapobieżone przez wkopanie beczek lub przez otoczenie ich ścianą z ogniotrwałego materyału zrobioną.

Płyny trzymane na składzie stosownie do niniejszego paragrafu wolno przelewać do innych naczyń i wszelkie inne czynności przemysłowe wolno koło nich wykonywać tylko przy dziennem świetle.

Nie potrzeba starać się o pozwolenie policyi miejscowej, jednakże o założeniu składu uprzedzić należy Władzę policyjną miejscową a o zamiarze założenia składów na dworcach kolejowych lub w obrębie przepisanej ustawą przestrzeni pożarnej kolei żelaznej, dotyczący zarząd kolejowy.

§. 22.

Gdy oleje ziemne pierwszej klasy trzymane są na składzie razem z olejami ziemnemi drugiej klasy lub z innymi płynami palnymi bądź w tym samym

lokalu bądź w takich lokalach, które nie są od siebie odłączone przepierzeniami niespalistemi i nie mającemi otworów, do wszystkich tych płynów stosują się przepisy wydane w §§. 18 aż do 21 dla olejów ziemnych pierwszej klasy.

Toż samo ma miejsce w takim razie, gdy oleje ziemne drugiej klasy trzymane są na składzie w sposób w pierwszym ustępie podany razem z innymi lecz łatwo ulatniającymi się i zapalnymi płynami.

Gdy zaś oleje ziemne drugiej klasy trzymane są na składzie w sposób wyżej podany (ustęp 1) razem z innymi płynami palnymi lecz nie zapalającymi się łatwo, do wszystkich tych płynów stosują się przepisy wydane w §§. 18 aż do 21 dla olejów ziemnych drugiej klasy.

§. 23.

Postanowienia §§. 18 aż do 21 nie stosują się przy zachowywaniu olejów ziemnych w miejscach wydobywania, tudzież w fabrykach, w których oleje te są wyrabiane, przetwarzane lub do celów technicznych używane, jak niemniej przy chwilowem braniu ich na skład w obrocie kolei żelaznych i statków.

§. 24.

W lokalach sprzedaży cząstkowej można zachowywać oleje ziemne pierwszej klasy w ilościach aż do 15 kilogramów, oleje ziemne drugiej klasy w ilościach aż do 50 kilogramów a jeżeli zachowywane są w naczyniach metalowych, kurkiem do spuszczania opatrzonych, w ilościach aż do 300 kilogramów.

Oleje ziemne pierwszej klasy w ilościach $^1/_2$ litra przenoszących wolno zachowywać i sprzedawać tylko w naczyniach całkiem szczelnych i szczelnie zamkniętych, wytrzymałych; mniejsze ilości także we flaszkach szklanych zakorkowanych. Jeżeli do napełniania nie używa się przyrządu zapobiegającego całkowicie parowaniu płynu, oleje ziemne pierwszej klasy wolno przelewać z jednego naczynia do drugiego tylko przy dziennem świetle i nie w pobliżu płomienia, tlejącego tytoniu lub w ogóle zarzącego ciała.

§. 25.

Oleje ziemne pierwszej klasy wolno sposobem przemysłowym sprzedawać i trzymać na sprzedaż tylko w takich naczyniach, które opatrzone są napisem wyraźnym i nie dającym się zetrzeć na tle czerwonem „ostrożnie z ogniem“.

Jeżeli olej ziemny tego rodzaju trzymany jest do sprzedawania sposobem przemysłowym w mniejszych ilościach niż po 50 kilogramów, napis w takiż sam sposób wykonany powinien nadto zawierać wyrazy: „Można używać do palenia tylko z nadzwyczajną ostrożnością; nie przelewać w pobliżu światła, trzymać w chłodnem miejscu, naczynie dobrze zatykać“.

Postanowienie niniejsze nie stosuje się do olejów ziemnych sprzedawanych i trzymanych na sprzedaż w aptekach do celów leczniczych.

§. 26.

Do tych lokali składowych, w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia już w użyciu będących, w których za zezwoleniem Władzy przemysłowej wolno trzymać na składzie ilości w §§. 18 i 19 oznaczone, nie potrzeba starać się o pozwolenie w §§. 18 i 19 wzmiankowane.

§. 27.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszym, o ile już istniejącemi ustawami nie są pod karą zakazane, karać należy grzywnami aż do 200 *K* lub w razie niewypłatności, aresztem aż do dni 14.

Przy wykonywaniu wyroków karnych i wszelkich innych zarządzeń, Władza używać ma środków potrzebnych do zapewnienia skutku.

Pod względem postępowania karnego i środków prawnych stosują się przepisy polityczne.

§. 28.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie w siedm miesięcy po ogłoszeniu.

§. 29.

Od chwili wejścia w wykonanie rozporządzenia niniejszego uchylają się postanowienia rozporządzeń ministeryalnych z dnia 17. czerwca 1865. Dz. u. p. Nr. 40, z dnia 27. stycznia 1866, Dz. u. p. Nr. 14 i z dnia 10. lutego 1868, Dz. u. p. Nr. 13.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie naruszają umów, tyczących się przewozu materyałów niebezpiecznych na jeziorze bodeńskiem i na Łabie, zawartych z państwami leżącemi nad jeziorem bodeńskiem i z Rządem cesarsko niemieckim, jakoteż rozporządzeń Ministerstwa handlu z dnia 14. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 12 i z dnia 12. grudnia 1895, Dz. u. p. Nr. 190, wydanych na zasadzie tych umów w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.
Call r. w. **Giovanelli** r. w.
Wittek r. w.

Załączka 1 A.

Przepisy,

tyczące się

sprawdzania i uwierzytelniania przez Władzę miar i wag probierzy naftowych Abela.

1. Do sprawdzania i uwierzytelniania przez Władzę miar i wag przyjmowane będą tylko te probierze Abela i te narzędzia pomocnicze pospołu z niemi używane, które wykonane są zgodnie z opisem poniżej zamieszczonym.

2. Sprawdza i uwierzytelnia c. k. Komisya główna miar i wag. W razie pilnej potrzeby także podrzędne Władze miar i wag upoważniane będą na mocy osobnego zarządzenia do sprawdzania tych probierzy.

Opis przyrządu.

3. W skład probierza naftowego Abela wchodzą następujące części:

a) naczynie na naftę;
b) pokrywa do tego naczynia z suwakiem obrotowym, przyrząd do zapalania i przyrząd poruszający;
c) naczynie na wodę (kąpiel wodna), w którem zawiesza się naczynie na naftę;
d) trójnóg z płaszczem osłaniającym i lampką spirytusową do zagrzania kąpieli wodnej lub zapobieżenia jej ostygnięciu;
e) termometr do zanurzania w naczyniu zawierającem naftę;
f) termometr do zanurzania w naczyniu zawierającem wodę;
g) wskaźnik napełniania lub pipety do napełniania służące;
h) wskaźnik kontrolujący;
k) skrzynka drewniana na te przybory.

4. Części *a)*, *b)*, *c)*, *d)*, *e)*, *g)* i *h)*, które można odłączać od siebie bez naruszenia cechy, oznacza się przy sprawdzaniu przyrządu jako należące do niego umieszczeniem na każdej z nich liczby protokołu urzędowego poprzedzonej głoskami *A P.*

5. Cylindryczne naczynie na naftę *G* (obacz dołączone tablice z figurami) zrobione jest z mosiądzu, ma 1·4 *mm* grubości ścian, wewnątrz dobrze wycynowane; jego wewnętrzna średnica wynosi 51 *mm*, wewnętrzna wysokości 56 *mm*. Górny brzeg ściany wewnętrznej jest zaokrąglony. Pierścień *R* z naczyniem *G* trwale połączony, ma 2·5 *mm* grubości a 12·5 *mm* szerokości; jego górna płaszczyzna leży na 10·0 *mm* poniżej górnego brzegu naczynia. Wystająca ponad *R* część naczynia *G* wytoczona jest cieniej, tak, że grubość ściany onegoż zmniejszona jest na 0·8 *mm*.

Do pierścienia *R* przyśrubowane są naprzeciwko siebie dwa guziki K_1 i K_2 służące do podnoszenia naczynia *G*.

Dolna powierzchnia pierścienia *R* powinna być doskonale równa i równoległa do wewnętrznej płaszczyzny dna naczynia *G* i do jego górnego brzegu.

6. Na górny zaokrąglony brzeg naczynia *G* wsadzona jest szczelnie pokrywka *D*; składa się ona z płyty mosiężnej 1·8 *mm* grubej i kołnierzyka cylindrowego 0·8 *mm* grubego a tak wysokiego, że gdy pokrywka jest mocno wsadzona, dolny brzeg kołnierzyka jest o 0·3 *mm* oddalony od górnej płaszczyzny pierścienia *R*. Na przestrzeni, którą kołnierzyk otacza, płyta pokrywki odtoczona jest na 0·75 *mm* grubości. Kształt płyty przedstawiony jest na fig. 2. Tarcza kolista o średnicy 58 *mm* przechodzi w przedłużenie, które w odległości 53 *mm* od środka koła dźwiga czop obrotowy *Z* do suwaka obrotowego *S* i nadto dwa słupki s_1 i s_2 do utwierdzenia przyrządu poruszającego *T*. Dla ochrony od ciepła promieniującego przedłużenie osłonięte jest od dołu płytą ebonitową *e* (fig. 1) 2·0 *mm* grubą. Wprost naprzeciwko przedłużenia dźwiga płyta pokrywki rurę nasadkową sprężącą a_1 pod 60° pochyloną, w którą wkłada się termometr T_1; na

pokrywce znajduje się nakoniec kabłąk *B* do umieszczenia lampki *L* z płomyczkiem zapalającym i sztyft metalowy *p* z białą perłą o 3·75 *mm* średnicy, przeznaczoną na wzorzec przy regulowaniu płomyczka zapalającego.

Pokrywka, tudzież wszystkie części do niej przytwierdzone powinny być trwale na czarno bajcowane.

Rura nasadkowa a_1, której średnica wewnętrzna ma 13·0 *mm*, jest od góry ucięta prostopadle do swojej osi a od dołu zaś tak skośnie ucięta i przytwierdzona, że oś jest pod 60° ku płaszczyźnie pokrywki pochylona i przecina oś naczynia *G*.

Lampka *L* wyobrażona na figurze 3 zawieszona jest w kabłąku *B* zapomocą sztyfta stalowego *s* na rurze *r* szczelnie wlutowanej.

Cylindryczna pochwa na knot *d* lampki *L* 20 *mm* długa, której średnica ma 2·6 *mm* a kanał 1·6 *mm* w świetle, osadzona jest prostopadle do osi obrotu i dla wygodnego regulowania knota opatrzona jest od góry w pobliżu skrzynki lampki podłużnym wykrojem. Aż do połowy długości pochwa knotowa wzmocniona jest żebrem.

Oś obrotowa lampki *L* leży równolegle do osi podłużnej płyty pokrywki *D* (fig. 2). Gdy lampkę obraca się dopóty, aż najniższy punkt wewnętrznego brzegu pochwy knotowej wejdzie w płaszczyznę górnej powierzchni pokrywki, odległość rzeczonego punktu od brzegu k_2 wykroju pokrywki o_2 (fig. 2) wynosić powinna 3·0 aż do 4·0 *mm*.

W płycie pokrywki *D* (fig. 2) wycięte są trzy czworoboczne otwory o_1, o_2 i o_3, których linie środkowe leżą w kole zatoczonem promieniem 55·5 *mm* mającym na około punktu obrotu *Z* suwaka *S*; otwór środkowy o_2 ograniczony jest dwoma współśrodkowymi łukami kół i dwoma promieniami, długość jego na linii środkowej mierzona wynosi 12·5 *mm*, szerokość 10·0 *mm*. Każdy z bocznych otworów o_1 i o_3 ograniczony jest dwoma łukami kół spółśrodkowych, promieniem i linią do promienia równoległą; wymiary otworów bocznych wynoszą, mierząc wzdłuż linii kołowej, 5·0 *mm*, mierząc wzdłuż promienia 7·5 *mm*. Suwak obrotowy *S* ma dwa wycięcia odpowiadające dokładnie dwu otworom o_1 i o_2 i jest tak urządzony, że jego obrót, ząbkami należycie ograniczony, odsłania i zasłania otwory o_1, o_2 i o_3 a mianowicie za odpowiedniem obróceniem suwaka *S* otwiera się najprzód otwór o_2; dopiero gdy otwór ten odsłoni się aż do $^6/_{10}$ swojej szerokości, zaczynają także odsłaniać się otwory boczne o_1 i o_2. Gdy się suwak *S* porusza, dziób *n* osadzony stale na *S* chwyta lampkę *L* i pochyla tak daleko, że po zupełnem odsłonięciu otworów o_1, o_2 i o_3 najniższy punkt wewnętrznego brzegu pochwy knotowej leży w płaszczyźnie górnej powierzchni pokrywki *D*. W tej samej chwili rozpocząć się ma ruch wsteczny suwaka w początkowe położenie a wtedy lampka *L* wraca także w położenie, jakie pierwotnie w spoczynku zajmowała. Położenie to spoczynkowe zabezpiecza sztyfcik *v* w dnie *L* osadzony, który się o brzeg *D* opiera.

7. Przyrząd poruszający *T* (fig. 1) przeznaczony jest do wywoływania automatycznie powolnego i jednostajnego ruchu suwaka *S* i regulowania go w taki sposób, żeby odbywające się zwolna odsłanianie otworów o_1, o_2 i o_3 kończyło się ściśle w dwóch całkowitych sekundach czasowych i żeby ruch wsteczny w pierwotne położenie trwał krócej niż 0·05 sekundy. Do tego celu można używać przyrządów poruszających rozmaitych konstrukcyi, pod warunkiem, żeby ścisłość i trwałość ich działania były zapomocą należytych prób dostatecznie stwierdzone. Pod tym względem decyduje c. k. Komisya główna miar i wag w każdym z osobna przypadku. Każdy przyrząd poruszający, który ma być używany, powinien być zamknięty w osobnej puszce metalowej *u* w taki sposób, żeby nie można było wpływać na jego działanie bez naruszenia cechy i powinien być tak osadzony na dwóch słupkach ebonitowych s_1 i s_2, których średnica ma 10 *mm*, wysokość 8 *mm*, a które stoją na pokrywce *D*, żeby zdjęcie przyrządu poruszającego z pokrywki bez naruszenia cechy odpowiednio umieszczonej, było niemożebne.

8. Naczynie na wodę *W* składa się z dwóch cylindrów metalowych, których ściany mają 0·6 *mm* grubości i z dna płaskiego równie grubego; dno, tudzież cylinder zewnętrzny, którego średnica wewnętrzna ma 140 *mm* a wysokość wewnętrzna wynosi 146 *mm*, są z mosiądzu, cylinder wewnętrzny, którego średnica wewnętrzna ma 76 *mm* a wysokość wewnętrzna 63 *mm*, zrobiony jest z miedzi. Oba cylindry przylutowane są do pierścieniowatej mosiężnej płyty pokrywającej, mającej 0·9 *mm* grubości, w taki sposób, że płyta zamyka przestrzeń między oboma cylindrami, to jest właściwy zbiornik wody, podczas gdy cylinder wewnętrzny pozostaje otwarty. Płyta pokrywająca wystaje na zewnątrz o 12·5 *mm* a na wewnątrz o 10 *mm* poza ściany naczynia *W*. Otwarte wnętrze cylindra wewnętrznego przeznaczone jest na umieszczenie tam naczynia z naftą. W celu zmniejszenia przewodnictwa ciepła przytwierdzony jest do brzegu wewnętrznego płyty pokrywowej *W* sześcioma śrubami pierścień ebonitowy *g* mający 2·5 *mm* grubości a 12·5 *mm* szerokości, opatrzony kołnierzykiem 2·5 *mm* wysokim, zapuszczającym się w otwór płyty pokrywowej. Główki rzeczonych sześciu śrub zagłębione są pod górną powierzchnię pierścienia ebonitowego.

Średnica wewnętrzna pierścienia ebonitowego jest o 2·0 *mm* większa niż zewnętrzna średnica naczynia na naftę *G*; górna jego powierzchnia powinna być doskonale równa.

Na płycie pokrywowej naczynia W osadzona jest sprężąca prostopadła rura nasadkowa a_2 mająca 15 *mm* długości a której średnica wewnętrzna wynosi 13 *mm*, przeznaczona na umieszczenie w niej termometru T_2.

Płyta pokrywowa dźwiga nadto lejek C służący do wlewania wody, którego rura wchodzi na 15 *mm* pod płytę, tudzież przylutowaną, kątowatą rurę odpływową y do odprowadzania wody zbytecznej i dwa pierścienie q i q_2 służące za rękojeści (z których drugi jest na rysunku opuszczony).

Na brzegu płyty pokrywowej naczynia na wodę przyśrubowany jest łukowaty pasek mosiężny, który po uwierzytelnieniu przylutowuje się kroplą cyny i cechuje. Na nim znajduje się napis wyraźny: „Ten probierz naftowy Abela AP (liczba protokołu urzędowego) podaje punkt zapalności z błędem w certyfikacie wyrażonym".

9. Do pierścienia trójnogu żelaznego F, na którym stawia się naczynie z wodą W, przystosowany jest i od zewnątrz przyśrubowany płaszcz osłaniający U, cylindryczny, zrobiony z mosiądzu i mający 0·5 *mm* grubości o średnicy wynoszącej 165 *mm*.

Płaszcz U jest u góry zagięty ku wnętrzu w brzeg 10 *mm* szeroki, nieco sprężący i na niego zachodzi wysterczający brzeg płyty pokrywowej naczynia W. Naczynie W nie powinno chwiać się w płaszczu osłaniającym.

Na płaszczu osłaniającym U umieszczony jest pion P mający najmniej 130 *mm* długości, który powinien zgadzać się z dolnem ostrzem w granicach 0·5 *mm*, gdy górna powierzchnia pierścienia ebonitowego g leży doskonale poziomo.

Z jednej nogi trójnoga F wychodzi ramię dźwigające płytę kolistą, na którą można centrycznie wsadzić lampkę spirytusową L^1 mającą brzeg na tę płytę zachodzący. Położenie i wymiary lampki widać z figury 1.

10. Termometr T_1, który zanurza się w naczyniu G (fig. 4) i służy do oznaczenia temperatury zapalności, ma naczyńko kuliste o średnicy 9 *mm*. Może to być termometr z podziałką albo wprost na rurze, albo na osobnym pasku, zamkniętym wraz z rurką termometryczną w rurze zewnętrznej. W tym ostatnim przypadku podziałka na szkle wytrawiona powinna być w taki sposób połączona z rurką włoskowatą, żeby wzajemne przesunięcie bez pomocy lampki do wydymania szkła było niemożebne.

Termometr ma w stosownem miejscu rozszerzenie r_1 i aż po to rozszerzenie wsuwa się go w pochwę mosiężną w_1 i zakitowuje. Kit powinien być taki, żeby na niego ani nafta ani woda nie działała i żeby ogrzany aż do 100° C. nie miękнął. Pochwa w_1 przystaje szczelnie do rury nasadowej a_1, w którą daje się wsunąć aż po brzeg wystający.

Gdy się to stanie, punkt środkowy kulki leżeć powinien na osi naczynia G na 32 *mm* pod dolną powierzchnią pokrywki D.

Skala ma być podzielona według termometru stustopniowego, co pół stopnia, i obejmować temperatury od + 10° aż do 30° C. Pomiędzy 38 a 42 stopniem (na podziałce w myśli przedłużonej) termometr jest zalutowany bez rozszerzenia rurki włoskowatej. Podziałka nie powinna zaczynać się niżej jak na 5 *mm* powyżej rozszerzenia szklanego; długość jednego stopnia wynosić ma 2·5 do 3·0 *mm*.

Termometr opatrzony jest wyraźnym napisem: „Termometr T_1 do probierza naftowego Abela. Stustopniowy. Wyrobu . . . . . "

11. Termometr T_2, który ma być zanurzony w naczyniu na wodę W, urządzony jest podobnie jak termometr T_1, tylko naczyńko na rtęć ma kształt cylindryczny. Gdy się go aż po nasadę wsunie w rurę a_2, to odległość środka rezerwoaru od górnej powierzchni naczynia W wynosić powinna 50 *mm*.

Podziałka, na której oznaczone są całe stopnie, najmniej 4 *mm* długie, obejmuje stopnie od 50 aż do 60° C. Kreska 55 zapuszczona jest czerwono. Termometr jest zalutowany między 80 a 90°. Opatrzony jest napisem wyraźnym:

„Termometr T_2 do probierza naftowego Abela. Stustopniowy. Wyrobu . . . . . "

12. Wskaźnik napełnienia L_1 (fig. 5) jest to sztabka mosiężna 70 *mm* długa o przekroju w kształcie T, której materyał ma 2·5 *mm* grubości. Dolna powierzchnia 8 *mm* szeroka, jest gładka a w pośrodku tejże przyśrubowany jest cylinder m_2, mający 6 *mm* grubości, zrobiony ze stali o twardości sprężyny. Zwęża się on w tępe ostrze, którego punkt końcowy oddalony jest od dolnej powierzchni pręta o 18·0 *mm*.

13. Dla wygodniejszego a dokładnego napełniania naczynia G mogą być dodane do probierza oprócz wskaźnika L_1 także pipety szklane, których kształt przedstawia fig. 6, w dowolnej ilości; na walcowatej części m tych pipet, która wewnątrz ma co najwięcej 5 *mm* szerokości, wyryty naokoło znak. Dołączanie tych pipet zaleca się, lecz się go nie wymaga.

14. Wskaźnik kontrolny jest to płyta stalowa prostokątna, mająca 2·0 *mm* grubości.

Przy m_1 (fig. 7) wskaźnik ma wycięcie, którego głębokość odpowiada dokładnie wysokości ostrza m_2 wskaźnika napełnienia. Przy m_3 pomiędzy dwoma wycięciami znajduje się występ, którego wysokość jest tak wymierzona, że jego brzeg górny wypada dokładnie w najniższym punkcie wewnętrznego brzegu pochwy kuotowej u lampki zapalającej, gdy wskaźnik przyłożony jest do dolnej powierzchni pokrywki a lampka zapalająca zajmuje najniższe położenie. Odległość pomiędzy kreską m_5, która jest

równoległą do krawędzi m_3 a tąż krawędzią m_4 odpowiada dokładnie długości pochwy knotowej u lampki zapalającej.

W miejscu stosownem wpuszczone jest w płytę stalową i mocno zanitowane ostrze m_6. Odległość tego ostrza od krawędzi m_7 równa się odległości kulki ciepłomierza T_1 od dolnej powierzchni pokrywki D.

15. Całkowity probierz naftowy, do którego (jeżeli się nie dołącza pipet pod l. 13 wzmiankowanych), przydać należy zwykłą pipetę szklaną, tudzież kilka sztyftów drucianych do regulowania knotów, zamyka się w skrzynce drewnianej, na której jest także miejsce na termometry, pipety, wskaźnik kontrolny a według okoliczności i na barometr metalowy. Wieko skrzynki podnosi się i w tył przechyla; gdy jest podniesione, można przednią ścianę skrzynki razem z probierzem aż po oporę wyciągnąć. Albowiem trójnóg F przyśrubowany jest do deski poziomej, która jest trwale połączona z przednią wysuwalną ścianą skrzynki i przesuwa się nad płytą denną tejże skrzynki. Na wewnętrznej powierzchni ściany przedniej znajduje się płyta szklana, którą można wyciągnąć do góry. Z powodu tego urządzenia, skrzynka zawierająca przyrząd, służy w związku z płytą szklaną do zapobiegania przeciągowi powietrza podczas wykonywania.

Sprawdzanie przyrządu.

16. Przy sprawdzaniu przyrządu zbadać należy przedewszystkiem, czy jego konstrukcya zgadza się z powyższym opisem.

Pod względem wymiarów bądź podanych liczbami, bądź uwidocznionych na rysunkach, dozwolone są następujące różnice:

a) Co do płaszcza osłaniającego U i części z niem połączonych (z wyłączeniem grubości materyału) . . . . . 2·0 *mm.*

b) Co do naczynia na wodę W i części z niem połączonych (z wyłączeniem grubości materyału i pierścienia ebonitowego g) . 1·5 *mm.*

c) Co do pierścienia ebonitowego g, naczynia G, pokrywki D i wszystkich części z niem połączonych, o ile niżej nie są podane odmienne postanowienia (z wyłączeniem grubości materyału) . . . . . 1·0 *mm.*

d) Co do wszystkich grubości materyału 20% podanej grubości.

e) Co do szerokości ujścia pochwy knotowej 0·2 *mm.*

f) Co do otworów w płycie pokrywowej i wycięć suwaka obrotowego . . . . 0·2 *mm.*

g) co do kolca m_2 w wskaźniku napełnienia (wymiar wysokości) . . . . . 0·5 *mm.*

(Co do pipet w punkcie 13 wzmiankowanych równoważna ilość w objętości.)

h) Co do odległości najniżej leżącego punktu brzegu wewnętrznego pochwy knotowej od górnej powierzchni płyty pokrywowej, mierząc przy największem pochyleniu lampy, jakie suwakiem obrotowym można osiągnąć, 0·5 *mm.*

Główne wymiary wskaźnika kontrolnego mogą różnić się najwięcej o 0·1 *mm.*

17. Jeżeli przy badaniach według punktu 16 nie znaleziono żadnego uchybienia, zbadać należy jak długo trwa ruch suwaka obrotowego. Probierz cechuje się tylko w takim razie, jeżeli ruch naprzód trwa od 1·8 aż do 2·2 sekundy czasu, ruch wsteczny od 0 do 0·05 sekundy czasu; podczas ruchu naprzód chyżość największa przewyższać powinna najmniejszą nie bardziej jak $^1/_2$ razu.

18. Na próbach powyższych następuje kilkakrotne oznaczenie punktu zapłonięcia trzech rodzajów nafty, których punkt zapłonięcia jest dokładnie znany. Prawdziwy punkt zapłonięcia tych rodzajów nafty powinien w przybliżeniu wynosić 19, 21 i 23° C.

Probierz powinien podać punkt zapłonięcia wszystkich trzech rodzajów dokładnie, co najwięcej z różnicą o 0·5° C. a obserwowane punkty zapłonięcia tegoż samego rodzaju mogą różnić się od siebie najwięcej o 1·0° C.

19. Termometry badają się według metod przyjętych w c. k. Komisyi głównej miar i wag. Badanie tych narzędzi odbywa się po trzymiesięcznem odleżeniu się ich. Narzędzia te można do sprawdzenia przynosić oddzielnie, bez probierzy. Termometry T_2 można też zwracać uwierzytelnione wyrabiającym niezawiśle od probierzy; nie można jednak postępować w ten sposób z termometrami T_1.

20. Co się tyczy dozwolonej granicy błędów, rozróżniają się dwa rodzaje termometrów podług gatunku szkła, z którego są zrobione. Do pierwszego rodzaju zaliczają się te termometry, u których, gdy po trzymiesięcznem zachowywaniu w zwykłej temperaturze pokojowej, za którą się uważa 21° C. zostaną ogrzane do 40° C. punkt marznięcia obniży się o mniej jak 0·03° C.; do drugiego rodzaju należą termometry, u których to obniżenie wynosi więcej niż 0·03 C.

W najgorszym razie pokazywać może termometr T_1

pierwszego rodzaju o 0·2° C. za nizko lub za wysoko;

drugiego rodzaju 0·2° C. za nizko;

termometr T_2

pierwszego rodzaju o 0·5° C. za nizko lub za wysoko,

drugiego rodzaju o 0·5° C. za nizko lub o 0·3° C. za wysoko.

Cechowanie.

21. Probierz uznany za odpowiadający przepisowi cechuje się wyciśnięciem cechy na kropli stopu łatwotopliwego w stanie krzepnięcia.

Cechę wyciska się z reguły w następujących miejscach:

a) na puszce przyrządu poruszającego;
b) na śrubie, którą przyrząd poruszający jest do pokrywki naczynia przytwierdzony;
c) na osi suwaka obrotowego w taki sposób, żeby odjęcie go stało się niemożebnem;
d) na rurze nasadowej a_1;
e) na śrubie, którą płyta ebonitowa jest do wieczka przytwierdzona;
f) na śrubie, którą przytwierdzony jest kabłąk na lampę;
g) na osi lampy;
h) na pierścieniu R;
k) na paskach mosiężnych u płyty pokrywowej naczynia na wodę;
l) na nitach pionu (cechę wybija się);
m) na wskaźniku napełniania;
n) we wszystkich głównych miejscach wskaźnika kontrolnego;
o) na termometrach T_1 i T_2, tudzież na pipetach pod liczbą 13 wzmiankowanych wytrawia się cechę.

W skutek szczególnych postrzeżeń można cechować także jeszcze i w innych miejscach.

Do cech pod *a*, *k* i *o* wzmiankowanych przydaje się liczbę roku bieżącego.

Opłaty.

22. Za cechowanie i uwierzytelnienie probierza naftowego pobiera się następujące opłaty:

a) Za sprawdzenie według punktu 16 . K 1·60.
b) Za sprawdzenie każdej z pipet w punkcie 13 wzmiankowanych . . . . „ 0·20.
c) Za sprawdzenie według punktu 17 . „ 2·—.
d) Za sprawdzenie według punktu 18 . „ 11·—.
e) Za sprawdzenie termometru T_1 . . „ 1·20.
f) Za sprawdzenie termometru T_2 . . „ 0·20.
g) Za ocechowanie i oznaczenie związku części składowych . . . . . „ 1·20.
h) Za wygotowanie certyfikatu łącznie z dodaniem urzędowego przepisu używania . . . . . „ 0·90.

Certyfikat i przepis używania.

23. Do każdego probierza naftowego Abela, uznanego za odpowiadający przepisowi, wygotowuje się certyfikat, w którym podaje się błąd, jakiemuby przyrząd podlegał i dołącza się urzędowy przepis używania (porównaj załączkę 1 *B*).

Sprawdzanie ponowne.

24. Certyfikat w ustępie powyższym wzmiankowany jest ważny lat pięć. Po upływie tego czasu probierz podlega obowiązkowo ponownemu sprawdzeniu jak również po każdej naprawie.

Błędy dozwolone przy ponownem sprawdzeniu wynoszą w ogólności 1½krotnie więcej niż różnice podane w punktach 16—20 jako dozwolone. Co do termometrów T_1 i T_2 błędy te wynoszą 0·25 i 0·6° C. za wiele lub za mało bez względu na materyał, z którego termometry są zrobione. Opłaty wymierza się według punktu 22.

Wiedeń, dnia 21. stycznia 1901.

C. k. Komisya główna miar i wag:
Tinter r. w.

Do załączki 1 A.

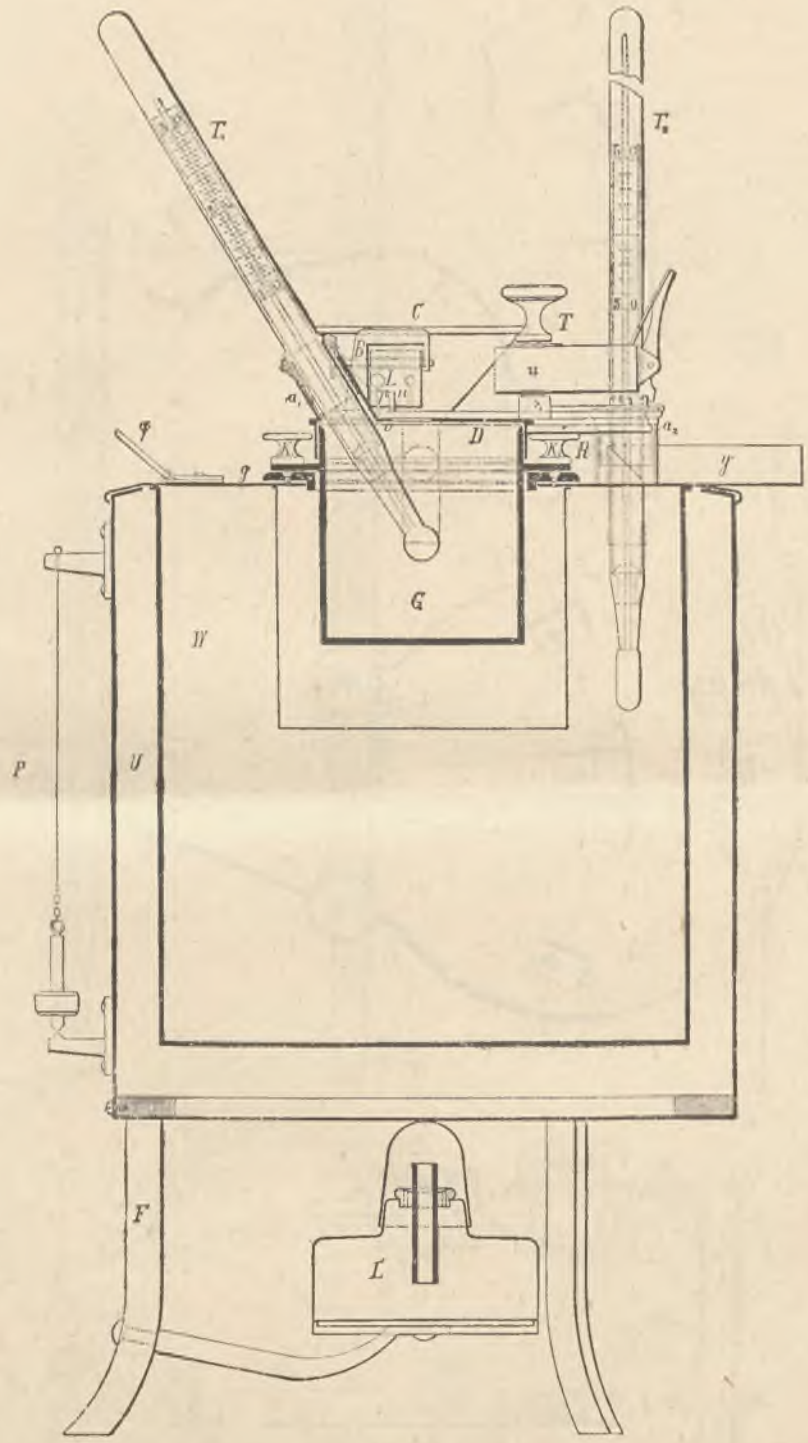

Fig. 1.

Do załączki 1 A.

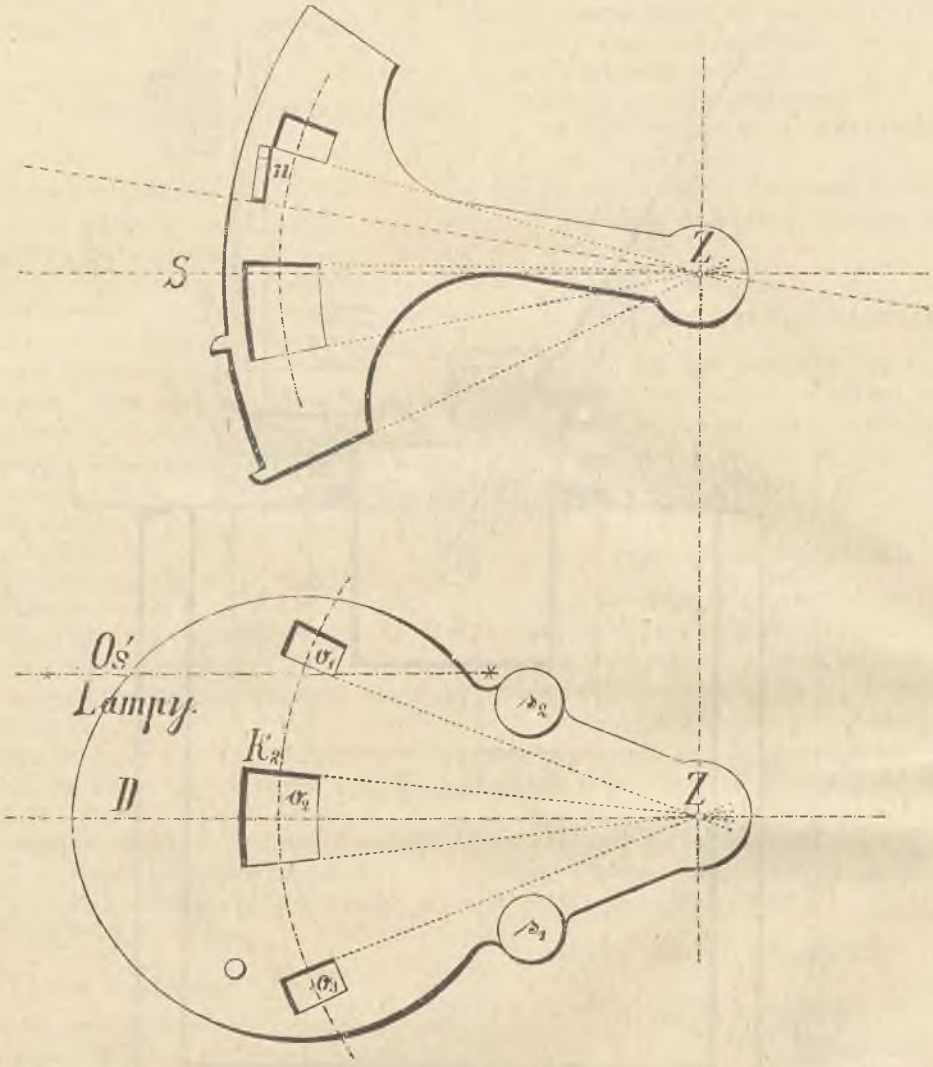

Fig. 2.

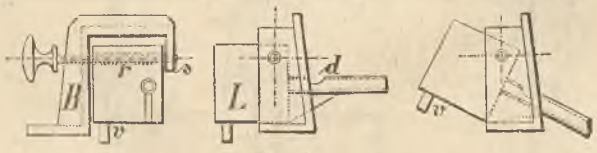

Fig. 3.

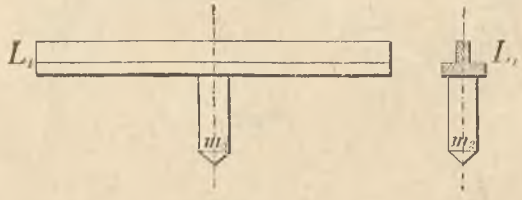

Fig. 5.

Do załączki 1 A.

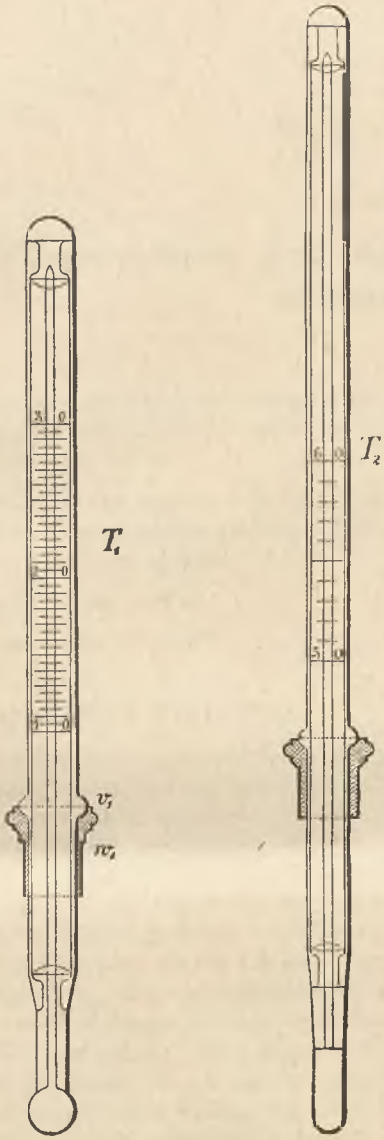

Fig. 4.

Fig. 6.

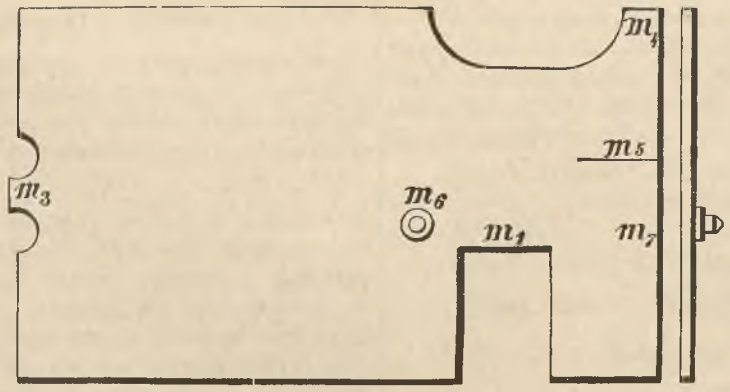

Fig. 7.

Załączka 2.

Przepisy,

tyczące się

sprawdzania i uwierzytelniania przez urzędy miar i wag barometrów do probierzy naftowych Abela.

1. C. k. Komisya główna miar i wag sprawdza i uwierzytelnia barometry używane jednocześnie z probierzami naftowymi Abela.

2. Narzędzia te, które opatrzone być powinny wyraźnym napisem: „Barometr do probierzy naftowych Abela“, są dwojakiego rodzaju:

A. Barometry rtęciowe;

B. Barometry metalowe.

A. Barometry rtęciowe.

3. Do sprawdzania i uwierzytelniania przyjmuje się barometry naczyńkowe z poziomem podnośnym i ostrzem ustawniczem, u których ostrze to połączone jest z podziałką, obejmującą od 680 aż do 790 *mm*, albo niezmiennie albo w taki sposób, żeby połączenie to dało się ocechowaniem zabezpieczyć. W rurkę barometru powinny być wtopione najmniej dwie rurki bezpieczeństwa Bunsena (Gay-Lussaca). Narzędzie to, które z dokładnością na 0·5 *mm* podawać ma bezwzględny stan barometru między 680 a 790 *mm* przy 21° C. (nie przy 0° C.) powinno być tak urządzone, żeby w żadnem onegoż położeniu powietrze nie mogło wcisnąć się do rurki barometru. Nadto powinno dawać się z łatwością przenosić bez niebezpieczeństwa uszkodzenia.

B. Barometry metalowe.

4. Do sprawdzania i uwierzytelniania przyjmuje się barometry metalowe dowolnej konstrukcyi byle tylko urządzone były w taki sposób, żeby nie można wywierać wpływu na ich stan bez naruszenia wyciśniętej cechy.

Podziałka wykonana w całych milimetrach stanu barometrycznego obejmować powinna najmniej od 680 aż do 790 *mm*. Odległość pomiędzy dwiema kreskami podziałki nie powinna wynosić mniej jak 1 *mm*. Barometry powinny w sześć tygodni po złożeniu ich w c. k. Komisyi głównej miar i wag podawać z dokładnością aż do 2 *mm* wszelki stan barometru między 680 a 790 *mm* przy 21° C. Tak samo być ma, gdy barometr wysłany będzie na odległość wynoszącą 1000 kilometrów.

Spółczynnik temperatury nie powinien przenosić 0·1 *mm* na 1° C.

Cechowanie, oznaczenie i certyfikat.

5. Do każdego barometru uznanego za odpowiadający przepisom i opatrzonego w skutek tego cechą tudzież liczbą protokołu urzędowego poprze-

dzoną głoską *B*, wygotowuje się certyfikat. Do certyfikatu przydana jest krótka instrukcya o używaniu narzędzia przy badaniu nafty.

Opłaty.

6. Uiszcza się następujące opłaty:

a)	za sprawdzenie barometru rtęciowego	1·80 *K*
b)	za sprawdzenie barometru metalowego	3·80 „
c)	za cechowanie, oznaczenie i wygotowanie certyfikatu	0·40 „

Ponowne sprawdzanie.

7. Certyfikat w punkcie 5 wzmiankowany jest ważny 5 lat dla barometrów rtęciowych a rok jeden dla barometrów metalowych. Po upływie tego terminu, jakoteż po każdej naprawie trzeba narzędzie poddać ponownie urzędowemu sprawdzeniu.

Błędy dozwolone przy ponownem sprawdzeniu wynoszą 1¼krotnie więcej niż wzmiankowane w punkcie 3 i 4.

Opłaty obliczają się według punktu 6.

Wiedeń, dnia 21. stycznia 1901.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

Załączka 1 B.

Certyfikat i przepis używania

do

probierza naftowego Abela

AP.....

Wygotowany przez

c. k. Komisyę główną miar i wag.

Certyfikat.

Probierz naftowy Abela wyrobu .....

w.....opatrzony oznaczeniem urzędowem.....

przez c. k. Komisyę główną miar wag sprawdzony, został uznany za zgodny z przepisami obowiązującymi i według przepisów ocechowany.

Termometr T_1 wyrobu.....w.....

opatrzony jest oznaczeniem..... ..... i ocechowany.

Wyszczególnienie błędu probierza

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przy używaniu probierza trzymać się należy ściśle dołączonego przepisu używania.

Certyfikat niniejszy jest ważny aż do .....19.....

Wiedeń, dnia.....

Pieczęć.

C. k. Komisya główna miar i wag.

.....

(Podpis urzędnika.)

Opłaty odebrano w kwocie.....*K*.....*h*.

A. Przepis używania uwierzytelnionego probierza przy badaniu nafty pod względem zapalności.

I. Przygotowania.

1. Wybór miejsca do pracy.

Do badania nafty wybrać należy miejsce ile możności wolne od przeciągu w pracowni mającej średnią temperaturę pokojową.

Za średnią uważa się temperaturę wynoszącą 21° C.

2. Branie i przechowywanie próbek nafty.

Przed wzięciem próbek nafty z beczek składowych lub z innych naczyń do przechowywania nafty służących, należy się upewnić, czy zawartość tych naczyń została należycie wymieszana.

Jeżeli się mniema, że tego nie uczyniono, a nie można przystąpić niezwłocznie do przemieszania, wziąć należy lewarem po jednej próbce z górnej i dolnej części beczki, wlać obie do naczynia dającego się zatkać i zmieszać przez wstrząsanie.

Aż do rozpoczęcia badania próbki nafty przechowywać należy w zamkniętych naczyniach w pracowni.

3. Odczytanie stanu barometrycznego i stwierdzenie stopnia temperatury, przy którym próbowanie ma się rozpocząć.

Przed rozpoczęciem badania odczytuje się stan barometru uwierzytelnionego przez c. k. Komisyę główną miar i wag a znajdującego się w pracowni i na podstawie onegoż wyszukuje się w tablicy niżej podanej ten stopień ciepła nafty (obacz punkt 11), przy której próba ma się rozpocząć pierwszem otwarciem suwaka.*)

Jeżeli stan barometru wynosi			aż włącznie do		próba rozpoczyna się przy
od	. . . .	685	695 *mm*		+ 14·0° C.
więcej niż	. . . .	695	705 „		+ 14·5° „
„ „	. . . .	705	715 „		+ 15·0° „
„ „	. . . .	715	725 „		+ 15·5° „
„ „	. . . .	725	735 „		+ 16·0° „
„ „	. . . .	735	745 „		+ 16·0° „
„ „	. . . .	745	755 „		+ 16·5° „
„ „	. . . .	755	765 „		+ 17·0° „
„ „	. . . .	765	775 „		+ 17·0° „
„ „	. . . .	775	785 „		+ 17·5° „

4. Ustawienie probierza.

Po oznaczeniu temperatury w myśl punktu 3 ustawia się probierz, na razie bez naczynia na naftę, na równej i poziomej płycie stołowej w taki sposób, żeby czerwona kreska termometru zawieszonego w naczyniu na wodę, znajdowała się prawie w równej wysokości z okiem badającego i żeby ostrze pionu zgadzało się dokładnie z ostrzem dolnem.

---

*) Barometry uwierzytelnione przez c. k. Komisyę główną miar i wag wyłącznie do używania jednocześnie z probierzami Abela podają stan barometru bezpośrednio z należytą dokładnością. Używając barometrów innego rodzaju przez c. k. Komisyę główną miar i wag uwierzytelnionych poprawić należy odczytany stan barometru według przepisu dołączonego certyfikatu.

Jeżeli przy używaniu probierza naftowego są do rozporządzenia dwa barometry uwierzytelnione, metalowy i rtęciowy a cyfry, które narzędzia te podają, nie zgadzają się z sobą, za prawdziwą uważa się cyfra, którą wskazuje barometr rtęciowy.

5. Napełnienie naczynia wodą i grzanie kąpieli.

Następnie zapomocą lejka leje się do właściwego naczynia wodę o temperaturze + 50 aż do + 52° C. dopóty, dopóki nie zacznie uchodzić rurą odpływową.

Jeżeli niema pod ręką wody o powyższej temperaturze, można tegoż naczynia na wodę w probierzu będącego użyć do ogrzania wody zapomocą przydanej lampy spirytusowej, albo palnika gazowego itp.

6. Napełnienie lampy do zapalania.

Lampę do zapalania opatrzoną knotem okrągło uplecionym napełnia się luźno watą i na tę watę leje się naftę dopóty, dopóki się ona i knot nie nasycą. Następnie wymaczać należy zapomocą chusty tę naftę, która nie wsiąkła, watę zaś w lampie zostawić. Jeżeli ujście pochwy knota jest zakopcone, trzeba je oczyścić.

7. Czyszczenie naczynia na naftę i jego pokrywki jakoteż przynależnego termometru; postępowanie z naftą bezpośrednio przed napełnieniem.

Teraz trzeba oczyścić naczynie na naftę i jego pokrywkę tudzież przynależny termometr, każde z osobna, starannie i w razie potrzeby osuszyć bibułą.

Przygotowania kończą się tem, że jeżeli temperatura nafty (obacz punkt 2) nie wynosi przynajmniej o 2 stopnie mniej aniżeli oznaczona, stosownie do punktu 3, chłodzi się naftę aż do 2 stopni poniżej tej ostatniej temperatury.

Temperaturę naczynia sprowadzić należy do tej samej, którą ma nafta, a jeżeli w tym celu zanurza się naczynie w wodzie, trzeba je znowu starannie osuszyć.

II. Próbowanie.

8. Grzanie kąpieli wodnej na + 54·5 aż do 55·5.° C.

Po skończeniu wszystkich przygotowań i dostatecznem przygrzaniu kąpieli wodnej, grzeje się ją zapomocą lampy spirytusowej aż do temperatury między + 54·5 a + 55·5° C., którą wskazuje kreska czerwona na termometrze naczynia na wodę.

9. Napełnienie naczynia do nafty i wsadzenie pokrywki.

Z kolei przyłożywszy wskaźnik napełnienia do naczynia naftowego, wlewa się ostrożnie naftę zapomocą pipety szklanej do naczynia dopóty, aż póki sam szpic ostrza wskaźnika nie dotknie się zwierciadła cieczy. Jak najstaranniej wystrzegać się należy zwilżenia górnych części ścian bocznych naczynia; gdy się to zaś, pomimo wszelkiej ostrożności, stało, trzeba naczynie natychmiast wypróżnić, starannie osuszyć i ponownie napełnić naftą w sposób odpowiedni. Gdyby na powierzchni nafty pokazały się bańki, trzeba je ostrożnie oddalić zwęglonym końcem zapałki świeżo spalonej.

Jeżeli do probierza przydana jest pipeta, oznaczona jego liczbą, ocechowana przy otworze wypływowym i przy marce, można także wykonać napełnienie bezpośrednio tą pipetą, napełniając ją aż po markę.

Bezpośrednio po napełnieniu wsadza się pokrywkę na naczynie.

10. Zawieszenie naczynia naftowego.

Naczynie odpowiednio naftą napełnione zawiesza się potem ostrożnie, nie wstrząsając naftą, w naczyniu na wodę, po przekonaniu się, że temperatura kąpieli wodnej wynosi + 55° C. Przekonawszy się o tem, należy lampę spirytusową zgasić.

Gdyby temperatura kąpieli wodnej przenosiła już 55° C., należy ją zniżyć do 55° C. przez dolewanie lejkiem do naczynia na wodę po troszę zimnej wody.

11. Zapalenie płomyczka podpalającego i nakręcenie przyrządu poruszającego.

Jeżeli temperatura nafty w naczyniu naftowem zbliża się do stopnia temperatury oznaczonego stosownie do punktu 3, zapala się płomyczek podpalający i reguluje się go w taki sposób, żeby wielkość jego prawie dorównywała białej perle znajdującej się na pokrywce naczynia.

Następnie nakręca się przyrząd poruszający obracając jego guzik aż do opory.

12. Próbowanie właściwe.

Gdy nafta dojdzie do stopnia ciepłoty przepisanego do rozpoczęcia prób, pociska się ręką zastawkę przyrządu poruszającego, w skutek czego suwak obrotowy rozpoczyna swój ruch powolny a jednostajny i kończy go w całkowitych 2 sekundach czasu. W ciągu tego obserwuje się płomyczek zapalający, zbliżający się do powierzchni nafty. Gdy przyrząd

poruszający stanie, nakręca się go niezwłocznie na nowo i powtarza się puszczanie go w ruch i próbę podpalania jak tylko termometr w naczyniu naftowem podniesie się o dalsze pół stopnia. Ponawia się to co pół stopnia dopóty, dopóki nafta nie zapłonie.

Płomyczek zapalający powiększy się nieco jakoby kłębem światła, szczególniej w bliskości punktu zapłonięcia, jednakże dopiero błyskawiczne ukazanie się większego błękitnego płomienia, ogarniającego całą wolną powierzchnię nafty, znamionuje koniec próby a to nawet i wtedy, gdy płomyczek zapalający, który bardzo często gaśnie w skutek zapłonięcia, nie ulegnie zgaśnięciu.

Ten stopień temperatury na termometrze T_1 odczytany, przy którym przyrząd podpalający był po raz ostatni w ruch wprawiony, to jest przy którym wyraźnie uskutecznił zapalenie, oznacza „pozorny punkt zapłonięcia“ badanej nafty.

III. Ponawianie próbowania i koniec doświadczeń.

13. Ponawianie próbowania.

Gdy się skończy pierwsza próba, ponowić należy doświadczenie w sposób przepisany z nową równą ilością tej samej nafty. Rozgrzana pokrywka naczynia powinna wychłódnąć, przez ten czas wypróżnić należy naczynie na naftę, ochłodzić wodą, osuszyć i świeżo napełnić.

Także termometr, który się w naczyniu zanurza i pokrywkę naczynia trzeba przed ponownem użyciem naczynia do nafty osuszyć starannie bibułą a mianowicie powycierać także wszelkie ślady nafty, jakieby zostały jeszcze na pokrywce lub otworach suwaka.

Przed umieszczeniem naczynia do nafty w naczyniu na wodę ogrzewa się znowu kąpiel wodną zapomocą lampy spirytusowej do + 55° C.

14. Ilość potrzebnych ponowień.

Jeżeli ponowione badanie wykaże punkt zapłonięcia różniący się nie o więcej jak o pół stopnia od znalezionego za pierwszym razem, średnią tych dwóch liczb przyjmuje się za „pozorny punkt zapłonięcia“.

Jeżeli różnica między drugim a pierwszym wynikiem wynosi jeden stopień lub więcej, trzeba próbę jeszcze raz ponowić. Jeżeli wtedy różnice między trzema wynikami nie wynoszą więcej jak $^1/_2$ stopnia, średnią z wszystkich trzech wyników uważać należy za „pozorny punkt zapłonięcia“.

Gdyby wyjątkowo okazały się znaczniejsze różnice, natenczas, o ile nafta badana nie jest nader lekką, zapalająca się za pierwszem otwarciem suwaka, ponowić należy całe badanie nafty pod względem zapalności. Przedtem jednak zbadać trzeba ściśle probierz i sposób używania onegoż. Mianowicie przekonać się należy o dokładności nasadzenia pokrywki naczynia, zanurzenia termometru w naczyniu i zawieszenia lampki zapalającej, tudzież czy wszystkie poszczególne części przyrządu były dostatecznie oczyszczone.

15. Zakończenie.

Znalazłszy stosownie do punktu 14 „pozorny punkt zapłonięcia“, trzeba go naprzód poprawić o błąd użytego probierza w certyfikacie podany.

Na podstawie tego „poprawionego punktu zapłonięcia“ i zaobserwowanego stanu barometru, wyszukuje się w dołączonej tablicy przeliczeń „prawdziwy punkt zapłonięcia“, to jest ten, który byłoby się otrzymało, gdyby stan barometru wynosił 760 *mm*.

Używając tablicy przeliczeń idzie się do tego wiersza, w którym w pierwszej przedziałce znajduje się „poprawiony punkt zapłonięcia“ i bierze się „prawdziwy punkt zapłonięcia“ z tej przedziałki, w której nagłówku mieści się zaobserwowany „stan barometru“.

Jeżeli znaleziony tym sposobem prawdziwy punkt zapłonięcia leży poniżej 21·0°, w takim razie stosownie do rozporządzenia Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, handlu, rolnictwa i kolei żelaznych z dnia 23. stycznia 1901, Dz. u. p. Nr. 12, należy nafta do olejów ziemnych **pierwszej** klasy.

16. Przykład.

Odczytany stan barometru wynosił 742 milimetry.

Stosownie do punktu 3, próby zaczynano zawsze przy 16·0° C.

Przy pierwszej próbie zapłonięcie nastąpiło, gdy temperatura na termometrze T_1 wynosiła 19·0° C.,
„pozorny punkt zapłonięcia“ był więc . 19·0° C.,
druga próba wykazała w podobny sposób
jako „pozorny punkt zapłonięcia“ . . 20·5° C.,
potrzebna z tego powodu trzecia próba
wykazała jako „pozorny punkt zapłonięcia“ . . . . . 19·5° C.
Średni „pozorny punkt zapłonięcia“ wy-

nosi więc . . . . . 19·67° C.,
zaokrągla się go na . . . . . 19·7° C.

Według certyfikatu probierza *AP* . . . . podaje on oznaczenia o . . . . za . . . . .
Z tego względu zaobserwowany „pozorny punkt zapłonięcia“ trzeba o . . . . .

„Poprawiony punkt zapłonięcia“ wynosi więc . . . . . .

Z tego i ze stanu barometru wynoszącego 742 *mm* wypada stosownie do punktu 15, że prawdziwy punkt zapłonięcia, to jest odpowiadający stanowi barometru wynoszącemu 760 *mm* jest . .

Nafta badana należy więc do olejów ziemnych pierwszej klasy.

17. Postradanie certyfikatu i upływ okresu jego ważności.

Probierz Abela, od którego certyfikat postradano, uważać należy za nieuwierzytelniony. Nie wydaje się duplikatów.

Po upływie terminu w certyfikacie podanego, tudzież po każdej naprawie uważać należy probierz za nieuwierzytelniony. W przypadkach rzeczonych, ażeby uzyskać certyfikat, trzeba probierz posłać do c. k. Komisyi głównej miar i wag celem ponownego sprawdzenia.

Barometr do probierza należący opatruje się osobnem świadectwem, w którem podany jest okres ważności uwierzytelnienia tego narzędzia.

18. Badanie próbek nafty przez c. k. Komisyę główną miar i wag.

Gdyby przy używaniu probierza naftowego zdarzył się przypadek sporny, lub gdyby z innego powodu strona interesowana uznała to za potrzebne, można próbkę nafty nadesłać c. k. Komisyi głównej miar i wag do zbadania.

Próbka powinna się mieścić w naczyniu dobrze zatkanem, ilość zaś jej nie powinna wynosić mniej jak trzy litry. Na naczyniu napisać należy nazwisko i miejsce zamieszkania strony interesowanej.

C. k. Komisya główna miar i wag bada naftę za stałą opłatą w kwocie 4 *K* 80 *h*, którą uiścić należy z góry.

Jeżeli próbka w razie wiezienia jej, nadeszła do c. k. Komisyi głównej miar i wag źle zatkana, zwraca się taksę.

Nafty nie zwraca się.

C. k. Komisya główna miar i wag po wykonaniu sprawdzenia uwiadamia stronę interesowaną, czy znaleziony punkt zaplonięcia nadesłanej próbki leży poniżej czy powyżej 21·0° C.

B. Tablica przeliczeń.

W której, mając „poprawiony punkt zapłonięcia“ i „stan barometru“, znajduje się „prawdziwy punkt zapłonięcia“.

Poprawiony punkt zapłonięcia	Stan barometru w milimetrach																			
	685	686	687	688	689	690	691	692	693	694	695	696	697	698	699	700	701	702	703	704
	Prawdziwy punkt zapłonięcia																			
° C.																				
16·4	19·0	19·0																		
16·5	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0						niżej jak 19° C									
16·6	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0												
16·7	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0									
16·8	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0							
16·9	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0				
17·0	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0	
17·1	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0
17·2	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1
17·3	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2
17·4	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3
17·5	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4
17·6	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5
17·7	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6
17·8	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7
17·9	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8
18·0	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9
18·1	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0
18·2	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1
18·3	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2
18·4	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3
18·5	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4
18·6	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5
18·7	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6
18·8	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7
18·9	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8
19·0	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9
19·1	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0
19·2	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1
19·3	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2
19·4	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3
19·5	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4
19·6	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5
19·7	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6
19·8	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7
19·9	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8
20·0	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9
20·1	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0
20·2	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1
20·3	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2
20·4	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3
20·5	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4
20·6	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5
20·7	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6
20·8	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7
20·9	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8
21·0	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9

Poprawiony punkt zapłonięcia	Stan barometru w milimetrach																		
	685	686	687	688	689	690	691	692	693	694	695	696	697	698	699	700	701	702	703	704
	Prawdziwy punkt zapłonięcia																			
° C.																				
21·0	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9
21·1	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0
21·2	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1
21·3	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2
21·4	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3
21·5	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4
21·6	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5
21·7	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6
21·8	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7
21·9	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8
22·0	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9
22·1	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0
22·2	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1
22·3	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2
22·4	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3
22·5			25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4
22·6						25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5
22·7									25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6
22·8												25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7
22·9														25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8
																	25·0	25·0	25·0	24·9
																				25·0
23·0																				
23·1																				
23·2																				
23·3						wyżej jak 25° C.														
23·4																				
23·5																				
23·6																				
23·7																				
23·8																				
23·9																				
24·0																				
24·1																				
24·2																				
24·3																				
24·4																				
24·5																				
24·6																				
24·7																				
24·8																				
24·9																				
25·0																				
25·1																				
25·2																				
25·3																				
25·4																				
25·5																				
25·6																				
25·7																				
25·8																				
25·9																				

Poprawiony punkt zapłonięcia	Stan barometru w milimetrach																		
	705	706	707	708	709	710	711	712	713	714	715	716	717	718	719	720	721	722	723	724
	Prawdziwy punkt zapłonięcia																			
° C.																				
16·4																				
16·5																				
16·6																				
16·7	niżej jak 19° C.																			
16·8																				
16·9																				
17·0																				
17·1	19·0	19·0																		
17·2	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0															
17·3	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0												
17·4	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0									
17·5	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0						
17·6	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0			
17·7	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	
17·8	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·0
17·9	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·1
18·0	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19.4	19·3	19·3	19·2
18·1	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·3
18·2	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·4
18·3	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·5
18·4	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·6
18·5	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·7
18·6	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·8
18·7	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	19·9
18·8	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·0
18·9	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·1
19·0	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·2
19·1	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·3
19·2	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20.4
19·3	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·5
19·4	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·6
19·5	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·7
19·6	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·8
19·7	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	20·9
19·8	21 7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·0
19·9	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21.2	21·2	21·1
20·0	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·2
20·1	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·3
20·2	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21 9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·1	21·6	21·6	21 5	21·5	21·1
20·3	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·5
20·4	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·6
20·5	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·7
20·6	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·8
20·7	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	21·9
20·8	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·0
20·9	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·1
21·0	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·2

Poprawiony punkt zapłonięcia	Stan barometru w milimetrach																			
	705	706	707	708	709	710	711	712	713	714	715	716	717	718	719	720	721	722	723	724
	Prawdziwy punkt zapłonięcia																			
° C.																				
21·0	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·2
21·1	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·3
21·2	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·4
21·3	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·5
21·4	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23 1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·6
21·5	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·7
21·6	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·8
21·7	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	22·9
21·8	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·0
21·9	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·1
22·0	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23 6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·2
22·1	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23.5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·3
22·2	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·4
22·3	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·5
22·4	24·3	24·3	21·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·6
22·5	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24.0	24·0	23.9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·7
22·6	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	21·0	24 0	24·0	23·9	23·9	23·8
22·7	24·6	24 6	24·5	24·5	24·5	24 4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	23·9
22·8	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·0
22·9	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	21·2	24·1
23·0	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·2
23·1	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·3
23·2			25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24 7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·4
23·3						25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·5
23·4									25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·6
23·5												25·0	25·0	25·0	24·9	24.9	24·9	24·8	24·8	24·7
23·6															25·0	25·0	75·0	24·9	24·9	24·8
23·7																		25·0	25·0	24·9
23.8																				25·0
23·9																				
24·0																				
24·1																				
24·2																				
24·3																				
24·4																				
24·5																				
24·6																				
24·7																				
24·8																				
24 9																				
25·0																				
25·1																				
25·2																				
25·3																				
25·4																				
25·5																				
25·6																				
25·7																				
25·8																				
25·9																				

wyżej jak 25° C.

Poprawiony punkt zapłonięcia	Stan barometru w milimetrach																			
	725	726	727	728	729	730	731	732	733	734	735	736	737	738	739	740	741	742	743	744
	Prawdziwy punkt zapłonięcia																			
° C.																				
16·4																				
16·5																				
16·6																				
16·7																				
16·8																				
16·9																				
17·0																				
17·1																				
17·2																				
17·3																				
17·4																				
17·5																				
17·6																				
17·7																				
17·8	19·0	19·0																		
17·9	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0															
18·0	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0												
18·1	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19 0	19·0									
18·2	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19 2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0						
18·3	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0			
18·4	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0
18·5	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1
18·6	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19 2
18·7	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3
18·8	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4
18·9	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5
19·0	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6
19·1	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7
19·2	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20.0	19·9	19·9	19·9	19 8	19·8	19 8
19·3	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9
19·4	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0
19·5	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1
19·6	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2
19·7	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20.5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3
19·8	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4
19·9	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20 5	20·5	20·5
20·0	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6
20·1	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7
20·2	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8
20·3	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	61·0	20·9	20·9	20·9
20·4	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0
20·5	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1
20·6	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21.4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2
20·7	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3
20·8	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4
20·9	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21.8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5
21.0	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6

niżej jak 19° C.

Poprawiony punkt zapłonięcia	Stan barometru w milimetrach																			
	725	726	727	728	729	730	731	732	733	734	735	736	737	738	739	740	741	742	743	744
	Prawdziwy punkt zapłonięcia																			
° C.																				
21·0	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6
21·1	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7
21·2	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8
21·3	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9
21·4	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0
21·5	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1
21·6	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2
21·7	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3
21·8	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4
21·9	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5
22·0	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6
22·1	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7
22·2	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8
22·3	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9
22·4	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0
22·5	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1
22·6	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2
22·7	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3
22·8	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4
22·9	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5
23·0	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6
23·1	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7
23·2	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8
23·3	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9
23·4	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0
23·5	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1
23·6	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	21·5	24·5	24·5	21·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2
23·7	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	21·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3
28·8	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4
23·9			25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24.6	24·6	24·5	24·5	24·5
24·0						25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6
24·1									25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7
24·2												25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8
24·3															25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9
24·4																		25·0	25·0	25·0
24·5																				
24·6																				
24·7																				
24·8																				
24·9						wyżej jak 25° C.														
25·0																				
25·1																				
25·2																				
25·3																				
25·4																				
25·5																				
25·6																				
25·7																				
25·8																				
25·9																				

Poprawiony punkt zapłonięcia	Stan barometru w milimetrach																			
	745	746	747	748	749	750	751	752	753	754	755	756	757	758	759	760	761	762	763	764
	Prawdziwy punkt zapłonięcia																			
° C.																				
16·4																				
16·5																				
16·6																				
16·7																				
16·8																				
16·9																				
17·0																				
17·1																				
17·2																				
17·3																				
17·4																				
17·5																				
17·6																				
17·7							nižej jak 19° C													
17·8																				
17·9																				
18·0																				
18·1																				
18·2																				
18·3																				
18·4																				
18·5	19·0	19·0	19·0																	
18·6	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0															
18·7	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0												
18·8	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0									
18·9	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0						
19·0	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0			
19·1	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0
19·2	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1
19·3	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2
19·4	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3
19·5	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4
19·6	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5
19·7	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6
19·8	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7
19·9	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8
20·0	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9
20·1	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0
20·2	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1
20·3	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2
20·4	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3
20·5	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4
20·6	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5
20·7	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6
20·8	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7
20·9	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8
21·0	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9

Poprawiony punkt zapłonięcia	Stan barometru w milimetrach																			
	745	746	747	748	749	750	751	752	753	754	755	756	757	758	759	760	761	762	763	764
	Prawdziwy punkt zapłonięcia																			
° C.																				
21·0	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9
21·1	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0
21·2	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1
21·3	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2
21·4	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3
21·5	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4
21·6	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5
21·7	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6
21·8	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7
21·9	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8
22·0	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9
22·1	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0
22·2	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1
22·3	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2
22·4	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3
22·5	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4
22·6	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5
22·7	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6
22·8	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7
22·9	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8
23·0	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9
23·1	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0
23·2	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1
23·3	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2
23·4	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3
23·5	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	24·4
23·6	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5
23·7	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6
23·8	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7
23·9	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8
24·0	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9
24·1	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0
24·2	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1
24·3	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2
24·4	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3
24·5	25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4
24·6				25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5
24·7						25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6
24·8									25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7
24·9												25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	21·8	21·8
25·0															25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9
25·1																		25·0	25·0	25·0
25·2																				
25·3																				
25·4																				
25·5																				
25·6																				
25·7																				
25·8																				
25·9																				

wyżej jak 25° C.

Poprawiony punkt zapłonięcia	Stan barometru w milimetrach																			
	765	766	767	768	769	770	771	772	773	774	775	776	777	778	779	780	781	782	783	784	785
	Prawdziwy punkt zapłonięcia																				
° C.																					
16·4																					
16·5																					
16·6																					
16·7																					
16·8																					
16·9																					
17·0																					
17·1																					
17·2																					
17·3																					
17·4																					
17·5																					
17·6																					
17·7																					
17·8							niżej jak 19° C.														
17·9																					
18·0																					
18·1																					
18·2																					
18·3																					
18·4																					
18·5																					
18·6																					
18·7																					
18·8																					
18·9																					
19·0																					
19·1																					
19·2	19·0	19·0	19 0																		
19·3	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0															
19·4	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0													
19·5	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0										
19·6	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0							
19·7	19·5	19·5	19 5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0				
19·8	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0	19·0	19·0	
19·9	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2	19·2	19·2	19·1	19·1	19·1	19·0
20·0	19·8	19 8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19 3	19·3	19·2	19.2	19·2	19·1
20·1	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3	19·3	19·3	19·2
20·2	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4	19·4	19·4	19·3
20·3	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5	19·5	19·5	19·4
20·4	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6	19·6	19·6	19·5
20·5	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19·8	19·7	19·7	19·7	19·6
20·6	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8	19·8	19_{6}·8	19·7
20·7	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9	19·9	19·9	19·8
20·8	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0	20·0	20·0	19·9
20·9	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1	20·1	20·1	20·0
21·0	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1

Poprawiony punkt zapłonięcia	Stan barometru w milimetrach																			
	765	766	767	768	769	770	771	772	773	774	775	776	777	778	779	780	781	782	783	784	785
	Prawdziwy punkt zapłonięcia																			
° C.																					
21·0	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2	20·2	20·2	20·1
21·1	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3	20·3	20·3	20·2
21·2	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4	20·4	20·4	20·3
21·3	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5	20·5	20·5	20·4
21·4	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6	20·6	20·6	20·5
21·5	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7	20·7	20·7	20·6
21·6	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8	20·8	20·8	20·7
21·7	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9	20·9	20·9	20·8
21·8	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0	21·0	21·0	20·9
21·9	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1	21·1	21·1	21·0
22·0	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2	21·2	21·2	21·1
22·1	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3	21·3	21·3	21·2
22·2	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4	21·4	21·4	21·3
22·3	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5	21·5	21·5	21·4
22·4	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6	21·6	21·6	21·5
22·5	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7	21·7	21·7	21·6
22·6	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8	21·8	21·8	21·7
22·7	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9	21·9	21·9	21·8
22·8	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0	22·0	22·0	21·9
22·9	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1	22·1	22·1	22·0
23·0	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2	22·2	22·2	22·1
23·1	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3	22·3	22·3	22·2
23·2	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4	22·4	22·4	22·3
23·3	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5	22·5	22·5	22·4
23·4	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6	22·6	22·6	22·5
23·5	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7	22·7	22·7	22·6
23·6	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8	22·8	22·8	22·7
23·7	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9	22·9	22·9	22·8
23·8	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0	23·0	23·0	22·9
23·9	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1	23·1	23·1	23·0
24·0	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2	23·2	23·2	23·1
24·1	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3	23·3	23·3	23·2
24·2	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4	23·4	23·4	23·3
24·3	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5	23·5	23·5	23·4
24·4	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6	23·6	23·6	23·5
24·5	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7	23·7	23·7	23·6
24·6	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8	23·8	23·8	23·7
24·7	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9	23·9	23·9	23·8
24·8	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0	24·0	24·0	23·9
24·9	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1	24·1	24·1	24·0
25·0	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2	24·2	24·2	24·1
25·1	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3	24·3	24·3	24·2
25·2	25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4	24·4	24·4	24·3
25·3				25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5	24·5	24·5	24·4
25·4							25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6	24·6	24·6	24·5
25·5									25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7	24·7	24·7	24·6
25·6												25·0	25·0	25·0	24·9	24·9	24·9	24·8	24·8	24·8	24·7
25·7															25·0	25·0	25 0	24·9	24·9	24·9	24 8
25·8																		25·0	25·0	25·0	24·9
25·9					wyżej jak 25° C.																25·0

C. Przepis używania wskaźnika kontrolnego przydanego do probierza.

Wskaźnik kontrolny daje możność przekonania się w każdej chwili, czy od czasu uwierzytelnienia probierza przez c. k. Komisyę główną miar i wag uległy czyli też nie uległy zmianie trzy następujące odległości, jakoteż długość pochwy knotowej:

a) odległość ostrza wskaźnika napełnienia od równego dolnego brzegu onegoż;

b) odległość najniżej leżącego punktu wewnętrznego brzegu ujścia pochwy knotowej od dolnej powierzchni płyty pokrywowej, gdy lampa zajmuje najniższe położenie;

c) odległość środka kulki termometru T_1 od dolnej powierzchni płyty pokrywowej.

Dołączone figury 1 aż do 4 przedstawiają wskaźnik kontrolny w czworakiem onegoż zastosowaniu a mianowicie figury 1, 3 i 4 w połowie rzeczywistej wielkości.

Celem skontrolowania odległości *a)* przykłada się wskaźnik kontrolny w sposób na figurze 1 przedstawiony do równej powierzchni wskaźnika napełnienia tak, żeby ostrze onegoż wchodziło w wycięcie m_1. Jeżeli odległość *a)* nie uległa zmianie, ostrze powinno dotykać dokładnie wewnętrznej powierzchni wycięcia.

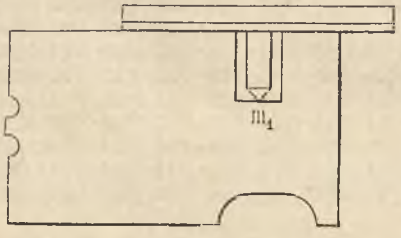

Fig. 1.

Celem skontrolowania odległości *b)* wprowadza się lampę w najniższe położenie tym sposobem, że wprawia się suwak w ruch i wstrzymuje się go w tej chwili, gdy trzy otwory pokrywy całkiem się odsłonią.

Jednocześnie w sposób na fig. 2 przedstawiony (suwak dla wyraźności nie jest wyobrażony) przykłada się wskaźnik do wewnętrznej powierzchni płyty pokrywowej tak, żeby wyskok wskaźnika przylegał do ujścia pochwy knotowej. Jeżeli odległość *b)* nie uległa zmianie, najniższy punkt wewnętrznego brzegu pochwy knotowej powinien padać na przedłużenie wązkiej powierzchni czołowej rzeczonego wyskoku.

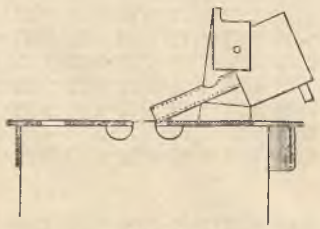

Fig. 2.

Celem skontrolowania odległości *c)* przykłada się w sposób na fig. 3 podany bok wskaźnika naprzeciwko wyskoku leżący do wewnętrznej powierzchni płyty pokrywowej w taki sposób, żeby kolec

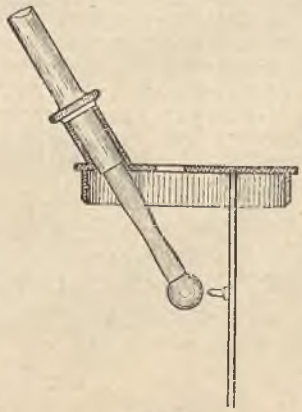

Fig. 3.

wnitowany we wskaźnik zwracał się ku termometrowi T_1 w pokrywę wsuniętemu. Jeżeli odległość

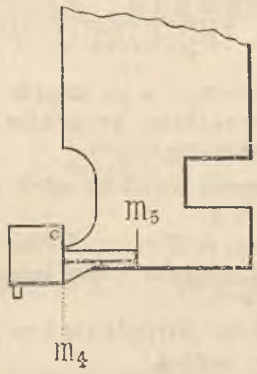

Fig. 4.

c) nie uległa zmianie, ostrze kolca powinno wskazywać dokładnie środek kulki termometru.

Celem skontrolowania długości pochwy knota brzeg m_4 wskaźnika przykłada się w sposób na fig. 4 wyobrażony do tej powierzchni skrzynki lampy, która dźwiga pochwę knota, a wtedy ujście pochwy knota, jeżeli długość pochwy nie uległa zmianie, powinno zgadzać się najdokładniej z kreską m_5 narysowaną na wskaźniku prostopadle do wązkiego boku onegoż. Zmianę w pochwie knota uważa się za stwierdzoną także wtedy, gdy pochwa tylko górną lub tylko dolną częścią do kreski nie dochodzi lub ją przekracza.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1901 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1901** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 *K*.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim,** płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . .	50 *K*	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . .	40 *K*
„ „ 1859 „ 1868 „ . . .	24 „	„ „ 1889 „ 1898 „ . . .	60 „
„ „ 1869 „ 1878 „ . . .	32 „		

Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 *K*

Za dziesięciolecia 1870 „ 1899 „ . . . 120 „

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . .	32 *K*	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . .	60 *K*
„ „ 1880 „ 1889 „ . . .	40 „		

Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 *K*.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik	1849	za . . .	4 *K* 20 *h*	Rocznik	1866	za . . .	4 *K* 40 *h*	Rocznik	1883	za . . .	5 *K* — *h*
„	1850	„ . . .	10 „ 50 „	„	1867	„ . . .	4 „ — „	„	1884	„ . . .	5 „ — „
„	1851	„ . . .	2 „ 60 „	„	1868	„ . . .	4 „ — „	„	1885	„ . . .	3 „ 60 „
„	1852	„ . . .	5 „ 20 „	„	1869	„ . . .	6 „ — „	„	1886	„ . . .	4 „ 60 „
„	1853	„ . . .	6 „ 30 „	„	1870	„ . . .	2 „ 80 „	„	1887	„ . . .	5 „ — „
„	1854	„ . . .	8 „ 40 „	„	1871	„ . . .	4 „ — „	„	1888	„ . . .	8 „ 40 „
„	1855	„ . . .	4 „ 70 „	„	1872	„ . . .	6 „ 40 „	„	1889	„ . . .	6 „ — „
„	1856	„ . . .	4 „ 90 „	„	1873	„ . . .	6 „ 60	„	1890	„ . . .	5 „ 40 „
„	1857	„ . . .	5 „ 70 „	„	1874	„ . . .	4 „ 60 „	„	1891	„ . . .	6 „ — „
„	1858	„ . . .	4 „ 80 „	„	1875	„ . . .	4 „ — „	„	1892	„ . . .	10 „ — „
„	1859	„ . . .	4 „ — „	„	1876	„ . . .	3 „ — „	„	1893	„ . . .	6 „ — „
„	1860	„ . . .	3 „ 40 „	„	1877	„ . . .	2 „ — „	„	1894	„ . . .	6 „ — „
„	1861	„ . . .	3 „ — „	„	1878	„ . . .	4 „ 60 „	„	1895	„ . . .	7 „ — „
„	1862	„ . . .	2 „ 80 „	„	1879	„ . . .	4 „ 60 „	„	1896	„ . . .	7 „ — „
„	1863	„ . . .	2 „ 80 „	„	1880	„ . . .	4 „ 40 „	„	1897	„ . . .	15 „ — „
„	1864	„ . . .	2 „ 80 „	„	1881	„ . . .	4 „ 40 „	„	1898	„ . . .	6 „ — „
„	1865	„ . . .	4 „ — „	„	1882	. . .	6 „ — „	„	1899	„ . . .	10 „ — „

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena sprzedaży rocznika 1900 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1901.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełne,** reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 *h*).

Ponieważ **wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 *h*); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 16 lutego 1901.

Treść: № 13. Umowa zdrowotna międzynarodowa, zawarta między Austryą i Węgrami, Niemcami, Belgią, Hiszpanią, Francyą, Wielką Brytanią, Grecyą, Włochami, Luksemburgiem, Czarnogórzem, Turcyą, Holandyą, Persyą, Portugalią, Rumunią, Rosyą, Serbią i Szwajcaryą.

13.

Umowa zdrowotna międzynarodowa z dnia 19. marca 1897,

zawarta między Austryą i Węgrami, Niemcami, Belgią, Hiszpanią, Francyą, Wielką Brytanią, Grecyą, Włochami, Luksemburgiem, Czarnogórzem, Turcyą, Holandyą, Persyą, Portugalią, Rumunią, Rosyą, Serbią i Szwajcaryą.

(Zawarta w Wenecyi dnia 19. marca 1897, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowana w Ischlu dnia 23. lipca 1898, protokół złożenia ratyfikacyi podpisano w Rzymie dnia 31. października 1899.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Cum ad arcendum pestilentiae periculum inter Imperium Austro-Hungaricum et reliqua Regimina quorum Plenipotentiarii intererant, conventio Venetiis die undevicesimo mensis Martii, anno millesimo octingentesimo nonagesimo septimo inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Convention.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi d'Espagne, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume; le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg; Son Altesse le Prince de Monténégro; Sa Majesté l'Empereur des Ottomans; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume; Sa Majesté le Schah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Serbie; le Conseil Fédéral Suisse,

ayant décidé de se concerter en vue de régler les mesures à prendre pour prévenir l'invasion et la propagation de la peste et la surveillance sanitaire à établir à cet effet dans la mer Rouge et dans le golfe Persique, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

M. le Comte Henri Lützow, Son Chambellan et Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Dresde,

M. le Chev. A. de Suzzara, Conseiller aulique et ministériel au Ministère Impérial et Royal des Affaires étrangères,

M. le Dr. Chev. de Kusý, Conseiller ministériel au Ministère Impérial et Royal de l'Intérieur et Conseiller supérieur de santé,

M. N. Ebner d'Ebenthall, Conseiller ministériel au Ministère Impérial et Royal du Commerce,

M. le Dr. Chyzer, Conseiller ministériel et Chef de la section sanitaire au Ministère Royal hongrois de l'Intérieur,

M. E. Roediger, Conseiller de section au Ministère Royal hongrois du Commerce;

(Przekład.)

Umowa.

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd., itd., i Król Apostolski węgierski; Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski w imieniu państwa niemieckiego; Najjaśniejszy Król Belgów; Najjaśniejszy Król hiszpański a w jego imieniu Najjaśniejsza Królowa regentka królestwa; Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej; Najjaśniejsza Królowa zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska; Najjaśniejszy Król Hellenów; Najjaśniejszy Król włoski; Jego królewska Wysokość Wielki Książę luksemburski; Jego Wysokość Książę czarnogórski; Najjaśniejszy Cesarz Ottomanów; Najjaśniejsza Królowa holenderska a w Jej imieniu Królowa regentka królestwa; Najjaśniejszy Szach perski; Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski; Najjaśniejszy Król rumuński; Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyi; Najjaśniejszy Król serbski; Rada związkowa szwajcarska,

postanowiwszy porozumieć się z sobą co do środków, mających na celu zapobieganie wciskaniu się i roznoszeniu zarazy tudzież co do urządzenia w tym celu służby zdrowotnej nadzorczej na morzu Czerwonem i w zatoce perskiej, mianowali pełnomocnikami Swymi:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd., itd., i Król Apostolski węgierski:

Pana Hrabiego Henryka Lützowa, szambelana Swego, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Dreznie,

Pana A. Suzzarę, radcę ministeryalnego w c. k. Ministerstwie spraw wewnętrznych,

Pana Dra Kusego, radcę ministeryalnego w c. k. Ministerstwie spraw wewnętrznych i starszego radcę zdrowia,

Pana N. Ebnera-Ebenthalla, radcę ministeryalnego w c. k. Ministerstwie handlu,

Pana Dra Chyzera, radcę ministeryalnego i naczelnika oddziału zdrowia w królewsko węgierskiem Ministerstwie spraw wewnętrznych,

Pana E. Roediger, radcę sekcyjnego w królewsko węgierskiem Ministerstwie handlu:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand:

M. Otto de Mühlberg, Son Conseiller actuel intime de Légation.

M. Curt Lehmann, Son Conseiller actuel de Légation;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Beco, Secrétaire général de Son Ministère de l'Agriculture et des Travaux publics, Commandeur de l'Ordre Royal de Léopold, etc..

M. le Dr. E. van Ermengem, Professeur d'hygiène et de bactériologie à l'Université de Gand, Officier de l'Ordre Royal de Léopold;

Sa Majesté le Roi d'Espagne, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume:

Don Silverio Baguer de Corsi y Rivas, Comte de Baguer, Son Ministre résident,

M. le Dr. Calvo y Martin, Professeur de la Faculté de Médecine, Conseiller de l'Instruction publique, Sénateur du Royaume à vie, Membre de l'Académie Royale de Médecine de Madrid, Grand Cordon de première classe d'Isabelle la Catholique, Commandeur de l'Ordre de Charles III,

Don Manuel Alonso Sañudo, Professeur de la clinique médicale de la Faculté de Madrid et Membre de l'Académie Royale de Médecine de Saragosse;

Le Président de la République Française:

M. Camille Barrère, Ambassadeur de la République Française près la Confédération Suisse, Commandeur de l'Ordre National de la Légion d'honneur,

M. le Prof. Brouardel, Président du Comité consultatif d'hygiène publique de France, Doyen de la Faculté de Médecine de Paris, Membre de l'Académie des Sciences, Membre de l'Académie de Médecine, Commandeur de l'Ordre National de la Légion d'honneur,

M. le Prof. Proust, Inspecteur général des services sanitaires, Professeur d'hygiène à la Faculté de Médecine de Paris, Membre de l'Académie de Médecine, Commandeur de l'Ordre National de la Légion d'honneur;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes:

L'hon. M. Michael Herbert, Compagnon de l'Ordre du Bain, Son Secrétaire d'Ambassade,

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski w imieniu państwa niemieckiego:

Pana Ottona Mühlberga, Swego rzeczywistego radcę tajnego legacyi,

Pana Kurta Lehmanna, Swego rzeczywistego radcę legacyi;

Najjaśniejszy Król Belgów:

Pana Beco, sekretarza generalnego w Swojem Ministerstwie rolnictwa i robót publicznych, komandora królewskiego orderu Leopolda itd..

Pana Dra E. Ermengem, profesora hygieny i bakteryologii w uniwersytecie gandawskim, oficera królewskiego orderu Leopolda;

Najjaśniejszy Król hiszpański a w Jego imieniu Najjaśniejsza Królowa regentka królestwa:

Don Silverya Baguer de Corsi y Rivas, Hrabiego Baguera, Swego ministra rezydenta,

Pana Dra Calvo y Martin, profesora wydziału medycznego, radcę oświaty publicznej, senatora dożywotniego królestwa, członka królewskiej akademii medycznej w Madrycie, ozdobionego wielką wstęgą pierwszej klasy orderu Izabelli Katolickiej, komandora orderu Karola III.,

Don Manuelo Alonso Sañudo, profesora kliniki medycznej wydziału madryckiego i członka królewskiej akademii medycznej w Saragossie;

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

Pana Kamila Barrèra, ambasadora Rzeczypospolitej francuskiej przy Federacyi szwajcarskiej, komandora orderu narodowego Legii honorowej.

Pana profesora Brouardela, prezydenta Komitetu doradczego pieczy zdrowia we Francyi, dziekana wydziału medycznego w Paryżu, członka akademii umiejętności, członka akademii medycznej, komandora orderu narodowego Legii honorowej,

Pana profesora Prousta, inspektora naczelnego służby zdrowia, profesora hygieny na wydziale medycznym w Paryżu, członka akademii medycznej, komandora orderu narodowego Legii honorowej;

Najjaśniejsza Królowa zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska:

Hon. Pana Michała Herberta, uczestnika orderu Łaźni, Swego sekretarza ambasady,

M. le Dr. R. Thorne Thorne, Compagnon de l'Ordre du Bain, Chef de la Section médicale du „Local Government Board“,

M. James Cleghorn, Chirurgien général, Directeur général du Service médical des Indes Britanniques,

M. J. Lane Notter, Chirurgien-Colonel du Service médical militaire, Professeur d'hygiène militaire à l'École de Médecine militaire de Netley,

M. H. Farnall, Compagnon de l'Ordre de Saint-Michel et Saint-George, Secrétaire au Ministère des Affaires étrangères à Londres;

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

M. le Dr. Zancarol, Son Délégué au Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte, Commandeur de l'Ordre National du Sauveur;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. le Comte Lelio Bonin-Longare, Son Sous-Secrétaire d'État pour les Affaires étrangères,

M. le Prof. R. Santoliquido, Chef de division pour la santé publique au Ministère Royal de l'Intérieur,

M. le Dr. Foà, Professeur d'anatomie pathologique à l'Université de Turin;

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg:

M. Beco, Secrétaire général du Ministère d'Agriculture et des Travaux publics de Belgique,

M. le Dr. van Ermengem, Professeur d'hygiène et de bactériologie à l'Université de Gand;

Son Altesse le Prince de Monténégro:

M. le Comte H. Lützow, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de S. M. I. et R. Apostolique en Saxe;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans:

M. le Dr. Cozzonis Effendi, Inspecteur général de l'Administration sanitaire de l'Empire Ottoman, Grand Cordon de l'Ordre du Medjidié, Grand Officier de l'Ordre de l'Osmanié, etc.;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume:

Le Jonkheer P. J. F. M. van der Does de Willebois, Agent politique et Consul général des Pays-Bas en Égypte, Chevalier de l'Ordre du Lion Néerlandais,

Pana Dr. R. Thorne Thorne, uczestnika orderu Łaźni, naczelnika oddziału w „Local Government Board“,

Pana Jamesa Cleghorn, naczelnego lekarza i naczelnego dyrektora służby zdrowia w Indyach brytańskich,

Pana J. Lane Notter, naczelnego lekarza wojskowej służby zdrowia, profesora hygieny wojskowej w szkole medycznej wojskowej w Netley,

Pana H. Farnalla, uczestnika orderu Św. Michała i Św. Jerzego, sekretarza Ministerstwa spraw zewnętrznych w Londynie;

Najjaśniejszy Król Hellenów:

Pana Dra Zancarola, Swego delegata w Radzie zdrowia morskiej i kwarantannej w Egipcie, komandora orderu Zbawiciela;

Najjaśniejszy Król włoski:

Pana Hrabiego Lelio Bonin-Longare, Swego podsekretarza stanu w Ministerstwie spraw zewnętrznych,

Pana profesora R. Santoliquido, naczelnika oddziału zdrowia publicznego w królewskiem Ministerstwie spraw zewnętrznych,

Pana Dra Foà, profesora anatomii patologicznej w uniwersytecie turyńskim;

Jego królewska Wysokość Wielki Książę luksemburski:

Pana Beco, sekretarza generalnego w belgijskiem Ministerstwie rolnictwa i robót publicznych,

Pana Dra Ermengema, profesora hygieny i bakteryologii w uniwersytecie gandawskim;

Jego Wysokość Książę czarnogórski:

Pana Hrabiego H. Lützowa, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Jego c. i k. Apostolskiej Mości w Saksonii;

Najjaśniejszy Cesarz Ottomanów:

Pana Dra Cozzonisa Effendiego, inspektora naczelnego w administracyi zdrowotnej państwa ottomańskiego, ozdobionego wielką wstęgą orderu Medżydie, wielkiego oficera orderu Osmanie itd.;

Najjaśniejsza Królowa holenderska a w Jej imieniu Najjaśniejsza Królowa regentka królestwa:

Jonkheera P. J. F. M. Does de Willebois, agenta politycznego i konsula generalnego Holandyi w Egipcie, kawalera orderu Lwa holenderskiego,

M. le Dr. Ruysch, Conseiller au Ministère de l'Intérieur, Chevalier de l'Ordre du Lion Néerlandais;

Sa Majesté le Schah de Perse:

M. le Dr. Panayote Bey, Délégué de Perse au Conseil Supérieur de santé à Constantinople, Commandeur des Ordres Impériaux du Lion et Soleil, de l'Osmanié et du Medjidié;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves:

M. A. D. de Oliveira Soares, Son Chargé d'affaires ad interim en Italie,

M. le Prof. J. Thomaz de Sousa Martins, ancien Membre du Comité central de santé, Professeur de pathologie générale, Commandeur de l'Ordre National de Saint-Jacques de l'Épée;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. A. E. Lahovary, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près S. M. le Roi d'Italie, Commandeur de l'Ordre Royal de la Couronne etc.;

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies:

M. Alexandre Yonine, Son Conseiller privé et Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Confédération Suisse,

M. le Dr. Loukianow, Conseiller d'État actuel, Directeur de l'Institut Impérial de médecine expérimentale;

Sa Majesté le Roi de Serbie:

M. Milan Jovanovitch Batut, Professeur d'hygiène publique à la Faculté des Sciences de Belgrade;

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. Gaston Carlin, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près S. M. le Roi d'Italie,

M. le Dr. F. Schmid, Directeur du Bureau sanitaire Fédéral Suisse,

lesquels, ayant échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes touchant les régions contaminées de la peste, ainsi qu'à l'égard des provenances de ces régions:

I. Sont adoptées les mesures indiquées et précisées dans le Règlement Sanitaire Général pour prévenir l'invasion et la propagation de la peste,

Pana Dra Ruyscha, radcę w Ministerstwie spraw wewnętrznych, kawalera orderu Lwa holenderskiego:

Najjaśniejszy Szach perski:

Pana Dra Panayote beja, delegata perskiego przy Najwyższej Radzie zdrowia w Konstantynopolu, komandora orderu cesarskiego Słonia i Lwa, orderu Osmanie i orderu Medżydie;

Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski:

Pana A. D. Oliveira Soares, tymczasowego pełnomocnika Swego we Włoszech,

Pana profesora J. Thomaza Sousa Martins, byłego członka komitetu zdrowia, profesora patologii ogólnej, komandora orderu Santiago da Espada;

Najjaśniejszy Król rumuński:

Pana A. E. Lahovarego, Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra przy Najjaśniejszym królu włoskim, komandora królewskiego orderu Korony rumuńskiej;

Najjaśniejszy Cesarz rosyjski:

Pana Aleksandra Yonine, Swego radcę tajnego, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Federacyi szwajcarskiej,

Pana Dra Loukianowa, rzeczywistego radcę stanu, dyrektora instytutu cesarskiego medycyny doświadczalnej;

Najjaśniejszy Król serbski:

Pana Milana Jovanowicza Batuta, profesora hygieny publicznej na wydziale umiejętności w Belgradzie;

Rada związkowa szwajcarska:

Pana Gastona Carlina, Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra przy Najjaśniejszym Królu włoskim,

Pana Dra F. Schmida, dyrektora urzędu zdrowia Federacyi szwajcarskiej,

którzy okazawszy sobie swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, umówili między sobą następujące postanowienia co do okolic dotkniętych zarazą i przedmiotów, pochodzących z tych okolic:

I. Przyjęto środki wyliczone i szczegółowo opisane w Regulaminie zdrowotnym ogólnym, mającym na celu zapobieganie wciskaniu się i rozno-

annexé à la présente Convention, lequel a la même valeur que s'il y était incorporé.

II. Il sera recommandé aux autorités compétentes du Maroc d'appliquer, dans les ports de ce pays, des mesures en harmonie avec celles prévues dans le règlement sus-mentionné.

III. Les pays qui n'ont pas pris part à la Conférence ou qui n'ont pas signé la Convention, pourront y accéder sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée, par la voie diplomatique, au Gouvernement Royal d'Italie et, par celui-ci, aux autres Gouvernements signataires.

IV. La présente Convention aura une durée de cinq ans, à compter de l'échange des ratifications. Elle sera renouvelée de cinq en cinq années, par tacite reconduction, à moins que l'une des Hautes Parties contractantes n'ait notifié six mois avant l'expiration de ladite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets.

Dans le cas où l'une des Puissances dénoncerait la Convention, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à son égard.

V. Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté de provoquer, par la voie diplomatique, les modifications qu'elles jugeraient nécessaires d'apporter à la Convention ou à son annexe.

La présente Convention sera ratifiée; les ratifications en seront déposées à Rome le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à dater du jour de la signature.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Venise, en dix-huit exemplaires, le dix-neuf mars mil huit cent quatre-vingt dix-sept.

(L. S.) **H. Lützow.**
(L. S.) **Suzzara.**
(L. S.) **Dr. de Kusý.**
(L. S.) **Ebner.**
(L. S.) **Chyzer.**
(L. S.) **Roediger.**
(L. S.) **de Mühlberg.**
(L. S.) **Lehmann.**
(L. S.) **E. Beco.**
(L. S.) **Dr. van Ermengem.**
(L. S.) **Comte de Baguer.**
Pour les Docteurs Calvo et Sañudo **Baguer.**

szeniu zarazy, a do umowy niniejszej dołączonym. Załączka ta ma taką samę wagę, jak gdyby była w umowie zawarta.

II. Zalecone będzie właściwym Władzom marokańskim zaprowadzenie w portach tego kraju środków zgodnych z temi, które w rzeczonym regulaminie są przewidziane.

III. Kraje, które nie brały udziału w konferencyi lub nie podpisały umowy, mogą do niej kiedy zechcą przystąpić.

O tem przystąpieniu oznajmić należy drogą dyplomatyczną Rządowi królewsko włoskiemu, który znów uwiadomi inne mocarstwa podpisane.

IV. Umowa niniejsza obowiązywać będzie przez lat pięć, licząc od wymiany ratyfikacyi. Będzie ona milcząco co lat pięć odnawiana, o ile żadna z Wysokich Stron kontraktujących nie oznajmi na sześć miesięcy przed upływem rzeczonego okresu pięcioletniego, że zamierza uchylić jej moc obowiązującą.

W tym przypadku, gdyby jedno z mocarstw wypowiedziało umowę, wypowiedzenie to będzie miało skutek tylko dla tego mocarstwa.

V. Wysokie Strony kontraktujące zastrzegają sobie prawo spowodowania drogą dyplomatyczną zmian jakieby uznały za potrzebne bądź w umowie, bądź w jej załączce.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana; ratyfikacye zostaną złożone w Rzymie jak można najrychlej, najpóźniej zaś w przeciągu roku, licząc od dnia podpisania.

W dowód czego dotyczący Pełnomocnicy podpisali umowę i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w Wenecyi w ośmnastu wygotowaniach dnia dziewiętnastego marca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego siódmego roku.

(L. S.) **H. Lützow.**
(L. S.) **Suzzara.**
(L. S.) **Dr. Kusý.**
(L. S.) **Ebner.**
(L. S.) **Chyzer.**
(L. S.) **Roediger.**
(L. S.) **Mühlberg.**
(L. S.) **Lehmann.**
(L. S.) **E. Beco.**
(L. S.) **Dr. Ermengem.**
(L. S.) **Hrabia Baguer.**
Za Doktorów Calva i Sañudo **Baguer.**

(L. S.) **Camille Barrère.**
(L. S.) **P. Brouardel.**
(L. S.) **A. Proust.**
(L. S.) **Michael Herbert.**
(L. S.) **R. Thorne Thorne.**
(L. S.) **James Cleghorn.**
(L. S.) **J. Lane Notter.**
(L. S.) **H. Farnall.**
(L. S.) **G. Zancarol.**
(L. S.) **Bonin.**
(L. S.) **Rocco Santoliquido.**
(L. S.) **Pio Foà.**
(L. S.) **E. Beco.**
(L. S.) **Dr. van Ermengem.**
(L. S.) **H. Lützow.**
(L. S.) **Dr. Cozzonis.**
(L. S.) **Dr. Ruysch.**
(L. S.) **Dr. Panayote.**
(L. S.) **A. D. de Oliveira Soares.**
(L. S.) **J. T. de Sousa Martins.**
(L. S.) **A. E. Lahovary.**
(L. S.) **A. Yonine.**
(L. S.) **S. Loukianow.**
(L. S.) **Dr. M. Jovanovitch Batut.**
(L. S.) **Carlin.**
(L. S.) **Dr. Schmid.**

(L. S.) **Kamil Barrère.**
(L. S.) **P. Brouardel.**
(L. S.) **A. Proust.**
(L. S.) **Michał Herbert.**
(L. S.) **R. Thorne Thorne.**
(L. S.) **James Cleghorn.**
(L. S.) **J. Lane Notter.**
(L. S.) **H. Farnall.**
(L. S.) **G. Zancarol.**
(L. S.) **Bonin.**
(L. S.) **Rocco Santoliquido.**
(L. S.) **Pio Foà.**
(L. S.) **E. Beco.**
(L. S.) **Dr. Ermengem.**
(L. S.) **H. Lützow.**
(L. S.) **Dr. Cozzonis.**
(L. S.) **Dr. Ruysch.**
(L. S.) **Dr. Panayote.**
(L. S.) **A. D. Oliveira Soares.**
(L. S.) **J. T. Sousa Martins.**
(L. S.) **A. E. Lahovary.**
(L. S.) **A. Yonine.**
(L. S.) **Loukianow.**
(L. S.) **Dr. M. Jovanovitch Batut.**
(L. S.) **Carlin.**
(L. S.) **Dr. Schmid.**

Règlement sanitaire général

pour prévenir

l'invasion et la propagation de la peste.

Chapitre I.

Mesures à prendre hors d'Europe.

I.

Notification.

Les Gouvernements des pays qui adhéreront à la présente Convention notifieront télégraphiquement aux divers Gouvernements l'existence de tout cas de peste ayant apparu sur leur territoire, conformément au titre I du chapitre II „Mesures à prendre en Europe".

Les titres II, III, IV du même chapitre II sont également applicables.

Il est désirable que, dans les autres pays, les mesures destinées à tenir les Gouvernements signataires de la Convention au courant de l'apparition d'une épidémie de peste, ainsi que des moyens employés pour éviter sa propagation et son importation dans les pays indemnes, prévus pour l'Europe, soient également appliquées.

II.

Police sanitaire des navires partant dans les ports contaminés.

Mesures communes aux navires ordinaires et aux navires à pèlerins.

1° Visite médicale obligatoire, individuelle, faite de jour, à terre, au moment de l'embarquement, pendant le temps nécessaire, par un médecin délégué de l'autorité publique, de toute personne prenant passage à bord d'un navire.

L'autorité consulaire dont relève le navire peut assister à cette visite.

2° Désinfection obligatoire et rigoureuse, faite à terre, sous la surveillance du médecin délégué de l'autorité publique, de tout objet contaminé ou suspect, dans les conditions de l'article 5 du chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

3° Interdiction d'embarquement de toute personne présentant des symptômes de peste.

Regulamin zdrowotny ogólny

we względzie

zapobiegania wciskaniu się i roznoszeniu zarazy.

Rozdział I.

Środki poza granicami Europy.

I.

Uwiadamianie.

Stosownie do tytułu I, rozdziału II „Środki w Europie". Rządy krajów przystępujących do umowy niniejszej, będą donosiły telegraficznie rozmaitym Rządom o każdym w szczególności przypadku zarazy, który zajdzie na ich obszarze.

Tak samo stosowane będą tytuły II, III, IV rozdziału II.

Jest rzeczą pożądaną, żeby także w innych krajach stosowane były środki przewidziane dla Europy pod względem uwiadamiania Rządów, które podpisały umowę o pojawieniu się zarazy, jakoteż środki użyte dla zapobieżenia jej rozszerzeniu się i przyniesieniu do okolic niedotkniętych zarazą.

II.

Postępowanie policyjno-zdrowotne z okrętami odpływającymi w portach dotkniętych zarazą.

Środki wspólne dla zwyczajnych okrętów i dla tych, które przewożą pielgrzymów.

1. Wizytacya lekarska obowiązkowa, indywidualna wszystkich osób, które okręt dla pielgrzymów ma przewieźć, odbywająca się we dnie, na lądzie w chwili wsiadania na okręt i trwająca według potrzeby a wykonana przez lekarza, którego wyznacza do tego Władza publiczna.

Władza konsulowska dla okrętu właściwa może być obecna tej wizytacyi.

2. Odwietrzenie obowiązkowe i jak najściślejsze, wykonane na lądzie pod nadzorem lekarza przez Władzę publiczną wyznaczonego, każdego przedmiotu zapowietrzonego lub podejrzanego, pod warunkami artykułu 5 rozdziału III. załączki do umowy niniejszej.

3. Zakaz przyjmowania na okręt osób przedstawiających oznaki zarazy.

Navires à pèlerins.

1° Lorsqu'il existe des cas de peste dans le port, l'embarquement ne se fera à bord des navires à pèlerins qu'après que les personnes réunies en groupes auront été soumises à une observation permettant de s'assurer qu'aucune d'elles n'est atteinte de la peste.

Il est entendu que pour exécuter cette mesure chaque Gouvernement pourra tenir compte des circonstances et possibilités locales.*)

2° Les pèlerins seront tenus de justifier des moyens strictement nécessaires pour accomplir le pèlerinage à l'aller et au retour, et pour le séjour dans les Lieux Saints, si les circonstances locales le permettent.

Mesures à prendre à bord des navires à pèlerins.

Titre I.

Dispositions générales.

Article 1.

Les prescriptions suivantes sont applicables aux navires à pèlerins qui transportent au Hedjaz ou au golfe Persique ou qui en ramènent des pèlerins musulmans.

Article 2.

N'est pas considéré comme navire à pèlerins celui qui, outre ses passagers ordinaires, parmi lesquels peuvent être compris les pèlerins des classes supérieures, embarque des pèlerins de la dernière classe en proportion moindre d'un pèlerin par cent tonneaux de jauge brute.

Article 3.

Tout navire à pèlerins, à l'entrée de la mer Rouge et du golfe Persique, doit se conformer aux prescriptions contenues dans le Règlement spécial applicable au pèlerinage du Hedjaz qui sera publié par le Conseil de santé de Constantinople, conformément aux principes édictés dans la présente Convention.

Article 4.

Les navires à vapeur sont seuls admis à faire le transport des pèlerins au long cours. Ce transport est interdit aux autres bateaux.

Les navires à pèlerins, faisant le cabotage, destinés aux transports de courte durée dits „voyages au cabotage", sont soumis aux prescriptions

*) La Conférence a décidé, par voie d'interprétation, que, dans les Indes néerlandaises, cette observation pourrait se faire à bord des navires en partance.

Okręty dla pielgrzymów.

1. Jeżeli w porcie zdarzają się przypadki zarazy, okręt dla pielgrzymów może tychże przyjmować na pokład dopiero wtedy, gdy połączeni w grupy poddadzą się obserwacyi a ta pozwoli nabrać przekonania, że żaden z nich nie jest zarazą dotknięty.

Rozumie się samo przez się, że dla wykonania tego środka każdy Rząd może liczyć się z miejscowemi stosunkami i możebnością.*)

2. Pielgrzymi obowiązani są wykazać o ile stosunki miejscowe na to pozwolą, że posiadają fundusze bezwarunkowo potrzebne do odbycia pielgrzymki, do powrotu i do pobytu w świętych miejscach.

Środki na pokładzie okrętów dla pielgrzymów.

Tytuł I.

Postanowienia ogólne.

Artykuł 1.

Przepisy niniejsze stosują się do okrętów dla pielgrzymów, które pielgrzymów muzułmańskich odwożą do Hedżazu lub zatoki perskiej albo ich stamtąd przywożą.

Artykuł 2.

Nie uważa się za okręt dla pielgrzymów takiego okrętu, który oprócz swoich zwykłych pasażerów, pomiędzy którymi mogą znajdować się pielgrzymi wyższych klas, bierze na pokład pielgrzymów ostatniej klasy w takim stosunku, że na 100 ton pojemności brutto przypada mniej jak jeden pielgrzym.

Artykuł 3.

Każdy okręt dla pielgrzymów, gdy wpływa na Morze Czerwone i do zatoki perskiej, winien zastosować się do przepisów zawartych w Regulaminie osobnym dla pielgrzymek do Hedżazu, który ogłosi Rada zdrowia w Konstantynopolu w myśl zasad w umowie niniejszej ustanowionych.

Artykuł 4.

Przewożenie pielgrzymów na wielką odległość dozwolone jest tylko okrętom parowym. Wszelkim innym statkom przewóz taki jest zakazany.

Statki dla pielgrzymów, trudniące się żeglugą wzdłuż brzegów, tak zwaną nadbrzeżną i przeznaczone do krótko trwających podróży, podlegają prze-

*) Osobną uchwałą konferencyi objaśnione zostało, że w Indyach holenderskich obserwacya może odbyć się na okrętach odpływających.

contenues dans le règlement spécial mentionné à l'article 3.

Titre II.

Mesures à prendre avant le départ.

Article 5.

Le capitaine ou, à défaut du capitaine, le propriétaire ou l'agent de tout navire à pèlerins est tenu de déclarer à l'autorité compétente*) du port de départ son intention d'embarquer des pèlerins, au moins trois jours avant le départ. Cette déclaration doit indiquer le jour projeté pour le départ et la destination du navire.

Article 6.

A la suite de cette déclaration, l'autorité compétente fait procéder, aux frais du capitaine, à l'inspection et au mesurage du navire. L'autorité consulaire dont relève le navire peut assister à cette inspection.

Il est procédé seulement à l'inspection, si le capitaine est déjà pourvu d'un certificat de mesurage délivré par l'autorité compétente de son pays, à moins qu'il n'y ait soupçon que le document ne réponde plus à l'état actuel du navire.

Article 7.

L'autorité compétente ne permet le départ d'un navire à pèlerins qu'après s'être assurée:

a) que le navire a été mis en état de propreté parfaite et, au besoin, désinfecté;

b) que le navire est en état d'entreprendre le voyage sans danger, qu'il est bien équipé, bien aménagé, bien aéré, pourvu d'un nombre suffisant d'embarcations, qu'il ne contient rien à bord qui soit ou puisse devenir nuisible à la santé ou à la sécurité des passagers, que le pont et l'entrepont sont en bois ou en fer reconvert de bois;

c) qu'il existe à bord, en sus de l'approvisionnement de l'équipage et convenablement arrimés, des vivres ainsi que du combustible, le tout de bonne qualité et en quantité suffisante pour tous les pèlerins et pour toute la durée déclarée du voyage;

*) L'autorité compétente est actuellement: dans les Indes anglaises, un „officer“ désigné à cet effet par le Gouvernement local (Native passenger Ships Act. 1877, art. 7); dans les Indes néerlandaises, le maître du port; en Turquie, l'autorité sanitaire; en Autriche-Hongrie, l'autorité du port; en Italie, le capitaine de port; en France, en Tunisie et en Espagne, l'autorité sanitaire; en Egypte, l'autorité sanitaire quarantenaire, etc.

pisom osobnego regulaminu w artykule 3 wzmiankowanego.

Tytuł II.

Środki, które mają być użyte przed odpłynięciem.

Artykuł 5.

Kapitan a w braku kapitana właściciel lub agent każdego okrętu dla pielgrzymów obowiązany jest najmniej na trzy dni przed odpłynięciem oznajmić Władzy właściwej portowej*), że zamierza wziąć na okręt pielgrzymów. W oznajmieniu tem podać należy projektowany dzień odpłynięcia i miejsce przeznaczenia okrętu.

Artykuł 6.

W skutek tego oznajmienia Władza właściwa zarządza zbadanie i wymierzenie okrętu na koszt kapitana. Władza konsulowska, której okręt podlega, może być obecną tej rewizyi.

Jeżeli kapitan posiada już świadectwo wymierzenia pojemności wystawione przez Władzę właściwą swego kraju i jeżeli nie zachodzi podejrzenie, że dokument ten nie jest zgodny z teraźniejszym stanem okrętu, można poprzestać na samem tylko zbadaniu okrętu.

Artykuł 7.

Władza właściwa pozwala odpłynąć okrętowi dla pielgrzymów dopiero wtedy, gdy się przekona:

a) że okręt był doskonale czyszczony a w razie potrzeby odwietrzony;

b) że stan okrętu pozwala na puszczenie się w podróż bez niebezpieczeństwa, że jest należycie zaopatrzony, dobrze urządzony i ma dobrą wentylacyę, posiada dostateczną ilość łodzi, że nie wiezie nic takiego, coby zdrowiu i bezpieczeństwu podróżnych groziło lub grozić mogło, że pokłady górny i środkowy są z drzewa lub z żelaza okrytego drzewem;

c) że na okręcie oprócz zapasów dla załogi znajduje się żywność należycie zachowana tudzież paliwo, wszystko w dobrym gatunku i w takiej ilości, żeby wystarczyło dla wszystkich pielgrzymów i na cały czas trwania zapowiedzianej podróży;

*) Władzą właściwą jest obecnie w Indyach brytańskich urzędnik (*Native passenger ships Act*, 1877, artykuł 7) przeznaczony do tego przez Rząd krajowy; w Indyach holenderskich dozorca portowy; w Turcyi Władza morska; w Austryi i Węgrzech Władza portowa; we Włoszech kapitan portowy; we Francyi, w Tunecie i w Hiszpanii Władza zdrowia; w Egipcie Władza zdrowotna kwarantanna, itd.

d) que l'eau potable embarquée est de bonne qualité et a une origine à l'abri de toute contamination; qu'elle existe en quantité suffisante; qu'à bord, les réservoirs d'eau potable sont à l'abri de toute souillure et fermés de sorte que la distribution de l'eau ne puisse se faire que par les robinets ou les pompes;

e) que le navire possède un appareil distillatoire pouvant produire une quantité d'eau de cinq litres au moins, par tête et par jour, pour toute personne embarquée, y compris l'équipage;

f) que le navire possède une étuve à désinfection pour laquelle il aura été constaté qu'elle offre sécurité et efficacité;

g) que l'équipage comprend un médecin diplômé et commissionné*), soit par le Gouvernement du pays auquel le navire appartient, soit par le Gouvernement du port où le navire prend des pèlerins, et que le navire possède des médicaments, conformément à ce qui sera dit aux articles 11 et 23;

h) que le pont du navire est dégagé de toutes marchandises et objets encombrants;

i) que les dispositions du navire sont telles que les mesures prescrites par le titre III pourront être exécutées.

Article 8.

Le capitaine est tenu de faire apposer à bord, dans un endroit apparent et accessible aux intéressés, des affiches rédigées dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, et indiquant:

1° La destination du navire;

2° La ration journalière en eau et en vivres allouée à chaque pèlerin;

3° Le tarif des vivres non compris dans la distribution journalière et devant être payés à part.

Article 9.

Le capitaine ne peut partir qu'autant qu'il a en main:

1° Une liste visée par l'autorité compétente et indiquant le nom, le sexe et le nombre total des pèlerins qu'il est autorisé à embarquer;

2° Une patente de santé constatant le nom, la nationalité et le tonnage du navire, le nom du capitaine, celui du médecin, le nombre exact des personnes embarquées: équipage, pèlerins et autres

*) Exception est faite pour les Gouvernements qui n'ont pas de médecins commissionnés.

d) że woda do picia wzięta na okręt jest dobrej jakości i pochodzi z miejsca, w którem nie mogła być znieczyszczona; że znajduje się w dostatecznej ilości; że zbiorniki na wodę do picia znajdujące się na pokładzie są zabezpieczone od wszelkich nieczystości i tak zamknięte, żeby wodę można było tylko spuszczać zapomocą kurków lub pompować;

e) że okręt jest zaopatrzony w przyrząd destylacyjny, mogący dostarczyć codziennie najmniej pięć litrów wody na głowę dla każdej osoby znajdującej się na okręcie z wliczeniem załogi;

f) że okręt posiada przyrząd odwietrzający sprawdzony pod względem niezawodności i skuteczności;

g) że stosownie do postanowień zawartych w artykułach 11 i 23 w skład załogi wchodzi lekarz dyplomowany*) upełnomocniony przez Rząd tego kraju, do którego okręt przynależy lub przez Rząd tego portu, w którym okręt zabiera pielgrzymów i że okręt jest zaopatrzony w lekarstwa;

h) że pokład górny nie jest zastawiony ani towarami ani żadnymi zawadzającymi przedmiotami;

i) że urządzenia okrętu pozwalają na wykonanie środków w tytule III przepisanych.

Artykuł 8.

Kapitan obowiązany jest wywiesić na okręcie w miejscu będącem na widoku i dostępnem dla interesowanych, ogłoszenia ułożone w głównych językach krajów, z których pochodzą pielgrzymi zabrać się mający, a podające:

1. przeznaczenie okrętu;

2. dzienną racyę wody i żywności należącą się każdemu pielgrzymowi;

3. taryfę żywności nie objętych racyą dzienną, za które trzeba płacić osobno.

Artykuł 9.

Kapitan nie może puścić się w podróż, dopóki nie ma w ręku:

1. listy, podającej nazwiska, płci i ogólną ilość pielgrzymów, których może przyjąć, wizowanej przez Władzę właściwą;

3. paszportu zdrowia podającego nazwę, krajowość i pojemność okrętu, nazwisko kapitana, lekarza, dokładną ilość osób wziętych na okręt, jakoto:

*) Wyjątek zachodzi co do tych Rządów, które nie upełnomocniają lekarzy.

passagers, la nature de la cargaison, le lieu du départ.

L'autorité compétente indiquera sur la patente si le chiffre règlementaire des pèlerins est atteint ou non, et, dans le cas où il ne le serait pas, le nombre complémentaire des passagers que le navire est autorisé à embarquer dans les escales subséquentes.

Article 10.

L'autorité compétente est tenue de prendre des mesures efficaces pour empêcher l'embarquement de toute personne ou de tout objet suspect,*) suivant les prescriptions faites sur les précautions à prendre dans les ports.

Titre III.

Précautions à prendre pendant la traversée.

Article 11.

Chaque navire embarquant des pèlerins doit avoir à bord un médecin régulièrement diplômé et commissionné par le Gouvernement du pays auquel le navire appartient ou par le Gouvernement du port où le navire prend des pèlerins. Un second médecin doit être embarqué dès que le nombre des pèlerins portés par le navire dépasse 1000.

Article 12.

Le médecin visite les pèlerins, soigne les malades et veille à ce que, à bord, les règles de l'hygiène soient observées. Il doit notamment:

1° S'assurer que les vivres distribués aux pèlerins sont de bonne qualité, que leur quantité est conforme aux engagements pris, qu'ils sont convenablement préparés;

2° S'assurer que les prescriptions de l'article 20 relatif à la distribution de l'eau sont observées;

3° S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable, rappeler par écrit au capitaine les prescriptions de l'article 21;

4° S'assurer que le navire est maintenu en état constant de propreté, et spécialement que les latrines sont nettoyées conformément aux prescriptions de l'article 18;

5° S'assurer que les logements des pèlerins sont maintenus salubres, et que, en cas de maladie transmissible, la désinfection est faite comme il sera dit à l'article 19;

*) Voyez chapitre IV, titre I, art. 1 et 2 de la présente Convention.

załogi, pielgrzymów i innych podróżnych, rodzaj ładunku i miejsce odpłynięcia.

Władza właściwa winna podać w paszporcie, czy ilość pielgrzymów przyjętych na okręt równa się ilości przepisanej, czy jest od niej mniejsza, w tym zaś ostatnim przypadku, ilu jeszcze podróżnych okręt ma prawo przyjąć w portach, do których zawijać będzie w dalszej podróży.

Artykuł 10.

Władza właściwa obowiązana jest użyć środków skutecznych dla zapobieżenia, żeby na okręt nie wsiadła żadna osoba podejrzana i żeby nie przyjęto żadnej rzeczy podejrzanej*) w myśl przepisów o środkach ostrożności w portach.

Tytuł III.

Ostrożności zachowywać się mające podczas przewozu.

Artykuł 11.

Każdy okręt, biorący pielgrzymów, winien mieć na pokładzie lekarza prawidłowo dyplomowanego i upełnomocnionego przez Rząd kraju, do którego okręt należy lub przez Rząd tego portu, w którym okręt zabiera pielgrzymów. Jeżeli ilość pielgrzymów, których okręt wiezie, przenosi 1000 głów, w takim razie wziąć należy na okręt drugiego lekarza.

Artykuł 12.

Lekarz bada pielgrzymów, pielęgnuje chorych i czuwa nad tem, żeby na okręcie zachowywane były przepisy higieniczne. W szczególności winien on:

1. przekonywać się, czy żywność pielgrzymom wydawana jest w dobrej jakości, czy jej ilość odpowiada przyjętym zobowiązaniom, czy jest odpowiednio przyrządzana;

2. przekonywać się, czy są zachowywane przepisy artykułu 20 tyczącego się wydawania wody;

3. jeżeli powątpiewa o dobrej jakości wody do picia, przypomnieć kapitanowi piśmiennie przepisy dalszego artykułu 21;

4. przekonywać się, czy okręt jest utrzymywany czysto, mianowicie zaś, czy wychodki są czyszczone w myśl przepisów artykułu 18;

5. przekonywać się, czy pomieszczenia pielgrzymów są utrzymywane tak, żeby były zdrowe i czy w przypadku choroby przenaszalnej odwietrzanie jest wykonywane według artykułu 19 poniżej zamieszczonego;

*) Obacz rozdział IV, tytuł I, artykuły 1 i 2 umowy niniejszej.

6° Tenir un journal de tous les incidents sanitaires survenus au cours du voyage et présenter ce journal à l'autorité compétente du port d'arrivée.

Article 13.

Le navire doit pouvoir loger les pèlerins dans l'entrepont.

En dehors de l'équipage, le navire doit fournir à chaque individu, quel que soit son âge, une surface de un mètre cinquante centimètres carrés, c'est-à-dire seize pieds carrés anglais, avec une hauteur d'entrepont d'environ un mètre quatre-vingt centimètres.

Pour les navires qui font le cabotage, chaque pèlerin doit disposer d'un espace d'au moins deux mètres de largeur dans le long des platbords du navire.

Article 14.

Le pont doit, pendant la traversée, rester dégagé des objets encombrants; il doit être réservé jour et nuit aux personnes embarquées et mis gratuitement à leur disposition.

Article 15.

Les gros bagages des pèlerins sont enregistrés, numérotés et placés dans la cale. Les pèlerins ne peuvent garder avec eux que les objets strictement nécessaires. Les règlements faits pour ses navires par chaque Gouvernement en détermineront la nature, la quantité et les dimensions.

Article 16.

Chaque jour, les entreponts doivent être nettoyés avec soin et frottés au sable sec, avec lequel on mélangera des désinfectants, pendant que les pèlerins seront sur le pont.

Article 17.

De chaque côté du navire, sur le pont, doit être réservé un endroit dérobé à la vue et pourvu d'une pompe à main, de manière à fournir de l'eau de mer, pour les besoins des pèlerins. Un local de cette nature doit être exclusivement affecté aux femmes.

Article 18.

Le navire doit être pourvu, outre les lieux d'aisance à l'usage de l'équipage, de latrines à effet d'eau, dans la proportion d'au moins une latrine pour chaque centaine de personnes embarquées.

6. utrzymywać dziennik wszelkich wydarzeń zdrowotnych podczas podróży i okazywać takowy Władzy właściwej w porcie przybycia.

Artykuł 13.

Okręt powinien mieć dla pielgrzymów pomieszczenie między dwoma pokładami.

Nie licząc załogi, każda osoba wszelkiego wieku powinna mieć na okręcie przestrzeń wynoszącą 1·50 metra kwadratowego, to jest 16 stóp kwadratowych angielskich, podczas gdy odległość pomiędzy dwoma pokładami powinna wynosić najmniej 1 metr 80 centymetrów.

Na okrętach trudniących się żeglugą nadbrzeżną, każdy pielgrzym powinien mieć dla siebie najmniej dwa metry przestrzeni wzdłuż burty okrętowej.

Artykuł 14.

Gdy okręt jest w ruchu, pokład górny nie powinien być zastawiony przedmiotami zawadzającymi; we dnie i w nocy służyć on powinien wyłącznie dla osób przyjętych do przewozu i powinien im być przystępny bezpłatnie.

Artykuł 15.

Wielkie pakunki podróżnych należy zapisać, ponumerować i złożyć na spodzie okrętu. Pielgrzymom wolno zatrzymać przy sobie tylko przedmioty bezwarunkowo potrzebne. Ilość, rodzaj i wymiary tychże oznaczone będą w przepisach, które każdy Rząd wyda dla swoich okrętów.

Artykuł 16.

Codziennie w tym czasie, gdy pielgrzymi znajdują się na górnym pokładzie, trzeba pokłady pośrednie wymyć starannie i wyszorować piaskiem z przymieszką środków odwietrzających.

Artykuł 17.

Na pokładzie górnym po obu stronach okrętu powinno znajdować się miejsce zasłonięte na potrzebę pielgrzymów, opatrzone pompą ręczną do pompowania wody morskiej. Podobne miejsce urządzić należy wyłącznie dla kobiet.

Artykuł 18.

Oprócz prewetów dla załogi, powinny znajdować się na okręcie wychodki z urządzeniem do spłókiwania wodą w takim stosunku, żeby na każde 100 osób wziętych na okręt, przypadał najmniej jeden wychodek.

Des latrines doivent être affectées exclusivement aux femmes.

Aucun lieu d'aisance ne doit exister dans les entreponts ni dans la cale.

Les latrines destinées aux passagers, aussi bien que celles affectées à l'équipage, doivent être tenues proprement, nettoyées et désinfectées trois fois par jour.

Powinny być wychodki przeznaczone wyłącznie dla kobiet.

Na pokładach pośrednich i na spodzie okrętu wychodki nie powinny się znajdować.

Wychodki przeznaczone dla załogi i dla podróżnych trzeba utrzymywać schludnie, trzy razy dziennie czyścić i odwietrzać.

Article 19.

La désinfection du navire doit être faite conformément aux prescriptions des numéros 5 et 6 du chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

Artykuł 19.

Okręt odwietrzać należy w myśl postanowień Nr. 5 i 6 rozdziału III załączki do umowy niniejszej.

Article 20.

La quantité d'eau potable mise chaque jour gratuitement à la disposition de chaque pèlerin, quel que soit son âge, doit être d'au moins cinq litres.

Artykuł 20.

Każdemu pielgrzymowi wszelkiego wieku wydawać należy bezpłatnie najmniej 5 litrów wody do picia dziennie.

Article 21.

S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable ou sur la possibilité de sa contamination, soit à son origine, soit au cours du trajet, l'eau doit être bouillie ou autrement stérilisée, et le capitaine est tenu de la rejeter à la mer au premier port de relâche où il lui sera possible de s'en procurer de meilleure.

Artykuł 21.

Jeżeli powstanie wątpliwość co do jakości wody do picia lub co do prawdopodobieństwa jej zanieczyszczenia się bądź w miejscu, z którego jest wzięta, bądź też podczas podróży, trzeba tę wodę przegotować i sterylizować i kapitan obowiązany jest w pierwszym porcie pośrednim, w którym może dostać lepszej wody, wylać tamtę w morze.

Article 22.

Le navire doit être muni de deux locaux affectés à la cuisine personnelle des pèlerins. Il est interdit aux pèlerins de faire du feu ailleurs, notamment sur le pont.

Artykuł 22.

Na okręcie powinny znajdować się dwa lokale przeznaczone na osobną kuchnię dla pielgrzymów. Pielgrzymom zakazane jest rozniecać ogień gdzieindziej, mianowicie zaś na pokładzie.

Article 23.

Chaque navire doit avoir à bord des médicaments et les objets nécessaires aux soins des malades. Les règlements faits pour ces navires par chaque Gouvernement détermineront la nature et la quantité des médicaments. Les soins et les remèdes sont fournis gratuitement aux pèlerins.

Artykuł 23.

Każdy okręt powinien być zaopatrzony w lekarstwa i w przedmioty potrzebne do pielęgnowania chorych. Rodzaj i ilość lekarstw ustanowione będą w przepisach, które każdy w szczególności Rząd wyda dla swoich okrętów. Pomocy lekarskiej i lekarstw udzielać się będzie pielgrzymom bezpłatnie.

Article 24.

Une infirmerie régulièrement installée et offrant de bonnes conditions de sécurité et de salubrité, doit être réservée aux logements des malades.

Artykuł 24.

Na pomieszczenie chorych powinien być przeznaczony osobny lokal należycie urządzony i czyniący zadość słusznym warunkom bezpieczeństwa i zdrowia.

Elle doit pouvoir recevoir au moins 5 pour cent des pèlerins embarqués à raison de trois mètres carrés par tête.*)

Article 25.

Le navire doit être pourvu des moyens d'isoler les personnes atteintes de peste.

Les personnes chargées de soigner les pesteux peuvent seules pénétrer auprès d'eux et n'auront aucun contact avec les autres personnes embarquées.

Les objets de literie, les tapis, les vêtements qui auront été en contact avec les malades, doivent être immédiatement désinfectés. L'observation de cette règle est spécialement recommandée pour les vêtements des personnes qui approchent les malades, et qui ont pu être souillés. Ceux des objets ci-dessus qui n'ont pas de valeur doivent être, soit jetés à la mer si le navire n'est pas dans un port ni dans un canal, soit détruits par le feu. Les autres doivent être portés à l'étuve dans des sacs imperméables lavés avec une solution de sublimé.

W lokalu tym powinno być pomieszczenie najmniej na 5 procentów pielgrzymów wziętych na okręt, licząc po 3 metry kwadratowe na głowę.*)

Artykuł 25.

Okręt powinien być zaopatrzony w urządzenia potrzebne do odosobnienia osób dotkniętych zarazą.

Osoby, którym pielęgnowanie dotkniętych zarazą jest poruczone, mają same jedne przystęp do nich i nie wolno im mieć żadnej styczności z innemi osobami wziętemi na okręt.

Bieliznę, kobierce, suknie, które były w zetknięciu z choremi, należy niezwłocznie odwietrzyć. Przestrzeganie tego prawidła zaleca się mianowicie co do odzieży tych osób, które znajdowały się w pobliżu chorych, ponieważ wystawiona była na splamienie. Wymienione tu przedmioty, o ile są bez wartości, należy wrzucić w morze, jeżeli okręt nie znajduje się w porcie lub w kanale — albo spalić. Inne włożyć należy do przyrządu odwietrzającego w workach nieprzepuszczających, nasyconych roztworem sublimatu.

---

*) La Conférence ayant eu connaissance des conditions dans lesquelles les infirmeries doivent être établies d'après l'article 53 de l'acte sur les navires à pèlerins édicté par le Gouvernement de l'Inde, en recommande l'exécution. Celle-ci serait considérée comme se substituant à l'article 24.

(Extrait.) L'infirmerie sera installée sur le pont supérieur, dans les parties construites sur le pont lui-même. Cette infirmerie permanente comptera six lits au moins, et aura une superficie de 144 pieds carrés au moins, une capacité de 864 pieds cubes au moins. Si le navire porte cinquante femmes ou plus, il y aura une deuxième infirmerie permanente de deux lits au moins, ayant une superficie de 72 pieds carrés et une capacité de 288 pieds cubes au moins. Cette infirmerie sera réservée aux femmes et aux enfants ayant moins de douze ans.

L'éclairage et l'aération de ces infirmeries doivent être reconnus suffisants par l'inspecteur. Elles seront construites sur une plate-forme élevée d'au moins 10 centimètres, solidement établies, leur toit sera bien calfaté. Il est préférable de les construire en fer plutôt qu'en bois.

On ne recevra sous aucun prétexte dans l'infirmerie permanente des malades atteints de variole, de choléra, de fièvre jaune ou de peste.

Le navire aura à bord le matériel nécessaire pour construire sur le pont supérieur une deuxième infirmerie temporaire, réservée aux malades qui devraient être isolés (choléra, peste, fièvre jaune, variole ou autres maladies contagieuses).

L'emplacement que devrait occuper cette infirmerie temporaire sera désigné d'avance par l'inspecteur. Elle sera construite dans des conditions analogues à celles de l'infirmerie permanente. Elle aura une superficie d'au moins 144 pieds carrés.

*) Konferencya powziąwszy wiadomość o warunkach, którym stosownie do artykułu 53 ustawy o okrętach dla pielgrzymów, wydanej przez Rząd indyjski, infirmerya powinna czynić zadosyć, zaleca ich stosowanie. Byłoby to uważane za zastępcze uczynienie zadosyć artykułowi 24.

(Wyciąg.) Infirmerya powinna być urządzona na górnym pokładzie, w oddziałach na nim samym poczynionych. W tej stałej infirmeryi powinno mieścić się najmniej sześć łóżek, powierzchnia jej wynosić ma najmniej 144 stóp kwadratowych a przestworność najmniej 861 stóp sześciennych. Jeżeli na okręcie znajduje się 50 lub więcej niewiast, urządzić należy dla nich drugą stałą infirmeryę, mieszczącą najmniej dwa łóżka, której powierzchnia wynosić ma najmniej 72 stopy kwadratowe a przestworność najmniej 288 stóp sześciennych. Infirmerya ta służyć powinna dla niewiast i dzieci niżej lat 12.

Infirmerye te powinny mieć urządzenie do oświetlania i przewietrzania uznane przez inspektora za dostateczne. Infirmerye powinny być wystawione na platformie, mającej najmniej dziesięć centymetrów wysokości, konstrukcya ich powinna być mocna, dach dobrze uszczelniony. Budowę żelazną przenosi się nad drewnianą.

Pod żadnym pozorem nie wolno przyjmować do infirmeryi stałej chorych na ospę, na cholerę, na żółtą febrę lub na zarazę.

Okręt powinien wozić z sobą materyał potrzebny do urządzenia na górnym pokładzie innej infirmeryi do czasowego użytku dla tych chorych, których potrzeba odosobniać (cholera, zaraza, żółta febra, ospa i wszelkie inne choroby zaraźliwe).

Miejsce na tę infirmeryę do czasowego użytku wyznaczy naprzód inspektor. Urządzić ją należy z zastosowaniem się do tych samych warunków, które przepisane są dla infirmeryi stałej. Powierzchnia jej wynosić ma najmniej 144 stopy kwadratowe.

Les déjections des malades doivent être recueillies dans des vases contenant une solution désinfectante. Ces vases sont vidés dans les latrines, qui doivent être rigoureusement désinfectées après chaque projection de matières.

Les locaux occupés par les malades doivent être rigoureusement désinfectés.

Les opérations de désinfection doivent être faites conformément au numéro 5 du chapitre III de la présente Convention.

Article 26.

En cas de décès survenu pendant la traversée, le capitaine doit mentionner le décès en face du nom sur la liste visée par l'autorité du port de départ, et, en outre, inscrire sur son livre de bord le nom de la personne décédée, son âge, sa provenance, la cause présumée de la mort d'après le certificat du médicin et la date du décès.

En cas de décès par maladie transmissible, le cadavre, préalablement enveloppé d'un suaire imprégné d'une solution de sublimé, sera jeté à la mer.

Article 27.

La patente délivrée au port du départ ne doit pas être changée au cours du voyage.

Elle est visée par l'autorité sanitaire de chaque port de relâche. Celle-ci y inscrit:

1° Le nombre des passagers débarqués ou embarqués dans ce port;

2° Les incidents survenus en mer et touchant à la santé ou à la vie des personnes embarquées;

3° L'état sanitaire du port de relâche.

Article 28.

Dans chaque port de relâche, le capitaine doit faire viser par l'autorité compétente la liste dressée en exécution de l'article 9.

Dans le cas où un pèlerin est débarqué en cours de voyage, le capitaine doit mentionner sur cette liste le débarquement en face du nom du pèlerin.

En cas d'embarquement, les personnes embarquées doivent être mentionnées sur cette liste conformément à l'article 9 et préalablement au visa nouveau que doit apposer l'autorité compétente.

Article 29.

Le capitaine doit veiller à ce que toutes les opérations prophylactiques exécutées pendant le voyage soient inscrites sur le livre de bord. Ce livre est présenté par lui à l'autorité compétente du port d'arrivée.

Wypróżnienia chorych zlewa się do naczyń zawierających płyn odwietrzający. Następnie wylewa się je do wychodków, te zaś należy odwietrzyć po każdem wlaniu wypróżnień.

Miejsca, które zajmowali chorzy, należy odwietrzyć jak najstaranniej.

Odwietrzenie wykonywać należy odpowiednio postanowieniom numeru 5 rozdziału III umowy niniejszej.

Artykuł 26.

Jeżeli podczas podróży zdarzy się przypadek śmierci, kapitan zapisać ma ten przypadek w liście wizowanej przez Władzę w porcie odjazdu a oprócz tego w swoim dzienniku okrętowym imię i nazwisko osoby zmarłej, jej wiek, kraj, z którego pochodziła, domniemalną przyczynę śmierci według świadectwa lekarskiego i datę śmierci.

Zwłoki osoby zmarłej z choroby przenaszalnej wrzucić w morze należy owinięte prześcieradłem nasyconem rozczynem sublimatu.

Artykuł 27.

Paszportu wystawionego w porcie odjazdu nie można zmienić w ciągu podróży.

W każdym porcie pośrednim wizuje go Władza zdrowotna. Takowa zapisuje w nim:

1. ilość osób wysadzonych na ląd i wziętych na okręt w tym porcie;

2. zdarzenia, jakie zaszły na morzu a tyczące się zdrowia i życia osób znajdujących się na okręcie;

3. stan zdrowia w porcie pośrednim.

Artykuł 28.

W każdym porcie pośrednim kapitan winien postarać się, żeby Władza właściwa wizowała listę w artykule 9 przepisaną.

Jeżeli w ciągu podróży jeden z pielgrzymów wysiędzie na ląd, kapitan winien w liście pod nazwiskiem pielgrzyma zanotować jego wylądowanie.

Przyjmując na okręt nowe osoby, trzeba zapisać je w liście stosownie do artykułu 9 i to przed ponownem wizowaniem tejże przez Władzę właściwą.

Artykuł 29.

Kapitan winien czuwać nad tem, żeby wszelkie środki zapobiegawcze wykonywane podczas podróży były zapisywane w dzienniku okrętowym. Dziennik ten winien w porcie przybycia okazać Władzy właściwej.

Article 30.

Le capitaine est tenu de payer la totalité des taxes sanitaires qui doivent être comprises dans le prix du billet.

Titre IV.

Pénalités.

Article 31.

Tout capitaine convaincu de ne pas s'être conformé, pour la distribution de l'eau, des vivres ou du combustible, aux engagements pris par lui, sera passible d'une amende de deux livres turques*). Cette amende est perçue au profit du pèlerin qui aura été victime du manquement et qui établira qu'il a en vain réclamé l'exécution de l'engagement pris.

Article 32.

Toute infraction à l'article 8 est punie d'une amende de 30 livres turques.

Article 33.

Tout capitaine qui aurait commis ou qui aurait sciemment laissé commettre une fraude quelconque concernant la liste des pèlerins ou la patente sanitaire prévues à l'article 9, est passible d'une amende de 50 livres turques.

Article 34.

Tout capitaine de navire arrivant sans patente sanitaire du port de départ, ou sans visa des ports de relâche, ou non muni de la liste règlementaire et régulièrement tenue suivant les articles 9, 27 et 28, est passible, dans chaque cas, d'une amende de 12 livres turques.

Article 35.

Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à bord plus de cent pèlerins sans la présence d'un médecin commissionné, conformément aux prescriptions de l'article 11, est passible d'une amende de 300 livres turques.

Article 36.

Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à son bord un nombre de pèlerins supérieur à celui qu'il est autorisé à embarquer, conformément aux prescriptions de l'article 9, est passible d'une amende de 5 livres turques par chaque pèlerin en surplus.

*) La livre turque vaut 22 fr. 50.

Artykuł 30.

Kapitan obowiązany jest opłacić wszelkie taksy zdrowotne, które obejmować powinna w sobie cena biletu.

Tytuł IV.

Postanowienia karne.

Artykuł 31.

Każdy kapitan, który będzie przekonany, że przy wydawaniu wody, żywności, paliwa, nie uczynił zadosyć obowiązkom, których się podjął, podlega karze pieniężnej wynoszącej dwa funty tureckie.*) Karę tę pobiera się na rzecz tego pielgrzyma, który został pokrzywdzony nieprawem postępowaniem kapitana i udowodni, że dopominał się bezskutecznie o dopełnienie zobowiązań.

Artykuł 32.

Każde wykroczenie przeciwko artykułowi 8 karane będzie grzywną w kwocie 30 funtów tureckich.

Artykuł 33.

Każdy kapitan, któryby popełnił lub świadomie pozwolił popełnić oszustwo co do listy pielgrzymów, lub paszportu zdrowia, o których mówi się w artykule 9, podlega grzywnie w kwocie 50 funtów tureckich.

Artykuł 34.

Każdy kapitan okrętu, przybywający bez paszportu zdrowia otrzymanego w porcie odpłynięcia albo bez wizy, o którą winien postarać się w portach pośrednich lub z listą nie według przepisów i bez stosowania się do artykułów 9, 27 i 28 utrzymywaną, podlega w każdym szczególnym przypadku karze pieniężnej wynoszącej dwanaście funtów tureckich.

Artykuł 35.

Każdy kapitan, któremu będzie udowodnione, że ma lub miał na okręcie więcej niż 100 pielgrzymów bez upoważnionego lekarza, którego obecność jest w artykule 11 przepisana, podlega karze pieniężnej w kwocie 300 funtów tureckich.

Artykuł 36.

Każdy kapitan, który zostanie przekonany, że ma lub miał na pokładzie większą ilość pielgrzymów niż to jest dozwolone stosownie do postanowień artykułu 9, podpada karze pieniężnej w kwocie 5 funtów tureckich za każdego pielgrzyma nadliczbowego.

*) Funt turecki czyni 22 fr. 50 c.

Le débarquement des pèlerins dépassant le nombre régulier est effectué à la première station où réside une autorité compétente, et le capitaine est tenu de fournir aux pèlerins débarqués l'argent nécessaire pour poursuivre leur voyage jusqu'à destination.

Article 37.

Tout capitaine convaincu d'avoir débarqué des pèlerins dans un endroit autre que celui de leur destination, sauf leur consentement ou hors le cas de force majeure, est passible d'une amende de 20 livres turques par chaque pèlerin débarqué à tort.

Article 38.

Toutes autres infractions aux prescriptions du présent règlement sont punies d'une amende de 10 à 100 livres turques.

Article 39.

Toute contravention constatée en cours de voyage est annotée sur la patente de santé, ainsi que sur la liste des pèlerins. L'autorité compétente en dresse procès-verbal pour le remettre à qui de droit.

Article 40.

Dans les ports ottomans la contravention est établie et l'amende imposée par l'autorité compétente, conformément aux dispositions du chapitre V de la présente Convention.

Article 41.

Tous les agents appelés à concourir à l'exécution de ce règlement sont passibles de punitions conformément aux lois de leurs pays respectifs en cas de fautes commises par eux dans son application.

Article 42.

Le présent règlement sera affiché dans la langue de la nationalité du navire et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, en un endroit apparent et accessible, à bord de chaque navire transportant des pèlerins.

III.

Mesures à prendre pour prévenir l'importation de la peste.

1. Voie de terre.

Les mesures prises sur la voie de terre contre les provenances des régions contaminées de peste

Pielgrzymów nadliczbowych wysadza się w pierwszej stacyi, w której ma siedzibę Władza właściwa i kapitan obowiązany jest wydać wysadzonym pielgrzymom kwotę potrzebną do odbycia dalszej podróży aż do miejsca przeznaczenia.

Artykuł 37.

Każdy kapitan, który zostanie przekonany, że pielgrzymów bez ich zezwolenia i bez koniecznej potrzeby wysadził gdzieindziej zamiast w miejscu przeznaczenia, karany będzie grzywną wynoszącą po 20 funtów tureckich za każdego pielgrzyma nieprawnie wysadzonego.

Artykuł 38.

Każde wykroczenie przeciwko innym przepisom niniejszego regulaminu karane będzie grzywną wynoszącą od 10 aż do 100 funtów tureckich.

Artykuł 39.

Każde wykroczenie udowodnione w ciągu podróży zapisać należy w paszporcie zdrowia i w liście pielgrzymów. Władza właściwa spisuje w tym względzie protokół i posyła go w miejsce odpowiednie.

Artykuł 40.

W portach tureckich Władza właściwa stwierdza wykroczenie i stosownie do postanowień załączki V. do umowy niniejszej wyznacza karę pieniężną.

Artykuł 41.

Wszyscy urzędnicy powołani do wykonania niniejszego regulaminu, podlegają za uchybienia, jakieby w stosowaniu onegoż popełnili, karom przepisanym ustawami ich krajów.

Artykuł 42.

Regulamin niniejszy powinien być wywieszony na każdym okręcie pielgrzymów przewożącym a to w miejscu na widoku będącem i dostępnem, w języku krajowości okrętu i w głównych językach tych krajów, z których pochodzą pielgrzymi zabierać się mający.

III.

Środki ku zapobieżeniu przynoszeniu zarazy.

1. Na lądzie.

Środki mające służyć na lądzie do zapobieżenia przyniesieniu zarazy z okolic zarazą dotkniętych

doivent être conformes aux principes sanitaires formulés par la présente Convention. Les pratiques modernes de la désinfection doivent être substituées aux quarantaines de terre.

Dans ce but, des étuves et d'autres outillages de désinfection seront disposés dans des points bien choisis sur les routes suivies par les voyageurs. Les mêmes moyens seront employés sur les lignes des chemins de fer créées ou à créer. Les marchandises seront désinfectées suivant les principes adoptés par la présente Convention.

Chaque Gouvernement est libre de fermer ses frontières aux passagers et aux marchandises.

2. Voie maritime.

A. Mesures à prendre dans la mer Rouge.

Article 1.

Navires indemnes. — *a)* Les navires reconnus indemnes, après visite médicale, auront libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Le navire devra toutefois avoir complété ou compléter dix jours pleins à partir du moment de son départ du dernier port contaminé.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection du linge sale, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord).

b) Les navires indemnes ordinaires auront la faculté de passer le canal de Suez en quarantaine. Ils entreront dans la Méditerranée en continuant l'observation de dix jours. Les navires ayant un médecin et une étuve ne subiront pas la désinfection avant le transit en quarantaine.

Article 2.

Navires suspects. — Les navires suspects sont ceux à bord desquels il y a eu des cas de peste au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis douze jours. Ces navires seront traités d'une façon différente suivant qu'ils ont ou n'ont pas à bord un médecin et un appareil à désinfection (étuve).

a) Les navires ayant un médecin et un appareil de désinfection (étuve), remplissant les conditions voulues, seront admis à passer le canal de Suez en quarantaine dans les conditions du règlement pour le transit.

b) Les autres navires suspects n'ayant ni médecin ni appareil de désinfection (étuve) seront

powinny odpowiadać zasadom zdrowotnym w umowie niniejszej zawartym. Kwarantanny na lądzie zastąpić należy nowoczesnemi odwietrzeniami.

W tym celu ustanowić należy w miejscach starannie wyszukanych na drogach, których podróżni używają, przyrządy parowe do odwietrzania i wszelkie inne przyrządy do tego celu potrzebne. Toż samo uczynić należy na kolejach żelaznych, które już istnieją lub mają być wybudowane. Towary odwietrzać należy według zasad w umowie niniejszej przyjętych.

Każdy Rząd ma prawo zamknąć granice swoje dla podróżnych i towarów.

2. Na morzu.

A. Środki na morzu Czerwonem.

Artykuł 1.

Okręty niepodejrzane. — *a)* Okręty, które po wizytacyi lekarskiej uznane zostaną za wolne od zarazy, otrzymają niezwłocznie pozwolenie do wolnego obrotu jakiegokolwiek rodzaju jest ich paszport zdrowia.

Jednakże powinno upłynąć całych dni dziesięć od chwili, w której okręt opuścił ostatni port zapowietrzony, lub okręt winien czekać na upływ tego czasu.

Władza owego portu, do którego okręty te przybędą, może użyć względem nich jedynie środków przepisanych co do okrętów podejrzanych (wizytacya lekarska, odwietrzenie brudnej bielizny, wypompowanie wody dennej i zastąpienie wody znajdującej się na pokładzie dobrą wodą do picia.

b) Okrętom zwyczajnym, nie dotkniętym zarazą, wolno przepłynąć kanał suezki pod kwarantanną. Wpływając na morze Śródziemne, okręty te podlegają jeszcze obserwacyi dziesięciodniowej. Te okręty, które mają lekarza i odwietrzacz parowy, nie potrzebują poddawać się odwietrzeniu zanim puszczą się w drogę pod kwarantanną.

Artykuł 2.

Okręty podejrzane. — Okręty podejrzane są te, na pokładzie których zdarzyły się przypadki zarazy w chwili odpłynięcia lub w drodze, ale od dwunastu dni nie zdarzył się żaden nowy przypadek. Z okrętami temi postępować się będzie rozmaicie podług tego, czy mają lub nie mają na pokładzie lekarza i przyrząd odwietrzający.

a) Okrętom mającym na pokładzie lekarza i przyrząd odwietrzający, czyniący zadość wszelkim wymaganiom, dozwolone będzie przepłynięcie kanału suezkiego pod warunkami przepisanymi w regulaminie dla okrętów przepływających.

b) Inne okręty podejrzane, nie mające na pokładzie ani lekarza ani przyrządu odwietrzającego,

avant d'être admis à transiter en quarantaine, retenus aux Sources de Moïse pendant le temps nécessaire pour opérer les désinfections du linge sale, du linge de corps et autres objets susceptibles, et s'assurer de l'état sanitaire du navire.

S'il s'agit d'un navire postal ou d'un paquebot spécialement affecté au transport des voyageurs, sans appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord, si l'autorité locale a l'assurance, par une constatation officielle, que les mesures d'assainissement et de désinfection ont été convenablement pratiquées, soit au point de départ, soit pendant la traversée, le passage en quarantaine sera accordé.

S'il s'agit de navires postaux ou de paquebots spécialement affectés au transport des voyageurs, sans appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord, si le dernier cas de peste remonte à plus de quatorze jours et si l'état sanitaire du navire est satisfaisant, la libre pratique pourra être donnée à Suez, lorsque les opérations de désinfection seront terminées.

Pour un bateau ayant un trajet indemne de moins de quatorze jours, les passagers à destination d'Égypte seront débarqués aux Sources de Moïse et isolés pendant le temps nécessaire pour compléter dix jours; leur linge sale et leurs effets à usage seront désinfectés. Ils recevront alors la libre pratique. Les bateaux ayant un trajet indemne de moins de quatorze jours et demandant à obtenir la libre pratique en Égypte seront retenus aux Sources de Moïse le temps nécessaire pour compléter dix jours; ils subiront la désinfection règlementaire.

Article 3.

Navires infectés, c'est-à-dire ayant de la peste à bord ou ayant présenté des cas de peste depuis douze jours. Ils se divisent en navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve), et navires sans médecin et sans appareil de désinfection (étuve).

a. Les navires sans médecin et sans appareil de désinfection (étuve) seront arrêtés aux Sources de Moïse, les personnes atteintes de peste débarquées et isolées dans un hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier si la peste venait à se développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés ainsi que le navire

zanim uzyskają pozwolenie do przepłynięcia kanału pod kwarantanną, zatrzymane będą u Źródeł Mojżesza na czas potrzebny do odwietrzenia bielizny brudnej, bielizny wdziewalnej i innych przedmiotów zarazki chwytających, tudzież do przekonania się o stanie zdrowia na okręcie.

Gdy chodzi o okręt pocztowy lub o jakikolwiek okręt przeznaczony wyłącznie do przewozu pasażerów, który nie posiada przyrządu odwietrzającego, ale ma na pokładzie lekarza, w takim razie Władza miejscowa, przekonawszy się na podstawie urzędowego stwierdzenia, że środki zdrowotne i odwietrzające były albo w punkcie wyjścia albo w ciągu podróży w sposób właściwy zastosowane, może pozwolić na przepłynięcie pod kwarantanną.

Gdy chodzi o okręty pocztowe lub o jakiekolwiek inne okręty parowe przeznaczone wyłącznie do przewozu pasażerów, nie posiadające przyrządu odwietrzającego, ale mające lekarza na pokładzie i jeżeli od ostatniego wypadku zarazy upłynęło więcej niż 14 dni a stan zdrowia na okręcie jest zadawalniający, można w Suez dozwolić okrętom takim wolnego obrotu jak tylko odwietrzenie zostanie ukończone.

Jeżeli podróż okrętu bez przypadków zarazy trwała krócej niż 14 dni, podróżni udający się do Egiptu, mają być u Źródeł Mojżesza na ląd wysadzeni, będą tam aż do upływu dni dziesięciu odosobnieni a ich brudna bielizna i przedmioty do użytku zostaną odwietrzone, poczem swobodne udzielanie się będzie im dozwolone. Okręty, które bez przypadków zarazy były w drodze krócej niż 14 dni i żądają pozwolenia do wolnego obrotu w Egipcie, będą podobnież u Źródeł Mojżesza zatrzymane aż do upływu dni dziesięciu i podlegają przepisanemu odwietrzeniu.

Artykuł 3.

Okręty zapowietrzone, to jest mające zarazę na pokładzie lub na których w ostatnich dwunastu dniach zdarzyły się przypadki zarazy, dzielą się na okręty, mające lekarza i przyrząd odwietrzający i na okręty bez lekarza i takiegoż przyrządu.

a) Okręty bez lekarza i przyrządu odwietrzającego będą u Źródeł Mojżesza zatrzymane, osoby dotknięte zarazą zostaną na ląd wysadzone i będą w szpitalu odosobnione. Odwietrzenie wykonać należy gruntownie. Inni pasażerowie zostaną na ląd wysadzeni, na jak najmniejsze grupy podzieleni i odosobnieni tak, żeby w razie rozszerzenia się zarazy, jedna grupa nie mogła narażać wszystkich innych.

Bieliznę brudną, przedmioty do użytku i odzież załogi okrętowej i pasażerów należy odwietrzyć równie jak i okręt.

Il est bien entendu qu'il ne s'agit pas du déchargement des marchandises, mais seulement de la désinfection de la partie du navire qui a été infectée.

Les passagers resteront dix jours à l'établissement des Sources de Moïse; lorsque les cas de peste remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement sera diminuée. Cette durée variera selon l'époque de l'apparition du dernier cas.

Ainsi, lorsque le dernier cas se sera produit depuis neuf, dix, onze ou douze jours, la durée de l'observation sera de 24 heures; s'il s'est produit depuis huit jours, l'observation sera de deux jours; s'il s'est produit depuis sept jours, l'observation sera de trois jours et ainsi de suite comme cela est indiqué au tableau placé plus loin.

b. Navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve). — Les navires avec médecin et étuve seront arrêtés aux Sources de Moïse.

Le médecin du bord déclarera sous serment quelles sont les personnes à bord atteintes de peste. Ces malades seront débarqués et isolés.

Après le débarquement de ces malades, le linge sale du reste des passagers et de l'équipage subira la désinfection à bord.

Lorsque la peste se sera montrée exclusivement dans l'équipage, la désinfection du linge ne portera que sur le linge sale de l'équipage et le linge des postes de l'équipage.

Le médecin du bord indiquera aussi, sous serment, la partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades auront été transportés. Il déclarera également, sous serment, quelles sont les personnes qui ont été en rapport avec le pestiféré depuis la première manifestation de la maladie, soit par des contacts directs, soit par des contacts avec des objets capables de transmettre l'infection. Ces personnes seulement seront considérées comme „suspectes".

La partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades auront été transportés, seront complètement désinfectés. On entend par „partie du navire" la cabine du malade, les cabines attenantes, le couloir de ces cabines, le pont, les parties du pont sur lesquelles le ou les malades auraient séjourné.

S'il est impossible de désinfecter la partie ou le compartiment du navire qui a été occupé par les personnes atteintes de peste sans débarquer les personnes déclarées suspectes, ces personnes seront ou placées sur un autre navire spécialement affecté à cet usage, ou débarquées et logées dans l'établissement sanitaire, sans contact avec les malades, lesquels seront placés dans l'hôpital.

Rozumie się samo przez się, że tu nie chodzi o wyładowanie towarów, lecz tylko o odwietrzenie zapowietrzonej części okrętu.

Pasażerowie pozostawać mają przez dziesięć dni w zakładzie u Źródeł Mojżesza; gdy po ostatnim przypadku zarazy upłynie kilka dni, okres odosobnienia zostanie skrócony. Okres ten zmieniać się będzie stosownie do czasu pojawienia się ostatniego przypadku.

Mianowicie, jeżeli ostatni przypadek zdarzył się przed 9, 10, 11 lub 12 dniami, obserwacya trwa 24 godziny: jeżeli zdarzył się przed 8 dniami, dwa dni; jeżeli przed 7 dniami, trzy dni itd., jak to podane jest w tabeli poniżej zamieszczonej.

b) Okręty mające lekarza i przyrząd odwietrzający. Okręty mające lekarzy i przyrządy odwietrzające zatrzymywane będą u Źródeł Mojżesza.

Lekarz okrętowy ma pod przysięgą deklarować, które osoby na pokładzie są dotknięte zarazą. Chorych tych trzeba wysadzić na ląd i odosobnić.

Po wysadzeniu tych chorych na ląd, poddać należy odwietrzeniu na pokładzie brudną bieliznę innych pasażerów, tudzież załogi okrętu.

Jeżeli zaraza pojawiła się tylko między załogą okrętową, poddaje się odwietrzeniu tylko brudną bieliznę wdziewalną załogi okrętowej i jej bieliznę pościelową.

Lekarz okrętowy winien wskazać pod przysięgą część lub oddział okrętu i to miejsce szpitalu, w którem chory lub chorzy byli umieszczeni. Również pod przysięgą podać ma, które osoby od pierwszego pojawienia się zarazy stykały się bezpośrednio z chorymi na zarazę lub dotykały przedmiotów do przenoszenia zarazy sposobnych. Tylko te osoby uważane będą za podejrzane.

Ta część lub ten oddział okrętu i to miejsce szpitalu, w którem chorego lub chorych umieszczono, należy dokładnie odwietrzyć. Przez część okrętu rozumie się kajutę chorego, przyległe kajuty, chodnik do tychże kajut prowadzący, pokład i część pokładu, w których chory lub chorzy przebywali.

Jeżeli nie można odwietrzyć części lub oddziału okrętu, który zajmowały osoby zarazą dotknięte, bez wysadzenia osób uznanych na podejrzane, umieścić należy te osoby na innym okręcie, wyłącznie do tego celu przeznaczonym, albo trzeba wysadzić je na ląd i zakwaterować w zakładzie zdrowotnym, przyczem unikać należy zetknięcia z chorymi w szpitalu umieszczonymi.

La durée de ce séjour sur le navire ou à terre pour la désinfection sera aussi courte que possible et n'excédera pas vingt-quatre heures.

Les suspects subiront une observation, soit sur leur bâtiment, soit sur le navire affecté à cet usage; la durée de cette observation variera selon le tableau suivant:

Lorsque le dernier cas de peste se sera produit dans le cours du douzième, du onzième, du dixième ou du neuvième jour avant l'arrivée à Suez .	l'observation sera de 24 heures
S'il s'est produit dans le cours du huitième jour avant l'arrivée à Suez	l'observation sera de 2 jours
S'il s'est produit dans le cours du septième jour avant l'arrivée à Suez	l'observation sera de 3 jours
S'il s'est produit dans le cours du sixième jour avant l'arrivée à Suez	l'observation sera de 4 jours
S'il s'est produit dans le cours du cinquième ou du quatrième jour avant l'arrivée à Suez	l'observation sera de 5 et 6 jours
S'il s'est produit dans le cours du troisième jour ou du second jour avant l'arrivée à Suez	l'observation sera de 7 et 8 jours
S'il s'est produit un jour avant l'arrivée à Suez . . .	l'observation sera de 9 jours.

Le passage en quarantaine pourra être accordé avant l'expiration des délais indiqués dans le tableau ci-dessus si l'autorité sanitaire le juge possible; il sera en tout cas accordé lorsque la désinfection aura été accomplie, si le navire abandonne, outre ses malades, les personnes indiquées ci-dessus comme „suspectes".

Une étuve placée sur un ponton pourra venir accoster le navire pour rendre plus rapides les opérations de désinfection.

Les navires infectés demandant à obtenir la libre pratique en Égypte seront retenus dix jours aux Sources de Moïse à compter du dernier cas survenu à bord et subiront la désinfection règlementaire.

Les temps pris par les opérations de désinfection est compris dans la durée de l'observation.

Organisation de la surveillance et de la désinfection à Suez et aux Sources de Moïse.

1° La visite médicale, prévue par le règlement, sera faite, pour chaque navire arrivant à Suez, par

Pobyt w celu odwietrzenia na okręcie lub na lądzie będzie trwał jak można najkrócej i nie ma przenosić 24 godzin.

Osoby podejrzane poddać należy obserwacyi albo na ich okręcie albo na okręcie do tego celu przeznaczonym; obserwacya ta trwać ma krócej lub dłużej podług następującej tablicy:

Jeżeli ostatni przypadek zarazy zdarzył się w ciągu 12, 11, 10 lub 9 dnia przed przybyciem do Suez	obserwacya trwać ma 24 godziny.
Jeżeli zdarzył się w ciągu ósmego dnia przed przybyciem do Suez	obserwacya trwać ma dwa dni.
Jeżeli zdarzył się w ciągu siódmego dnia przed przybyciem do Suez	obserwacya trwać ma trzy dni.
Jeżeli zdarzył się w ciągu szóstego dnia przed przybyciem do Suez	obserwacya trwać ma cztery dni.
Jeżeli zdarzył się w ciągu piątego lub czwartego dnia przed przybyciem do Suez	obserwacya trwać ma pięć i sześć dni.
Jeżeli zdarzył się w ciągu trzeciego lub drugiego dnia przed przybyciem do Suez . .	obserwacya trwać ma siedm i ośm dni
Jeżeli zdarzył się w przededniu przybycia do Suez . . .	obserwacya trwać ma dziewięć dni.

Przed upływem terminów w tablicy powyższej podanych można pozwolić na przepłynięcie pod kwarantanną, jeżeli Władza morska uzna to za możebne; w każdym zaś razie pozwolić należy, jak tylko odwietrzenie zostanie uskutecznione, jeżeli statek zostawia oprócz chorych wszystkie osoby oznaczone powyżej jako „podejrzane".

Do szybszego wykonania odwietrzenia można także przystawić do okrętu przyrząd odwietrzający umieszczony na pontonie.

Okręty zapowietrzone, żądające pozwolenia do wolnego obrotu w Egipcie, zatrzymane będą u Źródeł Mojżesza przez dziesięć dni licząc od ostatniego przypadku, który zdarzył się na pokładzie i mają poddać się przepisanemu regulaminem odwietrzeniu.

Czas potrzebny do wykonania odwietrzenia wlicza się w czas obserwacyi.

Urządzenie nadzoru i odwietrzania w Suez i u Źródeł Mojżesza.

1. Rewizyą lekarską, w regulaminie przewidzianą, odbywać będzie na każdym okręcie do Suezu

un des médecins de la station. Elle sera faite de jour pour les provenances des ports contaminés de peste.

2° Les médecins seront au nombre de sept, un médecin en chef, quatre titulaires et deux suppléants. Si le service médical était encore insuffisant, on aurait recours aux médecins de la marine des différents États qui seraient placés sous l'autorité du médecin en chef de la station sanitaire.

3° Ils seront pourvus d'un diplôme régulier, choisis de préférence parmi les médecins ayant fait des études spéciales pratiques d'épidémiologie et de bactériologie.

4° Ils seront nommés par le Ministre de l'Intérieur, sur la présentation du Conseil sanitaire maritime et quarantenaire d'Égypte.

5° Ils recevront un traitement qui sera de six mille francs pour les médecins suppléants et qui, primitivement de huit mille francs, pourra s'élever progressivement à douze mille francs pour les quatre médecins et de douze mille à quinze mille francs pour le médecin en chef.

6° La station de désinfection et d'isolement des Sources de Moïse est placée sous l'autorité du médecin en chef de Suez.

7° Si des malades y sont débarqués, deux des médecins de Suez y seront internés, l'un pour soigner les pesteux, l'autre pour soigner les personnes non atteintes de peste.

8° Le nombre des gardes sanitaires sera porté à vingt.

Un de ces gardes sera spécialement chargé de l'entretien des étuves placées aux Sources de Moïse.

9° La station de désinfection et d'isolement des Sources de Moïse comprendra:

a) Trois étuves à désinfection au moins, dont une sera placée sur un ponton;

b) Un nouvel hôpital d'isolement de douze lits pour les malades et les suspects. Cet hôpital sera disposé de façon à ce que les malades, les suspects, les hommes et les femmes soient isolés les uns des autres;

c) Des baraquements, des tentes-hôpital et des tentes ordinaires pour les personnes débarquées;

d) Des baignoires et des douches-lavage en nombre suffisant;

e) Les bâtiments nécessaires pour les services communs, le personnel médical, les gardes etc., un magasin, une buanderie;

f) Un réservoir d'eau.

przybywającym jeden z lekarzy stacyjnych. Na okrętach przybywających z portów zapowietrzonych rewizya ta odbywa się we dnie.

2. Lekarzy będzie siedmiu: lekarz naczelny, czterej lekarze urzędowi i dwaj lekarze pomocniczy. Gdyby liczba lekarzy nie była dostateczna, użyć należy lekarzy marynarki rozmaitych państw, którzy podlegać będą lekarzowi naczelnemu stacyi zdrowotnej.

3. Powinni oni posiadać prawidłowe dyplomy, wybierać ich zaś należy z pomiędzy takich lekarzy, którzy udowodnią, że zajmowali się praktycznie badaniami w zakresie epidemiologii i bakteriologii.

4. Mianuje ich Minister spraw wewnętrznych na wniosek Rady zdrowia morskiej i kwarantannej w Egipcie.

5. Pensya ich wynosi a mianowicie: pensya lekarzy pomocniczych po 6000 franków, pensya czterech lekarzy urzędowych wynosi 8000 franków aż do 12.000 franków, pensya lekarza naczelnego wynosi 12.000 franków i wzrasta aż do 15.000 franków.

6. Stacya do odwietrzania i odosobnienia u Źródeł Mojżesza podlega kierownictwu lekarza naczelnego w Suez.

7. Jeżeli chorych wysadza się tam na ląd, internować należy tamże dwoch lekarzy z Suez, jednego do pielęgnowania dotkniętych zarazą a drugiego do służby lekarskiej koło osób nie dotkniętych zarazą.

8. Strażników służby zdrowia ma być 20.

Jednemu z nich poruczona będzie obsługa odwietrzaczy parowych ustawionych przy Źródłach Mojżesza.

9. Na stacyi do odwietrzeń i odosobnienia u Źródeł Mojżesza znajdują się:

a) najmniej trzy przyrządy odwietrzające, z tych jeden na pontonie;

b) nowy szpital do odosobnień z 12 łóżkami dla chorych i podejrzanych. Szpital ten urządzić należy tak, żeby chorzy, podejrzani, mężczyźni i kobiety byli od siebie oddzieleni;

c) baraki, namioty szpitalowe i zwyczajne dla osób na ląd wysadzonych:

d) wanny do kąpieli i przyrządy natryskowe w dostatecznej ilości;

e) budynki potrzebne dla służby zwyczajnej, dla lekarzy, strażników itd., magazyn i pralnia:

f) rezerwoar wody:

Passage en quarantaine du canal de Suez.

1° L'autorité sanitaire de Suez accorde le passage en quarantaine; le Conseil en est immédiatement informé. Dans les cas douteux, la décision est prise par le Conseil.

2° Un télégramme est aussitôt expédié à l'autorité désignée par chaque Puissance. L'expédition du télégramme sera faite aux frais du bâtiment.

3° Chaque Puissance édictera des dispositions pénales contre les bâtiments qui, abandonnant le parcours indiqué par le capitaine, aborderaient indûment un des ports du territoire de cette Puissance. Seront exceptés les cas de force majeure et de relâche forcée.

Lors de l'arraisonnement, le capitaine sera tenu de déclarer s'il a à son bord des équipes de chauffeurs indigènes ou de serviteurs à gages quelconques, non inscrits sur le rôle d'équipage ou le registre à cet usage. Les questions suivantes seront posées aux capitaines de tous les navires se présentant à Suez, venant du Sud. Ils y répondront sous serment:

„Avez-vous des auxiliaires: chauffeurs ou autres gens de service, non inscrits sur le rôle d'équipage ou sur le registre spécial? Quelle est leur nationalité? Où les avez-vous embarqués?“

Les médecins sanitaires devront s'assurer de la présence de ces auxiliaires et s'ils constatent qu'il y a des manquants parmi eux, chercher avec soin les causes de l'absence.

4° Un officier sanitaire et deux gardes sanitaires montent à bord. Ils doivent accompagner le navire jusqu'à Pord-Saïd; ils ont pour mission d'empêcher les communications et de veiller à l'exécution des mesures prescrites pendant la traversée du canal.

5° Les voyageurs pourront s'embarquer à Port-Saïd en quarantaine. Mais tout embarquement ou débarquement et tout transbordement de passagers et de marchandises sont interdits pendant le parcours du canal de Suez à Port-Saïd.

6° Les navires transitant en quarantaine devront effectuer le parcours de Suez à Port-Saïd sans garage.

En cas d'échouage ou de garage indispensable, les opérations nécessaires seront effectuées par le personnel du bord, en évitant toute communication avec le personnel de la Compagnie du canal de Suez.

Les transports de troupes transitant en quarantaine seront tenus de traverser le canal seulement de jour.

Postanowienia tyczące się przepływania pod kwarantanną przez kanał suezki.

1. Władza zdrowotna w Suez daje pozwolenie na przepłynięcie pod kwarantanną i niezwłocznie uwiadamia o tem Radę. W przypadkach wątpliwych decyduje Rada.

2. Do Władzy, którą każde mocarstwo wskaże, wysłać należy niezwłocznie telegram. Telegram wysyła się na koszt statku.

3. Każde mocarstwo wyda przepisy karne przeciwko tym okrętom, któreby z kierunku przez kapitana podanego zboczyły i zawinęły niewłaściwie do portu leżącego w obszarze tego mocarstwa. Wyjmują się przypadki siły większej i schronienia się z konieczności.

Przy spisywaniu protokołu kapitan obowiązany jest oświadczyć, czy ma na pokładzie jakich palaczy krajowych lub jakichkolwiek sług płatnych nie zapisanych w regestrze załogi lub w spisie do tego celu pozeznaczonym. Kapitanom wszystkich okrętów, przybywających z południa do Suezu, przełożone będą następujące zapytania, na które kapitanowie ci odpowiedzieć mają pod przysięgą:

„Czy masz Pan na pokładzie przyjętych do pomocy palaczy lub jakichkolwiek innych sług, którzyby niebyli zapisani w regestrze załogi lub w spisie do tego celu przeznaczonym? Jakiej są narodowości? Gdzie zabrałeś ich Pan na pokład?“

Lekarze służby zdrowia winni przekonać się o obecności tych pomocników, gdyby zaś stwierdzili, że któregoś z nich niedostaje, obowiązani są zbadać starannie przyczynę jego nieobecności.

4. Oficer i dwaj strażnicy zdrowia udają się na pokład. Winni oni towarzyszyć okrętowi aż do Port-Saidy; zadaniem ich jest niedozwalanie komunikacyi i czuwanie nad tem, żeby przepisane środki były podczas płynięcia kanałem wykonane.

5. Podróżni mogą w Port-Saidzie wsiadać pod kwarantanną na okręt, ale aż do Port-Saidy wszelkie przyjmowanie na pokład i wysadzanie na ląd, wszelkie przesiadanie się podróżnych lub przeładowywanie towarów podczas płynięcia kanałem suezkim jest zakazane.

6. Okręty przepływające kanał pod kwarantanną, winny odbyć drogę od Suezu do Port-Saidy bez stawania.

Gdyby okręt osiadł na mieliźnie lub wyminięcie było nieuniknionem, służba pokładowa wykonać ma potrzebne czynności bez stykania się ze służbą Spółki kanału suezkiego.

Transporty wojska, płynące pod kwarantanną, obowiązane są płynąć kanałem tylko we dnie.

S'ils doivent séjourner de nuit dans le canal, ils prendront leur mouillage au lac Timsah.

7° Le stationnement des navires transitant en quarantaine est interdit dans le port de Port-Saïd, sauf dans le cas prévu aux parag. 5 et 8. Les opérations de ravitaillement devront être pratiquées avec les moyens du bord.

Ceux des chargeurs, ou toute autre personne, qui seront montés à bord, seront isolés sur le ponton quarantenaire. Leurs vêtements y subiront la désinfection règlementaire.

8° Lorsqu'il sera indispensable, pour les navires transitant en quarantaine, de prendre du charbon à Port-Saïd, ces navires devront exécuter cette opération dans un endroit, offrant les garanties nécessaires d'isolement et de surveillance sanitaire, qui sera indiqué par le Conseil sanitaire. Pour les navires à bord desquels une surveillance efficace de cette opération est possible et où tout contact avec les gens du bord peut être évité, le charbonnage par les ouvriers du port sera autorisé. La nuit le lieu de l'opération devra être éclairé à la lumière électrique.

9° Les pilotes, les électriciens, les agents de la Compagnie et les gardes sanitaires seront déposés à Port-Saïd, hors du port, entre les jetées, et de là conduits directement au ponton de quarantaine, où leurs vêtements subiront une désinfection complète.

Jeżeli zmuszone są przepędzić noc na kanale, winny stanąć na kotwicy w jeziorze Timsah.

7. Okrętom przepływającym pod kwarantanną wzbronione jest stawanie w porcie Port-Said, wyjąwszy przypadki przewidziane w §§. 5 i 8. Do czynności przy prowiantowaniu okrętu używać należy przyborów znajdujących się na okręcie.

Ładownicy wstępujący na pokład, będą na pontonie kwarantannowym odosobnieni. Odzież ich ma być tamże poddana przepisanemu odwietrzeniu.

8. Gdyby okręty przeplywające pod kwarantanną były koniecznością zmuszone nabrać węgla w Port-Saidzie, winny uskutecznić to w miejscu, które Rada zdrowia do tego wyznaczy, ze względem iżby odosobnienie i nadzór zdrowotny były tam należycie zapewnione. Jeżeli na pokładzie okrętów nadzór skuteczny nad tą czynnością jest możebny i jeżeli można zapobiedz wszelkiemu zetknięciu się z ludźmi na ich pokładzie będącymi, wolno będzie robotnikom portowym dostarczać węgla tym okrętom. Miejsce tej czynności powinno być w nocy oświetlone elektrycznie.

9. Piloci, elektrotechnicy, agenci Spółki, strażnicy zdrowia wysadzani będą w Port-Saidzie poza obrębem portu, między groblami portowemi, i będą stamtąd poprowadzeni wprost do pontonu kwarantannowego, gdzie odzież ich zostanie zupełnie odwietrzona.

Mesures à prendre pour les navires venant en Egypte d'un port contaminé de peste, par la Méditerranée.

1° Les navires ordinaires indemnes venant d'un port d'Europe ou du bassin de la Méditerranée infecté de peste, se présentant pour passer le canal de Suez, obtiendront le passage en quarantaine. Ils continueront leur trajet en observation de dix jours.

2° Les navires ordinaires indemnes qui voudront aborder en Égypte, pourront s'arrêter à Alexandrie ou à Port-Saïd, où les passagers achèveront le temps de l'observation, soit dans le lazaret de Gabari, soit à bord, selon la décision de l'autorité sanitaire locale.

3° Les mesures auxquelles sont soumis les navires infectés et suspects venant d'un port contaminé de peste d'Europe ou des rives de la Méditerranée, désirant aborder dans un des ports d'Égypte ou passer le canal de Suez, seront déterminées par le Conseil sanitaire conformément au règlement adopté par la présente Convention.

Środki dla okrętów przybywających morzem Śródziemnem do Egiptu z portu dotkniętego zarazą.

1. Okrętom zwyczajnym niepodejrzanym, przybywającym z takiego portu europejskiego lub takiej przystani morza Śródziemnego, gdzie istnieje zaraza i chcącym przepłynąć kanał Suezki, pozwala się przepłynąć go pod kwarantanną. Płyną dalej pod dziesięciodniową obserwacyą.

2. Okręty zwyczajne niepodejrzane, chcące przybić do lądu w Egipcie, mogą zatrzymać się w Aleksandryi lub Port-Saidzie, gdzie podróżni przepędzą resztę czasu obserwacyi bądź w lazarecie Gabaryjskim bądź na pokładzie stosownie do zarządzenia władzy zdrowotnej miejscowej.

Środki, którym poddawać się mają okręty zapowietrzone i podejrzane, przybywające z portu europejskiego dotkniętego zarazą lub od wybrzeży morza Śródziemnego i chcące przybić do lądu w jednym z portów egipskich lub przepłynąć kanał Suezki, ustanowi Rada zdrowia zgodnie z regulaminem mocą umowy niniejszej przyjętym.

Ces mesures, pour devenir exécutoires, devront être acceptées par les diverses Puissances représentées au Conseil. Elles règleront le régime imposé aux navires, aux passagers et aux marchandises.

Le Conseil soumettra dans les mêmes formes aux Puissances un règlement visant les mêmes questions en ce qui concerne le choléra.

Ces deux règlements doivent être présentés dans le plus bref délai possible.

Surveillance sanitaire des pèlerinages dans la mer Rouge.

Régime sanitaire applicable aux navires à pèlerins venant d'un port contaminé dans la station sanitaire (réorganisée) de Camaran.

Les navires à pèlerins venant du Sud et se rendant au Hedjaz devront au préalable faire escale à la station sanitaire de Camaran et seront soumis au régime ci-après:

Les navires reconnus „indemnes“ après visite médicale auront libre pratique, lorsque les opérations suivantes seront terminées:

Les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; la durée de ces opérations en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser 72 heures.

Si aucun cas de peste n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront réembarqués immédiatement et le navire se dirigera vers le Hedjaz.

Les navires „suspects“, c'est-à-dire ceux à bord desquels il y a eu des cas de peste au moment du départ, mais aucun cas nouveau depuis douze jours, seront traités de la façon suivante: les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; l'eau de la cale sera changée. Les parties du navire habitées par les malades seront désinfectées. La durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser 72 heures. Si aucun cas de peste n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront réembarqués immédiatement, et le navire sera dirigé sur Djeddah, où une seconde visite médicale aura lieu à bord. Si son resultat est favorable, et sur le vu de la déclaration écrite des médecins du bord, sous serment, qu'il n'y a pas eu de cas de peste pendant la traversée, les pèlerins seront immédiatement débarqués.

Ażeby środki te stały się wykonalnymi, powinny być przyjęte przez rozmaite mocarstwa w Radzie reprezentowane. Celem ich będzie urządzenie postępowania z okrętami podróżnymi i towarami.

W podobny sposób Rada przełoży mocarstwom regulamin tyczący się tych samych przedmiotów odnośnie do cholery.

Obadwa regulaminy przełożone być mają jak można najrychlej.

Nadzór zdrowotny nad przewozem pielgrzymów na Morzu Czerwonem.

Postępowanie zdrowotne, które ma być stosowane do okrętów dla pielgrzymów przybywających z portu zapowietrzonego do stacyi zdrowotnej (zreorganizowanej) w Kamaranie.

Okręty dla pielgrzymów przybywające z południa i udające się do Hedżazu, winny nasamprzód stanąć na kotwicy w stacyi zdrowotnej w Kamaranie i tam poddać się następującemu postępowaniu:

Okręty, które rewizya lekarska uzna za „niepodejrzane“, będą mogły przybić do lądu po wykonaniu następujących czynności:

Pielgrzymów wysadza się z okrętu i biorą oni kąpiel natryskową lub morską: ich bielizna brudna tudzież te ich rzeczy podręczne i pakunki, które według zdania Władzy zdrowia zdają się podejrzanemi, zostaną odwietrzone; czynności te razem z wysadzeniem z okrętu i wsadzeniem na okręt nie powinny trwać dłużej nad 72 godziny.

Jeżeli podczas tych czynności nie zostanie stwierdzony przypadek zarazy, pielgrzymi będą niezwłocznie napowrót wsadzeni na okręt i okręt uda się do Hedżazu.

Z okrętami „podejrzanymi“, to jest tymi, na których w czasie odjazdu zdarzały się wypadki zarazy, ale w ciągu ostatnich dwunastu dni nie zdarzył się żaden wypadek, postępować się będzie w następujący sposób: Pielgrzymi będą wysadzeni z okrętu, wezmą kąpiel natryskową lub morską; ich bielizna brudna, część ich rzeczy podręcznych i ich pakunku, która według zdania Władzy zdrowia byłaby podejrzana, zostanie odwietrzona. Woda denna zostanie odmieniona. Części okrętu, które chorzy zamieszkiwali, zostaną odwietrzone. Czynności te razem z wysadzeniem z okrętu i wsadzeniem na okręt nie powinny trwać dłużej jak 72 godziny. Jeżeli podczas tych czynności nie zostanie stwierdzony żaden przypadek zarazy, pielgrzymi będą niezwłocznie napowrót wsadzeni na okręt i okręt będzie posłany do Dżeddah, gdzie odbędzie się druga wizytacya lekarska na pokładzie. Jeżeli wynik jej będzie pomyślny a lekarze okrętowi potwierdzą piśmiennie pod przysięgą, że w czasie przejazdu nie zdarzył się żaden przypadek zarazy, pielgrzymi będą niezwłocznie na ląd wysadzeni.

Si, au contraire, un ou plusieurs cas de peste ont été constatés pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire sera renvoyé à Camaran, où il subira le régime des navires infectés.

Les navires infectés, c'est-à-dire ayant à bord des cas de peste, ou bien en ayant présenté depuis douze jours, subiront le régime suivant:

Les personnes, atteintes de peste seront débarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes, aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si la peste venait à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Les passagers resteront douze jours à l'établissement de Camaran; lorsque les cas de peste remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement pourra être diminuée. Cette durée pourra varier selon l'époque de l'apparition du dernier cas et d'après la décision de l'autorité sanitaire.

Le navire sera dirigé ensuite sur Djeddah, où une visite médicale individuelle et rigoureuse aura lieu à bord. Si son résultat est favorable, les pèlerins seront débarqués. Si, au contraire, la peste s'était montrée à bord pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire serait renvoyé à Camaran, où il subirait des nouveau le régime des navires infectés.

Jeżeli zaś jeden lub więcej przypadków zarazy stwierdzono w ciągu podróży lub w chwili przybycia, okręt odesłany będzie do Kamaran i tam poddany będzie postępowaniu przepisanemu dla okrętów zapowietrzonych.

Okręty zapowietrzone, to jest mające lub które w ciągu ostatnich dwunastu dni miały osoby dotknięte zarazą, poddawane będą następującemu postępowaniu:

Osoby dotknięte zarazą wysadza się z okrętu i odosobnia się je w szpitalu. Następnie wykonywa się zupełne odwietrzenie. Innych podróżnych wysadza się i jak najmniejszemi grupami odosobnia, tak, żeby zaraza nie udzieliła się wszystkim grupom, gdyby w jednej z nich wybuchła.

Bieliznę brudną, rzeczy podręczne, odzież załogi i podróżnych należy odwietrzyć równie jak okręt.

Władza zdrowotna miejscowa postanowi, czy jest potrzebne wyładowanie wielkich pakunków i towarów, czy cały okręt ma być odwietrzony, czy tylko część okrętu ma być poddana odwietrzeniu.

Podróżni pozostaną w zakładzie kamarańskim przez 12 dni; jeżeli już więcej dni upłynęło od ostatnich przypadków zarazy, okres odosobnienia może być skrócony. Długość tego okresu może być rozmaita podług tego, jak dawno wydarzył się ostatni przypadek zarazy i stosownie do decyzyi Władzy zdrowia.

Następnie posyła się okręt do Dżeddah, gdzie odbywa się ścisła rewizya każdej osoby znajdującej się na okręcie. Jeżeli wynik jej jest pomyślny, wysadza się pielgrzymów na ląd. Jeżeli zaś w ciągu podróży lub w chwili przybycia zdarzyły się na okręcie wypadki zarazy, odsyła się okręt napowrót do Kamaranu, gdzie okręt ten poddać się ma ponownie postępowaniu przepisanemu dla okrętów zapowietrzonych.

Améliorations à apporter à la station de Camaran.

A. Evacuation complète de l'île de Camaran par ses habitants.

B. Moyens d'assurer la sécurité et de faciliter le mouvement de la navigation dans la baie de l'île de Camaran:

1° Installation de bouées et de balises en nombre suffisant.

2° Construction d'un môle ou quai principal pour débarquer les passagers et les colis.

3° Un appontement différent pour embarquer séparément les pèlerins de chaque campement.

Ulepszenia, które zaprowadzone być mają w stacyi zdrowotnej kamarańskiej.

A. Wszyscy mieszkańcy wyspy Kamaran mają być stamtąd wydaleni.

B. Środki mające na celu bezpieczeństwo i ułatwienie ruchu okrętów w zatoce wyspy Kamaran:

1. Zaprowadzenie znaków kotwicznych i drogoskazów morskich w dostatecznej ilości.

2. Wybudowanie grobli lub wybrzeża do wysadzania na ląd podróżnych i pakunku.

3. Pomost osobny do wysadzania na ląd oddzielnie pielgrzymów każdego obozowiska.

4° Des chalands en nombre suffisant, avec un remorqueur à vapeur pour assurer le service de débarquement et d'embarquement des pèlerins.

Le débarquement des pèlerins des navires infectés sera opéré par les moyens du bord.

C. Installation de la station sanitaire, qui comprendra:

1° Un réseau de voies ferrées reliant les débarcadères aux locaux de l'Administration et de désinfection ainsi qu'aux locaux des divers services et aux campements.

2° Des locaux pour l'Administration et pour le personnel des services sanitaires et autres.

3. Des bâtiments pour la désinfection et le lavage des effets portés et autres objets.

4° Des bâtiments où les pèlerins seront soumis à des bains-douches ou à des bains de mer pendant que l'on désinfectera les vêtements en usage.

5° Des hôpitaux séparés pour les deux sexes et complètement isolés:

a) pour l'observation des suspects;
b) pour les pesteux;
c) pour les malades atteints d'autres affections contagieuses;
d) pour les malades ordinaires.

6° Les campements seront séparés les uns des autres d'une manière efficace et la distance entre eux devra être la plus grande possible; les logements destinés aux pèlerins seront construits dans les meilleures conditions hygiéniques et ne devront contenir que vingt-cinq personnes.

7° Un cimetière bien situé et éloigné de toute habitation, sans contact avec une nappe d'eau souterraine, et drainé à 0 *m* 50 au-dessous du plan des fosses.

D. Outillage sanitaire:

1° Étuves à vapeur en nombre suffisant et présentant toutes les conditions de sécurité, d'efficacité et de rapidité.

2° Pulvérisateurs, étuves à désinfection et moyens nécessaires pour la désinfection chimique analogues à ceux qui sont indiqués dans le chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

3° Machines à distiller l'eau: appareils destinés à la stérilisation de l'eau par la chaleur; machines à fabriquer la glace.

Pour la distribution de l'eau potable: canalisations et réservoirs fermés, étanches, et ne pouvant se vider que par des robinets ou des pompes.

4. Dostateczna ilość czołen z remorkierem parowym do odwożenia pielgrzymów z okrętu i dowożenia ich do okrętu.

Z okrętów zapowietrzonych wysadza się pielgrzymów zapomocą własnych czołen.

C. Urządzenie stacyi zdrowotnej, w której znajdować się ma:

1. Sieć szyn żelaznych łączących pomosty do lądowania z budynkami zarządu i do odwietrzania tudzież z rozmaitemi lokalami służbowemi i z oddziałami obozowiska.

2. Lokale dla zarządu tudzież dla osób do służby zdrowotnej i wszelkiej innej.

3. Budynki do odwietrzania i do prania rzeczy nie noszonych i innych przedmiotów.

4. Budynki, w których pielgrzymi podczas odwietrzania ich odzieży używanej brać mają kąpiele natryskowe lub morskie.

5. Szpitale oddzielne dla mężczyzn i kobiet zupełnie odosobnione:

a) do obserwowania podejrzanych;
b) dla chorych na zarazę;
c) dla dotkniętych innemi chorobami zaraźliwemi;
d) dla zwykłych chorych.

6. Poszczególne oddziały obozowiska powinny być od siebie w sposób skuteczny odłączone i odległość pomiędzy niemi powinna być jak tylko można największa; pomieszkania przeznaczone dla pielgrzymów budować należy w warunkach jak najkorzystniejszych pod względem higienicznym i takowe nie powinny obejmować więcej jak 25 osób.

7. Cmentarz dobrze położony i oddalony od wszelkiego pomieszkania, nie mający związku z żadnym zbiornikiem wody zaskórniej i odwodniony na głębokość 0·5 metra pod dnem grobów.

D. Przyrządy zdrowotne:

1. Dostateczna ilość przyrządów parowych do odwietrzania, czyniących zadość wszelkim wymaganiom pod względem niezawodności, skuteczności i szybkości.

2. Rozpylacze, kubły do desinfekcyi i materyały potrzebne do desinfekcyi chemicznej na wzór tych, które podane są w rozdziale III załączki do umowy niniejszej.

3. Machiny do destylacyi wody; przyrządy do sterylizowania wody zapomocą gorąca; machiny do wyrobu lodu.

Do rozprowadzania wody do picia, rury i zbiorniki zamknięte, nieprzepuszczające i z których wodę można tylko spuszczać zapomocą kurków lub pompować.

4° Laboratoire bactériologique avec le personnel nécessaire.

5° Installation de tinettes mobiles pour recueillir les matières fécales préalablement désinfectées. Épandage de ces matières sur une des parties de l'île les plus éloignées des campements, en tenant compte des conditions nécessaires pour le bon fonctionnement de ces champs d'épandage au point de vue de l'hygiène.

6° Les eaux sales seront éloignées des campements sans pouvoir stagner ni servir à l'alimentation. Les eaux vannes qui sortent des hôpitaux seront désinfectées par le lait de chaux, suivant les indications contenues dans le chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

E. L'autorité sanitaire assure, dans chaque campement, un établissement pour les comestibles, un pour le combustible.

Le tarif des prix fixés par l'autorité compétente est affiché dans plusieurs endroits du campement et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins.

Le contrôle de la qualité des vivres et de l'approvisionnement suffisant est fait chaque jour par le médicin du campement.

L'eau est fournie gratuitement.

Améliorations à apporter aux stations sanitaires d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali.

1° Création de deux hôpitaux pour pesteux, hommes et femmes à Abou-Ali.

2° Création à Vasta d'un hôpital pour malades ordinaires.

3° Installation à Abou-Saad et à Vasta de logements en pierre capables de contenir cinquante personnes par logement.

4° Trois étuves à désinfection placée à Abou-Saad, Vasta, Abou-Ali, avec buanderies et accessoires.

5° Établissement de douches-lavage à Abou-Saad et à Vasta.

6° Dans chacune des îles d'Abou-Saad et de Vasta, des machines à distiller pouvant fournir ensemble quinze tonnes d'eau par jour.

7° Pour les cimetières, les matières fécales et les eaux sales, le régime sera réglé d'après les principes admis pour Camaran. Un cimetière sera établi dans une des îles.

En ce qui concerne les vivres et l'eau, les règles adoptées pour Camaran sous la lettre *E* sont

4. Pracownia bakteryologiczna z odpowiednim poczetem osób.

5. Ustawienie zbiorników przenośnych na odchody, które przed wlaniem do nich powinny być odwietrzone. Odchody te wywozić należy na grunta leżące w jak najbardziej oddalonej od obozowiska części wyspy z należytem baczeniem na to, żeby tam były użyte w sposób pod względem higienicznym odpowiedni.

6. Wodę brudną należy z obozowiska odprowadzać, żeby tam nie stała ani nie mogła być użyta do pokarmów. Wody odchodowe ze szpitali odwietrzać trzeba mlekiem wapiennem według przepisów zawartych w rozdziale III załączki do umowy niniejszej.

E. Władza zdrowia postara się, żeby w każdem obozowisku znajdowały się składy żywności i paliwa.

W rozmaitych miejscach obozowiska wywieszona być ma taryfa cen przez Władzę właściwą ustanowionych, ułożona w głównych językach tych krajów, z których pielgrzymi pochodzą.

Lekarz obozowiska kontroluje codziennie jakość żywności i dostateczność zapasów.

Wodę wydawać należy bezpłatnie.

Ulepszenia, które zaprowadzone być mają w stacyach zdrowotnych w Abou-Saad, w Vasta i w Abou-Ali.

1. Wybudowanie w Abou-Ali dwóch szpitali dla mężczyzn i kobiet chorych na zarazę.

2. Wybudowanie w Vasta szpitalu dla dotkniętych zwyczajnemi chorobami.

3. Wystawienie w Abou-Saad i w Vasta pomieszczeń kamiennych, w których mogłoby się pomieścić po 50 osób w każdem.

4. Trzy przyrządy odwietrzające, które ustawione być mają w Abou-Saad, w Vasta i w Abou-Ali z pralniami i przynależytościami.

5. Urządzenie w Abou-Saad i w Vasta łaźni natryskowych.

6. Przyrządy destylacyjne na każdej z dwóch wysp Abou-Saad i Vasta mogące dostarczyć razem pietnaście ton wody dziennie.

7. Pod względem cmentarzy, odchodów ludzkich i wód brudnych stosują się zasady uchwalone dla Kamaranu. Na każdej z tych wysp założyć należy cmentarz.

Co się tyczy żywności i wody, przepisy przyjęte dla Kamaranu pod *E* stosują się także do obozowisk w Abou-Saad, Vasta i Abou-Ali.

applicables aux campements d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali.

Il est désirable que les installations de Abou-Saad, Vasta et Abou-Ali soient terminées dans le plus bref délai possible.

Réorganisation de la station sanitaire de Djebel-Tor.

La Conférence confirme les recommandations et voeux déjà formulés, laissant au Conseil sanitaire le soin de réaliser ces améliorations et estime en outre:

1° Qu'il est nécessaire de fournir aux pèlerins une bonne eau potable, soit qu'on la trouve sur place, soit qu'on l'obtienne par la distillation.

2° Qu'il importe que tous les vivres qui sont importés par les pèlerins de Djeddah et de Yambo, quand il y a de la peste au Hedjaz, soient désinfectés comme objets suspects, ou complètement détruits, s'ils se trouvent dans des conditions d'altération dangereuses.

3° Que des mesures doivent être prises pour empêcher les pèlerins d'emporter au départ de Djebel-Tor des outres, qui seront remplacées par des vases en terre cuite ou des bidons métalliques.

4° Que chaque section doit être pourvue d'un médecin.

5° Qu'un capitaine de port doit être nommé à El-Tor, pour diriger les débarquements et pour faire observer les règlements par les capitaines des navires et les samboukdjis.

6° Que pendant les époques des pèlerinages les pèlerins seulement soient mis en observation à Djebel-Tor.

7° Que le village de Kouroum soit évacué.

8° Qu'un fil télégraphique relie le campement de Djebel-Tor à la station sanitaire de Suez.

Règlement applicable dans les ports arabiques de la mer Rouge à l'époque du pèlerinage.

Régime sanitaire à appliquer aux navires à pèlerins venant du Nord.

I. Voyage d'aller.

Si la présence de la peste n'est pas constatée dans le port de départ ni dans ses environs, si aucun cas de peste ne s'est produit pendant la traversée, le navire est immédiatement admis à la libre pratique.

Si la présence de la peste est constatée dans le port de départ ou dans ses environs, ou si un cas de peste s'est produit pendant la traversée, le

Jest rzeczą pożądaną, żeby urządzenia w Abou-Saad, Vasta i Abou-Ali zaprowadzone zostały jak można najrychlej.

Reorganizacya stacyi zdrowotnej w Dżebel-Tor.

Konferencya obstając przy wypowiedzianych radach i życzeniach, zostawia Radzie zdrowotnej staranie o zaprowadzenie tych ulepszeń i oprócz tego sądzi:

1. Że trzeba dostarczyć pielgrzymom dobrej wody do picia bądź miejscowej, bądź drogą destylacyi otrzymanej.

2. Że ważną jest rzeczą, aby wszelka żywność, którą przynoszą pielgrzymi z Dżeddah i z Yambo, jeżeli w Hedżaz jest zaraza, była odwietrzona jako podejrzana lub całkiem zniszczona, jeżeli jest tak zepsuta, iżby mogła być szkodliwą.

3. Że należy obmyśleć środki w celu przeszkodzenia, żeby pielgrzymi odjeżdżający z Dżebel-Tor brali z sobą naczynia skórzane na wodę i żeby takowe były zastąpione naczyniami glinianemi wypalonemi lub metalowemi.

4. Żeby w każdej sekcyi znajdował się lekarz.

5. Żeby dla El-Tor był mianowany kapitan portowy, któryby kierował wysiadaniem na ląd i któryby czuwał nad tem, żeby kapitanowie okrętów i sambukdziowie zachowywali regulaminy.

6. Żeby w czasie pielgrzymek tylko pielgrzymi byli w Dżebel-Tor poddawani obserwacyi.

7. Żeby wieś Kouroum została opróżniona.

8. Żeby obozowisko w Dżebel-Tor połączone było linią telegraficzną ze stacyą zdrowotną w Suez.

Regulamin stosujący się do portów arabskich morza Czerwonego w czasie pielgrzymek.

Postępowanie zdrowotne z okrętami dla pielgrzymów przybywającymi z północy.

I. Odjazd.

Jeżeli pojawienie się zarazy nie zostało stwierdzone ani w porcie odjazdu ani w jego okolicy i w drodze nie zdarzył się żaden przypadek zarazy, wolno okrętowi niezwłocznie przybić do lądu.

Jeżeli w porcie odjazdu lub w jego okolicy była stwierdzona zaraza lub jeżeli w drodze wydarzył się przypadek zarazy, postąpić należy z okrętem

navire sera soumis à Djebel-Tor aux règles instituées pour les navires qui viennent du Sud et qui s'arrêtent à Camaran.

II. Voyage de retour.

Article 1.

Tout navire provenant d'un port du Hedjaz ou de tout autre port de la côte arabique de la mer Rouge, contaminé de peste, ayant à bord des pèlerins ou masses analogues, à destination de Suez ou d'un port de la Méditerranée, est tenu de se rendre à El-Tor pour y subir l'observation règlementaire indiquée plus bas.

Il y sera procédé au débarquement des passagers, bagages et marchandises susceptibles et à leur désinfection, ainsi qu'à celle des effets à usage et du navire.

Article 2.

Les navires qui ramèneront les pèlerins ne traverseront le canal qu'en quarantaine.

Les pèlerins égyptiens, après avoir quitté El-Tor, devront débarquer à Ras Mallap ou tout autre endroit désigné par le Conseil sanitaire, pour y subir l'observation de trois jours et une visite médicale, avant d'être admis en libre pratique.

Dans le cas où, pendant la traversée de El-Tor à Suez, ces navires auraient eu un cas suspect à bord, ils seront repoussés à El-Tor.

Article 3.

Les agents des Compagnies de navigation et les capitaines sont prévenus qu'après avoir fini leur observation à la station sanitaire de El-Tor et à Ras Mallap, les pèlerins égyptiens seront seuls autorisés à quitter définitivement le navire pour rentrer ensuite dans leurs foyers. Ne seront reconnus comme Égyptiens ou résidant en Égypte que les pèlerins porteurs d'une carte de résidence émanant d'une autorité égyptienne, et conforme au modèle établi. Des exemplaires de cette carte seront déposés auprès des autorités consulaires et sanitaires de Djeddah et de Yambo, où les agents et capitaines de navire pourront les examiner.

Les pèlerins non égyptiens, tels que les Turcs, les Russes, les Persans, les Tunisiens, les Algériens, les Marocains, etc., ne pourront, après avoir quitté El-Tor, être débarqués dans un port égyptien.

En conséquence les agents de navigation et les capitaines sont prévenus que le transbordement

w Dżebel-Tor według postanowień przepisanych dla okrętów przybywających z południa i zatrzymujących się w Kamaran.

II. Podróż powrotna.

Artykuł 1.

Wszelki okręt, przybywający z któregokolwiek zapowietrzonego portu Hedżazu lub zapowietrzonego portu wybrzeża arabskiego morza Czerwonego, mający na pokładzie pielgrzymów lub inne gromady udające się do Suez lub do pewnego portu morza Śródziemnego, winien udać się do El-Tor i odbyć tam przepisaną obserwacyę poniżej określoną.

Pasażerowie, pakunek i wszelkie towary, za których pośrednictwem zaraza mogłaby być przeniesiona, będą wysadzone na ląd i zostaną odwietrzone równie jak przedmioty do użytku służące i sam okręt.

Artykuł 2.

Okręty przywożące napowrót pielgrzymów, mogą przepływać kanał tylko pod kwarantanną.

Pielgrzymów egipskich, gdy opuszczą El-Tor, wysadzić należy na ląd w Ras Mallap, lub w jakiemkolwiek miejscu, przez Radę zdrowia wskazanem, i zanim swobodne udzielanie się będzie im dozwolone, poddać się mają trzydniowej obserwacyi i rewizyi lekarskiej.

Gdyby w drodze z El-Tor do Suezu zdarzył się na pokładzie tych okrętów przypadek podejrzany, odesłać je należy napowrót do El-Tor.

Artykuł 3.

Agentów Spółek żeglarskich i kapitanów ostrzega się, że wyłącznie tylko pielgrzymi egipscy, poddawszy się obserwacyi w El-Tor i Ras Mallap mogą stanowczo okręt opuścić dla powrócenia ztamtąd do ojczyzny. Za Egipcyan lub mieszkańców Egiptu uważani będą tylko ci pielgrzymi, którzy opatrzeni są kartą pobytu, wydaną przez Władzę egipską i według przepisanego wzoru wygotowaną. Egzemplarze tych kart złożone są w urzędach konsulowskich i zdrowotnych w Dżeddah i Jambo, gdzie agenci i kapitanowie statków mogą je oglądać.

Pielgrzymi nie egipscy, jakoto: Turcy, Rosyanie, Persowie, Tunetanie, Algierczycy, Marokkanie itd., gdy opuszczą El-Tor, nie mogą być wysadzani na ląd w porcie egipskim.

W skutek tego zwraca się uwagę agentów i kapitanów okrętów, że pielgrzymom zagranicznym

des pèlerins étrangers à l'Egypte, soit à Tor, soit à Suez, à Port-Saïd ou à Alexandrie est interdit.

Les bateaux qui auraient à leur bord des pèlerins appartenant aux nationalités dénommées dans le paragraphe précédent suivront la condition de ces pèlerins et ne seront reçus dans aucun port égyptien de la Méditerranée.

Article 4.

Si la présence de la peste n'est pas constatée au Hedjaz et ne l'a pas été au cours du pèlerinage, les navires seront soumis à Djebel-Tor aux règles instituées à Camaran pour les navires indemnes.

Les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; la durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser soixante-douze heures.

Si la présence de la peste est constatée au Hedjaz ou l'a été au cours du pèlerinage, ces navires seront soumis, à Djebel-Tor, aux règles instituées à Camaran pour les navires infectés.

Les personnes atteintes de peste seront débarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes, aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si la peste venait à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés, ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Tous les pèlerins seront soumis à une observation de douze jours pleins à partir de celui où ont été terminées les opérations de désinfection. Si un cas de peste s'est produit dans une section, la période de douze jours ne commence pour cette section qu'à partir de celui où le dernier cas a été constaté.

Article 5.

Les navires provenant d'un port contaminé de peste du Hedjaz ou de tout autre port de la côte arabique de la mer Rouge, sans y avoir embarqué des pèlerins ou masses analogues et qui n'auront pas eu à bord, durant la traversée, d'accident suspect, sont placés dans la catégorie des navires

wzbronione jest przesiadanie się na inny okręt tak w Torze jak i w Port-Saidzie i Aleksandryi.

Okręty mające na pokładzie pielgrzymów narodowości w paragrafie poprzedzającym wymienionych, podlegają temu samemu postępowaniu co oni i nie będą wpuszczane do żadnego portu egipskiego na morzu Śródziemnem.

Artykuł 4.

Jeżeli w Hedżaz nie została stwierdzona zaraza i podczas przewozu pielgrzymów nie zdarzyły się przypadki zarazy, okręty podlegają w Dżebel-Tor przepisom, które w Kamaranie stosują się do okrętów niepodejrzanych.

Pielgrzymów wysadza się z okrętu i biorą oni kąpiel natryskową lub morską; ich bielizna brudna, tudzież te ich rzeczy podręczne i pakunki, które według zdania Władzy zdrowia okazują się podejrzanemi, zostaną odwietrzone: czynności te razem z wysadzeniem z okrętu i wsadzeniem na okręt nie powinny trwać dłużej nad 72 godziny.

Jeżeli w Hedżaz panuje zaraza lub jeżeli pojawiła się podczas przewozu pielgrzymów, okręty podlegają w Dżebel-Tor postępowaniu przepisanemu w Kamaranie dla okrętów zapowietrzonych.

Osoby dotknięte zarazą, wysadza się z okrętu i odosobnia się je w szpitalu. Następnie wykonywa się gruntowne odwietrzenie. Innych podróżnych wysadza się i jak najmniejszemi grupami odosobnia, tak, żeby zaraza nie udzieliła się wszystkim grupom, gdyby w jednej z nich wybuchła.

Bieliznę brudną, rzeczy podróżne, odzież załogi i podróżnych należy odwietrzyć równie jak okręt.

Czy wielkie pakunki i towary trzeba wysadzić, czy cały okręt czy tylko jego część należy odwietrzyć, decyduje miejscowa Władza zdrowia.

Wszystkich pielgrzymów poddaje się obserwacyi trwającej całych dni dwanaście, licząc od dnia, w którym skończyło się odwietrzanie. Gdyby w jednym z oddziałów zdarzył się przypadek zarazy, okres dwunastodniowy zaczyna się dla tego oddziału od upływu dnia, w którym zdarzył się ostatni przypadek.

Artykuł 5.

Okręty przybywające z zapowietrzonego portu Hedżazu lub z któregokolwiek innego portu u wybrzeża arabskiego morza Czerwonego, jeżeli tam nie wzięły na pokład pielgrzymów lub innych podobnej mnogości transportów, i jeżeli w drodze nie zdarzył się na ich pokładzie ani jeden przypadek

ordinaires suspects. Ils seront soumis aux mesures préventives et au traitement imposés à ces navires.

S'ils sont à destination de l'Égypte, ils subiront une observation de dix jours à compter de la date du départ, aux Sources de Moïse; ils seront soumis en outre à toutes les mesures prescrites pour les bateaux suspects (désinfection, etc.) et ne seront admis à la libre pratique qu'après visite médicale favorable.

Il est entendu que, si ces navires, durant la traversée, ont eu des accidents suspects, l'observation sera subie aux Sources de Moïse et sera de douze jours.

Article 6.

Les caravanes composées de pèlerins égyptiens devront, avant de se rendre en Égypte, subir une quarantaine de rigueur de douze jours à El-Tor; elles seront ensuite dirigées sur Ras Mallap pour y subir une observation de cinq jours, après laquelle elles ne seront admises en libre pratique qu'après visite médicale favorable et désinfection des effets.

Les caravanes composées de pèlerins étrangers devant se rendre dans leurs foyers par la voie de terre seront soumises aux mêmes mesures que les caravanes égyptiennes et devront être accompagnées par des gardes sanitaires jusqu'aux limites du désert.

Les caravanes venant du Hedjaz par la route de Akaba ou de Moïla, seront soumises, à leur arrivée au canal, à la visite médicale et à la désinfection du linge sale et des effets à usage.

Article 7.

1° Le transbordement des pèlerins est strictement interdit dans les ports égyptiens.

2° Les navires venant du Hedjaz ou d'un port de la côte arabique de la mer Rouge avec patente nette, n'ayant pas à bord des pèlerins ou masses analogues et qui n'auront pas eu d'accident suspect durant la traversée, seront admis en libre pratique à Suez après visite médicale favorable.

Article 8.

Les navires partant du Hedjaz avec patente nette et ayant à leur bord des pèlerins à destination d'un port de la côte africaine de la mer Rouge sont autorisés à se rendre à Souakim pour y subir l'observation de trois jours avec débarquement des passagers au campement quarantenaire.

podejrzany, zaliczają się do kategoryi zwyczajnych podejrzanych okrętów. Podlegają one tym samym środkom ostrożności i temu samemu postępowaniu co tamte.

Jeżeli celem ich podróży jest Egipt, poddać się mają dziesięciodniowej obserwacyi u Źródeł Mojżesza; nadto poddać się mają wszystkim środkom przepisanym dla okrętów podejrzanych (odwietrzanie itd.) i uzyskają pozwolenie swobodnego udzielania się dopiero po pomyślnej rewizyi lekarskiej.

Zgodzono się, że te okręty, na których podczas kursu zdarzyły się przypadki podejrzane, poddać się mają obserwacyi 12 dniowej u Źródeł Mojżesza.

Artykuł 6.

Karawany składające się z pielgrzymów egipskich, zanim udadzą się do Egiptu, poddać się mają w El-Tor ścisłej 12-dniowej kwarantannie; następnie posyła się je do Ras-Mallap, aby poddały się pięciodniowej obserwacyi, poczem dozwolone im będzie swobodne udzielanie się tylko na podstawie zadawalniającego wyniku rewizyi lekarskiej i po odwietrzeniu ich rzeczy.

Karawany złożone z pielgrzymów zagranicznych, chcące udać się do ojczyzny lądem, podlegają tym samym środkom co karawany egipskie i strażnicy zdrowia mają odprowadzać je aż do brzegu puszczy.

Karawany ciągnące z Hedżazu na Akabę i Moïlę, poddawane będą za przybyciem do kanału rewizyi lekarskiej a ich bielizna brudna i przedmioty użytkowe mają być odwietrzone.

Artykuł 7.

1. Przesiadanie pielgrzymów na inny okręt jest we wszystkich portach egipskich surowo zakazane.

2. Okręty przybywające z Hedżazu lub z portu na wybrzeżu arabskiem morza Czerwonego z czystym paszportem zdrowia, nie mające na pokładzie pielgrzymów lub podobnych transportów i na których w drodze nie zdarzył się przypadek podejrzany, uzyskają w Suez pozwolenie do wolnego obrotu na podstawie pomyślnego wyniku rewizyi lekarskiej.

Artykuł 8.

Okręty przybywające z Hedżazu z czystym paszportem zdrowia i mające na pokładzie pielgrzymów udających się do jednego z portów u afrykańskiego wybrzeża morza Czerwonego, upoważnione są poplynąć do Suakimu dla poddania się tam obserwacyi trzy dni trwającej i wysadzenia w tym celu pasażerów w obozie kwarantannym.

Article 9.

Les caravanes de pèlerins arrivant par voie de terre seront soumises à la visite médicale et à la désinfection aux Sources de Moïse.

Mesures sanitaires à appliquer au départ des pèlerins des ports du Hedjaz et allant vers le Sud.

Il y aura dans les ports d'embarquement des installations sanitaires assez complètes pour qu'on puisse appliquer aux pèlerins qui rentrent dans leur pays, les mesures qui sont obligatoires au moment du départ de ces pèlerins dans les ports situés au delà du détroit de Bab-el-Mandeb.

L'application de ces mesures sera facultative, c'est-à-dire qu'elles ne seront appliquées que dans les cas où l'autorité consulaire du pays auquel appartient le pèlerin, ou le médecin du navire à bord duquel il va s'embarquer, les jugera nécessaires.

B. Mesures à prendre dans le golfe Persique.

I. Régime sanitaire applicable aux provenances maritimes dans le golfe Persique.

Est considéré comme infecté le navire qui a la peste à bord ou qui a présenté un ou plusieurs cas de peste depuis douze jours.

Est considéré comme suspect le navire à bord duquel il y a eu des cas de peste au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas depuis douze jours.

Est considéré comme indemne, bien que venant d'un port contaminé, le navire qui n'a eu ni décès ni cas de peste à bord, soit avant le départ, soit pendant la traversée, soit au moment de l'arrivée.

Les navires infectés sont soumis au régime suivant:

1° Les malades sont immédiatement débarqués et isolés.

2° Les autres personnes doivent être également débarquées, si possible, et soumises à une observation dont la durée variera selon l'état sanitaire du navire et selon la date du dernier cas, sans pouvoir dépasser dix jours.

3° Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers qui, de l'avis de l'autorité sanitaire du port, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés ainsi que le navire ou seulement la partie du navire qui a été contaminée.

Artykuł 9.

Karawany pielgrzymów lądem idące, będą poddawane rewizyi lekarskiej i odwietrzeniu u Źródeł Mojżesza.

Środki zdrowotne stosujące się do pielgrzymów odpływających z portów Hedżazu a udających się ku południowi.

W portach wsiadania na okręty zaprowadzić należy urządzenia zdrowotne o tyle dostateczne, żeby do pielgrzymów, wracających do swego kraju, można było stosować te same środki, które w portach, leżących z tamtej strony cieśniny Bab-el-Mandeb, są dla tych pielgrzymów obowiązującymi, gdy stamtąd odpływają.

Stosowanie tych środków zostawia się do woli, to jest mają być stosowane tylko wtedy, gdy Władza konsulowska kraju, do którego pielgrzym przynależy lub lekarz okrętu, na który tenże chce wsiąść uzna to za potrzebne.

B. Środki w zatoce perskiej.

I. Postępowanie zdrowotne z okrętami przybywającymi do zatoki perskiej.

Za zapowietrzony uważa się ten okręt, który ma zarazę na pokładzie lub na którym w ostatnich dwunastu dniach zdarzył się jeden lub więcej przypadków zarazy.

Ten okręt uważa się za podejrzany, na którym w czasie odpłynięcia lub w drodze zdarzyły się nowe przypadki zarazy, jednak w ostatnich dwunastu dniach nie zdarzył się żaden nowy przypadek.

Okręt uważa się za niepodejrzany, chociażby pochodził z portu zapowietrzonego, w tym razie, jeżeli na jego pokładzie nie zdarzył się przypadek śmierci lub zasłabnięcia na zarazę ani przed odpłynięciem, ani w drodze, ani w chwili przybycia.

Do okrętów zapowietrzonych stosują się następujące przepisy:

1. Chorych należy niezwłocznie wysadzić na ląd i odosobnić.

2. Inne osoby, o ile to jest możebne, należy również wysadzić na ląd i poddać obserwacyi, której okres trwać ma dłużej lub krócej, według stanu zdrowia na okręcie i daty ostatniego przypadku zarazy, a nigdy dłużej jak dziesięć dni.

3. Bieliznę brudną, przedmioty użytkowe i wszelkie inne rzeczy załogi okrętowej i pasażerów, które zdaniem Władzy zdrowotnej portowej, mogą być onieczyszczone zarazkami, równie jak okręt lub część jego zarazkami onieczyszczoną należy odwietrzyć.

Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

Les navires suspects sont soumis aux mesures ci-après:

1° Visite médicale.

2° Désinfection; le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers qui, de l'avis de l'autorité sanitaire locale, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés.

3° Toutes les parties du navire qui ont été habitées par les malades ou les suspects, devront être désinfectées. Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

4° Evacuation de l'eau de la cale après désinfection et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

5° L'équipage et les passagers sont soumis à une observation de dix jours à compter du moment où il n'existe plus de cas de peste à bord.

Les navires indemnes seront admis à la libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Ces navires doivent, toutefois, avoir complété ou compléter dix jours pleins à partir du moment de leur départ du dernier port contaminé.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord).

Il est entendu que l'autorité compétente du port d'arrivée pourra toujours réclamer du médecin ou, à son défaut, du capitaine et sous serment, un certificat attestant qu'il n'y a pas eu de cas de peste sur le navire depuis le départ.

L'autorité compétente du port tiendra compte, pour l'application de ces mesures, de la présence d'un médecin diplômé et d'un appareil de désinfection (étuve) à bord des navires des trois catégories susmentionnées.

Des mesures spéciales peuvent être prescrites à l'égard des navires offrant de mauvaises conditions d'hygiène.

Les marchandises arrivant par mer ne peuvent être traitées autrement que les marchandises transportées par terre, au point de vue de la désinfection et des défenses d'importation, de transit et de quarantaine.

Tout navire qui ne voudra pas se soumettre aux obligations imposées par l'autorité du port sera libre de reprendre la mer.

Władza zdrowotna miejscowa może zarządzić rozciąglejsze odwietrzenie.

Środki, którym podlegają okręty podejrzane, są następujące:

1. Rewizya lekarska.

2. Odwietrzenie. Podlegają odwietrzeniu: bielizna brudna, rzeczy i wszelkie przedmioty do załogi i pasażerów należące, które zdaniem miejscowej Władzy zdrowia uważać należy za onieczyszczone zarazkami.

3. Wszystkie części okrętu, w których mieszkali chorzy lub podejrzani, powinny być odwietrzone. Władza zdrowotna miejscowa może zarządzić rozciąglejsze odwietrzenie.

4. Spuszczenie wody dennej po poprzedniem jej odwietrzeniu i zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie, dobrą wodą do picia.

5. Załogę i pasażerów poddaje się dziesięciodniowej obserwacyi licząc od dnia, w którym na okręcie nie zdarzył się już żaden przypadek zarazy.

Okrętom niepodejrzanym ma być niezwłocznie dozwolony wolny obrót, jakkolwiek opiewałby ich paszport zdrowia.

Jednakże od chwili odpłynięcia tych okrętów z ostatniego portu zapowietrzonego powinno upłynąć całych dni dziesięć lub trzeba resztę tego czasu przeczekać.

Władza portu przybycia zarządzić może przeciwko tym okrętom tylko takie środki, jakie stosowane są do okrętów podejrzanych (rewizya lekarska, odwietrzenie, spuszczenie wody dennej i zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie dobrą wodą do picia).

Rozumie się samo przez się, że Władza właściwa w porcie, do którego okręt zawinie, może zawsze żądać od lekarza, a gdyby go nie było, od kapitana potwierdzenia pod przysięgą, że na tym okręcie nie było przypadku zarazy od chwili odpłynięcia.

Przy stosowaniu środków powyższych, Władza portowa właściwa winna mieć na uwadze tę okoliczność, czy na pokładzie okrętów trzech przerzeczonych kategoryi znajduje się lekarz dyplomowany i przyrząd odwietrzający parowy.

Dla okrętów, których stosunki higieniczne są niepomyślne, mogą być przepisane środki szczególne.

Z towarami nadchodzącymi morzem nie można postępować pod względem odwietrzania, zakazów przywozu i przewozu, jakoteż kwarantanny inaczej, jak z towarami idącemi lądem.

Każdemu okrętowi, któryby nie chciał poddać się środkom przez Władzę portową przepisanym, ma być dozwolone odpłynięcie napowrót na morze.

Il pourra être autorisé à débarquer ses marchandises, après que les précautions nécessaires auront été prises, savoir:

1° Isolement du navire, de l'équipage et des passagers.

2° Evacuation de l'eau de la cale, après désinfection.

3° Substitution d'une bonne eau potable à celle qui était emmagasinée à bord.

Il pourra également être autorisé à débarquer les passagers qui en feraient la demande, à la condition que ceux-ci se soumettent aux mesures prescrites par l'autorité locale.

II. Établissements sanitaires du golfe Persique.

Il y a lieu d'installer au golfe Persique deux établissements sanitaires, l'un au détroit d'Ormutz (île d'Ormutz, île de Kishm, ou, à leur défaut, une localité à fixer dans leur voisinage); l'autre aux environs de Bassorah dans un lieu à déterminer.

Il y aura à la station sanitaire du détroit d'Ormutz deux médecins au moins, des agents sanitaires, des gardes sanitaires et tout un outillage de désinfection. Un petit hôpital sera construit.

A la station des environs de Bassorah seront construits un grand lazaret et des installations pour la désinfection des marchandises et comportant un service médical composé de plusieurs médecins.

Les navires, avant de pénétrer dans le golfe Persique, seront arraisonnés à l'établissement sanitaire du détroit d'Ormutz. Ils y subiront le régime sanitaire prescrit par le règlement. S'ils ont des malades atteints de peste à bord, ils les débarqueront.

Toutefois, les navires qui doivent remonter le Chat-El-Arab seront autorisés, si la durée de l'observation n'est pas terminée, à continuer leur route, à la condition de passer le golfe Persique et le Chat-El-Arab en quarantaine. Un gardien-chef, deux gardes sanitaires pris à Ormutz surveilleront le bateau jusqu'à Bassorah, où une seconde visite médicale sera pratiquée et où se feront les désinfections nécessaires.

Les bateaux qui doivent toucher aux ports de la Perse pour y débarquer des passagers ou des marchandises pourront faire ces opérations à Bender-Bouchir, lorsqu'une installation sanitaire convenable y aura été établie; jusque-là ces opérations seront pratiquées à Ormutz ou à Bassorah.

Il est bien entendu qu'un navire qui reste indemne à l'expiration des dix jours à compter de

Może mu też być dozwolone wysadzenie na ląd towarów po przedsięwzięciu potrzebnych środków ostrożności, a mianowicie:

1. Odosobnienie okrętu, załogi i podróżnych.

2. Oddalenie wody dennej po poprzedniem odwietrzeniu onejże.

3. Zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie dobrą wodą do picia.

Można upoważnić go także do wysadzenia na ląd podróżnych o to proszących, pod warunkiem, że poddadzą się środkom przez Władzę miejscową przepisanym.

II. Zakłady zdrowotne w zatoce perskiej.

W zatoce perskiej urządzić należy dwa zakłady zdrowotne, jeden nad cieśniną Ormutz (wyspa Ormutz, wyspa Kism lub, gdyby to było nieodpowiednie, inne miejsce w pobliżu tamtych wyznaczone); drugi w okolicy Bassorah w miejscu, które należy wyznaczyć.

W stacyi zdrowotnej nad cieśniną Ormutz znajdować się mają najmniej dwaj lekarze, tudzież urzędnicy zdrowia i strażnicy zdrowotni i wszelkie przybory do odwietrzania. Założyć należy mały szpital.

W stacyi koło Bassorah założyć należy wielki lazaret z urządzeniami do odwietrzania towarów i ze służbą lekarską składającą się z kilku lekarzy.

Zanim okręty wpłyną do zatoki perskiej, spisuje się z nimi protokół w zakładzie zdrowotnym nad cieśniną Ormutz. Tamże poddaje się okręty postępowaniu zdrowotnemu przepisanemu regulaminem. Chorych na zarazę, gdyby się na okręcie znajdowali, wysadza się na ląd.

Jednakże okrętom, mającym płynąć w górę Chat-El-Arab, chociażby okres obserwacyi jeszcze się nie skończył, udzielane będzie pozwolenie do dalszej podróży, pod warunkiem, że zatokę perską i Chat-El-Arab przepłyną pod kwarantanną. Starszy strażnik i dwaj strażnicy zdrowotni, wzięci w Ormutz nadzorować będą okręt w drodze aż do Bassorah, gdzie odbędzie się druga wizytacya lekarska, poczem nastąpią potrzebne odwietrzenia.

Okręty, mające udawać się do portów perskich dla wysadzenia tam na ląd podróżnych lub towarów, będą mogli poddawać się tym środkom w Bender-Bouchir, jak tylko odpowiednie urządzenia zdrowotne zostaną tam zaprowadzone; póki to nie nastąpi, środki powyższe stosowane będą w Ormutz lub Bassorah.

Okręt, który aż do upływu dni dziesięciu, licząc od chwili opuszczenia ostatniego portu zapowietrzo-

la date à laquelle il a quitté le dernier port contaminé de peste, recevra la libre pratique dans les ports du Golfe après constatation, à l'arrivée, de son état indemne.

Les établissements sanitaires d'Ormutz et de Bassorah seront placés sous la dépendance du Conseil Supérieur de santé de Constantinople. Pour la station d'Ormutz une entente sera établie entre le Gouvernement ottoman et le Gouvernement persan.

En attendant que les Gouvernements ottoman et persan aient établi cette entente, il sera organisé d'urgence dans une des îles du détroit d'Ormutz un poste sanitaire dans lequel seront placés, par les soins du Conseil sanitaire, des médecins et des gardes sanitaires. Ces derniers accompagneront les navires passant en quarantaine jusque dans le Chat-El-Arab, dans l'établissement placé aux environs de Bassorah.

Le Conseil Supérieur de santé de Constantinople devra, en outre, organiser sans délai les établissements sanitaires de Hannikim et de Kizil Dize, près de Bayazid, sur les frontière turco-persane et turco-russe.

nego, pozostał niepodejrzanym, a jego niepodejrzaność była za przybyciem stwierdzona, otrzyma pozwolenie wolnego obrotu w portach zatoki.

Zakłady zdrowotne w Ormutz i Bassorah podlegają Radzie zdrowia w Konstantynopolu. Co do stacyi w Ormutz porozumieją się z sobą Rządy turecki i perski.

Dopóki to porozumienie się Rządów tureckiego i perskiego nie przyjdzie do skutku, urządzony będzie — a to niezwłocznie — na jednej z wysp cieśniny Ormutz posterunek zdrowotny, dla którego Rada zdrowia zamianuje lekarzy i strażników zdrowotnych. Strażnicy towarzyszyć będą okrętom płynącym pod kwarantanną aż w głąb Chat-El-Arab, do zakładu urządzonego w okolicy Bassorah.

Nadto Rada zdrowia w Konstantynopolu urządzić ma niezwłocznie zakłady zdrowotne w Hannikim i Kizil Dize pod Bayazydem na granicy turecko-perskiej i turecko-rosyjskiej.

Chapitre II.

Mesures à prendre en Europe.

Titre I.

Mesures destinées à tenir les Gouvernements signataires de la Convention au courant de l'état d'une épidémie de peste, ainsi que des moyens employés pour éviter sa propagation et son importation dans les endroits indemnes.

Notification et communications ultérieures.

Le Gouvernement du pays contaminé doit notifier aux divers Gouvernements l'existence de tout cas de peste. Cette mesure est essentielle.

Elle n'aura de valeur réelle que si celui-ci est prévenu lui-même des cas de peste et des cas douteux survenus sur son territoire. On ne saurait donc trop recommander aux divers Gouvernements la déclaration obligatoire des cas de peste par les médecins.

L'objet de la notification sera l'existence de cas de peste, l'endroit où ces cas ont paru, la date de leur apparition, le nombre de cas constatés et celui des décès.

La notification sera faite aux agences diplomatiques ou consulaires dans la capitale du pays contaminé. Pour les pays qui n'y sont pas représentés, la notification sera faite directement par télégraphe aux Gouvernements étrangers.

Rozdział II.

Środki w Europie.

Tytuł I.

Środki mające na celu utrzymywanie Rządów umowę podpisujących w świadomości co do stanu zarazy epidemicznej, tudzież co do środków do zapobiegania rozszerzaniu się i przenoszeniu zarazy do okolic nią niedotkniętych.

Pierwsze doniesienie i dalsze uwiadomienia.

Rząd kraju zapowietrzonego obowiązany jest uwiadamiać inne Rządy o pojawieniu się każdego przypadku zarazy. Środek ten jest najważniejszym.

Ma on jednak wartość istotną tylko wtedy, jeżeli odnośny Rząd ma sam dokładną wiadomość o przypadkach zarazy rzeczywistych i podejrzanych zdarzających się na jego obszarze. Zaleca się więc jak najusilniej wszystkim Rządom, żeby na lekarzy włożyły obowiązek donoszenia o przypadkach zarazy.

Doniesienie do Rządów podawać ma pojawienie się przypadków zarazy, miejsce i datę pojawienia się, ilość stwierdzonych przypadków choroby i śmierci.

Doniesienie przesyłać należy do reprezentacyi dyplomatycznych lub konsulowskich w stolicy kraju zapowietrzonego. Te Rządy zagraniczne, które nie mają tam reprezentantów, uwiadamiane będą bezpośrednio telegraficznie.

Cette première notification sera suivie de communications ultérieures données d'une façon régulière, de manière à tenir les Gouvernements au courant de la marche de l'épidémie. Ces communications se feront au moins une fois par semaine.

Les renseignements sur le début et sur la marche de la maladie devront être aussi complets que possible. Ils indiqueront plus particulièrement les mesures prises en vue de combattre l'extension de l'épidémie. Ils devront préciser les mesures prophylactiques adoptées relativement:

à l'inspection sanitaire ou à la visite médicale,

à l'isolement,

à la désinfection,

et les mesures prescrites au point de vue du départ des navires et de l'exportation des objets susceptibles.

Il est entendu que les pays limitrophes se réservent de faire des arrangements spéciaux en vue d'organiser un service d'informations directes entre les chefs des administrations des frontières.

Le Gouvernement de chaque État sera tenu de publier immédiatement les mesures qu'il croit devoir prescrire au sujet des provenances d'un pays ou d'une circonscription territoriale contaminée.

Il communiquera aussitôt cette publication à l'agent diplomatique ou consulaire du pays contaminé, résidant dans sa capitale. A défaut d'agence diplomatique ou consulaire dans la capitale, la communication se fera directement au Gouvernement du pays intéressé.

Il sera tenu également de faire connaître par les mêmes voies le retrait de ces mesures ou les modifications dont elles seraient l'objet.

Titre II.

Conditions dans lesquelles une circonscription*) territoriale doit être considérée comme contaminée ou saine.

Est considérée comme contaminée toute circonscription où a été constatée officiellement l'existence de cas de peste.

N'est plus considérée comme contaminée toute circonscription dans laquelle la peste a existé, mais où, après constatation officielle, il n'y a eu ni décès, ni cas nouveau de peste depuis dix jours

*) On entend par le mot „circonscription“ une partie de territoire d'un pays placée sous une autorité administrative bien déterminée, ainsi: une province, un gouvernement, un district, un département, un canton, une île, une commune, une ville, un village, un port, un polder, etc., quelles que soient l'étendue et la population de ces portions de territoire.

Po tem pierwszem doniesieniu następować mają dalsze regularnie w taki sposób, żeby Rządy utrzymywane były w ciągłej świadomości o przebiegu zarazy. Uwiadomienia te przesyłać należy najmniej raz w tydzień.

Szczegóły pojawienia się i przebiegu choroby powinny być jak najzupełniejsze. Podać także należy dokładnie, jakich środków użyto dla zapobieżenia dalszemu rozszerzaniu się zarazy. Mianowicie wymienić należy środki profilaktyczne pod względem:

nadzoru zdrowotnego i wizytacyi lekarskiej,

odosobnienia i

odwietrzenia

i podać, jakie wydano zarządzenia pod względem odpływania okrętów i wywozu przedmiotów, z któremi zaraza bywa przenoszona.

Państwom graniczącym ze sobą zastrzega się pozawieranie osobnych układów co do wymiany doniesień bezpośrednich między naczelnikami władz administracyjnych w obszarze pogranicznym.

Rząd każdego państwa obowiązany jest ogłaszać niezwłocznie środki, których zarządzenia uzna za potrzebne pod względem transportów z kraju zapowietrzonego lub z zapowietrzonego okręgu.

Ogłaszanie to należy niezwłocznie zakomunikować reprezentantowi dyplomatycznemu lub konsulowskiemu kraju zapowietrzonego, mającemu w stolicy siedzibę. Jeżeli w stolicy niema agenta dyplomatycznego lub konsulowskiego, uwiadomienie przesłane będzie bezpośrednio Rządowi kraju interesowanego.

W podobny sposób i tą samą drogą donosić należy także o uchylaniu i o zmianie tych środków.

Tytuł II.

Warunki potrzebne do uznania pewnego okręgu*) terytoryalnego za zapowietrzony lub za wolny od zarazy.

Za zapowietrzony uważa się ten okrąg, w którym pojawienie się przypadku zarazy zostało urzędownie stwierdzone.

Przestaje się zaś uważać za zapowietrzony ten okrąg, w którym zaraza istniała, ale w którym od dziesięciu dni po wyleczeniu lub śmierci ostatniego chorego na zarazę nie zdarzył się już żaden przy-

*) Przez to słowo „okrąg“ rozumie się część obszaru państwa podlegającą Władzy administracyjnej dokładnie określonej, jak np.: prowincya, gubernia, powiat, departament, kanton, wyspa, gmina, miasto, wieś, port, polder itp. bez względu na ilość mieszkańców lub rozległość.

après la guérison ou la mort du dernier pesteux, à condition que les mesures de désinfection nécessaires aient été exécutées.

Les mesures préventives seront appliquées a territoire contaminé à partir du moment où des cas de peste auront été officiellement constatés.

Ces mesures cesseront d'être appliquées dès qu'il aura été officiellement constaté que la circonscription est redevenue saine.

Ne sera pas considéré comme autorisant l'application de ces mesures le fait que quelques cas importés se sont manifestés dans une circonscription territoriale, sans donner lieu à des cas de transmission.

Titre III.

Nécessité de limiter aux circonscriptions territoriales contaminées les mesures destinées à empêcher la propagation de l'épidémie.

Pour restreindre les mesures aux seules régions atteintes, les Gouvernements ne doivent les appliquer qu'aux provenances des circonscriptions contaminées.

Mais cette restriction limitée à la circonscription contaminée ne devra être acceptée qu'à la condition formelle que le Gouvernement du pays contaminé prenne les mesures nécessaires pour prévenir l'exportation des objets susceptibles provenant de la circonscription contaminée.

Quand une circonscription est contaminée, aucune mesure restrictive ne sera prise contre les provenances de cette circonscription, si ces provenances l'ont quittée cinq jours au moins avant le premier cas de peste.

Titre IV.

Marchandises ou objets susceptibles envisagés au point de vue des défenses d'importation ou de transit et de la désinfection.

I. Importation et transit.

Les objets ou marchandises susceptibles, qui peuvent être prohibés à l'entrée, sont:

1° Les linges de corps, hardes et vêtements portés (effets à usage), les literies ayant servi.

Lorsque ces objets sont transportés comme bagages ou à la suite d'un changement de domicile (effets d'installation), ils sont soumis à un régime spécial.

padek śmierci ani żaden nowy przypadek zasłabnięcia na zarazę, z zastrzeżeniem, żeby potrzebne środki odwietrzające zostały wykonane.

Środki zapobiegawcze stosowane będą do obszaru zapowietrzonego od chwili urzędowego stwierdzenia wybuchu zarazy.

Środki te należy uchylić jak tylko okrąg uznany zostanie urzędownie za wolny od zarazy.

Pojedyncze, przyniesieniem spowodowane przypadki zarazy nie uprawniają do stosowania tych środków przeciw okręgowi terytoryalnemu, w którym się zdarzyły, jeżeli zaraza nie rozszerzyła się dalej.

Tytuł III.

O potrzebie, żeby środki przeznaczone do zapobiegania rozszerzeniu się zarazy ograniczone były do okręgów terytoryalnych zapowietrzonych.

Ażeby środki zapobiegawcze ograniczyć wyłącznie do okolic zarazą dotkniętych, winny Rządy stosować je tylko do transportów z okręgów zapowietrzonych.

Atoli to ograniczone stosowanie środków zapobiegawczych do okręgu zapowietrzonego może mieć miejsce tylko pod tym wyraźnym warunkiem, że Rząd kraju zapowietrzonego wyda zarządzenia potrzebne do wstrzymania wywozu z okręgu zapowietrzonego przedmiotów, z któremi zaraza może być przenoszona.

Gdy pewien okrąg okaże się zapowietrzonym, żadne ograniczenie obrotu nie będzie zarządzone przeciw tym transportom z owego okręgu, które opuściły go najmniej na pięć dni przed pierwszym przypadkiem zarazy.

Tytuł IV.

Towary i przedmioty, z któremi zarazki mogą być przenoszone i do których odnosić się mają zakazy przywozu i przewozu, tudzież nakazy co do odwietrzania.

I. Przywóz i przewóz.

Przedmioty, które jako chwytające zarazki mogą być od przewozu wyłączone, są tylko następujące:

1. Używana bielizna wdziewalna, stara, noszona odzież (rzeczy używane); pościel używana.

Jeżeli przedmioty te przewożone są jako pakunek podróżny lub z powodu zmiany pobytu (rzeczy przesiedlających się osób), podlegają osobnym postanowieniom.

Les paquets laissés par les soldats et les matelots et renvoyés dans leur patrie après décès sont assimilés aux objets compris dans le 1° qui précède.

2° Les chiffons et drilles, sans en excepter les chiffons comprimés par la force hydraulique, qui sont transportés comme marchandises en ballots.

3° Les sacs usés, les tapis, les broderies ayant servi.

4° Les cuirs verts, les peaux non tannées, les peaux fraîches.

5° Les débris frais d'animaux, onglons, sabots, crins, poils, soies et laines brutes.

6° Les cheveux.

Le transit des marchandises ou objets susceptibles, emballés de telle façon qu'ils ne puissent être manipulés en route, ne doit pas être interdit.

De même, lorsque les marchandises ou objets susceptibles sont transportés de telle façon qu'en cours de route, ils n'aient pu être en contact avec des objets souillés, leur transit à travers une circonscription territoriale contaminée ne doit pas être un obstacle à leur entrée dans le pays de destination.

Les marchandises et objets susceptibles ne tomberont pas sous l'application des mesures de prohibition à l'entrée, s'il est démontré à l'autorité du pays de destination qu'ils ont été expédiés cinq jours au moins avant le premier cas de peste.

Il n'est pas admissible que les marchandises puissent être retenues en quarantaine, aux frontières de terre. La prohibition pure et simple ou la désinfection sont les seules mesures qui puissent être prises.

II. Désinfection.

Bagages. — La désinfection sera obligatoire pour le linge sale, les hardes, vêtements et objets, qui font partie de bagages ou de mobiliers (effets d'installation), provenant d'une circonscription territoriale déclarée contaminée et que l'autorité sanitaire locale considérera comme contaminés.

Marchandises. — La désinfection ne sera appliquée qu'aux marchandises et objets que l'autorité sanitaire locale considérera comme contaminés, ou à ceux dont l'importation peut être défendue.

Il appartient à l'autorité du pays de destination de fixer le mode et l'endroit de la désinfection.

Pakiety po żołnierzach i majtkach, odsyłane po ich śmierci do ojczyzny, zostają na równi z przedmiotami wymienionymi pod 1.

2. Szmaty i gałgany także ściśnięte siłą hydrauliczną i przewożone ballami jako towary.

3. Worki używane, kobierce i hafty używane.

4. Skóry mokre, skóry niegarbowane, skóry świeże.

5. Odpadki zwierzęce świeże, racice, kopyta, grzywy, włosy, jedwab surowy, wełna surowa.

6. Włosy ludzkie.

Przewóz towarów i przedmiotów, z któremi zarazki mogą być przenoszone, nie powinien być zakazany, jeżeli są opakowane tak, że w drodze stykanie się z niemi jest niemożebne.

Podobnież, gdy towary i inne przedmioty, z któremi zaraza może być przeniesiona, transportowane są w taki sposób, żeby w drodze nie mogły mieć styczności z przedmiotami onieczyszczonemi zarazkami, przewóz ich przez okrąg terytoryalny zapowietrzony nie powinien być przeszkodą przy wprowadzaniu ich do kraju przeznaczenia.

Towary i inne przedmioty, z któremi zaraza może być przenoszona, nie podlegają zakazom wprowadzenia, jeżeli Władzy kraju przeznaczenia będzie udowodnione, że wysłane były najmniej na pięć dni przed pierwszym przypadkiem zarazy.

W obrocie lądowym zatrzymywanie w kwarantannie towarów na granicach nie jest dozwolone. Prosty zakaz lub odwietrzenie są jedynymi środkami, które mogą być zarządzone.

II. Odwietrzanie.

Pakunek podróżny. — Obowiązkowem będzie odwietrzanie brudnej bielizny, starej noszonej odzieży i wszelkich innych przedmiotów stanowiących pakunek podróżny lub ruchomości (sprzęty) pochodzące z okręgu terytoryalnego, uznanego za zapowietrzony i które miejscowa Władza zdrowia uzna za zapowietrzone.

Towary. — Odwietrzeniu podlegają tylko te towary i przedmioty, które według zdania miejscowej Władzy zdrowia, mogą być uważane za podejrzane o zarazę, lub których przywóz może być zakazany.

Władzy miejsca przeznaczenia służy prawo przepisywania sposobu odwietrzania i postanawiania, gdzie się ma odbywać.

La désinfection devra être faite de manière à ne détériorer les objets que le moins possible.

Il appartient à chaque État de régler la question relative au payement éventuel de dommages-intérêts résultant d'une désinfection.

Les lettres et correspondances, imprimés, livres, journaux, papiers d'affaires, etc. (non compris les colis postaux) ne seront soumis à aucune restriction ni désinfection.

Titre V.

Mesures à prendre aux frontières terrestres. Service des chemins de fer. Voyageurs.

Les voitures affectées au transport des voyageurs, de la poste et des bagages ne peuvent être retenues aux frontières.

S'il arrive qu'une de ces voitures soit souillée, elle sera détachée du train pour être désinfectée, soit à la frontière, soit à la station d'arrêt la plus rapprochée, lorsque la chose sera possible.

Il en sera de même pour les wagons à marchandises.

Il ne sera plus établi de quarantaines terrestres. Seules les personnes présentant des symptômes de peste peuvent être retenues.

Ce principe n'exclut pas le droit pour chaque État, de fermer, au besoin, une partie de ses frontières.

Il importe que les voyageurs soient soumis, au point de vue de leur état de santé, à une surveillance de la part du personnel des chemins de fer.

L'intervention médicale se bornera à une visite des voyageurs et aux soins à donner aux malades.

S'il y a visite médicale, elle sera combinée autant que possible avec la visite douanière, de façon que les voyageurs soient retenus le moins longtemps possible.

Dès que les voyageurs venant d'un endroit contaminé seront arrivés à destination, il serait de la plus haute utilité de les soumettre à une surveillance de dix jours à compter de la date du départ.

Les mesures concernant le passage aux frontières du personnel des chemins de fer et de la poste sont du ressort des administrations intéressées. Elles seront combinées de façon à ne pas entraver le service régulier.

Les Gouvernements se réservent le droit de prendre des mesures particulières à l'égard de certaines catégories de personnes notamment envers:

a) Les bohémiens et les vagabonds;

b) Les émigrants et les personnes voyageant ou passant la frontière par troupes.

Odwietrzanie wykonywać należy tak, żeby przedmioty jak najmniej przez to cierpiały.

Wydanie postanowień co do pytania, czy szkoda zrządzona przez odwietrzenie, uprawnia do żądania wynagrodzenia, jest rzeczą każdego państwa.

Listy i korespondencye, druki, książki, gazety, papiery urzędowe itp. (wyłącznie w pakietach pocztowych) nie będą podlegały ani ograniczeniu pod względem przywozu, ani odwietrzaniu.

Tytuł V.

Środki na granicach krajowych. Służba kolejowa. Podróżni.

Wozów przeznaczonych do przewiezienia podróżnych, poczty i pakunków podróżnych nie wolno zatrzymywać na granicach.

Gdyby jeden z wozów takich był onieczyszczony zarazkami, powinien być na granicy lub na najbliższym przystanku, gdy to będzie możebne, wyłączony z pociągu i odwietrzony.

Toż samo tyczy się wagonów towarowych.

Kwarantanny lądowe nie będą już zaprowadzane. Zatrzymane być mogą tylko osoby dotknięte przypadłościami zarazy.

Zasada ta nie narusza służącego każdemu państwu prawa zamknięcia w razie potrzeby części swoich granic.

Wielce ważną jest rzeczą, żeby służba kolejowa nadzorowała podróżnych pod względem stanu zdrowia.

Interwencya lekarska ograniczać się ma do zrewidowania podróżnych i dania pomocy chorym.

Gdy się odbywa rewizya lekarska, połączyć ją należy ile możności z rewizyą cłową w taki sposób, żeby podróżni jak można najkrócej byli zatrzymywani.

Szczególnie byłoby zbawiennem, żeby pasażerów, z miejsca zapowietrzonego przybywających, poddawano w miejscu przeznaczenia dziesięciodniowemu nadzorowi, liczyć się mającemu od dnia odjazdu.

Wydawanie zarządzeń co do przebywania granicy przez służbę kolejową i pocztową, należy do interesowanych Władz administracyjnych. Powinny one być ułożone tak, żeby nie tamowały służby regularnej.

Rządy zastrzegają sobie prawo zarządzenia środków szczególnych przeciw pewnym kategoryom osób a mianowicie:

a) przeciw cyganom i włóczęgom;

b) przeciw wychodźcom i osobom podróżującym lub przechodzącym granice gromadami.

Titre VI.

Régime spécial des zones-frontières.

Le règlement du trafic-frontière et des questions inhérentes à ce trafic, ainsi que l'adoption de mesures exceptionnelles de surveillance, doivent être laissés à des arrangements spéciaux entre les États limitrophes.

Titre VII.

Voies fluviales, fleuves, canaux et lacs.

On doit laisser aux Gouvernements des États riverains le soin de régler, par des arrangements spéciaux, le régime sanitaire des voies fluviales.

Titre VIII.

Partie maritime. Mesures à prendre dans les ports.

Est considéré comme infecté le navire qui a la peste à bord ou qui a présenté un ou plusieurs cas de peste depuis douze jours.

Est considéré comme suspect le navire à bord duquel il y a eu des cas de peste au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis douze jours.

Est considéré comme indemne, bien que venant d'un port contaminé, le navire qui n'a eu ni décès ni cas de peste à bord, soit avant le départ, soit pendant la traversée, soit au moment de l'arrivée.

Les navires infectés sont soumis au régime suivant:

1° Les malades sont immédiatement débarqués et isolés.

2° Les autres personnes doivent être également débarquées, si possible, et soumises à une observation ou à une surveillance*) dont la durée variera selon l'état sanitaire du navire et selon la date du dernier cas, sans pouvoir dépasser dix jours.

3° Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire du port, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés.

*) Le mot „observation“ veut dire: isolement des voyageurs soit à bord d'un navire, soit dans un lazaret, avant qu'ils n'obtiennent la libre pratique.

Le mot „surveillance“ veut dire: les voyageurs ne seront pas isolés; ils obtiennent de suite la libre pratique, mais sont suivis dans les diverses localités où ils se rendent et soumis à un examen médical constatant leur état de santé.

Tytuł VI.

Postanowienia szczególne dla obszaru pogranicznego.

Uregulowanie obrotu pogranicznego i okoliczności w związku z nim będących, jakoteż urządzenie osobnego nadzoru zostawione być powinno państwom ze sobą graniczącym, które w tym względzie zawrą szczególne układy.

Tytuł VII.

Drogi wodne, rzeki, kanały i jeziora.

Służbę policyjno-zdrowotną na drogach wodnych uregulują państwa nadbrzeżne przez zawarcie osobnych układów.

Tytuł VIII.

Obrót morski. Środki w portach.

Za zapowietrzony uważa się ten okręt, który ma zarazę na pokładzie lub na którym w ostatnich dwunastu dniach zdarzyły się nowe przypadki zarazy.

Okręt uważa się za podejrzany, na którym w czasie odpłynięcia lub w drodze zdarzyły się nowe przypadki zarazy, jednak w ostatnich dwunastu dniach nie zdarzył się żaden nowy przypadek.

Okręt uważa się za niepodejrzany, chociaż pochodził z portu zapowietrzonego, w tym razie, jeżeli na jego pokładzie nie zdarzył się przypadek śmierci lub zasłabnięcia na zarazę ani przed odpłynięciem, ani w drodze, ani w chwili przybycia.

Do okrętów zapowietrzonych stosują się następujące przepisy:

1. Chorych należy niezwłocznie wysadzić na ląd i odosobnić.

2. Inne osoby, o ile to jest możebne, należy również wysadzić na ląd i poddać obserwacyi lub nadzorowi*), których okres trwać ma dłużej lub krócej, według stanu zdrowia na statku i daty ostatniego przypadku zarazy, a nigdy dłużej jak dziesięć dni;

3. Bieliznę brudną, przedmioty użytkowe i wszelkie inne rzeczy załogi okrętowej i pasażerów, które zdaniem Władzy zdrowotnej portowej, mogą być onieczyszczone zarazkami, należy odwietrzyć.

*) Wyraz „obserwacya“ znaczy: odosobnienie podróżnych bądź na pokładzie okrętu, bądź w lazarecie, dopóki wolny obrót nie będzie im dozwolony.

Wyraz „nadzór“ znaczy: podróżnych nie odosabnia się; otrzymują niezwłocznie pozwolenie wolnego obrotu ale mieć się będzie na nich oko w rozmaitych miejscach, do których się udadzą i będą podlegali kontroli lekarskiej mającej stwierdzić stan ich zdrowia.

4° L'eau de la cale sera évacuée après désinfection et l'on substituera une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

5° Toutes les parties du navire qui ont été habitées par les pesteux devront être désinfectées. Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

Les navires suspects sont soumis aux mesures ci-après:

1° Visite médicale,

2° Désinfection: le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire locale, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés.

3° Évacuation de l'eau de la cale après désinfection et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

4° Désinfection de toutes les parties du navire qui ont été habitées par les pesteux. Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

Il est recommandé de soumettre à une surveillance, au point de vue de leur état de santé, l'équipage et les passagers pendant dix jours à dater de l'arrivée du navire.

Il est également recommandé d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Les navires indemnes seront admis à la libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord), sauf toutefois ce qui a trait à la désinfection du navire.

Il est recommandé de soumettre à une surveillance, au point de vue de leur état de santé, l'équipage et les passagers pendant dix jours à compter de la date où le navire est parti du port contaminé.

Il est également recommandé d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Il est entendu que l'autorité compétente du port d'arrivée pourra toujours réclamer un certificat du médecin du bord ou, à son défaut, du capitaine et sous serment attestant qu'il n'y a pas eu de cas de peste sur le navire depuis le départ.

4. Wodę denną wypompowuje się po odwietrzeniu i zapas wody znajdującej się na pokładzie zastępuje się dobrą wodą do picia.

5. Wszystkie części okrętu, w których chorzy na zarazę mieszkali, należy odwietrzyć. Władza zdrowotna miejscowa może zarządzić rozciąglejsze odwietrzenie.

Środki, którym podlegają okręty podejrzane, są następujące:

1. Rewizya lekarska.

2. Odwietrzenie. Podlegają odwietrzeniu: bielizna brudna, rzeczy i wszelkie przedmioty do załogi i pasażerów należące, które zdaniem miejscowej Władzy zdrowia uważać należy za onieczyszczone zarazkami.

3. Spuszczenie wody dennej po poprzedniem jej odwietrzeniu, i zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie dobrą wodą do picia.

4. Wszystkie części okrętu, w których chorzy na zarazę mieszkali należy odwietrzyć. Władza zdrowotna miejscowa może zarządzić rozciąglejsze odwietrzenie.

Zaleca się poddanie załogi i pasażerów dziesięciodniowej obserwacyi pod względem stanu zdrowia, licząc od dnia przybycia statku.

Zaleca się również niedozwalanie załodze udawania się na ląd, wyjąwszy, gdy służba tego wymaga.

Okrętom niepodejrzanym ma być niezwłocznie dozwolony wolny obrót, jakkolwiek opiewałby ich paszport zdrowia.

Władza portu przybycia zarządzić może przeciwko tym okrętom tylko takie środki, jakie stosowane są do okrętów podejrzanych (rewizya lekarska, odwietrzenie, spuszczenie wody dennej i zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie dobrą wodą do picia), wyjąwszy jednak postanowienia tyczące się odwietrzenia okrętu.

Zaleca się poddawanie pasażerów i załogi nadzorowi pod względem stanu zdrowia, który trwać ma dziesięć dni, licząc od wypłynięcia okrętu z portu zapowietrzonego.

Również zaleca się niedozwalanie załodze udawania się na ląd, wyjąwszy, gdy względy służbowe tego wymagają.

Rozumie się samo przez się, że Władza właściwa w porcie, do którego okręt zawinie, może zawsze żądać od lekarza okrętowego lub gdyby go nie było, od kapitana świadectwa potwierdzającego pod przysięgą, że na tym okręcie nie było przypadku zarazy od wypłynięcia z portu.

L'autorité compétente du port tiendra compte, pour l'application de ces mesures, de la présence d'un médecin et d'un appareil de désinfection (étuve) à bord des navires des trois catégories susmentionnées.

Des mesures spéciales peuvent être prescrites à l'égard des navires encombrés, notamment des navires d'émigrants ou de tout autre navire offrant de mauvaises conditions d'hygiène.

Les marchandises arrivant par mer ne peuvent être traitées autrement que les marchandises transportées par terre, au point de vue de la désinfection et des défenses d'importation, de transit et de quarantaine.

Tout navire qui ne voudra pas se soumettre aux obligations imposées par l'autorité du port sera libre de reprendre la mer.

Il pourra être autorisé à débarquer ses marchandises, après que les précautions nécessaires auront été prises à savoir:

1° Isolement du navire, de l'équipage et des passagers.

2° Évacuation de l'eau de la cale, après désinfection.

3° Substitution d'une bonne eau potable à celle qui était emmagasinée à bord.

Il pourra également être autorisé à débarquer les passagers qui en feraient la demande à la condition que ceux-ci se soumettent aux mesures prescrites par l'autorité locale.

Chaque pays doit pourvoir au moins un des ports du littoral de chacune de ses mers d'une organisation et d'un outillage suffisants pour recevoir un navire, quel que soit son état sanitaire.

Les bateaux de cabotage feront l'objet d'un régime spécial à établir d'un commun accord entre les pays intéressés.

Titre IX.

Mesures à prendre à l'égard des navires provenant d'un port contaminé et remontant le Danube.

En attendant que la ville de Soulina soit pourvue d'une bonne eau potable, les bateaux qui remontent le fleuve devront être soumis à une hygiène rigoureuse.

L'encombrement des passagers sera strictement interdit.

Les bateaux entrant en Roumanie par le Danube seront retenus jusqu'à la visite médicale et jusqu'à parachèvement des opérations de désinfection.

Przy stosowaniu środków powyższych, Władza portowa właściwa winna mieć na uwadze tę okoliczność, czy na pokładzie okrętów trzech przerzeczonych kategoryi znajduje się lekarz i przyrząd odwietrzający parowy.

Dla okrętów przepełnionych pasażerami, mianowicie dla przewożących emigrantów, jakoteż dla wszelkich innych okrętów, których stosunki higieniczne są niepomyślne, mogą być przepisane środki szczególne.

Z towarami nadchodzącemi morzem nie można postępować pod względem odwietrzania, zakazów przywozu i przewozu jakoteż kwarantanny inaczej, jak z towarami idącemi lądem.

Każdemu okrętowi, któryby nie chciał poddać się środkom przez Władzę portową przepisanym, ma być dozwolone odpłynięcie napowrót na morze.

Może mu też być dozwolone wysadzenie na ląd towarów po przedsięwzięciu potrzebnych środków ostrożności, a mianowicie:

1. Odosobnienie okrętu, załogi i podróżnych.

2. Oddalenie wody dennej po poprzedniem odwietrzeniu onejże.

3. Zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie dobrą wodą do picia.

Można upoważnić go także do wysadzenia na ląd podróżnych o to proszących, pod warunkiem, że poddadzą się środkom przez Władzę miejscową przepisanym.

Każdy kraj powinien postarać się, żeby przynajmniej jeden port każdego z jego mórz był w taki sposób urządzony i odpowiedniemi zakładami opatrzony, iżby każdy okręt, jakikolwiek byłby na nim stan zdrowia, mógł tam być przyjęty.

Statki przybrzeżne podlegają osobnym postanowieniom, które państwa interesowane za wspólną zgodą wydadzą.

Tytuł IX.

Środki stosować się mające do statków przybywających z portu zapowietrzonego i płynących Dunajem w górę.

Dopóki miasto Sulina nie jest zaopatrzone w dobrą wodę do picia, statki płynące w górę rzeki poddawane być mają surowym środkom policyjno-zdrowotnym.

Przepełnianie statków pasażerami powinno być surowo zabronione.

Statki wchodzące Dunajem do Rumunii będą zatrzymywane, póki się nie skończy rewizya lekarska i odwietrzenie.

Les bateaux se présentant à Soulina devront subir, avant de pouvoir remonter le Danube, une ou plusieurs visites médicales faites de jour. Chaque matin, à une heure indiquée, le médecin s'assurera de l'état de santé de tout le personnel du bateau et ne permettra l'entrée que s'il constate que cet état est satisfaisant. Il délivrera sans frais au capitaine ou au batelier un passeport sanitaire ou patente, ou certificat dont la production sera exigée aux garages ultérieurs.

Il y aura une visite chaque jour. La durée de l'arrêt à Soulina des navires non infectés ne dépassera pas six jours. La désinfection des linges contaminés sera effectuée dès l'arrivée.

On substituera une eau potable de bonne qualité à l'eau douteuse qui pourrait être à bord.

L'eau de la cale sera désinfectée.

Les mesures qui viennent d'être indiquées ne seront applicables qu'aux provenances des ports contaminés de peste.

Il est bien entendu qu'un navire provenant d'un port non contaminé pourra, s'il ne veut pas être soumis aux mesures restrictives précédemment indiquées, ne pas accepter les voyageurs venant d'un port contaminé.

Le régime pour les bateaux suspects et infectés sera le même que dans les autres ports d'Europe.

Chapitre III.

Instructions recommandées pour faire les opérations de désinfection.

1° Les hardes, vieux chiffons, pansements infectés, les papiers et autres objets sans valeur seront détruits par le feu.

2° Les linges, objets de literie, vêtements, matelas, tapis, etc., contaminés ou suspects, seront désinfectés dans des étuves fonctionnant à la pression normale ou à la pression d'une atmosphère et demie à deux atmosphères, avec ou sans circulation de vapeur saturée.

Pour être considérées comme instruments de désinfection efficaces, ces étuves doivent être soumises à des épreuves indiquant, à l'aide du thermomètre à signal, le moment où la température réelle obtenue au sein d'un matelas s'élève au moins à 100°.

Pour être certain de l'efficacité de l'opération, cette température doit être maintenue réelle pendant dix à quinze minutes.

Statki płynące kolo Suliny, zanim będzie im wolno płynąć Dunajem w górę, poddać się mają jednej lub kilku rewizyom lekarskim, które odbywać się mają we dnie. Lekarz winien co rano o wyznaczonej godzinie przekonać się o stanie zdrowia wszystkich ludzi znajdujących się na statku i tylko wtedy pozwoli statkowi dalej popłynąć, jeżeli stwierdzi, że stan ich jest zadowalniający. Lekarz winien wydać kapitanowi lub szyprowi paszport zdrowia, patent lub świadectwo, którego okazanie będzie w następnych przystaniach statku wymagane.

Wizytacya lekarska odbywać się powinna codziennie. Okres zatrzymania statków nie zapowietrzonych w Sulinie nie powinien przenosić sześciu dni. Bielizna onieczyszczona zarazkami, odwietrzona być powinna zaraz po przybyciu.

Gdyby na pokładzie znajdowała się woda do picia wątpliwej jakości, zastąpić ją należy dobrą.

Wodę denną należy odwietrzyć.

Środki powyższe stosują się tylko do statków nadchodzących z portów zapowietrzonych.

Rozumie się samo przez się, że statkowi przybywającemu z portu niezapowietrzonego, wolno będzie — jeżeli nie chce poddać się środkom powyższym, nie przyjmować pasażerów przybyłych z portów zapowietrzonych.

Ze statkami podejrzanymi i zapowietrzonymi postępuje się tak samo jak w innych portach Europy.

Rozdział III.

Zalecona instrukcya w przedmiocie wykonywania odwietrzania.

1. Gałgany i stare szmaty, obwiązki onieczyszczone zarazkami, papier i inne przedmioty bez wartości będą niszczone ogniem.

2. Bielizna, pościel, odzież, materace, kobierce itp. bez względu, czy są onieczyszczone lub podejrzane, będą odwietrzane w przyrządach odwietrzających parowych pod zwyczajnem ciśnieniem $1^1/_2$ aż do 2 atmosfer z obiegiem lub bez obiegu pary nasyconej.

Przyrządy te parowe uważa się za skuteczne odwietrzacze, jeżeli były poddane próbom, na których termometr sygnałowy wskazywał chwilę wzniesienia się ciepłoty we wnętrzu materaca najmniej do 100°.

Ażeby być pewnym skuteczności tego postępowania, trzeba rzeczoną temperaturę utrzymać przez 10—15 minut.

3° Solutions désinfectantes:

a) Solution de sublimé à 1 pour 1000, additionnée de 10 grammes de chlorure de sodium.

Cette solution sera colorée avec du bleu d'aniline ou du bleu d'indigo. Elle ne sera pas mise dans des vases métalliques;

b) Solution d'acide phénique pur cristallisé à 5 % ou d'acide phénique brut, impur, du commerce à 5 % dans une dissolution chaude de savon noir;

c) Le lait de chaux fraîchement préparé*)

4° Recommandations spéciales à observer dans l'emploi des solutions désinfectantes.

On plongera dans la solution de sublimé les linges, vêtements, objets souillés par les déjections des malades. La solution d'acide phénique pur et la solution savonneuse phéniquée conviennent parfaitement pour le même usage. Les objets resteront dans la solution six heures au moins.

On lavera avec la solution de sublimé les objets qui ne peuvent supporter sans détérioration la température de l'étuve (100°), les objets en cuir, bois collé, feutre, velours, soie, etc.; les pièces de monnaie pourront être désinfectées par la solution phéniquée savonneuse.

Les personnes qui donnent des soins aux malades se laveront les mains et le visage avec la solution de sublimé ou une des solutions phéniquées.

Les solutions phéniquées serviront surtout pour désinfecter les objets qui ne supportent ni la température de 100° cent., ni le contact du sublimé, tels que les métaux, les instruments, etc.

Le lait de chaux est spécialement recommandé pour la désinfection des déjections et des vomissements. Les crachats et les matières purulentes doivent être détruits par le feu.

5° Désinfection des bateaux occupés par des malades atteints de peste.

On videra la ou les cabines et toutes les parties du bâtiment occupées par des malades ou des suspects; on soumettra tous les objets aux prescriptions précédentes.

On désinfectera les parois à l'aide de la solution de sublimé additionnée de 10 % d'alcool. La pulvérisation se fera en commençant par la partie

*) Pour avoir du lait de chaux très actif, on prend de la chaux de bonne qualité, on la fait se déliter en l'arrosant petit à petit avec la moitié de son poids d'eau. Quand la délitescence est effectuée, on met la poudre dans un récipient soigneusement bouché et placé dans un endroit sec. Comme un kilogramme de chaux qui absorbe 500 *g* d'eau pour se déliter a acquis un volume de 2 litres 200, il suffit de la délayer dans le double de son volume d'eau, soit 4 *kg*, 400 *g*, pour avoir un lait de chaux qui soit environ à 20 pour 100.

3. Rozczyny odwietrzające:

a) Rozczyn sublimatu w stosunku 1 do 1000 z przydaniem 10 gramów soli kuchennej.

Rozczyn ten zabarwia się błękitem anilinowym lub indygowym. Nie trzeba trzymać go w naczyniach metalowych.

b) Pięcioprocentowy rozczyn czystego krystalicznego kwasu karbolowego lub pięcioprocentowy rozczyn surowego nieoczyszczonego kwasu karbolowego handlowego w ciepłym rozczynie czarnego mydła.

c) Mleko wapienne świeżo przyrządzone.*)

4. Przestrogi szczególne, które mieć należy na względzie przy używaniu rozczynów odwietrzających.

Bieliznę, odzież i inne przedmioty onieczyszczone wypróżnieniami chorego zanurzyć należy w rozczynie sublimatu. Rozczyn czystego kwasu karbolowego i rozczyn mydła karbolowego są także odpowiednie do tego celu. Przedmioty powinny leżeć w rozczynie najmniej sześć godzin.

Przedmioty, które bez uszkodzenia nie mogą być wystawione na temperaturę pieca (100°), przedmioty skórzane, uklejone z drzewa, filcowe, aksamitne, jedwabne itp. należy obmyć rozczynem sublimatu, monety można odwietrzać rozczynem mydła karbolowego.

Osoby, które zajmowały się pielęgnowaniem chorego winny obmyć sobie twarz i ręce rozczynem sublimatu lub rozczynami kwasu karbolowego.

Rozczyny kwasu karbolowego służą do odwietrzania mianowicie takich przedmiotów, które nie znoszą ani temperatury 100° C. ani zetknięcia z sublimatem, jak metale, instrumenty itp.

Mleko wapienne zaleca się mianowicie do odwietrzania odchodów ludzi chorych na zarazę, womit i wypróżnień żołądkowych. Gdy go niema, można używać kwasu karbolowego.

5. Odwietrzanie okrętów, które zajmowali chorzy na zarazę.

Wypróżnia się wszystkie kajuty i wszystkie części statku, które zajmowały osoby chore na zarazę lub podejrzane i z wszystkiemi przedmiotami postępuje się według przepisów powyższych.

Ściany odwietrza się rozczynem sublimatu z dodatkiem 10 % alkoholu. Skrapia się ścianę poczynając od góry, w kierunku poziomym; tym spo-

*) Dla otrzymania tego mleka wapiennego, które jest wielce skuteczne, bierze się wapno w dobrym gatunku i polewa po trosze wodą w ilości równej połowie jego wagi. Gdy się wapno rozsypie, proszek wsypuje się do naczynia, zamyka starannie i stawia w suchem miejscu. Ponieważ kilogram wapna przy rozsypywaniu się bierze w siebie 500 gramów wody a objętość jego wynosi wtedy 2·2 litra, dość jest rozcieńczyć je podwójną ilością, t. j. 4 kilogramami i 400 gramami wody, aby otrzymać mleko wapienne 20procentowe.

supérieure de la paroi suivant une ligne horizontale; on descendra successivement de telle sorte que toute la surface soit couverte d'une couche de fines gouttelettes.

Les planchers seront lavés avec la même solution.

Deux heures après, on frottera et on lavera les parois et le plancher à grande eau.

6° Désinfection de la cale d'un navire infecté.

Pour désinfecter la cale d'un navire on injectera d'abord, afin de neutraliser l'hydrogène sulfuré, une quantité suffisante de sulfate de fer, on videra l'eau de la cale, on la lavera à l'eau de mer; puis on injectera une certaine quantité de la solution de sublimé.

L'eau de cale ne sera pas déversée dans un port.

Chapitre IV.

Mesures de préservation qu'il est recommandé de prendre à bord des navires au moment du départ, pendant la traversée et lors de l'arrivée.

Nota. La transmission de la peste paraît se faire par les excrétions des malades (crachats, déjections), les produits morbides (suppuration des bubons, des anthrax, etc.) et, par suite, par les linges, les vêtements et les mains souillés.

I. Mesures à prendre au point de départ.

1° Le capitaine veillera à ne pas laisser embarquer les personnes suspectes d'être atteintes de la peste. Il refusera d'accepter à bord les linges, hardes, objets de literie et en général tous objets sales ou suspects.

Les objets de literie, vêtements, hardes, etc., ayant appartenu à des malades atteints de peste ne seront pas admis à bord.

2° Avant l'embarquement, le navire sera mis dans un état de propreté parfaite; au besoin il sera désinfecté.

3° Il est indispensable que l'eau potable embarquée à bord soit prise à une source qui soit à l'abri de toute contamination possible.

L'eau n'expose à aucun danger si elle est distillée ou bouillie.

II. Mesures à prendre pendant la traversée.

1° Il est désirable que, dans chaque navire, un endroit spécial soit réservé pour isoler les personnes atteintes d'une affection contagieuse.

2° S'il n'en existe pas, la cabine ou tout autre endroit dans lequel une personne est atteinte de peste sera mis en interdit.

sobem postępuje się ku dołowi, aż cała powierzchnia ściany pokryje się warstwą drobniutkich kropelek płynu.

Podłogę zmywa się tym samym rozczynem.

W dwie godziny zmywa się obficie wodą ściany i podłogę.

6. Odwietrzanie spodu okrętu zapowietrzonego.

Celem odwietrzenia spodu okrętu wrzuca się najprzód dla zneutralizowania siarkowodoru, dostateczną ilość siarkanu żelaza, spuszcza się wodę znajdującą się na spodzie okrętu, wypłukuje się wnętrze wodą morską a następnie wlewa się stosowną ilość rozczynu sublimatu.

Wody znajdującej się na spodzie statku nie wolno spuszczać w porcie.

Rozdział IV.

Środki ostrożności zalecone do stosowania na pokładzie okrętów odpływających, płynących i przybywających do portu.

Uwaga. W przenoszeniu zarazy zdają się pośredniczyć wydzieliny chorych (plwociny, wypróżnienia), wytwory chorobowe (ropienie bubonów, karbunkułów itp.) a następnie bielizna, odzież i ręce niemi onieczyszczone.

I. Środki, które zachowywać należy przy odpływaniu.

1. Kapitan czuwać ma nad tem, żeby na pokład nie wsiadły osoby podejrzane o uleganie zarazie. Odmawiać winien przyjmowania na pokład bielizny, szmat, pościeli i w ogóle rzeczy nieczystych lub podejrzanych.

Pościel, odzież, szmaty itp., które należały do osoby chorej na zarazę nie będą przyjęte na pokład.

2. Przed wsiadaniem okręt powinien być jak najstaranniej oczyszczony a jeśli trzeba odwietrzony.

3. Rzeczą jest konieczną, żeby woda do picia wzięta na pokład pochodziła ze źródła zabezpieczonego od wszelkiej możliwości zarażenia.

Woda dystylowana lub gotowana nie wystawia na żadne niebezpieczeństwo.

II. Środki zachowywać się mające w drodze.

1. Pożądanem jest, żeby na każdym okręcie było przysposobione miejsce oddzielne do odosobnienia pasażerów dotkniętych chorobą zaraźliwą.

2. Gdyby takiego miejsca nie było, kajuta lub w ogóle to miejsce, w którem ktoś na zarazę zachorował, zostanie odosobnione.

Seules les personnes chargées de donner des soins aux malades y pourront pénétrer. Elles-mêmes seront isolées de tout contact avec les autres personnes.

3° Les objets de literie, les linges, les vêtements qui auront été en contact avec le malade seront immédiatement et dans la chambre même du malade plongés dans une solution désinfectante. Il en sera de même pour les vêtements des personnes qui leur auront donné des soins et qui auraient été souillés.

Ceux de ces objets qui n'ont pas de valeur seront brûlés ou jetés à la mer, si le navire n'est pas dans un port ou dans un canal. Les autres seront portés à l'étuve dans des sacs imperméables lavés avec une solution de sublimé, de façon à éviter tout contact avec les objets environnants.

S'il n'y a pas d'étuve à bord, ces objets resteront plongés dans la solution désinfectante pendant six heures.

4° Les excrétions des malades (crachats, matières fécales, urine) seront reçues dans un vase dans lequel on aura préalablement versé un verre d'une solution désinfectante indiquée plus haut.

Ces excrétions seront immédiatement jetées dans les cabinets. Ceux-ci seront rigoureusement désinfectés après chaque projection.

5° Les locaux occupés par les malades seront rigoureusement désinfectés suivant les règles indiquées plus haut.

6° Les cadavres, préalablement enveloppés d'un suaire, imprégné de sublimé, seront jetés à la mer.

7° Toutes les opérations prophylactiques exécutées pendant la traversée seront inscrites sur le journal du bord, qui sera présenté à l'autorité sanitaire au moment de l'arrivée dans un port.

8° Ces prescriptions devront être appliquées à tout ce qui a été en contact avec les malades, quelles qu'aient été la gravité et l'issue de la maladie.

III. Mesures à prendre lors de l'arrivée.

1° Si le navire est infecté, les personnes atteintes seront débarquées et isolées dans un local spécial.

Seront considérés comme douteux les individus ayant été en contact avec les malades.

2° Tous les objets contaminés et les objets tel que les habits, les objets de literie, matelas

Wchodzić tam wolno tylko osobom, którym pielęgnowanie chorego jest powierzone. Osoby te odsunąć należy od wszelkiej styczności z innemi ludźmi.

3. Pościel, bielizna, odzież, której chory używał, będzie niezwłocznie i to w pokoju chorego zanurzona w rozczynie odwietrzającym. Toż samo stanie się z onieczyszczoną odzieżą osób chorego pielęgnujących.

Z przedmiotów wzmiankowanych te, które nie mają wartości, zostaną spalone, lub, jeżeli statek nie znajduje się ani w porcie ani w kanale, będą wrzucone w morze. Inne w workach nieprzepuszczalnych, rozczynem sublimatu nasyconych, włożone będą do przyrządu odwietrzającego, przyczem unikać należy zetknięcia z przedmiotami otaczającemi.

Jeżeli na okręcie niema przyrządu odwietrzającego, przedmioty te trzymać należy przez sześć godzin w rozczynie odwietrzającym.

4. Wydzieliny chorych (wymioty, kał, uryna) daje się do naczynia, nalawszy wprzód do niego odpowiednią ilość płynu odwietrzającego, w innem miejscu opisanego.

Wypróżnienia te wylewa się natychmiast do wychodków, te zaś należy odwietrzyć starannie po każdem wlaniu wydzielin.

5. Miejsca, które zajmowali chorzy, odwietrzyć należy starannie według prawideł wyżej podanych.

6. Zwłoki owinięte w płótno rozczynem sublimatu nasycone, wrzucić należy w morze.

7. Wszelkie środki ostrożności podczas przeprawiania się statku wykonane, zapisać należy w dzienniku, który za przybyciem do portu przedstawia się władzy zdrowotnej.

8. Prawidła powyższe stosują się ściśle do wszystkiego co tylko miało styczność z chorymi, jakikolwiek był stopień lub wynik choroby.

III. Środki zachowywać się mające za przybyciem.

1. Jeżeli okręt jest zapowietrzony, osoby dotknięte zarazą będą wysadzone na ląd i odosobnione w lokalu oddzielnym.

Za wątpliwe uważać należy osoby, które stykały się z chorymi.

2. Odwietrzyć należy wszelkie przedmioty onieczyszczone, tudzież następujące: odzież, pościel,

tapis et autres objets qui ont été en contact avec le malade, les vêtements de ceux qui lui ont donné des soins, les objets contenus dans la cabine du malade et dans les cabines, le pont ou les parties du pont sur lesquelles le malade aurait séjourné, seront désinfectés.

Chapitre V.

Surveillance et exécution.

Compétence du Conseil Supérieur de santé de Constantinople (mer Rouge — golfe Persique — frontières turco-persane et russe).

1° La mise en pratique et la surveillance des mesures contre l'invasion de la peste arrêtées par la présente Convention, sont confiées, dans l'étendue de la compétence du Conseil Supérieur de santé de Constantinople, au Comité établi par l'article 1 de l'annexe IV de la Convention de Paris, du 3 avril 1894, avec cette disposition interprétative que les membres de ce Comité seront pris exclusivement dans le sein du Conseil Supérieur de santé de Constantinople et représenteront les Puissances qui auront adhéré ou adhéreront aux Conventions sanitaires de Venise 1892, de Dresde 1893, de Paris 1894 et de Venise 1897.

2° Le corps de médecins diplômés et compétents, de désinfecteurs et de mécaniciens bien exercés et de gardes sanitaires recrutés parmi les personnes ayant fait le service militaire, comme officiers ou sous-officiers, prévu à l'article 2 de l'annexe IV de la même Convention, est chargé d'assurer le bon fonctionnement des divers établissements sanitaires énumérés et institués par les règlements actuels.

3° Les dépenses d'établissement des postes sanitaires définitifs et provisoires prévus par la présente Convention sont, quant à la construction des bâtiments, à la charge du Gouvernement ottoman. Le Conseil Supérieur de santé de Constantinople est autorisé, si besoin est et vu l'urgence, à faire l'avance des sommes nécessaires sur le fonds de réserve, qui lui seront fournies, sur sa demande, par la „Commission mixte chargée de la révision du tarif sanitaire". Il devra, dans ce cas, veiller à la construction de ces établissements.

4° Le Conseil Supérieur de santé de Constantinople devra, en outre, organiser sans délai les établissements sanitaires de Hannikim et de Kizil Dizé, près de Bayazid, sur les frontières turco-persane et turco-russe, au moyen des fonds qui sont dès maintenant mis à sa disposition.

materace, kobierce i wszelkie inne rzeczy, których się chory dotykał, odzież osób, które go pielęgnowały, przedmioty znajdujące się w kajucie chorego i przyległych kajutach, na pokładzie lub tej jego części, w której chory przebywał.

Rozdział V.

Nadzór i wykonanie.

Zakres działania wyższej Rady zdrowia w Konstantynopolu (morze Czerwone — zatoka perska — granica turecko-perska i rosyjska.

1. Wykonanie i nadzorowanie środków przeciw roznoszeniu zarazy, uchwalonych umową niniejszą, porucza się z taką samą kompetencyą, jaka służy wyższej Radzie zdrowia w Konstantynopolu, komitetowi ustanowionemu na mocy artykułu 1, załączki IV do umowy paryskiej z dnia 3. kwietnia 1894, z tem objaśniającem postanowieniem, że członkowie owego komitetu powołani będą wyłącznie z grona Wyższej Rady zdrowia w Konstantynopolu i będą reprezentowali te mocarstwa, które przystąpiły lub przystąpią do umów zdrowotnych weneckiej z roku 1892, drezdeńskiej z roku 1893, paryskiej z roku 1894 i weneckiej z roku 1897.

2. Grono lekarzy dyplomowanych i biegłych w zawodzie, osób do wykonywania odwietrzeń i mechaników należycie wyćwiczonych, tudzież strażników zdrowia zaciąganych pomiędzy byłymi wojskowymi, oficerami i podoficerami, jak to w artykule 2, załączki IV do rzeczonej umowy paryskiej jest przewidziane, obowiązane jest mieć o to staranie, żeby rozmaite zakłady zdrowotne w regulaminach niniejszych wymienione i ustanowione, odpowiadały należycie swojemu przeznaczeniu.

3. Koszta zaprowadzenia posterunków zdrowotnych stałych i tymczasowych, w umowie niniejszej przewidzianych, o ile chodzi o postawienie budynków, ponieść ma Rząd turecki. Wyższa Rada zdrowia w Konstantynopolu obowiązana jest w razie potrzeby i nagłości zaliczyć z funduszu rezerwowego sumy potrzebne, które na żądanie wyda jej Komisya mieszana ustanowiona do rewizyi taryfy zdrowotnej. W przypadku tym Rada winna czuwać nad stawianiem tych zakładów.

4. Oprócz tego wyższa Rada zdrowia w Konstantynopolu winna niezwłocznie, z użyciem funduszów oddanych jej do rozrządzenia zaprowadzić zakłady zdrowotne w Hannikim i Kizil Dizé pod Bayazydem na granicy turecko-perskiej i turecko-rosyjskiej.

5° Les articles 4, 5 et 6 de l'annexe IV de la Convention de Paris de 1894 sont applicables aux dispositions du présent règlement.

5. Artykuły 4, 5 i 6 załączki IV umowy paryskiej z roku 1894 stosują się do przepisów niniejszego regulaminu.

Compétence du Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte.

6° Les dépenses résultant des mesures prévues par les règlements contenus dans la Convention pourront être couvertes par les moyens suivants que la Conférence a recommandés autant pour les nouvelles installations aux Sources de Moïse que pour l'augmentation du personnel dépendant du Conseil sanitaire:

Zakres działania Rady zdrowotnej morskiej i kwarantannej w Egipcie.

6. Koszta potrzebne na środki przewidziane w regulaminach umowy, można pokrywać następującymi funduszami, które konferencya zaleciła tak na nowe urządzenia przy Źródłach Mojżesza, jak i na pomnożenie służby podlegającej Radzie zdrowia:

a) Prorogation, avec l'assentiment des Puissances, du Décret Khédivial du 28 décembre 1896 (fixant au 1er juillet 1897 l'entrée en vigueur du tarif réduit des droits de phare) jusqu'au moment où la différence entre le rendement du tarif actuel et du tarif réduit aura atteint le chiffre de L. ég. 4000. La somme ainsi réalisée sera affectée aux dépenses extraordinaires (nouvelles installations aux Sources de Moïse).

a) Odroczenie, za zgodą mocarstw rozporządzenia Khedywa z dnia 28. grudnia 1896 (postanawiającego wejście w wykonanie od dnia 1. lipca 1897 zniżonej taryfy opłat, od latarni morskiej) aż do chwili, gdy różnica między dochodami z teraźniejszej i zredukowanej taryfy dojdzie do sumy 4000 funtów egipskich. Suma tym sposobem uzyskana ma być użyta na koszta nadzwyczajne (nowe urządzenia przy Źródłach Mojżesza).

b) Pour les dépenses ordinaires (augmentation du personnel), versement annuel au Conseil sanitaire, par le Gouvernement égyptien, d'une somme de L. ég. 4000, qui pourrait être prélevée sur l'excédent du service des phares resté à la disposition de ce Gouvernement. Toutefois il sera déduit de cette somme le produit d'une taxe quarantenaire supplémentaire de P. T. 10 (piastres tarif) par pélerin, à prélever à El-Tor.

b) Na wydatki nadzwyczajne (pomnożenie służby). Rząd egipski przekazywać ma corocznie Radzie zdrowia sumę 4000 funtów egipskich. Suma ta może być brana z góry z nadwyżek dochodów administracyi latarniowej, oddawanych Rządowi egipskiemu do rozrządzenia. Jednakże potrąca się z tej sumy dochód z taksy dodatkowej kwarantannej po 10 piastrów od pielgrzyma, która pobierana być ma w El-Tor

Au cas où le Gouvernement égyptien verrait des difficultés à supporter cette part dans les dépenses, les Puissances représentées au Conseil sanitaire s'entendraient avec le Gouvernement Khédivial pour assurer la participation de ce dernier aux dépenses prévues.

Gdyby Rząd egipski czynił trudności w objęciu na siebie tej części wydatków, mocarstwa reprezentowane w Radzie zdrowia porozumieją się z Rządem Khedywa celem zapewnienia udziału onegoż w przewidzianych wydatkach.

Nos visis et perpensis conventionis huius articulis, illos omnes et singulos ratos gratosque habere profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso muniri jussimus.

Dabantur Ischl die vigesimo tertio mensis Julii anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo octavo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Adolphus a Plason de la Woestyne m. p.,
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Procès verbal.

Les Parties contractantes ayant unanimement accepté que l'échange des ratifications de la Convention sanitaire de Venise du 19 mars 1897 se ferait moyennant le dépôt des instruments respectifs aux archives du Ministère des affaires étrangères d'Italie, le présent procès-verbal de dépôt a été, à cet effet, ouvert au Ministère Royal des affaires étrangères, ce jourd'hui 19 mars 1898.

Les Parties contractantes sont d'accord à considérer comme étant régulièrement prorogé jusqu'au 19 septembre 1898 le délai que la Convention avait fixé pour l'échange des ratifications.

La Légation de Sa Majesté le Roi d'Italie à Lisbonne, par son rapport du 18 février 1898, ayant informé que le Gouvernement de Portugal, par deux communications, en date du 5 et du 8 du même mois, lui avait fait savoir qu'il ne donnait pas son adhésion finale à la Convention internationale sanitaire de Venise, il est acquis que le Portugal, dont les délégués avaient signé la Convention *ad referendum*, ne peut pas être considéré comme Partie contractante.

Sur quoi, le dépôt des ratifications de Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté le Roi d'Italie, Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg a été effectué ce même jour, 19 mars 1898.

(L. S.) A. van Loo.
(L. S.) Bonin.

Ont été successivement présentées au dépôt:
Le 15 juin 1898, la ratification de Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne.

(L. S.) Saurma.

Protokół.

Gdy strony kontraktujące zgodziły się, że wymiana ratyfikacyi umowy zdrowotnej weneckiej z dnia 19. marca 1897 nastąpić ma przez złożenie odnośnych dokumentów w archiwach włoskiego Ministerstwa spraw zewnętrznych, przeto w dniu dzisiejszym 19. marca 1898 spisany został w królewskiem Ministerstwie spraw zewnętrznych niniejszy protokół złożenia ratyfikacyi.

Strony kontraktujące zgodziły się, żeby termin ustanowiony w umowie do wymiany ratyfikacyi uważany był za przedłużony prawidłowo aż do 19. września 1898.

Ponieważ według raportu poselstwa Najjaśniejszego Króla włoskiego w Lizbonie z dnia 18. lutego 1898, Rząd portugalski dwoma pismami swemi z dnia 5. i 8. tego samego miesiąca oświadczył onemuż, że odmawia ostatecznego przystąpienia do międzynarodowej umowy zdrowotnej weneckiej, postanawia się, że Portugalia, której delegaci podpisali umowę *ad referendum* nie może być uważana za stronę kontraktującą.

Poczem w tymże samym dniu 19. marca 1898 nastąpiło złożenie ratyfikacyi Najjaśniejszego Króla Belgów, Najjaśniejszego Króla włoskiego, Jego Królewskiej Wysokości Wielkiego księcia luksemburskiego.

(L. S.) A. Loo.
(L. S.) Bonin.

Następnie złożone zostały po kolei:
Dnia 15. czerwca 1898 ratyfikacya Najjaśniejszego Cesarza niemieckiego.

(L. S.) Saurma.

Le 5 juillet 1898, la ratification du Président de la République française.

(L. S.) Camille Barrère.

Le 27 juillet 1898, la ratification de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies.

(L. S.) A. Kroupensky.

Le 6 août 1898, la ratification de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie.

(L. S.) Lad. Müller.

Le 15 septembre 1898, la ratification de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas.

(L. S.) J. Loudon.

Le 30 décembre 1898, la ratification de Sa Majesté le Roi de Roumanie, le délai pour le dépôt des ratifications ayant été, d'un commun accord, prorogé jusqu'au 31 décembre 1898.

(L. S.) Alex. Lahovary.

Ce même jour, 30 décembre 1898, a été présentée au dépôt la ratification du Conseil fédéral suisse.

(L. S.) Carlin.

Et à la même date du 30 décembre 1898, la ratification de Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes, a été également présentée au dépôt.

(L. S.) Philip Currie.

Ce jour, 20 janvier 1899, la ratification de Son Altesse le Prince de Monténégro a été déposée par l'Ambassadeur d'Autriche-Hongrie près le Roi d'Italie, à ce dûment délégué par le Gouvernement princier.

(L. S.) M. Pasetti.

Ce jour, 19 mars 1899, a été déposée la ratification de Sa Majesté la Reine-Régente d'Espagne, le délai pour le dépôt des ratifications ayant été encore une fois prorogé jusqu'à cette date.

(L. S.) C. del Mazo.

Une dernière prorogation de ce délai ayant été, enfin, consentie par les Etats signataires de la Convention jusqu'au 31 octobre 1899, en ce même jour la ratification de Sa Majesté le Schah de Perse a été déposée, avec la déclaration, que tous les Gouvernements signataires et ratifiants avaient préalablement admise, à savoir „qu'il demeure entendu que le pavillon qui flottera sur la station sanitaire d'Ormuz sera le pavillon persan et que les gardes armés qui seraient nécessaires pour assurer l'observation des mesures sanitaires seront fournis par le Gouvernement persan".

(L. S.) N. Malcom

Dnia 5. lipca 1898 ratyfikacya Prezydenta Rzeczypospolitej francuskiej.

(L. S.) Kamil Barrère.

Dnia 27. lipca 1898 ratyfikacya Najjaśniejszego Cesarza rosyjskiego.

(L. S.) Krupensky.

Dnia 6. sierpnia 1898 ratyfikacya Najjaśniejszego Cesarza austryackiego, Króla czeskiego itd. itd. i Króla Apostolskiego węgierskiego.

(L. S.) Wład. Müller.

Dnia 15. września 1898 ratyfikacya Najjaśniejszej Królowej holenderskiej.

(L. S.) J. Loudon.

Dnia 30. grudnia 1898 ratyfikacya Najjaśniejszego Króla rumuńskiego, gdy termin do składania ratyfikacyi przedłużony został za wspólną zgodą aż do 31. grudnia 1898.

(L. S.) Alex. Lahovary.

W tymże samym dniu 30. grudnia 1898 złożona została ratyfikacya Rady federacyi szwajcarskiej.

(L. S.) Carlin.

I w tymże samym dniu 30. grudnia 1898, złożona również została ratyfikacya Najjaśniejszej Królowej zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowej indyjskiej.

(L. S.) Filip Currie.

Dnia 20. stycznia 1899 złożył ratyfikacyę Jego Wysokości Księcia czarnogórskiego ambasador austryacko-węgierski przy Królu włoskim, upoważniony należycie do tego przez Rząd książęcy.

(L. S.) M. Pasetti.

Dnia 19. marca 1899 złożona została ratyfikacya Najjaśniejszej Królowej-regentki hiszpańskiej, gdy termin składania ratyfikacyi jeszcze raz aż do tego dnia przedłużono.

(L. S. C. Mazo.

Gdy wreszcie mocarstwa, które podpisały umowę zezwoliły na ostatnie przedłużenie tego terminu aż do 31. października 1899, złożona została ratyfikacya Najjaśniejszego Szacha perskiego z oświadczeniem, na które wprzód zgodziły się wszystkie mocarstwa umowę podpisujące i ratyfikujące mianowicie: „uznaje się za słuszne, żeby banderą, która powiewać będzie na stacyi zdrowotnej w Ormuz była bandera perska i żeby straży zbrojnych, gdyby były potrzebne do czuwania nad zachowywaniem środków zdrowotnych, dostarczył Rząd perski.

(L. S.) N. Malcom

Ce même jour, 31 octobre 1899, le présent procès-verbal de dépôt des ratifications a été définitivement clos.

Les Etats signataires de la Convention, dont l'énumération suit, n'ont pas déposé leur ratification, à savoir:

1° le Portugal, dont la déclaration est reproduite ci-dessus;

2° la Serbie, qui a formellement annoncé, le 21 janvier 1899, sa décision de ne pas ratifier la Convention, que son délégué à la Conférence de Venise avait signée *ad referendum;*

3° la Turquie, qui a déclaré de vouloir subordonner sa ratification à des réserves non acceptées par l'unanimité des autres Parties contractantes;

4° la Grèce, qui vient de déclarer, sous la date du 18 octobre 1899, son intention de ne ratifier la Convention que le jour où celle-ci serait ratifiée par la Turquie.

Le présent procés-verbal de dépôt, revêtu des signatures et des sceaux des Représentants respectifs, reste déposé, comme original unique, aux archives du Ministère Royal des affaires étrangères d'Italie, par les soins duquel une copie certifiée conforme sera délivrée à chacun des Etats qui ont pris part au dépôt.

Rome, le 31 octobre 1899.

(L. S.)

Vu pour copie certifiée conforme à l'original

Le Secrétaire général
au Ministère Royal des affaires étrangères d'Italie

Malvano m. p.

W tymże dniu 31. października 1899 protokół niniejszy tyczący się złożenia ratyfikacyi został ostatecznie zamknięty.

Następujące mocarstwa, które umowę podpisały, nie złożyły ratyfikacyi, a mianowicie:

1. Portugalia, której oświadczenie przytoczone jest wyżej;

2. Serbia, która dnia 21. stycznia 1899 wyraźnie oświadczyła, że postanowiła nie ratyfikować umowy podpisanej *ad referendum* przez jej delegata na konferencyi weneckiej;

3. Turcya, która za warunek swojej ratyfikacyi położyła zastrzeżenia a inne Strony nieprzyjęły ich jednogłośnie;

4. Grecya, która dnia 18. października 1899 oświadczyła, że postanowiła ratyfikować umowę dopiero w tym dniu, w którym Turcya będzie ją ratyfikowała.

Protokół niniejszy tyczący się złożenia ratyfikacyi, opatrzony podpisami i pieczęciami odnośnych reprezentantów, pozostaje złożony jako jedyny pierwopis, w archiwach królewsko-włoskiego Ministerstwa spraw zewnętrznych i jego staraniem będzie dostarczyć każdemu z państw, ratyfikacye składających, jednobrzmiący, wierzytelny odpis niniejszego protokołu.

Rzym, 31. października 1899.

(L. S.)

Uwierzytelnia się odpis powyższy jako jednobrzmiący z pierwopisem:

Sekretarz generalny
w królewsko-włoskiem Ministerstwie spraw zewnętrznych.

Malvano r. w.

Oświadczenie dodatkowe

do międzynarodowej umowy zdrowotnej z dnia 19. marca 1897.

(Uchwalone w Rzymie dnia 24. stycznia 1900 przez mocarstwa, które podpisały międzynarodową umowę zdrowotną wenecką z dnia 19. marca 1897, ratyfikowane przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Ischlu dnia 3. lipca 1900. Protokół tyczący się złożenia ratyfikacyi podpisano w Rzymie dnia 23. lipca 1900.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium facimus:

Cum ad corrigendum articulum tricesimum quintum insertum conventioni Venetiis die undevicesima mensis Martii anno millesimo octingentesimo nonagesimo septimo initae, declaratio die vicesima quarta mensis Januarii anno millesimo noningentesimo Romae tenoris sequentis facta et signata fuit:

Pierwopis.

Déclaration.

Les Etats signataires de la Convention sanitaire internationale de Venise du 19 mars 1897 ayant reconnu la nécessité de modifier l'art. 35 du règlement spécial „Mesures à prendre à bord des navires à pélerins“, inséré au chapître I du règlement général annexé à la dite convention, en vue de le mettre en harmonie avec l'art. 11 du même règlement, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, déclarent ce qui suit:

L'art. 35 du règlement spécial précité est ainsi modifié:

„Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à bord des pélerins sans la présence d'un et, éventuellement, d'un second médecin commissioné, conformément aux prescriptions de l'art. 11. est passible d'une amende de 300 livres turques.“

Przekład.

Oświadczenie.

Gdy mocarstwa, które podpisały międzynarodową umowę zdrowotną, zawartą w Wenecyi dnia 19. marca 1897, uznały za potrzebne zmienić artykuł 35 regulaminu szczególnego „Środki na pokładzie okrętów dla pielgrzymów“, umieszczonego w rozdziale I regulaminu ogólnego, dołączonego do umowy niniejszej, ażeby go uczynić zgodnym z artykułem 11 tego samego regulaminu, przeto podpisani, należycie do tego upoważnieni przez swoje Rządy, oświadczają co następuje:

Artykuł 35 powyższego regulaminu szczególnego zmienia się, jak następuje:

„Każdy kapitan, któremu będzie udowodnione, że na okręcie, którym wiezie lub wiózł pielgrzymów, niema lub nie było jednego a względnie i drugiego lekarza upełnomocnionego, jak to przepisuje artykuł 11, podlega karze pieniężnej w kwocie 300 funtów tureckich.“

Cette déclaration sera soumise à l'approbation du corps législatif dans les pays où cette approbation est requise; elle entrera en vigueur dès que les ratifications en seront échangées à Rome, dans la forme convenue pour les ratifications de la Convention à laquelle elle se réfère.

Fait à Rome, en quatorze exemplaires, le 24 janvier 1900.

Pour l'Autriche et la Hongrie:
L'Ambassadeur d'Autriche-Hongrie
(L. S.) **M. Pasetti**

Pour l'Allemagne:
L'Ambassadeur d'Allemagne
(L. S.) **C. Gf. v. Wedel**

Pour la Belgique:
Le Ministre de Belgique
(L. S.) **A. van Loo**

Pour l'Espagne:
Le Chargé d'affaires d'Espagne
(L. S.) **Le Comte de Chacon**

Pour la France:
L'Ambassadeur de France
(L. S.) **Camille Barrère**

Pour la Grande-Bretagne:
L'Ambassadeur de la Grand-Bretagne
(L. S.) **Currie**

Pour l'Italie:
Le Ministre des affaires étrangères
(L. S.) **Visconti Venosta**

Pour le Luxembourg:
Le Ministre de Belgique
(L. S.) **A. van Loo**

Pour le Monténégro:
L'Ambassadeur d'Autriche-Hongrie
(L. S.) **M. Pasetti**

Pour les Pays-Bas:
Le Ministre des Pays-Bas
(L. S.) **Westenberg**

Pour la Perse:
Le Ministre de Perse
(L. S.) **Malcom**

Pour la Roumanie:
Le Ministre de Roumanie
(L. S.) **A. Catargi**

Oświadczenie to przełożone będzie do zatwierdzenia ciału prawodawczemu w krajach, w których zatwierdzenie takie jest przepisane; wejdzie zaś w wykonanie od chwili wymiany ratyfikacyi, co uczynione będzie w Rzymie, w formie przyjętej dla umowy, do której się odnosi.

Spisano w czternastu wygotowaniach w Rzymie dnia 24. stycznia 1900.

Za Austryę i Węgry:
Ambasador austryacko-węgierski
(L. S.) **M. Pasetti**

Za państwo niemieckie:
Ambasador niemiecki
(L. S.) **C. Hr. Wedel**

Za Belgię:
Poseł belgijski
(L. S.) **A. Loo**

Za Hiszpanię:
Pełnomocnik hiszpański
(L. S.) **Hrabia Chacon**

Za Francyę:
Ambasador francuski
(L. S.) **Kamil Barrère**

Za Wielką Brytannię:
(L. S.) **Currie**

Za Włochy:
Minister spraw zewnętrznych
(L. S.) **Visconti Venosta**

Za Luksemburg:
Poseł belgijski
(L. S.) **A. Loo**

Za Czarnogórze:
Ambasador austryacko-węgierski
(L. S.) **M. Pasetti**

Za Holandyę:
Poseł holenderski
(L. S.) **Westenberg**

Za Persyę:
Poseł perski
(L. S.) **Malcom**

Za Rumunię:
Poseł rumuński
(L. S.) **A. L. Catargi**

Pour la Russie:
L'Ambassadeur de Russie
(L. S.) **Nélidow**

Pour la Suisse:
Le Ministre de Suisse
(L. S.) **Carlin**

Za Rosyę:
Ambasador rosyjski
(L. S.) **Nelidow**

Za Szwajcaryę:
Poseł szwajcarski
(L. S.) **Carlin.**

Nos visis et perpensis iis que in declaratione illa continentur, eam ratam gratamque habere profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illa inserta sunt, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentis ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso muniri jussimus.

Dabantur Ischl die tertio mensis Julii anno millesimo noningentesimo. Regnorum Nostrorum quinquagesimo secundo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Adolphus a Plason de la Woestyne m. p.
Caes. et Reg. Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Procès-Verbal.

Une déclaration ayant été signée à Rome, le 24 janvier 1900, par les représentants des Etats contractants de la Convention sanitaire internationale de Venise du 19 mars 1897, en vue de faire réciproquement harmoniser les articles 11 et 35 du règlement spécial „Mesures à prendre à bord des navires à pélerins“ inséré au chapître I du règlement général, annexé à la même Convention, et l'échange des ratifications de cette déclaration additionnelle devant se faire dans la forme suivie pour les ratifications de la Convention à laquelle elle se réfère,

ce jourd'hui 6 mars 1900, le présent procès-verbal de dépôt a été ouvert au ministère royal des affaires étrangères d'Italie.

Sur quoi, le dépôt des ratifications de Sa Majesté le Roi d'Italie et du Président de la République Française a été effectué ce même jour, 6 mars 1900.

Protokół.

Gdy reprezentanci państw kontraktujących, które dnia 19. marca 1897 zawarły w Wenecyi umowę międzynarodową zdrowotną, podpisali w Rzymie dnia 24. stycznia 1900 oświadczenie, mające na celu pogodzenie ze sobą artykułów 11 i 35 regulaminu szczególnego „Środki na pokładzie okrętów dla pielgrzymów“, umieszczonego w rozdziale I regulaminu ogólnego rzeczonej umowy i gdy ratyfikacye tego oświadczenia dodatkowego mają być wymienione w formie zastosowanej do wymiany ratyfikacyi umowy, do której się odnosi,

przeto dziś, dnia 6. marca 1900 spisany został w królewsko włoskiem Ministerstwie spraw zewnętrznych niniejszy protokół złożenia ratyfikacyi.

Następnie w tymże samym dniu 6. marca 1900 złożone zostały ratyfikacye Najjaśniejszego Króla włoskiego i prezydenta Rzeczypospolitej francuskiej.

Ont été successivement présentées au dépôt:

Le 13 mars 1900. la ratification de Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes:

Le 23 mars 1900, la ratification du Conseil fédéral de la Confédération Suisse;

Le 24 mars 1900, les ratifications de Sa Majesté le Roi des Belges et de Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg:

Le 4 avril 1900, la ratification de Sa Majesté le Roi de Roumanie;

Le 10 avril 1900, la ratification de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies.

Le 14 juillet 1900, la ratification de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Le 16 juillet 1900, la ratification de Sa Majesté la Reine-Régente d'Espagne;

Le 23 juillet 1900. les ratifications de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie, — et de Son Altesse le Prince de Monténégro;

Le 27 juillet 1900, la ratification de Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne;

Le 10 août 1900, la ratification de Sa Majesté le Schah de Perse.

Le dépôt des ratifications étant ainsi complet de la part de toutes les Puissances qui ont ratifié en temps utile la Convention sanitaire internationale de Venise du 19 mars 1897, le présent procès-verbal a été clos ce jourd'hui, 10 août 1900.

(L. S.) **Visconti Venosta — Camille Barrère — Currie — Carlin — A. van Loo — A. C. Catargi — A. Nélidow — J. Limburg-Stirum — E. Dupuy de Lôme — Kuhn — Castell — Malcom**

Vu pour copie conforme à l'original:

Rome, le 20 août 1900.

Le Secrétaire Général au Ministère Royal des affaires étrangères

Malvano m. p.

Kolejno złożono:

Dnia 13. marca 1900 ratyfikacyę Najjaśniejszej Królowej zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowej indyjskiej;

Dnia 23. marca 1900 ratyfikacyę Rady związkowej Federacyi szwajcarskiej;

Dnia 24. marca ratyfikacyę Najjaśniejszego Króla Belgów i Jego królewskiej Wysokości Wielkiego Księcia luksemburskiego:

Dnia 4. kwietnia 1900 ratyfikacyę Najjaśniejszego Króla rumuńskiego;

Dnia 10. kwietnia 1900 ratyfikacyę Najjaśniejszego Cesarza rosyjskiego;

Dnia 14. lipca 1900 ratyfikacyę Najjaśniejszej Królowej holenderskiej;

Dnia 16. lipca 1900 ratyfikacyę Najjaśniejszej Królowej Regentki hiszpańskiej;

Dnia 23. lipca 1900 ratyfikacyę Najjaśniejszego Cesarza austryackiego, Króla czeskiego itd. itd. i Króla apostolskiego węgierskiego, — tudzież Jego Wysokości Księcia czarnogórskiego;

Dnia 27. lipca 1900 ratyfikacyę Najjaśniejszego Cesarza niemieckiego;

Dnia 10. sierpnia 1900 ratyfikacyę Najjaśniejszego Szacha perskiego.

Ponieważ tedy złożone zostały ratyfikacye wszystkich mocarstw, które w swoim czasie ratyfikowały umowę międzynarodową zdrowotną, zawartą w Wenecyi dnia 19. marca 1897, przeto protokół niniejszy zamyka się w dniu dzisiejszym 10. sierpnia 1900.

(L. S.) **Visconti Venosta — Kamil Barrère — Currie — Carlin — A. Loo — A. C. Catargi — A. Nelidow — J. Limburg-Stirum — E. Dupuy Lôme — Kuhn — Castell — Malcom.**

Uwierzytelnia się odpis powyższy, jako jednobrzmiący z pierwopisem.

Rzym, dnia 20. sierpnia 1900.

Sekretarz generalny w królewsko-włoskiem Ministerstwie spraw zewnętrznych:

Malvano r. w.

Powyższą umowę zdrowotną z załączką, oświadczeniem dodatkowem i protokołami ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 27. grudnia 1900.

Koerber r. w. **Call** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 22. lutego 1901.

Treść: № 14. Rozporządzenie, którem odnośnie do §. 21 przepisu wykonawczego do powszechnej Taryfy cłowej obszaru cłowego austryacko-węgierskiego ogłasza się nowe wydanie wykazu komór i przykomorków w tym obszarze ustanowionych.

14.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 22. grudnia 1900,

którem odnośnie do §. 21 przepisu wykonawczego do powszechnej Taryfy cłowej obszaru cłowego austryacko-węgierskiego ogłasza się nowe wydanie wykazu komór i przykomorków w tym obszarze ustanowionych.

Odnośnie do §. 21go przepisu wykonawczego do powszechnej Taryfy cłowej obszaru cłowego austryacko-węgierskiego z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 49, ogłasza się niniejszem nowe wydanie wykazu komór i przykomorków w obszarze cłowym austryacko-węgierskim ustanowionych, ogłoszonego w roku 1891, Dz. u. p. Nr. 154.

Call r. w. **Böhm** r. w.

Dodatek do Części VII. Dziennika ustaw państwa z roku 1901.

Wykaz

komór i przykomorków ustanowionych w obszarze cłowym austryacko-węgierskim

z podaniem ich kategoryi i upoważnień celniczych.

Znak „*)“ w kolumnie „kategorya urzędu“ ostrzega, iż w Uwagach wyrażone są osobne upoważnienia lub ograniczenia.

Nie zawierają one jednak tych upoważnień lub ograniczeń, które — jako wywołane stosunkami miejscowymi — nie mają znaczenia w obrocie powszechnym.

Co do upoważnień szczególnych komorom służących a wyrażonych w kolumnach pionowych, nadmienia się, że upoważnienie komór głównych w głębi obszaru cłowego ustanowionych, do postępowania wywozowego z płynami wyskokowymi pędzonymi, piwem i cukrem za zwrotem należytości a względnie za bonifikacyą wywozową ograniczone jest do obrotu kolejami żelaznemi lub statkami parowymi w skróconem postępowaniu awizacyjnem pod zamknięciem miejsca ładunku a co do płynów wyskokowych pędzonych i cukru podlega jeszcze dalszemu warunkowi, żeby dotyczące posyłki wywozowe wychodziły za granicę przez komorę graniczną, upoważnioną do postępowania wywozowego z płynami wyskokowymi pędzonymi a względnie z cukrem.

Upoważnienia ograniczone do postępowania wywozowego z towarami przewozowymi, służące komorom pomocniczym I. klasy stosownie do §. 23 przepisu wykonawczego do ustawy z dnia 25. maja 1882 o taryfie cłowej, nie są uwidocznione w wykazie komór. W skutek tego jednak nie zachodzi co do tych upoważnień żadna zmiana.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wysokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
	A.									
	Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa.									
	I. Austrya poniżej Anizy.									
	C. k. dyrekcya skarbowa krajowa w Wiedniu.									
1	**Wiedeń**	G. I. *)	D. s. k. w Wiedniu	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
	z delegacyami:									
	a) do posyłek pocztowych									
	b) w dworcu kolei państwa									
	c) w dworcu kolei północ.									
	d) w dworcu kolei północno-zachodniej . . .									
	e) w dworcu kolei Franciszka Józefa . . .									
	f) w dworcu kolei zach.*)	G. I.								
	g) na Praterquai (przystań Dunaju dla parowców)									
	h) w domu składowym I. austr. Spółki akcyjnej domów składowych publicznych									
	i) w domu składowym miasta Wiednia . . .									
2	**Wiener-Neustadt** . .	G. II.*)	D. s. p. w Wiedniu	„	.	1	.	1	.	1
3	**Krems**	G. II.	D. s. p. w Stein	„	.	1	.	1	.	1

Uwagi do 1.

Do 1: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturowanego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); od przędz wełnianych T. N. 154 *b)* i od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; pobór cła od kart do grania; odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 1, *f*: Delegacya w dworcu kolei zachodniej. Ograniczona do ekspedyowania towarów nadchodzących na Passawę, do ekspedyowania towarów zbiorowych, nadchodzących z Lindau na Simbach, pakunku podróżnych, towarów wywożonych przez inne komory bez względu na kierunek obrotu.

Do 2: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73).

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona: do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego: z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	za zwrotem a wzg. bonifikacyą: z towarami przewozowymi bez ograniczenia
	II. Austrya powyżej Anizy.									
	C. k. Dyrekcya skarbowa w Linzu.									
1	**Linz**	G. I. *)	Inspektorat skarb. wyższy w Linzu	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
2	**Wels**	G. II.)	w Wels	„	1	1	1	1	1	1
3	**Schärding** . . . . . z delegacyami:	G. II. z upo. G. I.	w Schärdingu	Bawarya	.	.	1	1	.	1
	a) Schärding am Thurm *b)* Wernstein	z upo. P. II.*) Stacya cedułowa								
4	**Passawa** (w Bawaryi) . . z delegacyą dla parowców w przystani Dunaju w Passawie.	G. I. *)	w Schärdingu	Bawarya	.	1	1	1	1	1
5	**Mariahilf**	P. II. *)	„	„	.	.		.	.	
6	**Saming**	P. II. *)	„	„	.			.	.	
7	**Haibach** . . . . . z delegacyą w Achleiten.	P. II. *)	„	„	.				.	.
8	**Obernzell** (w Bawaryi) . .	P. II. *)	„	„	.	.		.	.	.
9	**Engelhartszell**	G. II *)	„	„	.	1	1	1	.	1
10	**Oberkappel** . . . . . z delegacyą w Neustift *).	P. II. *)	w Linzu	„	.					.

Uwagi do II.

Do 1: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturowanego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 2: Odprawianie rzeczy podróżnych wolnych od cła naprzód lub później wysłanych; pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturowanego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73).

Do 3 *a*: Postępowanie przewozowe skrócone pomiędzy Schärding am Thurm i Passawą.

Do 4: Pobór cła od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami; postępowanie przewozowe skrócone między Passawą i Schärding am Thurm.

Do 5, 6, 7, 8 i 10: Z upoważnieniem P. I do postępowania przewoźnego przez Bawaryę do P. II na gościńcu.

Do 8: Pobór cła od tygli do topienia, T. N. 251 *(bis)* bez ograniczenia; postępowanie z kartami przewodniemi dla obrotu zagranicznego z tyglami do topienia, T. N. 251 *(bis)*.

Do 9: Postępowanie awizacyjne dla obrotu okrętowego na Dunaju.

Do 10: Pobór cła od smoły, T. N. 114, aż do 100 *kg*; od oleju ziemnego, T. N. 121 *c*, aż do 1000 *kg*; od towarów T. N. 318 aż do 324 *(bis)*, zastrzeżonych dla G. II (z wyjątkiem soli nawozowych, chlorku potażu i chlorku magnezynu) aż do 100 *kg*; postępowanie przewoźne do Engelhartszell.

Delegacya w Neustift: Ograniczona do odprawiania towarów wywozowych wolnych od cła.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona: do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego: za zwrotem a wzg. bonifikacyą: z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
11	**Hanging** (w Wegscheid w Bawaryi)	P. II. *)	Inspektorat skarb. wyższy w Linzu	Bawarya	.	.	.	.	.	.
12	**Hinterschiffel**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
13	**Angerhäuser**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
14	**Schwarzenberg**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
15	**Braunau n. J.**	P. II.	w Braunau	„	.	.	1	1	.	1
16	**Simbach** (w Bawaryi) . .	G. I. *)	„	„	.	1	1	1	1	1
17	**Obernberg**	P. II. *) z upo. P. I.	w Schärdingu	„	.	.	.	.	.	.
18	**Ach**	P. I. *)	w Braunau	„	.	.	.	.	.	.
19	**Ettenau**	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
	III. Salzburg. C. k. dyrekcya skarbowa w Salzburgu.									
1	**Oberndorf** (w Laufen w Bawaryi)	P. I. *)	Inspektorat skarb. wyższy w Salzburgu	„	.	.	.	1	.	.
2	**Salzburg** . . . . . z delegacyą w dworcu kolei.	G. I. *)	„	„	1	1	1	1	1	1

Uwagi.

Do 11 i 12: Upoważnienie P. I do postępowania przewoźnego przez Bawaryę do P. II na gościńcu.

Do 11: Pobór cła od wołów i byków, T. N. 39 i 40, aż do 30 sztuk; od piwa, T. N. 75 *a*, od oleju ziemnego, T. N. 121 *c* i od chlorku wapna, T. N. 322, aż do 1000 *kg*; od kwasu s arkowego, T. N. 320 *(bis)*, aż do 300 *kg*; od sody, T. N. 321, aż do 100 *kg*.

Do 12: Pobór cła od wołów i byków, T. N. 39 i 40, aż do 30 sztuk; od piwa, T. N. 75 *a*. aż do 1000 *kg*.

Do 13: Pobór cła od wołów i byków, T. N. 39 i 40, aż do 20 sztuk; od chlorku wapna, T. N. 322, aż do 500 *kg*.

Do 16: Pobór cła od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Do 17: Pobór cła od smoły, T. N. 114, od towarów T. N. 128 do 131, 158 *a*, *b* i *c* (wyjąwszy uwagę) aż do 5 *kg*; i od towarów T. N. 318 do 324 *(bis)* zastrzeżonych dla G. II (wyjąwszy sole nawozowe, chlorek potażu i chlorek magnezyum), aż do 100 *kg*.

Do 18: Pobór cła od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)* i 158 *a)*, *b)* i *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 5 *kg*.

Do 19: Pobór cła od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 131 i 158 *a)*, *b)* i *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 5 *kg*.

Uwagi do III.

Do 1: Pobór cła od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)* 128 do 131, 158 *a)*, *b)*, *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 5 *kg*.

Do 2: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturowanego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73), i od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez oprawienia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
3	**Saalbrücke**	P. I. *)	Inspektorat skarb. wyższy w Salzburgu	Bawarya	.	.	.	1	.	.
4	**Walserberg**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
	z delegacyą w Grossgmainie	z upo P. II.								
5	**Hangendenstein**	P. I. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
	z delegacyą w Dürnbergu*)	z upo. P. II.								
6	**Hammerau**	P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
7	**Steinpass**	P. I. *)	w St. Johann	„	.	.	.	.	.	1
	z delegacyą w Hirschbichlu*)	z upo. P. II.								
	IV. Tyrol, Vorarlberg i Liechtenstein.									
	C. k. dyrekcya skarbowa krajowa w Innsbrucku.									
1	**Innsbruck**									
	z delegacyami:									
	a) w dworcu kolei.	G. I. *)	D. s. p. w Innsbrucku	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
	b) w domu składowym stanowym.									
2	**Kufstein**	G. II. *)	„	Bawarya	1	1	1	1	1	1
	z przykomorkiem w Kiefersfelden	z upo. P. II.								
	i delegacyami:									
	a) Schöffau (w Bawaryi)	z upo. P. II.								
	b) Hörhag	z upo. P. II.								

Uwagi.

Do 3: Pobór cła jak pod 1. Postępowanie przewozowe skrócone między Saalbrücke a Hangendenstein.

Do 4: Pobór cła jak pod 1. Od soli glauberskiej i od sody w nieograniczonej ilości; potwierdzanie wywozu towarów przewozowych, które podróżni wiozą ze sobą; postępowanie przewoźne na Reichenhall do Steinpass; postępowanie przewoźne pod całkiem bezpiecznem zamknięciem pak z towarami krajowemi, wiezionemi z Salzburga koleją żelazną aż do stacyi końcowej bawarskiej w Reichenhall a stąd na kołach przez delegacyę w Grossgmain lub komorę pomocniczą w Steinpass.

Do 5: Pobór cła jak pod 1. Postępowanie przewozowe skrócone między Hangendenstein a Saalbrücke; odprawianie do wchodu bez poboru cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.
Delegacya w Dürnbergu: postępowanie przewoźne do Hirschbichlu.

Do 6: Pobór cła jak pod 1. Postępowanie przewoźne na Reichenhall do Walserbergu.
Delegacya w Hirschbichlu: postępowanie przewoźne do Dürnbergu.

Uwagi do IV.

Do 1: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturowanego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); odprawianie towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; pobór cła od kart do grania.

Do 2: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później posyłanych i ruchomości przesiedlców; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami; postępowanie przewozowe z tytoniem i wyrobami tytoniowymi w ilościach aż do 2·8 *kg* w obrocie podróżnych do Włoch.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
3	**Kaltenbach**	P. II. *)	D. s. p.	Bawarya	.		.	.	.	.
	z delegacyą w Kössen .	z upo. P. II.	w Innsbrucku							
4	**Wildbichl**	P. II. *)	„	„	.		.	.	.	.
5	**Zollhaus**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
	z delegacyą w Schwaigen	z upo. P. II.								
6	**Achenthal**	P. II. *)	„	„	.		.	.	.	.
	z delegacyą w Hinterriss*)	z upo. P. II.								
7	**Scharnitz**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
	z delegacyą w Leutasch-Schanze	z upo. P. II.								
8	**Ehrwald** (w Griesen w Bawaryi)	P. II. *)	„	„						
9	**Pinswang**	P. I. *)	„	„	.		.	.	.	1
10	**Schalkelhof**	P. II. *)	„	„	.		.	.	.	.
11	**Schönbichl**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
	z delegacyami:									
	a) w Enge	z upo. P. II.								
	b) w Lechleiten	z upo. P. II.								
	c) w Plansee	z upo. P. II.								
12	**Vilsrain**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
13	**Schoppernau**	delegacya	„	„	.	.	.	.	.	.
14	**Hochkrumbach** (tylko	z upoważn.	D. s. p.							
	w miesiącach letnich) ,	P. II.	w Feldkirchu	„	.	.	.	.	.	.
15	**Hittisau** (z przykomorkiem w Schönhalden)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 3: Postępowanie przewozowe z bydłem rzeźnem i pociągowem, z rzeczami osób przesiedlających się i narzędziami rolniczemi, podobnież ze zbożem do Pinswang bez ograniczenia; postępowanie awizacyjne z surowcem styryjskim z Salzburga przez Bawaryę.

Do 4 i 5: Postępowanie przewozowe z bydłem rzeźnem i pociągowem, z rzeczami przesiedleców, narzędziami rolniczemi i żywnością pomiędzy Wildbichlem a Zollhaus bez ograniczenia.

Do 6: Postępowanie przewoźne z żywnością i sprzętami przez Bawaryę do Hinterriss.

Delegacya w Hinterriss wyjątkowo upoważniona do postępowania przewoźnego w obrocie pocztowym, z posyłkami krajowemi przez Bawaryę idącemi z Hinterriss i do Hinterriss, między komorą główną w Kufsteinie a delegacyą w Hinterriss.

Do 7: Postępowanie przewoźne przez Bawaryę do Hinterriss.

Do 8: Pobór cła od prosiąt T. N. 47 aż do 50 sztuk; postępowanie przewoźne przez Bawaryę; odprawianie rzeczy podróżnych.

Do 9: Pobór cła od cukru surowego poniżej sztandardu N. 19 aż do 50 *kg*; od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*. 128 do 131, tudzież 158 *a)*, *b)*, *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 75 zł.; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód i później wysłanych; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Do 10: Postępowanie przewozowe co do wszystkich towarów z Szwajcaryi przychodzących i do Szwajcaryi idących z kartami przewodniemi pod zamknięciem pak, jakoteż postępowanie przewozowe z bydłem.

Do 11: Delegacya w Plansee tylko na czas ruchu podróżnych, urzędowanie jej ogranicza się do drobnego obrotu pogranicznego, odprawiania pakunku podróżnych.

Do 15: Postępowanie przewozowe: *a)* z krowami i jałownikiem aż do 40 sztuk z Szwajcaryi do Bawaryi; *b)* z wszelkimi towarami — wyjąwszy przedmioty monopolu — bez ograniczenia co do gatunku i ilości idących do Balderschwang i stamtąd a względnie do Bawaryi (przedmioty monopolu tylko w ilościach ograniczonych czasowo ustanawianych).

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
16	**Springen** (w Ach w Bawaryi) . . . . . z delegacyą w Sulzbergu	P. II. *) z upo. P. II.	D. s. p. w Feldkirchu	Bawarya	.	.	.	.	.	.
17	**Hueb** (w Neuhaus w Bawaryi)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
18	**Hohenweiler** . . . . . z delegacyą w Weyenried	P. II. *) z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
19	**Unterhochsteg**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
20	**Bregencya** . . . . . z delegacyami: *a)* w dworcu kolei w Bregencyi . . . . . *b)* w dworcu zestawniczym w Lindau w Bawaryi . *c)* w Hard nad jeziorem Bodeńskiem	G. I. *) z upo. P. II.	„	Jezioro Bodeńskie	1	1	1	1	1	1
21	**Höchst** . . . . . z delegacyą w Gaissau.	P. I. *)	„	Szwajcarya	.	.	.	.	.	1
22	**St. Margarethen** (w Szwajcaryi)	G. II. *) z upo. G. I.	„	„	.	1	1	1	1	1
23	**Rheindorf**	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	1
24	**Lustenau**	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
25	**Schmitt, most na Renie** .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
26	**Mäder**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
27	**Koblach**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
28	**Meiningen**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 16: Pobór cła o l oleju ziemnego, kwasu siarkowego i sody, T. N. 121 *c)*, 320 *(bis)* i 321 *a)*, *b)* bez ograniczenia; od towarów T. N. 214 do 219, 223 *d)*, 229 *b)*, 230 *b)*, 239, 271, 272, 272 *(bis)*, 280 i 281, aż do 15 *kg*; postępowanie przewozowe z wszelkimi towarami — wyjąwszy przedmioty monopolu — bez ograniczenia co do gatunku i ilości idących do Balderschwang i stamtąd a względnie do Bawaryi (przedmioty monopolu tylko w ilościach ograniczonych, czasowo ustanawianych; postępowanie przewoźne przez Bawaryę.

Do 17 i 18: Postępowanie przewozowe z bydłem rzeźnem i pociągowem z Bawaryi do Szwajcaryi; komora pomocnicza w Hueb nadto do pobierania cła od olejów ziemnych, T. N. 121 *c)* aż do 500 *kg*.

Do 19: Pobór cła od towarów T. N. 2 *a)*, 77 *a)* i *b)*, 89, 91, 92, 93, 195, 214 do 219, 223 *d)*, 229 *b)*, 230 *b)*, 271, 272, 272 *(bis)*, 281, 287 aż do 25 zł.; postępowanie przewozowe z bydłem rzeźnem i pociągowem z Bawaryi do Szwajcaryi.

Do 20: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturowanego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); odprawianie towarów całojedwabnych z clem traktatowem po 200 zł.; odprawianie wolnych od cła rzeczy przesiedlających się osób; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Do 21 i 23: Pobór cła od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 131, 158 *a)*, *b)*, *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 75 zł.

Do 22: Postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Do 24: Pobór cła od glejty ołownej i bieli ołownej, T. N. 322 *(bis)*, 324 aż do 100 *kg*; odprawianie do wchodu towarów bawełnianych (T. N. 128 do 135), towarów wełnianych (T. N. 155 do 162) w nieograniczonej ilości.

Do 25: Pobór cła od przędzy bawełnianej skręconej, T. N. 126, aż do 10 *kg*.

Do 26: Pobór cła od oleju ziemnego, T. N. 121 *c)* bez ograniczenia, od kawy, surowej, T. N. 2 *a)* i od przędzy bawełnianej, skręconej, T. N. 126, aż do 100 *kg*.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi podlonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
29	**Feldkirch** . . . . . z delegacyami: *a)* w dworcu kolei w Feldkirchu . . . . . *b)* w budynku urzędu pocztowego i telegr. . . *c)* w Gargelli	G. I. *) G. I. G. I. z upo. P. II*)	D. s. p. w Feldkirchu	Wnętrze Szwajcarya	.	1	1	1	1	1
30	**Bendern** (w Liechtensteinie)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
31	**Schaan** (w Liechtensteinie)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
32	**Buchs** (w Szwajcaryi) . .	G. II. *) z upo. G. I.	„	„	.	1	1	1	1	1
33	**Vaduz** (w Liechtensteinie)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
34	**Balzers** (w Liechtensteinie) z przykomorkiem w Mäls.	P. II. *)	„ D. s. p.	„	.	.	.	.	.	.
35	**Spissermühl**	P. II. *)	w Innsbrucku	„	.	.	.	.	.	.
36	**Martinsbruck** . . . . . z delegacyą w Ischglu .	P. I. *) z upo. G. II. z upo. P. II.	„	„	.	.	.	1	1*)	1
37	**Taufers** . . . . . z delegacyą w Franzenshöhe (w lecie)	P. II. *) z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
38	**Bozen** . . . . . z delegacyami: *a)* w dworcu kolei, *b)* w budynku urzędu pocztowego i telegr.	G. I. *)	D. s. p. w Brixenie	Wnętrze	1	1	1	1	1	1

U w a g i.

Do 29: Komora główna w Feldkirchu. Pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturowanego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73). Delegacya w Gargelli: Pobór cła od kawy, surowej, T. N. 2 *a)*, aż do 20 *kg*.

Do 30: Postępowanie przewozowe z bydłem rzeźnem i pociągowem, tudzież winem pomiędzy Bendern a Balzers.

Do 31: Postępowanie przewozowe z bydłem rzeźnem i pociągowem bez ograniczenia.

Do 32: Odprawianie towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Do 33: Pobór cła od kawy surowej bez ograniczenia, tudzież upoważnienie P. I do tłuszczów. T. N. 65 do 71 *(bis)*, do olejów tłustych, T. N. 72 do 74, do olejów ziemnych, T. N. 120 i 121 *c)*.

Do 34: Postępowanie przewozowe z bydłem rzeźnem i pociągowem i winem pomiędzy Balzers a Bendern.

Do 35: Pobór cła od bydła rzeźnego i pociągowego aż do 30 sztuk; przekazywanie przewozowe i potwierdzanie wywozu towarów przewozowych w dotychczasowym rozmiarze; postępowanie przewoźne między Spissermühlem a Ischglem z bydłem, płodami rolniczemi i drobiazgami podróżnych.

Do 36: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; postępowanie wywozowe *a)* z cukrem w głowach, z cukrem kostkowym, kawałkowym, krystalicznym lub piaskowym, jeżeli te gatunki cukru są suche i zarazem czystej białości, lub tylko gdzieniegdzie wpadają w barwę szarą, błękitną lub żółtą; *b)* z cukrem mielonym (w postaci pyłu), jeżeli jest suchy i czystej białości; *c)* z kandyzem, jeżeli jest suchy i nie ciemniejszej barwy jak ciemno-żółtej, bez brania próbek polaryzacyi.

Do 37: Pobór cła od bydła rzeźnego i pociągowego aż do 50 sztuk; od kawy surowej aż do 250 *kg*; od owoców południowych, T. N. 9 do 16 aż do 500 *kg*; od gorzałki, T. N. 76 *b)* aż do 250 *kg*; od likworów, T. N. 76 *a)* i czekolady, T. N. 91 aż do 50 *kg*; od wina, T. N. 77 aż do 200 *kg*; od towarów T. N. 128 do 131, 158 *a)*, *b)*, *c)* (z wyjątkiem uwagi) tudzież 176 aż do 5 *kg*; postępowanie przewozowe z bydłem rzeźnem i pociągowem, tudzież z innymi towarami w dotychczasowych rozmiarach; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 38: Odprawianie wolnych od cła używanych naczyń i sprzętów domowych.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wysokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
39	**Trydent**	G. I. *)	D. s. p. w Trydencie	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
40	**Rovereto**	G. II. *)	„	„	.	1	1	1	1	1
41	**Vermiglio** . . . . . z przykomorkiem w Tonale (na czas jego corocznego istnienia) . .	P. II. *) z upo. P. II.*)	„	Włochy	.	.	.	.	.	.
42	**Lodrone**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	1
43	**Riva**	P. I. *) z upo. G. II.	„	„	.	.	.	.	.	1
44	**Torbole**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
45	**Mamma d'Avio**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
46	**Borghetto**	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	1	.	1
47	**Vô** . . . . . oraz przykomorek dla Ala.	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
48	**Ala**	G. II. *)	„	„	.	1	1	1	1	1
49	**Vallarsa**	P. II. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
50	**Terragnolo**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
51	**Casotto** . . . . . z delegacyami:	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
	a) w Vezzenie*)	z upo. P. II.								
	b) w Carotte	z upo. P. II.								

Uwagi.

Do 39: Odprawianie oliwy denaturowanej i denaturowanego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73), i od towarów całojedwabnych z clem traktatowem po 200 zł.

Do 40: Pobór cła od towarów T. N. 158 *a), b), c),* i Uwaga, bez ograniczenia; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 41: Pobór cła od fustagno (towary bawełniane) aż do 5 *kg*; przyjmowanie deklaracyi towarowych ustnych w obrocie zapiskowym a mianowicie co do bydła drobnego aż do 600 sztuk, ciężkiego aż do 40 sztuk w jednym transporcie; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Przykomorek w Tonale: Ograniczony do odprawiania tych towarów, które przeznaczone są na własny użytek mieszkańców między Tonale i Vermiglio a do miejsca przeznaczenia nie idą przez P. II w Vermiglio.

Do 42: Pobór cła od fustagno (towarów bawełnianych) aż do 150 *kg*; pobór cła od towarów T. N. 128 do 131 włącznie, 158 *a)* i *b)* aż do 10 *kg*.

Do 43: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Do 46: Pobór cła od kwasu siarkowego, T. N. 320 *(bis)* aż do 200 *kg*.

Do 48: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych i rzeczy przesiedlców; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami; postępowanie przewozowe z tytoniem i wyrobami tytoniowymi w ilościach aż do 2·8 *kg* w obrocie podróżnych do Włoch.

Do 49: Pobór cła od wołów i byków, T. N. 39 i 40 aż do 20 sztuk; krów, T. N. 41 i jałownika, T. N. 42 aż do 30 sztuk; cieląt, T. N. 43 aż do 100 sztuk; świń, T. N. 45 aż do 60 sztuk; prosiąt, T. N. 47 aż do 100 sztuk; koni i źrebiąt, T. N. 48 aż do 20 sztuk; pobór cła od towarów T. N. 128 aż do 131 w ilościach aż do 5 *kg*.

Do 51: Komora pomocnicza w Casotto. Pobór cła od świń, T. N. 46 aż do 50 sztuk; towarów skórzanych pospolitych, T. N. 216 aż do 25 *kg*; wzajemne przekazywanie towarów przewozowych pomiędzy komorami włoskiemi w Lastebasse i S. Pietro.

Delegacya w Vezzenie: Pobór cła od towarów skórzanych pospolitych. T. N. 216 aż do 25 *kg*.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego: z płynami wyskokowymi pędzonymi	do postępowania wywozowego: z piwem	do postępowania wywozowego: z cukrem	do postępowania wywozowego: z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
52	**Tezze**	P. II. *) z upo. P. I.	D. s. p. w Trydencie	Włochy	.		.			.
53	**Montecroce**	P. II. z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
	z delegacyą w Miss-Sagron	z upo. P. II.								
54	**Močna**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
55	**Collaz**	P. II.	D. s. p. w Brixenie	„				1		.
	z delegacyą w Colle Santa Lucia	z upo. P. II.								
56	**Acquabona d'Ampezzo** z delegacyami:	P. II. *)	„	„	.		.	1	.	1
	a) w Schluderbachu . . .	z upo. P. II.								
	b) w Trecroci (od maja do października włącznie)	z upo. P. II.								
57	**Moos**	P. II.	„	„	.		.	1	.	1
58	**Meran**	G. II. *)	„	Wnętrze	.	1	.	1	.	1
	V. Styrya.									
	C. k. dyrekcya skarbowa krajowa w Grazu.									
1	**Graz** . . . . . z delegacyą do posyłek pocztowych.	G. I. *)	D. s. p. w Grazu	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
2	**Marbork**	G. II. *) i urząd podatkowy głów.	D. s. p. w Marborku	„	.	1	.	1	.	1
3	**Bruck nad Murem** . . .	G. II. *) i urząd podatkowy głów.	D. s. p. w Brucku	„	.		.		.	1

Uwagi.

Do 52: Odprawianie wchodowe kamienia winnego, T. N. 318 bez ograniczenia.

Do 55 i 56: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych (tylko w miesiącach czerwcu aż do października włącznie).

Do 57: Pobór cła od bydła T. N. 39 aż do 43 bez ograniczenia.

Do 58: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych i rzeczy przesiedlców.

Uwagi do V.

Do 1: Pobór cła od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; odprawianie oliwy denaturowanej i denaturowanego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 2: Odprawianie oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73).

Do 3: Z ograniczeniem do poboru cła od posyłek pocztowych aż do ilości ustanowionej dla G. II.; do poboru cła od towarów rewidowanych wewnętrznie na innej komorze; do odprawiania towarów wywozowych; do czynności urzędowych przewoźnych i kontrolnych; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wysokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
	VI. Karyntya.									
	C. k. dyrekcya skarbowa w Celowcu.									
1	**Celowiec** . . . . . z delegacyą w dworcu kolei.	G. I.	D. s. w Celowcu	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
2	**Biclak**	G. II. i urząd podatkowy główny	„	„	.	1	.	1	.	1
3	**Ponteba**	G. II. *)	„	Włochy	.	1	1	1	1	1
4	**Muta**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
	VII. Kraina.									
	C. k. dyrekcya skarbowa w Lublanie.									
1	**Lublana**	G. I.	D. s. w Lublanie	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
	VIII. Przymorze.									
	C. k. dyrekcya skarbowa w Tryeście.									
1	**Robicz**	P. I. *)	Inspektorat skarbowy w Goryczyi	Włochy	.	.	.	.	.	.
2	**Mernik**	Delegacya z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi do VI.

Do 1 i 2: Odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.
Do 3: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych i rzeczy przesiedleców; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Uwagi do VII.

Do 1: Odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Uwagi do VIII.

Do 1: Pobór cła od cukru surowego, T. N. 17 *a)* aż do 25 *kg*; wzajemne przekazywanie towarów przewozowych, z wyjątkiem tytoniu.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
3	**Benco** oddział straży skarbowej	z upo. P. II.	Inspektorat skarbowy w Gorycyi	Włochy	.	.	.	.	.	.
4	**Dolenje**	Delegacya z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
5	**Brazzano**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
6	**Cormins**	P. I.	„	„	.	1	.	.	.	.
7	**Gorycya**	G. II. *)	„	„	.	1	1	1	1	1
8	**Chiopris**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
9	**Nogaredo**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
10	**Visco**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
11	**Strassoldo**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
12	**Cervignano** (dworzec kol.)	G. II.	„	„	.	1	1	1	.	1
13	**Cervignano** (port)	P. I. z upo. G. II.	„	Wybrzeże	.	.	.	.	.	.
14	**Grado**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
15	**Akwileja**	Delegacya ze służbą portową i zdrow. morską *)	„	„	.	.	.	.	.	.
16	**Canal Rosega**	Delegacye ze służbą portową i zdrowotną morską z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
17	**Divin**									
18	**Aussa-Luiko**, oddział straży skarbowej	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 5: jak do 1.

Do 6: Pobór cła od cukru surowego, T. N. 17 *a)* aż do 25 *kg*; towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 131, 158 *a)*, *b)* i *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 100 zł. i od następujących towarów XLV klasy taryfy: od kamienia winnego surowego (T. N. 318), soli glauberskiej (T. N. 319 *b*), kwasu solnego i kwasu azotowego (T. N. 320), kwasu siarkowego (T. N. 320 *bis*), sody, surowej, krystalicznej lub kalcynowanej (T. N. 321 *a)* i *b)*, oleju anilinowego i chlorku wapna (T. N. 322), chromianu potażu (T. N. 324 *bis*) aż do 500 *kg* wagi każdego transportu i witryolu miedzianego (T. N. 322) bez ograniczenia; odprawianie wolnych od cła opakowań wracających; wzajemne przekazywanie towarów przewozowych, przywóz i przewóz roślin.

Do 7: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; przywóz i przewóz roślin.

Do 9 i 10: Pobór cła od cukru surowego T. N. 17 *a)* aż do 25 *kg* towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 131, tudzież 158 *a)*, *b)* i *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 100 zł.; wzajemne przekazywanie towarów przewozowych.

Do 11: Pobór cła jak pod 9 i 10, tudzież przywóz i przewóz roślin.

Do 12: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; przywóz i przewóz roślin; wzajemne przekazywanie towarów przewozowych.

Do 14: Z upoważnieniem P. I. pod względem poboru cła od kawy surowej, pieprzu, oliwy, z wyjątkiem uwagi, towarów jadalnych, oleju ziemnego, rafinowanego lekkiego, towarów glinianych s. n. w. i blachy żelaznej pobielanej.

Do 15: Odprawa wchodowa jak do 26.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
19	**Tryest**	G. I. *)	D. s. w Tryeście	Wybrzeże	1	1	1	1	1	1
	Grupa I.									
	1. Biuro centralne . .	wszystkie w *punto franco.*								
	2. Delegacya Nr. 2 w dworcu zestawniczym									
	3. Delegacya Nr. 4 dla magazynów 6, 7 i 8 i dla hangarów Lloyda									
	4. Delegacya Nr. 6 dla magazynów 9, 10, 11, 12, 12*a*), 13, 13*a*), 14, 15 i 16									
	5. Delegacya Nr. 8 dla magazynów Nr. 25, 27, 31 i dla Molo O									
	6. Delegacya Nr. 9 dla magazynu 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24 i 26 .									
	7. Delegacya Nr. 10 przy głównym wchodzie .									
	8. Delegacya Nr. 11 w magazynie 5 . . .									
	9. Delegacya Nr. 12 dla magazynów kolei południowej *A*, *B* i *D* .									
	10. Delegacya Nr. 14 w dworcu towarowym kolei południowej (z tymczasowymi magazynami spirytusu)									
	11. Delegacya Sylos .									
	Grupa II.									
	1. Delegacya „Zdrowie“,									
	2. „ „Poczta“,									
	3. „ Nr. 3 na Molo IV,									
	4. Delegacya przy Molo S. Carlo,									
	5. Delegacya przy Molo Giuseppino,									
	6. Delegacya w dworcu kolejowym S. Andrea,									
	7. Delegacya S. Sabba (port dla nafty),									
	8. Delegacya Panatiche Lloyda,									
	9. Delegac. arsenał Lloyda,									
	10. Delegacya S. Marco.									

U w a g i.

Do 19: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturowanago oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); postępowanie celnicze z tkaninami całojedwabnemi za opłatą cła umownego po 200 zł.; pobór cła od kart do grania; przywóz i przewóz roślin.

Delegacya w Sabba: Ograniczona do poboru cła od olejów ziemnych i przekazywania tychże.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
20	**Mila**	P. I. *)	Inspektorat skarb. wyższy w Koparze	Wybrzeże	.	.	.	.	.	.
21	**Kopar**	G. II. *) i urząd solny	„	„	.	.	1	1	.	1
22	**Isola**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
23	**Peran** . . . . . z delegacyą w Porto Rose.	P. I. *) i urząd solny	„	„	.	.	.	.	.	.
24	**Umago**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
25	**Nove Miesto**	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
26	**Val di Torre**	Deleg. cłowa*) ze służbą zdr. i port. morską	„	„	.	.	.	.	.	.
27	**Porjecze**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
28	**Vrsor**	Del. port. ze służbą cłową*)	„	„	.	.	1	1	.	1
29	**Rovne**	G. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
30	**Fasana**	P. II. z upo. P. I.	Inspektorat skarb. wyższy w Pule	„	.	.	1	1	.	1
31	**Pule**	G. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
32	**Verunda**	Deleg. cłowa*) ze służbą port.	„	„	.	.	.	.	.	.
33	**Medulin**	Deleg. cłowa*) ze służbą port.	„	„	.	.	.	.	.	.
34	**Kernica**	Deleg. cłowa*) ze służbą port.	„	„	.	.	.	.	.	.
35	**Rabac**	P. II. z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 20: Pobór cła od machin T. N. 282 do 287, bez ograniczenia; odprawianie bez cła przedmiotów do budowy okrętów i do zaopatrzenia okrętów.

Do 21: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; przywóz i przewóz roślin.

Do 22: Odprawianie wolnych od cła beczek używanych znaczonych do napełnienia w obszarze cłowym.

Do 23: Pobór cła jak do 9 i 10; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 24: Pobór cła jak do 5 i 10.

Do 25: Odprawianie wolnych od cła beczek wracających.

Do 26: Odprawianie przywozowe i wywozowe towarów wolnych od cła w ogólności lub dopóki obowiązuje traktat handlowy włoski a to T. N. 32 *a)*, 36, 49, 50 *a)*, 51, 53, 54, 56, 60, 61, 62, 64, 80, 94, 95, 96, 102, 103 *a)*, *b)*, 136, 152, 163, 244, 249, 249 *(bis)*, 353 (z wyjątkiem nawozów sztucznych), 354 i 355. Załatwianie cedul przewodnych od towarów w obrocie krajowym za morze przekazanych; odprawianie towarów wywozowych od cła uwolnionych.

Do 27: Pobór cła jak do 9 i 10; odprawianie wolnych od cła beczek używanych znaczonych, tudzież beczek jako opakowanie napowrót odsyłanych; przywóz i przewóz roślin; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 28: Jak do 26, z wyjątkiem odprawiania towarów wywozowych od cła uwolnionych; odprawianie wolnych od cła beczek starych używanych znaczonych.

Do 29: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; przywóz i przewóz roślin

Do 31: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; również rzeczy przesiedleców

Do 32 aż do 34 włącz.: Odprawianie przywozowe jak do 26.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
36	**Plomin**	Deleg. cłowa*) ze służbą port	Inspektorat skarb. wyższy w Pule	Wybrzeże	.	.	.	.	.	.
37	**Val Pidochio**	Deleg. cłowa z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
38	**Moszczenice**	Deleg. cłowa ze służbą port. z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
39	**Ika** (Lovran)	Deleg. port. ze służbą cł.*)	„	„	.	.	.	.	.	.
40	**Volovsko**	P. I. i urząd solny*)	„	„	.	.	.	.	.	.
41	**Abbazia**	P. I. ze służbą port. i zdr. morską z upo. G. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
42	**Omiszalj** (na Kerku) . . .	Deleg. cłowa ze służbą port. z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
43	**Malinska** (na Kerku)	P. II. z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
44	**Kerk** (wyspa)	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
45	**Punat** (na Kerku)	Deleg. port. ze służbą cł.*)	„	„	.	.	.	.	.	.
46	**Baszka** (na Kerku) . . .	P. II. z upo. P. I.*)	„	„	.	.	.	.	.	.
47	**Verbnik** (na Kerku) . . .	Deleg. cłowa ze służbą port. z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
48	**Klimno** (na Kerku) . . .	Deleg. cłowa*) ze służbą port.	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 36: Jak do 26.

Do 39: Jak do 26, z wyjątkiem odprawiania towarów wywozowych od cła uwolnionych; odprawianie płodów krajowych za morze lub do okręgu wyłączonego za kartą przewodną.

Do 40: Pobór cła jak do 9 i 10; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 41: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 44: Pobór cła jak do 9 i 10.

Do 45: Jak do 26, z wyjątkiem odprawiania towarów wywozowych od cła uwolnionych.

Do 46: Odprawianie beczek wracających od cła uwolnionych.

Do 48: Jak do 26.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
49	**Silo**	Deleg. port. i zdr. morska ze służbą cł.*)	Inspektorat skarb. wyższy w Pule	Wybrzeże	.	.	.	.	.	.
50	**Kres** (wyspa)	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
51	**Osor** (na Kresie)	Deleg. port. *) ze służbą cł.	„	„	.		.	.	.	.
52	**St. Martin** (na Łoszynie) .	Deleg. port. *) ze służbą cł.	„	„	.	.	.	.	.	.
53	**Gnivice**	Deleg. cłowa*)	„	„	.	.	.	.	.	.
54	**Łoszyn mały** (na Łoszynie)	G. II. *)	„	„	.	.	1	1	.	1
55	**Cigale** (na Łoszynie) . . .	Deleg. port. *) ze służbą cł.	„	„	.	.	.	.	.	.
56	**Łoszyn wielki** (na Łoszynie)	Deleg. cłowa ze służbą port. z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
57	**Unie** (wyspa)	Deleg. port. *) ze służbą cł.	„	„	.	.	.	.	.	.
58	**Susak** (wyspa)	Deleg. port. *) ze służbą cł.	„	„	.	.	.	.	.	.
59	**St. Pietro di Nembi** (wyspa)	Deleg. port. *) ze służbą cł.	„	„	.	.	.	.	.	.
60	**Porto Bado**	Deleg. cłowa*) ze służbą port.	„	„	.	.	.	.	.	.
61	**Torcolo**	Deleg. cłowa*) ze służbą port. i zdr. morską	„	„	.	.	.	.	.	.
62	**Poresina**	Deleg. cłowa*) ze służbą port. i zdr. morską	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 49: Jak do 26.
Do 50: Pobór cła jak do 9 i 10.
Do 51 i 52: Jak do 26, z wyjątkiem odprawiania towarów wywozowych od cła uwolnionych.
Do 53: Jak do 26.
Do 54: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.
Do 55 i 57: Jak do 26, wyjąwszy odprawianie towarów wywozowych wolnych od cła.
Do 58: Jak do 26; odprawianie wolnych od cła beczek wracających używanych znaczonych, które służyły do wywozu wina; przekazywanie szmat do Łoszyna małego.
Do 59: Jak do 51.
Do 60, 61 i 62: Jak do 26.

Uwaga ogólna.

Komory pomocnicze Przymorza są nadto upoważnione do poboru cła od towarów i ilości, ponad kompetencyę ich kategoryi odpowiednią, a to:
Od kawy, T. N. 2 *a)*, P. II. aż do 25 *kg*.
Od tłuszczu świńskiego i gęsiego, słoniny, P. II. aż do 200 *kg*.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
	IX. Dalmacya. C. k. dyrekcya skarbowa krajowa w Zadarze.									
1	**Obrovac**	P. I. *)	D. s. p. w Zadarze	Wybrzeże	.	.	.	.	.	.
2	**Novegrody**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
3	**Privlaka**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
4	**Pag** (wyspa)	P. I. i urząd solny *)	„	„	.	.	.	.	.	.
5	**Novalia** (na Pagu) . . .	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
6	**Rab** (wyspa)	P. I. i urząd podatkowy *)	„	„	.	.	.	.	.	.
7	**Zadar** nad morzem . . . z delegacyą w urzędzie pocztowo-telegraficznym.	G. I. *)	„	„	.	.	1	1	1	1
8	**Zadar** od lądu	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
9	**Silba** (wyspa)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
10	**Molat** (wyspa)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
11	**Sali** (wyspa Duga) . . .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
12	**Biograd**	P. I. *) i urząd podatkowy	„	„	.	.	.	.	.	.
13	**Tiaszno** (na Morterze) . .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
14	**Vodica**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
15	**Zlarin** (wyspa)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.

Od alkoholu i gorzałki, T. N. 76 *b)*, P. II. aż do 20 *kg*.
Od kiełbas mięsnych, T. N. 84, P. II. aż do 20 *kg*.
Od smoły, T. N. 114, P. I. bez ograniczenia, P. II. aż do 500 *kg*.
Od towarów bawełnianych, T. N. 128 *a)* i *b)*, P. I. aż do 20 *kg*; P. II. aż do 10 *kg*.
Od skór na podeszwy, T. N. 214, P. II. aż do 50 *kg*.
Od sody, T. N. 321, P. I. i II. aż do 100 *kg*.

Uwagi do IX.

Do 1: Pobór cła od cukru surowego poniżej sztandardu Nr. 19 aż do 100 *kg*.
Do 4: Pobór cła od cukru surowego poniżej sztandardu Nr. 19 aż do 100 *kg*; upoważnienie do odprawiania wolnych od cła beczek krajowych znaczonych wracających, które służyły do opakowania posyłek wywozowych, tudzież beczek zagranicznych cechowanych, do napełnienia w krajach tutejszych i do wywiezienia napowrót po napełnieniu przeznaczonych i jako takie deklarowanych.
Do 6: Pobór cła od cukru surowego poniżej sztandardu Nr. 19 aż do 100 *kg*.
Do 7: Postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami; odprawianie towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.
Do 9: Odprawianie wolnych od cła wracających opakowań posyłek wywozowych.
Do 9, 10 i 11: Pobór cła od kawy, T. N. 2 *a)*, *b)* aż do 80 *kg*, od cukru surowego i od sztandardu Nr. 19 i wyżej aż do 50 *kg*, od oleju ziemnego, T. N. 121 *c)* aż do 1000 *kg*.
Do 12: Jak do 6.
Do 13, 14, 15: Jak do 9, 10, 11.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wysokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przywozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
16	**Szebenik**	G. II.	D. s. p. w Zadarze	Wybrzeże	.	.	1	1	1	1
17	**Skradin**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
18	**Rogoznica** (wyspa) . . .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
19	**Maslenica** wyspa)	P. II. *)	D. s. p. w Spljecie	„	.	.	.	.	.	.
20	**Trogir**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
21	**Novi**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
22	**Solin**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
23	**Spljet**	G. I. *)	„	„	.	.	1	1	.	1
24	**Omis**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
25	**Puciszcze** (na Braczu) . .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
26	**Postire** (na Braczu) . . .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
27	**S. Petar** (na Braczu) . .	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
28	**S. Ivan** (na Braczu) . . .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
29	**Boboviszcze** (na Braczu) .	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
30	**Milna** (na Braczu) . . .	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
31	**Bol** (na Braczu)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
32	**Jelsa** (na Hwarze)	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
33	**Stary Grad** (na Hwarze) .	P. I. z upo. G. II. i urząd podatkowy	„	„	.	.	.	.	.	.
34	**Hvar** (wyspa)	P. I. *) i urząd podatkowy	„	„	.	.	.	.	.	.
35	**Wys** (wyspa)	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
36	**Komiża** (na Wysie) . . .	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 17: Jak do 6.
Do 18: Jak do 9, 10, 11.
Do 19, 20, 25. 26, 28, 39, 31, 32 i 35: Odprawianie wolnych od cła beczek znaczonych wracających, które służyły za opakowanie do posyłek krajowych wywozowych.
Do 20: Pobór cła od cukru poniżej sztandardu Nr. 19 aż do 50 *kg*; od smoły aż do 1000 *kg*; od witryolu miedzianego aż do 500 *kg* i od wszystkich towarów T. kl XXII, XXIII i XXIV aż do 10 *kg*.
Do 20, 24, 25 i 26: Odprawianie wolnych od cła nowych beczek zagranicznych drewnianych, deklarowanych do wywiezienia napowrót po napełnieniu.
Do 21 Jak do 9, 10, 11.
Do 23: Odprawianie towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.
Do 24: Jak do 6.
Do 25: Jak do 9, 10, 11.
Do 27: Jak do 20 (co do cukru surowego); odprawianie wolnych od cła nowych beczek zagranicznych drewnianych, deklarowanych do wywiezienia napowrót po napełnieniu; odprawianie wolnych od cła beczek próżnych wracających.
Do 28, 30, 31 32, 35 i 36: Odprawianie wolnych od cła nowych beczek zagranicznych, drewnianych, deklarowanych do wywiezienia napowrót po napełnieniu.
Do 28: Jak do 9, 10, 11.
Do 30: Jak do 20 (co do cukru surowego).
Do 31: Jak do 9, 10, 11.
Do 32: Jak do 20 (co do cukru surowego).
Do 34 i 35: Jak do 6.
Do 36: Jak do 20 (co do cukru surowego).

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
37	**S. Jur** (na Hwarze) . . .	Deleg. cłowa*) ze służbą port. z upo. P. II.	D. s. p. w Spljecie	Wybrzeże	.	.	.	.	.	.
38	**S. Martin** (na Braczu) . .	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
39	**Mokarska**	G. II.	„	„	.	.	1	1	.	1
40	**Gradac**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
41	**Twierdza Opuzen** . . .	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
42	**Metkovice** z delegacyą w dworcu kolei	G. II. z upo. G. I.	„	Wnętrze	.	.	.	.	.	1
43	**Neum**	Deleg. cłowa z upo. P. II.	„	Wybrzeże	.	.	.	.	.	.
44	**Trapani**	P. I. *)	D. s. p. w Dubrowniku	„	.	.	.	.	.	.
45	**Velaluka** (na Korczoli) . .	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
46	**Lastowo** (wyspa)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
47	**Korczola** (wyspa)	P. I. z upo. G. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
48	**Orebicz**	P. I. *) i urząd podatkowy	„	„	.	.	.	.	.	.
49	**Trstenik**	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
50	**Mljet** (wyspa)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
51	**Stoń**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
52	**Slano**	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
53	**Szypán** (wyspa)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
54	**Gruż**	G. II.	„	„	.	.	1	1	.	1

Uwagi.

Do 37: Odprawianie mułów, mułoosłów, osłów T. N. 49 i towarów T. N. 244 w obrocie traktatowym; pobór cła od kawy aż do 80 *kg*, cukru surowego sztandardu Nr. 19 i wzwyż aż do 50 *kg*, od oleju ziemnego T. N. 121 *c)* aż do 1000 *kg*; załatwianie ceduł przewodnich od towarów w obrocie krajowym za morze przekazanych.
Do 38 i 40: Jak do 9, 10, 11.
Do 41: Jak do 20 (co do cukru surowego); odprawianie wolnych od cła beczek i baryłek wracających, które służyły za opakowanie do posyłek krajowych wywozowych.
Do 44 i 45: Jak do 20 (co do cukru surowego).
Do 44 i 51: Odprawianie wolnych od cła beczek znaczonych wracających, które służyły za opakowanie do posyłek krajowych wywozowych.
Do 45: Odprawianie wolnych od cła beczek próżnych krajowych i zagranicznych.
Do 46: Jak do 9, 10, 11.
Do 48: Jak do 6.
Do 49: Jak do 20.
Do 50: Jak do 9, 10, 11.
Do 51: Jak do 6.
Do 52: Jak do 20.
Do 53: Jak do 9, 10, 11.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya urzędu	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
55	**Dubrownik**	G. I. *)	D. s. p. w Dubrowniku	Wybrzeże	.		1	1	.	1
56	**Cavtat**	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
57	**Nowy Erzeg**	P. I. z upo. G. II.	„	„	.		.	.	.	.
58	**Perast**	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.		.		.	.
59	**Risan**	P. I. *) i urząd podatkowy	„	„	.	.	1	.	.	.
60	**Kotor**	G. II.	„	„	.		1	1	1	1
61	**Budwa**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
62	**Spica**	P. II. *)	„	„	.		.	.	.	.
63	**Percany**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
64	**Drace** (na Pleszacu) . .	Deleg. cłowa ze służbą portową i zdrowotną morską z upo. P. II. *)	„	„	.	.	.		.	.
65	**Cerkwice** (na Peleszacu)	Deleg. cłowa ze służbą portową i zdrowotną morską z upo. P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
66	**Tivat**	Deleg. cłowa ze służbą portową i zdrowotną morską z upo. P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.

U w a g i.

Do 55: Postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.
Do 56: Jak do 20.
Do 58: Jak do 9, 10, 11; potwierdzanie wywozu takich towarów przewozowych, od których przywozu P. II. mogą bezwarunkowo pobierać cło; odprawianie wolnych od cła beczek wracających używanych znaczonych.
Do 58, 59 i 63: Odprawianie wolnych od cła wracających opakowań posyłek krajowych wawrzynu.
Do 59: Postępowanie wywozowe do przewozu kawy surowej i płynów wyskokowych pędzonych.
Do 59: Jak do 6.
Do 61: Jak do 6, pobór cła od towarów T. N. 128 do 131 i 158 *a)* i *b)* aż do 10 *kg*.
Do 62 i 63: Jak do 9, 10, 11.
Do 64, 65 i 66: Odprawianie wolnych od cła beczek wracających używanych znaczonych.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczeń
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
67	**Raciszcze** (na Korczoli) .	Deleg. port. i zdrowotna morska ze służbą cłow.*)	D. s. p. w Dubrowniku	Wybrzeże	.	.	.	.	.	.
68	**Berna**	Deleg. port. i zdrowotna morska ze służbą cłow.*)	„	„	.	.	.	.	.	.
69	**Rosario**	Deleg. port. i zdrowotna morska ze służbą cłow.*)	„	„	.	.	.	.	.	.
70	**Primoszczen**	Deleg. port. i zdrowotna morska ze służbą cłow.*)	D. s. p. w Zadarze	„	.	.	.	.	.	.
71	**Vinjerad**	Deleg. cłow.*) ze służbą portową i zdrowotną morską z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
72	**Baskavoda**	Deleg. cłow.*) ze służbą portową i zdrowotną morską	D. s. p. w Spljecie	„	.	.	.	.	.	.
73	**Verboska** (na Hwarze) . .	Deleg. port. i zdrowotna morska ze służbą cłow.*)	„	„	.	.	.	.	.	.
74	**Povje** (na Braczu)	Deleg. cłowa ze służbą port. i zdrowotną morską *)	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 67, 68, 69, 70, 72 i 73: Odprawianie towarów wolnych od cła w ogólności i na zasadzie traktatu włoskiego T. N. 32 *a)*, 36, 49. 50 *a)*, 51, 53, 54, 46, 61, 62, 64, 94 aż do 96 włącznie, 102, 103 *a)*, *b)*, 136, 152, 162, 244, 249, 249 *bis*, 353 (z wyjątkiem nawozów sztucznych), 354 i 355; odprawianie wolnych od cła towarów wywozowych.

Do 74: Jak do 67; załatwianie cedul przewodnich od towarów w obrocie krajowym za morze przekazanych.

Uwaga ogólna.

P. II. w Dalmacyi są wyjątkowo upoważnione do przekazywania towarów w obrocie wolnym od cła.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona: do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego: z płynami wysokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	za zwrotem a wzg. bonifikacyą: z towarami przewozowymi bez ograniczenia
	X. Czechy.									
	C. k. dyrekcya skarbowa krajowa w Pradze.									
1	**Praga**	G. I. *)	D. s. k. w Pradze	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
	z delegacyami:									
	a) w zabudow. pocztowem									
	b) w dworcu kolei państw.									
	c) w dworcu austr.-węg. spółki kolei państwa									
	d) w dworcu kolei zachodniej w Smichowie									
	e) w dworcu kolei busztiehradzkiej w Smichowie									
	f) w dworcu kolejowym w Bubnie									
	g) w dworcu kolei Franciszka Józefa i w dworcu kolei północnej czeskiej									
	h) w dworcu kolei północno-zachodniej.									
2	**Budjejowice** . . . . . z delegacyą w dworcu kolei w Budjejowicach.	G. II. *)	D. s. p. w Budjejowicach	„	1	1	1	1	1	1
3	**Landstrasse** . . . . . z delegacyą w Buczynie .	P. II. *) z upo. P. II.	„	Bawarya	.	.	.	.	.	.
4	**Ruda żelezna** (w dworcu pogr. kolei)	P. I. *) z upo. G. II.	D. s. p. w Pilzni	„	.	1	1	1	1	1
	z przykomorkiem w Elisenthalu.									

Uwagi do X.

Do 1: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturowanego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego, T. N. 72 i 73; od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*, od towarów całojedwabnych z człem traktatowem po 200 zł., pobór cła od kart do grania; odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 2: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73).

Do 3: Pobór cła od piwa T. N. 75 *a)* i *b)* w nieograniczonej ilości; upoważnienie P. I. w postępowaniu przewoźnem przez Bawaryę do komór głównych w Passawie i Engelhartszellu i pobocznych w Mariahilf, Saming, Haibach, Obernzell, Oberkappel, Hanging w Wegscheidt i Angerhäuser.

Do 4: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
5	**Pilzeń** (w dworcu kolei zachodniej czeskiej) . . . z delegacyami: *a)* dla posyłek pocztowych w mieście *b)* w dworcu kolei Franciszka Józefa *c)* w dworcu kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej.	G. I. *)	D. s. p. w Pilzni	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
6	**Neumark** . . . . . z delegacyą w St. Katarzynie	P. I. z upo. P. II.	„	Bawarya	.	.	.	1	.	.
7	**Brod** (w Bawaryi)	P. I. z upo. G. II.	„	„	.	1	1	1	1	1
8	**Fulmawa**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
9	**Haselbach**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
10	**Eisendorf** . . . . . z delegacyą w Schwarzach	P. II. *) z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
11	**Karłowe Wary** . . . . . z delegacyą w dworcu kolei busztiehradzkiej.	G. II. *)	D. s. p. w Chebie	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
12	**Rozvadov** . . . . . z delegacyą Waldheim (w Georgenbergu w Bawaryi)	P. II. *) z upo. P. II.	„	Bawarya	.	.	.	.	.	.
13	**Promenhof** . . . . . z delegacyą w Paulusbrunn	P. II. z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 5: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73).
Do 7: Postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.
Do 9: Pobór cła od materyałów chemicznych pomocniczych, zastrzeżonych G. II., T. N. 318 do 324 *(bis)*, (z wyjątkiem soli nawozowych, chlorku potażu i chlorku magnezynu), bez ograniczenia.
Do 10: Pobór cła od arszeniku, T. N. 320, bez ograniczenia; od sody, węglanu sodowego, T. N. 321 *a)* aż do 10.000 *kg* w jednym transporcie.
Do 11: Upoważnienie G. I. do poboru cła od posyłek pocztowych; pobór cła od tytoniu i wyrobów tytoniowych dla podróżnych aż do 7·5 *kg* i od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych i powozów naprzód lub później wysłanych.
Do 12: Delegacya w Waldheim: Postępowanie wywozowe z piwem za zwrotem podatku.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona: do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego: z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia (za zwrotem a wzg. bonifikacyą)
14	**Cheb** . . . . . z delegacyami: *a)* do posyłek pocztowych w mieście *b)* na peronie kolei żelazn. *c)* w Franciszkowych Łaźniach i w Maryańskich Łaźniach podczas pory kąpielowej od 15. maja do 15. września *d)* w Starym Albenreuth . *e)* w Mühlbachu . . . . *f)* w Liebenstein . . . . i z posterunkiem cłowym w przystanku Schoppenhof.	G. I. *) z upo. P. II. z upo. P. II.*) z upo. P. II.*)	D. s. p. w Chebie	Bawarya	1	1	1	1	1	1
15	**Wies**	P. II. *)	„	Bawarya i Saksonia	.	.	.	.	.	.
16	**Asch** . . . . . z delegacyami: *a)* w mieście *b)* przy Selberstrasse . . *c)* w Neuhausen	G. II. *) z upo. P. II.*) z upo. P. II.*)	„	„	.	1	1	1	1	1
17	**Rossbach** . . . . . z przykomorkami w Ebmath i Pfannstiel.	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	1
18	**Grün** (w Elster w Saksonii)	P. II. *)	„	Saksonia	.	.	.	.	.	.
19	**Voitersreuth** (dworzec) . z delegacyą w Voitersreuth gościniec . .	P. I. z upo. G. II. z upo. P. II.*)	„	„	.	1	1	1	.	1

Uwagi.

Do 14: Komora główna w Chebie: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73), od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Delegacye w Franciszkowych Łaźniach i Maryańskich Łaźniach: Pobór cła od tytoniu i wyrobów tytoniowych dla podróżnych aż do 7·5 *kg*, tudzież odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; delegacya w Mühlbachu: Skrócone postępowanie przewozowe na krótkich przestrzeniach w komunikacyi z Voitersreuth.

Do 15: Postępowanie przewozowe skrócone na krótkich przestrzeniach w komunikacyi z Voitersreuth.

Do 16: Pobór cła od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*; pobór cła od tytoniu i wyrobów tytoniowych dla podróżnych aż do 7·5 *kg* bez wyższego pozwolenia i odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; postępowanie przewozowe skrócone w komunikacyi z Voitersreuth; postępowanie przewoźne skrócone w komunikacyi z Grün i Neuhausen.

Delegacya przy Selberstrasse: Upoważnienia przykomorka dla Asch.

Delegacya w Neuhausen: Postępowanie przewoźne skrócone w komunikacyi z Grün i Asch.

Do 17: Pobór cła od towarów T. N. 114, 121 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 131, 158 i uwaga i od materyałów chemicznych pomocniczych, zastrzeżonych G. II. T. N. 318 do 324 *(bis)* (z wyjątkiem soli nawozowych, chlorku potażu i chlorku magnezynu) aż do 75 zł., tudzież od przędz wełnianych T. N. 154 *c* 1), *d* 1) i *e* 1); pobór cła od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*.

Do 18: Postępowanie przewoźne skrócone w komunikacyi z Asch i Neuhausen.

Do 19: Delegacya w Voitersreuth na gościńcu: Postępowanie przewoźne skrócone z piwem i beczkami piwa przez Saksonię; postępowanie przewozowe skrócone w komunikacyi z Wies, Mühlbach i Asch.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przeszczególnionymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
20	**Fleissen** (w Brambachu w Saksonii.)	P. II.	D. s. p. w Chebie	Saksonia	.	.	.	.	.	.
21	**Schönbach**	P. II. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
22	**Kraślice** (w dworcu górno-kraślickim)	G. II. *)	„	„	.	1	1	1	.	1
	z delegacyami:									
	a) w Klingenthalu . . .									
	b) w Schwaderbachu . .	z upo. P. II.								
23	**Markhansen** (w Saksonii) oraz przykomorek dla Kraślic.	P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
24	**Hirschenstand**	P. I.	„	„	.	.	.	1	.	.
	z delegacyą w Zawrzakach	z upo. P. II.								
25	**Breitenbach**	P. I. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
26	**Johanngeorgenstadt** . . (dworzec kolei)	P. I.	„	„	.	1	.	1	1	1
		z upo. G. II.								
27	**Wittigsthal** (w Saksonii) .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
28	**Bożedary**	P. II. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
29	**Wiesenthal**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
30	**Chomutów**	G. II. *)	D. s. p. w Chomutowie	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
31	**Zatec**	G. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	1
32	**Veyprty** (dworzec kolei) .	P. I. *)	„	Saksonia	.	1	1	1	1	1
		z upo. G. II.								
33	**Veyprty** (gościniec) . . .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.

U w a g i.

Do 21: Zakres działania P. I. klasy do poboru cła wchodowego od wyrobów papierowych przednich T. N. 195; od zabawek drewnianych T. N. 229 *b)*; od towarów żelaznych przednich T. N. 271; od narzędzi muzycznych T. N. 300 *b)*; od strun z jelit i od strun oprzędzionych T. N. 315 i od lakierów T. N. 335.

Do 22: Pobór cła od machin T. N. 284 *a)* i *b)*, tudzież 284 *(bis)*, od towarów bawełnianych T. N. 131 *a)* i 132 w ilości nieograniczonej; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; tytoniu i wyrobów tytoniowych dla podróżnych bez wyższego pozwolenia aż do 7·5 *kg*; przędz wełnianych T. N. 154 *b)*.

Do 25: Pobór cła od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 131, 158 i uwaga i od materyałów chemicznych pomocniczych zastrzeżonych G. II. klasy, T. N. 318 do 324 *(bis)* (z wyjątkiem soli nawozowych, chlorku potażu i chlorku magnezynu) aż do 75 zł.; od oleju ziemnego T. N. 121 *a)* aż do 300 *kg*.

Do 26: Pobór cła od machin T. N. 284 *a)* i *b)*, tudzież 284 *(bis)*, od tytoniu i wyrobów tytoniowych dla podróżnych bez wyższego pozwolenia aż do 7·5 *kg*; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 27: Postępowanie wywozowe z miazgą papierową z drzewa (miazga włóknisto-drzewna) na tektury T. N. 185 *b)* aż do 1000 *kg*; postępowanie przewoźne skrócone przez Saksonią.

Do 28: Pobór cła od przędzy bawełnianej T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)* i 125 *a)*, *b)*, *c)* aż do 5 *kg*; postępowanie przewoźne w komunikacyi z Wiesenthalem i Veyprtami.

Do 29: Postępowanie przewoźne w komunikacyi z Bożemi darami.

Do 30 i 31: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 32: Pobór cła od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*; od tytoniu i wyrobów tytoniowych dla podróżnych aż do 7·5 *kg* bez wyższego pozwolenia; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; postępowanie przewoźne w obrocie z Bożemi darami.

Do 33: Pobór cła od jedwabiu T. N. 165 *b)*, 166 *b)* i 167 aż do 50 *kg*.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
34	**Przysecznice** (w Jöhstadt w Saksonii)	P. II. *)	D. s. p. w Chomutowie	Saksonia	.	.	.	.	.	.
35	**Reitzenhain** (w Saksonii) z przykomorkiem na gościńcu ku Sebastianperku.	P. I. *) z upo. G. II.	„	„	.	1	.	1	1	.
36	**Ulmbach** (w Sazenie w Saksonii)	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
37	**Kalek**	P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
38	**Grünthal**	P. II. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
39	**Mnichów czeski**	P. II. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
40	**Georgendorf**	P. II. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
41	**Moldau** (dworzec kolei) . z delegacyą w Moldau (na gościńcu)	P. I. *) z upo. G. II. z upo. P. II.	„	„	.	1	1	.	1	1
42	**Tylny Cinnwald** (w Cinnwald w Saksonii)	P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
43	**Müglitz** (w Sächsisch Müglitz)	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
44	**Teplice** . . . . . z delegacyami: *a)* w dworcu kolei podmokielsko - duchcowskiej (Teplice-Waldthor) *b)* w dworcu kolei uściecko-teplickiej.	G. I. *)	„	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
45	**Usti** . . . . . z delegacyami: *a)* w dworcu kolei państwa *b)* w dworcu kolei północno-zachodniej *c)* na brzegu Łaby *d)* w Breźnicach n. Ł.	G. I. *)	D. s. p. w Litomierzycach	„	1	1	1	1	1	1

Uwagi.

Do 34: Pobor cla od towarów T. N. 151 *b)* aż do 200 *kg*, T. N. 259 *a)* i *b)* aż do 3000 *kg*, od wężów z kauczuku lub z kauczukiem T. N. 200 aż do 50 *kg*; odprawianie wolnych od cła koszów owocowych używanych znaczonych, także paskami opatrzonych, które służyły do posyłek wywozowych krajowych.

Do 35: Pobór cla od tytoniu i wyrobów tytoniowych dla podróżnych bez wyższego pozwolenia aż do 7·5 *kg* i odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; postępowanie przewoźne skrócone między komorą na dworcu a posterunkiem awizacyjnym i dostawniczym na gościńcu; podobnież z Raitzenhain na Saksonią do Grünthal.

Do 38: Pobór cła od zabawek kościanych T. N. 230 *b)* aż do 100 *kg*; od zabawek drewnianych T. N. 229 *b)*; zabawek (towary żelazne przednie) T. N. 271 aż do 300 *kg*; blachy żelaznej T. N. 261 *c)* aż do 1000 *kg*; kwasu siarkowego T. N. 320 *(bis)* aż do 100 *kg*; postępowanie przewoźne skrócone z Grünthalu przez Saksonią do Raitzenhain.

Do 39: Pobór cła od zabawek drewnianych lub kościanych T. N. 229 *b)* i 230 *b)* aż do 100 *kg*.

Do 40: Pobór cła od cieląt T. N. 43 aż do 15 sztuk.

Do 41: Pobór cła od machin T. N. 284 *a)* i *b)* i 284 *(bis)*; od wyrobów tytoniowych dla podróżnych bez wyższego pozwolenia aż do 7·5 *kg*; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 44: Pobór cła od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*; od towarów całojedwabnych z clem traktatowem po 200 zł.; od denaturowanej oliwy i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73; od tytoniu i wyrobów tytoniowych dla podróżnych aż do 7·5 *kg* bez wyższego pozwolenia; pobór cla od kart do grania.

Do 45: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73; od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*; odprawianie towarów wywożonych statkami do Saksonii.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
46	**Czeska Lipa**	G. I. *)	D. s. p. w Litomierzycach	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
47	**Schönwald**	P. II.	„	Saksonia	.	.	.	1	.	.
48	**Petrowice**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
	z delegacyą w Schneebergu	„	„	„	.	.	.	1	.	.
49	**Podmokle-Djeczyn** . . .	G. I. *)	D. s. k.							
	z delegacyami:		w Pradze	„	1	1	1	1	1	1
	a) w przystani w Djeczynie									
	b) w dworcu kolei północno-zachodniej w Djeczynie									
	c) w miejscu przeładowywania na Łabie w Djeczynie-Laube									
	d) w Krippen w Saksonii									
	e) w Dolnym Gruncie (stacya kolei żelaznej) . .	z upo. P. II.								
50	**Dolny Grunt** (w Szenowie w Saksonii)	P. I. *)	Radca skarbowy w Podmokłych	„	.	.	.	1	1	1
51	**Hreńsko**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
52	**Rumburk**	G. II. *) z upo. G. I.	D. s. p. w Litomierzycach	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
53	**Thomasdorf**	P. II. *)	„	Saksonia	.	.	.	1	.	.
54	**Dolny Einsiedel** (w Sobienicach w Saksonii) . . .	P. II. *) z upo. P. I.	„	„	.	.	.	1	.	.

U w a g i.

Do 47: Pobór cła od prosiąt nie ponad 10 *kg* T. N. 47 aż do 40 sztuk.

Do 48: Pobór cła od kwasu siarkowego (320 *bis*) i od kwasu azotowego 320 aż do 500 *kg*, tudzież od towarów T. N. 184 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 131 i 158 *a)*, *b)*, *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 5 *kg*.

Do 49: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73; od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami; pobór cła od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; skrócone postępowanie przewoźne w obrocie kolejami żel.

Do 50: Postępowanie awizacyjne w obrocie statków na Łabie; potwierdzanie wywozu cukru statkami z zastrzeżeniem zwrotu podatku; pobór cła od towarów T. N. 114, 119 *a)*, *b)*, 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 135, 140 do 147, 149, 150 154 *a)*, *c)* do *f)*, 155 do 162, 168 do 176, 318 do 324 *(bis)* według upoważnienia nadanego G. II. klasy; odprawianie wracających z zagranicy opakowań, które służyły do posyłek wywozowych krajowych.

Do 51: Odprawianie przewoźne do Podmokłych-Djeczyna i Dolnego Gruntu.

Do 52: Pobór cła od przędz wełnianych T. N. 154 *b)* i od oliwy denaturowanej i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73; od tkanin całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; skrócone postępowanie przewoźne w obrocie kolejami żelaznemi.

Do 53: pobór cła od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 131, tudzież 158 *a)*, *b)*, *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 5 *kg*.

Do 54: Pobór cła od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 158 *a)*, *b)*, *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 5 *kg*, od towarów bawełnianych T. N. 128 do 131 aż do 75 zł. kwoty cła, tudzież od sody i chlorku wapna T. N. 321 i 322 bez ograniczenia, od bieli ołownej i od bieli cynkowej T. N. 324 aż do 200 *kg*; postępowanie przewozowe skrócone w obrocie z Hilgersdorfem, Podmokłemi-Djeczynem (Szenową).

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona: do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego: z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przywozowymi bez ograniczenia (za zwrotem a wzg. bonifikacyą)
55	**Lobdow** (na Raupenbergu)	P. I. *)	D. s. p. w Litomierzycach	Saksonia	.	.	.	1	.	.
56	**Hilgersdorf**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
57	**Rosenhain** (w Sohlandzie w Saksonii)	P. II. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
58	**Fugau** (w Saksonii) . . .	P. II. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
59	**Georgswalde** (w dworcu pogranicznym w Ebersbachu w Saksonii). z delegacyą: na gościńcu Georgswaldeńskim	P. I. *) z upo. G. I. z upo. P. II.	„	„	.	1	.	1	.	.
60	**Aloisburg**	P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
61	**Oberhennersdorf** . . .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
62	**Warnsdorf** II. dzielnica .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
63	**Warnsdorf** . . . . . z delegacyą w Starym Warnsdorfie *)	G. II. *) z upo. G. I.	„	„	1	1	1	1	1	1
64	**Warnsdorf** VII. dzielnica .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
65	**Schanzendorf** . . . . . z delegacyą w Niederlichtenwald.	P. II. *) z upo. P. II. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
66	**Liberec** . . . . . z delegacyą w dworcu kolei.	G. I. *)	„	Wnętrze	1	1	1	1	1*)	1

Uwagi.

Do 55: Pobór cła jak pod 53, tudzież od towarów zastrzeżonych G. II. klasy T. N. 318 do 324 *(bis)* (wyjąwszy sole nawozowe, chlorek potażu i chlorek magnezynu) aż do 500 *kg*.

Do 56: Postępowanie przewozowe skrócone w obrocie z Dolnym Einsiedlem.

Do 57: Pobór cła od prosiąt po 40 sztuk w jednym transporcie, od papieru pstrego T. N. 191 aż do 1000 *kg* w jednym transporcie.

Do 58: Pobór cła od pilśni, towarów pilśniowych i kapeluszy pilśniowych T. N. 162 *b)*, *c)*, 174 (z wyjątkiem uwagi) aż do 15 zł.; tudzież od prosiąt mniej niż po 10 *kg* ważących aż do 40 sztuk.

Do 59: Pobór cła od tytoniu i wyrobów tytoniowych dla podróżnych aż do 7·5 *kg* bez wyższego pozwolenia; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; postępowanie przewoźne w obrocie kolejowym.

Do 61: Jak pod 53, tudzież pobór cła od nici lnianych T. N. 137 *d)*, od rzemieni ruchodawczych i sieci T. N. 216 aż do 100 *kg*; postępowanie przewoźne skrócone przez Saksonią.

Do 62: Postępowanie przewozowe do Warnsdorfu VII. dzielnica.

Do 63: Pobór cła od tytoniu i wyrobów tytoniowych dla podróżnych aż do 7·5 *kg* bez wyższego pozwolenia; od oliwy denaturowanej i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73; od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Delegacya w przystanku Starym Warnsdorfie: Ograniczona do ekspedycyi w obrocie osobowym.

Do 64: Pobór cła od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)* i 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 aż do 131 wł., 158 *a)*, *b)*, *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 5 *kg*; od kwasu solnego T. N. 320 aż do 500 *kg*; postępowanie przewoźne przez Saksonią do Niederlichtenwalde, Waltersdorfu, Schanzendorfu, Petrowic pod Jabłonnem, przed Hradkiem i do Kunnersdorfu i postępowanie przewozowe do Warnsdorfu II. dzielnica.

Do 65: Pobór cła od przędz wełnianych T. N. 154 (z wyjątkiem 154 *b*) aż do 200 *kg*; postępowanie przewoźne w ogólności.

Delegacya w Niederlichtenwald: Wzajemne przekazywanie towarów przewozowych; postępowanie przewoźne skrócone przez Saksonią do Warnsdorfu VII. dzielnica.

Do 66: Pobór cła jak pod 1; odprawianie wolnych od cła rzeczy przesiedlców; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami; postępowanie przewoźne skrócone w obrocie kolejami żelaznemi.

Postępowanie wywozowe z cukrem wywożonym koleją łączącą południowo-północną niemiecką.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona: do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego: z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przywozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
67	**Jablonec** . . . . . z delegacyą w zabudowaniu urzędu pocztowego i telegraficznego.	G. II.	D. s. p. w Litomierzycach	Wnętrze	.	1	1	1	1	1
68	**Petrowice** (pod Jabłonnem)	P. II. *)	„	Saksonia	.	.	.	.	.	.
69	**przed Hradkiem** . . . . z delegacyą w Wetzwalde	P. I. *) z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
70	**Zytawa** (w Saksonii) . . .	G. I. *)	„	„	1	1	1	1	1	1
71	**Zgorzelec** (w Prusach) . .	G. I. *)	„	Prusy	.	.	.	.	.	1
72	**Zawidów** (w dworcu pogranicznym w Prusach) .	P. I. *) z upo. G. II.	„	„	.	1	.	1	1	1
73	**Kunnersdorf**	P. II. *) z upo. P. I.	„	Saksonia	.	.	.	.	.	.
74	**Weigsdorf** . . . . . z delegacyą w Engelsdorf	P. II. *) z upo. P. II.								
75	**Ebersdorf**	P. I.	„	Prusy	.	.	.	.	.	.
76	**Heinersdorf**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
77	**Nove Mesto**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
78	**Hermsdorf** . . . . . z delegacyą w dworcu kolei.	P. I. z upo. G. II.	„	„	.	1	.	.	.	1

Uwagi.

Do 67: Odprawianie rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 68: Jak pod 53; tudzież postępowanie przewoźne przez Saksonią do Warnsdorfu VII. dzielnica.

Do 69: Jak do 53.

* Delegacya w Wetzwalde: Postępowanie przewoźne przez Oppelsdorf i Reichenau do Kunnersdorfu, a względnie przez Oppelsdorf i Markersdorf do Hermsdorfu.

Do 70: Pobór cła jak do 1, z wyjątkiem tkanin całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; postępowanie przewoźne skrócone w obrocie kolejami żelaznemi; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Do 71: Postępowanie awizacyjne, jednak ograniczone do towarów oddawanych na kolej żelazną w Zgorzelcu a przeznaczonych do monarchii austryacko-węgierskiej lub poza jej obręb.

Do 72: Pobór cła od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych: postępowanie przewoźne skrócone przez Prusy w obrocie kolejami żelaznemi; postępowanie z przywozem i przewozem roślin.

Do 73: Postępowanie przewoźne skrócone do Warnsdorfu, Jędrychowa i Nowego Mesta.

Do 74: Pobór cła od przędz lnianych T. N. 137 *a). b), c)* i *d)*, 1 i 2 bez ograniczenia ilości.

Do 76: Pobór cła od przędz wełnianych (T. N. 154) bez ograniczenia; również od towarów 124 *a). b).* 124 *(bis) a). b). d),* 125 *a), b), c)* i od materyałów chemicznych pomocniczych, zastrzeżonych G. II. T. N. 318 do 324 *(bis)* (z wyjątkiem soli nawozowych, chlorku potażu i chlorku magnezynu) aż do 75 zł.; nadto od towarów T. N. 128 do 131, tudzież 158 *a). b). c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 5 *kg*; przędz bawełnianych T. N. 124 *c)* bez ograniczenia; postępowanie przewoźne skrócone w obrocie z Kunnersdorfem.

Do 77: Pobór cła od bydła rzeźnego i pociągowego T. N. 39 do 43, 46, 47 do 40 sztuk, nadto jak do 53; postępowanie przewoźne skrócone z Kunnersdorfem.

Do 78: Jak do 76; jednakże przędze bawełniane T. N. 124 *c)* tylko aż do 75 zł.; odprawianie towarów w obrocie przewoźnym przez obszar królewsko saski, wracających przez c. k. komory w Żytawie, Warnsdorfie i Georgswalde—Eberswalde, tudzież postępowanie przewoźne przez c. k. komorę pomocniczą w Zawidowie.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi podzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przywozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
79	**Trutnów** . . . . . z delegacyami: *a)* w dworcu kolei w Trutnowie	G. II. *)	D. s. p. w Iczynie	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
	b) w Spindelmühle . . .	z upo. P. II.								
	c) w Małej Upie	z upo. P. II.		Prusy	.	.	.	1	.	.
	d) w Petrowicach pod Chwalecem	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
80	**Nowy Swiet**	P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
81	**Königshan**	P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
	z deleg. w Alberzycach .	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
82	**Libawa** (w dworcu kolei pogranicznym w Prusach)	G. II. *)	„	„	.	1	1	1	1	1
83	**Merkelsdorf**	P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
84	**Neusorge**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
85	**Halbstadt** (w dworcu kolei pogranicznym)	G. II. *)	„	„	.	1	1	1	1	1
86	**Janowice**	P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
87	**Broumow**	P. I. *)								
	z delegacyą w Bożanowie.	z upo. G. II.	„	Wnętrze	1	1	1	1	1	.
88	**Mittolsteine**	P. I. *)								
		z upo. G. II.	„	Prusy	1	1	.	.	.	1
89	**Ottendorf**	P. II. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
90	**Nachod**	P. I. *)	D. s. p. w Chrudimie	„	.	.	.	1	.	1
91	**Oleśnice**	P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
92	**Bartuszowice**	P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
	z delegacyą w Kunsztacie	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.

Uwagi.

Do 79: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73; od machin T. N. 284 *a)*, *b)* i 284 *(bis)*; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 82: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73; od machin T. N. 284 *a)*, *b)* i 284 *(bis)*; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; postępowanie przewoźne skrócone w obrocie przez Prusy kolejami żelaznemi; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Do 84: Postępowanie przewozowe skrócone do Ottendorfu.

Do 85: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73; od machin T. N. 284 *a)*, *b)* i 284 *(bis)*; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami; postępowanie przewoźne skrócone w obrocie przez Prusy kolejami żelaznemi.

Do 87: Pobór cła od machin T. N. 284 *a)*, *b)* i 284 *(bis)*; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 88: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; postępowanie awizacyjne skrócone przy ekspedyowaniu pakunku osób do wód jadących, które udają się na Nachod—Halbstadt, Brumow—Mittelsteine—Cudową (Prusy); postępowanie przewoźne w obrocie kolejowym przez obszar pruski.

Do 89: Postępowanie przewozowe skrócone do Neusorge i Nachodu, z rozszerzeniem na obrót przewoźny do Halbstadtu.

Do 90: Pobór cła od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 131, 158 *a)*, *b)*, *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 75 zł.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
93	**Dolnalipka**	P. II.	D. s. p. w Chrudimie	Prusy	.	.	.	1	.	.
94	**Mittelwald**	P. I. *) z upo. G. II.	„	„	.	1	1	1	1	1
95	**Kolin**	G. II.	D. s. p. w Czasławie	Wnętrze	.	1	1	1	1	1
	XI. Morawia. C. k. dyrekcya skarbowa krajowa w Bernie.									
1	**Berno** . . . . . z delegacyą w dworcu kolei.	G. I. *)	D. s. p. w Bernie	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
2	**Ołomuniec** . . . . . z delegacyą w dworcu kolei.	G. I. *)	D. s. p. w Ołomuńcu	„	1	1	1	1	1	1
3	**Nowy Jiczyn**	G. I.	„	„	.	1	1	1	1	1
4	**Morawska Szenawa** . .	G. I.	„	„	.	1	1	1	1	1
5	**Igława**	G. II. *) i urząd podatkowy główny	D. s. p. w Igławie	„	.	.	.	.	.	.
6	**Znojmo**	G. II. *) i urząd podatkowy główny	„	„	.	.	.	.	.	.
	XII. Śląsk. C. k. dyrekcya skarbowa w Opawie.									
1	**Białawoda**	P. II.	Inspektorat skarbowy w Cukmantlu	Prusy	.	.	.	.	.	.
2	**Jawornik** . . . . . z przykomorkami w Krautenwalde i Białym Potoku.	P. I. *)	„	„	.	.	.	1	.	1

Uwagi.

Do 94: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73; od machin T. N. 284 *a)*, *b)* i 284 *(bis)*; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; postępowanie przewoźne skrócone przez Prusy w obrocie kolejowym; postępowanie przywozowe i przewozowe z roślinami.

Do 95: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Uwagi do XI.

Do 1: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73 i od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*; odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 2: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73; odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 5 i 6: Z ograniczeniem do poboru cła od posyłek pocztowych aż do ilości ustanowionej dla komor głównych II. klasy; do poboru cła od towarów rewidowanych wewnętrznie na innej komorze; do odprawiania towarów wywozowych: do czynności urzędowych przewoźnych i kontrolnych z towarami; odprawianie towarów wywożonych w postępowaniu zapiskowem na sprzedaż targową lub niepewną.

Uwagi do XII.

Do 2: Pobór cła od towarów T. N. 114, 121 *a)*, 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 131. 158 *a)*, *b)* i *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 75 zł.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona: do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego: z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	za zwrotem a wzg. bonifikacyą: z towarami przewozowymi bez ograniczenia
3	**Heinersdorf pruski** (dworzec kolei)	G. II. *)	Inspektorat skarbowy w Cukmantlu	Prusy	.	1	1	1	1	1
4	**Vidnawa**	P. I. *)	„	„	.	.	.	1	.	1
5	**Mikułowice**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
6	**Cukmantel**	P. I. *)	„	„	.	.	1	1	.	.
7	**Ziegenhals** (w Prusach) w dworcu kolei	G. II. *)	„	„	.	1	1	1	1	1
8	**Jędrychów**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
9	**Bartułtowice**	P. I. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
10	**Osobłoga** . . . . . z przykomorkiem w Aubergu, Rüllenhausen i Stubendorf, tudzież delegac. cłową w Rausen	P. I. *) z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
11	**Kuńczyce Wielkie** . . .	P. II. (na czas ograniczony)	„	„	.	.	.	.	.	.
12	**Spieglice** (oddział straży skarbowej)	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
13	**Olbrachcice**	P. II.	Inspektorat skarb. wyższy w Opawie	„	.	.	.	.	.	.
14	**Karniów** (dworzec) . . . z delegacyą w dworcu kolei w Lobenstein .	G. II. z upo. P. II.	„	„	1	1	1	1	1	1
15	**Karniów** (miasto)	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
16	**Opawa** z delegacyami: *a)* dla przedmiotów pocztowych w budynku pocztowym i telegraficznym . *b)* w dworcu kolei państwa	G. I. *)	„	„	1	1	1	1	1	1
17	**Katarzynka**	P. I.	„	„	.	.	.	1	.	1
18	**Katarzynka** (gośc. pilcki) .	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
19	**Dehylów**	P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 3: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; postępowanie przewoźne przez Prusy w obrocie kolejami żelaznemi.

Do 4. 5 i 6: Pobór cła od towarów T. N. 124 *a), b), c),* 124 *(bis) a), b), c), d),* 125 *a), b), c),* 128 do 131, 158 *a), b), c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 75 zł.

Do 7: Postępowanie przewoźne skrócone przez Prusy w obrocie kolejami żelaznemi; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; przywóz i przewóz roślin.

Do 9: Jak do **4.**

Do 10: Jak do 2.

Do 14: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73) i od przędz wełnianych T. N. 154 *b);* postępowanie przewoźne skrócone przez Prusy w obrocie kolejami żelaznemi; przywóz i przewóz roślin.

Do 16: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); przywóz i przewóz roślin.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
20	**Cieszyn**	G. II.	Inspektorat skarb. wyższy w Cieszynie	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
21	**Bielsk** . . . . . z delegacyą w budynku pocztowym.	G. II. *)	„	„	.	1	1	1	1	1
22	**Dziedzice** (dworzec) . . . z przykomorkiem we wsi Dziedzicach.	G. II. *)	„	Prusy	.	1	1	1	.	1
23	**Bogumin** (dworzec) . . .	G. I. *)	„	„	.	1	1	1	1	1
24	**Bogumin** (miasto)	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
25	**Piotrowice**	P. II.	„	„	.	.	.	1	.	.
26	**Przywóz**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
27	**Strumień**	P. I.	„	„	.	.	.	1	.	.
	XIII. Galicya. C. k. Dyrekcya skarbowa krajowa we Lwowie.									
1	**Oświęcim** . . . . . z delegacyą w Zabrzegu .	G. II. *) z upo. P. II	D. s. p. w Wadowicach	Prusy	.	1	1	1	1	1
2	**Chełmek**	P. I.	D. s. p. w Krakowie	„	.	.	.	.	.	.
3	**Jaworzno**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
4	**Szczakowa** . . . . . z oddziałem straży skarbowej w Lgocie.	G. II. *)	„	Prusy i Rosya	.	1	1	1	1	1
5	**Modlnica**	P. II.	„	Rosya	.	.	.	.	.	.
6	**Węgrzce**	P. I.	„	„	.	.	1	.	.	1
7	**Kocmyrzów**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
8	**Kraków** . . . . . z delegacyą w Cle . . .	G. I. *) P. II. *)	„	Wnętrze Rosya	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .

Uwagi.

Do 20: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 21: Pobór cła od oliwy denat. i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73) i od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 22: Jak do 21; przywóz i przewóz roślin; skrócone postępowanie przewoźne przez Prusy w obrocie kolejami żelaznemi.

Do 23: Przywóz i przewóz roślin; skrócone postępowanie przewoźne przez Prusy w obrocie kolejami żelaznemi.

Uwagi do XIII.

Do 1: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; przywóz i przewóz roślin; postępowanie przewoźne skrócone przez Prusy w obrocie kolejami żelaznemi.

Do 4: Postępowanie przewoźne skrócone przez Prusy w obrocie kolejami żelaznemi; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; przywóz i przewóz roślin.

Do 7: Pobór cła od cukru surowego poniżej sztandardu Nr. 19 aż do 50 *kg*.

Do 8: Pobór cła od oliwy denat. i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.

Delegacya w Cle: Ograniczona do odprawiania towarów bezwarunkowo od cła uwolnionych, tudzież obrotu osobowego; do pobierania cła od towarów T. N. 23 i 38, od świń, prosiąt, masła, słoniny i sera (T. N. 46, 47, 65, 66 i 85), w ilości ustanowionej dla P. II.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
9	**Tarnów**	G. II.	D. s. p. w Tarnowie	Wnętrze	.	.	.	.	.	1
10	**Niepołomice** . . . . . z delegacyą w Sierosławicach	P. I. / z upo. P. II. *)	„	Rosya	.	.	.	.	.	1
11	**Uście jezuickie** . . . . z delegacyą clową w Borusowej	P. II. / z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
12	**Szczucin**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
13	**Nadbrzezie** . . . . . z delegacyą w miejscu przeładowywania na kolei żelaznej.	P. I.	D. s. p. w Rzeszowie	„	.	1	.	.	.	.
14	**Chwałowice** . . . . . z przykomorkiem w Łążku	P. I. *) / z upo. P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	1
15	**Koziarnia**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
16	**Kuryłówka**	Oddział straży skarbowej *)	D. s. p. w Jarosławiu	„	.	.	.	.	.	.
17	**Majdan sieniawski** . . .	P. II.	D. s. p. w Przemyślu	„	.	.	.	.	.	.
18	**Przemyśl** . . . . . z oddziałem straży skarbowej w Jarosławiu w charakterze delegacyi.	G. II. *) i urząd podatkowy główny	„	Wnętrze	.	.	.	.	.	.
19	**Bełzec** z delegacyą w dworcu kolei	P. I.	D. s. p. w Żółkwi	Rosya	.	.	.	.	.	1
20	**Uhrynów**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
21	**Lwów** z delegacyą w dworcu kolei *)	G. I.	D. s. p. we Lwowie	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
22	**Stojanów** . . . . . z przykomorkiem w Czerkowatycach.	P. II.	D. s. p. w Brodach	Rosya	.	.	.	.	.	.
23	**Brody**	G. I.	„	„	.	1	1	1	1	1
24	**Strzemilce**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
25	**Folwarki** (na rogatce Radziwiłowskiej)	P. II. / z upo. P. I.	D. s. p. w Brodach	„	.	.	.	.	.	.
26	**Tarnopol** . . . . . z delegacyami: *a)* w dworcu kolei; *b)* w Budzie zbaraskiej .	G. II. *) i urząd podatkowy gł. / z upo. P. II.	D. s. p. w Tarnopolu	Wnętrze / Rosya	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 10: Delegacya w Sierosławicach: Pobór cła od świń i prosiąt (T. N. 46 i 47).

Do 14: Pobór cła od towarów T. N. 128, 129, 130, 131, 158 *a), b), c),* także uwaga aż do 3 *kg.*

Przykomorek w Łążku: Ograniczony do towarów przeznaczonych na własny użytek mieszkańców Łążka i okolicy, które w drodze do miejsca przeznaczenia nie przechodzą przez P. I. w Chwałowicach.

Do 16: Konwojowanie towarów krajowych, Sanem spławianych do komory pomocniczej w Koziarni.

Do 17: Pobór cła od świń i prosiąt bez ograniczenia.

Do 18: Ograniczona do pobierania cła od posyłek pocztowych aż do ilości ustanowionej dla G. II.; do poboru cła od towarów rewidowanych wewnętrznie na innej komorze; do odprawiania towarów wywozowych; do czynności urzędowych w obrocie przewoźnym i do kontroli towarów.

Do 21: Pobór cła od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł; odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Delegacya w dworcu kolei: Pobór cła od oliwy denat. i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73).

Do 26: Jak do 18.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona: do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego: za zwrotem a wzg. bonifikacyą: z płynami wysokowymi pędzorymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
27	**Podwołoczyska** (dworzec) z delegacyami:	G. II.	D. s. p. w Tarnopolu	Rosya	.	1	1	1	.	1
	a) w Podwołoczyskach .	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
	b) w Kałaharówce . . .									
28	**Husiatyn** z delegacyą w dworcu kolei	P. I. *)	D. s. p. w Czortkowie	„	.	.	1	.	.	1
29	**Skała** . . . . . z przykomorkiem w Skale	P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
30	**Kozaczówka** . . . . . z delegacyą w Olchowicach i przykomorkiem na linii cłowej pod Kozaczówką.	P. II. *) z upo. P. II.*)	„	„	.	.	.	.	.	.
31	**Kołomyja**	Urząd podatkowy główny*)	D. s. p. w Kołomyi	Wnętrze	.	.	.	.	.	.
32	**Stanisławów**	G. II. *) i urząd podatkowy główny	D. s. p. w Stanisławowie	„	.	.	.	.	.	.
	XIV. Bukowina. C. k. dyrekcya skarbowa w Czerniowcach.		Inspektorat skarb. w Czerniowcach							
1	**Czerniowce**	G. I. *)		Wnętrze	1	1	1	1	1	1
2	**Nowosielica** . . . . . z delegacyą na gościńcu w Nowosielicy . . .	G. II. z upo. G. II.		Rosya	.	1	1	1	.	1
3	i przykomorkiem nad rzeką Prutem.									
4	**Zuryn**	P. I.	„	Rumunia	.	.	1	.	.	1
	Synowódzko	P. I. *)	Inspektorat skarbowy w Radowcach	„	.	.	1	1	1	1
5	**Ickany** (dworzec kolei) .	G. II. *)	Inspektorat skarbowy w Suczawie	„	1	1	1	1	1	1

Uwagi.

Do 27: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 28: Upoważnienie składowe komory głównej.

Do 30: Komora pomocnicza w Kozaczówce: Potwierdzenie wywozu transportów soli z urzędów sprzedaży soli w Kossowie i Kaczyce.

Delegacya w Olchowicach: Ograniczona do odprawiania towarów bezwarunkowo od cła uwolnionych i do poboru cła od towarów T. N. 23 do 38 i 55.

Do 31: Ograniczona do odprawiania towarów wywozowych bezwarunkowo od cła uwolnionych w postępowaniu awizacyjnem.

Do 32: Jak do 18.

Uwagi do Bukowiny.

Do 1: Pobór cła od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 4: Pobór cła od towarów T. N. 124 *a), b), c),* 124 *(bis) a), b), c), d),* 125 *a), b), c),* 128 do 131, 158 *a), b), c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 75 zł.

Do 5: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; przywóz i przewóz roślin.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
6	**Nowe Ickany** (gościniec oraz przykomorek dla dworca ickańskiego).	P. II.	Inspektorat skarbowy w Suczawie	Rumunia	.	1	.	.	1	.
7	**Bunestie**	P. II *)	„	„	.	.	.	.	.	.
8	**Bajaszestie**	P. I. *)	„	„	.	.	1	1	.	1
9	**Guranegri**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
	B. **Kraje korony węgierskiej.**									
1	**Budapeszt** . . . . . z delegacyami:	G. I. *)		Wnętrze	1	1	1	1	1	1
	a) na dworcu kolei zach. .	z upo. G. II. *)		„	.	1	.	.	.	.
	b) na dworcu ciężarowym nad brzegiem Dunaju .	z upo. G. II. *)		„	.	1	.	.	.	.
	c) na dworcu kolei połud.	z upo. G. II.		„	.	1	1	1	1	1
	d) na wybrzeżu Dunaju	z upo. G. II.	król. węg.	„	.	1	1	1	1	1
	e) w kamieniołomie . . .	*)	Dyrektor	„	.	.	.	1	.	.
	f) w król. węgier. urzędzie pocztowym Nr. 70 . .	z upo. G. I.	starszy cłowy	„	.	1	.	.	.	.
	g) w składach wolnych .	z upo. G. I.		„	.	1	1	1	1	1
	h) w rafineryi nafty . . .	*)		„	.	.	.	.	.	.
	i) w fabryce jelit . . .	*)		„	.	.	.	.	.	.
	j) na dworcu kolei wschodniej	z upo. G. II.*)		„	.	1	.	.	.	.

Uwagi.

Do 7: Pobór cła od świń i prosiąt T. N. 46, 47 aż do 30 sztuk i od olejów ziemnych T. N. 119 *a)*, *b)* i 121 *a)* aż do 20 zł.

Do 8: Pobor cła od olejów ziemnych T. N 119 *a)*, *b)* i 121 *a)* aż do 100 zł.; od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128 do 131, 158 *a)*, *b)*, *c)* (z wyjątkiem uwagi) aż do 75 zł.; odprawianie wolnych od cła, wracających z zagranicy opakowań z posyłek wywozowych krajowych.

Uwagi do *B.*

Do 1: Pobór cła od przędz wełnianych T. N. 154 *b)*; od oliwy denat. i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); od towarów całojedwabnych z clem traktatowem po 200 zł.; pobór cła od kart do grania; odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 1 *a)*: Pobór cła od posyłek nadchodzących pociągami wschodnimi umyślnymi.

Do 1 *b)*: Pobór cła od posyłek towarowych nadchodzących z zagranicy, które są wprawdzie przekazane na komorę główną budapeszteńską, ale z powodu wielkiej objętości i wagi nie mogą być powiezione na komorę główną, lecz wyładowują się w dworcu kolei w zakresie działania G. II.

Do 1 *e)*: Postępowanie celnicze ze świniami nadchodzącemi z zagranicy, które mają być pomieszczone w chlewach kontumacyjnych; odprawianie wolnych od cła z zagranicy w postępowaniu zapiskowem wracających próżnych flaszek z piwa I. węg. browaru akcyjnego.

Do 1 *h)*: Odprawianie wolnych od cła beczek naftowych próżnych, używanych, drewnianych, do rafineryi nadchodzących.

Do 1 *i)*: Postępowanie celnicze wchodowe i przewozowe z wszystkiemi posyłkami jelit nadchodzącemi do fabryki z zagranicy.

Do 1 *j)*: Pobór cła wchodowego od posyłek pospiesznych, nadchodzących z zagranicy a przeznaczonych do Budapesztu.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona: do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego: za zwrotem a wzg. bonifikacyą: z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
2	**Arad**	G. II. *)	D. s. w Aradzie	Wnętrze	.	1	1	1	1	1
3	**Törzburg dolny** (Alsó Törcsvár)	P. I.	D. s. w Braszowie	Rumunia	.	.	.	.	.	.
4	**Braszów** (Kronstadt) . .	G. I. *)	„	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
5	**Braza**	P. II.	„	Rumunia	.	.	.	.	.	.
6	**Tömösz górny** (Felsö Tömös)	P. I.	„	„	.	.	.	.	1	.
7	**Törzburg górny** (Felsö-Törcsvár)	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
8	**Sancz Stary** (Altschantz) .	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
9	**Predeal**	G. II.	„	„	.	1	1	1	1	1
10	**Debreczyn**	G. II. *)	D. s. w Debreczynie	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
11	**Vulkan**	P. I.	D. s. w Dewie	Rumunia	.	.	.	.	.	.
	z delegacyą w Szurduku .	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
12	**Rjeka**	G. I. *)	D. s. w Rjece	Wybrzeże morskie	1	1	1	1	1	1
	z delegacyami:									
	a) na Salvatorquai (*w Punto franco*)	z upo. G. II.	„	„	.	1	1	1	1	1
	b) na Zichymolo . (*w Punto franco*)	z upo. G. II.	„	„	.	.	.	.	.	1
	c) na Szaparyriva . (*w obszarze cłowym*)	z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.
	d) na Adamichmolo (*w obszarze cłowym*)	z upo. P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
	e) na brzegu wschodnim . . . . . (*w obszarze cłowym*)	z upo. P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
	f) w Barosshafen . (*w obszarze cłowym*)	z upo. P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
	g) w porcie dla nafty (*w obszarze cłowym*)	G. II.	„	„	.	.	.	.	.	1

Uwagi.

Do 2: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; pobór cła od oliwy denat. i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 4: Pobór cła od oliwy denat. i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); pobór cła od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł. i od przędzy wełnianej T. N. 154 *b)*.

Do 6: Przywóz i przewóz roślin.

Do 7: Pobór cła od potażu T. N. 321 *a)* bez ograniczenia.

Do 8: Pobór cła od bydła rzeźnego i pociągowego T. N. 39 aż do 49 bez ograniczenia.

Do 9: Odprawianie wolnych od cła wracających z zagranicy w postępowaniu zapiskowem próżnych flaszek z piwa Drehera; przywóz i przewóz roślin; postępowanie przewozowe z tytoniem we własnym zakresie działania bez względu na wagę.

Do 10: Pobór cła od towarów T. N. 128, 129, 130, 131 i 158 aż do 300 zł.; od oliwy denaturowanej i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); pobór cła od kart do grania; odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 11: Przywóz i przewóz roślin.

Do 12: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturow. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); odprawianie wolnych od cła wracających w postępowaniu zapiskowem próżnych flaszek z piwa Drehera; pobór cła od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; odprawianie wolnych od cła flaszek z piwa Spółki akcyjnej wyrobu słodu i piwa w Wielkiej Kanissie, które wywiezione były pełne a wracają próżne, w postępowaniu zapiskowem, także gdy wracają próżne przez Rjekę; przywóz i przewóz roślin; przekazywanie posyłek, które mają być wiezione morzem do Wenecyi a stamtąd koleją żelazną do Tyrolu, w obrocie dotykającym linii cłowej za kartą przewodnią i pod zamknięciem opakowania.

Delegacye *d). e), f)*: Odprawianie wolnych od cła próżnych znaczonych opakowań i naczyń wracających z zagranicy.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
13	**Raba** (Györ)	G. II. *)	D. s. w Rabie	Wnętrze	.	1	1	1	1	1
14	**Koszyce**	G. II. *)	D. s. w Koszycach	„	1	1	1	1	1	1
15	**Koloszvar** (Klausenburg) .	G. II. *)	D. s. w Koloszvarze	„	.	1	1	1	1	1
16	**Rżowa**	G. I. *)	D. s. w Lugos	Serbia						
	z delegacyami:			i Rumunia	1	1	1	1	1	1
	a) w dworcu kolei	z upo. G. II. *)	„	„	.	1	1	1	1	1
	b) Wodicki Młyn	z upo. P. II., wzgl. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
	c) w Drenkowie . . .	z upo. P. II. *)	„	„	.	1	1	1	1	1
	d) w Sviniczy	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
	e) przy przewozie w Ada-Kaleh	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
17	**Baziasz**	G. II. *)	„	Serbia	.	1	1	1	1	1
	z delegacyą w Palance .	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
18	**Bjelobreska**	P. I. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
19	**Moldowa stara**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.

U w a g i.

Do 13, 14 i 15: Pobór cła od oliwy denaturowanej, denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 16: Pobór cła od oliwy denaturowanej, denaturow. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych, rzeczy przesiedleców a względnie mienia przybyszów; odprawianie wolnych od cła wracających z zagranicy próżnych flaszek z piwa Drehera w postępowaniu zapiskowem; przywóz i przewóz roślin; postępowanie przewozowe z zagranicznemi posyłkami tytoniu bez ograniczenia; pobór cła wchodowego od tytoniu dla gości w Łaźniach Herkulesowych bez wyższego pozwolenia aż do 2·8 *kg.*; odprawianie bez cła takich towarów z zagranicy wracających, które nie w postępowaniu zapiskowem były wyprowadzone, aż do 50 zł. i takich towarów krajowych przez Spółkę żeglugi parowej na Dunaju transportowanych, które były wprawdzie przeznaczone do stacyi krajowej ale przez omyłkę wywiezione zostały na Rżową za granicę i ze względu na ich pierwotne przeznaczenie wracają do Rżowy.

Do 16 *a)*: Postępowanie przewozowe z posyłkami tytoniu nadchodzącemi pocztą.

Do 16 *b)*: Odprawianie celnicze posyłek pocztowych i rzeczy podróżnych w zakresie działania P. I. a innych towarów w zakresie działania P. II., nadto potwierdzanie wyjścia tych towarów wywozowych i przewozowych, które wiezione są na kołach do Rumunii pod dozorem straży skarbowej przez stacyę do przeładowywania koło domu strażniczego Nr. 106, tudzież przekazywanie towarów nadchodzących z Rumunii drogą lądową, t. j. na kołach, a które mają być dalej powiezione statkami wodnymi.

Do 16 *c)*: Przekazywanie zapomocą karty przewodniej do innej komory w zakresie działania P. I. towarów nadchodzących Dunajem z Rumunii i Bulgaryi.

Do 17: Postępowanie awizacyjne co do tych towarów zagranicznych nieoclonych, które nadchodzą koleją żelazną pod zamknięciem miejsca ładunku i mają być przeładowane na statek sposobny do zamknięcia miejsca ładunku a potem wiezione drogą wodną, znowu wychodzą za granicę pod Rżową; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych, rzeczy przesiedleców a względnie mienia przybyszów, tudzież pobór cła od tytoniu i wyrobów tytoniowych dla podróżnych aż do 7·5 *kg* bez wyższego pozwolenia; postępowanie wywozowe z towarami przewozowymi i wywozowymi, z wyjątkiem wysłanych z zastrzeżeniem zwrotu podatku, na żądanie stron, jeżeli owe posyłki były przekazane innym komorom do postępowania wywozowego; zezwalanie, żeby statków między Zemuniem, Bazyaszem i Rżową kursujących a także do brzegu serbskiego zawijających, używano do przewozu towarów krajowych lub zagranicznych oclonych, nadchodzących koleją żelazną do Bazyaszu a przeznaczonych do Panczewa, Zemunia lub do innej stacyi krajowej jeszcze wyżej leżącej; przywóz i przewóz roślin.

Do 18: Pobór cła od bydła rzeźnego i pociągowego bez ograniczenia, jeżeli dwóch urzędników wykona oględziny.

Do 19: Odprawianie wolnych od cła wracających próżnych flaszek z kwasu siarkowego.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya urzędu	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona: do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego: za zwrotem a wzg. bonifikacyą: z płynami wysokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przywozowymi bez ograniczenia
20	**Panczewo**	G. II. *)	D. s. w Beczkereku wielkim	Serbia	.	.	.	.	.	1
	z delegacyami:									
	a) nad Dunajem (przedkwarantanna) . .	*)		„	.	.	.	.	.	.
	b) w Homolicy	*)		„	.	.	.	.	.	.
21	**Das Szerdahely**	P. II.	D. s. w Sybinie	Rumunia	.	.	.	.	.	.
22	**Sybin** (Hermannstadt) . .	G. II. *)	„	Wnętrze	.	1	1	1	1	1
23	**Vöröstorony** (Rothenthurm)	G. II. *)	„	Rumunia	.	.	.	.	1	1
24	**Wielki Waradyn**	G. II.	D. s. w Wielkim Waradynie	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
	z delegacyą:									
	w Mezö-Telegd	*)		„	.	.	.	.	.	.
25	**Pożoń** (Pressburg)	G. I. *)	D. s. w Pożoniu	„	1	1	1	1	1	1
	z delegacyą:									
	w rafineryi nafty Apollo .			„	.	.	.	.	.	.
26	**Bodza-Krasna**	P. I. *)	D. s. w Szt. György	Rumunia	.	.	1	.	.	.
27	**Dżeluście** (Gyulafalva Commando)	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
28	**Soósmezö**	P. I. *)	„	„	.	.	1	1	1	1

Uwagi.

Do 20: Przywóz i przewóz roślin i odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 20 *a)*: Odprawianie towarów od cła uwolnionych; pobieranie cła od bydła rzeźnego i pociągowego aż do 5 sztuk i od takich ilości towarów, od których opłata cłowa wynosi mniej niż 5 zł.; co do towarów krajowych lub zagranicznych oclonych, które podróżni wiozą z sobą na statkach krążących między Panczewem i Rżową i zawijających do brzegu zagranicznego, przekazywanie ich za pomocą ceduły awizacyjnej do komory głównej w Zemuniu lub jednej z komór leżących poniżej.

Do 20 *b)*: Odprawianie przywozowe i wywozowe przedmiotów wolnych od cła w zakresie działania P. II.

Do 22: Jak do 13.

Do 23: Przywóz i przewóz roślin.

Do 24: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturowanego oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego T. N. 72 i 73; odprawianie posyłek pocztowych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Delegacya w Mezö-Telegd: Pobór cła od olejów ziemnych, nadchodzących dla Spółki akcyjnej przemysłu olejnego biharsko-szilagyjskiej.

Do 25: Jak do 24. Pobór cła od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.

Delegacya: Pobór cła od posyłek oleju ziemnego nadchodzących do rafineryi, jakoteż wygotowywanie bolet na podatek konsumcyjny i odprawianie próżnych, używanych beczek z nafty wracających z zagranicy.

Do 26: Pobór cła od potażu T. N. 321 *b)*, bez ograniczenia.

Do 27: Przekazywanie towarów w zakresie działania P. I.

Do 28: Pobór cła od smoły T. N. 114 i od olejów ziemnych T. N. 119 i 121, uwaga 2, bez ograniczenia. Postępowanie z towarami targowymi krajowymi T. N. 174, 176 i 216, tudzież odprawianie wolnych od cła próżnych beczek używanych, znaczonych; przywóz i przewóz roślin.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
29	**Szopron** (Ödenburg) . . .	G. II. *)	D. s. w Szoproniu	Wnętrze	1	1	1	1	1	1
30	**Szegedyn**	G. II. *)	D. s. w Szegedynie	„	.	1	1	1	1	1
31	**Csik-Gyimes** (dworzec kol.)	G. II. *)	D. s. w Szekely-Udvarhely	Rumunia	.	1	1	1	1	1
32	**Csik-Gyimes**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.
33	**Gyergyó Békás**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
34	**Tölgyes**	P. I. *)	„	„	.	.	.	1	.	.
35	**Temeswar**	G. I. *)	D. s. w Temeswarze	Wnętrze	.	1	1	1	1	1
36	**Temes Kubin**	P. II. *)	„	Serbia	.	.	.	.	.	.
37	**Nowy Sad** (Ujvidék) . . .	G. II. *)	D. s. w Zomborze	Wnętrze	.	1	1	1	1	1
38	**Brod**	G. II. *)	D. s. w Pożedze	„	.	1	1	1	1	1
39	**Osiek** (Esseg)	G. II. *)	D. s. w Osieku	„	.	1	.	.	.	.
40	**Karlopago**	P. I. *)	D. s. w Gospic	Wybrzeże	.	.	.	.	.	1
41	**Seń**	G. II. *)	„	„	1	.	1	1	.	1
	z delegacyami:									
	a) w Szt. György (Św. Jerzy)	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.
	b) w Jablanacu	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.

Uwagi.

Do 29 i 30: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denat. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 31: Przywóz i przewóz roślin.

Do 32: Pobór cła od smoły T. N. 114 i od olejów ziemnych T. N. 119 i 121, uwaga 2, bez ograniczenia; odprawianie wolnych od cła worków używanych, znaczonych.

Do 34: Pobór cła od smoły T. N. 114 i od olejów ziemnych T. N. 119 i 121, uwaga 2, aż do 100 *kg*; od towarów T. N. 128 do 131 i 158 aż do 50 *kg*; przywóz i przewóz roślin; odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 35: Jak do 29. Pobór cła od kart do grania i od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.

Do 36: Pobór cła od bydła rzeźnego i pociągowego bez ograniczenia; potwierdzenie wywozu soli krajowej po zniżonej cenie do Serbii.

Do 37: Postępowanie awizacyjne do obrotu statków na Dunaju i odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; pobór cła od oliwy denaturowanej i denaturow. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73).

Do 38: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73).

Do 39: Upoważnienia G. I. w obrocie kolejowym; pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 40: Pobór cła od smoły T. N. 114 i od olejów ziemnych T. N. 119, bez ograniczenia; od towarów T. N. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 125 *a)*, *b)*, *c)*, 128, 129, 130, 131 i towarów wełnianych T. N. 158 aż do 50 *kg*.

Do 41: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych; przywóz i przewóz roślin.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona						
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego				
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą				z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem		
42	**Bakar**	P. I.	D. s.,								
	z delegacyą w Kralewicy (Porto Recé)	z upo. P. II.	w Ogulinie	Wybrzeże	.	.	.	.	.		1
43	**Novi**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.		.
	z delegacyami:										
	a) w Cirkwenicy	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.		.
	b) w Selcach	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.		.
44	**Klenak**	P. II. *)	D. s.								
			w Vukovarze	Serbia	.	.	.	1	.		1
45	**Mitrovica**	G. II. *)	„	„	.	1	1	1	1		1
	z delegacyami:										
	a) w Jaraku	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.		.
	b) w Raczy	z upo. P. II.	„	„	.	.	.	.	.		.
46	**Zemuń** (Semlin)	G. I. *)	„	„	.	1	1	1	1		1
	z delegacyami:										
	a) w dworcu kolei . . .	z upo. G. II. *)	„	„	.	1	1	1	1		1
	b) na brzegu Dunaju (Aviso piquet)	z upo. G. II.	„	„	.	1	1	1	1		1
47	**Sysak**	G. II. *)	D. s.								
			w Zagrzebiu	Wnętrze	.	1	1	1	1		1
48	**Zagrzeb**	G. II. *)	„	„	1	1	1	1	1		1
	z delegacyą:										
	w dworcu król. węg. kolei państwa	z upo. G. II. *)	„	„	.	.	.	.	.		.

Uwagi.

Do 43: Pobór cła od olejów ziemnych, T. N. 120 i 121 *b)*, od skóry pospolitej, T. N. 213, bez ograniczenia; od kawy, T. N. 2 *a)*, *b)*, od skóry podeszwowej, T. N. 214, i od skóry przedniej, T. N. 215, aż do 100 *kg*.

Do 44: Postępowanie awizacyjne dla obrotu statków na Sawie, tudzież upoważnienie przekazywania do Mitrowicy zapomocą ceduły awizacyjnej pakunku podróżnych ze statków między Sabacem a Mitrowicą kursujących, jakoteż towarów krajowych.

Do 45: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych, naprzód lub później wysłanych.

Do 45 *b)*: Odprawianie towarów przywozowych i wywozowych uwolnionych od cła.

Do 46: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych, tudzież rzeczy przesiedlców a względnie mienia przybyszów. Postępowanie przywozowe z tytoniem zagranicznym i takimiż wyrobami tytoniowymi wiezionymi bez przerwy koleją żelazną, statkami lub pocztą, bez ograniczenia, a względnie pobór cła od tychże dla podróżnych, aż do 7·5 *kg* bez wyższego pozwolenia; postępowanie awizacyjne dla obrotu statków na Dunaju i Sawie. Odprawianie bez poboru cła takich towarów z zagranicy wracających, które wyprowadzone były nie w postępowaniu zapiskowem, aż do 50 zł. Odprawianie wolnych od cła flaszek z piwa Drehera, gdy próżne wracają w postępowaniu zapiskowem; przywóz i przewóz roślin. Pozwalanie na wyprowadzanie towarów przewozowych przez inną komorę zamiast przez tę, która jest podana w karcie przewodniej. Zwracanie cła od posyłek pocztowych, które węgierska Spółka akcyjna handlowa ociła, lecz ponieważ ich strony nie przyjęły, zostają napowrót wywiezione.

Do 46 *a)*: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Do 47: Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych. Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); postępowanie awizacyjne z towarami nadchodzącymi w obrocie kolejowym do przesłania dalej Sawą statkami urządzonemi do zamknięcia miejsca ładunku, jakoteż z towarami nadchodzącymi takimi statkami w obrocie kolejowym.

Do 48: Pobór cła od oliwy denaturowanej i denatur. oleju z orzechów ziemnych i rącznikowego (T. N. 72 i 73); pobór cła od towarów całojedwabnych z cłem traktatowem po 200 zł.; pobór cła od kart do grania; odprawianie posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy.

Do 48 *a)*: Jak do 46 *a)*.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona						
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego				
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia	
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą				
	C. **Bośnia i Hercegowina.**										
1	**Racza bośniacka**	P. I. *)	Inspektorat skarbowy w D. Tuzli	Serbia	.	1*)	.	.	.	.	
2	**Janja**	Przykomor.*)	„	„	.	.	.	.	.	.	
3	**Szepak**	P. II. *)	„	„	.	.	.	.	.	.	
4	**Zwornik**	P. I. *)	„	„	.	.	1	1	.	.	
5	**Mihaljevicz**	P. II. z upo. P. I.	„	„	.	.	.	.	.	.	
6	**Skelani**	P. II.	„	„	.	.	.	.	.	.	
7	**Vardiszte**	P. I. *)	Inspektorat skarbowy w Sarajewie	„	.	.	1	1	.	.	
8	**Uvac**	P. II. *) z upo. P. I.	„	Serbia i Turcya	.	.	1	1	1	.	
9	**Rudo**	Przykomor.*)	„	Turcya	.	.	.	.	.	.	

Uwagi do *C.*

Do 1: *a)* Przyjmowanie deklaracyi ustnych do poboru cła od ilości aż do 2 *q* tłuszczu wieprzowego i gęsiego, słoniny; 1·2 *q* gorzałki wszelkiego rodzaju; 10 *q* rakii w myśl traktatu, wina w beczkach i flaszkach z Serbii; 10 *q* wozów ciężarowych i sani ciężarowych; od 1 powozu T. N. 289.

b) Postępowanie awizacyjne dla okrętów kursujących na Sawie i Drynie.

c) Przyjmowanie towarów kolonialnych, korzeni i owoców południowych T. N. 1—16, bezwarunkowo, a innych towarów, o ile starczy miejsca, do magazynu urzędowego.

d) Pobór cła od towarów bawełnianych T. N. 128—131, towarów wełnianych T. N. 158 i towarów jedwabnych T. N. 169 i 170 (z wyjątkiem towarów jedwabnych T. N. 169 z cłem traktatowem po 200 zł.), jeżeli cło od towarów naraz wchodzących nie przenosi 150 zł.

Do 2: Przykomorek dla Sepaku i pobór cła w drobnym obrocie pogranicznym.

Do 3: *a)* Przekazywanie do Zwornika.

b) Pobór cła od bydła rzeźnego i pociągowego w nieograniczonej ilości.

Do 4: *a)* Przyjmowanie towarów do magazynu urzędowego jak pod 1 *c)*.

b) Pobór cła od towarów bawełnianych, wełnianych i jedwabnych jak pod 1 *d)*.

Do 5: *a)* Przyjmowanie deklaracyi ustnych do poboru cła od ilości aż do 50 sztuk wołów w myśl traktatu, 50 sztuk krów w myśl traktatu, 50 sztuk świń w myśl traktatu, zresztą jak pod 1 *a)*.

b) Pobór cła od przędz bawełnianych T. N. 124 *a)* aż do *c)*, 124 *(bis)* i 125 *a)* aż do *c)*, tudzież od przędz wełnianych T. N. 154 *e)* aż do *f)* 1, następnie od towarów bawełnianych T. N. 128 aż do 134, i od towarów tkackich wełnianych T. N. 158 *a)* i *c)*, o ile cło przywozowe od takich towarów naraz wchodzących nie przenosi kwoty 25 zł.

Do 7: *a)* Pobór cła od towarów bawełnianych, wełnianych i jedwabnych jak pod 1 *d)*.

b) Przyjmowanie deklaracyi ustnych do poboru cła od ilości aż do 40 sztuk wołów, krów i świń w myśl traktatu, 5 *q* gorzałki wszelkiego rodzaju; 10 *q* rakii w myśl traktatu, z Serbii; 20 *q* wina w beczkach i flaszkach z Serbii; od towarów bawełnianych T. N. 128 aż do 131 i 134, aż do 150 zł., a względnie T. N. 134 aż do 80 zł. cła za towary naraz wchodzące, od towarów tkackich wełnianych s. n. w. T. N. 158 aż do 150 *kg* i od sukna samodziałowego aż do 400 *kg*; od towarów wełnianych, pasamonniczych i dzianych aż do 100 *kg*; od odzieży ze sukna samodziałowego aż do 200 *kg*.

c) Odprawianie wolnych od cła przedmiotów należących do wyprawy małżeńskiej.

Do 8: *a)* Przekazywanie do Vardiszte.

b) Postępowanie zapiskowe z flaszkami wodą sodową i piwem napełnionemi, z kraju tutejszego wyprowadzanemi celem wprowadzenia napowrót próżnych bez opłaty cła.

c) Jak pod 7 *c)*.

Do 9: Przykomorek dla Vardiszta i Metaljki i pobór cła w drobnym obrocie pogranicznym.

Liczba bieżąca	Siedziba urzędu	Kategorya	Urząd ten podlega	Obszar w którym — przeciw któremu	W szczególności komora jest upoważniona					
					do kredytowania cła	do postępowania awizacyjnego	do postępowania wywozowego			
							z płynami wyskokowymi pędzonymi	z piwem	z cukrem	z towarami przewozowymi bez ograniczenia
							za zwrotem a wzg. bonifikacyą			
10	**Metaljka**	P. I.	Inspektorat skarbowy w Sarajewie	Turcya	.	.	1	1	1	.
11	**Focza**	P. II. i urząd podatkowy	„	Turcya i Czarnogórze	.	.	.	.	.	.
12	**Sarajewo**	G. II. *)	„	Wnętrze	.	1	1	1	1	1
13	**Czelebicz**	Przykomor.*)	„	Czarnogórze	.	.	.	.	.	.
14	**Vikocz**	Przykomor.*)	„	„	.	.	.	.	.	.
15	**Gacko**	P. II. i urząd podatkowy	Inspektorat skarbowy w Mostarze	„	.	.	.	.	.	.
16	**Bilek**	P. II.*) i urząd podatkowy	„	„	.	.	.	.	.	.
17	**Trebinje**	P. I. i urząd podatkowy	„	„	.	.	.	.	.	.

U w a g i.

Do 10: *a)* Postępowanie wywozowe z kawą i herbatą w przewozie bez ograniczenia.
b) Pobór cła od towarów bawełnianych, wełnianych i jedwabnych jak pod 1 *d)*.
c) Przyjmowanie deklaracyi ustnych do poboru cła od towarów bawełnianych T. N. 128 aż do 131 włącznie i od towarów tkackich wełnianych s. n. w. T. N. 158, aż do 150 zł.
d) Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.
e) Pobór cła od towarów T. N. 155 (koce, sukno samodziałowe) aż do takiej ilości, od której przypadająca opłata cłowa nie przenosi kwoty 150 zł.
f) Jak pod 7 *c)*.
Do 11: Jak pod 7 *c)*.
Do 12: *a)* Pobór cła od kart do grania.
b) Pobór cła od towarów bawełnianych T. N. 128 *b)*, *c)*, *d)*, 131 *b)*, 133, od towarów wełnianych T. N. 158 *a)* i 159, od towarów półjedwabnych T. N. 170 i od odzieży z materyi T. N. 155 (sukno samodziałowe) i T. N. 158 *a)* w nieograniczonej ilości.
c) Pobór cła dla składu wolnego uprzywilej. banku Unionu w Sarajewie (z szczególnem upoważnieniem w myśl instrukcyi dla tego składu).
d) Odprawianie wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.
e) Pobór cła od posyłek pocztowych dla osób za obrębem miasta mieszkających stosownie do wyniku oględzin.
f) Pobór cła od towarów całojedwabnych z clem traktatowem po 200 zł.
Do 13 i 14: *a)* Przykomorek dla Foczy, pobór cła w drobnym obrocie pogranicznym.
b) Jak pod 7 *c)*.
Do 16: Przekazywanie do Trebinja.

Wykaz abecadłowy

komór i przykomorków

austryacko-węgierskiego obszaru cłowego.

A. Królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane.

I.	Okrąg	administracyi	skarbu	Wiedeń, Austrya poniżej Anizy.
II.	„	„	„	Linz, Austrya powyżej Anizy.
III.	„	„	„	Salzburg, Salzburg.
IV.	„	„	„	Innsbruck, Tyrol, Vorarlberg i Liechtenstein.
V.	„	„	„	Grac, Styrya.
VI.	„	„	„	Celowiec, Karyntya.
VII.	„	„	„	Lublana, Kraina.
VIII.	„	„	„	Tryest, Przymorze.
IX.	„	„	„	Zadar, Dalmacya.
X.	„	„	„	Praga, Czechy.
XI.	„	„	„	Berno, Morawia.
XII.	„	„	„	Opawa, Śląsk.
XIII.	„	„	„	Lwów, Galicya.
XIV.	„	„	„	Czerniowce, Bukowina.

B. Kraje korony węgierskiej.

C. Bośnia i Hercegowina.

Nazwa urzędu	Strona	Liczba bieżąca
A.		
Abbazia	15	41
Ach	4	18
Achenthal	6	6
Achleiten (ob. Haibach)	3	7
Acquabona d'Ampezzo	10	56
Ada Kaleh (ob. Rżowa)	38	16
Akwileja	12	15
Ala	9	48
Alojsburg	28	60
Angerhäuser	4	13
Arad	37	2
Asz	24	16
Auberg (ob. Osobłoga)	32	10
Aussa-Luiko	12	18
B.		
Bajaszestie	36	8
Bakar	41	42
Balzers	8	34
Bartoszowice	30	92
Bartułtowice	32	9
Baskawoda	21	72
Baszka	15	46
Bazias	38	17
Bełzec	34	19
Bendern	8	30
Berna	21	68
Berno	31	1
Biała woda	31	1
Biały potok (ob. Jawornik)	31	2
Bielak	11	2
Bielsk	33	21
Bilek	43	16
Biograd	17	12
Bjelobreska	38	18
Bobowiszcze	18	29
Bodza-Kraszna	39	26
Bogumin (dworzec)	33	23
Bogumin (miasto)	33	24
Bol	18	31
Borghetto	9	46
Borusowa (ob. Uście jezuickie)	34	11
Bozen	8	38
Bożanów (ob. Broumow)	30	87
Bożedary	25	28
Braszów (Kronstadt)	37	4
Braunau n. J.	4	15
Braza	37	5
Brazzano	12	5
Bregencya	7	20
Breitenbach	25	25
Breznice n. L. (ob. Usti)	26	45
Brod	40	38
Brod (w Bawaryi)	23	7
Brody	34	23
Broumów	30	87
Bruck nad Murem	10	3
Buchs	8	32
Buczyna (ob. Landstrasse)	22	3
Buda zbaraska (ob. Tarnopol)	34	26
Budapeszt	36	1
Budjejowice	22	2
Budwa	20	61
Bunestie	36	7
C.		
Canal-Rosega	12	16
Carotte (ob. Casotto)	9	51
Casotto	9	51
Cavtat	20	56
Celowiec	11	1
Cerkwice	20	65
Cervignano (dworzec kolei)	12	12
Cervignano (port)	12	13
Cheb	24	14
Chełmek	33	2
Chiopris	12	8
Chomutów	25	30
Chwałowice	34	14
Cieszyn	33	20
Cigale	16	55
Cirkvenica (ob. Novi)	41	43
Clo (ob. Kraków)	33	8
Collaz	10	55
Colle Santa Lucia (ob. Collaz)	10	55
Cormons	12	6
Csikgyimes (dworzec kolei)	40	31
Csikgyimes	32	32
Cukmantel	32	6
Czelebicz	43	13
Czerkowatyce (ob. Stojanów)	34	23
Czerniowce	35	1
Czerwona Wieża	39	23
Czeska Lipa	27	46
D.		
Debreczyn	32	10
Dehylów	32	19
Divin	12	17
Dolegnje	12	4
Dolna Lipca	31	93
Dolny grunt (stacya kolei, ob. Podmokłe Djeczyn)	27	49
Dolny grunt (w Szenowie)	27	50
Dolny Törzburg	37	3
Drace	20	64
Drenkova (ob. Rżowa)	38	16
Dubrovnik	20	55

Nazwa urzędu	Strona	Liczba bieżąca
Dürnberg (ob. Hangendenstein)	5	5
Dus Szerdahely	39	21
Dziedzice	33	22
Dżeluście	39	27
E.		
Ebersdorf	29	75
Ebmath (ob. Rossbach)	24	17
Ehrwald (w Griesen)	6	8
Einsiedel Dolny (w Sobienicach)	27	54
Eisendorf	23	10
Elisenthal (ob. Ruda Żelezna)	22	4
Enge (ob. Schönbichl)	6	11
Engelsdorf (ob. Weigsdorf)	29	74
Engelhartszell	3	9
Eszek	40	39
Ettenau	4	19
F.		
Fasana	14	30
Feldkirch	8	29
Fleissen (w Brambachu)	25	20
Focza	43	11
Folwark	34	25
Franciszkowe Łaźnie (ob. Cheb)	24	14
Franzenshöhe (ob. Taufers)	8	37
Fugau (w Saksonii)	28	58
Fulmawa	23	8
G.		
Gacko (Metokia)	43	15
Gaissau (ob. Höchst)	7	21
Gargella (ob. Feldkirch)	8	29
Georgendorf	26	40
Georgswalde (w Ersbachu)	28	59
Gnivizze	16	53
Górny Tömosch	37	6
Górny Törzburg	37	7
Gorycya	12	7
Gradac	19	40
Grado	12	14
Graz	10	1
Grossgmain (ob. Wolserberg)	5	4
Grün (w Elster w Saksonii)	24	18
Grünthal	26	38
Gruż	19	54
Guranegri	36	9
Gyergyo-Bekas	40	33
H.		
Haibach	3	7
Halbstadt	30	85
Hammerau	5	6
Hangendenstein	5	6
Hanging (w Wegscheidzie)	4	11
Hard (ob. Bregencya)	7	20
Haselbach	23	9
Heinersdorf	29	76
Heinersdorf pruski	32	3
Hermsdorf	39	78
Hilgersdorf	28	56
Hinterriss (ob. Achenthal)	6	6
Hinterschiffel	4	12
Hirschbichl (ob. Steinpass)	5	7
Hirschenstand	25	24
Hittisau	6	15
Hochkrumbach	6	14
Höchst	7	21
Hörhag (ob. Kufstein)	5	2
Hohenweiler	7	18
Homolica (ob. Panczewo)	39	20
przed Hradkiem	29	69
Hreńsko	27	51
Hueb (w Neuhaus)	7	17
Husiatyn	35	28
Hvar	18	34
I.		
Ickany	36	5
Ickany Nowe (gościniec)	36	6
Igława	31	5
Ika (Lovran)	15	39
Innsbruck	5	1
Ischgl (ob. Martinsbruck)	8	36
Isola	14	22
J.		
Jablanac (ob. Seń)	40	41
Jablonec	29	67
Janja	42	2
Janovice	30	86
Jarak (ob. Mitrowice)	41	45
Jarosław (ob. Przemyśl)	34	18
Jawornik	31	2
Jaworzno	33	3
Jelsa	18	32
Jędrychów	32	8
Johanngeorgenstadt	25	26
K.		
Kalek	26	37
Kaltenbach	6	3
Kałaharówka (ob. Podwołoczyska)	35	27
Karlopago	40	40
Karlowe Wary	23	11
Karniów (dworzec)	32	14

Nazwa urzędu	Strona	Liczba bieżąca
Karniów (miasto)	32	15
Katarzynka	32	17
Katarzynka (gościniec pilcki)	32	18
Kerk	15	44
Kernica	14	34
Kiefersfelden (ob. Kufstein)	5	2
Klenak	41	44
Klimno	15	48
Klingenthal (ob. Kraślice)	25	22
Koblach	7	27
Koćmyrzów	33	7
Kolin	31	95
Kołoszwar	38	15
Kołomyja	31	35
Königshan	30	81
Kössen (ob. Kaltenbach)	6	3
Komisa	18	36
Kopar	14	21
Korczola	19	47
Koszyce	38	14
Kotor	20	60
Kozaczówka	35	30
Koziarnia	34	16
Kraków	33	8
Kralevica (ob. Bakar)	41	42
Kraślice	25	22
Krautenwalde (ob. Jawornik)	31	2
Krems	2	3
Kres	18	50
Krippen (ob. Podmokle-Djeczyn)	27	49
Kufstein	5	2
Kunnersdorf	29	73
Kunsztat w Czechach (ob. Bartoszowice)	30	92
Kuńczyce wielkie	37	11
Kuryłówka	36	16
L.		
Landstrasse	23	3
Lastovo	19	46
Lechleuthen (ob. Schönbichl)	6	11
Leutasch-Schanze (ob. Schornitz)	6	7
Lgota (ob. Szczakowa)	33	4
Libawa	30	80
Liberec	28	66
Liebenstein (ob. Cheb)	24	14
Linz	3	1
Lobdów (na Raupenbergu)	28	55
Lobenstein (ob. Karniów)	32	14
Lodrone	9	42
Lublana	11	1
Lustenau	7	24
Lwów	34	21
Ł.		
Łążek (ob. Chwałowice)	34	15
Łoszyn mały	16	54
Łoszyn wielki	16	56
M.		
Mäder	7	26
Majdan sieniawski	34	17
Makarska	19	39
Malinska	15	43
Mäls (ob. Balzers)	8	34
Mała Upa (ob. Trutnów)	30	79
Mamma d'Avio	9	45
Marbork	10	2
Mariahilf	3	5
Maryańskie Łaźnie	24	14
Markhausen	25	23
Martinsbruck	8	36
Maślenica	18	19
Medulin	14	33
Meiningen	7	28
Meran	10	58
Merkelsdorf	30	83
Mernik	11	2
Metaljka	43	10
Metkovicz	19	42
Mezö-Telegd (ob. Wielki Waradyn)	39	24
Mihaljevicz	42	5
Mikułowice	32	5
Mila	14	20
Milna	18	30
Miss-Sagron (ob. Montecroce)	10	53
Mitrowica	41	45
Mittelsteine	30	88
Mittelwalde	31	94
Mljet	19	50
Mnichów czeski	26	39
Modlnica	33	5
Moëna	10	54
Molat	17	10
Moldau	26	41
Moldowa stara	38	19
Montecroce	10	53
Moos	10	57
Morawska Szenawa	31	4
Moszczenice	15	38
Müglitz (w saskim Müglitzu)	26	43
Mühlbach (ob. Cheb)	24	14
Muta	11	4
N.		
Nachod	30	90
Nadbrzezie	34	13
Neuhausen (ob. Asch)	24	16
Neum	19	43
Neumark	23	6
Neusorge	30	84
Neustift (ob. Oberkappel)	3	10
Niederlichtenwald (ob. Schanzendorf)	28	65
Niepołomice	34	10
Nogaredo	12	9
Novalia	17	5

Nazwa urzędu	Strona	Liczba bieżąca
Novegrody	17	2
Nove Mesto	29	77
Nove Miesto (Cittanuova)	14	25
Novi	41	43
Novi (Castelnuovo di Trau)	18	21
Novy Sviel	30	80
Nowosielica	35	2
Nowy Erceg	20	57
Nowy Jiczyn	31	3
Nowy Sad (Ujwidek)	40	37
O.		
Oberhennersdorf	28	61
Oberkappel	3	10
Obernberg	4	17
Oberndorf (w Laufen)	4	1
Oberuzell	3	8
Obrovac	17	1
Olbrechcice	32	13
Olchowice (ob. Kozaczówka)	35	30
Oleśnice	30	91
Olomunice	31	2
Omis	18	24
Omiszalj	15	42
Opawa	32	16
Opuzen	19	41
Orebicz	19	48
Osiek (Esseg)	40	39
Osobłoga	32	10
Osor	16	51
Oświęcim	33	1
Ottendorf	30	89
P.		
Pag	17	4
Palanka (ob. Bazias)	38	17
Panczevo	39	20
Passau	3	4
Paulusbrunn (ob. Promenhof)	23	13
Peran	14	23
Perast	20	58
Perzany	20	63
Petrowice (pod Jablonnem)	29	68
Petrowice (pod Chvalecem) (ob. Trutnow)	30	79
Petrowice (Peterswalde)	27	48
Pfannstiel (ob. Rossbach)	24	17
Pilzeń	23	5
Pinswang	6	9
Piotrowice	33	25
Plansee (ob. Schönbichl)	6	11
Plomin	15	36
Podmokle-Djeczyn	27	49
Podwołoczyska	35	27
Ponteba	11	3
Poresina	16	62
Porjecze	14	27
Porto-Bado	16	60
Porto-Rose (ob. Peran)	14	23
Postire	18	26
Povje	21	74
Pożoń	39	25
Praga	22	1
Predeal	37	9
Pressburg	39	25
Primoszczen	21	70
Privlaka	17	3
Promenhof	23	13
Przemyśl	34	18
Przysiecznice (w Jöhstadzie w Saksonii)	26	34
Przywoz	33	26
Puciszcze	18	25
Pule	14	31
Punat	15	45
R.		
Raba (Györ)	38	13
Rab	17	6
Rabaz	14	35
Raciszcze	21	67
Racza (bośniacka)	42	1
Racza (slawońska), (ob. Mitrowica)	41	45
Rausen (ob. Osobloga)	32	10
Reitzenhein (w Saksonii)	26	35
Rheindorf	4	23
Risan	20	59
Riva	9	43
Rjeka	37	12
Robicz	11	1
Rogoźnica	18	18
Rosario	21	69
Rosenhain (w Sohlandzie w Saksonii)	28	57
Rossbach	24	17
Rothenthurm	39	23
Rovereto	9	40
Rovne	14	29
Rozvadov	23	12
Ruda żelazna	22	4
Rudo	42	9
Rüllenhausen (ob. Osobloga)	32	10
Rumburk	27	52
Rżova	38	16
S.		
Saalbrücke	5	3
Sali	17	11
Salzburg	4	2
Saming	3	6
S. Georg (ob. Seń)	40	41
S. Ivan	18	28
S. Jur	19	37
S. Katarzyna (ob. Neumark)	23	6
S. Margarethen	7	22

Nazwa urzędu	Strona	Liczba bieżąca
S. Martin (na Łoszynie)	16	72
S. Martin (na Braczu)	19	38
S. Petar	18	27
S. Pietro di Nembi	16	59
Sarajevo	43	12
Schaan	8	31
Schärding	3	3
Schalkelhof	6	10
Schanzendorf	28	65
Scharnitz	6	7
Schloppenhof (ob. Cheb)	24	14
Schluderbach (ob. Aquabuona d'Ampezzo)	10	56
Schmitt, most na Renie	7	25
Schneeberg (ob. Petrowice)	27	48
Schöffau w Bawaryi (ob. Kufstein)	5	2
Schönbach	25	21
Schönbichl	6	11
Schönhalden (ob. Hittivau)	6	15
Schönwald	27	47
Schoppernau	6	13
Schwaderbach (ob. Kraślice)	25	22
Schwaigen (ob. Zollhaus)	6	5
Schwarzach (ob. Eisendorf)	23	10
Schwarzenberg	4	14
Sebastianperk (ob. Reitzenhain)	26	35
Selberstrasse (ob. Asch)	24	16
Selce (ob. Novi)	41	43
Seń	40	41
Sieroslawice (ob. Niepołomice)	34	10
Silba	17	9
Silo	16	49
Simbach (w Bawaryi)	4	16
Skała	35	29
Skelani	42	6
Skradin	18	17
Slano	19	52
Solin	18	22
Soós mezö	39	28
Spica	20	62
Spiglice	32	12
Spindelmühle (ob. Trutnów)	30	49
Spissermühl	8	35
Spljet	18	23
Springen (w Achu)	7	16
Stanisławów	35	32
Stara Moldova	38	19
Stary Albenreuth (ob. Cheb)	24	14
Stary Grad	18	33
Stary Sancz	37	8
Stary Warnsdorf (ob. Warnsdorf)	28	63
Steinpass	5	7
Stojanów	34	22
Stoń	19	51
Strassoldo	12	11
Strumień	33	27
Strzemilcze	34	24
Stubendorf (ob. Osobłoga)	32	10
Sulzberg (ob. Springen)	7	16
Suszak	16	58
Svinicza (ob. Rżowa)	31	16
Sybin	39	22
Synowódzko	35	4
Sysak	41	47
Szczakowa	33	4
Szczucin	34	12
Szebenik	18	16
Szegedin	40	30
Szegedyn	40	30
Szepak	42	3
Szopron	40	29
Szurduk (ob. Vulkan)	37	11
Szypan	19	53

T.

Tarnopol	34	26
Tarnów	34	9
Taufers	8	37
Temes-Kubin	40	36
Temeswar	40	35
Teplice	26	44
Terragnolo	9	50
Tezze	10	52
Thomasdorf	27	53
Tieszno	17	13
Tivat	20	66
Tölgyes	10	34
Tonale (ob. Vermiglio)	9	41
Torbole	9	44
Torcolo	16	61
Trapani	19	44
Trebinje	43	17
Trecroci (ob. Acquabuona d'Ampezzo)	10	56
Trogir	18	20
Trstenik	19	49
Trutnów	30	79
Trydent	9	39
Tryest	13	19
Tylny Cinwald (w Cinwaldzie w Saksonii)	26	42

U.

Uhrynów	34	20
Ulmbach (w Satzungu w Saksonii)	26	36
Umago	14	21
Unie	16	57
Unterhochsteg	7	19
Usti n. Łabą	26	45
Uście jezuickie	34	11
Uvac	42	8

V.

Vaduz	8	33
Val di Torre	14	26
Val Pidochio	15	37

Nazwa urzędu	Strona	Liczba bieżąca
Vallarsa	9	49
Vardiszte	42	7
Vela Luka	19	45
Venco	12	3
Verbnik	15	47
Verboska	21	73
Vermiglio	9	41
Veruda	14	32
Veyprty (dworzec)	25	32
Veyprty (gościniec)	25	33
Vezzena (ob. Casotto)	9	51
Vidnava	32	4
Vikocz	43	14
Vilsrain	6	12
Vinjerad	21	70
Visco	12	10
Vörösztorony (Rothenthurm)	39	23
Vò	9	47
Vodice	17	14
Voitersreuth (dworzec)	24	19
Voitersreuth (gościniec)	24	19
Volovsko	15	40
Vrsor	14	28
Vulkan	37	11
Vys	10	35
W.		
Walberzyce (ob. Königshan)	30	81
Waldheim w Georgenbergu (ob. Rozwadów)	23	12
Walserberg	5	4
Warnsdorf	28	63
Warnsdorf II. dzielnica	28	62
Warnsdorf VII. dzielnica	28	64
Węgrzce	33	6
Weienried (ob. Hohenweiler)	7	18
Weigsdorf	29	74
Wels	3	2
Wernstein (ob. Schärding)	3	3
Wetzwalde (ob. przed Hradkiem)	29	69
Wiedeń	2	1
Wielki Waradyn	39	24
Wiener-Neustadt	2	2
Wies	24	15
Wiesenthal	25	29
Wildbichl	6	4
Wittigsthal (w Saksonii)	25	27
Wodicki Młyn (ob. Rżowa)	38	16
Wyz	18	35
Z.		
Zabrzeg (ob. Oświęcim)	33	1
Zadar nad morzem	17	7
Zadar od lądu	17	8
Zagrzeb	41	48
Zawidów (w Prusach)	29	72
Zawrzaki (ob. Hirschenstand)	25	24
Zemuń	41	46
Zgorzelec (w Prusach)	29	71
Ziegenhals (w Prusach)	32	7
Zlarin	17	15
Znojmo	31	6
Zollhaus	6	5
Zwornik	42	4
Žatec	25	31
Żuryn	35	3
Żytawa	29	70

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. marca 1901.

Treść: (№ 15—18.) 15. Rozporządzenie, tyczące się wydawania depozytów sądowych. — 16. Rozporządzenie, którem w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Węgierskiem Hradyszczu wprowadza się w wykonanie, począwszy od dnia 1. kwietnia 1901, ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, o wykonaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych. — 17. Obwieszczenie o zmianach w spisie okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego, ogłoszonego rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1897. — 18. Rozporządzenie o zachowywaniu się okrętów handlowych morskich i jachtów względem okrętów wojennych i fortyfikacyi.

15.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i sprawiedliwości w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 14. lutego 1901,

tyczące się wydawania depozytów sądowych.

Gdy w skutek zarządzenia właściwego sądu wydaje się depozyty z za howania w urzędach podatkowych i sądowo-depozytowych, w kasach skarbowych i sądowo-depozytowych w Wiedniu tudzież w urzędach depozytowych sądów cywilnych, zaniechać należy na przyszłość potrzebnego z reguły według teraźniejszych przepisów odbierania rezolucyi sądowej tyczącej się wydania, którą strona otrzymała, jakoteż zaprowadzonej w urzędzie depozytowym sądów cywilnych w Pradze wymiany rezolucyi sądowych, tyczących się wydania, pomiędzy urzędem depozytowym a stroną.

Uskutecznienie wydania zanotować ma urząd lub kasa na pierwopisie rezolucyi, tyczącej się wydania, który strona ma zawsze z sobą przynieść. Ale wydając depozyt, należy ten pierwopis rezolucyi stronie zwrócić.

Urząd depozytowy a względnie kasa ma przeto zatrzymać jako dowody do dziennika tylko polecenie sądowe, tyczące się wydania i kwit strony.

Böhm r. w. **Spens** r. w.

16.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15. lutego 1901,

którem w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Węgierskiem Hradyszczu wprowadza się w wykonanie, począwszy od dnia 1. kwietnia 1901, ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43 o wykonaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych.

Na zasadzie §. 16go ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych i o ustanawianiu komisyi do wykonywania kar, Ministerstwo sprawiedliwości uznaje za stosowne rozporządzić, żeby postanowienia tej ustawy wprowadzone były w wykonanie w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Węgierskiem Hradyszczu począwszy od dnia 1. kwietnia 1901.

Spens r. w.

17.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. lutego 1901,

o zmianach w spisie okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego ogłoszonego rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117.

Ze względu, że ustawą krajową z dnia 24. marca 1900, Dz. u. kr. dla D. A. Nr. 17, ustanowiona została XX. dzielnica gminy wiedeńskiej,

zmienia się spis okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, w sposób następujący:

(Strona 890 a względnie 891 XLVI. części Dziennika ustaw państwa wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisyi	Ilość członków	
dla spółek podatkowych **II. klasy**				
2	Wiedeń, dzielnica II. i XX. z okręgami starostw znajdujących się na lewym brzegu Dunaju	Administracya podatkowa dla II. i XX. dzielnicy Wiednia	12	
dla spółek podatkowych **III. i IV. klasy**			III. klasa	IV. klasa
2	Wiedeń, dzielnica XX.	Administracya podatkowa dla II. i XX. dzielnicy Wiednia	6	8
2	Wiedeń, dzielnica II.	Administracya podatkowa dla II. i XX. dzielnicy Wiednia	8	12

Böhm r. w.

18.
Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 1. marca 1901,

o zachowywaniu się okrętów handlowych morskich i jachtów względem okrętów wojennych i fortyfikacyi.

§. 1.

Austryackie okręty handlowe morskie obowiązane są przy każdem spotkaniu się z jakimś c. i k. okrętem wojennym, wywieszoną banderę mającym, wywiesić swoją banderę.

Na wodach terytoryalnych podlegają temu obowiązkowi także okręty handlowe zagraniczne.

§. 2.

Austryackie, jakoteż zagraniczne okręty handlowe morskie, obowiązane są wywiesić swoją banderę, gdy stoją na kotwicy lub płyną w odległości trzech mil morskich przed fortyfikacyą na wybrzeżu austryackiem lub węgierskiem, z której powiewa chorągiew.

§. 3.

Austryackie okręty handlowe morskie obowiązane są na wodach terytoryalnych zagranicznych, w obrębie trzech mil morskich od brzegu, przy każdem spotkaniu się z jakimś okrętem wojennym mocarstwa terytoryalnego, mającym wywieszoną banderę, jakoteż gdy stoją na kotwicy lub płyną przed fortyfikacyą, z której powiewa chorągiew, wywiesić swoją banderę.

§. 4.

Austryackie okręty handlowe morskie obowiązane są spełniać bezwarunkowo polecenia, jakie zgodnie z obowiązującem prawem morskiem dadzą im komendanci c. i k. okrętów wojennych na zasadzie regulaminów służbowych c. i k. marynarki wojennej.

§. 5.

Gdy austryacki okręt handlowy morski zastanie w porcie zagranicznym, w którym niema c. i k. władzy konsulowskiej, jeden lub kilka c. i k. okrętów wojennych, komendant okrętu handlowego obowiązany jest w przeciągu 48 godzin, o ile okoliczności pozwolą, osobiście lub przez zastępcę oznajmić komendantowi okrętu wojennego lub eskadry o swojem przybyciu i nadto uwiadomić go wcześnie o swojem odpłynięciu. Komendanci parowców, odbywających kursa peryodyczne, tudzież dowódzcy statków żaglowych małej żeglugi nadbrzeżnej, są wolni od tego obowiązku.

Każdy komendant austryackiego okrętu handlowego morskiego, obowiązany jest podać komendantowi okrętu wojennego na jego żądanie wszystko, coby mogło być ważnem dla służby publicznej lub o co by go tenże zapytał.

W portach, w których niema c. i k. Władzy konsulowskiej, komendant c. i k. okrętu wojennego albo c. i k. eskadry, mocen jest w przypadkach naglących odbywać dochodzenia i wykonywać czynności urzędowe dyscyplinarne, należące w ogóle do c. i k. austryacko-węgierskich władz konsulowskich. Parowcom, odbywającym kurs peryodyczny według programu służby regularnej, nie powinny sprawy te — o ile to jest możebne — przeszkadzać w dotrzymywaniu porządku kursów.

Komendanci c. k. okrętów wojennych będą badali przełożone im zażalenia i z przestrzeganiem obowiązujących ustaw będą się starali strony pogodzić, w razie zaś potrzeby, będą się przykładali do utrzymania porządku i karności na pokładzie okrętów handlowych narodowych. Osoby, które popełniły czyn według ustaw karnych na karę zasługujący lub ścigane listami gończymi przez właściwą władzę sądową, mogą być aresztowane tylko w takim razie, jeżeli to nie sprzeciwia się ustawom dotyczącego kraju, lub jeżeli traktaty międzynarodowe na to pozwalają.

Postanowienia paragrafu niniejszego stosują się odpowiednio także w razie spotkania się na pełnem morzu.

§. 6.

Komendanci austryackich okrętów handlowych morskich obowiązani są nieść pomoc okrętom c. i k. marynarki wojennej, gdyby tego potrzebowały i wydać im na żądanie, za wynagrodzeniem podług wartości, wszystek prowiant, którym mogą rozporządzić bez wystawiania własnej załogi na niebezpieczeństwo.

§. 7.

Okręty handlowe morskie, konwojowane dla asłony przez okręt c. i k. marynarki wojennej, winny stosować się do zarządzeń, które komendant eskorty uzna za stosowne wydać w każdym z osobna przypadku i zgodnie z dotyczącemi postanowieniami zawartemi w regulaminie c. i k. marynarki wojennej.

Gdyby komendant takiego okrętu handlowego okazał się kilkakrotnie nieposłusznym a jego zachowanie się zagrażało porządkowi i bezpieczeństwu konwoju, komendant eskorty może go na czas trwania konwoju usunąć od kierowania żeglugą okrętu.

§. 8.

Każdy komendant austryackiego okrętu handlowego morskiego, wykraczający przeciw niniejszemu rozporządzeniu, karany będzie grzywną w kwocie aż do 200 koron, w razie zaś niemożności ściągnięcia, aresztem, licząc po jednym dniu na każde 10 koron.

Odnośne postępowanie karne w pierwszej instancyi prowadzić ma urząd portowy lub konsulowski, który najpierwej ma sposobność wytoczenia onegoż, w drugiej instancyi władza morska a w trzeciej Ministerstwo handlu.

Rekursa przeciw orzeczeniu karnemu wnosić należy w przeciągu dni 14.

Nałożone grzywny wpływają do funduszu na wsparcia dla marynarzy.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu przedawniają się po sześciu miesiącach.

§. 9.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia stosują się odpowiednio do jachtów.

§. 10.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, jednocześnie zaś traci moc swoją rozporządzenie z dnia 10. listopada 1885, Dz. u. p. Nr. 156.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1901 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1901** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 *K*.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim,** płacą

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 *K*
„ „ 1859 „ 1868 „ . . . 24 „
„ „ 1869 „ 1878 „ . . . 32 „
Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 *K*
„ „ 1889 „ 1898 „ . . . 60 „
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 *K*
Za dziesięciolecia 1870 „ 1899 „ . . . 120 „

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 *K*
„ „ 1880 „ 1889 „ . . . 40 „
Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 *K*
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 *K*.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . .	4 *K* 20 *h*	Rocznik 1867 za . . .	4 *K* — *h*	Rocznik 1885 za . . .	3 *K* 60 *h*
„ 1850 „ . . .	10 „ 50 „	„ 1868 „ . . .	4 „ — „	„ 1886 „ . . .	4 „ 60 „
„ 1851 „ . . .	2 „ 60 „	„ 1869 „ . . .	6 „ — „	„ 1887 „ . . .	5 „ — „
„ 1852 „ . . .	5 „ 20 „	„ 1870 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1888 „ . . .	8 „ 40 „
„ 1853 „ . . .	6 „ 30 „	„ 1871 „ . . .	4 „ — „	„ 1889 „ . . .	6 „ — „
„ 1854 „ . . .	8 „ 40 „	„ 1872 „ . . .	6 „ 40 „	„ 1890 „ . . .	5 „ 40 „
„ 1855 „ . . .	4 „ 70 „	„ 1873 „ . . .	6 „ 60	„ 1891 „ . . .	6 „ — „
„ 1856 „ . . .	4 „ 90 „	„ 1874 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1892 „ . . .	10 „ — „
„ 1857 „ . . .	5 „ 70	„ 1875 „ . . .	4 „ — „	„ 1893 „ . . .	6 „ — „
„ 1858 „ . . .	4 „ 80 „	„ 1876 „ . . .	3 „ — „	„ 1894 „ . . .	6 „ — „
„ 1859 „ . . .	4 „ — „	„ 1877 „ . . .	2 „ — „	„ 1895 „ . . .	7 „ — „
„ 1860 „ . . .	3 „ 40 „	„ 1878 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1896 „ . . .	7 „ — „
„ 1861 „ . . .	3 „ — „	„ 1879 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1897 „ . . .	15 „ — „
„ 1862 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1880 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1898 „ . . .	6 „ — „
„ 1863 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1881 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1899 „ . . .	10 „ — „
„ 1864 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1882 „ . . .	6 „ — „	„ 1900 „ . . .	7 „ — „
„ 1865 „ . . .	4 „ — „	„ 1883 „ . . .	5 „ — „		
„ 1866 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1884 „ . . .	5 „ — „		

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełne,** reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 *h*).

Ponieważ **wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 *h*); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 8. marca 1901.

Treść: (№ 19 i 20.) 19. Obwieszczenie o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla okręgu nowo ustanowionego starostwa przeworskiego w Galicyi. — 20. Rozporządzenie, którem pozwala się na używanie obligacyi kategoryi *A*, emisyi 1901 c. k. uprzywilejowanego austryackiego Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

19.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1901,

o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla okręgu nowo ustanowionego starostwa przeworskiego w Galicyi.

Na zasadzie §§. 13 i 16 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich tworzy się dla obszaru nowo ustanowionego starostwa przeworskiego w Galicyi (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. października 1899, Dz. u. p. Nr. 199) okrąg rozkładu dla podatników podatku zarobkowego III. i IV. klasy.

Komisye dla obu tych spółek podatkowych składać się mają każda z 4 członków.

W skutek tego spis okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, uzupełnić należy w następujący sposób:

(Strona 915 XLVI. części Dziennika ustaw państwa wydanej dnia 11. maja 1897).

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziba komisyi	Ilość członków spółek podatkowych	
			III. klasy	IV. klasy
dla spółek podatkowych **III. i IV. klasy**				
21/*a*	Powiat polityczny przeworski	Starostwo w Przeworsku	4	4

Böhm r. w.

20.

Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwami skarbu, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 28. lutego 1901,

którem pozwala się na używanie obligacyi kategoryi *A*, emisyi 1901 c. k. uprzywilejowanego austryackiego Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

C. k. uprzywilejowany austryacki Zakład kredytowy dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych emituje stosownie do statutów Spółki na zasadzie ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 o kolejach niższego rzędu, ustawy z dnia 21. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 233, o zapewnieniu budowy pewnych kolei niższego rzędu w roku 1898, jakoteż na zasadzie wszelkich innych przepisów, według których emitowanym papierom wartościwym może być przyznane bezpieczeństwo sieroce, obligacye (zapisy długu) opiewające na korony, datowane 1. lutego 1901, które nieść będą po cztery od sta rocznie i mają być spłacone w pełnej kwocie imiennej w przeciągu lat siedmdziesięciu ośmiu, opatrzone napiskiem „Kategorya *A*, emisya 1901“.

Oświadcza się niniejszem, że te obligacye (zapisy długu) mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyi, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, Urzędu pocztowych kas oszczędności, tudzież pieniędzy sierocych, powierzniczych i depozytowych jakoteż na kaucye służbowe i na kaucye w interesach.

Postanowienia powyższe nabywają mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w. **Wittek** r. w.
Böhm r. w. **Spens** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 15. marca 1901.

Treść: (№ 21 i 22.) 21. Obwieszczenie o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa morawsko-ostrawskiego i o wynikłej z tego zmianie dla okręgu rozkładu miasta Morawska Ostrawa. — 22. Ustawa, którą przedłuża się na rok 1901 okres ważności postanowienia co do wielkości kontyngentów rekruckich i pozwala się na ich pobór.

21.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. marca 1901,

o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa morawsko-ostrawskiego i o wynikłej z tego zmianie dla okręgu rozkładu miasta Morawska Ostrawa.

Dla obszaru nowo ustanowionego starostwa morawsko-ostrawskiego (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 126), z wyłączeniem miasta Morawska Ostrawa tworzy się na zasadzie §§. 13 i 16 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, okrąg rozkładu obejmujący podatników podatku zarobkowego III. i IV. klasy.

Obie komisye podatku zarobkowego składać się będą każda z 4 członków.

Zarazem ilość członków komisyi podatku zarobkowego III. i IV. klasy ustanowionych dla okręgu rozkładu „Miasto Morawska Ostrawa“ zmniejsza się dla każdej z 6 na 4 ze względu na wyłączenie z tego okręgu rozkładu gmin Lgota, Wielka Hrabowa, Mała Hrabowa, Neudorf, Przywoz, Witkowice i Zabrzeg.

Komisye podatku zarobkowego okręgów rozkładu „Powiat polityczny morawsko-ostrawski z wyłączeniem miasta Morawska Ostrawa“ i „Miasto Morawska Ostrawa“ będą miały siedzibę w Starostwie morawsko-ostrawskiem.

W skutek tego spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117 należy uzupełnić a względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 909 części XLVI. Dziennika ustaw państwa wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziba komisyi	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III. klasy	IV. klasy
dla spółek podatkowych **III. i IV. klasy**				
3	Miasto Morawska Ostrawa	Starostwo morawsko-ostrawskie	4	4
12	Powiat polityczny mistecki	Starostwo misteckie	4	6
14/*a*	Powiat polityczny morawsko-ostrawski z wyłączeniem miasta Morawska Ostrawa	Starostwo morawsko-ostrawskie	4	4

Böhm r. w.

22.

Ustawa z dnia 14. marca 1901,

którą przedłuża się na rok 1901 okres ważności postanowienia co do wielkości kontyngentów rekruckich i pozwala się na ich pobór.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Postanowienie zawarte w §. 14 ustawy z dnia 11. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 41 o służbie wojskowej a względnie w ustawie z dnia 28. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 239, co do kontyngentów rekruckich potrzebnych corocznie do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i Obrony krajowej przedłuża się na rok 1901.

Artykuł II.

Pozwala się na dokonanie w roku powyższym pomiędzy zdatnymi do broni w klasach wieku ustawą powołanych, poboru kontyngentów rekruckich w artykule I. oznaczonych, a mianowicie:

59.211 ludzi do wojska i marynarki wojennej, tudzież

10.000 ludzi do Obrony krajowej, oprócz rekrutów, których Tyrol i Vorarlberg mają dla niej w myśl ustawy dostarczyć, jakoteż

rezerwy zasobowej.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, a wykonanie onejże poruczam Memu Ministrowi Obrony krajowej, który w tym względzie winien porozumieć się z Moim wspólnym Ministrem wojny.

Wallsee, dnia 14. marca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Welsersheimb** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 19. marca 1901.

Treść: (№ 23—27.) 23. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości wpisanie Wyższej niemieckiej Szkoły przemysłowej w Zabrzehu (zawód mechaniczno-techniczny) do wykazu zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej. — 24. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Loun do Libochowic. — 25. Rozporządzenie, którem dozwala się używania udziałowych zapisów dłużnych pożyczki pierwszeństwa, przez Spółkę akcyjną Dolno-austryacka kolej leśna zaciągniętej, do korzystego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych — 26. Obwieszczenie o wzajemnem przekazywaniu towarów przewozowych na granicy austryacko-rosyjskiej. — 27. Obwieszczenie o ustanowieniu Starostwa powiatowego w Dolnym Gänserndorfie w Dolnej Austryi.

23.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 25. lutego 1901,

którem podaje się do wiadomości wpisanie Wyższej niemieckiej Szkoły przemysłowej w Zabrzehu (zawód mechaniczno-techniczny) do wykazu zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami, Wyższą niemiecką Szkołę przemysłową w Zabrzehu (zawód mechaniczno-techniczny), obejmującą cztery kursa roczne i używającą praw zakładom publicznym nadanych, stawia się na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi, pod względem wykazywania naukowego uzdolnienia do służby ochotniczej jednorocznej.

Postanowieniem tem uzupełnia się wykaz załączki II *a* do §. 64 I. części Przepisów o służbie wojskowej, ogłoszonych tutejszem rozporządzeniem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45.

Welsersheimb r. w.

24.

Dokument koncesyjny z dnia 5. marca 1901,

na kolej lokalną od Loun do Libochowic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami Doktorowi Piotrowi Pawłowi Hilbertowi, adwokatowi w Lounach, w związku z Wincentym Rzyhą, naczelnikiem reprezentacyi powiatowej w Lounach i Doktorem Walentym Stopką, burmistrzem w Lounach o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej ruchozmiennej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacyi w Lounach linii kolei państwa Praga—Most—Moldawa do Lochowic z uściem do kolei lokalnej Lobosice—Libochowice uprzywilejowanej austryacko-węgierskiej Spółki kolei państwa a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei będących przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używają koncesyonaryusze

dobrodziejstw w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są skończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościwych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanych i ruchu na nich zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Emisya obligacyi pierwszeństwa jest wzbroniona.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo emitowania akcyi pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia będą miały pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi a to aż do sumy, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcyi pierwszeństwa, zanim akcye zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki, jakoteż formularze wydać się mających akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową

stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austryackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austryackie spółki kolejowe umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) stosowane być mają analogicznie taryfy zniżone dla transportów wojskowych.

§. 8.

Trwanie koncesyi z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczonego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §fie 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Ruch na kolejach, będących przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesyonaryuszów i koncesyonaryusze zwracać mają Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone. Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§. 10.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy kolejami współużywanemi lub niektóremi ich częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanych po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby koleje miały być odkupione po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jednę dziewiątą tych czystych dochodów.

Czysty dochód roczny w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za koleje odkupione aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1go obliczony, bez uwzględnienia dodatku tamże przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie ryczałtowej potrzebnej na programowe oprocentowanie i umorzenie pożyczki hipotecznej celem zgromadzenia kapitału w Banku krajowym królestwa czeskiego pod gwarancyą tegoż królestwa zaciągniętej, jakoteż na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za koleje odkupione, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wzmiankowane powyżej sumy ryczałtowe w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszom podatek rentowy, od tej renty odkupu opłacać się mający.

3. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie wziąć na siebie w miejsce koncesyonaryuszów spłacanie z własnych funduszów pożyczki hipotecznej pod 2 wzmiankowanej a zaciągniętej celem zgromadzenia kapitału dla kolei koncesyonowanej, w sumie zalegającej jeszcze w chwili odkupienia kolei jako nieumorzona, w którymto razie renta odkupu zmniejszy się o sumę potrzebną na oprocentowanie i umorzenie rzeczonego kapitału pożyczkowego, jakoteż według okoliczności, o odpowiednią potrzebnej na to sumie kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępu 1go ma być do dochodu średniego doliczany.

4. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent w myśl ustępów powyższych koncesyonaryuszom płacić się mających, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie dodatku, jeżeliby się w nich zawierał, w myśl postanowień ustępu 1.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 4 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i używanie kolei niniejszem koncesyonowanych ze wszystkiemi do nich należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością koncesyonaryuszów będące i przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

6. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

a) termin, od którego nastąpi odkupienie;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwota ceny odkupu, (ll. 1 aż do 4), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

7. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

8. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

9. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 6), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya upłynie i od tego dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusze posiadali, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, ustępie 5.

Tak wtedy gdy koncesya upłynie jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależytości kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane trwale i utrzymywane w dobrym stanie, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego funkcyonaryusza a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcyonaryuszów na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się

ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

25.

Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwami skarbu, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 6. marca 1901,

którem dozwala się używania udziałowych zapisów dłużnych pożyczki pierwszeństwa przez Spółkę akcyjną Dolno-austryacka kolej leśna zaciągniętej, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Na zasadzie postanowienia artykułu XXIII. ustawy z dnia 21. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 233, o zapewnieniu w roku 1898 budowy kolei niższego rzędu, uznaje się niniejszem obligacye udziałowe czteroprocentowej pożyczki pierwszeństwa, którą Spółka akcyjna Dolno austryacka kolej leśna na zasadzie §. 5go dokumentu koncesyjnego z dnia 12. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 207 w sumie imiennej 1,820.000 *K* w r. 1900 zaciągnęła, za sposobne do korzystnego lokowania kapitałów fundacyi, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, Urzędu pocztowych kas oszczędności, tudzież pieniędzy sierocych, powierzniczych i depozytowych, nakoniec po kursie giełdowym, lecz nie ponad wartość imienną, na kaucye służbowe i na kaucye w interesach.

Postanowienie powyższe nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w. **Wittek** r. w.
Böhm r. w. **Spens** r. w.

26.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. marca 1901,

o wzajemnem przekazywaniu towarów przewozowych na granicy austryacko-rosyjskiej.

W skutku umowy z Rządem cesarsko rosyjskim (ratyfikowanej przez wymianę odnośnych not dyplomatycznych dokonanej w dniu $\frac{19.}{7.}$ lutego 1901) rozszerza się moc obowiązującą umowy z dnia $\frac{3.\ \text{października}}{21.\ \text{września}}$ 1851, Dz. u. p. Nr. 127 z r. 1852, tyczącej się wzajemnego przekazywania sobie towarów przewozowych przez komory obu Stron ustanowione na granicy między Galicyą i obszarem krakowskim z jednej a rosyjskiem królestwem polskiem z drugiej strony na wszystkie komory wzdłuż granicy austryacko-rosyjskiej pod tym względem interesowane.

To rozszerzenie obrotu wzajemnego wchodzi w wykonanie od dnia $\frac{1.\ \text{kwietnia}}{19.\ \text{marca}}$ 1901.

Böhm r. w.

27.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 13. marca 1901,

o ustanowieniu Starostwa powiatowego w Dolnym Gänserndorfie w Dolnej Austryi.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 17. kwietnia 1899 raczył najmiłościwiej pozwolić z częściową zmianą podziału administracyjnego arcyksięstwa austryackiego poniżej Anizy, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101, żeby ustanowione zostało Starostwo powiatowe Dolnym Gänserndorfie, którego okrąg urzędowy obejmować ma okręgi sądów powiatowych matzeńskiego i marcheggskiego tudzież zistersdorfskiego, oddzielić się mające od teraźniejszych powiatów politycznych floridsdorfskiego i mistelbaskiego.

Starostwo dolno-gänserndorfskie rozpocząć ma czynności urzędowe dnia 1. czerwca 1901.

Körber r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 26. marca 1901.

Treść: № 28. Rozporządzenie, którem ustanawiają się jednostki giełdowe służące za podstawę do wymierzenia podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryestyńskiej).

28.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. marca 1901,

którem ustanawiają się jednostki giełdowe służące za podstawę do wymierzenia podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryestyńskiej).

Ponieważ od wejścia w wykonanie rozporządzenia z dnia 27. października 1899, Dz. u. p. Nr. 214, którem ustanowione zostały jednostki giełdowe służące za podstawę do wymierzenia podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryestyńskiej), niektóre papiery zostały nowo przypuszczone do notowania na giełdach tutejszo-krajowych, co do niektórych zaś papierów, już notowanych, warunki zawierania interesów zostały pod względem jednostki giełdowej zmienione i ponieważ nadto zaprzestano niektóre papiery notować, przeto Ministerstwo skarbu na zasadzie upoważnienia nadanego mu w §. 4, l. 2, ust. 3 ustawy z dnia 9. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 195 o opodatkowaniu obrotu papierów, uznaje za stosowne na miejsce załączek, ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 27. października 1899, Dz. u. p. Nr. 214, ogłosić następujące nowo wygotowane załączki *A* aż do *C*, podające warunki zawierania interesów pod względem jednostki giełdowej dla papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych, służące za podstawę do wymierzenia podatku obrotowego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. kwietnia 1901.

Böhm r. w.

Załączka A,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie wiedeńskiej pod względem jednostki dla papierów na tej giełdzie notowanych.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:
A. Dług państwa ogólny.	
Renta wspólna: papierowa maj-listopad w. a. 4·2%	5.000 zł. w a.
Renta wspólna: „ luty-sierpień „ „ 4·2 „	5.000 „ „ „
Renta wspólna: srebrna styczeń-lipiec „ „ 4·2 „	5.000 „ „ „ sr.
Renta wspólna: „ kwiecień-październik „ „ „ 4·2 „	5.000 „ „ „ „
Losy z r. 1854 po 250 zł. m. k. 3·2%	**2.500 zł. m. k.**
„ „ „ 1860 po 500 „ w. a. 4%	**2.500 zł. w. a.**
„ „ „ 1860 po 100 „ „ „ 4 „	**2.500** „ „ „
„ „ „ 1864 po 100 „ „ „	**2.500** „ „ „
„ „ „ 1864 po 50 „ „ „	**2.500** „ „ „
Listy zastawne dóbr państwa 120 zł. w. a. (300 frnk.)	25 sztuk
B. Dług państwa królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.	Suma imienna:
Austr. renta złota wol. od pod. w zł. 4%	5.000 zł. złotem
„ „ koron. wol. od pod. *K* 4%	10.000 *K*
„ „ wkładowa w. od p. *K* 3½%	10.000 „
Kolejowe zapisy długu państwa.	
Kolei Albrechta w srebrze 100 i 1000 zł. 4%	5.000 zł. w. a.
Kolei Elżbiety w złocie wol. od pod. po 10.000 zł. 4%	5.000 zł. złotem
Kolei Franciszka Józefa w srebrze 5¼%	5.000 zł. w. a. sr.
Kolei Pilz.-brzeź. w w. a. 200 i 1000 zł. 4%	5.000 „ „ „
Kolei Rudolfa w w. k. wol. od pod. 4%	10.000 *K*
Kolei przedarulańskiej wol. od pod. 400 i 2000 *K*	10.000 „
Akcye kolejowe przestęplowane na obligacye długu państwa.	
Kolei Elżbiety . . . . . 200 zł. m. k.	25 sztuk
detto Linz-budjej. 200 „ w. a. sr.	25 „
detto Salzb.-tyr. 200 „ „ „ „	25 „
Kolei galic. Karola Ludwika 200 zł. m. k.	25 „
Obligacye pierwszorzędne kolei przez Rząd do spłacenia objęte.	Suma imienna:
Kolei Albrechta 300 zł. sr. 5%	**5.100 zł. srebr.**
detto 200 zł. złot. = 400 M. = 20 £ = 500 frnk. 5%	5.000 zł. złotem
detto 200 i 1000 zł. srebr. 4%	5.000 zł. srebrem
Kolei zach. czeskiej em. 1885 4% srebr.	5.000 zł. w. a. sr.
detto em. 1885 M. 4%	**10.200 marek**
detto em. 1895 *K* 4%	10.000 *K*
Czern.-Nowosielica (buk. kol. lok.) *K* 4%	10.000 „
Kolei lok. Eisenerz-Vordernberg w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
detto z r. 1892 200 i 1000 zł. w. a. 4%	5.000 „ „ „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:
Kolei Elżbiety 600 i 3000 mk.	**10.200 marek**
detto 400 i 2000 „ w. od pod. .	**10.200** „
Kolei Franciszka Józefa em. 1884 sr. 4%	5.000 zł. w. a. sr.
Kolei galic. Kar. Ludwika em. 1890 4%	5.000 „ „ „ „
Kolei lok. Lublana-Stein 200 i 1000 zł. .	5.000 „ „ „
Lwow.-czern.-jassk. S. k. em. 1894 *K* . .	10.000 *K*
Sp. kolei lok., austr. *K*	10.000 „
Morawsk. kolei gran. 400 i 2000 *K* . . .	10.000 „
Morawsk.-śląsk. kolei centr. 600 i 3000 *K*	**10.200** „
Pilz.-brzeź. w. od pod. 150 zł. srebr. . .	**5.100 zł. w. a. sr.**
Kolei Rudolfa (dobra sk. sol.) M. . . .	5.000 zł. złotem
detto em. 1884 srebr.	5.000 zł. w. a. sr.
Kolei przedarulańskiej em. 1884 srebr. .	5.000 „ „ „ „
C. Dług państwa krajów korony węgierskiej.	
Węg. renta złota 4%	5.000 zł. złotem
„ „ w *K* wol. od pod. 4% . . .	10.000 *K*
„ „ „ „ 3½%	10.000 „
„ pożyczka kol. rząd. z r. 1889 w złocie 4½%	5.000 zł. złotem
„ pożyczka kol. rząd. w srebrze . .	5.000 zł. w. a. sr.
„ oblig. rząd. kol. wschod. z r. 1876 w złocie	5.000 zł. złotem
„ oblig. wyk. reg. szynk. w. a. . . .	5.000 zł. w. a. sr.
„ oblig. p. rz. w zł. na reg. Żel. Br. *K*	**12.000** *K*
„ pożyczka premiowa po 100 zł. . .	**2.500 zł. w. a.**
„ detto po 50 zł. . .	**2.500** „ „ „
„ oblig. prem. regul. Cisy los. w. a. .	**2.500** „ „ „
Kroac.-slaw. hip. oblig. wykup. gr. w. a. .	5.000 zł. w. a.
„ obl. ind. za reg. szynk. wolne od pod. w. a.	5.000 „ „ „
Węgiersk. obl. wys. wol. gruntu w. a 4%	5.000 „ „ „
Kroac.-slaw. „ „ „ „ „ „ 4%	5.000 „ „ „
D. Inne pożyczki publiczne.	
Bośniacka pożyczka krajowa *K* 4% . .	10.000 *K*
Bośn.-herc. „ „ kol. *K* 4½%	10.000 „
Pożyczka na regul. Dunaju z r. 1878 w. a. 5%	5.000 zł. w. a.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:
Pożycz. na regul. Dunaju z r. 1899 *K* 4%	10.000 *K*
Pożyczka na wied. zak. kom. *K*	10.000 „
detto detto detto em. 1900 *K*	10.000 „
Pożyczka kraj. buk. z r. 1893 *K*	10.000 „
Oblig. propin. bukowińskie w. a. . . .	5.000 zł. w. a.
Pożycz. krajowa dalmat. z r. 1883 w. a. .	5.000 „ „ „
detto detto z r. 1886 „ „ .	5.000 „ „ „
detto fund. amel. z r. 1893 *K* . .	10.000 *K*
Pożyczka krajowa galic. z r. 1893 *K* . .	10.000 „
Oblig. gal. propin. z r. 1889 w. a. . . .	5.000 zł. w. a.
Pożycz. kraj. gorycka, ser. *A* i *B* z r. 1888 w. a.	5.000 „ „ „
Pożyczka kraj. istryjska z r. 1900 *K* . .	10.000 *K*
detto krainska z r. 1888 w. a. .	5.000 zł. w. a.
detto morawska z r. 1890 w. a. .	5.000 „ „ „
detto dolno-austr. z r. 1896 w. a.	5.000 „ „ „
detto górno-austr. z r. 1887 w. a.	5.000 zł. w. a.
Pożycz. kol. kraj. styryjska S. I z r. 1891 w. a.	5.000 „ „ „
Pożycz. kol. kraj. styryjska S. II z r. 1893 w. a.	5.000 „ „ „
Pożycz. kol. kraj. styryjska S. III z r. 1895 w. a.	5.000 „ „ „
Pożycz. kraj. tyrolska z r. 1895 *K* . . .	10.000 *K*
Sp. reg. wód w dol. Temes-Bega em. 1897 (rozm. szt.) *K*	10.000 „
Pożyczka gm. m. Uście n. Ł. z r. 1890 w. a.	5.000 zł. w. a.
detto detto detto z r. 1894 *K* .	10.000 *K*
detto detto detto z r. 1898 „ .	10.000 „
detto detto detto na małe kol. z r. 1900 *K*	10.000 „
Pożyczka m. Berna z r. 1883 w. a. .	5.000 zł. w. a.
detto Budapesztu z r. 1890 „ „ .	5.000 „ „ „
detto Budjejowic z r. 1886 „ „ .	5.000 „ „ „
detto Budjejowic z r. 1893 *K* . .	10.000 *K*
detto Gorycyi z r. 1879 w. a. .	5.000 zł. w. a.
detto Gorycyi z r. 1886 „ „ .	5.000 „ „ „
detto Gracu z r. 1876 „ „ .	5.000 „ „ „
detto Lwowa z r. 1896 *K* . .	10.000 *K*
detto detto z r. 1900 „ . .	10.000 „
detto Pilzni z r. 1886 w. a. .	5.000 zł. w. a.
detto Smichowa z r. 1888 „ „ .	5.000 „ „ „
detto Cieplic z r. 1887 „ „ .	5.000 „ „ „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:
Pożyczka miasta Tryestu z r. 1865 w. a. .	5.000 zł. w. a.
detto detto detto z r. 1879 „ „ .	5.000 „ „ „
detto detto detto z r. 1899 *K* . .	10.000 *K*
detto detto detto i jego Izb. h. w. a.	5.000 zł. w. a.
detto miasta Wiednia w. a. 5% . .	5.000 „ „ „
detto detto detto (srebr. l. zlot.) z r. 1874 5%	5.000 zł. złotem
Pożycz. miasta Wiednia z r. 1894 *K* 4% .	10.000 *K*
detto detto detto z r. 1898 „ 4% .	10.000 „
detto detto detto z r. 1900 „ 4% .	10.000 „
detto detto Zadaru z r. 1894 „ 4½%	10.000 „
detto na bud. gieł. wied. w. a.	5.000 zł. w. a.
detto detto zboż. i mącz. w. a.	5.000 „ „ „
Renta włoska 100 lirów 5%	**10.000 lir. kap.**
detto detto 100 „ 4%	**10.000** „ „
Bulgar. poż. hip. kol. żel. rząd. z r. 1889 w złocie	5.000 zł. złotem
Bulgar. poż. hip. rząd. z r. 1892 w złocie	5.000 „
Turecki konw. dług państwa serya *B* f. s.	**500 f. szt.**
„ „ „ „ „ *C* „ „	**500** „ „
„ „ „ „ „ *D* „ „	**500** „ „

E. Listy zastawne, obligacye pożyczek kolejowych gminnych i bankowe.

Banku anglo-austr. 30 l. los. w. a. . . .	5.000 zł. w. a.
Zakładu kred. ziem. austr. pow. 50 l. los. w. a.	5.000 „ „ „
Zakł. kred. ziem. dla Dalmacyi *K* 4½%	10.000 *K*
Banku hipot. czesk. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.
detto w. a. 4%	5.000 „ „ „
detto 57 l. los. *K* 4% . .	10.000 *K*
detto 60½ l. los. *K* 3½%	10.000 „
Oblig. fund. banku kraj. czesk. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
detto komun. detto detto „ „ 4%	5.000 „ „ „
detto detto detto detto *K* 4% .	10.000 *K*
detto melior. detto detto w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
detto detto detto detto *K* 4% .	10.000 *K*
detto kolej. czeskie *K* 4%	10.000 „
Zakł. kred. ziem. bukowińskiego w. a. 5%	5.000 zł. w. a.
detto detto „ „ 4%	5.000 „ „ „
Kasy oszczęd. bukow. *K* 4%	10.000 *K*

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:
Banku kred. ziem. cent., austr. 45 l. los. w. a. 4½%	5.000 zł. w. a.
Banku kred. ziem. cent., austr. 50 l. los. *K* 4%	10.000 *K*
Banku kred. ziem. cent., austr. 65 l. los. *K* 4%	10.000 „
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. w. a. 2%	5.000 zł. w. a.
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 150 zł. sr. op. w zł. 2%	**5.100 zł. srebr.**
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. w. a. 2¼%	5.000 zł. w. a.
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 300 marek 2¼%	**5.100 zł. złotem**
Zakł. kred. austr. dla przeds. kom. i rob. publ. kat. *A K* 4%	10.000 *K*
Zakł. kred. austr. dla przeds. kom. i rob. publ. kat. *B K* 4%	10.000 „
Banku hip. akc. galic. z 10% pr. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.
detto 50 l. los. w. a. 4½%	5.000 „ „ „
detto 60 l. los. *K* 4% .	10.000 *K*
Towarz. kred. ziem. galic. 56 l. los. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Towarz. kred. ziem. galic. 41 l. los. w. a. 4%	5.000 „ „ „
Towarz. kred. ziem. galic. (stare) w. a. 4%	5.000 „ „ „
detto *K* 4%	10.000 *K*
Banku krajow. galic. kr. Galic. i Lodom. w 51½ l. spł. w. a. 4½%	5.000 zł. w. a.
Banku krajow. galic. kr. Galic. i Lodom. w 57½ l. spł. *K* 4%	10.000 *K*
Banku kraj. galic. obl. gm. II. em. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.
Banku krajow. galic. obl. gm. III. em. *K* 4½%	10.000 *K*
Banku krajow. galic. obl. gm. IV. em. *K* 4%	10.000 „
Banku kraj. galic. obl. kolej. *K* 4% . .	10.000 „
Zakładu kred. ziem. istryjsk. w. a. 5% .	5.000 zł. w. a.
Zakładu hip. kraj. karyntyjsk. *K* 4% . .	10.000 *K*
Banku kraj. Bośn. i Herceg. w 20 l. spł. *K* 5%	10.000 „
Banku kraj. Bośn. i Herceg. w 30 l. spł. *K* 5%	10.000 „
Banku hipot. morawsk. w 36 l. los. w. a. w. a. 5½%	5.000 zł. w. a.
Banku hipot. morawsk. w 36 l. los. w. a. 5%	5.000 „ „ „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:
Banku hipot.-morawsk. w. a. 4% . . .	5.000 zł. w. a.
detto *K* 4%	10.000 *K*
Banku moraw. upr. kraj. obl. gm. *K* 4%	10.000 „
detto obl. kol. *K* 4%	10.000 „
Kasy oszczędn. moraw., pierwsz. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
detto *K* 4½%	10.000 *K*
detto „ 4% .	10.000 „
detto „ 4% .	10.000 „
Zakładu hip. kraj. dolno austr. w. a. 4% .	5.000 zł. w. a.
detto detto *K* 4% . .	10.000 *K*
detto detto „ 3½% .	10.000 „
detto detto oblig. gm. *K* 3½%	10.000 „
Zakładu hip. kraj. dolno-austr. oblig. gm. *K* 4%	10.000 „
Zakładu hip. kraj. górno-austr. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
detto detto *K* 3½% .	10.000 *K*
detto kraj. kr. gm. g. a. oblig. gm. *K* 4%	10.000 „
Banku hipotecz. austr. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
detto detto 50 l. los. *K* 4% .	10.000 *K*
Zakładu kred. ziem. austr.-szl. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.
detto detto w. a. 4½%	5.000 „ „ „
detto detto „ „ 4% .	5.000 „ „ „
Banku austr.-węg. 40½ l. los. w. a. 4%	5.000 „ „ „
detto 50 „ „ „ „ 4%	5.000 „ „ „
Zakład kred. gm. śląski obl. gm. w. a. 4%	5.000 „ „ „
Kasy oszcz. austr., pierw. 60 l. los. *K* 4%	10.000 *K*
Kasy oszczędności styryjskiej 53 l. los. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Kasy oszczędności styryjskiej 53 l. los. *K* 4%	10.000 *K*
Poż. ks. Schwarzenberga w markach 4%	**10.000 marek**
Central. Banku hip. węg. kasy oszczędn. jako Sp. akc. S. I, II, III i VI—VIII *K* 4½%	10.000 *K*
Central. Banku hip. węg. kasy oszczędn. jako Sp. akc. S. IV i V *K* 4½% . .	10.000 „
Central. Banku hip. węg. kasy oszczędn. jako Sp. akc. S. IV i V *K* 4% . . .	10.000 „
Central. Banku hip. węg. kasy oszczędn. jako Sp. akc. obl. gm. *K* 4½% . . .	10.000 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:
Central. Banku hip. węg. kasy oszczędn. jako Sp. akc. obl. gm. *K* 4%	10.000 *K*
Banku komerc. peszt. węg. w. a. 4½% .	5.000 zł. w. a.
detto detto *K* 4½% . .	10.000 *K*
detto detto „ 4% . . .	10.000 „
detto detto obligac. gm. z 10% pr. *K* 4½%	5.000 zł. w. a.
Banku komerc. peszt. węg. obligac. gm. z 5% pr. *K* 4%	10.000 *K*
Banku komerc. peszt. węg. obligac. gm. z 5% pr. *K* 4½%	10.000 „
Zakł. kred. ziem. hermanszt. w. a. 6% .	5.000 zł. w. a.
detto detto „ „ 5½%	5.000 „ „ „
detto detto „ „ 5% .	5.000 „ „ „
detto detto *K* 4½% . .	10.000 *K*
Kasy oszcz. hermanszt. 10% pr. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.
detto detto 6% „ „ „ 5%	5.000 „ „ „
detto detto III. em. „ „ 5%	5.000 „ „ „
detto detto IV. „ *K* 4½%	10.000 *K*
Banku hip. kraj. kroac.-slaw. w. a. 4½%	5.000 zł. w. a.
detto detto oblig. gm. w. a. 4½%	5.000 „ „ „
Kasy oszcz. arad. akc. tow. miesz. w. a. 5½%	5.000 „ „ „
Kasy oszcz. arad. akc. tow. miesz. z 10% pr. w. a. 5%	5.000 „ „ „
Kasy oszcz. arad. akc. tow. m. w. a. 5%	5.000 „ „ „
Kasy oszcz. arad. komit. *K* 4½% . . .	10.000 „
Kasy oszcz. budapeszt. stoł. w. a. 4½%	5.000 zł. w. a.
detto detto *K* 4% . . .	10.000 *K*
detto Sp. akc. w Budapeszcie *K* 4½%	10.000 „
Kasy oszcz. stow. ojcz., I. 50 l. los. *K* 4½%	10.000 „
Kasy oszcz. stow. ojcz. obl. gm. 50 l. los. *K* 4½%	10.000 „
Kasy oszcz. stow. ojcz. obl. gm. 50 l. los. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Kasy oszcz. stow. ojcz. listy zast. 50 l. los. *K* 4%	10.000 *K*
Kasy oszcz. węgier. kraj. centr. 40 l. los. w. a. 4½%	5.000 zł. w. a.
Kasy oszcz. węgier. kraj. centr. 50 l. los. *K* 4½%	10.000 *K*
Kasy oszcz. temesw. l, ser. *A* w. a. 5%	5.000 zł. w. a.
detto detto *B* „ „ 4½%	5.000 „ „ „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:
Węg. b. agrar. i rent. o u. wina *K* 4%	10.000 *K*
detto bil. rent., 2% pr *K* 4½%	10.000 „
detto listy zast. *K* 4½%	10.000 „
Inst. kred. ziem. węgier. w. a. 4½%	5.000 zł. w. a.
detto detto 41 l. w. a. 4%	5.000 „ „ „
detto detto 50 l. *K* 4%	10.000 *K*
detto detto 63 l. „ 3½%	10.000 „
Listy zast. reg. i amel. węgier. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Banku hip. węgier. w Peszcie 42½ l. los. w. a. 4½%	5.000 „ „ „
Banku hip. węgier. w Peszcie Ser. I 50 l. los. *K* 4½%	10.000 *K*
Banku hip. węgier. w Peszcie Ser. I 50 l. los. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Banku hip. węgier. w Peszcie Ser. I 50 l. los. *K* 4%	10.000 *K*
Banku hip. węgier. w Peszcie zap. dl. gm. 50 l. los. w. a. 4½%	5.000 zł. w. a.
Banku hip. węgier. w Peszcie zap. dł. gm. Ser. I 50 l. los. *K* 4½%	10.000 *K*
Banku hip. węgier. w Peszcie oblig. gm. 10% pr. 50 l. los. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Banku hip. węgier. w Peszcie oblig. gm. 50 l. los. w. a. 4%	5.000 „ „ „
Inst. kr. węg. ziem. dla mniejsz. pos. w. a. 5%	5.000 „ „
Inst. kr. węg. ziem. dla mniejsz. pos. w. a. 4½%	5.000 „ „ „
Sp. akcyj. węgier. kolei lokal., oblig. *K* 4½%	10.000 *K*
Sp. akc. węgier. kolei lokal., 5% obl. pr. *K* 4%	10.000 „

F. Obligacye pierwszeństwa kolei żelaznych.

Kolei bozańsko-merańskiej w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Kolei bregenckiej, *K* 4%	10.000 *K*
Sp. berneńskiej kol. lok. em. 1900 *K* 4%	10.000 „
Kolei Budapeszt-Pięćkoś. em. 1889 w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Kolei busztiehradzkiej zł. srebrem 5%	**5.100 zł. srebr.**
detto em. 1871 zł. srebr. 5%	**5.100** „ „
detto em. 1872 „ „ 5%	**5.100** „ „
detto em. 1896 *K* 4%	10.000 *K*

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:
Kolei lok. niem.-brodzko-hump. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Kołei duchc.-podmok. I. em. 1869 srebr. w. a. 5%	**5.100 zł. w. a. s.**
Kolei duchc.-podmok. II. em. 1871 srebr. w. a. 5%	**5.100** „ „ „ „
Kolei duchc. podmok. III. em. 1874 złot. 5%	**5.100 zł. złotem**
Kolei duchc.-podmok. em. 1891 srebrem 4%	**5.100 zł. w. a. s.**
Kolei duchc.-podmok. em. 1891 w mark. 4%	**10.200 marek**
Kolei duchcowsko-podmok. em. 1895 *K* 3%	10.000 *K*
Kolei półn. Ferdynan. em. 1886 w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
detto em. 1887 srebrem 4%	5.000 zł. srebrem
detto em. 1887 sr. gwar. 4%	5.000 „ „
detto em. 1888 w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
detto em. 1891 „ „ 4%	5.000 „ „ „
detto em. 1898 „ „ 4%	5.000 „ „ „
Kolei friaulskiej em. 1893 w. a. 4%	5.000 „ „ „
detto em. 1897 „ „ 4%	5.000 „ „ „
Kolei Pięćkościołów-Barcs zł. srebr. 5%	5.000 zł. w. a. sr.
Kolei lokalnej Göpfritz—Gross-Siegharts *K* 4%	10.000 *K*
Kolei gradecko-köflachskiej zł. sr. 4½%	**5.100 zł. w. a. s.**
detto II. em. 1871 zł. sr. 5%	**5.100** „ „ „ „
Kolei gradecko-köflachskiej III. em. 1872 zł. srebrem 5%	**5.100** „ „ „ „
Kolei kosz.-bogum. em. 1889 sr. 4%	5.000 zł. w. a. sr.
detto em. 1889 zł. w m. 4%	**10.000 marek**
detto em. 1891 srebr. 4%	5.000 zł. w. a. sr.
detto em. 1891 w m. 4%	**10.000 marek**
detto em. 1889 (szl. austr.) srebr. 4%	5.000 zł. w. a. sr.
Sp. kolei lwow.-czern.-jasskiej em. 1884 srebr. 4%	**5.100 zł. w. a. s.**
Sp. kolei lwow.-czern.-jassk. wol. od pod. em. 1884 srebr. 4%	**5.100** „ „ „ „
Kolei Leob.-Vordernb. em. 1893 *K* 4%	10.000 *K*
Kolei lok. moraw.-budjej.-jamn. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Kołei północno-zachod. austr. zł. sr. 5%	5.000 zł. w. a. sr.
detto lit. *B* zł. sr. 5%	5.000 „ „ „ „
detto em. 1874 w mark. 5%	**10.200 marek**
detto em. 1885 zł. sr. 4%	5.000 zł. w. a. sr.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:
Kolei lokal. wschodnio-galic. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Kolei ostrawsko-friedlandzkiej zł. sr. 5%	**5.100 zł. w. a. s.**
Kolei prasko-duchc. em. 1896 w mar. 3%	**10.200 marek**
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej *K* 4%	10.000 *K*
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej II. em. *K* 4%	10.000 „
Spółki akc. kolei schneeberskiej *K* 4%	10.000 „
Kolei lok. Schwarzenau-Zwettl em. 1896 w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Kolei lok. Schwarzenau-Zwettl em. 1901 *K* 4%	10.000 *K*
Spółki kolei państwa frank. 3%	25 sztuk
detto em. 1874 frank. 3%	25 „
detto X. em. 1885 frank. 3%	25 „
detto sieć uzupeł. frank. 3%	25 „
detto 500 frank. = 405 M. 4%	25 „
detto em. 1895 w m. 3%	**10.000 marek**
detto I. em. zł. złotem 5%	5.000 zł. złotem
detto II. em. 1874 zł. złot. 5%	5.000 „ „
detto (Berno-Rossice) 5%	**5.100 zł. srebr.**
detto em. 1883 w m. 4%	**10.000 marek**
Kolei lokal. strakon.-winterb. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
detto detto em. 1899 *K* 4%	10.000 *K*
Sp. kolei połud., styczeń-lipiec frank. 3%	25 sztuk
detto kwiecień-paźdz. fran. 3%	25 „
detto 500 frank. = 405 M. 4%	25 „
detto zł. srebr. lub złot. 5%	5.000 zł. złotem
detto w markach 4%	**10.000 marek**
Kolei łącz. połudn.-półn.-niem. em. 1892 zł. srebr. 4%	5.000 zł. w. a.
Kolei lokal. Tryest-Porjecze *K* 4%	10.000 *K*
Kolei żel. węg.-galic. em. 1870 sr. 5%	5.000 zł. w. a. sr.
detto em. 1878 sr. 5%	5.000 „ „ „ „
detto em. 1887 sr. 4%	5.000 „ „ „ „
Kolei zachodnio-węgierskiej sr. 5%	5.000 „ „ „ „
detto em. 1890 sr. 4%	5.000 „ „ „ „
Koleje dolno-kraińskie w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Spółki kolei walsugańskiej *K* 4%	10.000 *K*
Poz. pierw. zjed. kol. żel. węg. w m. 4½%	**10.000 marek**
Kolei lokal. welskiej *K* 4%	10.000 *K*
Kolei żelaz. wied.-aspang. srebr. 4%	5.000 zł. w. a. sr.
Kolei Wied.-Pottend.-Wr.-Neustadt sr. 5%	5.000 „ „ „ „
Sp. akc. kol. lok. wiedeńsk. *K* 4%	10.000 *K*
Kolei lok. wodn.-prachat. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
detto detto em. 1899 4%	5.000 „ „ „
Kolei lokal. Wolframs-Teltsch em. 1900 *K* 4%	10.000 *K*
Kolei nadybbsańskiej w. a. 4%	5.000 zł. w. a.

G. Obligacye innych przedsiębiorstw przewozowych.

„Adria“ kr. węg. sp. żeglugi morsk. (roz. sz.) w. a. 4½%	5.000 zł. w. a.
Kolei miejskiej budapeszteńskiej elektr. Sp. akc. 200 i 2000 *K* 4%	10.000 *K*
Sp. budapeszt. kolei drogowej z 5% pr. (roz. sz.) *K* 4%	10.000 „
Sp. żegl. parow. na Dunaju 100 i 200 zł. w. a. 6%	5.000 zł. w. a.
Sp. żegl. par. na Dunaju 400 i 10.000 M. 4%	**10.000 marek**
Sp. żegl. parow. na Dunaju em. 1866 M. 4%	**10.000** „
Lloyda austr. em. 1881 po 500 zł. zł. 5%	5.000 zł. złotem
detto em. 1882 po 500 zł. zł. 5%	5.000 „ „
detto em. 1884 po 500 zł. zł. 4½%	5.000 „ „
detto em. 1887 po 500 zł. zł. 4%	5.000 „ „
detto em. 1895 po 1000 i 5000 zł. złotem 4%	5.000 „ „
Spółki akc. kolei lokal. torontal. (roz. sz.) *K* 4½%	10.000 *K*

H. Obligacye rozmaitych spółek przemysłowych.

Ganz & Co. odlewn. żelaza i S. a. g. 200, 1000 i 2000 *K* 4½%	10.000 *K*
Sp. gór. czes. em. 1896 500 *K* 4%	10.000 „
Sp. gór. austr. alp. 500, 2.500, 12.500 frk. 4½%	**12.500 frk.**
Huta Poldi, fabryka stali lan. 5% p. 400, 2000, 5000 *K* 4%	10.000 *K*
Pottendorf. przędz. i nic. bawełn. 1000 zł. = 2000 *K* 4½%	5.000 zł. w. a.
Sp. praska przem. żel. em. 1873 300 zł. srebr 5%	**5.100 zł. w. a. s.**
Huta Rudolfa, towar. blasz. 5% pr. 400, 2000 i 5000 *K* 4%	10.000 *K*
Spółki przem. żel. styryjskiej 6% 200 zł.	5.000 zł. w. a.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1880 500 f. = 200 zł. złotem 5%	5.000 zł. złotem
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1883 500 f. = 200 zł. złotem 5%	5.000 „ „
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1889 500 f. = 200 zł. złotem 4%	5.000 „ „
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1893 500 f. = 200 zł. złotem 4%	5.000 „ „
Spółki Union wyr. żel. i blachy em. 1894 200 zł. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.
I. Losy rozmaite.	
a) Losy oprocentowane.	
Zakł. kred. ziem. pow. austr. obl. prem. em. 1880 po 100 zł. w. a. 3%	**50 sztuk**
Zakł. kred. ziem. pow. austr. obl. prem. em. 1889 po 100 zł. w. a. 3%	50 sztuk
Spółki żegl. par. na Dunaju 100 zł. m. k. 4%	25 „
Losy regul. Dunaju z r. 1870 po 100 zł. w. a. 5%	25 „
Banku hipot. węg. obl. prem. po 100 zł. w. a. 4%	**50 sztuk**
Pożyczki miasta Tryestu po 100 zł. m. k. 4½%	**10** „
Pożyczki m. Tryestu po 50 zł. w. a. 4%	25 sztuk
Pożyczki prem. serb. po 100 frank. 2%	25 „
Poż. kol. żel. turec. obl. pr. po 400 frank.	25 „
b) Losy bezprocentowe.	
Bazyliki budap. (bud. katedry) 5 zł. w. a.	**50 sztuk**
Zakładu kredyt. dla handlu i przemysłu 100 zł. w. a.	25 sztuk
Clarego 40 zł. m. k.	25 „
Pożyczki miasta Innsbrucku 20 zł. w. a.	25 „
Pożyczki loter. krakowskiej 20 zł. w. a.	25 „
Pożyczki prem. lubląńskiej 20 zł. w. a.	25 „
Gminy miasta Budy 40 zł. w. a.	25 „
Palffego 40 zł. m. k.	25 „
Towarz. austr. Czerwonego Krzyża 10 zł. w. a.	25 „
Towarz. węgier. Czerwonego Krzyża 5 zł. w. a.	**50 sztuk**
Fundacyi Rudolfa 10 zł. w. a.	25 sztuk
Salma 40 zł. m. k.	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
Pożyczki prem. salzburskiej 20 zł. w. a.	25 sztuk
St. Genois 40 zł. m. k.	25 „
Pożyczki prem. (miasta) Stanisławowa 20 zł. w. a.	25 „
Losy komun. wiedeńsk. z r. 1874 100 zł. w. a.	25 „
Ceduły losowe 3% oblig. premiow. zakł. kred. ziem. em. 1880	25 „
Ceduły losowe 3% oblig. premiow. zakł. kred. ziem. em. 1889	25 „
Ceduły losowe obl. premiow. 4% banku hipot. węgier.	25 „
K. Akcye przedsiębiorstw przewozowych.	
„Adria“, Sp. żegl. kr. węg.	25 sztuk
Kolei uściecko-cieplickiej	**5 sztuk**
Austr.-belg. Spółki kolei żelaznej	25 sztuk
Kolei Bares-Pakracz akc. pierwsz.	25 „
Spółki bud. i ruchu kol. m. Wied. lit. *A*	25 „
detto lit. *B*	25 „
Spółki ruchu kolei oryen	25 „
Kolei północno-czeskiej	25 „
Kolei bozeńsko-merańskiej c. k. uprz.	25 „
Spółki kolei lokalnej berneńskiej	25 „
Kolei lokal. bukowińskich akc. pr.	25 „
detto akcye zakład.	25 „
Kolei busztiehradzkiej	**5 sztuk**
detto (lit. *B*)	25 sztuk
Spółki austr. żegl. par. na Dun. i. c. k. up.	**10 sztuk**
Kolei duchcowsko-podmokielskiej	25 sztuk
Kolei północnej Ferdynanda	**5 sztuk**
Kolei friaulskiej akc. pierwsz.	25 sztuk
Kolei pięciokośc.-barcskiej	25 „
Spółki kolei na górze Gais akc. pierwsz.	25 „
Spółki kolei gradec-köflach. i górn.	25 „
Spółki kolei kahlenb. (system Rigi)	25 „
Kolei koszycko bogumińskiej	25 „
Kolei lwow.-bełzec. (tomaszow.) akc. pr.	25 „
Spółki kolei lwowsko-czern.-jasskiej	25 „
Kolei Leoben-Vordernberg	25 „
Lloyda austr.	**10 sztuk**

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
Kolei półn.-zach. austr.	25 sztuk
detto (lit. *B*)	25 „
Spółki żegl. par. austr. półn.-zach.	25 „
Spółki austr. omnibusowej	25 „
Kolei lokal. wsch.-galic. akc. pierwsz.	25 „
Kolei ostrawsko-friedlandzkiej	25 „
Kolei prasko-duchcowskiej	25 „
detto akcye pierwsz.	25 „
Kolei lokaln. liberec.-jablonec.-tannwald. akcye pierwsz.	25 „
Kolei lokaln. liberec.-jablonec.-tannwald. akc. pierw. em. 1900	25 „
Kolei lokaln. liberec.-jablonec.-tannwald. akc. zakład. lit. *A*	25 „
Kolei lokaln. liberec.-jablonec.-tannwald. akc. zakład. lit. *B*	25 „
Spółki salzb. kolei żel. i tramw.	25 „
Spółki kolei państwa	25 „
Spółki kolei południowej	25 „
Kolei łącz. południ.-półn. niemieckiej	25 „
Kolei w dolinie Szamos, akcye pierwsz.	**10 sztuk**
Spółki tramw. wied. nowej akcye pierw.	25 sztuk
detto detto akcye zakład.	25 „
Towarz. przew., powsz. austr.	25 „
Kolei żel. węg.-galic., pierwsz.	25 „
Kolei zach. węg. (Stuhlw.-Raab-Graz)	25 „
Kolei Wiedeń-Pottendorf-Wr.-Neustadt	25 „
Spółki akc. wied. kolei lokal.	25 „
Spółki kolei państ. akc. dow. uczest.	25 „

L. Akcye banków.

Banku anglo-austr.	25 sztuk
Stowarzyszenia bankowego wiedeńskiego	25 „
Banku esk. i weksl. bielsko-bialskiego	25 „
Zakładu kred. ziem. austr.	25 „
Zakładu kred. ziem. bukowińskiego	25 „
Banku kred. ziem. central. austr.	25 „
Banku hip. centr. węg. kas oszcz. t. s. a.	**10 sztuk**
Banku komerc. węg. w Peszcie	**5** „
Zakładu kred. dla handlu i przem.	25 sztuk
Banku kred. węgier. powsz.	25 „
Zakł. kr. austr. dla przeds. kom. i z. pub.	25 „
Banku depoz. powsz.	25 sztuk
Banku eskomp. czeskiego	25 „
detto morawskiego	25 „
detto marburskiego	25 „
detto styryjskiego	25 „
Towarz. eskomp. dolno-austr.	**10 sztuk**
detto i banku weksl. węg.	25 sztuk
Banku hip. akcyj. galic.	25 „
Banku dla handlu i przem. galic.	25 „
Stowarz. żyro- i kas. wied.	25 „
Banku hipot. austr.	25 „
detto węgier.	25 „
detto kraj. kroac.-slaw.	25 „
Banku dla krajów austr.	25 „
Banku kraj. bośn.-herc.	25 „
Banku kred. roln. dla Czech	25 „
Banku lombard. eskomp. wied.	25 „
Spółki akc. weks. „Mercur“	25 „
Banku górno-austr. i salzburskiego	25 „
Banku austr.-węgier.	**5 sztuk**
Banku węg. handl. przem. Tow. akc.	25 sztuk
Centr. kraj. węg. kasy oszcz.	**10 sztuk**
Banku Union	25 sztuk
Banku Union, czeskiego	25 „
Banku obrotowego, powszechnego	25 „
Banku żiwnosteńskiego	25 „

Zakłady ubezpieczeń.

Sp. akc. „Allianz“ ubezp. na życie i rent	25 sztuk
Sp. akc. „Anker“ ubezp. na życie i rent	**5 sztuk**
Spółki „Assicurazioni generali“	**5** „
Spółki akc. austr. ubezpiecz. „Donau“	25 sztuk
Spółki peszt. ubezpiecz. „Foncière“	25 „
Sp. akc. węg. ubez. od gradob. i kontras.	25 „
Sp. ubezp. od gr. i kontrus. „Meridionale“	25 „
Sp. ubezp. „Phönix“ austr. c. k. uprz.	25 „
Spółki kontrasekuracyi wiedeńskiej	25 „
Spółki kontrasekuracyi „Securitas“	**10 sztuk**
Sp. I. austr. powsz. ubezp. od przygód	25 sztuk
Zakładu wied. ubezp. na życie i rent	25 „
Spółki asekuracyjnej wiedeńskiej	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
M. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.	
Spółki akc. fabr. cem. i met. „Austria“	25 sztuk
Spółki budown. powszech. austr.	25 „
detto I. pow. stow. urzęd.	25 „
Towarz. budow. dolno-austr.	25 „
Browarn. spółki akc. (Schellenhof)	25 „
Bosn. ammk i sody fabr. S. A. I.	25 „
Bern. sp. akc. browar i fabryka słodu I.	25 „
detto fabryka świec i mydła S. a.	25 „
detto fabrykacyi maszyn	25 „
detto budowli wodnych	25 „
detto wyrobu towar. wełn.	25 „
Spółki kopal. węgla w Most	25 „
Spółki akc. browaru w Brunn	25 „
Spółki akc. dynamitu Nobel	25 „
Spółki przem. żelaza i stali w Egydy	25 „
Zakładu austr. obr. kolej.	25 „
Spółki akc. węg. obr. kolej.	25 „
Spółki wypoż. wozów kolej. pierwszej	25 „
Fabr. pap. i sp. nakł. w Elbemühl	25 „
Towarz. elektr. powsz. austr.	25 „
detto międzynarod.	25 „
detto S. a. zjednocz.	25 „
detto wiedeńskiego	25 „
detto akc. powsz. budapeszt.	25 „
detto węgier.	25 „
Tkalni i apretury w Felixdorf	25 „
Spółki akc. naft. galic. karpac. przedtem Sp. górn. i m.	**20 sztuk**
Towarz. gazow., powsz. austr. węg.	**5** „
Towarz. przemysł. gazow. wied.	**10** „
Spółki akc. browar. w Göss	25 sztuk
Sp. akc. kop. węgla w Gran-Szászvár	25 „
Browaru akc. gradec., pierw. (Schreiner)	**10 sztuk**
Sp. akc. powozów i wag. w Grazu J. W.	25 sztuk
Spółki akc. fabr. gum., austr.-ameryk.	25 „
Fabr. nab. kap. i met. w Hirtenberg	25 „
Spółki akc. hotel. pierw. wiedeń.	25 „
Fabr. spir. i chem. sp. akc. w Młod. Bolesławiu	25 „
Przędzalni i tkalni juty, I. austr.	25 sztuk
Fabryki wap. i cem. w Kaltenleutgeben	25 „
Przędzalni bawełny w Kleinmünchen	25 „
Spółki akc. fabr. cementu w Kralowym Dworze	25 „
Spółki węgl. w Łańkowicach	25 „
Fabryki cukru lipn.-brzecł.	25 „
Leykam-Josefsthal w Grazu	25 „
Browaru w Liesingu	25 „
Browaru akc. i fabr. słodu w Linzu	25 „
Spółki akc. cukrow. w Lowosicach	25 „
Spółki akc. fabr. lokomot., wied.	25 „
detto przedt. Sigla w Wr.-Neustadt	25 „
Spółki akcyj. brow. i fabr. słodu w Mor. Ostrawie	25 „
Spółki akc. Branda i Lhuilliera bud. m.	25 „
Spółki akc. Danek i C. bud. m. w Pradze	25 „
Spółki akc. hotel. Metropole	25 „
Towarz. górn. czesk. F. Fürstenb.	25 „
detto austr. alpej.	25 „
Towarz. przem. żelaz. nadrag.	25 „
Spółki akc. fabr. wag. w Nesseldorfie	25 „
Spółki akc. fabr. papieru w Neusiedel	25 „
Spółki półn. czesk. kop. węgla	25 „
Spółki akc. półn. węg. zjedn. kop. węgla	25 „
Spółki akc. huty i kopal. górno-węg.	25 „
Towarz. przem. olejne	25 „
Fabr. wapna hidraul. i cementu portland. w Perlmoos	25 „
Browaru akc. w Pilzni, pierw.	**5 sztuk**
Fabr. papieru w Pitten, c. k. uprzyw.	25 sztuk
„Poldihütte“ sp. akc. fabr. stali lanej	25 „
Przędzalni i tkalni baweł. w Pottendorfie	25 „
Przędzalni i tkalni baweł. w Pottendorfie	25 „
detto detto akc. pierw.	25 „
Spółki przem. żelaz. w Pradze	25 „
Sp. akc. I. fabr. łuszcz ryżu w Tryeście	25 „
Fabr. żel. w Rimamurany-Salgo-Tarjan	25 „
Spółki górn. rossickiej	25 „
„Rudolfshütte“ fabr. tow. blasz.	25 „
Spółki akc. kop. węgla w Salgo-Tarjan	25 „
Sp. akc. fabr. papieru w Schlöglmühl	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
„Schodnica“ sp. akc. przem. naft. . . .	**10 sztuk**	Spółki akc. vares. przem. żel.	25 sztuk
Fabryki machin i wozów w Simmeringu	25 sztuk	Kaz. magnezytu w Viezu a. pr.	25 „
Spółki fabr. pap. i nakł. w Steyrermühl .	25 „	Spółki fabr. broni austr. w Wiedniu . .	25 „
Stölzla synowie S. a. do fabr. szkła . .	25 „	Spółki międzyn. wypoż. wozów kolej. . .	25 „
Fabr. kob. i mater. do sprzęt. F. H. i sp.	25 „	Spółki powsz. wypoż. woz. kol. w Peszcie	25 „
Spółki kop. węgla w Terbowlu	25 „	Towarz. akcyj. górn. zach. czesk. . . .	25 „
Spółki turec. reg. tyton.	25 „	Spółki budow. wiedeńskiej	25 „
Towarz. kop. węgla węgier. powsz. . .	25 „	Sp. fabr. cegieł i budow. wienerberskiej	25 „
Spółki budow. Union	25 „	Spółki gazet. wiedeńsk. pierwsz. . . .	25 „
Spółki mater. budow. Union	25 „	Spółki czeskiej przemysł. cukrow. . . .	25 „
Spółki fabr. żelaza i blachy Union . . .	25 „	Spółki akc. węg.	**5 sztuk**

Załączka B,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie praskiej pod względem jednostki dla papierów na tej giełdzie, lecz nie także i na giełdzie wiedeńskiej notowanych.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Listy zastawne, zapisy długu i listy rentowe instytutów pieniężnych. (Rubryka *C* ceduły kursu.)	
4% Hipoteczne listy rent. banku kred. roln. dla Czech (4% Hypoteční listy duchod. hosp. úvěrní banky pro Čechy)	Suma imienna: 5.000 zł. w. a.
B. Akcye banków. (Rubryka *F* ceduły kursu.)	
Česká průmyslová banka (Banku przemysłowego czeskiego)	25 sztuk
Pražská úvěrní banka (Banku kredytowego praskiego) *)	**5 sztuk**
Záložní úvěrní ústav v Hradci Králové (Zakładu kredytowego zaliczkowego w Hradcu Królowej)	25 sztuk
C. Akcye przedsiębiorstw przewozowych. (Rubryka *G* ceduły kursu.)	
Electr. drobná dráha Praha—Liboň—Vysočany (Kolej mała elektr. Praga—Lieben—Wysoczany)	25 sztuk
Praska Spółka żeglugi parowej na Wełtawie i Łabie (Pražská spol. paropl. po Vltavě a Labi)	25 „
D. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych. (Rubryka *H* ceduły kursu.)	
Akciova továrna na vyrabění umělých hnojiv atd. v Kolině (Fabryki akcyjnej wyrobu nawozu sztucznego itd. w Kolinie)	25 sztuk
Podolskiej fabryki cementu (Podolská cementárna)	5 „
Český akc. pivovar v Č. Budějovicích (Akc. czesk. brow. w Budjejowicach)	25 „
Banku pierw. czesk. powsz. kontrasekuracyjnego (První česká všeob. zajišť. banka)	25 „
Pierwszej czeskiej spółki akcyjnej rafineryi cukru w Modrzanach (První česká spol. pro raf. cukru) (Modřany)	25 „
Spółki akcyjnej praskiej budowy machin (dawniej Ruston) (Pražská strojnicka spol.) (dř. Ruston)	25 „
Stowarzyszenia akcyjnego praskiego (Pražská akc. spol. řetězové lávky)	25 „
První česko-moravská továrna na stroje v Praze (Pierw. czesko-morawskiej fabryki machin w Pradze)	25 „

*) Dawna firma: Úvěrní banka v Kolině (Bank kredytowy w Kolinie).

Załączka C,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie tryestyńskiej pod względem jednostki dla papierów na tej giełdzie, lecz nie także i na giełdzie wiedeńskiej notowanych.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Pożyczki publiczne.	Suma imienna:
Prestito della Città di Spalato del 1889 (Pożyczka miasta Spletu z roku 1889) . .	5.000 zł. w. a.
Pożyczka Towarzystwa wodnego obszaru terżyckiego	5.000 *K*
B. Akcye banków.	
Banca commerciale Triestina (Bank komercyalny tryestyński)	**10 sztuk**
C. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.	
Stabilimento tecnico Triestino	25 sztuk
„ „ „ (Akcye pierwszeństwa)	25 „
Societá d'Aquedotto Aurisina (Towarzystwo wodociągowe Aurisina)	**10 sztuk**
Societá illuminazione a Gas di Gorizia (Spółka akcyjna gorycka oświetlenia gazowego)	**50** „
Societá illuminazione a Gas di Pola (Spółka akcyjna pulska oświetlenia gazowego)	**50** „
Stowarzyszenie akcyjne „Tergesteo“	**10** „
Societá Triestina Tramway (Spółka tramwajowa tryestyńska)	**50** „
Riunione Adriatica di Sicurtá	**10** „

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. marca 1901.

Treść: (№ 29—31.) 29. Obwieszczenie, podające spis kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych. — 30. Rozporządzenie, którem ustanawia się stopę tary dla papieru T. Nr. 191 i 192 w stosach z deskami osłaniającemi. — 31. Rozporządzenie, tyczące się poddawania ocleniu machin, aparatów, narzędzi i wszelkich innych przyrządów do celów elektrycznych.

29.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. marca 1901,

podające spis kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Spis tych kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych, opiewać ma z uwzględnieniem zmian, które zaszły od obwieszczenia z dnia 3. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 27, jak następuje:

Spis kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, tycząca się obrotu towarów.

Austrya i Węgry.

I. Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa.

(Łącznie z Liechtensteinem.)

A. Wszystkie linie, na których ruch utrzymują zarządy kolejowe i spółki, mające siedzibę w Austryi lub w Węgrzech.

1. C. k. austryackie koleje państwa, łącznie z częścią linii z Feldkirchu do Buchs na obszarze księstwa Liechtenstein;

natomiast z wyłączeniem:

a) dalmackich kolei państwa:
- α) od Spletu na Sivericz do Kninu,
- β) od Perkowicz na Sliwno do Szebeniku,

tudzież:

b) kolei lokalnych kołomyjskich:
- α) Kołomyja—Słoboda rungurska kopalnia,
- β) Kołomyja—Nadwórniańskie przedmieście—Szeparowce Kniaździwór,

jakoteż:

c) kolei lokalnej od Lwowa (Kleparowa) do Janowa,
d) kolei małej wązko-torowej od Łupkowa do Cisny,
e) odnogi kolejowej od Podłęża do Niepołomic,
f) odnogi kolejowej od Litiz do Nürschan,
g) kolei lokalnej wązko-torowej Unzmarkt—Mauterndorf (kolei nadmurańskiej),
h) kolei wązko-torowej w dolinie Kerku,
i) kolei wązko-torowej nadybbsańskiej,
k) kolei lokalnej wązko-torowej Zell am See—Krimml (kolei lokalnej pinzgauskiej).

2. Kolej uściecko-cieplicka.
3. Koleje handlowe czeskie.
4. Kolej północna czeska.
5. Kolej bozeńsko-merańska.
6. Kolej busztiehradzka.
7. Kolej lokalna od Friedlandu do granicy państwa pod Hermsdorfem.
8. Kolej północna Cesarza Ferdynanda.
9. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austryackim).
10. Kolej w dolinie Kremży.
11. Kolej lokalna Mori—Arco—Riva nad jeziorem Garda.
12. Kolej lokalna nowoiczyńska.
13. Kolej północno-zachodnia austryacka.

14. Spółka austryacko-węgierska kolei państwa
15. Kolej lokalna Przywoz—Morawska Ostrawa—Witkowice.
16. Kolej lokalna Raspenau—Weissbach.
17. Spółka salzburska kolejowa i tramwajowa.
18. Kolej lokalna w Dobrach kameralnych solnych.
19. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austryackim), z wyłączeniem kolei lokalnych:

l) Mödling—Hinterbrühl pod Wiedniem (elektrycznej),
m) Preding—Wieselsdorf—Stainz,
n) Pöltschach—Gonobitz,
o) Kapfenberg—Seebach—Au,
p) kolei überetscherskiej (kolei lokalnej Bozen—Kaltern).

20. Kolej łącząca południowo-północna niemiecka.
21. Kolej lokalna od Studienki do Strambergu.
22. Kolej wiedeńsko-aspangska, z wyłączeniem:

q) szlaku zazębionego Puchberg—Hochschneeberg kolei schneeberskiej.

23. Części c. k. austryackich kolei państwa, na których ruch utrzymują królewsko węgierskie koleje państwa od Ławocznego aż do granicy krajowej węgierskiej i od Fehringu aż do granicy krajowej węgierskiej, tudzież austryacko-węgierskiej Spółki kolei państwa od Marcheggu aż do granicy krajowej węgierskiej, nakoniec co do kolei Wiedeń—Pottendorf—Wiener-Neustadt, utrzymywanej w ruchu przez Spółkę kolei południowej, część od Ebenfurthu aż do granicy krajowej węgierskiej, na której ruch utrzymuje kolej Raba—Szopron—Ebenfurth.

B. Części kolei, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólʼ z nimi.

I. Zarządy włoskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez Spółkę włoską kolei nad Adryatykiem od granicy austryacko-włoskiej:

24. pod Korminem aż do Kormina.
25. pod Pontebą aż do Pontafla w kierunku z Włoch.
26. pod Peri aż do Ala.

Część kolei utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową włoską „Società Veneta per costruzione ed esercizio di ferrovie secondarie italiane“, od granicy austryacko-włoskiej:

27. pod Cervignano do Cervignano.

II. Zarządy niemieckie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy królewsko bawarskich kolei państwa od granicy niemiecko-austryackiej:

28. pod Kiefersfelden do Kufsteinu.
29. pod Salzburgiem do Salzburga.
30. pod Waldsassen do Chebu.
31. pod Schirndingiem do Chebu.
32. pod Aszem do Chebu.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez królewsko saskie koleje państwa od granicy niemiecko-austryackiej:

33. pod Brambachem do Chebu.
34. pod Bärensteinem do Weipert.
35. pod Markersdorfem do Hermsdorfu w B.
36. pod Moldawą do Moldawy.
37. pod Schöna do Podmokieł.
38. pod Schöna do Djeczyna.
39. pod Neusalza-Spremberg aż do granicy austryacko-niemieckiej pod Taubenheim.
40. pod Starym i Nowym Gersdorfem aż do granicy austryacko-niemieckiej pod Ebersbachem.
41. pod Seifhennersdorf aż do Warnsdorfu.
42. pod Wielką Szenawą aż do Warnsdorfu.
43. pod Żytawą do Liberca.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwa od granicy niemiecko-austryackiej:

44. pod Neusorge do Halbstadtu.
45. pod Opawą do Opawy.
46. pod Karniowem do Karniowa.
47. pod Boguminem do Bogumina.
48. pod Goczałkowicami do Dziedzic.
49. pod Nowym Berunem do Oświęcima.

III. Zarządy rosyjskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarząd kolei rosyjskich południowo-zachodnich w kierunku z Rosyi, od granicy rosyjsko-austryackiej:

50. pod Radziwiłłowem do Brodów.
51. pod Wołoczyskami do Podwołoczysk.
52. aż do Nowosielicy austryackiej.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy austryackie w ruchu utrzymywanych, porównaj:
Niemcy, ll. 103 aż do 117 włącznie.
Włochy, l. 8.
Rosya, ll. 33, 34, 35, 36.
Szwajcarya, ll. 18, 19.

II. Węgry.

Wszystkie linie, na których ruch utrzymują wymienione poniżej zarządy kolejowe i spółki, mające siedzibę w Węgrzech lub w Austryi.

1. Królewsko węgierskie koleje państwa tudzież koleje lokalne i linie innych kolei, na których one ruch utrzymują, z wyjątkiem linij:
wąsko-torowej Strygonia — Brzeźnica — Szczawnica węgierska,
normalno-torowej lokalnej Szorokszar—Św. Wawrzyniec i
wąsko-torowej lokalnej taraczańskiej;
2. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z kolejami lokalnemi przez nią w ruchu utrzymywanemi.

3. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywane w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z utrzymywanemi w ruchu przez nią kolejami lokalnemi i liniami innych kolei, z wyłączeniem:

części wązko-torowej Hnilec—Smolnik kolei lokalnej nadhnileckiej.

kolei bocznej normalno-torowej Tarpatak—Tatra-Lomnicz, i

kolei zazębionej Csorba—jezioro Csorba.

4. Spółka kolei Raba—Szopron—Ebenfurth i kolej lokalna fertövidecka przez nią w ruchu utrzymywana.

5. Połączone koleje żelazne aradzka i csanadzka, z wyłączeniem:

kolei lokalnej wązko-torowej Borossebes—Menyháza i pierwszej alföldzkiej wązko-torowej kolei rolniczej.

6. Kolej żelazna w dolinie Szamoszy i kolej lokalna Zsibo—Nagybánya przez nią w ruchu utrzymywana.

7. Kolej lokalna Keszthely — Balaton — St. György.

8. Kolej żelazna Mohacz—Pięćkościołów.

9. Kolej lokalna wązko-torowa Nagy-Karoly—Somkut.

10. Kolej lokalna Preszów—Bardyów.

11. Kolej slawońska naddrawska.

12. Kolej lokalna wązko-torowa segesvarsko-szentagocka.

13. Kolej lokalna Szatmar—Erdöd.

14. Część królewsko węgierskich kolei państwa, na których ruch utrzymują c. k. austryackie koleje państwa, a mianowicie od Mezö—Laborcz aż do granicy krajowej austryackiej, od Körösmezö do granicy krajowej austryackiej i część kolei koszycko-bogumińskiej od Orlowa aż do granicy krajowej austryackiej.

15. Części królewsko węgierskiej kolei państwa, na których ruch utrzymuje Spółka austryacko-węgierska kolei państwa, a mianowicie od Trenczyna—Cieplic aż do granicy krajowej austryackiej przy Jarze Vlara, od Brucku n. L. aż do granicy krajowej austryackiej i od Skalic aż do granicy krajowej austryackiej.

16. Część kolei lokalnej holicko—hodonińskiej od Holic aż do granicy krajowej austryackiej, na której ruch utrzymuje kolej północna Cesarza Ferdynanda.

III. Obszar zajęty.

1. C. i k. kolej wojskowa banialucko-doberlińska.

Niemcy.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy niemieckie.

I. Koleje żelazne państwa lub przez państwo w ruchu utrzymywane.

1. Koleje państwa w Alzacyi i Lotaryngii.

2. Kolej żelazna wojskowa.

3. Koleje państwa królewsko pruskie łącznie z kolejami Wielkiego księstwa heskiego wspólnie w ruchu utrzymywanemi i koleje pruskie prywatne w administracyi państwa zostające, z wyjątkiem:

a) odnogi górno-śląskiej wązko-torowej.

4. Królewsko bawarskie koleje państwa łącznie z kolejami lokalnemi Augsburg—Haunstetten i Lam—Kötzting, na których one ruch utrzymują, lecz z wyłączeniem kolei lokalnych:

b) Augsburg—Göggingen—Pfersee;

c) kolei lokalnej augsburskiej.

5. Królewsko saskie koleje państwa i koleje saskie prywatne w administracyi państwa zostające.

6. Królewsko wirtemberskie koleje państwa.

7. Koleje państwa w Wielkiem księstwie badeńskiem i koleje prywatne badeńskie w administracyi państwa zostające.

8. Kolej żelazna meńsko-nekarska ze szlakami kolei pobocznych Wielkiego księstwa heskiego, na których ona ruch utrzymuje.

9. Koleje państwa w Wielkiem księstwie meklemburskiem, z wyjątkiem:

d) kolei żelaznej od Doberan do Heiligendamm.

10. Koleje państwa w Wielkiem księstwie oldenburskiem, z wyjątkiem:

e) kolei żelaznej od Ocholt do Westersted.

II. Koleje żelazne prywatne pod własnym zarządem.

11. Kolej poboczna Achern—Ottenhöfen.

12. Kolej żelazna od Starego Damu do Kołobrzega.

13. Kolej żelazna z Altony do Kaltenkirchen.

14. Kolej lokalna zdrojowisko Aibling—Feilnbach.

15. Koleje poboczne na których ruch utrzymuje Spółka kolei lokalnych badeńskich:

a) Kolej albthalska;

b) Kolej poboczna Bruchsal—Hilsbach—Menzingen i

c) Kolej bühlerthalska.

16. Kolej obwodowa bentheimska.

17. Kolej żelazna krajowa brunświcka.

18. Kolej żelazna wrocławsko-warszawska.

19. Kolej żelazna broelthalska.

20. Koleje obwodowe z Kolonii do Bonn.

21. Kolej żelazna kronberska.

22. Kolej żelazna z Dahmy do Uckro.

23. Kolej żelazna deggendorfsko-metteńska.

24. Kolej żelazna dessawsko-wörlitzka.

25. Kolej żelazna Dortmund — Gronau — Enschede.

26. Kolej wąsko-torowa z Eckernförde do Kappeln.

27. Kolej żelazna z Eisern do Siegen.

28. Kolej żelazna ermsthalska (Metzingen—Urach).

29. Kolej żelazna z Eutinu do Lubeki.

30. Kolej żelazna z Flensburga do Kappeln.
31. Kolej łącząca frankfurcka (Frankfurt nad Menem).
32. Kolej żelazna od Fürth do Zirndorfu i Kadolzburgu.
33. Kolej żelazna z Georgs do Marienhütte.
34. Kolej żelazna z Gernrode do Harzgerode.
35. Kolej żelazna z Gotteszell do Viechtach.
36. Kolej żelazna Greifswald—Grimmen.
37. Kolej żelazna od Halberstadt do Blankenburg.
38. Kolej poboczna od Haltingen do Kandern.
39. Kolej poboczna od Hansdorf do Priebus.
40. Kolej żelazna obwodowa Hildesheim—Pein.
41. Kolej żelazna hoyańska (Hoya—Eystrup).
42. Kolej lokalna Kahl—Schoelkrippen.
43. Kolej kaysersberska, łącznie z koleją Colmar—Winzenheim.
44. Kolej żelazna kerkerbachska.
45. Kolej żelazna Kiel—Eckernförde—Flensburg.
46. Kolej żelazna królewiecko-kranzka.
47. Kolej żelazna krefeldzka.
48. Koleje wąsko-torowe obwodu alteńskiego.
49. Kolej żelazna Kremmen—Nowy Ruppin—Wittstock.
50. Kolej poboczna Krozingen — Staufen — Sulzberg.
51. Kolej drogowa lahrska.
52. Kolej żelazna łużycka (Rauscha—Freiwaldau; Muskau—Teuplitz—Sommerfeld).
53. Kolej żelazna lignicko-rawicka.
54. Kolej żelazna lubecko-büchеńska i lubecko-hamburska.
55. Kolej żelazna Ludwika (Nürnberg—Fürth).
56. Kolej żelazna z Malborku do Mławki.
57. Kolej żelazna miasteczko Oberdorf—Füssen.
58. Kolej lokalna Meckenbeuren—Tettnang.
69. Kolej meklemburska Fryderyka Wilhelma.
60. Kolej żelazna Meppen—Haselünn.
61.*Kolej poboczna Möckmühl—Dörzbach.
62. Kolej żelazna Mühlhausen—Ebeleben.
63. Kolej żelazna Monachium—Wolfratshausen—Bichler.
64. Kolej żelazna Murnau—Garmisch—Partenkirchen.
65.*Kolej żelazna Nauendorf—Gerlebogk.
66. Kolej żelazna z Nowego Brandenburga do Friedlandu.
67. Kolej żelazna neuhaldenslebeńska.
68. Kolej żelazna neustadzko-gogolińska.
69. Kolej żelazna dolno-łużycka.
70. Kolej żelazna Nordhausen—Wernigerode.
71.*Kolej żelazna Nürtingen—Neuffen.
72. Kolej żelazna Oschersleben—Schöning.
73. Kolej żelazna Ostrowice—Wasserleben.
74. Kolej południowa wschodnio-pruska łącznie z koleją Rybaki—Palmnik.

*) Ze skutkiem od 5. marca 1901.

75. Kolej żelazna obwodowa ostrowsko-skalmierzycka.
76. Kolej żelazna Paulinenaue—Nowy Rupin.
77. Kolej żelazna Pień—Ilseder.
78. Koleje żelazne palatynackie.
79. Kolej żelazna prignicka.
80. Kolej lokalna Ren—Ettenheimmünster.
81. Kolej żelazna Rhene—Diemelthal (Bredelar—Martenberg).
82. Kolej żelazna Rinteln—Stadthagen.
83. Kolej żelazna Röthenbach p. L.—Weil.
84. Kolej żelazna Schaftlach—Gmund.
85. Kolej żelazna Sonthofen—Oberstdorf.
86. Kolej lokalna Stadtamhof—Donaustauf.
87. Kolej żelazna starogrodzko-kostrzyńska, łącznie z glasowsko-berlincheńską.
88. Kolej żelazna Stendal—Tangermünd.
89.*Kolej żelazna Stralsund—Tribsee.
90. Koleje drogowe sztrasburskie.
91. Koleje poboczne, na których ruch utrzymuje Spółka kolei żelaznej południowo niemieckiej:
a) Kolej bregthalska (Furtwangen—Hüfingen);
b) Kolej kaiserstuhlska;
c) Kolej żelazna mannheimska Mannheim—Weinheim—Heidelberg;
d) Kolej żelazna Osthofen—Westhofen;
e) Kolej żelazna Reinheim—Reichelsheim;
f) Kolej żelazna Sprendlingen—Fürfeld;
g) Kolej żelazna Wormacya—Offstein i
h) Kolej żelazna Zell—Todtnau.
92. Kolej żelazna południowo-harzka.
93.*Kolej żelazna teutobursko-leśna.
94. Linie, na których ruchem zarządzają koleje poboczne turyngskie:
a) Kolej żelazna Arnstadt—Ichtershausen;
b) Kolej żelazna Eisenberg—Crossen;
c) Kolej żelazna Hohenebra—Ebeleben i
d) Kolej żelazna Ilmenau—Grossbreitenbach.
e) Kolej żelazna ruhlańska (Wutha—Ruhla).
95. Kolej lokalna Türkheim—Wörishofen.
96.*Kolej żelazna Vorwohle—Emmerthal.
97. Kolej żelazna krajowa westfalska.
98. Kolej żelazna Wittenberge—Perleberg.
99. Kolej żelazna Zschipkau—Finsterwald.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy nieniemieckie lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy rosyjskie.

100. Część kolei od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Eydkunami do Eydkun, utrzymywana w ruchu przez kolej petersbursko-warszawską.
101. Część kolei od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Prostkowem aż do Prostkowa, utrzymywana w ruchu przez koleje połud.-zachodnie.

*) Ze skutkiem od 5. marca 1901.

102. Część kolei od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Illowem aż do Illowa, utrzymywana w ruchu przez kolej nadwiślańską.

II. Zarządy austryackie.

103. Część kolei od granicy austryacko-niemieckiej pod Mysłowicami aż do Mysłowic, utrzymywana w ruchu przez kolej północną Cesarza Ferdynanda.

104. Część kolei od granicy austryacko-niemieckiej pod Hladkowem aż do Mittelwalde, utrzymywana w ruchu przez kolej północno-zachodnią austryacką.

105. Część kolei od granicy austryacko-niemieckiej pod Mittelsteine aż do Mittelsteine, utrzymywana w ruchu przez Spółkę austryacko-węgierską kolei państwa.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez kolej łączącą południowo-północno-niemiecką od granicy austryacko-niemieckiej:

106. pod Libawą aż do Libawy.

107. pod Seidenbergiem aż do Seidenbergu.

108. Część kolei od granicy austryacko-niemieckiej pod Ebersbach aż do Ebersbachu, utrzymywana w ruchu przez kolej północną czeską.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez kolej busztichradzką od granicy austryacko-niemieckiej:

109. pod Reitzenhain aż do Reitzenhainu.

110. pod Klingenthal aż do Klingenthalu.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez c. k. austryackie koleje państwa od granicy austryacko-niemieckiej:

111. pod Hennersdorfem aż do Ziegenhalsu.

112. pod Mikułowicami aż do Ziegenhalsu.

113. pod Heinersdorfem aż do Heinersdorfu.

114. pod Furthem w W. aż do Furthu w W.

115. pod Passawą aż do Passawy.

116. pod Brumowem aż do Simbachu.

117. pod Lochau aż do Lindau.

III. Zarządy szwajcarskie.

Części utrzymywane w ruchu przez kolej północno-wschodnią szwajcarską od granicy szwajcarsko-niemieckiej:

118. pod Konstancyą aż do Konstancyi.

119. pod Rielasingen aż do Singen.

120. pod Waldshutem aż do Waldshutu.

121. pod Lottstetten aż do granicy niemiecko-szwajcarskiej pod Altenburg-Rheinau.

IV. Zarządy francuskie.

Części kolei państwa alzacko-lotaryngskich utrzymywane w ruchu na współ przez kolej wschodnią francuską od granicy francusko-niemieckiej:

122. pod Altmünsterol aż do Altmünsterol.

123. pod Avricourt aż do Niem. Avricourt.

124. pod Chambrey aż do Chambrey.

125. pod Novéant aż do Novéant.

126. pod Amanweiler aż do Amanweiler.

127. pod Fentsch aż do Fentsch.

V. Zarządy holenderskie.

128. Części kolei od granicy holendersko-niemieckiej pod Gennep aż do Wesel, utrzymywane w ruchu przez kolej północno-brabancko niemiecką.

129. Część kolei od granicy holendersko-niemieckiej pod Kranenburg aż do Kleve, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową holenderską na współ ze Spółką do ruchu holenderskich kolei państwa.

130. Część kolei utrzymywana w ruchu przez Spółkę do ruchu holenderskich kolei państwa od granicy holendersko-niemieckiej:

a) pod Elten aż do Welle.

b) pod Herzogenrath aż do Herzogenrath.

c) pod Akwizgranem aż do Akwizgranu*).

d) pod Dalheimem aż do Dalheimu**).

131. Część kolei od granicy holendersko-niemieckiej, utrzymywana w ruchu przez Spółkę do ruchu holenderskich kolei państwa na współ ze Spółką kolejową holenderską:

a) pod Elten aż do Emmerich.

b) od Gronau aż do Gronau.

132. Część kolei od granicy holendersko-niemieckiej pod Gildehaus aż do Salzbergen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową holenderską i przez Spółkę do ruchu holenderskich kolei państwa.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą kraju przez zarządy niemieckie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Austrya, ll. 28 aż do 49 włącznie.
Dania, l. 3.
Francya, ll. 19, 20, 21, 22, 23, 24.
Luksemburg, ll. 2, 3.
Holandya, ll. 5, 6, 7, 8, 9, 10.
Rosya, ll. 27, 28, 29, 30, 31, 32.
Szwajcarya, ll. 20, 21, 22, 23, 24, 25.

Belgia.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy belgijskie.

1. Zarząd belgijskich kolei państwa.
2. Kolej północna belgijska.
3. Gandawa—Terneuzen.
4. Malin—Terneuzen.
5. Kolej zachodnio-flandryjska.
6. Kolej żelazna chimayska.
7. Termonde—St. Mikołaj.
8. Hasselt—Maeseyck.

---

*) Spółka do utrzymywania ruchu na holenderskich kolejach państwa załatwia tylko służbę pociągową w obu kierunkach.

**) Spółka do utrzymywania ruchu na holenderskich kolejach państwa załatwia na tej części kolei tylko służbę pociągową w kierunku z Holandyi do Niemiec i odwrotnie, pruska kolej państwa załatwia ją na holenderskiej części kolei pod Dalheim aż do Vlodrop (Spis: Holandya *B* 10) w kierunku od Dalheimu do Holandyi.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólʼ z nimi.

I. Zarządy francuskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez kolei północną francuską od granicy belgijsko-francuskiej:

9. pod Comines aż do Comines.
10. pod Halluin aż do Menin.

II. Zarządy luksemburskie.

11. Części kolei utrzymywane w ruchu przez Spółkę kolei żelaznej Księcia Henryka od granicy belgijsko-luksemburskiej pod Rodange aż do Athus.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą kraju przez zarządy belgijskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Francya, ll. 15, 16, 17, 18.
Holandya, ll. 11, 12.

Dania.

A. Szlaki, na których ruch utrzymują zarządy duńskie.

1. Duńskie koleje państwa, łącznie z połączeniami zapomocą pramów parowych, które one utrzymują w ruchu:

a) przez Limfjord (Oddesund Nord—Oddesund Süd i Nykjöbing Mörsö-Glyngöre);
b) przez Mały [lille] Bełt (Fredericia—Strib);
c) przez Wielki [store] Belt (Nyborg—Korsör);
d) przez Öresund (Helsingör — Helsingborg i Kopenhaga [Kjöbenhavn]—Malmö);
e) przez Masnedsund (Mansnedö—Orehoved);

lecz z wyłączeniem:

części kolei państwa Nyborg—Faaborg i szlaku parowcowego Korsör—Kilonia, na których ruch utrzymuje Spółka kolei żelaznej południowo-fiońskiej.

2. Następujące części kolei prywatnych zostające pod zarządem państwa:

a) Orehoved—Gjedser,
b) Aalestrup—Viborg.

B. Części kolei, na których ruch utrzymują zarządy zagraniczne.

I. Zarządy niemieckie.

3. Część kolei od granicy niemiecko-duńskiej pod Farris aż do Vamdrup, utrzymywana w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwa.

Francya.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy francuskie.

Koleje pierwszorzędne.

1. Kolej północna.
2. Kolej wschodnia łącznie z liniami z Monthermé do Monthermé, z Vrigne-Meuse do Vrigne-aux-Bois, z Carignan do Messempré, z Charmes do Rambervillers, z Avricourt do Blamont i do Cirey, z St. Dizier do Vassy, z Vassy do Doulevant-le-Château, utrzymywanemi w ruchu na rachunek koncesyonaryuszów.
3. Kolej zachodnia.
4. Kolej parysko-lyońska do morza Śródziemnego, łącznie z linią do starego portu marsylijskiego i linią od Arles do St. Louis, utrzymywanemi w ruchu na rachunek koncesyonaryuszów.
5. Kolej orleańska łącznie z liniami lokalnemi nad Sarthą, utrzymywanemi w ruchu pod tymi samymi warunkami co sieć główna.
6. Kolej południowa.
7. Koleje państwa łącznie z liniami lokalnemi od Ligré-Rivière do Richelieu i od Barbezieux do Châteauneuf, utrzymywanemi w ruchu na rachunek koncesyonaryuszów.
8. Obie koleje obwodowe paryskie, łącznie z linią strategiczną od Valenton do Massy-Palaiseau.
9. Linie Spółki kolei departamentowych.
10. Linie Spółki kolejowej od Somain do Anzin i aż do granicy belgijskiej.
11. Linie Spółki Medoc.

Linie lokalnego znaczenia.

12. Spółki kolei departamentowych.
13. Kolei od Marlieux do Châtilon-sur-Chalaronne.
14. Od Castelnau do Margaux i od Pauillac do Port des Pilotes (Spółka Medoc).

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólʼ z nimi.

I. Zarządy belgijskie.

15. Część kolei od granicy belgijsko-francuskiej od Doische aż do Givet, utrzymywana w ruchu przez Zarząd belgijskich kolei państwa.
16. Część kolei od granicy francusko-belgijskiej pod Heer-Agimont aż do Givet, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei północnej belgijskiej.
17. Część kolei od granicy francusko-belgijskiej pod Abeele aż do Hazebrouck, utrzymywana w ruchu przez Spółkę belgijską kolei we Flandryi zachodniej.
18. Część kolei od granicy francusko-belgijskiej pod Momignies aż do Anor, utrzymywana w ruchu przez Spółkę belgijską kolei chimayskiej.

II. Zarządy niemieckie.

Części kolei żelaznej wschodniej francuskiej, utrzymywane w ruchu na wspólʼ z kolejami państwa w Alzacyi i Lotaryngii, od granicy francusko-niemieckiej:

19. pod Altmünsterol aż do Petit-Croix.
20. pod Deutsch-Avricourt aż do Igney-Avricourt.
21. pod Chambrey aż do Moncel.
22. pod Novéant aż do Pagny-sur-Moselle.
23. pod Amanweiler aż do Batilly.
24. pod Fentsch aż do Audun-le-Roman.

III. Zarządy szwajcarskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez Spółkę kolei jurajsko-simplońskiej, od granicy francusko-szwajcarskiej:

25. pod Delle aż do Delle.
26. pod Vallorbes aż do Pontarlier.
27. pod Verrières aż do Pontarlier.

IV. Zarządy włoskie.

28. Części kolei utrzymywane w ruchu przez Spółkę włoską kolei nad morzem Śródziemnem, od granicy włosko-francuskiej pod Modane aż do Modane.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą kraju przez zarządy francuskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, ll. 122, 123, 124, 125, 126, 127.
Belgia, ll. 9, 10.
Włochy, l. 6.
Szwajcarya, ll. 26, 27, 28, 29.

Włochy.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy włoskie.

1. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci nad morzem Śródziemnem.
2. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci nad Adryatykiem.
3. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci sycylijskich łącznie z linią przez cieśninę messyńską.
4. Linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę *Societá Veneta per costruzione ed esercizio di ferrovie secondarie italiane:*

a) Padwa—Bassano,
b) Vicenza—Treviso,
c) Vicenza—Schio,
d) Cividale—Portogruaro,
e) Parma—Suzzara,
f) Bologna S. V.—Portomaggiore,
g) Budrio—Massalombarda,
h) Arezzo—Pratovecchio—Stia,
i) Conegliano—Vittorio i
k) S. Giorgio di Nogaro aż do granicy austryacko-włoskiej pod Cervignano.

5. Koleje północne medyolańskie w Medyolanie, a mianowicie:

l) Medyolan—Bovisa—Seveso S. Pietro—Merone Pontenuovo (dworzec wspólny linii Como—Lecco, sieć adryatycka)—Incino Erba, z odnogami od Bovisy do Medyolanu—Lecrery (sieć śródziemna) i od Seveso S. Pietro do Camnago (dworzec wspólny linii Chiasso—Medyolan sieci śródziemnej i adryatyckiej),
m) Medyolan—Bovisa—Saronno,
n) Saronno—Malnate—Varese północ—Laveno północ, z odnogą od Varese północ do Varese (sieć śródziemna),
o) Saronno—Grandate,
p) Como Lago północ—Camerlata—Grandate—Malnate Varese północ—Laveno północ, z odnogą od Camerlata do Albate—Camerlata (sieć śródziemna i adryatycka),
q) Novara północ—Busto Arsizio północ—Saronno—Seregno (dworzec wspólny linii Chiasso—Medyolan sieci śródziemnej i adryatyckiej), z odnogami od Novary północ do Novary (sieć śródziemna) i od Busto Arsizio północ do Busto Arsizio (sieć śródziemna).

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólł z nimi.

I. Zarządy francuskie.

6. Część kolei od granicy francusko-włoskiej pod Ventimiglia aż do Ventimiglia, utrzymywana w ruchu przez kolej francuską od Paryża na Lyon do morza Śródziemnego.

II. Zarządy szwajcarskie.

7. Część kolei od granicy włosko-szwajcarskiej pod Pino aż do Luino, utrzymywana w ruchu przez kolej gotthardzką.

III. Zarządy austryackie.

8. Część kolei od granicy włosko-austryackiej pod Pontaflem aż do Ponteby, utrzymywana w ruchu na wspólł z c. k. austryackiemi kolejami państwa ku Włochom prowadzącemi.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy włoskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Austrya, ll. 24, 25, 26, 27.
Francya, l. 28.
Szwajcarya, l. 30.

Luksemburg.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy luksemburskie.

1. Kolej księcia Henryka łącznie z linią od Wasserbillig do Grevenmacher.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólf z nimi.

I. Zarządy niemieckie.

2. Linie kolei luksemburskiej Wilhelma, utrzymywane w ruchu przez koleje państwa w Alzacyi i Lotaryngii.

3. Część kolei od granicy niemiecko-luksemburskiej pod Ulflingen aż do Ulflingen, utrzymywana w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwa.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy luksemburskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Belgia, l. 11.

Holandya.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy holenderskie.

1. Spółka do ruchu holenderskich kolei państwa.
2. Spółka holenderska kolei żelaznej.
3. Spółka holenderska kolei żelaznej centralnej.
4. Spółka kolei żelaznej północno brabancko-niemieckiej.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólf z nimi.

I. Zarządy niemieckie.

5. Część kolei od granicy niemiecko-holenderskiej pod Neuschanz aż do Neuschanz, utrzymywana w ruchu przez koleje państwa Wielkiego księstwa oldenburskiego.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwa, od granicy niemiecko-holenderskiej:

6. pod Borken do Winterswyk.
7. pod Bocholt do Winterswyk.
8. pod Straelen do Venlo.
9. pod Kaldenkirchen do Venlo.
10. pod Dahlheim do Vlodrop.

II. Zarządy belgijskie.

11. Część kolei od granicy belgijsko-holenderskiej pod La Clinge aż do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei żelaznej Malin-Terneuzen.

12. Część kolei od granicy belgijsko-holenderskiej pod Selzaete aż do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei Gandawa-Terneuzen.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy holenderskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, ll. 128, 129, 130, 131, 132.

Rosya.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymuje państwo.

1. Kolej mikołajowska (z odnogą do portu i z kolejami nowotorżecką i rżewo-wiazemską).
2. Kolej żelazna petersbursko-warszawska.
3. Koleje żelazne bałtyckie (z wyłączeniem sekcyi II) i kolej żelazna pskowsko—rygska.
4. Kolej żelazna moskiewsko—brzeska.
5. Kolej moskiewsko—kurska, moskiewsko—niżnonowogrodzka i muromska).
6. Kolej żelazna sysrańsko—wiazemska.
7. Kolej żelazna Katarzyny.
8. Kolej rygsko—orelska z koleją rygsko—tukumską.
9. Kolej żelazna libawsko—romeńska.
10. Koleje żelazne nadwiślańskie.
11. Kolej żelazna charkowsko—mikołajewska.
12. Kolej żelazna kursko—charkowsko—sebastopolska.
13. Kolej żelazna samarsko—złotouska.
14. Kolej poleska.
15. Koleje południowo-zachodnie.
16. Kolej żelazna permska.
17. Kolej żelazna syberyjska.

B. Koleje i części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy prywatne.

18. Kolej warszawsko—wiedeńska.
19. Kolej władykaukazka.
20. Kolej łódzka.
21. Kolej moskiewsko—kijowsko—woroneska.
22. Kolej moskiewsko—kazańska.
23. Kolej moskiewsko — jarosławelsko — archangelska.
24. Kolej moskiewsko—windawsko—rybińska.
25. Kolej riazańsko—uralska.
26. Koleje południowo-wschodnie.

C. Części pogranicze kolei utrzymywane w ruchu na wspólf z zarządami zagranicznymi.

I. Zarządy niemieckie.

Części kolei, na których ruch utrzymują królewsko pruskie koleje państwa, od granicy niemiecko-rosyjskiej:

27. pod Eydkunami do Wierzbołowa,
28. pod Otłoczynem do Aleksandrowa.
29. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei nadodrzańskiej na prawym brzegu).
30. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei górnośląskiej).
31. Część kolei od granicy niemiecko-rosyjskiej pod Prostkowem aż do Grajewa, na której ruch utrzymuje Spólka wschodnio-pruska kolei południowej.
32. Część kolei od granicy niemiecko-rosyjskiej pod Illowem aż do Mławy, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei z Malborku do Mławki

II. Zarządy austryackie.

33. Część kolei od granicy austryacko-rosyjskiej pod Szczakową aż do Granicy, utrzymywana w ruchu przez kolej północną Cesarza Ferdynanda.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez c. k. austryackie koleje państwa w kierunku do Rosyi, od granicy austryacko-rosyjskiej:

34. pod Brodami aż do Radziwiłłowa.
35. pod Podwołoczyskami aż do Wołoczysk.
36. pod Nowosielicą do Nowosielicy.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy rosyjskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, ll. 100, 101, 102.
Austrya, ll. 50, 51, 52.

Szwajcarya.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy szwajcarskie.

1. Kolej centralna szwajcarska.
2. Kolej gothardzka.
3. Kolej Jura-Simplon, z wyłączeniem utrzymywanej przez nią w ruchu kolei linowej od dworca kolejowego w Cossonay I. S. do miasta Cossonay.
4. Kolej północno-wschodnia szwajcarska.
5. Koleje zjednoczone szwajcarskie.
6. Kolej neufchatelsko-jurajska.
7. Kolej emmenthalska.
8. Kolej Langenthal—Huttwil.
9. Kolej tössthalska.
10. Kolej seethalska szwajcarska.
11. Kolej południowo-wschodnia szwajcarska.
12. Kolej Rorschach-Heiden.
13. Kolej sihlthalska.
14. Kolej thunerseeńska.
15. Kolej Önsingen—Balsthal.
16. Kolej żelazna wązko-torowa Yverdon — St. Croix
17. Kolej wązko-torowa retycka.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólʼ z nimi.

I. Zarządy austryackie.

Linie utrzymywane w ruchu przez c. k. austryackie koleje państwa, od granicy austryacko-szwajcarskiej:

18. pod Buchs aż do Buchs.
19. pod St. Margarethen aż do St. Margarethen.

II. Zarządy niemieckie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez koleje państwa Wielkiego księstwa badeńskiego, od granicy niemiecko szwajcarskiej:

20. pod Gottmadingen aż do granicy szwajcarsko-niemieckiej pod Wilchingen.
21. pod Stetten aż do Bazylei.
22. pod Leopoldshöhe aż do Bazylei.
23. pod Grenzach aż do Bazylei.
24. Kolej łącząca od dworca badeńskiego aż do dworca centralnego w Bazylei, utrzymywana w ruchu na wspólʼ z kolejami państwa Wielkiego księstwa badeńskiego.
25. Część kolei od granicy niemiecko-szwajcarskiej pod Św. Ludwikiem aż do Bazylei, utrzymywana w ruchu przez koleje państwa w Alzacyi i Lotaryngii.

III. Zarządy francuskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez Spółkę kolei Paryż—Lyon do morza Śródziemnego, od granicy francusko-szwajcarskiej:

26. pod St. Gingolph aż do Bouveret.
27. pod Chêne-Bourg aż do Genewy-Eaux-Vives.
28. pod La Plaine aż do Genewy-Cornavin.
29. pod Col-des-Roches aż do Locle.

IV. Zarządy włoskie.

30. Część kolei utrzymywana w ruchu przez Spółki włoskie sieci morza Śródziemnego i Adryatyckiego, od granicy włosko-szwajcarskiej pod Chiasso aż do Chiasso.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy szwajcarskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, ll. 118, 119, 120, 121.
Francya, ll. 25, 26, 27.
Włochy, l. 7.

Wittek r. w.

30.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 13. marca 1901,

którem ustanawia się stopę tary dla papieru T. Nr. 191 i 192 w stosach z deskami osłaniającemi.

Odnośnie do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 151, którem urządzone zostały stopy tary do powszechnej taryfy cłowej obszaru cłowego austryacko-węgierskiego, ustanawia się w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko węgierskiemi stopę tary dla papieru T. Nr. 191 lub 192 w stosach z deskami osłaniającemi na 6% wagi brutto.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Böhm r. w. **Call** r. w.

31.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 13. marca 1901,

tyczące się poddawania ocleniu machin, aparatów, narzędzi i wszelkich innych przyrządów do celów elektrycznych.

W porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko węgierskiemi rozporządza się co następuje:

1. Ocleniu jako machiny względnie jako aparaty podlegają machiny dynamiczne i elektromotory, gdy nadchodzą z umontowanymi na nich regulatorami i wyzwalaczami, tudzież transformatory (z wyjątkiem służących do celów pomiarowych) i rozdzielacze napięcia.

Z dwóch ostatnich poddawać należy ocleniu jako dynamomachiny transformatory do prądu stałego a mianowicie, jeżeli się ziszczają przepisane warunki, w obrocie traktatowym według stopy cłowej po 5 zł. od 100 *kg*, transformatory zaś do prądu przemiennego i rozdzielacze prądu odprawiać należy według T. Nr. 287 ze stopą cłową po 8 zł. 50 c. (na mocy traktatu 7 zł. 50 c.) od 100 *kg*, a względnie, jeżeli w skład ich wchodzi więcej niż 50% metali nieszlachetnych, według T. Nr. 286 ze stopą cłową po 15 zł. (na mocy traktatu 12 zł.) od 100 *kg*, o ile waga każdego w szczególności z tych przedmiotów wynosi 20 *kg* lub więcej.

2. Ocleniu według jakości materyału poddawać należy:

a) dynamomachiny, elektromotory, transformatory i rozdzielacze prądu, jeżeli waga każdego w szczególności z tych przedmiotów wynosi mniej jak 20 *kg*. i o ile nie są to wyroby mechaniki należące do ścisłych;

b) skrzynki do telefonów itp., przykrywy ochraniające, kule szklane, dzwony, wyciągi i ochraniacze do ciał oświetlających elektrycznie, o ile zarazem nie uskuteczniają zetknięcia, jakoteż wszelkie części składowe instalacyi elektrycznych, mające podrzędne znaczenie pod względem celu ich użycia, tudzież płytki bezpieczeństwa, tablice łączeń, gdy nadchodzą nieumontowane, nieumontowane pierścienie do lamp żarowych, nieumontowane puszki i muszle do wyłączadeł telefonu itp., jakoteż inne części składowe instalacyi elektrycznych, gdy nadchodzą nieumontowane, tudzież materyał przewodowy (druty przewodowe, ciała izolujące, klamerki, włączadła, dzwonki, trzymadła izolatorów itp.).

Poszczególnych śrub, szyn przewodowych i drutów lub guzików zetknięcia nie bierze się na uwagę przy odnoszeniu do taryfy nieumontowanych tablic łączeń;

c) akumulatory

3. Ocleniu jako narzędzia T. Nr. 299 *b* podlegają:

a) dynamomachiny, elektromotory, transformatory i rozdzielacze napięcia, ważące każdy w szczególności mniej jak 20 *kg*, gdy są to wyroby mechaniki należące do ścisłych;

b) transformatory do celów pomiaru, jakoteż wszelkie mierzydła, liczydła i przyrządy kontrolne do elektryczności;

c) lampy elektryczne łukowe i żarowe, tudzież ich części składowe gotowe i umontowane;

d) aparaty telefoniczne i telegraficzne;

e) regulatory, opory i wyzwalacze wszelkiego rodzaju (regulatory do płynu, włączadła elementów, regulatory odgałęzienia, kontrolery, opory regulujące, opory wyzwalające w odwrotnym kierunku, zmieniające wyzwalacze, wyzwalacze automatyczne itp.);

f) tablice łączeń umontowane przyrządami do pomiaru, oporami, włączeniami itp.;

g) włączadła, wyłączadła i zmieniacze wszelkiego rodzaju (bez względu na wagę), tudzież umontowane ubezpieczenia;

h) przyrządy ogrzewcze elektryczne z wyjątkiem pieców elektrycznych; wentylatory elektryczne (o ile waga każdego w szczególności z tych przyrządów wynosi mniej jak 20 *kg*);

i) urządzenia chroniące od piorunów, z wyjątkiem piorunochronów;

k) oprawy i zetknięcia lamp elektrycznych, gdy nadchodzą umontowane;

l) elementy galwaniczne zestawione, gotowe do użycia.

Uwaga. Odnośnie do §. 6, lit. *e*, ust. 1 przepisu wykonawczego do taryfy cłowej komory upoważnione są w takich przypadkach, gdy wymienione powyżej części składowe instalacyi elektrycznych, które mają być oclone według T. Nr. 299 *b*, są tylko luźnie połączone z ciężkiemi podstawami, skrzynkami itp., dozwalać na prośbę strony ich odłączenia celem oddzielnego oclenia tych ostatnich podług jakości materyału. (Tak np., jeżeli do umontowanych tablic łączeń, przyrządy pomiarowe, opory itp. są tylko przyśrubowane, można te ostatnie odjąć i oclić osobno według T. Nr. 299 *b*, a tablice łączeń osobno według jakości materyału).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Böhm r. w. **Call** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 30. marca 1901.

Treść: № 32. Obwieszczenie o ustanowieniu w Ministerstwie handlu Komisyi nieustającej, mającej na celu oznaczanie wartości handlowych do statystyki obrotu wewnętrznego.

32.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 27. marca 1901,

o ustanowieniu w Ministerstwie handlu Komisyi nieustającej, mającej na celu oznaczanie wartości handlowych do statystyki obrotu wewnętrznego.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 24. marca 1901 zezwolił najmiłościwiej na utworzenie w Ministerstwie handlu Komisyi nieustającej, mającej na celu oznaczanie wartości handlowych do statystyki obrotu wewnętrznego i raczył zatwierdzić jej statut, który się poniżej zamieszcza.

Statut

c. k. Komisyi nieustającej, mającej na celu oznaczanie wartości handlowych do statystyki obrotu wewnętrznego.

§. 1.

Zadanie Komisyi.

Zadaniem c. k. Komisyi nieustającej, mającej na celu oznaczanie wartości handlowych do statystyki obrotu wewnętrznego jest coroczne badanie i stwierdzanie wartości tych przedmiotów, które należą do zakresu statystyki obrotu towarowego między królestwami i krajami reprezentowanemi w Radzie państwa a krajami korony węgierskiej.

§. 2.

Zwierzchność.

Komisya nieustająca podlega bezpośrednio Ministerstwu handlu.

§. 3.

Skład.

Skład Komisyi nieustającej jest następujący:

1. prezydent,
2. jego zastępca,
3. po dwóch reprezentantów Ministerstw handlu, skarbu, rolnictwa i kolei żelaznych,
4. dwaj reprezentanci Naczelnej Komisyi statystycznej,
5. reprezentant Izby handlowo-przemysłowej arcyksięstwa austryackiego poniżej Anizy, tudzież
6. inni członkowie w ilości stosownie do potrzeby ustanawianej, będący zawodowymi przedstawicielami przemysłu i handlu, mianowicie Izb handlowo przemysłowych, tudzież rolnictwa i leśnictwa.

§. 4.

Prezydyum.

Prezydentem Komisyi jest naczelnik c. k. Urzędu do statystyki obrotu wewnętrznego w c. k. Ministerstwie handlu.

Jego zastępcę mianuje Minister handlu.

Powoływanie członków.

Reprezentantów Ministerstw powołują właściwe Ministerstwa, reprezentantów Naczelnej Komisyi statystycznej i reprezentanta Izby handlowo-przemysłowej dolno-austryackiej one same wyznaczają.

Zawodowych członków Komisyi mianuje Minister handlu na lat sześć.

§. 5.

Zgromadzenia.

Komisya nieustająca spełnia swoje zadanie na walnem zgromadzeniu w oddziale ogólnym i w oddziałach zawodowych na podstawie porządku czynności wydanego przez c. k. Ministra handlu.

§. 6.

Walne zgromadzenie. Walne zgromadzenie składa się z wszystkich członków Komisyi nieustającej i zbiera się pod przewodnictwem Ministra handlu lub jego zastępcy ile razy zachodzi tego potrzeba, a przynajmniej raz na rok w celu utworzenia oddziałów zawodowych.

§. 7.

Oddział ogólny. Oddział ogólny składa się z prezydenta i jego zastępcy, z reprezentantów Ministerstw, Naczelnej Komisyi statystycznej, Izby handlowo-przemysłowej dolno-austryackiej, tudzież z przewodniczących poszczególnych oddziałów zawodowych lub, gdyby onychże zaszła przeszkoda, z ich zastępców. (§. 8.)

Oddział ogólny ma czuwać nad sprawami wspólnemi Komisyi nieustającej, rewidować i zestawiać zbadane wartości.

Oddziałowi ogólnemu służy prawo zasięgania piśmiennych lub ustnych opinii także od biegłych nie należących do składu Komisyi.

§. 8.

Oddziały zawodowe. Porządek czynności zawiera postanowienia co do ilości oddziałów zawodowych, tworzenia ich poddziałów i co do przydzielania oddziałom zawodowym towarów do oznaczania ich wartości.

Każdy oddział zawodowy składa się przynajmniej z trzech członków. Jeżeliby tylu nie wstąpiło dobrowolnie, prezydentowi służy prawo uzupełnienia oddziału innymi członkami Komisyi. Każdy oddział zawodowy wybiera ze swego grona przewodniczącego i jego zastępcę. Po upływie okresu ich urzędowania, tudzież gdy oddziały organizują się na nowo, uskutecznić należy nowy wybór. Oddziały zawodowe mają prawo przybierania do swoich rozpraw biegłych nie należących do składu Komisyi.

§. 9.

Uczestniczenie w obradach. Obrady Komisyi nieustającej odbywają się z reguły ustnie. Członkowie zamiejscowi mogą jednak składać także piśmienne sprawozdania.

§. 10.

Urząd i tytuł członka. Urząd członka Komisyi nieustającej jest honorowy i sprawuje się go bezpłatnie.

Członkowie z kół zawodowych, mianowani przez Ministra handlu, mają prawo używania w okresie swego urzędowania tytułu „c. k. Radca komercyalny“.

§. 11.

Nieuczęstniczenie w pracach. Jeżeli członek mianowany przez Ministra handlu nie uczęstniczy przez cały rok w pracach Komisyi, uważa się to za zrzeczenie się godności członka.

§. 12.

Czynności biurowe. Czynności biurowe Komisyi nieustającej załatwia c. k. Urząd statystyczny do obrotu wewnętrznego w Ministerstwie handlu.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1901.

Treść: № 33. Rozporządzenie, tyczące się udowodniania pochodzenia zboża serbskiego wprowadzanego do obszaru cłowego austryacko-węgierskiego.

33.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 28. marca 1901,

tyczące się udowodniania pochodzenia zboża serbskiego wprowadzanego do obszaru cłowego austryacko-węgierskiego.

W porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim rozporządza się z częściową zmianą i uzupełnieniem rozporządzeń z dnia 2. października 1888, Dz. u. p. Nr. 153 i z dnia 1. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 179, zaniechanie na przyszłość postępowania stosowanego dotychczas na zasadzie powyższych rozporządzeń, mianowicie, żeby agencye Spółki żeglugi parowej na Dunaju brały pod zamknięcie statki holowane (oddziały statków) zawierające zboże serbskie przeznaczone do obszaru cłowego z prawem do odprawienia po zniżonych opłatach cłowych, ustanowionych w traktacie handlowym z dnia 9. sierpnia 1892 między Austryą i Węgrami a Serbią, Dz. u. p. Nr. 104; na przyszłość odprawiać należy zboże serbskie za opłatą rzeczonych ceł zniżonych tylko w tym razie, jeżeli — bez względu na to, czy zboże wprowadzane jest wodą czy lądem — użyty do tego wóz kolejowy, statek (holowany) lub oddział statku zamknięty jest urzędową plombą tego c. i k. organu konsulowskiego, który wystawił świadectwo pochodzenia posyłki.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Böhm r. w. **Call** r. w.

Giovanelli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 3. kwietnia 1901.

Treść: № 34. Rozporządzenie, tyczące się zaprowadzenia w postępowaniu karnem nowej taryfy należytości dla biegłych sądowo-lekarskich.

34.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 20. marca 1901,

tyczące się zaprowadzenia w postępowaniu karnem nowej taryfy należytości dla biegłych sądowo-lekarskich.

W postępowaniu karnem i w zakresie wykonania kar wchodzą w wykonanie na miejsce przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1855, Dz. u. p. Nr. 33, tyczącego się należytości służby zdrowia, użytej do celów sądowo-lekarskich, następujące przepisy.

§. 1.

Należytości biegłych lekarskich, użytych w postępowaniu karnem, wymierzać należy według następującej taryfy:

A. Za czynności lekarzy sądowych.

1. Za badanie uszkodzonego na ciele, razem z wywodem i zdaniem, gdy to jest uszkodzenie cielesne rozmyślne lub przez niedbałość:

a) w przypadkach prostych . . . . . 3 *K*,
b) w przypadkach wymagających szczegółowego badania lub wywodu . . 6 „,
c) gdy jest potrzebne szczegółowe naukowe uzasadnienie zdania . . . 10—20 „.

2. Za badanie razem z wywodem i zdaniem w przypadkach narażenia zdrowia na niebezpieczeństwo i w przypadkach uszkodzeń cielesnych, gdy idzie o uczynki karne innego rodzaju, mianowicie przy stwierdzaniu stanu zdrowia i stanu ciała, przy stwierdzaniu okoliczności, czy się odbył akt porodu lub płciowy (jakoto, gdy idzie o uczynki karne przeciw obyczajności i w przypadkach badania matki dziecka, gdy idzie o uczynki karne przeciw życiu dziecka):

a) w przypadkach prostych . . . . . 6 *K*,
b) w przypadkach wymagających szczegółowego badania lub wywodu . . 10 „,
c) gdy nadto potrzebne jest szczegółowe naukowe uzasadnienie zdania . 10—20 „.

3. Za badanie — razem z wywodem i zdaniem — narzędzi, plam, lekarstw, trucizn itp., o ile to musi odbywać się oddzielnie od badań pod ll. 1 i 2 wzmiankowanych:

a) gołem okiem w prostych przypadkach 3 *K*.
b) gołem okiem, z szczegółowem naukowem uzasadnieniem zdania . . . . 6 „.
c) w przypadkach mikroskopicznego, spektroskopicznego lub jakiegoś innego fizycznego badania (mianowicie plam krwawych i nasiennych, bakteryi itp.) . . . . . 10—20 „.

4. Za badanie — razem z wywodem i zdaniem — bakteryi, oraz założenie kultur lub próby na zwierzętach . . . . . 20—40 *K*.

5. Za sekcyę zwłok ludzkich lub szczątków takich zwłok, z wywodem . . . . . 12 *K*.

6. Za sekcyę zwłok niedojrzałego płodu ludzkiego z wywodem . . . . . 6 *K*.

7. Za zdanie oparte na sekcyi zwłok (5 i 6):

a) w przypadkach prostych . . . . . 6 *K*,
b) z szczegółowem naukowem uzasadnieniem zdania . . . . . 10—20 „.

8. Za powierzchowne oględziny zwłok, płodu ludzkiego lub łożyska (bez jednoczesnej sekcyi zwłok), łącznie z wywodem i zdaniem . . 6 *K*.

9. Za obecność i doradę zawodową
a) przy naocznych oględzinach . . . 6 *K*,
b) przy odkopywaniu zwłok . . . . 10 „.

10. Za badanie stanu umysłowego z wywodem i zdaniem . . . . . 10—40 *K* (jeżeli czynność ta wymaga niezwykle wiele czasu i trudu, wymierza się wynagrodzenie stosownie do §. 384 u. o p. k. zdanie ostatnie).

11. Za badanie — ze zdaniem sprawy — stanu zdrowia i stanu ciała
a) obwinionych, świadków, biegłych, przysięgłych itd. dla stwierdzenia przyczyny ich niestawienia się, w Wiedniu, Pradze, Bernie, Lwowie, Krakowie, Grazu, Lublanie, Tryeście, Salzburgu, Innsbrucku . . . . . 4 *K*,
w innych miejscach . . . . 2 „,
b) więźniów co do dopuszczalności oddania do zakładu pracy przymusowej itp. (o ile badania takie nie są przedmiotem umowy lub kontraktu zawartego stosownie do §. 9) . . . . . 1 „.

12. Za obecność na rozprawach głównych, razem z udzielaniem na nich wyjaśnień, wywodów i zdań, jeśli trwa najwięcej godzinę . . . 6 *K*,
za każdą następną godzinę, choćby tylko się zaczęła . . . . . 2 „,
(czas zajęcia liczyć należy osobno za każdy dzień; przerwę mniej niż godzinę trwającą, jeżeli nastąpi w ciągu rozprawy głównej lub pomiędzy kilku rozprawami głównemi, odbywającemi się tego samego dnia, wlicza się w czas obecności.)

13. Za przejrzenie aktów, stosownie do ich objętości . . . . . 3—10 *K*.

14. Za udzielenie zdania na podstawie wywodu uczynionego przez innego lekarza:
a) w przypadkach 1, 2 i 3 *a)* należytości tamże podane,
b) we wszystkich innych przypadkach, tudzież za udzielenie zdania na podstawie wywodów chemicznych lub technicznych . . . 6 *K*,
c) jeżeli potrzebne jest szczegółowe naukowe uzasadnienie . . . . . 10—20 „.

15. Za osobne badanie uszkodzonego na ciele lub chorego w celu złożenia później wywodu po 3 *K*.

16. Za bezskuteczne stawienie się na podstawie otrzymanego wezwania, jeżeli nie służy prawo do dziennego . . . . . 3 *K*.

17. Dzienne i koszta podróży:
a) lekarzom w służbie rządowej zostającym podług klasy stopnia służbowego;
b) wszystkim innym lekarzom podług IX. klasy stopnia służbowego.

B. Za czynności weterynarskie.

1. Za badanie zwierząt żywych, razem z wywodem i zdaniem:
a) od mniejszego zwierzęcia . . . . 3 *K*,
od każdej następnej sztuki . . . . 2 „,
b) od konia lub zwierzęcia rogatego . . 5 „,
od każdej następnej sztuki . . . . 3 „
(w obu przypadkach nigdy więcej jak 20 *K* w jednym dniu.)

2. Za sekcyę padliny, razem z wywodem i zdaniem:
a) od mniejszego zwierzęcia . . . . 6 *K*,
od każdej następnej sztuki . . . . 4 „,
b) od konia lub zwierzęcia rogatego . . 10 „,
od każdej następnej sztuki . . . . 6 „
(w obu przypadkach nigdy więcej jak 24 *K* w jednym dniu.)

3. Za badanie mięsa, razem z wywodem i zdaniem:
a) w prostych przypadkach . . . . . 3 *K*,
b) w przypadkach wymagających wielu zachodów i nader trudnych . . . . 6 „.

4. Za udzielenie zdania na podstawie wywodu innego biegłego:
a) w przypadkach 1 *a)* i 3 *a)* . . . . 3 *K*,
b) w innych przypadkach . . . . . 4 „,
c) jeżeli potrzebne jest szczegółowe naukowe uzasadnienie . . . . 6—20 „.

5. Za obecność przy naocznych oględzinach, oglądaniu padliny bez jednoczesnej sekcyi itp. z prostem wyjaśnieniem i zdaniem . . . 3 *K*.

6. Za obecność na rozprawie głównej razem z udzielaniem na nich wyjaśnień wywodów i zdań, jeśli trwają najwięcej godzinę . . . . . 4 *K*,
za każdą następującą godzinę . . . 1 „.
(czas zajęcia oblicza się podług przepisu podanego pod *A* l. 12.)

7. Za osobne badanie w celu złożenia później wywodu . . . . . 2 *K*.

8. Za bezskuteczne stawienie się na podstawie otrzymanego wezwania, jeżeli nie służy prawo do dziennego . . . . . 2 *K*.

9. Dzienne i koszta podróży
a) weterynarzom w służbie rządowej zostającym podług klasy stopnia służbowego,
b) wszystkim innym podług X. klasy stopnia służbowego.

§. 2.

Biegli mają prawo żądania prócz należytości w §. 1 podanych także zwrotu wydatków poniesionych w gotówce na wykonanie czynności (jakoto na środki odwietrzające, na odczynniki itp.), natomiast nie zwraca się im wydatków na przyniesienie potrzebnych narzędzi i przyborów lekarskich.

§. 3

Pod względem kosztów podróży i dziennego stosować należy odpowiednio przepisy odnoszące się do urzędników rządowych wysyłanych na komisye (§. 386 u. o p. k.).

§. 4.

Należytość taryfowa liczy się obowiązanym do ich zwrócenia (§§. 389 i 390 u. o p. k.) nawet wtedy, gdy stosownie do §. 384 u. o p. k. nie wypłaca się tychże z przyczyny, iż biegły jest stale ustanowiony za zapłatą.

§. 5.

Jeżeli do pewnej czynności urzędowej powołano kilku biegłych, każdy z nich ma prawo do całkowitych należytości.

§. 6.

Sądy obowiązane są ograniczać przybieranie biegłych i rozciągłość ich czynności do rozmiarów potrzeby. Winny zatem wskazać biegłym stosownie do §. 123 u. o p. k. przedmioty i cel śledztwa i dać im z aktów potrzebne wyjaśnienia. Akta udziela się tylko wtedy, gdy się ziszczają warunki wzmiankowane w drugim ustępie §. 123 u. o p. k. a więc tylko wtedy, gdy przejrzenie aktów jest niezbędne i nie da się zastąpić objaśnieniem ustnem i o ile nie ma powodu do szczególnych obaw.

Sądy mają w szczególności baczyć na to, żeby zarządzane były tylko takie dochodzenia przez biegłych, które mogą być użyteczne do celu toczącego się śledztwa karnego. Przeto w przypadkach wątpliwych sądy winny najprzód starać się wyjaśnić, czy ze zwrócenia się do biegłych może w ogóle wyniknąć skutek dający się zużytkować.

§. 7.

Jeżeli w postępowaniu karnem nasuwa się co do kilku przedmiotów pytanie, czy wszystkie mają być poddane badaniu przez biegłych lub czy dostatecznem będzie zbadanie niektórych, sądy winny albo ograniczyć badanie na razie do niektórych przedmiotów, albo też wyłożyć biegłym cel badania i polecić im, żeby zaniechali badania dalszych przedmiotów, jak tylko cel badania zostanie osiągnięty.

§. 8.

Zezwoleniu Trybunału II. instancyi podlega:

1. Wymiar należytości *A* 1 *c*, 2 *b* i *c*, 3 *c*, 4, 7 *b*, 10, 14 *c*, *B* 4 *c*.

2. Przyznanie nieprzewidzianych w taryfie niniejszej wynagrodzeń za niezwykłe czynności.

Gdy jest potrzebne zezwolenie Trybunału drugiej instancyi, w takim razie w wygotowaniu orzeczenia sądu orzekającego ma być wyrażone udzielenie zezwolenia. Orzeczenie to podlega zażaleniu stosownie do §§. 392 i 481 u. o p. k., chociaż bowiem wydane jest za zezwoleniem wyższej instancyi, to jednak pochodzi od pierwszej instancyi.

§. 9.

Uchyla się taryfę II. należytości za czynności lekarskie, chirurgiczne i położnicze uskutecznione z nakazu władz sądowych, zawartą w rozporządzeniu z dnia 17. lutego 1855, Dz. u. p. Nr. 33.

O ile czynności te załatwiają nie lekarze stale mianowani, wynagrodzenie ustanowić należy drogą umowy, którą naczelnik sądu zawrzeć ma z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Ministerstwo sprawiedliwości z jednym lub w razie potrzeby z kilku lekarzami w siedzibie sądu lub w bezpośredniej okolicy jego siedziby. Wynagrodzenie takie ma być z reguły oznaczone w kwocie ryczałtowej płatnej miesięcznie lub rocznie. Podobnież postąpić należy co do czynności położniczych uskutecznionych przez położne. Postanowienie szczegółowe wydane będzie oddzielnie.

§. 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. lipca 1901.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 14 kwietnia 1901.

Treść: (№ 35—38.) 35. Rozporządzenie, tyczące się należytości urzędników Urzędu statystycznego pracy w razie sprawowania czynności służbowych poza obrębem budynku urzędowego. — 36. Rozporządzenie, którem zabrania się wkładania przedmiotów niejadalnych do towarów jadalnych, jakoteż przedawania i trzymania na przedaż takich towarów jadalnych, w których mieszczą się przedmioty niejadalne. — 37. Rozporządzenie, tyczące się uprawnienia szkół głównych technicznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych do promowania na doktorstwo. — 38. Rozporządzenie, którem wydaje się dla szkół głównych technicznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych porządek egzaminów ścisłych.

35.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z d. 11. marca 1901,

tyczące się należytości urzędników Urzędu statystycznego pracy w razie sprawowania czynności służbowych poza obrębem budynku urzędowego.

§. 1.

W przedmiocie wymiaru należytości dla urzędników Urzędu statystycznego pracy, gdy wykonują poza obrębem budynku urzędowego czynności służbowe, dłużej niż ośm dni trwające, a których celem są dochodzenia objęte §em 1ym statutu tego urzędu. Dz. u. p. Nr. 132 z r. 1898 i Nr. 106 z r. 1899, wchodzą w wykonanie następujące postanowienia.

A. Komisye na obszarze gminy m. Wiednia.

§. 2.

Dla komisyi odbywających się na obszarze gminy m. Wiednia ustanawia się takie prawidło, że urzędnicy komisyę odbywający winni swoje codzienne czynności urzędowe rozpoczynać z nadejściem normalnych godzin urzędowych i kończyć je z upływem tychże godzin; do każdego odstąpienia od tego prawidła potrzebne jest pozwolenie naczelnika Urzędu lub jego zastępcy, o które trzeba się naprzód postarać i to w wykazie kosztów uwidocznić, a gdyby nie można było postarać się naprzód o to pozwolenie, przyczynę odstąpienia od prawidła należy dokładnie uzasadnić w wykazie kosztów, to zaś uzasadnienie ma być przez naczelnika Urzędu lub jego zastępcę wizowane.

§. 3.

Punktem wyjścia a względnie końcowym dla wszystkich komisyi odbywających się na obszarze gminy m. Wiednia, a więc także i wspólnych, jest dla organów Urzędu statystycznego pracy zawsze siedziba Urzędu.

§. 4.

Za wszelkie komisye odbywające się na obszarze gminy m. Wiednia jezdne płaci się z zasady tylko w tym razie, jeżeli odległość miejsca komisyi w linii powietrznej przenosi 1800 *m.* gdy zaś ma być wykonanych kilka czynności urzędowych w rozmaitych miejscach za jednym zachodem, jeżeli suma wszystkich odległości, które trzeba przebyć, także po linii powietrznej zmierzona, przenosi 3600 *m.*

§. 5.

Urzędnicy na komisyę wysłani udawać się mają do miejsca komisyi istniejącemi kolejami żelaznemi (także miejskiemi), tramwajami parowymi lub parowcami z zasady wtedy, gdy na to pozwala

czas, jakim się do wykonania czynności urzędowej rozporządza, a opłaty za taką jazdę ustanowione są niższe od taks powozowych. Gdy tak jest, można za jazdę powyższymi środkami komunikacyjnymi policzyć ceny normalne w odnośnym czasie obowiązujące, natomiast wynagrodzenie za dojazd do stacyi lub przystanków kolei żelaznych lub parowców i stamtąd napowrót przyznaje się tylko w tym razie, jeżeli odległość najbliższej stacyi lub najbliższego przystanka od siedziby Urzędu, względnie od miejsca komisyi, przenosi 1800 *m*. Gdy się ziszcza ten warunek, urzędnik odbywający komisyę — co do komisyi wspólnych każdy uczęstniczący urzędnik — ma prawo do ryczałtowego wynagrodzenia za dojazdy, względnie powroty, które ustanawia się dla urzędników XI. aż do VIII. klasy w kwocie 60 *h*, dla urzędników VII. i VI. klasy w kwocie 1 *K* za każdy dojazd lub powrót.

§. 6.

Co do wspólnych komisyi, w których biorą udział także organa obcych władz lub osoby prywatne, a o ich przewiezienie ma postarać się kierownik komisyi, należy się onemuż za przewiezienie takich członków komisyi do stacyi lub przystanków kolei żelaznych, względnie parowców, i za ich powrót stamtąd osobne stałe wynagrodzenie, które oblicza się według postanowień podanych w §. 8.

§. 7.

Jeżeli stosownie do postanowień powyższych nie można jechać istniejącemi kolejami żelaznemi, tramwajami parowymi i parowcami, urzędnik odbywający komisyę — w razie wspólnych komisyi każdy uczęstniczący urzędnik — ma prawo do stałego wynagrodzenia, które wymierza się podług sumy odległości pojedynczych miejsc komisyi od siedziby Urzędu, względnie od siebie w linii powietrznej, wynosi zaś dla urzędników klasy XI. aż do VIII. włącznie 30 *h*, dla urzędników klasy VII. i VI. 40 *h* od kilometra.

§. 8.

Gdy w komisyach wspólnych uczęstniczą także organa władz obcych lub osoby prywatne, o których przewiezienie postarać się ma kierownik komisyi, może tenże policzyć nadto za każdych trzech takich członków komisyi wyższą stopę należytości, to jest w kwocie 40 *h*, względnie, jeżeli kierownik komisyi jest urzędnikiem VII. lub VI. klasy, stopę jednostkową w kwocie 50 *h* od kilometra (według postanowień §. 7go).

§. 9.

Za wszelkie komisye odbywające się na obszarze gminy m. Wiednia, które wyjątkowo trwały dłużej niż sześć, lecz nie mniej jak siedm godzin, należy się urzędnikowi komisyę odprawiającemu dodatek tytułem wyżywnego w kwocie 4 *K* dziennie.

B. Komisye poza obrębem obszaru gminy m. Wiednia.

§. 10.

Gdy komisye odbywają się poza obrębem obszaru gminy m. Wiednia, urzędnicy odprawiający te komisye dostają wprawdzie tytułem zwrotu właściwych kosztów podróży, t. j. wydatków na jazdę i innych połączonych z tem pobocznych kosztów, należytości przypadające według przepisów ogólnych, lecz tytułem wydatków na pomieszczenie i wyżywienie się, poniesionych z powodu czynności zamiejscowych, otrzymują tylko dzienne, a to: urzędnicy XI. i X. klasy po 5 *K*, urzędnicy IX. klasy po 6 *K*, urzędnicy VIII. klasy po 8 *K*, urzędnicy VII. klasy po 10 *K*, a nakoniec urzędnicy VI. klasy po 12 *K*.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia w Dzienniku ustaw państwa.

Böhm r. w. **Call** r. w.

36.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 2. kwietnia 1901,

którem zabrania się wkładania przedmiotów niejadalnych do towarów jadalnych, jakoteż przedawania i trzymania na przedaż takich towarów jadalnych, w których mieszczą się przedmioty niejadalne.

Na zasadzie §. 6go ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z roku 1897, zabrania się wkładania przedmiotów niejadalnych, jak np. kawałków metalu lub drzewa do towarów jadalnych na przedaż przeznaczonych, tudzież łączenia lub mięszania ich z nimi w taki sposób, iżby przedmioty te mogły być przez przeoczenie razem z tamtymi spożyte, a przez to mogły zdrowiu zaszkodzić.

Zarazem zabrania się przedawania i trzymania na przedaż takich towarów jadalnych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie w sześć miesięcy po ogłoszeniu.

Koerber r. w. **Call** r. w.

37.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 13. kwietnia 1901,

tyczące się uprawnienia szkół głównych technicznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych do promowania na doktorstwo.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 13. kwietnia b. r. raczył najmiłościwiej pozwolić, żeby począwszy od roku szkolnego 1901/1902 szkoły główne techniczne w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych wykonywały prawo nadawania stopnia doktora umiejętności technicznych stosownie do przepisów, które w tym względzie będą wydane.

Hartel r. w.

38.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 13. kwietnia 1901,

którem wydaje się dla szkół głównych technicznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych Porządek egzaminów ścisłych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 13. kwietnia 1901 rozporządza się co następuje:

§. 1.

Chcąc uzyskać doktorat umiejętności technicznych w jednej ze szkół głównych technicznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, trzeba przedstawić rozprawę naukową i zdać egzamin ścisły.

Celem tego egzaminu jest stwierdzenie, czy i w jakim stopniu osiągnięto uzdolnienie do naukowego badania.

Dopuszczenie do egzaminu zależy od udowodnienia, że kandydat zdał II. egzamin rządowy na oddziale zawodowym odnośnej szkoły głównej technicznej.

Na wniosek odnośnego grona profesorów może Minister oświaty dozwolić wyjątkowego dopuszczenia takich kandydatów, którzy nie mogą złożyć rzeczonego dowodu.

§. 2.

Przedmiotem rozprawy pisanej lub drukowanej ma być praca naukowa samodzielna, która powinna należeć do jednej z gałęzi umiejętności technicznych.

Zamiast rozprawy naukowej może być przyjęty projekt konstrukcyi, opatrzony opisem zawodowo-technicznym i uzasadnieniem naukowem, jeżeli tenże dowodzi uzdolnienia do pracy samodzielnej.

§. 3

Dziekan (przewodniczący wydziału) przydziela rozprawę, którą złożyć należy w rektoracie, dwom referentom do ocenienia a mianowicie profesorom zwyczajnym, gdyby zaś ich nie było, profesorom nadzwyczajnym dotyczącego przedmiotu, według okoliczności ustanowionym zastępcom tych dwu profesorów.

Według okoliczności drugim referentem może być profesor zwyczajny lub nadzwyczajny tego przedmiotu, do którego rozprawa treścią swoją najbardziej się zbliża.

Jeżeli jest więcej niż dwóch profesorów zwyczajnych dotyczącego przedmiotu, powołuje się ich naprzemian do oceniania rozprawy.

Dziekan (przewodniczący wydziału) wyznacza odpowiedni przeciąg czasu do zbadania wartości rozprawy pod względem naukowym.

§. 4.

Profesorowie powołani do ocenienia rozprawy wydają o niej zdanie uzasadnione na piśmie i orzekają, czy kandydat ma być przypuszczony do egzaminu ścisłego, czy nie.

Jeżeli sądy obu referentów są zgodne, dziekan (przewodniczący wydziału) oznajmia kandydatowi ich orzeczenie; jeżeli zaś sądy ich nie zgadzają się z sobą, orzeczenie co do dopuszczenia kandydata zostawia się gronu profesorów.

Odrzucenie rozprawy ma taki sam skutek, jak odrzucenie kandydata na egzaminie ścisłym (§. 9).

§. 5.

Egzamin ścisły jest ścisłym egzaminem ustnym, który z reguły nie powinien trwać dłużej nad dwie godziny.

Egzamin ten opierać się ma na przedstawionej rozprawie i rozciągać się powinien na zakres jej przedmiotu, zarazem jednak wciągnąć należy w obręb egzaminu nauki zasadnicze w związku z nim zostające.

§. 6.

Dziekan (przewodniczący wydziału) prezyduje w komisyi egzaminacyjnej. Gdyby go zaszła przeszkoda, zastępuje go prodziekan.

Do komisyi egzaminacyjnej wchodzą oprócz prezydującego dwaj sędziowie rozprawy i dwaj egzaminatorowie, których wyznacza dziekan (przewodniczący wydziału).

Egzaminatorami powinni być z reguły profesorowie zwyczajni przedmiotów egzaminu lub ich zastępcy. W razie potrzeby przybrać należy profesorów nadzwyczajnych przedmiotów egzaminu, a gdyby ich nie było, profesorów przedmiotów najbardziej zbliżonych. Profesorów zwyczajnych tego samego przedmiotu powoływać należy na egzaminatorów naprzemian. W podobny sposób powołuje się profesorów nadzwyczajnych tego samego przedmiotu, jeżeli według okoliczności mają być przybierani.

Przewodniczący komisyi ma wprawdzie w tym przymiocie prawo, lecz nie ma obowiązku egzaminowania.

§. 7.

Egzamin ścisły powinien odbywać się publicznie; głosowanie i wydanie uchwały poprzedza porozumienie się co do wyniku egzaminu.

Następnie każdy członek głosuje na podstawie ogólnego wyniku egzaminu.

Komisya egzaminacyjna orzeka większością głosów w stopniach: „celująco“, „dostatecznie“ lub „niedostatecznie“.

§. 8.

Egzamin ścisły zdać trzeba w tej samej szkole głównej technicznej, w której przedstawiono rozprawę (pisaną lub drukowaną).

Tylko w przypadkach na szczególne względy zasługujących może Minister oświaty po wysłuchaniu dotyczących gron profesorskich dozwolić wyjątków od tego prawidła.

§. 9.

Kandydatowi odrzuconemu na egzaminie ścisłym winna komisya egzaminacyjna wyznaczyć termin najmniej trzechmiesięczny do ponowienia tego egzaminu.

Jeżeli zostanie ponownie odrzucony, może ponowić egzamin już tylko raz, a to nie przed upływem roku.

Kandydat po raz trzeci odrzucony, traci na zawsze prawo uzyskania doktoratu umiejętności technicznych w jednej ze szkół głównych technicznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, jakoteż prawo nostryfikacyi dyplomu doktorskiego za granicą uzyskanego (§. 14).

§. 10.

Taksa za ocenienie przedstawionej rozprawy wynosi 40 *K*: za egzamin ścisły 80 *K*.

Taksę za ocenienie rozprawy dzieli się w równych częściach między jej sędziów.

Z taksy w kwocie 80 *K* otrzymuje każdy uczęstnik 12 *K*, a fundusz biurowy 8 *K*.

Prezydujący, jeżeli jest oraz egzaminatorem, otrzymuje podwójną taksę.

Gdyby pozostała jaka reszta, grono profesorów postanawia o jej użyciu.

§. 11.

Ucząstki taksy mają znaczenie należytości za obecność, przeto nabywa się do nich prawa tylko przez rzeczywiste spełnienie czynności. Jeżeli członek komisyi z jakiegobądź powodu nie może jej spełnić, dziekan (przewodniczący wydziału) winien postarać się o zastępcę według postanowień §. 6. Gdyby to było już niemożebne, ale egzamin ścisły mógł jednak odbyć się przy udziale innych członków komisyi, wolną kwotą taksy rozporządza się według ostatniego zdania §. 10.

§. 12.

Promocyę uskutecznia pod przewodnictwem rektora i w obecności dziekana (przewodniczącego wydziału) profesor zwyczajny (per turnum) jako promotor przez odebranie ślubowania od kandydata.

§. 13.

Taksa za promocyę wynosi we wszystkich tutejszo-krajowych szkołach głównych technicznych 60 *K*. Z tej kwoty dostaje rektor 30 *K*, dziekan i promotor po 10 *K*. Nadto oddaje się z tej taksy 10 *K* do funduszu biurowego, który ponosi koszta wygotowania dyplomu.

§. 14.

Pod względem nostryfikacyi dyplomów doktorskich, uzyskanych w zagranicznych szkołach głównych technicznych, stosują się odpowiednio postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 6. czerwca 1850, Dz. u. p. Nr. 240.

§ 15.

Niniejszy porządek egzaminów ścisłych wchodzi w wykonanie od początku roku szkolnego 1901/1902.

Hartel r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 16. kwietnia 1901.

Treść: № 39. Rozporządzenie, którem upoważnia się c. i k. Urzędy konsulowskie w Valonie, Prisrenie i Bagdadzie do zupełnego wykonywania urzędu sędziowskiego i przepisuje się normy prawne, które pod tym względem mają być zachowywane.

39.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. kwietnia 1901,

którem upoważnia się c. i k. Urzędy konsulowskie w Valonie, Prisrenie i Bagdadzie do zupełnego wykonywania urzędu sędziowskiego i przepisuje się normy prawne, które pod tym względem mają być zachowywane.

W porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim i po zniesieniu się z wspólnym Ministrem spraw zewnętrznych wydaje się na zasadzie §§. 2, 9 i 10 ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, nastepujące zarządzenia:

1. C. i k. Urzędom konsulowskim w Valonie i Prisrenie po dniu 1. stycznia 1898 z wicekonsulatów na konsulaty podwyższonym, tudzież c. i k. Urzędowi konsulowskiemu w Bagdadzie, który powstał po dniu 1. stycznia 1900 z przeistoczenia agencyi konsulowskiej na konsulat zawodowy, nadaje się — a to dwu konsulatom na końcu wymienionym w rozciągłości dotychczasowego ograniczonego zakresu działania sądowego — zupełną władzę sądową, jaka służy innym c. i k. konsulatom generalnym i konsulatom w państwie osmańskiem;

2. w tych nowych konsulatach jako sądach, stosowane być mają te same normy prawne, co we wszystkich owych c. i k. Urzędach konsulowskich w Turcyi, które przed dniem 1. stycznia 1898 oddane były pod zwierzchność c. k. Sądu krajowego wyższego w Tryeście jako drugiej instancyi.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Koerber r. w.
Welsersheimb r. w.
Wittek r. w.
Böhm r. w.
Spens r. w.
Hartel r. w.
Rezek r. w.
Call r. w.
Giovanelli r. w.
Piętak r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 23. kwietnia 1901.

Treść: № 40. Rozporządzenie, którem zmienia się punkt 6 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. grudnia 1894, zawierającego postanowienia co do sprzedaży odręcznej w aptekach, jakoteż co do wyrobu i sprzedaży wytworów leczniczych, będących specyfikami farmaceutycznymi.

40.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16. kwietnia 1901,

którem zmienia się punkt 6 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 239, zawierającego postanowienia co do sprzedaży odręcznej w aptekach, jakoteż co do wyrobu i sprzedaży wytworów leczniczych, będących specyfikami farmaceutycznymi.

Na zasadzie §. 2, lit. *e)* ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, Ministerstwo spraw wewnętrznych uznaje za stosowne wydać w miejsce punktu 6 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 239, następujące postanowienia:

6. Władza polityczna pierwszej instancyi obowiązana jest nadzorować sporządzenie i sprzedaż rzeczonych wytworów farmaceutycznych, badać ich spisy i — z dozwoleniem rekursu — zabraniać sporządzania i sprzedaży wytworów farmaceutycznych, któreby nie odpowiadały przepisom obowiązującym.

O wyrobie każdego nowego wytworu farmaceutycznego na sprzedaż powszechną przeznaczonego, do którego stosuje się poprzedzające rozporządzenie, jakoteż o objęciu na sprzedaż zagranicznych wytworów i specyfików farmacetycznych (punkt 5), winien posiadacz lub odpowiedzialny kierownik apteki, zanim się sprzedaż rozpocznie, uwiadomić Władzę polityczną pierwszej instancyi.

Jeżeli Władza ta nie uzna za stosowne zabronić we własnym zakresie działania wyrobu lub sprzedaży, winna owo uwiadomienie, z dołączeniem autentycznej recepty wytworu i dwóch próbek tego wytworu w oryginalnem wygotowaniu, przesłać do Władzy politycznej krajowej, która, gdyby także nie uznała za stosowne zabronić we własnym zakresie działania wyrobu lub sprzedaży, posłać ma to wszystko do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Przedmiot oznajmiony można w aptece zacząć sprzedawać dopiero w trzy miesiące po oznajmieniu, albo, jeżeli od oznajmiającego zażądano dalszych wyjaśnień co do tego przedmiotu, dopiero w trzy miesiące po wniesieniu ostatniego wyjaśnienia, jeżeli aptekarz nie został pierwej urzędownie zawiadomiony, że Ministerstwo spraw wewnętrznych nie uznało za potrzebne zakazać wyrobu a względnie sprzedaży owego przedmiotu.

Przy sprzedaży nie wolno powoływać się na to zawiadomienie urzędowe.

Gdyby potrzebne było badanie wyrobu farmaceutycznego lub zagranicznego wytworu lub specyfiku farmaceutycznego, koszta ponosi aptekarz, który ów przedmiot oznajmił.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Koerber r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XX. — Wydana i rozesłana dnia 26. kwietnia 1901.

Treść: (№ 41 i 42.) 41. Obwieszczenie o przeniesieniu komory pomocniczej II. klasy w Novi do Cirkwenicy, o zwinięciu delegacyi cłowej, jaka istniała dotychczas w Cirkwenicy, o ustanowieniu w Novi delegacyi komory głównej w Senju z upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy i o oddaniu delegacyi cłowej w Selcach z dotychczasowemi jej upoważnieniami pod zwierzchnictwo rzeczonej komory głównej. — 42. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia przedażni sądowej w Grazu.

41.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. kwietnia 1901,

o przeniesieniu komory pomocniczej II. klasy w Novi do Cirkwenicy, o zwinięciu delegacyi cłowej, jaka istniała dotychczas w Cirkwenicy, o ustanowieniu w Novi delegacyi komory głównej w Senju z upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy i o oddaniu delegacyi cłowej w Selcach z dotychczasowemi jej upoważnieniami pod zwierzchnictwo rzeczonej komory głównej.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu przeniesiona zostanie pomocnicza komora II. klasy w Novi od dnia 1. maja 1901 do Cirkwenicy; równocześnie zwinięta zostanie delegacya cłowa, jaka istniała dotychczas w Cirkwenicy, a oddział straży skarbowej stojący w Novi otrzyma jako delegacya cłowa komory głównej w Senju upoważnienia komory pomocniczej II. klasy, zaś druga delegacya komory pomocniczej w Novi, urzędująca w Selcach, zostanie jednocześnie oddana pod zwierzchnictwo rzeczonej komory głównej, zatrzymując swe dotychczasowe upoważnienia.

Böhm r. w.

42.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 24. kwietnia 1901,

tyczące się ustanowienia przedażni sądowej w Grazu.

Na zasadzie artykułu XLI. ustawy wprowadzającej Ordynacyę egzekucyjną (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78), rozporządza się w wykonaniu §§. 274, ust. 2 i 280, ust. 3 Ordynacyi egzekucyjnej:

Ustanowienie przedażni sądowej i jej zakres działania.

§. 1.

Do sprzedawania ruchomości fizycznych sądownie zajętych, znajdujących się na obszarze c. k. Sądu powiatowego miasta Grazu, ustanawia się lokal licytacyi publicznych (przedażnię sądową).

Przedażnia sądowa zostaje pod kierownictwem i nadzorem c. k. Sądu powiatowego miasta Grazu.

Służba i sprawowanie czynności w przedażni urządzone będą instrukcyą przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzoną.

§. 2.

W przedażni sądowej można także sprzedawać:

1. ruchomości fizyczne znajdujące się na obszarze miasta Grazu a należące do masy upadkowej, jeżeli postępowanie upadkowe toczy się w sądzie tutejszo-krajowym, sprzedaż zaś odbyć się ma sposobem przepisanym w postępowaniu egzekucyjnem (§§. 142, 145 ust. o upadł.);

2. ruchomości fizyczne znajdujące się na obszarze miasta Grazu, które w myśl §§. 145 do 148 i §. 269 cesarskiego patentu z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208, mają być sprzedawane sądownie, jeżeli o to prosi sąd spadkowy lub komisarz sądowy, któremu sprzedaż poruczono;

2. ruchomości fizyczne sądownie zajęte, które nadesłane będą c. k. Sądowi powiatowemu w Grazu w celu sprzedania przez licytacyę lub z wolnej ręki (§§. 268 i 274 O. e. i §§. 390 i 393 regulaminu).

§. 3.

Do przedażni sądowej nie przyjmuje się i tamże nie sprzedaje się:

a) przedmiotów palnych i łatwo wybuchających;

b) przedmiotów z mieszkań, w których panują lub panowały choroby zaraźliwe, dopóki nie odbędzie się przepisane odwietrzenie;

c) przedmiotów onieczyszczonych lub robactwem obsiadłych, dopóki nie zostaną wyczyszczone;

d) przedmiotów, do których pomieszczenia, choćby tylko częściowego, lokale przedażni nie wystarczają (np. wielkich składów towarów, większych machin itp.);

e) przedmiotów, które się prędko psują i z reguły także zwierząt żywych.

Nadto można w poszczególnych przypadkach odmówić przyjęcia i sprzedaży przedmiotów wymienionych w §§. 1 i 2, jeżeliby z tego wynikało przepełnienie lokalu przedażni lub przeciążenie sprawami.

Sprzedaż w przedażni sądowej.

§. 4.

Czy sprzedaż ma odbyć się w przedażni sądowej, o tem stanowi Sąd egzekucyjny (c. k. Sąd powiatowy w Grazu, §§. 272, ustęp 1, i 274 O. e.). Z zastrzeżeniem wyjątku wynikającego z §. 2, l. 2, sprzedaż w przedażni może być zarządzona z urzędu lub na wniosek.

Co do sprzętów domowych i wszelkich takich rzeczy, których wartość jest nader mała w stosunku do kosztów, jakich wymagałoby sprowadzenie tych przedmiotów do przedażni, a według okoliczności odesłanie ich napowrót, sprzedaż ich w przedażni może być zarządzona tylko w takim razie, jeżeli można przywieźć je i odwieźć przy sposobności przewozu innych przedmiotów, bez kosztów lub z małymi kosztami (§. 281 O. e.).

§. 5.

W przedażni sprzedaje się przez licytacyę. Licytacya odbywać się może według mas egzekucyjnych (upadkowych) lub według grup przedmiotów, tak, że przedmioty tego samego rodzaju, do rozmaitych mas należące, mogą być licytowane jednocześnie, lecz każdy z osobna. W tym ostatnim przypadku co do każdej masy spisać należy osobny protokół.

Do licytowania pewnych grup przedmiotów tego samego rodzaju mogą być wyznaczone z góry poszczególne dni każdego tygodnia lub każdego miesiąca.

§. 6.

Wyznaczając termin licytacyi, można zamiast godziny, o której ma nastąpić początek, podać czas, w przeciągu którego licytacya ma się odbywać, naprzykład: We czwartek dnia 7. czerwca 1901 w czasie pomiędzy godziną 9 a 12 przedpołudniem odbywać się będzie licytacya.

§. 7.

Jeżeli na licytacyi w przedażni nie zaofiarowano za jakieś przedmioty kwoty wyrównywającej cenie wywołania, a drogą sprzedaży z wolnej ręki możnaby uzyskać cenę kupna większą od kwoty zaofiarowanej, przedmioty te można sprzedać w przedażni z wolnej ręki (§. 280, ust. 2 i 3 O. e.). Pod tym względem nie rozróżnia się, czy kwota największa za ten przedmiot na licytacyi zaofiarowana wyrównywa najmniejszej dopuszczalnej cenie (§. 277 O. e.), czy jest od niej mniejsza. W razie sprzedaży z wolnej ręki, nie wolno sprzedać rzeczy poniżej połowy wartości szacunkowej, jeżeli zaś największa kwota, na licytacyi zaofiarowana, przenosiła połowę wartości szacunkowej, nie wolno jej sprzedać poniżej tej kwoty zaofiarowanej.

Zarządzając sprzedaż w przedażni, winien Sąd egzekucyjny orzec na wniosek lub z urzędu, czy w danym razie przedmioty mają być w przedażni w myśl pierwszego ustępu z wolnej ręki sprzedane. Orzeczenie to może być na wniosek i później wydane; wniosek jednak podać należy do Sądu egzekucyjnego najpóźniej w przededniu licytacyi.

Zezwalając na sprzedaż z wolnej ręki w przedażni, winien Sąd egzekucyjny oznaczyć zawsze cenę, poniżej której przedmioty nie mogą być na licytacyi przysądzone.

§. 8.

Pod względem sprzedaży przedmiotów, nadesłanych Sądowi powiatowemu w Grazu do sprzedania z wolnej ręki i sprzedawanych w przedażni (§. 2, l. 3), obowiązują postanowienia §. 268 O. e. Przepis §. 7, ustęp 1 rozporządzenia niniejszego, tyczący się ceny sprzedaży, nie stosuje się do takich sprzedaży z wolnej ręki.

§. 9.

Z reguły wynosi termin do sprzedaży z wolnej ręki 14 dni. Sąd powiatowy w Grazu może jednak w poszczególnym przypadku wyznaczyć termin dłuższy lub krótszy, jeżeli to okazuje się potrzebnem ze względu na jakość przedmiotu lub dla innych powodów rzeczowych.

§. 10.

Licytacye i sprzedaże z wolnej ręki odbywają się w przedażni tylko w dniach powszednich.

§. 11.

Przedmioty przeznaczone na sprzedaż przystawić należy do przedażni z reguły na trzy, najpóźniej zaś na dwa dni przed dniem licytacyi. Kosztowności i wszelkie inne rzeczy wartościwe, w kancelaryi sądowej lub w urzędzie depozytowym zachowywane, przynosić należy do przedażni z reguły dopiero w samymże dniu licytacyi.

Przedmioty skądinąd nadesłane, które mają być w przedażni sprzedane z wolnej ręki, odnieść należy bezzwłocznie do przedażni.

§. 12.

Przedmioty obejmować ma dla przewiezienia do przedażni i oddawać przedażni organ egzekucyjny.

Przeniesienie do przedażni celem sprzedania nie jest zarządzeniem wzięcia w zachowanie (§. 259 O. e.), przeto też wniosku o sprzedanie w przedażni nie należy uważać za wniosek o zachowanie połączony z wnioskiem o sprzedanie.

§. 13.

Zarządzając sprzedaż w przedażni (§. 4, ust. 1) należy orzec, że organ egzekucyjny winien w czasie wyznaczonym w §. 11 zabrać przedmioty zajęte celem ich sprzedania i odstawić do przedażni.

Do późniejszego wniosku, żeby zaniechać przewiezienia przedmiotów do przedażni, można przychylić się tylko w tym razie, jeżeli zarazem postępowanie przedażne lub egzekucyjne zostaje wstrzymane lub odroczone.

Oglądanie przedmiotów w przedażni umieszczonych.

§. 14.

Chcącym kupować, wolno w ogłoszonych godzinach czynności oglądać przedmioty w przedażni umieszczone.

Koszta przewozu i zachowania. Ubezpieczenie.

§. 15.

Koszta przewozu ponosi na razie Rząd, a interesowani obowiązani są zwrócić je według taryfy przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzonej.

Aż do dalszego zarządzenia, strony nie są obowiązane zwracać innych kosztów, jakie Rząd ponosi przez zachowywanie i sprzedaż przedmiotów w przedażni.

Odpowiedzialność za przedmioty sprzedać się mające w przedażni bierze na siebie Rząd od chwili objęcia ich do przewozu.

Przedmioty przyniesione do przedażni należy ubezpieczyć od pożaru, a można je także w razie potrzeby ubezpieczyć od włamania i kradzieży.

Zwrót kosztów przewozu.

§. 16.

Koszta przewozu (§. 15) są kosztami sprzedaży sądowej i stosownie do §. 286, ust. 2 O. e. (§. 288 O. e.) mają być zwrócone z kwoty przez sprzedaż uzyskanej.

Jeżeli egzekucya lub postępowanie sprzedażne zostaną wstrzymane, koszta przewozu ściągnąć należy od egzekwującego wierzyciela. Kilku wierzycieli sprzedaż popierających, ponosić mają koszta w stosunku swoich uiszczalnych wierzytelności.

Mając te koszta obliczyć, uwzględnia się wierzytelności uiszczalne zawsze tylko w sumie, czyniącej dziesięć koron lub krotność dziesięciu koron, z zaokrągleniem na najbliższą wyższą krotność. Wierzytelności mniej niż dziesięć koron wynoszących nie bierze się na uwagę. Oblicza się przez zesumowanie kapitałów, odsetek i kosztów.

§. 17.

Te koszta przewozu, których nie zaspakaja się przez potrącenie z sumy przez sprzedaż uzyskanej, ściągać należy według przepisów, tyczących się ściągania kosztów komisyi sądowych (§§. 104 i nast. regul.).

Sąd może egzekwującemu wierzycielowi kazać złożyć tytułem zaliczki kwotę, wystarczającą na zaspokojenie kosztów sprowadzenia rzeczy do przedażni, a według okoliczności i kosztów odesłania ich napowrót.

Składowe od przedmiotów, których nabywca nie zabrał.

§. 18.

Ten, który przedmioty kupił na licytacyi lub z wolnej ręki, obowiązany jest objąć te przedmioty niezwłocznie lub co najpóźniej nazajutrz po licytacyi lub sprzedaży. Od przedmiotów nie objętych w czasie właściwym, winien nabywca opłacić składowe od rozpoczęcia się drugiego dnia po licytacyi lub sprzedaży. Z tąż chwilą kończy się odpowiedzialność Rządu za przedmiot sprzedany (§. 15, ustęp 3). Nadto Sąd egzekucyjny ma prawo oddać przedmioty na ryzyko i koszt nabywcy trzeciej osobie w zachowanie.

Wysokość składowego ustanowiona będzie w taryfie przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzonej.

Odwożenie napowrót przedmiotów niesprzedanych.

§. 19.

Przedmioty, które nie zostały sprzedane ani na licytacyi, ani z wolnej ręki w terminie do tego wyznaczonym, zwrócić należy obowiązanemu (zachowawcy).

Zwrócenie zarządza się i uskutecznia z urzędu.

Koszta odesłania napowrót zaspokoić ma wierzyciel egzekwujący (§. 16, ustęp 2 i 3).

Z uskutecznieniem zwrotu kończy się odpowiedzialność Rządu (§. 15, ustęp 3).

Zachowywanie w przedażni. (Zachowywanie dobrowolne).

§. 20.

O ile miejsce lokalu na to pozwoli, można ruchomości sądownie zajęte oddawać do przedażni w celu zarządzenia ich zachowania. Do takiego zachowywania stosują się przepisy §. 259 O. e.; zachowywanie w przedażni ma to znaczenie co zachowywanie w zakładzie zostającym pod nadzorem publicznym.

Przedmioty w §. 3 oznaczone, są wyłączone od przyjmowania do zachowywania w przedażni.

Najdłuższe dopuszczalne trwanie zachowywania ustanawia i ogłasza peryodycznie z góry na pewien okres ze względem na miejsce do rozporządzenia służące Sąd powiatowy w Grazu. Trwanie zachowywania może być wyjątkowo w poszczególnych przypadkach z ważnych powodów na wniosek przedłużone.

Za takie zachowywanie uiszczać należy opłaty. Wysokość opłat ustanowiona jest w taryfie przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzonej. Pod względem ściągania i prawa pierwszeństwa tych opłat, a według okoliczności i zaliczki, obowiązują postanowienia §§. 16 i 17 niniejszego rozporządzenia

Opłaty przypadające za zachowywanie przed licytacyą uchylone, ściągnąć należy od egzekwującego wierzyciela stosownie do §. 17go, ustęp 1 niniejszego rozporządzenia (§. 259 O. e.).

Pod względem kosztów przywozu (odwozu napowrót) tych przedmiotów do przedażni, stosują się odpowiednio postanowienia §§. 15, ustęp 1, 16, 17 i 19 niniejszego rozporządzenia.

Postanowienia szczególne, tyczące się dobrowolnej licytacyi w przedażni.

§. 21.

Zajęcie się odebraniem i przewozem (odwozem napowrót) przedmiotów wymienionych w §. 2, l. 2 do przedażni, przeprowadzenie licytacyi, odebranie i użycie kwoty uzyskanej ze sprzedaży tych przedmiotów, jest obowiązkiem komisarza sądowego, któremu poruczono przeprowadzenie licytacyi.

Przewóz (odwóz napowrót) odbywa się na ryzyko i koszta stron interesowanych. Odpowiedzialność za przedmioty przyjęte do przedażni bierze na siebie Rząd od chwili oddania ich do przedażni. Postanowienia §. 18 obowiązują i w tym względzie.

Wejście w wykonanie.

§. 22.

Przedażnię sądową w Grazu otwiera się dnia 15. maja 1901 w Grazu, przy ulicy Bürgergasse Nr. 2 (Stary uniwersytet).

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzą w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXI — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1901.

Treść: (№ 43—45.) 43. Obwieszczenie o zakazie handlu obnośnego w uzdrowisku Gossensass. — 44. Obwieszczenie, tyczące się uzupełnienia obwieszczenia z dnia 5. grudnia 1897, w którem wymieniono te zakłady naukowe, których świadectwa uważane są za dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych. — 45. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia dodatku na tarę przy pobieraniu cła od olejków smołowych T. N. 117, przewożonych w wagonach cysternowych.

43.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 14. kwietnia 1901,

o zakazie handlu obnośnego w uzdrowisku Gossensass.

Na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5 odnośnego przepisu wykonawczego, zabrania się handlu obnośnego na obszarze gminy uzdrowiska Gossensass.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Zakaz niniejszy nie narusza też wzmiankowanej w §. 60, ustęp 2 ustawy przemysłowej, sprzedaży po domach i na ulicy przedmiotów konsumcyi codziennej tamże oznaczonych.

Koerber r. w. **Call** r. w.

Böhm r. w.

44.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych tudzież Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 19. kwietnia 1901,

tyczące się uzupełnienia obwieszczenia z dnia 5. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 281, w którem wymieniono te zakłady naukowe, których świadectwa uważane są za dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883, Dz. u. p. Nr. 151, tyczącego się udowadniania szczególnego uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych, podaje się do wiadomości co następuje:

Do rozpoczęcia konsensowego przemysłu drukarskiego, wymienionego w punkcie 1 powyższego rozporządzenia, uważane będzie za dostateczny dowód uzdolnienia świadectwo z ukończenia nauk w oddziele przemysłu książkowego i illustracyjnego, istniejącym w c. k. Zakładzie graficznym naukowym i doświadczalnym w Wiedniu, o ile chodzi o zwyczajnych uczniów tego oddziału; co się zaś tyczy uczniów nadzwyczajnych, to dowód ten stanowić będzie wydane im poświadczenie, stwierdzające, że nauki w tym oddziele ukończyli z pomyślnym skutkiem.

Koerber r. w. **Hartel** r. w.

Call r. w.

45.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 25. kwietnia 1901,

tyczące się ustanowienia dodatku na tarę przy pobieraniu cła od olejków smołowych T. Nr. 117, przewożonych w wagonach cysternowych.

W porozumieniu z interesowanemi królewsko węgierskiemi Ministerstwami postanawia się na zasadzie artykułu XVII. ustawy o cle z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, że przy pobieraniu cła od olejków smołowych T. Nr. 117, przywożonych w wagonach cysternowych, umyślnie do tego urządzonych, bez innego opakowania doliczać się będzie do obliczonej wagi czystej 18% na tarę.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Böhm r. w. **Call** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 15. maja 1901.

Treść: (№ 46—49.) 46. Obwieszczenie o zmianie §. 7 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 15. grudnia 1885 na kolej żelazną parową z Kołomyi do Słobody rungurskiej (Ropy) z odnogami. — 47. Rozporządzenie, którem zmienia się postanowienia, zawarte w §§. 2 i 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. stycznia 1878, tyczącego się należytości służby urzędów miar i wag za sprawdzanie i cechowanie wykonywane poza urzędem. — 48. Obwieszczenie o ograniczeniu upoważnień c. k. delegacyi urzędów cechowniczych. — 49. Rozporządzenie, którem wydaje się sanitarno-policyjne przepisy, jakich przestrzegać należy, aby zapobiedz wypadkom zakażenia się przy zawodowo-technicznem badaniu i użyciu materyałów, zawierających zarodniki chorób zaraźliwych, udzielających się z reguły ludziom.

46.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 27. kwietnia 1901,

o zmianie §. 7 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 15. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 11 z r. 1886, na kolej żelazną parową z Kołomyi do Słobody rungurskiej (Ropy) z odnogami.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uchyla się postanowienia, zawarte w trzecim i dziewiątym ustępie §. 7 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 15. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 11 z r. 1886, wydanego na kolej żelazną parową z Kołomyi do Słobody rungurskiej (Ropy) z odnogami.

Na miejsce wzmiankowanych postanowień rozporządza się co następuje:

§. 7.

Ustęp trzeci.

Spółce akcyjnej nadaje się prawo emitowania udziałowych zapisów długu na pożyczki pierwszeństwa, jakie ona zaciągnie, jednakże emisya ta może nastąpić tylko pod warunkami, jakie Rząd ustanowi i z zastrzeżeniem, że rzeczone zapisy będą opiewać na ustawową walutę krajową.

Ustęp dziewiąty.

Statut Spółki, jakoteż formularze obligacyi pierwszeństwa, które mają być emitowane, tudzież formularze akcyi zakładowych i pierwszorzędnych, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Wittek r. w.

47.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 3. maja 1901,

którem zmienia się postanowienia, zawarte w §§. 2 i 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. stycznia 1878, Dz. u. p. Nr. 8, tyczącego się należytości służby urzędów miar i wag za sprawdzanie i cechowanie wykonywane poza urzędem.

Artykuł I.

Zmienia się §§. 2 i 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. stycznia 1878, Dz. u. p. Nr. 8, tyczącego się należytości służby urzędów miar i wag za sprawdzanie i cechowanie, wykonywane poza urzędem, i nadaje się im następujące brzmienie:

§. 2.

Należytości za sprawdzanie i cechowanie, wykonywane poza siedzibą urzędu.

a) W razie sprawdzania miar i wag poza siedzibą urzędu należy policzyć tytułem dyet:

jeżeli czynność sprawdzania łącznie z podróżą tam i napowrót nie wymagała dłuższego czasu niż 5 godzin . . . . . 4 *K*,

jeżeli czynność sprawdzania łącznie z podróżą tam i napowrót wymagała dłuższego czasu niż 5 godzin, zaś co najwięcej 10 godzin . . . . . 8 „

jeżeli czynność sprawdzania łącznie z podróżą tam i napowrót wymagała więcej czasu niż 10 godzin . . 10 „.

Jeżeli czynność sprawdzania łącznie z podróżą tam i napowrót wymagała więcej niż 10 godzin czasu, to w takim razie strona wydać winna cechowniczemu potwierdzenie, ile czasu musiał poświęcić na samą tylko czynność sprawdzania (nie licząc podróży), gdyż ten szczegół potrzebny jest do sprawdzenia wykazu kosztów podróży.

b) Jeżeli podróży tam i napowrót nie odbywa się koleją żelazną, tramwajem parowym albo parowcem stosownie do ogólnych postanowień co do wyboru najtańszej drogi, to w takim razie należy tytułem kosztów podróży policzyć obowiązującą w danej chwili taksę pocztową od pary koni bez należytości ubocznych, podług ilości miryametrów rzeczywiście przebytych; jeżeli zaś droga, przebyta tam i napowrót, wynosi razem nie więcej niż 15 kilometrów, liczy się po 42 *h* za każdy kilometer, a to nawet w tym przypadku, gdy wzmiankowana odległość wynosi mniej niż 4 kilometry. Nadto wolno policzyć mytowe, opłacone u rogatek, znajdujących się na przebytej drodze, a uiszczenia tej opłaty nie trzeba udowadniać boletami.

Co do podróży w okolice Wiednia, odbywanych powozami, postanawia się, że obliczone według taksy wydatki na jazdę wolno uwzględnić w rachunku tylko za takie drogi, za które w taryfie wiedeńskich fiakrów i jednokonek są wyznaczone stałe należytości, za inne zaś drogi liczyć należy ustanowione w danej chwili pocztowe, jak to wyżej przepisano.

Jeżeli podróż odbywa się koleją żelazną, policzyć można II., jeżeli zaś parowcem, I. klasę, przy wymiarze kosztów należy atoli uwzględnić przyznane w danym razie zniżenia cen jazdy.

Za jazdę z dworców kolei lub z przystani i do tychże policzyć należy taksę jednokonki, urzędownie ustanowioną. W miejscowościach, dla których niema ustanowionych urzędownie cen jazdy jednokonką, policzyć należy 70% tej taksy, a względnie tego w dotyczącej miejscowości zwyczajnie opłacanego wynagrodzenia za podwózkę, jakie ustanowione są dla parokonek w „Wykazie taks jazdy, a względnie miejscowych cen za podwózki od stacyi kolei żelaznych i okrętów do najbliższych miejscowości“, wydanym przez Ministerstwo handlu; obliczoną w ten sposób cenę jazdy należy stosownie do tego, czy na miejscu jednostek w wyniku stoi liczba mniejsza niż 5, czyli też 5 albo jakaś wyższa cyfra, zaokrąglić na najbliższą przez 5, względnie przez 10 podzielną kwotę w halerzach.

Co się tyczy tych miejscowości, w których znajdują się wprawdzie stacye kolei żelaznych albo okrętów, jednak nie są zawarte w powyżej wzmiankowanych wykazach, mieszczących obowiązujące w danej chwili taksy jazdy, a względnie miejscowe ceny za podwózkę, policzyć można za przeniesienie pakunku należytość w kwocie 50 *h*.

c) Wydatków na przewóz cech i piąten policzać nie można.

Natomiast, jeżeli trzeba było ponieść wydatki na transport innych narzędzi cechowniczych, potrzebnych do wykonania dotyczących czynności (np. gazomierzy do kontroli), lub też wydatki na pomocników, o ile strona nie postarała się o nich, to w takim razie policzyć należy kwotę, jaką rzeczywiście wydano.

§. 3.

Należytości za sprawdzanie, dokonywane wprawdzie w siedzibie urzędu miar i wag, jednak poza urzędowym budynkiem.

a) Za sprawdzanie dokonywane wprawdzie w tej samej miejscowości, gdzie urząd miar i wag ma swoją siedzibę, jednak poza urzędowym budynkiem, policzyć należy tytułem dyet:

jeżeli czynność sprawdzania wymagała co najwięcej 4 godziny czasu . . . . 2 *K*,

jeżeli czynność ta wymagała więcej niż 4 godziny czasu, a co najwięcej 8 godzin . . . . . 4 „

jeżeli na sprawdzanie potrzeba było więcej niż 8 godzin czasu . . . . . 6 „.

Gdyby sprawdzanie zabrało więcej niż 8 godzin czasu, to w takim razie strona winna wydać cechowniczemu potwierdzenie wykazujące, jak długo trwała ta manipulacya, gdyż ten szczegół jest potrzebny do sprawdzenia wykazu kosztów (§. 6).

b) Jezdne liczyć wolno tylko we Wiedniu, mianowicie stosownie do postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. października 1894, Dz. u. p. Nr. 204, a oprócz tego w tych

rozleglejszych miastach, co do których ustanowiono wyjątek w tym względzie.

c) Za transport piąten, potrzebnych do cechowania, policzyć można tyle, ile zwyczajnie płaci się w dotyczącem miejscu za przenoszenie pakunków, chyba że zachodzi przypadek, przewidziany w punkcie *b)*, w którym wolno używać powozu.

Co do transportu innych narzędzi cechowniczych, jakoteż co do potrzebnych pomocników, trzymać się należy postanowień, zawartych w §. 2, punkt *c)*.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w. **Call** r. w.

Böhm r. w.

48.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. maja 1901,

o ograniczeniu upoważnień c. k. delegacyi urzędów cechowniczych.

Odnośnie do obwieszczenia z dnia 27. stycznia 1898, Dz. u. p. Nr. 37, podaje się niniejszem do wiadomości, że upoważnienia c. k. delegacyi urzędów cechowniczych co do urzędowego postępowania z zagranicznymi towarami będą na przyszłość ograniczone tylko do takich posyłek złota i srebra, które są przeznaczone dla przemysłowców, osiadłych w urzędowym okręgu dotyczącej delegacyi, a podlegających kontroli co do zawartości czystego złota i srebra w swoich towarach, również posyłki, które są własnością innych stron, nie należących do stanu przemysłowców.

Böhm r. w.

49.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 11. maja 1901,

którem wydaje się sanitarno-policyjne przepisy, jakich przestrzegać należy, aby zapobiedz wypadkom zakażenia się przy zawodowo-technicznem badaniu i użyciu materyałów, zawierających zarodniki chorób zaraźliwych, udzielających się z reguły ludziom.

Uzyskiwanie zakaźnych materyałów do badań i zawodowo-techniczne ich użycie.

1. Materyały pochodzące z organizmów osób, podejrzanych o jakąś chorobę zaraźliwą, z reguły udzielającą się ludziom, np. o ospę, szkarlatynę, odrę, błonicę, krztusiec, tyfus brzuszny, plamisty lub powrotny, mór, cholerę, trąd, czerwonkę, żółtą febrę, wąglik, nosaciznę, wodowstręt, różę, nagminne zapalenie opón mózgowych, albo też osób, takiemi chorobami dotkniętych, niemniej też materyały, pochodzące ze zwłok osób, zmarłych na jakąś chorobę zakaźną tego rodzaju, tudzież ze zwierząt, zwierzęcych zwłok i z przedmiotów, co do których zachodzi mniemanie, że zawierają zarazki, udzielające się z reguły ludziom, wolno uzyskiwać w celach badania i zużytkowywać je w sposób zawodowo-techniczny jedynie tylko powołanym do tego lekarzom lub weterynarzom, a ci powinni przy tem dokładnie przestrzegać przepisów, wydanych względem tej choroby zakaźnej, o którą w danym razie chodzi, tudzież zachowywać wszelkie środki ostrożności zalecone nauką, aby tym sposobem i samych siebie od zarażenia uchronić i drugich osób na to niebezpieczeństwo nie narażać.

Zwykłe badania mikroskopiczne.

2. Bezpośrednie badanie uzyskanych materyałów pod mikroskopem, mające na celu rozpoznanie choroby, winno odbywać się według możności na tem samem miejscu, gdzie dotyczący materyał wydobyto, jeżeliby zaś to było niemożliwe, to przynajmniej na jakiemś odosobnionem miejscu i w taki sposób, aby wszelka styczność na zewnątrz była wykluczona; zaś po ukończeniu badania należy niezwłocznie wszelkie pozostałości i szczątki zakażonego materyału uczynić stanowczo nieszkodliwemi, niszcząc zarazki zapomocą gorąca albo procesów chemicznych.

Badania mikroskopiczne w celu rozpoznania choroby, wykonywane sposobem przemysłowym przez osoby prywatne.

3. Zwykłemi badaniami mikroskopicznemi, mającemi na celu rozpoznanie chorób — atoli z wykluczeniem wszelkich doświadczeń, połączonych z hodowlą bakteryi i próbami, wykonywanemi na organizmach zwierzęcych — wolno trudnić się sposobem przemysłowym tylko tym znawcom, którzy według opinii Najwyższej Rady zdrowia są pod względem naukowym do tego w zupełności uzdolnieni i którzy wykażą się, że posiadają odpowiedni lokal do wykonywania rzeczonych badań, a nadto otrzymają specyalne pozwolenie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Pozwolenia takiego na mikroskopiczne badanie zarazków moru, cholery, żółtej febry, ospy i tyfusu plamistego zgoła się nie udziela.

Bakteryologiczne badania, połączone z hodowlą prątków i próbami, dokonywanemi na zwierzętach.

4. Takie bakteryologiczne badania materyałów zawierających zaraźliwe drobnoustroje, które połączone są z hodowlą prątków i z doświadczeniami na zwierzętach, wolno ze zasady wykonywać

tylko w lokalnościach zakładów, posiadających do tego osobne urządzenia.

Z pominięciem instytutów rządowych, ustanowionych przez Władze państwa w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych jako Najwyższą Władzą zdrowia, trzeba mieć na utrzymywanie tego rodzaju zakładów specyalne pozwolenie, którego udziela Ministerstwo spraw wewnętrznych po zasięgnięciu fachowej opinii Najwyższej Rady zdrowia.

Kierownictwo zakładów do wykonywania badań bakteryologicznych.

5. Przełożony zakładu do wykonywania badań bakteryologicznych, określonych w punkcie 4, może być zazwyczaj tylko wykształcony specyalnie w tym kierunku lekarz, który posiada nie tylko teoretyczną i praktyczną wiedzę na polu bakteryologii, lecz także obeznany jest z umiejętnościami, wchodzącemi w zakres chorób zakaźnych.

Wyjątkowe przyjęcie na to stanowisko osób, do stanu lekarskiego nie należących, jest zastrzeżone Ministerstwu spraw wewnętrznych, które rozstrzyga po zasięgnięciu opinii Najwyższej Rady zdrowia.

Przełożony odpowiada osobiście za wszystko, co dotyczy kierownictwa i utrzymywania zakładu, tudzież za przestrzeganie wszelkich przepisów, jakie w tym względzie istnieją.

Dla każdego takiego zakładu musi być ustanowiony zastępca przełożonego, posiadający w zupełności fachowe uzdolnienie, któryby mógł objąć odpowiedzialne kierownictwo zakładu, gdyby przełożony był jakiś czas nieobecny albo z powodu jakiejkolwiek przeszkody nie mógł pełnić swoich czynności; imię takiego zastępcy należy podać do wiadomości przełożonej Władzy politycznej.

Służba zakładu.

6. W charakterze pomocników i służących można zatrudniać tylko fizycznie zdrowe i inteligentne osoby, na których można w zupełności polegać i które nie mają żadnych przywar moralnych, osobliwie zaś nie oddają się nałogowi pijaństwa.

Instrukcye.

7. Zakres działania takich pomocników i służących winien przełożony dokładnie określić w osobnych instrukcyach, a nad ścisłem przestrzeganiem przepisów winien czuwać on sam, a względnie jego zastępca.

W takich instrukcyach, które należy przybić w zakładzie na odpowiedniem miejscu, winne być wymienione środki ostrożności, jakich należy przestrzegać przy wykonywaniu bakteryologicznych badań i czynności, aby uniknąć zakażenia.

Urządzenie i utrzymywanie takich zakładów.

8. Urządzenie zakładu i porządek wszystkich wykonywanych w nim czynności muszą być tego rodzaju, aby z jednej strony zabezpieczały zatrudnione tamże osoby niezawodnie przeciw niebezpieczeństwu zakażenia się, z drugiej zaś strony wykluczały możność rozwlekania zaraźliwych materyałów. Lokalności zakładu nie mogą się mieścić w budynkach mieszkalnych; w szpitalach zaś nie wolno ich urządzać obok pokoi przeznaczonych dla chorych, albo obok pomieszkań; nadto muszą takie lokalności posiadać następujące szczególne urządzenia:

a) Dla robót bakteryologicznych, połączonych z hodowlą prątków i doświadczeniami na zwierzętach, trzeba mieć z reguły kilka odosobnionych lokalności, do których bez wiedzy przełożonego lub jego zastępcy nikt obcy wejść nie może.

b) Lokalności te muszą być tak urządzone, aby je można było dobrze przewietrzać. Podłoga, stoły, na których robi się doświadczenia na zwierzętach i sekcye zwłok zwierzęcych, również naczynia na odpadki i inne zakażone przedmioty, których już nie potrzeba, muszą być sporządzone z nieprzepuszczalnego materyału, dającego się łatwo czyścić i odkażać. Także ściany laboratoryów powinne być tak urządzone, aby je można było łatwo odkażać.

c) Trzeba czuwać nad tem, aby zakażone materyały nie mogły być wyniesione poza lokalności zakładu, dopóki ich nie odkażono.

Zwłoki zwierząt zarażonych, jakoteż takich, które w lokalnościach zakładu były trzymane, należy wyjałowić zapomocą chemicznego postępowania albo wygotowania, lub też natychmiast spalić. W tym celu powinien być w zakładzie odpowiedni piec do spalania (krematoryum).

d) Osoby w pracowniach bakteryologicznych zatrudnione, powinne nosić odpowiednią wierzchnią odzież, którą należy przed wyjściem z pracowni zdjąć i złożyć natychmiast w umyślnie na to przeznaczonej szafie.

Taką odzież należy po każdem dostrzegalnem zanieczyszczeniu zakażonymi materyałami, również każdą razą, nim się ją daje do prania, względnie, nim się wdziewa świeżą, poddać niezawodnemu postępowaniu odkażającemu.

Osobom, zatrudnionym w takich pracowniach, wolno wychodzić z nich dopiero po najdokładniejszem oczyszczeniu tych części ciała, które były nieodziane i po odkażeniu takichże części, które stykały się z zakaźnemi substancyami. Jeść, pić i palić w tych lokalnościach nie wolno.

e) Zakażone zwierzęta trzeba tak zamykać, aby możliwość umknięcia bezwarunkowo i w zupełności była wykluczona.

Klatki lub inne schowki, służące do przechowywania tych zwierząt, muszą być tak urządzone, aby rozrzucanie lub rozsypywanie zakaźnych odpadków było stanowczo niemożli-

we. Nadto muszą one być tego rodzaju, aby je można było łatwo czyścić i odkażać. O ile takich schowków nie umieszcza się w samem laboratoryum, trzeba mieć na ten cel odosobnione stajnie, niedostępne dla obcych i zaopatrzone nieprzepuszczalną podłogą, którą można łatwo odkażać.

Postępowanie na wypadek zachorowania osób, zatrudnionych w zakładzie.

9. Osoby, zatrudnione w bakteryologicznych zakładach, są obowiązane o każdem zasłabnięciu zawiadomić niezwłocznie przełożonego, a dopóki choroba ich nie zostanie stanowczo rozeznana i dopóki nie nastąpią zarządzenia co do zastosowania środków sanitarno-policyjnych, o ileby w danym wypadku było tego potrzeba, muszą rzeczone osoby być pielęgnowane i doglądane na odosobnieniu.

Jeżeli zajdzie taki wypadek, to przełożony lub jego zastępca jest obowiązany zbadać chorego natychmiast zwykłym sposobem lekarskim albo też według zasad bakteryologii, aby poznać rodzaj choroby, a gdyby zachodziło podejrzenie zakażenia, winien o tem zrobić doniesienie do Władzy politycznej.

Jeżeli nie można orzec z całą pewnością, że podejrzenie o zakaźną chorobę nie zachodzi, to w takim razie należy chorego natychmiast jak najstaranniej odosobnić i trzymać w ścisłej obserwacyi, o podejrzanym wypadku zaś zrobić niezwłocznie doniesienie do właściwej Władzy politycznej, a dopóki ta nie wyda zarządzeń, trzeba użyć wszelkich tych środków, które na wypadek zachodzącego podejrzenia o zakaźną chorobę są przepisane lub wskazane.

O ile przełożony pracowni sam bierze udział w badaniach, stosują się przytoczone w powyższych ustępach zarządzenia w odpowiedni sposób także do jego osoby.

Zakłady do badań bakteryologicznych, których przedmiotem jest cholera, mór, żółta febra, ospa i tyfus plamisty.

10. Wszelkie badania bakteryologiczne, których przedmiotem są zarazki cholery, moru, żółtej febry, ospy i tyfusu plamistego, z pominięciem wypadku, że są to badania w celu rozpoznania choroby, jakie określono w §. 2, wolno wykonywać tylko w przeznaczonych na to państwowych albo przez państwo upoważnionych zakładach.

Co do utrzymywania takich zakładów, obowiązują postanowienia, wymienione pod 8 i 9, a oprócz tego jeszcze następujące przepisy:

a) Roboty muszą być wykonywane w osobnych lokalnościach, do których wchodzić można tylko jednemi drzwiami głównemi a klucz, nie odmykający żadnych innych drzwi oprócz rzeczonych, ma przechowywać u siebie przełożony zakładu albo jego zastępca.

Te lokalności powinny być nadto zaopatrzone wyłącznie dla siebie w te urządzenia i narzędzia, które są potrzebne do badań wymienionych powyżej drobnoustrojów i do wykonywania doświadczeń na zwierzętach, o ile te doświadczenia wchodzą w zakres tych badań.

Otwory wentylacyjne należy zaopatrzyć w gęste druciane siatki ochronne, aby drobne żyjątka nie mogły przez nie dostać się do wnętrza, również i okna powinny być zasłonięte odpowiednią materyą siatkową, któraby powstrzymywała wlatujące owady.

b) Gdzie tylko zachodzi potrzeba desinfekcyi zakażonych przedmiotów, muszą ją uskuteczniać ustanowieni dla dotyczącego zakładu lekarze osobiście, i to pod odpowiedzialnością przełożonego laboratoryum, a względnie jego zastępcy.

Do czynności, przy których można wejść w styczność ze zakażonymi przedmiotami, wolno używać służących tylko pod nadzorem i odpowiedzialnością lekarzy, wykonujących badania.

c) Osoby, zatrudnione przy takich badaniach, należy w odpowiednich odstępach czasu poddawać ochronnemu szczepieniu, o ile znany jest jaki skuteczny i nie połączony z niebezpieczeństwem sposób takiego szczepienia.

d) Osoby, zatrudnione w takich zakładach, winny nosić oprócz wierzchniego odzienia także wierzchnie obuwie, z którem należy postępować w taki sam sposób, jak z wierzchniem odzieniem.

e) Osobom używanym do pomocy (laborantom, służącym) należy na cały czas przydzielenia ich do służby w takich zakładach oddać do użytku zupełnie odosobnione pomieszkania, posiadające osobny wychodek i to albo w samym zakładzie albo jak najbliżej tegoż. Pod żadnym warunkiem nie wolno tym osobom mieszkać w przeciągu tego czasu w domu prywatnym.

Warunki, pod jakimi materyały zakaźne, przeznaczone do badań, wolno posyłać do zakładów.

11. Przedmioty, zawierające zarazki, które są dla ludzi niebezpieczne, a posiadają jeszcze wysoki stopień jadowitości, mogą być wysyłane tylko przez upoważnione do tego organa lekarskie, o których była mowa w punkcie 1, tudzież przez upoważnione do takich badań zakłady, i to tylko do urzędowo obwieszczonych władz albo do upoważnionych zakładów, które znowu od siebie mogą takie przedmioty posyłać do innych tego rodzaju zakładów.

Przesyłać można tego rodzaju przedmioty tylko w takiem opakowaniu, któreby bezwarunkowo wykluczało możliwość uszkodzenia posyłki w drodze, jak niemniej dawało tę pewność, że w razie stłuczenia naczyń zawartość tychże nie mogłaby dostać się poza opakowanie na zewnątrz.

W tym celu najlepiej używać naczyń szklanych o grubych ścianach, zaopatrzonych zatyczką

z rzniętego szkła, którą należy obwiązać zmoczonym pęcherzem zwierzęcym albo kauczukiem. Na naczyniach zawierających zakażony przedmiot, należy umieścić wyraźną sygnaturę, następnie zawinąć je w materyę, nasyconą odkażającym płynem i zapakować w ten sposób w wytrzymałą, nieprzepuszczalną okrywę, aby były zabezpieczone przeciw stłuczeniu; dlatego też do opakowania trzeba używać elastycznego materyału (np. waty, wiorów, sieczki, słomy itp.).

Co do wydawania takich posyłek, przeznaczonych dla zakładów, a nadchodzących do urzędów cłowych z zagranicy, obowiązują ustanowione w tym względzie przepisy i środki ostrożności.

Zawartość posyłki należy zawsze deklarować i oznaczyć na niej imię odsyłającego.

Obrót preparatów, sporządzonych z niejadowitych drobnoustrojów.

12. Przeznaczone na sprzedaż mikroskopiczne preparaty prątkowe (preparaty na szkiełkach przykrywkowych) i takież hodowle, które nie zawierają wprawdzie jadowitych zakaźnych drobnoustrojów, jednak są sporządzone z zakaźnego materyału, wolno wytwarzać tylko upoważnionym do tego zakładom.

Postanowienia karne.

13. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane, o ile nie mają do nich zastosowania postanowienia ustawy karnej, według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857. Dz. u. p. Nr. 198.

Postanowienia końcowe.

14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w. **Hartel** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 23. maja 1901.

Treść: (№ 50—54.) 50. Traktat pomiędzy Najjaśniejszym Cesarzem austryackim, Królem czeskim itd. i Królem Apostolskim węgierskim a Najjaśniejszym Cesarzem niemieckim, Królem pruskim, w imieniu Państwa niemieckiego, w przedmiocie wzajemnej opieki nad dziełami literatury, sztuki i fotografii. — 51. Obwieszczenie o utworzeniu nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa w Unter-Gänserndorfie w Dolnej Austryi, jakoteż o spowodowanej skutkiem tego zmianie w okręgu szacunkowym „Polityczny powiat floridsdorfski z wyłączeniem gminy miejscowej Floridsdorfu" w Dolnej Austryi. — 52. Obwieszczenie o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa w Unter-Gänserndorfie i o wynikłych z tego zmianach w kilku okręgach rozkładu podatku zarobkowego w Dolnej Austryi. — 53. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia administracyi podatkowej w Innsbruku i wynikających w skutek tego zmian w obwieszczonych rozporządzeniami z dnia 24. kwietnia 1897. a względnie z dnia 4. października 1897, spisach okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego, a względnie okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego. — 54. Rozporządzenie, ustanawiające na kampanię 1901/1902 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi płaconej przy wywozie cukru.

50.

Traktat z dnia 30. grudnia 1899,

pomiędzy Najjaśniejszym Cesarzem austryackim, Królem czeskim itd. i Królem Apostolskim węgierskim a Najjaśniejszym Cesarzem niemieckim, Królem pruskim, w imieniu Państwa niemieckiego, w przedmiocie wzajemnej opieki nad dziełami literatury, sztuki i fotografii.

(Zawarty w Berlinie dnia 30. grudnia 1899, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany dnia 23. kwietnia 1901. ratyfikacye wzajemnie wymieniono dnia 9. maja 1901.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro atque illo Majestatis Suae Germaniae Imperatoris, Borussiae Regis, praevie collatis consiliis deliberationibusque ex utraque parte invicem habitis, conventio de mutua tuitione eorum jurium quae ab autoribus quoad eorum opera in literis, in artibus vel in rebus photographicis acquiruntur, Berolini die trigesima mensis Decembris anni millesimi octingentesimi nonagesimi noni inita et signata fuit tenoris sequentis:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski,

tudzież

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski, w imieniu Państwa niemieckiego,

przejęci życzeniem skutecznego zabezpieczenia w Swoich państwach praw autorskich na dziełach literatury, sztuki i fotografii, postanowili zawrzeć w tym celu osobny traktat i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana Władysława Szögyény-Maricha de Magyar-Szögyen i Szolgaegyháza, Swego szambelana i rzeczywistego radcę tajnego itd. itd., nadzwyczajnego i pełnomocnego ambasadora przy Najjaśniejszym Cesarzu niemieckim, Królu pruskim,

a

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

Pana Bernarda hrabiego Bülowa, Swego ministra stanu, sekretarza stanu w urzędzie spraw zewnętrznych,

którzy okazawszy sobie nawzajem swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Każde dzieło literatury, sztuki i fotografii, które na obszarze jednej ze Stron kontraktujących jest dziełem krajowem, doznawać będzie na zasadzie niniejszego traktatu na obszarze Strony drugiej, o ile nie należy go uważać tam także za dzieło krajowe, takiej samej opieki, jaka na tym obszarze jest w danej chwili zapewniona krajowem prawodawstwem dla dzieł tego samego rodzaju.

Traktatowej opieki nie udziela się jednak w tym przypadku, jeżeli dotyczące dzieło tam, gdzie posiada krajowość, nie doznaje zgoła opieki ustaw. Nadto opieka ta nie powinna trwać dłużej, niż ustawowa opieka na tym obszarze, na którym dotyczące dzieło posiada krajowość.

Artykuł II.

Za krajowe uważa się dzieło w takim razie, gdy ze względu na miejsce jego pojawienia się albo na przynależność lub zamieszkanie jego autora ma doń zastosowanie prawodawstwo dotyczącego kraju.

Artykuł III.

Co do opieki traktatem niniejszem zapewnionej zachodzi pomiędzy Państwem niemieckiem a królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanemi tego rodzaju stosunek, że korzystanie z tej opieki zawisać będzie jedynie tylko od dopełnienia warunków i formalności, przepisanych ustawami tej Strony, na której obszarze dzieło, o które chodzi, posiada prawo krajowości.

Natomiast w stosunku krajów korony węgierskiej do Państwa niemieckiego i na odwrót zawisa udzielenie traktatowej opieki nie tylko od dopełnienia warunków i formalności, wymaganych ustawami i przepisami tej Strony kontraktującej, na której obszarze dotyczące dzieło ma prawo krajowości, lecz także od dopełnienia tych samych warunków względem ustaw i przepisów Strony drugiej, t. j. tej, na której obszarze traktatowa opieka ma być udzielona.

Co się tyczy słów „warunki i formalności“, to rozumieć należy, że w myśl tego artykułu oznaczają one przedewszystkiem zatrzeżenie co do prawa przekładu, jako też co do rozpoczęcia tłumaczenia przed upływem pewnego terminu; to samo stosuje się do zastrzeżenia publicznego wykonywania utworów muzycznych.

Artykuł IV.

Co do tych języków, w których prawny i zupełny przekład nie został wydany, wyłączne prawo tłumaczenia nie trwa nigdy dłużej jak trzy lata od wydania dzieła.

Co do języków, w których taki przekład został w należytym czasie wydany, kończy się prawo tłumaczenia dopiero w pięć lat po wyjściu tego przekładu.

Przy obliczaniu okresów nie należy liczyć tego roku kalendarzowego, w którym nastąpiło wydanie dzieła albo jego przekładu.

Artykuł V.

Prawa niniejszym traktatem poręczone służą nie tylko autorom, lecz także ich następcom prawnym, do których zalicza się także nakładców, i to bez względu na to, czy na następcę prawnego przeszło prawo autorskie jako takie, czy też tylko wykonywanie tego prawa.

Żeby autorowie byli uważani rzeczywiście za autorów, dopóki nie zostanie udowodnione, że rzecz się ma przeciwnie, i żeby stosownie do tego sądy Stron kontraktujących mogły ich dopuszczać do dochodzenia ich praw, dość jest, żeby nazwisko ich było w zwykły sposób na dziele wymienione.

Co się tyczy dzieł, które wyszły bezimiennie albo pod przybranem nazwiskiem, to upoważnionym do dochodzenia praw autorowi służących jest wydawca, a jeżeli i ten nie wymienił swego nazwiska zgoła albo też wymienił tylko przybrane nazwisko, tedy upoważnienie to posiada nakładca.

W takich razach uważać się będzie wydawcę i nakładcę bez dalszego dowodzenia za prawnego następcę autora bezimiennego, a względnie używającego przybranego nazwiska.

Artykuł VI.

Postanowienia traktatu niniejszego nie mają w żadnym względzie uszczuplać służącego każdej z Wysokich Stron kontraktujących prawa wydawania ustaw lub rozporządzeń administracyjnych, zmierzających do wykonywania nadzoru nad rozszerzaniem, wykonywaniem na scenie, wystawianiem na widok publiczny lub na sprzedaż jakiegokolwiek dzieła lub utworu, tudzież do zabraniania tego wszystkiego.

Każdej z Wysokich Stron kontraktujących zastrzeżone jest w równej mierze prawo zakazu wprowadzania do swego obszaru dzieł, które według jej ustaw wewnętrznych lub na zasadzie poprzednich umów z innemi mocarstwami są lub byłyby uznane za reprodukcye niedozwolone.

Artykuł VII.

Postanowienia traktatu niniejszego stosowane być mają także do dzieł, które już istniały, zanim tenże nabył mocy obowiązującej. Atoli rozpoczęte już powielenia i odwzorowania, których sporządzanie dotychczas nie było zabronione, mogą być wykończone i wolno je rozszerzać, podobnie jak gotowe już wytwory tego rodzaju, których sporządzenie było dozwolone.

Podobnież przyrządy do powielenia i odwzorowania (odciski, odlewy, płyty, kamienie i formy), których sporządzanie nie było dotychczas zakazane, mogą być jeszcze używane w wzmiankowanym powyżej celu przez cztery lata od dnia, w którym traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej.

Rozszerzanie takich powieleń lub odwzorowań i dalsze używanie wzmiankowanych przyrządów dozwolone jest tylko w takim razie, jeżeli na prośbę, wniesioną przez stronę interesowaną w ciągu trzech miesięcy od dnia, w którym traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej, zostanie spisany inwentarz tych przedmiotów i wyciśnięta będzie na nich osobna pieczęć. Bliższe postanowienia w tym względzie wydadzą Władze administracyjne.

Dzieła dramatyczne, utwory muzyczne i dramatyczno-muzyczne, które były prawnie wykonywane na scenie, jeszcze zanim traktat niniejszy nabył mocy obowiązującej, mogą być i nadal bez przeszkody wykonywane.

Artykuł VIII.

Traktat niniejszy będzie obowiązywał przez lat dziesięć od dnia, w którym nabędzie mocy obowiązującej.

Jeżeli na dwanaście miesięcy przed upływem rzeczonego dziesięciolecia żadna ze Stron kontraktujących traktatu niniejszego nie wypowie, to w takim razie przestanie on obowiązywać dopiero w rok po złożeniu deklaracyi wypowiedzenia przez jednę ze Stron kontraktujących, licząc od dnia tego złożenia.

Artykuł IX.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany, a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Berlinie jak można najrychlej; mocy obowiązującej nabędzie zaś z rozpoczęciem się piętnastego dnia, licząc od dnia wymiany ratyfikacyi.

W dowód czego pełnomocnicy obu Stron podpisali traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęcie herbowe.

Spisano w dwóch egzemplarzach w Berlinie, dnia 30. grudnia w roku tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym dziewiątym.

(L. S.) **Szögyény** r. w.

(L. S.) **Bülow** r. w.

Nos visis ac perpensis conventionis hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profitemur ac declaramus, Verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Budapestini, die vicesima tertia mensis Aprilis anno Domini millesimo nongentesimo primo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo tertio.

L

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus liber baro **Riedl a Riedenau** m. p.,

Caes. et Reg. Caput sectionis.

Protokół końcowy.

Przystępując do podpisania traktatu, zawartego w dniu dzisiejszym, podpisani pełnomocnicy umówili się co do następujących postanowień:

Do artykułu I i II.

Co się tyczy wzajemnego stosunku pomiędzy królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanemi a Państwem niemieckiem, zgodzono się obustronnie na to:

1. że dzieła, których autorowie przynależą do jednej ze Stron kontraktujących jako obywatele, a które wyszły na obszarze tejże Strony, nie mają być uważane na obszarze drugim za dzieła krajowe, a przeto doznawać będą tylko opieki, poręczonej niniejszym traktatem;

2. że dzieła, którym ustawy jednej ze Stron kontraktujących zapewniają opiekę tylko na zasadzie tej okoliczności, że takowe w ogóle pojawiły się, doznawać mogą opieki niniejszym traktatem poręczonej tylko wtedy, jeżeli ich pojawienie się na obszarze Strony pierwszej może być i w myśl ustaw krajowych Strony drugiej uznane jako takie.

Protokół niniejszy, który bez osobnej ratyfikacyi, przez samą wymianę ratyfikacyi traktatu, do którego się odnosi, uważany ma być za przyjęty i potwierdzony przez Strony kontraktujące, spisany został w dwóch egzemplarzach w Berlinie dnia 30. grudnia 1899.

Szögyény r. w.

Bülow r. w.

Traktat powyższy razem z protokołem końcowym, przez obie Izby Rady państwa zatwierdzony, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 20. maja 1901.

Körber r. w. **Spens** r. w.

51.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. maja 1901,

o utworzeniu nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa w Unter-Gänserndorfie w Dolnej Austryi, jakoteż o spowodowanej skutkiem tego zmianie w okręgu szacunkowym „Polityczny powiat floridsdorfski z wyłączeniem gminy miejscowej Floridsdorfu“ w Dolnej Austryi.

Dla obszaru nowo ustanowionego starostwa w Unter-Gänserndorfie w Dolnej Austryi (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 13. marca 1901, Dz. u. p. Nr. 27), tworzy się na zasadzie §§. 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896. Dz. u. p. Nr. 220, do rozkładu podatku osobisto-dochodowego komisyę szacunkową, która ma się składać z 12 członków.

Zarazem ze względu na to, że w skutek ustanowienia powyższego starostwa zmniejszył się obszar dotychczasywego okręgu szacunkowego „Polityczny powiat floridsdorfski z wyłączeniem gminy miejscowej Floridsdorfu“, obniża się ilość członków komisyi szacunkowej tego terytoryalnie zmniejszonego okręgu szacunkowego z 18 na 12.

Okrąg szacunkowy „Powiat polityczny Gmünd“ (obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. października 1899, Dz. u. p. Nr. 212) będzie miał zamiast dotychczasowego numeru 31 *a* numer 31 *b*.

Z tego powodu spis okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, uzupełnić należy, a względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 1343 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897).

Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	komisya: Miejscowa	komisya: Powiatowa	Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
31	Powiat polityczny floridsdorfski z wyłączeniem gminy miejscowej Floridsdorfu	.	1	Starostwo w Floridsdorfie	12
31*a*	Powiat polityczny Unter-Gänserndorf	.	1	Starostwo w Unter-Gänserndorfie	12
31*b*	Powiat polityczny Gmünd	.	1	Starostwo w Gmünd	12

Böhm r. w.

52.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. maja 1901,

o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa w Unter-Gänserndorfie i o wynikłych z tego zmianach w kilku okręgach rozkładu podatku zarobkowego w Dolnej Austryi.

Na zasadzie §§. 13 i 16 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich tworzy się dla obszaru nowo ustanowionego starostwa w Unter-Gänserndorfie w Dolnej Austryi (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 13. marca 1901, Dz. u. p. Nr. 27), okrąg rozkładu dla kontrybuentów III. i IV. klasy podatku zarobkowego.

Obie komisye podatku zarobkowego liczyć mają po 6 członków.

Okrąg rozkładu „Powiat polityczny floridsdorfski“ obejmować będzie nadal cały powiat polityczny z wyjątkiem samej gminy Floridsdorfu.

Okrąg rozkładu „Powiat polityczny Gmünd“ (obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. września 1899, Dz. u. p. Nr. 184) mieć będzie zamiast dotychczasowego numeru okręgu 5½ numer 5 *b*. W skutek tego ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, spis okręgów rozkładu podatku zarobko-

wego powszechnego należy uzupełnić, a względnie sprostować w sposób następujący:

(Strona 891 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897).

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziba komisyi	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III. klasy	IV. klasy
dla spółek podatkowych **III. i IV. klasy**				
4	Gmina Floridsdorf	Starostwo w Floridsdorfie	6	4
5	Powiat polityczny floridsdorfski z wyłączeniem gminy Floridsdorfu	Starostwo w Floridsdorfie	4	6
5*a*	Powiat polityczny Unter-Gänserndorf	Starostwo w Unter-Gänserndorfie	6	6
5*b*	Powiat polityczny Gmünd	Starostwo w Gmünd	6	6

Böhm r. w.

53.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. maja 1901,

tyczące się ustanowienia administracyi podatkowej w Innsbruku i wynikających w skutek tego zmian w obwieszczonych rozporządzeniami z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, a względnie z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233 spisach okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego, a względnie okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 18. kwietnia 1901, ustanawia się dla miasta Innsbruku i dla sąsiednich gmin Wilten, Hötting i Amras-Pradl administracyę podatkową, która mieć będzie nazwę „C. k. Administracya podatkowa w Innsbruku".

Ta administracya podatkowa rozpocznie czynność urzędową dnia 1. czerwca 1901.

Zakres działania tej administracyi podatkowej obejmuje załatwianie czynności dotyczących wymierzania podatków bezpośrednich w jej okręgu urzędowania, natomiast czynności odnoszące się do egzekucyi podatków w Innsbruku, tudzież w miejscowościach Wilten, Hötting i Amras-Pradl, pozostawia się i nadal starostwu w Innsbruku, względnie tamtejszemu magistratowi.

Siedzibą tej nowo ustanowionej administracyi podatkowej jest Innsbruk.

Z tego powodu zmienia się jednocześnie obwieszczony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, spis okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego w sposób następujący:

(Strona 894 a względnie 895 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisyi	Ilość członków
dla spółki podatkowej **I. klasy**			
1	Okręgi Izb handlowych innsbruckiej, bozeńskiej i roweredzkiej	Administracya podatkowa w Innsbruku	6
dla spółki podatkowej **II. klasy**			
1	Okręgi Izb handlowych innsbruckiej, bozeńskiej i roweredzkiej	Administracya podatkowa w Innsbruku	8

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziba komisyi	Ilość członków	
dla spółek podatkowych **III. i IV. klasy**			III. klasa	IV. klasa
1	Miasto Innsbruk z gminami Wilten, Hötting i Amras-Pradl	Administracya podatkowa w Innsbruku	6	6
13	Powiat polityczny innsbrucki z wyjątkiem gmin wymienionych pod Nr. 1	Starostwo w Innsbruku	4	8

Wreszcie zmienia się także z tego samego powodu obwieszczony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, spis okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego w następujący sposób:

(Strona 1344 części XCII. Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Miejscowa komisya	Powiatowa komisya	Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
1	Miasto Innsbruk z gminami Wilten, Hötting i Amras-Pradl	1	.	Administracya podatkowa w Innsbruku	12
13	Powiat polityczny innsbrucki (okolica) z wyłączeniem gmin Witten, Hötting i Amras-Pradl	.	1	Starostwo w Innsbruku	12

Böhm r. w.

54.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. maja 1901,

ustanawiające na kampanię 1901/1902 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi, płaconej przy wywozie cukru.

Na zasadzie §. 3 części V rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, postanawia się, że poszczególne zakłady fabrykacyi cukru tego rodzaju, który w §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru jest oznaczony, zapłacić mają jako zabezpieczenie niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi w okresie wyrobu cukru 1901/1902 taką kwotę, jakąby poszczególne zakłady fabrykacyi cukru tytułem zwrotu bonifikacyi zapłacić miały, gdyby zwrot przypadający prawdopodobnie w okresie wyrobu 1900/1901 na wszystkie zakłady fabrykacyi cukru w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, został indywidualne rozdzielony na podstawie wyników fabrykacyi w kampanii 1899/1900, według postanowień części V powyższego rozporządzenia cesarskiego. Kwotę zabezpieczenia, w taki sposób obliczoną, należy zaokrąglać przez podwyższanie kwot mniejszych od 50 *K* na 50 *K*, a kwot większych od 50 *K* na 100 *K*.

Właściwa władza skarbowa pierwszej instancyi oznajmi poszczególnym zakładom fabrykacyi cukru kwoty zabezpieczenia, przypadające na te zakłady.

Dla tych zakładów fabrykacyi cukru, które w okresie wyrobu 1899/1900 jeszcze nie były w ruchu, ustanawia się rzeczone zabezpieczenie dla każdego w kwocie 45.000 *K* (czterdzieści pięć tysięcy koron).

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 5. czerwca 1901.

Treść: (№ 55—57.) 55. Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Karniowa w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną przebudowane. — 56. Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Nowego Iczyna w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną przebudowane. — 57. Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Celowca w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną przebudowane.

55.

Ustawa z dnia 2. czerwca 1901,

o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Karniowa w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną przebudowane.

Za zgodą obu Izb Rad, państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Karniowa ze względu na polepszenie powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną na miejsce wymienionych w dołączonym spisie budynków nowo postawione, o ile te ostatnie aż do powierzchni ziemi będą zburzone, a to w obrębie linii regulacyi ulic (linii budowy) już ustanowionej albo dopiero ustanowić się mającej i na przestrzeni, gdzie stał dawniejszy budynek, chociażby nawet powierzchnia tejże ze względu na linię budowy albo skutkiem przebudowania doznała zmiany (uszczuplenia lub rozszerzenia), przedłuża się okres uwolnienia od podatku czynszowego, jakiby im służył na zasadzie ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, na lat ośmnaście.

§. 2.

Przedłużenie uwolnienia od podatku czynszowego, w §. 1 ustanowione, służy tylko takim domom przebudowanym, które w przeciągu lat dziesięciu, licząc od dnia wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, będą rozpoczęte i całkiem skończone, a względnie do użytku przysposobione, i którym na zasadzie ustawy krajowej przyznane będzie na równie długi okres prawo do uwolnienia od dodatków krajowych i gminnych do podatku czynszowego.

§. 3

Zresztą także do budowli w ustawie niniejszej oznaczonych stosują się postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39.

§. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 2. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Spis

tych domów w gminie miasta Karniowa, których przebudowa byłaby pożądana ze względu na polepszenie powszechnych stosunków zdrowia, tudzież ze względu na komunikacyę publiczną.

Liczba bież.	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer oryentacyjny	Uwaga
1	10	Śródmieście	Bäckengasse	1	
2	11	„	„	3	
3	12	„	„	5	
4	13	„	„	7	
5	14	„	„	9	
6	15	„	„	11	
7	16	„	„	13	
8	18	„	„	17	
9	19	„	„	—	
10	20	„	„	—	
11	23	„	„	—	
12	24	„	Bäckengasse i Glacis	—	
13	31	„	Bäckengasse	—	
14	32	„	„	—	
15	33	„	„	—	
16	35	„	„	—	
17	36	„	„	53	
18	37	„	„	55	
19	39	„	„	59	

Liczba bież.	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer oryentacyjny	Uwaga
20	40	Śródmieście	Bäckengasse	61	
21	41	„	„	63	
22	42	„	„	65	
23	54	„	„	12	
24	85	„	„	16	
25	50	„	„	28	
26	49	„	„	30	
27	48	„	„	32	
28	47	„	„	36	
29	46	„	„	38	
30	232	„	Elisabethplatz	1	
31	243	„	„	11	
32	69	„	„	13	
33	71	„	„	15	
34	73	„	„	17	
35	75	„	„	19	
36	77*)	„	„	21	*) Tyczy się tylko tylnej części budynku od Bäckengasse.
37	221	„	„	25	
38	223	„	„	27	
39	225	„	„	29	
40	242	„	„	10	
41	68	„	„	12	
42	70	„	„	14	
43	74	„	„	18	
44	76	„	„	20	
45	78	„	„	22	
46	222	„	„	26	
47	224	„	„	28	
48	204	„	„	30	
49	228	„	Franz Josefplatz	3	
50	230	„	„	5	

Liczba bież.	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer oryentacyjny	Uwaga
51	205	Śródmieście	Franz Josefplatz	7	
52	207	„	„	9	
53	209	„	„	11	
54	211	„	„	13	
55	213	„	„	15	
56	123	„	„	19	
57	125	„	„	21	*) Tyczy się tylko przedniej części domu.
58	151*)	„	„	27	
59	153	„	„	29	
60	159	„	„	35	
61	229	„	„	4	
62	206	„	„	8	
63	208	„	„	10	
64	214	„	„	16	
65	122	„	„	18	
66	124	„	„	20	
67	150*)	„	„	26	*) Tyczy się tylko przedniej części budynku l. 150.
68	156	„	„	32	
69	158	„	„	34	
70	160	„	„	36	
71	127	„	Heilige Geistgasse	1	
72	81	„	Herrengasse	1	
73	83	„	„	5	
74	85	„	„	9	
75	86	„	„	11	
76	93	„	„	25	
77	94	„	„	27	
78	220	„	„	2	
79	218	„	„	6	
80	217	„	„	10	
81	161	„	Hohe Seite	1	

Liczba bież.	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer oryentacyjny	Uwaga
82	162	Śródmieście	Hohe Seite	3	
83	163	„	„	5	
84	164	„	„	7	
85	165	„	„	9	
86	166	„	„	11	
87	250	„	„	2	
88	247	„	„	8	
89	246	„	„	10	
90	97	„	Josefsplatz	3	
91	98	„	„	5	
92	99	„	„	7	
93	100	„	„	9	
94	101	„	„	11	
95	103	„	„	15	
96	105	„	„	19	
97	106	„	„	21	
98	117	„	„	14	
99	113	„	„	22	
100	112	„	„	24	
101	64	„	Kirchengasse	3	
102	57	„	„	5	
103	70	„	„	2	
104	3	„	Kirchenplatz	3	
105	5	„	„	5	
106	9	„	„	9	
107	56	„	„	13	
108	8	„	„	8	
109	271	„	„	12	
110	59	„	„	16	
111	131	„	Klostergasse	4	
112	130	„	„	6	

Liczba bież.	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer oryentacyjny	Uwaga
113	129	Śródmieście	Klostergasse	8	
114	128	„	„	10	
115	172	„	Larischgasse	1	
116	174	„	„	3	
117	175	„	„	5	
118	73	Opawskie przedm.	Lehmenweg	3	
119	36	„	„	5	
120	51	Śródmieście	Mansfeldgasse	1	
121	141	„	Minoritenplatz	2	
122	140	„	„	4	
123	139	„	„	6	
124	138	„	„	8	
125	137	„	„	10	
126	136	„	„	12	
127	143	„	Mühlbachgasse	3	
128	144	„	„	5	
129	146	„	„	2	
130	37	Opawskie przedm.	Neugasse	1	
131	56*)	„	„	3	*) Tyczy się tylko starej części budynku.
132	55	„	„	7	
133	51	„	„	13	
134	50	„	„	15	
135	49	„	„	17	
136	47	„	„	21	
137	42	„	„	31	
138	89	„	„	35	
139	40	„	„	37	
140	39	„	„	39	
141	38	„	„	41	
142	13	„	„	10	
143	14	„	„	12	

Liczba bież.	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer oryentacyjny	Uwaga
144	10	Opawskie przedm.	Neugasse	22	
145	15	„	„	26	
146	167	Śródmieście	Schlossplatz	1	
147	168	„	„	3	
148	169	„	„	5	
149	170	„	„	7	
150	171	„	„	9	
151	253*)	„	„	11	*) Tyczy się atoli tylko tego skrzydła, w którem mieści się pomieszkanie burgrabiego nadwornego.
152	246	„	„	2	
153	245	„	„	4	
154	244	„	„	6	
155	67	„	„	8	
156	66	„	„	10	
157	65*)	„	„	12	*) Tyczy się tylnego budynku przy Kirchengasse l. 1.
158	62*)	„	„	18	*) Tyczy się tylko tylnego budynku.
159	202	„	Wassergasse	3	
160	201*)	„	„	5	*) Razem z budynkiem przy Moritzgasse l. 1.
161	199	„	„	7	
162	198	„	„	9	
163	197*)	„	„	11	*) Z należącym doń budynkiem przy Schanzengasse l. 21.
164	196	„	„	13	
165	195	„	„	15	
166	194*)	„	„	17	*) Z należącym doń budynkiem przy Schanzengasse l. 19.
167	193	„	„	19	
168	192	„	„	21	
169	191	„	„	23	
170	190*)	„	„	5	*) Z należącym doń budynkiem przy Schanzengasse l. 15.
171	189	„	„	27	

Numer bież.	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer oryentacyjny	Uwaga
172	188	Śródmieście	Wassergasse	29	
173	187	„	„	31	
174	186	„	„	33	
175	184	„	„	37	
176	183	„	„	39	
177	181	„	„	43	
178	180	„	„	45	
179	179	„	„	47	
180	178	„	„	49	
181	177	„	„	51	
182	235/236	„	Elisabethplatz	4	
183	239	„	„	7	
184	74 *b*	„	Kirchenplatz	11	
185	92	„	Herrengasse	23	
186	21	„	„	8	
187	21	„	Bäckengasse	23	
188	28	„	„	37	
189	256	„	„	71	
190	96	„	Josefsplatz	1	
191	212	„	Franz Josefsplatz	14	
192	109	„	Josefsplatz	30	
193	101	Hłubczyckie przedmieście	Leobschützer Strasse	10	
194	103 *a*	„	„	24	
195	226	Śródmieście	Franz Josefsplatz	1	
196	226	„	„	37	
197	19	Górne przedm.	Liechtensteinplatz	4	
198	18	„	„	5	
199	17	„	„	6	
200	71	Opawskie przedm.	Königstrasse	2	
201	16	Górne przedm.	Herzog Nikolausstrasse	1	
202	72	Opawskie przedm.	Stefaniestrasse	34	

56.

Ustawa z dnia 2. czerwca 1901,

o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Nowego Iczyna w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną przebudowane.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam co następuje:

§. 1

Dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Nowego Iczyna ze względu na polepszenie powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną na miejsce wymienionych w dołączonym spisie budynków nowo postawione, o ile te ostatnie aż do powierzchni ziemi będą zburzone, a to w obrębie linii regulacyi ulic (linii budowy) już ustanowionej albo dopiero ustanowić się mającej i na przestrzeni, gdzie stał dawniejszy budynek, chociażby nawet powierzchnia tejże ze względu na linię budowy albo skutkiem przebudowania doznała zmiany (uszczuplenia lub rozszerzenia), przedłuża się okres uwolnienia od podatku czynszowego, jakiby im służył na zasadzie ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, na lat ośmnaście.

§. 2.

Przedłużenie uwolnienia od podatku czynszowego, w §. 1 ustanowione, służy tylko takim domom przebudowanym, które w przeciągu lat dziesięciu, licząc od dnia wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, będą rozpoczęte i całkiem skończone, a względnie do użytku przysposobione, i którym na zasadzie ustawy krajowej przyznane będzie na równie długi okres prawo do uwolnienia od dodatków krajowych i gminnych do podatku czynszowego.

§. 3.

Zresztą także do budowli w ustawie niniejszej oznaczonych stosują się postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39.

§. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 2. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Spis

tych domów na obszarze gminy miasta Nowego Iczyna, które ze względu na polepszenie powszechnych stosunków zdrowia, tudzież na komunikacyę publiczną, należałoby przebudować.

Liczba porz.	Ulica albo plac	Numer konskrypcyjny	Numer oryentacyjny	Ilość domów	U w a g a
1	Berggasse	153, 145/6, 152, 169	3, 4, 5, 1/a	4	
2	Döpperring	142	7	1	
3	Fabriksgasse	329, 328 i 327, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402	29 (2 Rosengasse), 31 i 33, 25, 23, 21, 19, 17, 15, 13, 11, 9	12	Domów pod ll. 327 i 328 tyczy się to tylko pod tym warunkiem, że oba będą przebudowane razem (jednocześnie).
4	Grabengasse	404, 406, 407	5, 3, 1	3	
5	Hawlingasse	35, 36, 37, 38	1, 3, 5, 7	4	
6	Kirchengasse	24, 23, 22, 21, 20, 25, 85, 83 i 82, 26, 31, 32, 33, 34, 35	10, 8, 6, 4, 2, 12, 11, 13 i 15, 14, 24, 26, 28, 30, 32	15	Domów pod ll. 83 i 82 tyczy się to tylko w tym razie, gdy oba zostaną przebudowane razem.
7	Landstrasse	191, 798	2, 4	2	
8	Laudonstrasse	56, 55, 54, 159, 53, 52, 51, 50 i 49, 48 i 47 i 46	5, 7, 9, 18, 16, 14, 12, 10 i 8, 6 i 4 i 2	12	Domów pod ll. 47 i 48 tyczy się to tylko, o ile będą przebudowane razem z domem l. 46, a domu pod l. 49, o ile będzie przebudowany razem z domem l. 50.
9	Legergasse	9, 10, 11, 12 i 13	1, 3, 5, 7 i 9	5	Domu pod l. 12 tyczy się to tylko pod tym warunkiem, że zostanie przebudowany razem z domem l. 13.

Liczba porz.	Ulica albo plac	Numer konskrypcyjny	Numer oryentacyjny	Ilość domów	U w a g a
10	Mühlgasse	507, 508, 509, 575, 574, 573	36, 38, 40, 41, 43, 45	6	Przebudowa tych wszystkich domów ma umożliwić wykonanie projektowanego szlaku ulic od Neustiftgasse, a względnie od Bruckenstrasse (któryby przecinał Mühlgasse, Neustrasse, Rosengasse i część Teichgartengasse, a wychodził na przedłużenie Fabriksgasse obok nowych domów robotniczych pod ll. oryentacyjnemi 67, 69, 71 i 73), a tyczy się ich to tylko w tym wypadku, gdyby ten szlak istotnie został otwarty.
11	Neustiftgasse	644, 643, 642, 641, 639, 638, 637, 636	1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15	8	
12	Neustrasse	417, 418, 419, 463, 462, 434, 435, 436, 437, 459, 458, 457, 456, 455, 454, 453, 452, 451, 450	16, 18, 20, 39, 41, 48, 50, 52, 54, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65	19	Do ll. 435, 436, 437, 462 i 463, stosuje się to tylko pod warunkiem, wymienionym w przedziałce „Uwaga“ pod liczbą 10 (Mühlgasse).
13	Niederthorstrasse	690/1, 710, 711, 649 i 648, 713	37, 7, 5, 4, 2, 1	6	Do domów ll. 648 i 649 stosuje się to tylko pod warunkiem, że oba będą przebudowane w związku ze sobą, aby można utworzyć odpowiednie podwórza.
14	Parkgasse	185, 835	4, 6	2	
15	Rättiggasse	18, 16, 15, 19, 104, 105, 106, 107, 108	3, 7, 9, 1, 12, 14, 16, 18, 20	9	
16	Rosengasse	331, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 349, 350, 351, 352, 371, 370, 381, 380, 825, 919	6, 18, 20, 22, 24, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 39, 41, 43, 45	22	
17	Rudolfsring	731, 85, 610	22, 20, 15	3	
18	Schlossgasse	747, 746, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 57, 39	28, 26, 11, 9, 7, 5, 3, 1, 2, 13	10	
19	Schwarzstrasse	717, 718, 719, 94, 20, 21, 22, 23, 24, 25	11, 9, 7, 14, 12, 10, 8, 6, 4, 2	10	

Liczba porz.	Ulica albo plac	Numer konskrypcyjny	Numer oryentacyjny	Ilość domów	U w a g a
20	Stadtplatz	1 i 2 i 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15, 18 z 19, 26, 33 z 34, 39, 40, 43 i 44 i 45	1 i 2 i 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 13 z 14, 15, 21 z 22, 23, 24, 27, 28 i 29	19	Co do domu pod l. 3 tylko pod tym warunkiem, że zostanie przebudowany w jedną całość z domami ll. 1 i 2; co do domów ll. 18 i 19 tylko wtedy, jeżeli wspólnie zostaną przebudowane; co do domów ll. 33, 34 tylko w razie przebudowania ich w jedną całość; co do domów ll. 43, 44 i 45 tylko pod tym warunkiem, że ll. 43 i 44 zostaną przebudowane w związku z l. 45, aby można utworzyć odpowiednie podwórza.
21	Zillichgasse	49, 48, 47, 46, 128 i 127 i 126, 125, 124, 123, 122, 121, 120, 119, 118, 117, 116, 115, 114, 113, 109, 110, 111, 112, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1	33, 31, 29, 27, 34 i 32 i 30, 28, 26, 24, 22, 20, 18, 16, 14, 12, 10, 8, 6, 4, 2, 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25	37 / 34	Do domów ll. 126 i 127 stosuje się to tylko na wypadek przebudowania ich z l. 128 w jedną całość.

57.

Ustawa z dnia 2. czerwca 1901,

o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Celowca w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną przebudowane.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Celowca ze względu na polepszenie powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikacyę publiczną zostaną na miejsce wymienionych w dołączonym spisie budynków nowo postawione, o ile te ostatnie aż do powierzchni ziemi będą zburzone, a to w obrębie linii regulacyi ulic (linii budowy) już ustanowionej albo dopiero ustanowić się mającej i na przestrzeni, gdzie stał dawniejszy budynek, chociażby nawet powierzchnia tejże ze względu na linię budowy albo skutkiem przebudowania doznała zmiany (uszczuplenia lub rozszerzenia), przedłuża się okres uwolnienia od podatku czynszowego, jakiby im służył na zasadzie ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, na lat ośmnaście.

§. 2.

Przedłużenie czasowego uwolnienia od podatku czynszowego, w §. 1 ustanowione, służy tylko takim domom przebudowanym, które w przeciągu lat dziesięciu, licząc od dnia wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, będą rozpoczęte i całkiem skończone, a względnie do użytku przysposobione.

§. 3.

Zresztą także do budowli w ustawie niniejszej oznaczonych stosują się postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u p. Nr. 39.

§. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 2. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Spis

tych domów w gminie miasta Celowca, co do których ze względu na poprawę powszechnych stosunków zdrowia, lub też ze względu na komunikacyę publiczną, zachodzi potrzeba przebudowania.

Liczba porz.	Ulica albo plac	Numer konskrypcyjny	Numer parceli budowlanej	Ilość domów	U w a g a
1	Adlergasse	4, 6, 8, 10, 13, 14, 15, 17	18, 19, 114, 115, 149, 117, 148, 147	8	
2	Alleegasse	1	924	1	
3	Alter Platz	6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22*), 23, 26, 30**), 31, 32, 33, 34, 35	256, 255, 247, 246, 245, 244, 243, 242, 241, 285, 280, 279, 278/1, 277, 276, 275, 265, 267, 313, 320/2, 329, 350, 351, 352, 353	23	*) tylko tylna część od strony Renngasse, oznaczona l. 5. **) tylko tylne skrzydło (oznaczone ll. 3 i 5 Eisengasse, l. 2 Tabakgasse il. 3 Neuer Platz).
4	Badgasse	3, 4, 5, 6, 7, 8	254, 248, 253, 249, 252, 250	6	
5	Bäckergasse	9, 11, 13, 15	112, 111, 110, 109	4	
6	Bahnhofstrasse	7, 8, 10, 13, 15, 19, 21 25, 26, 27, 33	184, 287, 296/1, 11, 10, 37, 32, 79, 126, 80, 88	11	
7	Benediktinerplatz	2, 3, 6, 7, 9	429, 431, 454, 457, 462	5	
8	Brunnplatz	1, 2	870/1, 871, 870/2	2	
9	Buchengasse	1***), 3	549, 548	2	***) Osobne skrzydło boczne domu pod l. 33 przy Viktringerring.

Liczba porz.	Ulica albo plac	Numer konskrypcyjny	Numer parceli budowlanej	Ilość domów	U w a g a
10	Burggasse	1, 5, 7, 9, 11, 12, 14, 23, 25	308, 304, 303, 301, 300, 13, 14, 181, 180	9	
11	Domgasse	1, 12, 13, 16, 21, 22	295/2, 52, 49, 68, 74, 65	6	
12	Ebenthalerstrasse	4	903	1	
13	Feldgasse	3	644	1	
14	Feldkirchnerstrasse . .	2, 3, 5, 7, 9, 14, 16	745, 729, 731/2, 731/1, 733, 739, 740	7	
15	Fleischbankgasse . . .	2, 3, 8*), 10**)	183, 185, 179, 178	4	*) tylko tylne skrzydło domu pod l. 1 przy Kardinalsplatz. **) tylko tylne skrzydło domu pod l. 2 przy Kardinalsplatz.
16	Fleischmarkt	4, 5, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18	295/1, 283, 294, 293, 292, 291, 290, 289, 288	9	
17	Freudenbergerstrasse .	6, 8, 10, 14	869, 867, 866, 863	4	
18	Fröhlichgasse	2, 4, 7, 12, 13, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 29, 31, 32, 33, 35, 38, 39, 40, 43	453, 452, 439, 58, 54, 53, 69, 70, 43, 71, 78, 41, 81, 29, 28, 84, 26, 25, 103, 22, 113, 20	22	
19	Gärtnergasse	3, 5	800, 801, 802, 804	2	
20	Getreidegasse	4	177	1	
21	Glangasse	2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 14, 22, 23, 25, 37	767, 757, 768, 754, 769/1, 755, 756, 769/2, 770, 772, 780, 785, 784, 787, 788	14	
22	Grabengasse	1	174	1	
23	Heiligengeistplatz . . .	2, 3, 4, 5, 7	415, 402, 403, 401, 400	4	
24	Heiligengeist Schütt . .	4, 5, 6, 7, 8, 9	404, 411, 410, 406/2, 406/1, 405	6	
25	Herrengasse	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	330, 328, 334, 327, 335, 326, 336	7	
26	Heuplatz	11, 14, 16, 17, 18	372, 374/1, 374/2, 226, 227, 228	5	
27	Kanalgasse	1	1034	1	
28	Kardinalsplatz	4, 6, 7, 10	164, 157, 17, 15	4	

Liczba porz.	Ulica albo plac	Numer konskrypcyjny	Numer parceli budowlanej	Ilość domów	U w a g a
29	Kardinals-Schütt . . .	3, 4, 5, 7*)	163, 158, 166/2, 161, 167	4	*) tylko tylne skrzydło.
30	Kaserngasse	5, 7, 8, 10, 11, 12, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32	57, 59, 442, 443, 61, 444, 137, 488, 432, 493, 494, 495, 497, 498, 499	15	
31	Kaufmanngasse . . .	3, 4*), 5, 7, 9	465, 515, 468, 469, 470	5	*) tylko tylne skrzydło konwentu Benedyktynów.
32	Kramergasse	1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12	312, 315, 270, 316, 269, 317, 268, 264	8	
33	Am Kreuzberge	1, 5	1001, 1002, 1003, 1004	2	
34	Laibacher Strasse . . .	2, 4, 6, 8, 10, 12, 18, 20, 22, 24, 28, 30, 38, 40, 42	608, 607, 606, 605, 603, 602, 601, 600, 599, 598, 597, 596, 594, 593, 592	15	
35	Lerchenfeldgasse . . .	2, 7, 9, 11, 13, 15, 19, 21, 23, 25	689, 693, 694, 695, 696, 697, 699, 700, 701, 725	10	
36	Lidmanskygasse	2, 3, 9, 11, 16, 17, 19, 20*), 25, 27, 29, 33, 49	464, 461, 446, 445, 127, 62, 63, 123, 75, 76, 77, 89, 108	13	*) północne skrzydło szpitala obywatelskiego i przytykające doń wschodnie skrzydło od podwórza.
37	Linsengasse	2, 4, 8, 10, 12, 14, 16, 24	682, 683/1, 683/2, 684, 685, 686, 687, 688, 691	8	
38	Lindenhaingasse	3, 5, 7, 9, 10, 11, 12	915, 914, 909, 910, 908, 912, 911	7	
39	Magazingasse	3*), 8	751, 786	2	*) odosobniony dom w ogrodzie, należącym do domu l. 13 przy St. Veiter Ring.
40	Marianagasse	3*), 5, 7	881, 860, 861	3	*) tylne skrzydło od podwórza domu l. 9 przy Völkermarkterstrasse.
41	Neuer Platz	2, 11, 12, 13	322, 437, 436, 435	4	
42	Neue Weltgasse . . .	3, 4, 6, 7, 9, 11, 14	419, 521/2, 520, 541, 543, 533	5	*) ll. konskr. 7, 9 i 11 tworzą razem jeden dom na parcelach budowlanych 541 i 543.
43	Obstplatz	2, 3, 4	271, 272, 273	3	
44	Osterwitzgasse . . .	7, 8, 9	238, 251, 239	3	

Liczba porz.	Ulica albo plac	Numer konskrypcyjny	Numer parceli budowlanej	Ilość domów	U w a g a
45	Paradeisergasse	10, 11, 16, 18, 20, 22	44, 16, 36, 35, 34, 33	6	
46	Paulitschgasse	4, 5, 6, 7, 9, 14, 16, 20*)	505, 477, 504, 490, 491, 136, 135, 133	8	*) tylko stare skrzydło (tak zwane „Schwemm").
47	Pernhartgasse	3	430	1	
48	Pfarrplatz	1, 2, 3	331, 332, 333	3	
49	Priesterhausgasse	1, 3, 6, 18	207, 208, 209, 210, 211, 204, 192, 202	4	
50	Renngasse	4, 6, 14	306, 305, 302	3	
51	Rennplatz	2, 3	278/2, 281	2	
52	Rudolfsstrasse	6	144	1	
53	St. Ruprechterstrasse . .	4, 6, 11, 15	575, 572, 573, 574 562, 1021	4	
54	Sandwirthgasse	3	521/2	1	
55	An der Schiessstätte . .	1, 2, 4, 5	624, 625, 626, 628, 629, 630, 631	4	
56	Schiffgasse	2, 6	681, 663	2	
57	Schulhausgasse	3, 5, 6, 7, 9, 11, 17, 18, 20, 21, 22	451, 450, 455, 449, 448, 447, 480, 467, 471, 475, 472	11	
58	Schüttgasse	3	496	1	
59	Spengergasse	3, 4, 5, 6, 7, 8	486, 482, 487, 479, 489, 478	6	
60	Spitalgasse	3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 15	23, 27, 102, 101, 100, 86/1, 99, 94, 97	9	
61	Stauderplatz	1, 2, 3, 4, 5, 6	525, 526, 409, 412, 414, 413	6	
62	Südbahnstrasse	17	1045	1	
63	Theatergasse	8**), 10	388	2	**) tylko stare skrzydło od podwórza, stary browar przytykający do starego szpitala.
64	Theaterplatz	2, 3	392, 391	2	
65	Vereinsgasse	1, 5	508, 509 510/1, 510/2	2	

Liczba porz.	Ulica albo plac	Numer konskrypcyjny	Numer parceli budowlanej	Ilość domów	Uwaga
66	St. Veiter Ring	2, 11, 19, 21, 23, 24, 26, 28, 33, 35, 39, 41, 43, 45, 47, 53	727, 249, 758, 766, 765, 840, 841, 842, 761, 760, 821, 837, 836, 822/1, 835, 844	16	
67	St. Veiter Strasse	5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 35, 37, 38, 39, 41, 46	820, 819, 823, 818, 824, 817, 825, 816, 815, 814, 828, 813, 829, 830, 811, 831, 810, 805, 806, 807, 809, 799, 808/1, 802/2, 797, 795, 792, 793, 796/1, 789/1, 791, 794	28	
68	Viehmarkt	1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11	875/1, 875/2, 876, 929, 928, 922/5, 927, 922/4, 926, 922/3, 922/1, 200, 201/1, 201/2	10	
69	Viktringer Ring	10, 12, 35, 37, 39, 51, 57	143, 142/1, 546, 576, 582, 585	5	
70	Viktringer Strasse . . .	1, 4, 6, 8, 10, 12	577, 581, 583, 584, 586, 587	6	
71	Villacher Ring	1, 3, 7, 9, 13, 15, 23, 33, 35, 41, 47, 49, 51, 53	609, 610, 614, 615, 616, 618, 619, 676, 704, 705, 711, 712, 716, 717/1, 717/2, 719	14	
72	Villacher Strasse	5, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 19, 21, 25, 29, 35, 53	632, 633, 675, 634, 635, 672, 636, 637, 676, 638, 639, 640, 645, 647/1, 647/2, 652, 653	16	
73	Volksküchen-Schütt . . .	3	542	1	
74	Völkermarkter Ring . . .	1, 5, 7, 8, 9	872, 873, 874/2, 874/3, 203, 874/1	5	
75	Völkermarkter Strasse . .	1, 3, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 21, 23, 27, 33, 51, 53	877, 878, 919, 880, 918, 917, 882, 916, 892, 893, 897, 902, 1066, 1067	14	
76	Waggasse	3, 6, 8, 10	221, 235, 236, 237	4	
77	Wagplatz	1, 2, 4, 5, 7	220, 222, 219, 215, 213, 214, 206	5	
78	Wienergasse	6, 8	261, 260	2	
79	Wodleystrasse	1, 3, 5, 7	375, 376, 377, 378	4	
			Razem .	486	

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 5. czerwca 1901.

Treść: (№ 58—61.) 58. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości, że pod względem udowadniania uzdolnienia naukowego do służby ochotniczej jednorocznej wyższa Szkoła leśnicza w Pisku zaliczona została do ośmioklasowych szkół średnich publicznych lub posiadających prawa zakładów publicznych. — 59. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości wciągnięcie Szkoły leśniczej wyższej dla austryackich krajów alpejskich w Brucku nad Murą do wykazu zakładów naukowych tutejszo-krajowych, które pod względem jednorocznej służby ochotniczej zostają na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi. — 60. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień celniczych komory głównej w Nowym Jiczynie. — 61. Obwieszczenie o niektórych zmianach i uzupełnieniach w wykazie komor.

58.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 17. kwietnia 1901,

którem podaje się do wiadomości, że pod względem udowadniania uzdolnienia naukowego do służby ochotniczej jednorocznej wyższa Szkoła leśnicza w Pisku zaliczona została do ośmioklasowych szkół średnich publicznych lub posiadających prawa zakładów publicznych.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami zaliczona została wyższa Szkoła leśnictwa w Pisku pod względem udowadniania uzdolnienia naukowego do służby ochotniczej jednorocznej do szkół średnich ośmioklasowych publicznych lub posiadających prawa zakładów publicznych.

Postanowieniem tem uzupełnia się wykaz załączek II *a* i II *b* do I. części Przepisów o służbie wojskowej, ogłoszonych rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45.

Welsersheimb r. w.

59.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 18. kwietnia 1901,

którem podaje się do wiadomości wciągnięcie Szkoły leśniczej wyższej dla austryackich krajów alpejskich w Brucku nad Murą do wykazu zakładów naukowych tutejszo-krajowych, które pod względem jednorocznej służby ochotniczej zostają na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanemi ministerstwami, uznana została wyższa Szkoła leśnictwa dla austryackich krajów alpejskich w Brucku nad Murą o trzechletnim okresie nauk za równą wyższym gimnazyom i szkołom realnym pod względem udowadniania uzdolnienia naukowego do służby ochotniczej jednorocznej.

Postanowieniem tem uzupełnia się załączkę II *a* do §. 64 I. części Przepisów o służbie wojskowej, rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45 ogłoszonych.

Welsersheimb r. w.

60.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. maja 1901,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych komory głównej w Nowym Jiczynie.

Komorze głównej I. klasy w Nowym Jiczynie nadaje się upoważnienie do pobierania cła wchodowego od przędz wełnianych T. Nr. 154 *b*.

Böhm r. w.

61.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. maja 1901,

o niektórych zmianach i uzupełnieniach w wykazie komor.

W przedmiocie częściowej zmiany, a względnie częściowego uzupełnienia nowego wydania wykazu komór i przykomorków w austryacko-węgierskim obszarze cłowym ustanowionych, ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 22. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 14 z r. 1901, obwieszcza się co następuje:

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu przeistoczone zostały od dnia 1. maja 1900 komory główne II. klasy w Koszycach (Kaschau) i Szoproniu (Ödenburg) na komory główne I. klasy.

Komorom głównym w Csik-Gyimes i Predealu nadane zostało upoważnienie do odprawiania wolnych od cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych, a komorze w Predealu nadto upoważnienie do odprawiania wolnych od cła rzeczy przybyszów.

W Panczewie nad brzegiem Temeszy ustanowiona została delegacya królewsko węgierskiej komory głównej panczewskiej i otrzymała upoważnienie do odprawiania towarów przywożonych przez podróżnych, o ile cło od tych towarów nie przekracza kwoty 5 zł. w złocie.

W miejscowości Freiwaldau (na Śląsku) zaprowadzono przykomorek I. klasy, który posiada upoważnienie do postępowania awizacyjnego sumarycznego, a nadto do odprawiania rzeczy podróżnych naprzód lub później wysyłanych.

Przykomorek II. klasy w Jędrychowie przeistoczony został na delegacyę cłową z upoważnieniami przykomorka II. klasy.

Wreszcie nadmienia się dla sprostowania, że komory główne w Rowinju i Pulju są upoważnione do postępowania wywozowego z gorzałką, piwem i towarami przewozowymi, zaś przykomorki w Martinsbrucku i Taufers do postępowania wywozowego z piwem, nadto, że przykomorek II. klasy w Acquabona d'Ampezzo posiada upoważnienie przykomorka I. klasy.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 8. czerwca 1901.

Treść: № 62. Ustawa o użyciu części nadwyżek z obrotu kas sierocych zbiorowych.

62.

Ustawa z dnia 3. czerwca 1901,

o użyciu części nadwyżek z obrotu kas sierocych zbiorowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Kasy sieroce zbiorowe, istniejące w Czechach, Morawii, na Śląsku, w Austryi poniżej Anizy, w Austryi powyżej Anizy, Salzburgu i Galicyi, mają w latach 1901 aż do 1910 włącznie z całkowitej sumy nadwyżek z obrotu, jakie według przyjętych wykazów rocznych wypadają każdą razą aż do końca przedpoprzedniego roku, oddawać rokrocznie odnośnym krajom pewną kwotę procentową do rozporządzenia.

Stopa procentowa tej kwoty ma być o $^1/_{10}$ od sta mniejsza od tej stopy, jaka na końcu roku, do którego odnosi się wykaz, była przepisana w dotyczącej kasie sierocej. Od kwot w ten sposób obliczonych należy jednak potrącić dwa od sta tytułem dodatku na koszta zarządu, a dodatek ten wpisać do rachunku jako przychód państwa.

§. 2.

Kwoty, oddane stosownie do §. 1 krajom do rozporządzenia, mają być obrócone na utrzymanie i wychowanie ubogich sierót aż do ukończenia ośmnastego roku życia, również zaniedbanych albo opuszczonych dzieci, przyczem należy przedewszystkiem uwzględniać sieroty po wojskowych, którzy zginęli na wojnie albo też bezpośrednio przy pełnieniu służby wojskowej.

Bliższe postanowienia w tym względzie są zastrzeżone ustawodawstwu poszczególnych krajów.

§. 3.

Gdyby w jakiejś kasie sierocej zbiorowej pokazał się ubytek, funduszem rezerwowym nie pokryty, to brakującą kwotę należy pokryć z nadwyżek z obrotu innych kas sierocych zbiorowych dotyczącego kraju.

§. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Wykonanie tejże poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty i skarbu.

Wiedeń, dnia 3. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.
Spens r. w **Hartel** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 8. czerwca 1901.

Treść: № 63. Ustawa o wybudowaniu kilku kolei żelaznych na koszt państwa i ustanowieniu programu budowy i wkładów Zarządu kolei państwa na czas aż do końca roku 1905.

63.

Ustawa z dnia 6. czerwca 1901,

o wybudowaniu kilku kolei żelaznych na koszt państwa i ustanowieniu programu budowy i wkładów Zarządu kolei państwa na czas aż do końca roku 1905.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

A. Koleje żelazne, które mają być nowo zbudowane.

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do wykonania na koszt państwa budowy niżej wymienionych kolei żelaznych, które mają być wybudowane jako koleje parowe o torze normalnym, a mianowicie:

1. Kolei przez Wysokie Taury (Schwarzach—Gastein—Böckstein—Malnica—Bela Zgornja—Belamost, a według okoliczności Szpital nad Drawą);

2. kolei przez Karawanki i kolei Bohińskiej z odnogą do Bielaku i z przedłużeniem, wiodącem wprost do Tryestu (Celowiec, względnie Bielak—Jesenice—Bled—Bohińska Bystrzyca—S. Lucia—Kanał—Gorycya—Rihenberk—Sztanjel—Obczina—Tryest—Św. Andrzej);

3. kolei żelaznej od Lwowa na Sambor, Stary Sambor i Turkę aż do galicyjsko-węgierskiej granicy w przełęczy Uzsoku w kierunku ku Wielkiej Bereznie (Nagy-Berezna);

4. kolei Pyhrneńskiej (Klaus—Windisch-Garsten—Spital am Pyhrn—Selzthal);

5. kolei od Rakownika na Opoczno aż do połączenia z koleją lokalną Postoloparty—Luny, które według okoliczności nastąpi w Lunach;

6. kolei przez Wechsel, a to najpierw szlaku częściowego od Hartbergu do Friedbergu.

Artykuł II.

Koleje, wymienione w artykule I, ll. 1 do 6, mają być wybudowane jako koleje główne, a mianowicie koleje pod ll. 1 i 2 jako koleje główne pierwszorzędne, a koleje pod ll. 3 do 6 jako główne drugorzędne.

Koleje, wymienione w artykule I, ll. 5 i 6, mają być wybudowane tylko w takim razie na koszt państwa, gdyby się do 1. października 1901 nie udało zapewnić ich budowy drogą udzielenia koncesyi na zasadzie zagwarantowania czystego dochodu przez państwo: postanowienia w tym względzie wydane będą w razie potrzeby osobną ustawą.

Artykuł III.

Poleca się Rządowi poczynić starania w tym kierunku, aby ze strony interesowanych królestw i krajów, również ciał autonomicznych i interesentów prywatnych jeszcze przed rozpoczęciem odnośnych robót budowlanych zapewnić przyczynienie się do kosztów budowy wzmiankowanych w artykule I kolei żelaznych, a to udziałami, któreby wystarczały na pokrycie pewnej części tych kosztów.

Artykuł IV.

Budowę kolei, w artykule I wymienionych, należy rozpocząć jak najrychlej i wykonać ją w ten sposób, aby kolej od Rakownika do Lun (artykuł I, l. 5) i pierwsza część linii kolei przez Wechsel od Hartbergu do Friedbergu (artykuł I, l. 6) mogły być oddane do użytku publicznego w roku 1902, część kolei przez Wysokie Taury od Schwarzachu do Gasteinu (artykuł I, l. 1), kolej Lwów—Sambor—węgierska granica (artykuł I, l. 3) i kolej Pyhrneńska (artykuł I, l. 4) w roku 1904, kolej z Celowca (Bielaku) na Gorycyę do Tryestu (artykul I, l. 2) w roku 1905, zaś ostatnia część kolei przez Taury w roku 1908.

Artykuł V.

Ruch na liniach kolejowych, które są przedmiotem niniejszej ustawy, ma utrzymywać Rząd we własnym zarządzie.

Przy wykonaniu robót i przeprowadzaniu inwestycyi niniejszą ustawą zapewnionych, należy uwzględniać przedewszystkiem przemysł krajowy również krajowych techników i robotników.

Co do połączenia kolei żelaznej, która stosownie do artykułu I, l. 3 ma być wybudowana od Lwowa na Sambor do przełączy Uzsoku na granicy, należy zawrzeć umowę z królewsko węgierskim Rządem; także co do wynikających stąd kwestyi, tyczących się ruchu i obrotu, upoważnia się Rząd, aby unormował je w taki sam sposób na zasadzie obopólnego porozumienia.

Artykuł VI.

W celu połączenia ze sobą tych linii sieci kolei państwa, które są rozdzielone szlakiem kolei południowej od Belamostu, a względnie od Szpitalu do Bielaku, należy stosownie do postanowień, zawartych w punkcie V umowy z dnia 9. maja 1898, jaka stanęła między Rządem a Spółką kolei południowej, zawrzeć z tą ostatnią układ, na mocy którego Zarządowi kolei państwa byłoby przyznane nie tylko prawo przesyłania po wzmiankowanej linii kolei południowej, której ma współużywać, całych pociągów kolei państwowych o własnej sile popędowej za opłatą stałego wynagrodzenia (torowego) i z prawem ustanawiania taryf według swego uznania, lecz aby mógł on również pozwalać przesyłać po tej linii poszczególne wozy na rachunek zarządu kolei państwa

Artykuł VII.

Względem kolei, które według artykułu I mają być budowane, postanawia się, że wszelkie kontrakty, podania i dokumenty, mające na celu zebranie udziałów w artykule III przewidzianych, lub też dotyczące budowy i urządzenia rzeczonych linii, mają być wolne od stępli i należytości, tudzież że za wykup i odstąpienie gruntów nie będzie się opłacać należytości od przeniesienia.

Uwolnienie od stępli i należytości służyć ma również układom, jakie stosownie do artykułu VI mają być zawarte ze Spółką kolei południowej w przedmiocie współużywania należącej do niej linii od Belamostu, albo Szpitalu do Bielaku.

B. Program budowy i wkładów Zarządu kolei państwa na czas aż do roku 1905 włącznie.

Artykuł VIII.

Przyjmuje się dołączony do niniejszej ustawy program kosztów w ogólnej sumie 487,038.000 *K*, potrzebnych w okresie aż do końca roku 1905 na wybudowanie kosztem państwa wymienionych w artykule I kolei żelaznych, na wykończenie kolei państwa, których budowę na mocy ustawowego upoważnienia już rozpoczęto, na udział w zgromadzaniu kapitału na budowę kolei prywatnych, wreszcie na przeprowadzenie inwestycyi w zarządzie kolei państwa, a jednocześnie udziela się Rządowi dotacyi, jakie według wzmiankowanego programu przypadają na lata 1901 aż do 1905 włącznie.

Sum, jakie po upływie roku 1905 będą potrzebne na lata następne w celu pokrycia wydatków na koleje w artykule I, ll. 1 do 3 oznaczone, należy zażądać w swoim czasie drogą konstytucyjną.

Co się tyczy jednak dotacyi, przewidzianych pod liczbą 11 niniejszego programu, a przeznaczonych na udział w zgromadzaniu kapitału na budowę kolei prywatnych, to mogą one być użyte tylko na mocy osobnego konstytucyjnego upoważnienia już udzielonego albo później wyjednać się mającego, lub też według okoliczności stosownie do postanowień artykułów IX i X ustawy o kolejach żelaznych niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Artykuł IX.

W celu pokrycia wyznaczonej w załączce potrzeby w maksymalnej sumie 487,038.000 *K*, po potrąceniu z niej przychodów, jakie będą uzyskane, następnie w celu zwrotu kwoty 80,000.000 *K*, wziętych w latach 1898—1900 zaliczkowo z zasobów kasowych na pokrycie potrzeb inwestycyjnych Ministerstwa kolei żelaznych, mogą być emitowane obligacye renty, ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131 ustanowionej, albo obligacye długu wkładowego ustawą z dnia 26. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 33 utworzonego, a to w takiej ilości, jakiej potrzeba do uzyskania powyższej sumy w gotówce.

Stosownie do tego należy przeto wygotować obligacye na potrzebną sumę i oddać je Ministrowi skarbu.

Artykuł X.

Kwot, uzyskanych ze zbycia obligacyi stosownie do artykułu IX wydać się mających, wolno używać tylko na cele w artykule VIII i IX oznaczone, a Rząd winien corocznie, wnosząc preliminarz dochodów i wydatków państwa, przedłożyć jednocześnie wykaz, z którego możnaby wyrozumieć, w jakiej ilości rzeczone obligacye zbyto, tudzież w jaki sposób użyto kwot, uzyskanych przez ich zbycie w czasie ostatniego zamkniętego okresu rachunkowego.

Artykuł XI.

Dotacye, w załączonym tu programie budowy i wkładów na poszczególne lata wyznaczone, mogą być użyte jeszcze w dwa lata po dotyczącym roku przeznaczenia, i to aż do 31. grudnia.

Wydatki, ponoszone na rachunek tych dotacyi, również dochody, jakie będą uzyskane, wykazywać należy w rachunku państwa oddzielnie od wydatków i dochodów etatowych.

C. Postanowienie końcowe.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi kolei żelaznych i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 6. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Wittek** r. w.

Böhm r. w.

Program budo-

1	2	3	4	5
Liczba bieżąca	Wyszczególnienie	Potrzeba		
		1901	1902	1903
		Koron		
	Budowa kolei państwa.			
1	Kolej przez Wysokie Taury:			
	a) Schwarzach—Gastein	300.000	1,400.000	4,000.000
	b) Gastein—Belamost, a według okoliczności Szpital nad Drawą	500.000	1,000.000	1,500.000
		800.000	2,400.000	5,500.000
2	Celowiec (Bielak)—Gorycya—Tryest	3,700.000	8,900.000	17,400.000
3	Lwów—Sambor—węgierska granica	4,000.000	8,000.000	11,000.000
4	Kolej Lubrneńska	500.000	2,300.000	4,000.000
5	Rakownik—Luny	1,000.000	6,000.000	2,000.000
6	Hartberg—Friedberg	1,000.000	2,000.000	1,040.000
7	Splet—Arżano	1,700.000	3,000.000	2,000.000
8	Gruż—Boka kotorska	400.000	672.000	.
9	Bruntal—Mala Morawica	.	70.000	.
10	Reszta potrzeby na te linie kolei państwa już w ruchu będących, co do których rachunku budowy jeszcze nie zamknięto	2,102.000	540.000	.
	Suma (liczba 1—10) .	15,202.000	33,882.000	42,940.000
11	**Udział w zgromadzeniu kapitału na budowę kolei żelaznych prywatnych i na nabycie linii Asz—Rossbach**	6,280.000	**2,800.000**	**2,800.000**
	Ruch na kolejach państwa.			
12	Budowa drugiego, trzeciego i czwartego toru .	7,477.000	11,474.000	11,474.000
13	Podniesienie wydajności poszczególnych linii i urządzenia dla zabezpieczenia ruchu pociągów, tory przemysłowe itd.	5,973.000	2,582.000	2,578.000
	Zniesienie .	13,450.000	14,056.000	14,052.000

wy i wkładów.

6	7	8	9	10	11
na rok		Ogólna potrzeba na okres 1901—1905		Wyszczególnienie	Liczba bieżąca
1904	1905	pojedynczo	razem		
Koron					
				Budowa kolei państwa.	
				Kolej przez Wysokie Taury:	1
3,800.000	2.500.000	12,000.000		*a)* Schwarzach—Gastein	
2,000.000	2,500.000	7,500.000		*b)* Gastein—Belamost, a według okoliczności Szpital nad Drawą	
5,800.000	5,000.000	19,500.000			
37,300.000	36,300.000	103,600.000		Celowiec (Bielak)—Gorycya—Tryest	2
9,000.000	2.000.000	34,000.000		Lwów—Sambor—węgierska granica	3
4,000.000	1,078.000	11,878.000		Kolej Pyhrneńska	4
.	.	9,000.000		Rakownik—Luny	5
.	.	4,040.000		Hartberg—Friedberg	6
3,000.000	2,000.000	11,700.000		Splet—Arżano	7
.	.	1,072.000		Gruż—Boka kotorska	8
.	.	70.000		Bruntal—Mała Morawica	9
.	.	2,642.000		Reszta potrzeby na te linie kolei państwa już w ruchu będących, co do których rachunku budowy jeszcze nie zamknięto	10
59,100.000	46,378.000	197,502.000	197,502.000	Suma (liczba 1—10)	
2,800.000	**2,800.000**	**17,480.000**	**17,480.000**	**Udział w zgromadzeniu kapitału na budowę kolei żelaznych prywatnych i na nabycie linii Asz—Rossbach**	11
				Ruch na kolejach państwa.	
11,474.000	11,474.000	53,373.000		Budowa drugiego, trzeciego i czwartego toru	12
2,578.000	2,578.000	16,289.000		Podniesienie wydajności poszczególnych linii i urządzenia dla zabezpieczenia ruchu pociągów, tory przemysłowe itd.	13
14,052.000	14,052.000	69,662.000			

1	2	3	4	5
Liczba bieżąca	Wyszczególnienie	Potrzeba		
		1901	1902	1903
		Koron		
	Przeniesienie .	13,450.000	14,056.000	14,052.000
14	Rozszerzenie stacyi	18,866.000	19.552.000	19,554.000
15	Uzupełnienia budowy podtorowej	.	2,634.000	2,634.000
16	Uzupełnienia budowy wierzchniej	.	2,410.000	2,408.000
17	Uzupełnienia budowy nadtorowej	3,912.000	2.078.000	2,078.000
18	Instalacye elektryczne	.	500.000	500.000
19	Sprawienie machin pomocniczych, narzędzi i urządzeń machinowych, przeznaczonych dla warsztatów i ogrzewalni	800.000	990.000	1,550.000
20	Pomnożenie i uzupełnienie taboru wozowego c. k. kolei państwa	20,362.000	14,706.000	14,706.000
	Suma (liczba 12 – 20) .	57,390.000	56,926.000	57,482.000
	Suma (liczba 1—20) .	*) 78,872.000	**93,608.000**	**103,222.000**

*) Przy wyznaczaniu tej potrzeby wzięto na uwagę tak przedłużenie poszczególnych dotacyi na rok 1900.

6	7	8	9	10	11
na rok		Ogólna potrzeba na okres 1901 – 1905		Wyszczególnienie	Liczba bieżąca
1904	1905	pojedynczo	razem		
Koron					
14,052.000	14,052.000	69,662.000			
19,554.000	19,554.000	97,080.000		Rozszerzenie stacyi	14
2,634.000	2,634.000	10,536.000		Uzupełnienia budowy podtorowej	15
2,408.000	2,408.000	9,634.000		Uzupełnienia budowy wierzchniej	16
2,078.000	2,078.000	12,224.000		Uzupełnienia budowy nadtorowej	17
500.000	500.000	2,000.000		Instalacye elektryczne	18
1,550.000	1,550.000	6,440.000		Sprawienie machin pomocniczych, narzędzi i urządzeń machinowych, przeznaczonych dla warsztatów i ogrzewalni	19
14,706.000	.	64,480.000		Pomnożenie i uzupełnienie taboru wozowego c. k. kolei państwa	20
57,482.000	42,776.000	272,056.000	272,056.000	Suma (liczba 12—20)	
119,382.000	**91,954.000**	.	**487,038.000**	Suma (liczba 1—20)	

jak niemniej pozycye preliminarza państwa na rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 11 czerwca 1901.

Treść: № 64. Patent cesarski, tyczący się zwołania sejmów krajowych.

64.
Patent cesarski z dnia 8. czerwca 1901.

tyczący się zwołania sejmów krajowych.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Krainski i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy arcyksięstwa austryackiego poniżej Anizy zwołany jest na dzień 17. czerwca 1901, a sejm krajowy królestwa czeskiego na dzień 18. czerwca 1901 do miejsc na ich zebranie ustawą wyznaczonych, zaś sejm krajowy margrabstwa istryjskiego na dzień 20. czerwca 1901 do Kopru.

Sejmy krajowe królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego z Wielkiem księstwem krakowskiem, królestwa dalmackiego, arcyksięstwa austryackiego powyżej Anizy, księstw salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, krainskiego i bukowińskiego, margrabstwa morawskiego, tudzież księstwa górno- i dolno-śląskiego, uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego, tudzież goryckiego i gradyskiego, kraju vorarlberskiego, tudzież miasta Tryestu z okręgiem, odroczone na zasadzie postanowień Naszych, zwołane są do podjęcia na nowo czynności swoich na dzień 17. czerwca 1901 do miejsc na ich zebrania ustawą wyznaczonych.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia 8. czerwca tysiąc dziewięćsetnego pierwszego, Naszego panowania pięćdziesiątego trzeciego roku.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.	**Welsersheimb** r. w.
Wittek r. w.	**Böhm** r. w
Spens r. w.	**Hartel** r. w.
Rezek r. w.	**Call** r. w.
Giovanelli r. w.	**Piętak** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 11. czerwca 1901.

Treść: № 65. Rozporządzenie, którem zmienia się przepisy, tyczące się formy i treści doniesień o przygodach, które mają być czynione w myśl §. 29 ustawy z dnia 28. grudnia 1897, o ubezpieczaniu robotników na wypadek przygody.

65.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5. czerwca 1901,

którem zmienia się przepisy, tyczące się formy i treści doniesień o przygodach, które mają być czynione w myśl §. 29 ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888, o ubezpieczaniu robotników na wypadek przygody.

§. 1.

Zamiast przepisanego rozporządzeniem z dnia 24. stycznia 1889, Dz. u. p. Nr. 12, formularza na doniesienie o przygodzie, jakie w myśl pierwszego ustępu §. 29 ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888, przedsiębiorcy, a względnie ci, w których ręku w chwili przygody spoczywa kierownictwo jakiego przedsiębiorstwa, obowiązkowi ubezpieczenia podlegającego, winni nadsyłać do Władzy politycznej pierwszej instancyi, ma być używany na przyszłość zamieszczony tu w załączeniu formularz.

§. 2.

Przy sporządzaniu druków przeznaczonych na doniesienia o przygodach należy się na przyszłość trzymać wzoru, przepisanego w §. 1, przyczem do poszczególnych pytań można dołączyć w uwagach odpowiednie objaśnienia.

W tych formularzach można, o ile chodzi o przedsiębiorstwa budowlane, oprócz przepisanych pytań wpisać nadto pytania, tyczące się sposobu budowania i osoby, od której uszkodzony pobierał zapłatę.

§. 3

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. września 1901.

Druki, niezużyte jeszcze do powyższej chwili, a sporządzone według dotychczasowych przepisów, mogą pozostać i nadal w użyciu, dopóki się ich zapas nie wyczerpie.

Koerber r. w.

Załączka.

Doniesienie o przygodzie

do c. k. Starostwa (Magistratu) w . . . . . .

1.	Nazwisko przedsiębiorcy (firma) . . . Miejsce przedsiębiorstwa . . . . . . Nr. legitymacyi członka (l. katastru), wydanej przez zakład ubezpieczenia na wypadek przygody w	
2.	Imię i nazwisko uszkodzonego . . . . Rodzaj zatrudnienia w przedsiębiorstwie Zarobek z pracy (w gotówce i daninach w naturze) . . . . . . Wiek, miejsce zamieszkania, mieszkanie	
3.	Data przygody . . . . . . Pora dnia . . . . . . Miejsce przygody, a względnie ten oddział przedsiębiorstwa, w którym przygoda wydarzyła się	
4.	Gdzie umieszczona jest osoba uszkodzona? . . . . . . Mieszkanie (szpital), nazwisko pielęgnującego lekarza	
5.	Do której kasy chorych należy osoba uszkodzona?	

6.	*a)* Jakie uszkodzenie poniosła ta osoba? . . . . . *b)* Czy przygoda sprowadziła śmierć, lub czy śmierć prawdopodobnie nastąpi? *c)* Jeżeli na pytanie *b)* odpowiada się przecząco: Czy następstwem uszkodzenia będzie prawdopodobnie zupełna lub częściowa niezdolność do zarobkowania, dłużej niż cztery tygodnie trwająca? *d)* Jeżeli na pytanie *c)* odpowiada się twierdząco: Czy następstwem uszkodzenia może być częściowa lub całkowita niezdolność do zarobkowania raz na zawsze? . Odpowiedzi na te pytania winien wpisać ile możności lekarz pielęgnujący uszkodzonego.	
7.	(Gdy w skutek przygody nastąpiła śmierć) Czy dotknięty przygodą pozostawia: wdowę? . . . . . dzieci poniżej lat 15 i ile ich? . . . krewnych, dla których praca jego stanowiła jedyne źródło utrzymania? .	
8.	Przyczyna i przebieg przygody: (jak najdokładniejszy opis) . . .	
9.	Świadkowie naoczni przygody	
10.	Różne inne uwagi	

. . . . . , dnia . . . . . .

Podpis przedsiębiorcy (kierownika przedsiębiorstwa):

. . . . . .

Adres: . . . . . .

Przestroga: Według §. 29 ustawy winien o każdej przygodzie, która zdarzy się w przedsiębiorstwie podlegającem obowiązkowi ubezpieczenia, a w skutek której osoba tam zatrudniona poniosła śmierć lub uszkodzenie ciała tego rodzaju, że sprowadziło śmierć lub niezdolność do pracy najmniej trzy dni trwającą, przedsiębiorca przemysłowy lub ten, co w chwili przygody miał kierować przedsiębiorstwem, donieść najpóźniej w ciągu dni pięciu po przygodzie Władzy administracyjnej pierwszej instancyi, a to uwiadomieniem piśmiennem, w dwóch egzemplarzach wygotowanem.

Gdy przygoda więcej osób dotyka, to dla każdej wypełnić należy dwa egzemplarze formularza. Rubrykę 8 formularza wypełnić jednak trzeba tylko dla jednego uszkodzonego, w innych zaś formularzach odwołać się można do tego zapisku.

Doniesienie o przygodzie wygotowywać należy z jak największą ścisłością i dokładnością.

Według §. 52go ustawy o ubezpieczaniu na wypadek przygody obowiązani do donoszenia o przygodach, nie nadsyłający doniesienia w czasie właściwym, karani będą grzywnami aż do 200 *K*, a w razie niemożności ściągnięcia aresztem aż do dni 20.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 13 czerwca 1901.

Treść: № 66. Ustawa o budowie dróg wodnych i wykonaniu regulacyi rzek.

66.

Ustawa z dnia 11. czerwca 1901,

o budowie dróg wodnych i wykonaniu regulacyi rzek.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Budowa dróg wodnych, a mianowicie:

a) kanału spławnego między Dunajem a Odrą,

b) kanału spławnego między Dunajem a Wełtawą koło Budziejowic łącznie z kanalizacyą Wełtawy na przestrzeni od Budziejowic do Pragi,

c) kanału spławnego między kanałem, łączącym Dunaj z Odrą, a średnim biegiem Wełtawy łącznie z kanalizacyą Łaby na przestrzeni od Melnika do Jaromierza,

d) spławnego połączenia kanału między Dunajem a Odrą z dorzeczem Wisły, a dalej z jakąś spławną przestrzenią Dniestru,

ma być wykonana przez państwo pod warunkiem, że kraj, w którym ma być wybudowany jeden z kanałów pod *a* do *d* wymienionych albo też jakaś część tych kanałów, a względnie, przez którego obszar płynie jakaś część wymienionych powyżej rzek, która ma być kanalizowana, przyjmie na siebie zobowiązanie do płacenia rocznej kwoty, wystarczającej na oprocentowanie i umorzenie jednej ósmej tych obligacyi, jakie będą emitowane na budowę dotyczącego kanału lub dotyczącej części kanału, a względnie na wykonanie kanalizacyi dotyczącej części rzeki (*a* do *d*).

W tym celu służy krajowi prawo pociągania stron interesowanych do udziału.

Udziały krajów mają być płacone w miarę wydatków, jakie z tego powodu na państwo spadają, a uiszczanie ich winno ustać, skoro dochody z dotyczącego kanału, po strąceniu kosztów na utrzymanie i zarząd tegoż, przekroczą w dwóch bezpośrednio po sobie następujących latach kwotę, potrzebną na oprocentowanie i umarzanie imiennej sumy kapitału zakładowego dotyczącego kanału.

§. 2.

Postanowienia co do zapewnienia udziałów z funduszów krajowych, również co do sposobu, w jaki strony interesowane, o które w poszczególnych królestwach i krajach w tym względzie chodzi, pociągane być mają do udziału, są zastrzeżone ustawodawstwu krajowemu.

O ile między Rządem a dotyczącym krajem przyjdzie do porozumienia w tym względzie, może udział kraju być uiszczany przez wykonanie poszczególnych, w projektach budowy przewidzianych urządzeń (przystani, stacyi do lądowania, dróg dojazdowych itd.), przez odstąpienie własności gruntowej, przyznanie praw rzeczowych i odstąpienie praw wodnych, przez dostawę materyału, jakoteż inne świadczenia rzeczowe i wykonywanie robót.

§. 3.

Należy poczynić stosowne starania, aby roboty w §. 1 bliżej określone były oddane pod jednolite kierownictwo.

Ustanowiona ma być tedy rada przyboczna, złożona ze znawców i reprezentantów stron interesowanych. Jednę połowę członków tej rady przy-

bocznej zamianuje Rząd, drugą zaś Wydziały krajowe krajów interesowanych.

Szczegółowe postanowienia co do ilości i rozłożenia członków tej rady, również co do sprawowania czynności przez nich, mają być wydane drogą rozporządzenia. Przy tworzeniu tej rady przybocznej należy uwzględnić interesa handlu, przemysłu, rękodzieła, gospodarstwa wiejskiego i leśnego, tudzież klas robotniczych.

§. 4.

Zarząd dróg wodnych, jakie według §. 1 ustawy niniejszej mają być wybudowane, również ustanawianie i pobieranie opłat i należytości za używanie tych dróg i połączonych z niemi urządzeń, należy do państwa.

Przy ustanawianiu tych opłat i należytości trzeba jak najstaranniej uważać na to, aby całej produkcyi krajowej zapewnić jak najskuteczniejszą ochronę, do czego mają się przyczynić przedewszystkiem stosowne postanowienia taryfowe.

§. 5.

W celu zapewnienia regulacyi tych rzek w Czechach, Morawii, na Śląsku, w Galicyi i Austryi powyżej i poniżej Anizy, które z wymienionymi w §. 1 kanałami, tudzież rzekami, których kanalizacya już jest gotowa albo dopiero znachodzi się w stadyum wykonania, tworzą jednolitą sieć wód i mają dla dróg wodnych, o które tu chodzi, szczególniejsze znaczenie, bądź to ze względu na zasilanie ich wodą, bądź też ze względu na przesuwanie mas żwirowych, mają być rozpoczęte niezwłocznie rokowania z interesowanemi królestwami i krajami, a do finansowych świadczeń tych królestw i krajów należy stosować te zasady, jakich dotychczas przy tego rodzaju przedsięwzięciach zwykle się trzymano. Regulacya wzmiankowanych rzek ma być rozpoczęta co najpóźniej jednocześnie z budową kanałów (§. 6, ustęp 1).

Co się tyczy wszelkich innych wód w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, których regulacya okazałaby się konieczną, to przygotowania do niej należy poczynić jak najrychlej, a skoro tylko potrzebne wstępne roboty będą wykonane, rozpocząć ją w jak najkrótszym czasie.

Podwyższenie rocznego zasiłku państwa na rzecz funduszu amelioracyjnego, potrzebne w celu wykonania rzeczonych regulacyi, ma być postanowione osobną ustawą.

Wstawianie dotacyi na budowy wodne w każdorazowy preliminarz państwa nie zostaje jednak w skutek tego w niczem naruszone.

§. 6.

Budowa dróg wodnych w §. 1 wymienionych, co do których reprezentacye dotyczących krajów wydadzą przyzwalające uchwały w myśl §. 1, ma być rozpoczęta najpóźniej w roku 1904.

Potrzebne roboty wstępne należy wykonać we właściwym czasie, aby w ten sposób można było dotrzymać powyższego terminu rozpoczęcia budowy i ukończyć ją najpóźniej w przeciągu lat dwudziestu.

§. 7.

Przy budowie kanałów i kanalizacyi rzek należy zatrudniać krajowych techników i robotników, tudzież krajowy przemysł, o ile tylko dałoby się to pogodzić z pomyślnym postępem robót.

§. 8.

O ile koszta budowy dróg wodnych, w §. 1 wymienionych, i regulacyi rzek, stosownie do §. 5, ustęp 1, wykonać się mających, nie będą pokryte udziałami krajów albo innych stron interesowanych lub też z funduszu amelioracyjnego, ma być zaciągnięta w razie potrzeby w celu uzyskania środków na pokrycie tychże wolna od podatku pożyczka co najwyżej na 4 od sta, która winna opiewać na walutę koronową a ma być umorzona w przeciągu lat 90.

Upoważnia się Rząd, aby w okresie budowy 1904 aż do końca 1912 wydał z tej pożyczki maksymalną kwotę w imiennej wartości 250 milionów koron. Kapitał przez zbycie tej pożyczki uzyskany może być obrócony tylko na pokrycie kosztów budowy dróg wodnych w §. 1 wymienionych i na regulacye, w §. 5, ustęp 1, przewidziane.

Atoli na regulacye wolno z gotówki, uzyskanej przez zbycie pożyczki, użyć co najwięcej kwoty 75,000.000 *K*.

Rząd powinien corocznie jednocześnie z preliminarzem państwa przedłożyć wykaz, z którego możnaby dokładnie wyrozumieć, w jakiej wysokości wydano obligacye na rachunek owej imiennej sumy 250 milionów koron, w jaki sposób w bezpośrednio ubiegłym okresie rachunkowym użyto gotówki przez zbycie tych obligacyi uzyskanej, tudzież jakie roboty zostały w tym czasie wykonane.

§. 9.

Pokrycie potrzeby, jaka wypadnie na czas po roku 1912, zapewnione ma być we właściwym czasie osobną ustawą.

§. 10.

Upoważnia się Rząd, aby po zasięgnięciu zdania Wydziałów krajowych krajów interesowanych ustanowił stanowczo trasę dróg wodnych w §. 1 wymienionych i techniczny sposób zakładania tychże.

Na wszelkie odstąpienia od programu, ustanowionego co do budować się mających dróg wodnych według postanowień §. I, również na wszelkie rozszerzenie tego programu poza granice w §. 1 wytknięte, potrzeba osobnego ustawowego pozwolenia.

§. 11.

Co się tyczy pokrycia potrzeby na roczne spłaty amortyzacyjne, ze zbycia pożyczki wynikające, to w danym razie powinien Minister skarbu przed rozpoczęciem budowy (§. 6) przedłożyć w tym względzie wnioski i oddać je do dalszego konstytucyjnego traktowania.

§. 12.

Kwot na roboty wstępne (§. 6, ustęp 2) potrzebnych należy zażądać co roku w preliminarzu państwa.

§. 13.

We względzie budowli w §. 1 i §. 5, ustęp 1, wymienionych, może być wykonywane prawo wywłaszczenia, a w szczególności także prawo całkowitego albo częściowego odjęcia wód prywatnych i praw wodnych; co się zaś tyczy wykonania wywłaszczenia, to stosować należy w tym względzie w odpowiedni sposób postanowienia ustawy z dnia 18. lutego 1878, Dz. u. p. Nr. 30, o wywłaszczaniu w celu budowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznych.

Przy układaniu i wykonywaniu projektów należy baczyć ile możności na interesa gospodarstwa wodnego, w szczególności zaś na to, aby poszczególnym gminom, miejscowościom i osadom była zapewniona potrzebna ilość wody do picia, również wody do gospodarstwa i na wypadek pożaru.

Przy ustanawianiu projektów tudzież przy utrzymywaniu dróg wodnych należy ile możności uwzględniać istniejące melioracye rolnicze, mianowicie nawodnienia i odwodnienia; obok tego atoli trzeba dołożyć wszelkich starań, aby w związku z nowemi drogami wodnemi mogły być wykonane nowe tego rodzaju urządzenia dla podniesienia przedsiębiorstw rolniczych. Przy tem należy mieć na oku osobliwie posiadłości włościańskie.

Wszelkie sprawy, tyczące się ustanawiania i wykonania projektów budowli w §. 1 wymienionych, również wszelkie decyzye w tym względzie należą do zakresu działania Ministerstwa handlu, któremu poruczone jest wykonanie budowy, to zaś ma się porozumiewać z innemi interesowanemi Ministerstwami.

Szczegółowe rozporządzenia w tym względzie będą wydane drogą rozporządzenia.

§. 14.

Skoro tylko rozpocznie się budowa którejś z budowli w §. 1 i §. 5, ustęp 1, wymienionych, zamianuje Minister handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych potrzebną ilość inspektorów przemysłowych, których czynność rozciągać się ma w myśl ustawy z dnia 17. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 117, na nadzór nad odnośnemi robotami budowniczemi, tudzież nad robotami ziemnemi i wodnemi. Do tych inspektorów przemysłowych stosują się wszelkie postanowienia rzeczonej ustawy. W skład rady przybocznej (§. 3) wchodzą oni w charakterze członków. Według okoliczności należy im przydać potrzebnych pomocników. Do obowiązków tych inspektorów przemysłowych należy przedewszystkiem sporządzanie w składanych corocznie sprawozdaniach dokładnych wykazów, tyczących się stosunków płacy, pomieszkań i zdrowia robotników przy wykonaniu rzeczonych robót zatrudnionych, również sposobu poruczania robót i czasu pracy.

Koszta, wynikające z ustanowienia tych inspektorów przemysłowych i sprawowania czynności urzędowych przez nich, mają być pokrywane z funduszów budowy.

Dla czuwania nad stanem zdrowia robotników, przy wykonywaniu rzeczonych robót zatrudnionych, należy w miarę potrzeby ustanowić specyalnych funkcyonaryuszów lekarskich.

§. 15.

Wszystkie postanowienia VI. części ustawy przemysłowej razem z postanowieniami w §§. 88 *a*, 96 *a*, 96 *b* zawartemi, stosują się do wszelkich kategoryi robotników, zatrudnionych przy którejkolwiek z robót budowlanych w §. 1 i §. 5, ustęp 1, wymienionych.

§. 16.

Kontraktom, wpisom hipotecznym, podaniom i wszelkim innym dokumentom, mającym na celu zabezpieczenie budowli, w §. 1 ustawy niniejszej wymienionych, a to przez zapewnienie nabycia gruntów, przyznania praw rzeczowych, odstąpienia praw wodnych, dostarczenia materyału do budowy i ruchu, płacenia przyczynków w gotówce, tudzież innych świadczeń wszelkiego rodzaju, lub też przez zawarcie umów w celu uzyskania kapitału i w celu wykonania rzeczonych budowli, wyłączając atoli rozprawy w postępowaniu sądowem w sprawach spornych, wreszcie pożyczkom, jakie według okoliczności będą zaciągnięte przez kraje, powiaty i

gminy dla uzyskania kapitałów, potrzebnych na udział w kosztach dróg wodnych (§. 1) — przyznaje się uwolnienie od stępli i należytości.

Takiego samego dobrodziejstwa doznają także podania, plany i wszelkie inne dokumenty, które będą w danym razie przez strony interesowane wniesione, a które służą do przygotowania wykonania rzeczonych budowli pod względem technicznym albo finansowym.

Dobrodziejstwa, w §. 11 ustawy z dnia 30. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, przedsiębiorstwom melioracyjnym przyznane, stosują się także i do regulacyi, w §. 5, ustęp 1, wymienionych.

§. 17.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu całemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 11. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Welsersheimb** r. w.
Wittek r. w. **Böhm** r. w.
Spens r. w. **Hartel** r. w.
Rezek r. w. **Call** r. w.
Giovanelli r. w. **Piętak** r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 20. czerwca 1901.

Treść: (№ 68—72.) 68. Rozporządzenie, tyczące się układu, zawartego pomiędzy c. k. Rządem austryackim a Rządem Księstwa liechtensteinskiego w celu zapobieżenia wypadkom podwójnego opodatkowania. — 69. Obwieszczenie o zmianie niektórych postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. lipca 1886, na kolej miejscową z Lincu—Urfahru do Aigenu (Mühlkreisbahn). — 70. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Telcza do Slawonic. — 71. Rozporządzenie, którem ustanawia się taksy za wystawianie certyfikatów rozbioru piwa przy przywozie i wywozie tegoż. — 72. Rozporządzenie, którem aż do dalszego zarządzenia przedłuża się termin wyznaczony, rozporządzeniem z dnia 11. lutego 1900, do ściągania monet zdawkowych miedzianych na 1 i ½ c. wal. austr. w połowie wartości imiennej.

68.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. maja 1901,

tyczące się układu, zawartego pomiędzy c. k. Rządem austryackim a Rządem Księstwa liechtensteinskiego w celu zapobieżenia wypadkom podwójnego opodatkowania.

W celu zapobieżenia wypadkom podwójnego opodatkowania zawarta została na mocy wymiany równobrzmiących deklaracyi pomiędzy c. k. Rządem austryackim a Rządem Księstwa liechtensteinskiego umowa co do następujących punktów:

1. Na posiadłość gruntową i budynki, w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, a względnie w Księstwie liechtensteinskiem leżące, tudzież na przemysł w tych obszarach stale wykonywany, można nakładać podatki bezpośrednie od intraty tylko w tem państwie, na którego obszarze posiadłość gruntowa lub budynki leżą, albo zakład do wykonywania przemysłu jest utrzymywany.

Za zakłady do wykonywania przemysłu uważa się filie, zakłady fabrykacyi, składy, kantory, biura zakupna lub sprzedaży i inne urządzenia do wykonywania stałego przemysłu przez przedsiębiorcę, przez uczęstnika w przedsiębiorstwie, prokurzystę lub innego stałego zastępcę.

Jeżeli zakłady tego samego przedsiębiorstwa znachodzą się w obszarze obu państw, to podstawę do nakładania podatków bezpośrednich od intraty stanowić ma w każdym obszarze tylko ten obrót przemysłowy, którego punktem wyjścia są zakłady, znajdujące się we własnym kraju.

2. O ile dochody, pobierane przez poddanych austryackich, a względnie przez poddanych Księstwa liechtensteinskiego, nie płyną ze źródeł pod 1) wymienionych, lecz z jakichś innych, a postanowienia pod 3, 4 i 6 nie zawierają odmiennych przepisów w tym względzie, mają pobierający te dochody być pociągani do płacenia podatków tylko w tem państwie, w którem mają siedzibę, a w braku takowej tylko w tem państwie, w którem znajduje się ich miejsce pobytu.

Gdy zachodzi przypadek, że jakaś osoba ma siedzibę w obu państwach, opodatkowanie nastąpić ma tylko w jej kraju ojczystym.

Za siedzibę w myśl niniejszej umowy należy uważać miejsce, w którem ktoś posiada mieszkanie, o ile z okoliczności można wnioskować, że mieszkania tego ma zamiar używać stale.

3. Co się tyczy procentów od kapitałów, które w Austryi albo w Księstwie liechtensteinskiem są hipotecznie zabezpieczone, dochód z nich podlega

opodatkowaniu tylko w tym kraju, w którym leży hipotecznie obciążona realność.

O ile w myśl ustawy austryackiej z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opodatkowanie procentów i dochodów rentowych ma się odbywać przez potrącanie, ten sposób opodatkowania będzie wykonywany bez żadnego ograniczenia.

4. Na płace, emerytury i płace poczekalne, wypłacane przez jakąś kasę rządową (koronną, nadworną), można podatki rządowe bezpośrednie nakładać tylko w tem państwie, które ma wypłatę uiszczać.

5. C. k. Rząd austryacki i Rząd Księstwa liechtensteinskiego uznają zgodnie, że podatek osobisty (klasowy), unormowany w 4. rozdziale ustawy Księstwa liechtensteinskiego z dnia 20. października 1865 (Dziennik ustaw krajowych z roku 1866, Nr. 1) ma być uważany za opodatkowanie tego samego rodzaju, co specyalny bezpośredni podatek od intraty, ustanowiony w §. 127, ustęp 1 austryackiej ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220.

6. Warunki układu niniejszego nie naruszają w ogólności stosowania postanowień austryackiej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, tyczących się podatku dochodowego osobistego; tylko we względzie dochodów służbowych mają postanowienia, wydane pod 2, a względnie pod 4, także co do austryackiego podatku dochodowego osobistego moc obowiązującą.

7. Postanowienia artykułu 23 traktatu z dnia 3. grudnia 1876, zawartego pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską a Księstwem liechtensteinskiem co do odnowienia a względnie przedłużenia związku cłowego i podatkowego, pozostają nienaruszone.

8. Gdyby do zapobieżenia ile możności dwurazowemu opodatkowaniu takich osób, które są poddanymi obu państw i zarazem w obu obszarach mają siedziby, były potrzebne jeszcze osobne postanowienia, to Zarządy skarbowe obu państw mają się w miarę potrzeby ze sobą porozumiewać i wydawać zarządzenia niniejszemu układowi odpowiadające.

9. Za chwilę wejścia w wykonanie postanowień niniejszego układu uważać należy ten dzień, w którym nabyła mocy obowiązującej ustawa austryacka z dnia 25. października 1896.

10. Układ niniejszy może być wypowiedziany przez obie Strony do 1. października każdego roku, przy czem wypowiedzenie nabywa mocy obowiązującej od następnego roku kalendarzowego. Gdyby wypowiedzenie nastąpiło między 1. października a 31. grudnia, natenczas układ uważany będzie za rozwiązany dopiero od upływu następnego roku kalendarzowego.

Układ powyższy ogłasza się na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Böhm r. w.

69.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. czerwca 1901,

o zmianie niektórych postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. lipca 1886, Dz. u. p. Nr. 136, na kolej miejscową z Lincu — Urfahru do Aigenu (Mühlkreisbahn).

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uchyla się postanowienia §. 9, ustęp 1, jakoteż §§. 11 i 12 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. lipca 1886, Dz. u. p. Nr. 136, na kolej miejscową z Lincu — Urfahru do Aigenu (Mühlkreisbahn). W miejsce przytoczonych postanowień, odnoszących się do trwania koncesyi i odkupienia rzeczonej kolei miejscowej przez państwo, obowiązywać mają nadal następujące zarządzenia:

§. 9 (ustęp 1).

Koncesya, a zarazem połączona z nią ochrona przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, upływa ze względu na to, że państwo weszło już w posiadanie wszystkich akcyi zakładowych, z chwilą zupełnego umorzenia kapitału akcyi pierwszeństwa, emitowanych przez Spółkę kolei „Mühlkreisbahn“.

Gdy koncesya upłynie i od dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez żadnego wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej w rozmiarze, w §. 11, l. 2, na wypadek odkupienia ustanowionym.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kiedykolwiek kolei koncesyonowanej, a to pod następującymi warunkami:

1. Ze względu na tę okoliczność, że wszystkie akcye zakładowe przeszły na własność państwa, polegać będzie wynagrodzenie, jakie na wypadek odkupienia ma być zapłacone, na tem, że państwo:

a) weźmie na siebie w miejsce Spółki kolei „Mühlkreisbahn“, jako następczyni prawnej koncesyonaryuszów, spłacenie wszelkich pożyczek, jakie według okoliczności na mocy zarządzenia Rządu lub za zezwoleniem tegoż zaciągnięte zostały, a to w kwotach, które w chwili odkupienia jeszcze nie są umorzone, i że

b) według tego, co uzna za stosowne, albo przestępluje nieumorzone jeszcze akcye pierwszorzędne Spółki na obligacye długu państwa, oprocentowane bez żadnych potrąceń po $3^1/_2$ od sta, a umorzyć się mające stosownie do zatwierdzonego programu amortyzacyjnego przez wylosowanie lub przez sprzedaż z wolnej ręki, albo też ściągnąwszy rzeczone akcye pierwszorzędne, wyda natomiast rządowe papiery rentowe, oprocentowane w takiej samej wysokości.

Państwo zastrzega sobie jednak, że wolno mu będzie zamiast wzmiankowanych powyżej obligacyi długu państwa zapłacić rzeczonej spółce gotówkę w kwocie, któraby odpowiadała wartości tych obligacyi, a co do której według okoliczności nastąpićby miało w stosownej chwili jeszcze szczegółowe porozumienie.

2. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek na podstawie zarządzenia lub zezwolenia Rządu zaciągniętych, i używanie kolei koncesyonowanej ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, jakoteż fundusze zasobne, posiadłości gruntowe w księgę kolejową nie wpisane, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością Spółki kolei „Mühlkreisbahn“ będące i przedsiębiorstwa poboczne.

3 Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 15. grudnia roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na własność państwa;
c) decyzya państwa co do akcyi pierwszorzędnych Spółki, a mianowicie, czy takowe zostaną przestęplowane na $3^1/_2$procentowe zwrotne obligacye długu państwa, czy w ich miejsce emitowane będą rządowe papiery rentowe tak samo oprocentowane, lub wypłacona zostanie gotówka, której kwota w myśl postanowienia końcowego w punkcie 1 za poprzedniem porozumieniem się ma być oznaczona.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego osobnego komisarza. To samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

5. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 3) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka kolei „Mühlkreisbahn“ obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

6. Jednocześnie z oddaniem nieruchomości majątkowych pod l. 2 przytoczonych w posiadanie państwa winna Spółka kolei „Mühlkreisbahn“ oddać Rządowi do rozporządzenia wszelkie akta, dokumenty, plany, księgi, rachunki i inne zapiski, które ma u siebie, a które dotyczą budowy i ruchu wzmiankowanych przedmiotów.

7. Po uskutecznieniu wykupu rozpocznie się w terminie przez Rząd naznaczyć się mającym likwidacya Spółki kolei „Mühlkreisbahn“.

Koszta likwidacyi, która ma się odbyć według postanowień przez Rząd wydać się mających, tudzież wszelkie wydatki i opłaty z odkupienia wynikające, ponosić będzie państwo.

Wittek r. w.

70.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. czerwca 1901,

o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Telcza do Slawonic.

Termin skończenia budowy kolei lokalnej od Telcza do Slawonic i otwarcia ruchu na niej, wyznaczony w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 12. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 131, przedłużony został na mocy Najwyższego upoważnienia aż do dnia 1. lipca 1903.

Wittek r. w.

71.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. czerwca 1901,

którem ustanawia się taksy za wystawianie certyfikatów rozbioru piwa przy przywozie i wywozie tegoż.

Za urzędowe zbadanie próbek piwa, jakie według przepisu §. 23, l. 2, lit. *b* I. części rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, a względnie §. 3, lit. *b* I. rozdziału VI. części rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, ma być wykonane przy wywozie piwa za linię cłową za zwrotem podatku, jakoteż przy przywozie tegoż przez linię cłową, tudzież za wystawienie odnośnych certyfikatów rozbioru, ustanawia się taksę w kwocie 3 koron, zaś za wygotowanie potrzebnych certyfikatów rozbioru przy wywozie piwa do Włoch, taksę w kwocie 5 koron.

Oprócz istniejących w Wiedniu, Pradze, Gracu i Pilzni c. k. zakładów doświadczalnych technicznej kontroli skarbowej wykonywać będzie rzeczone analizy za opłatą powyższych taks także „Krajowa szkoła rolnicza i doświadczalnia w S. Michele w Tyrolu“, tudzież „Krajowa doświadczalnia rolniczo-chemiczna i stacya kontroli nasion w Gracu“.

Zupełny rozbiór piwa, przewidziany w rozdziale 3, l. III, lit. *e*, ustęp 6 dodatku *A* do §. 12 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129, za którego wykonanie należy się taksa w kwocie 40 koron, jest zastrzeżony c. k. Doświadczalni rolniczo-chemicznej w Wiedniu.

Böhm r. w.

72.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. czerwca 1901,

którem aż do dalszego zarządzenia przedłuża się termin, wyznaczony rozporządzeniem z dnia 11. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 25, do ściągania monet zdawkowych miedzianych na 1 i $^1/_2$ c. wal. austr. w połowie wartości imiennej.

Termin, wyznaczony rozporządzeniem z dnia 11. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 25, do ściągania monet zdawkowych miedzianych na 1 c. i $^1/_2$ c. wal. austr. w połowie wartości imiennej, przedłuża się aż do dalszego rozporządzenia.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. czerwca 1901.

Treść: № 73. Obwieszczenie o ponownem dozwolenin urzędowego uwierzytelniania XX. typu elektromierzy, tudzież o stanowczej aprobacie typu XLIV i prowizorycznej aprobacie typu XLV.

73.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1901,

o ponownem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XX. typu elektromierzy, tudzież o stanowczej aprobacie typu XLIV i prowizorycznej aprobacie typu XLV.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871. Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu przepisów o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności (rozdział V, punkt 21 i 22), ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176. Dyrektor c. k. Komisyi głównej miar i wag pozwolił ponownie przyjmować do urzędowego uwierzytelniania XX. typ elektromierzy, który na podstawie przytoczonego powyżej rozporządzenia (porówn. wykaz) został zaniechany, a jednocześnie udzielił takiego samego pozwolenia co do typu XLIV stanowczo, zaś co do typu XLV prowizorycznie.

Szczegółowy opis tych trzech powyżej wymienionych typów ogłoszony zostanie później.

Typ elektromierzy	Aprobowany stanowczo	Aprobowany prowizorycznie	Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urzędowe plombami: ilość plomb	Uwaga
XX	1	.	Elektromierz Blathego	Prąd przemienny	Dwuprzewodowy	Jak typ I, ale napięcie, ilość peryodów i przesunięcie fazy lepiej wyrównane. Przedstawiony przez fabrykę machin Ganza i Sp. w Leobersdorfie	1	Ponownie aprobowany. (Porówn. wykaz w Dz. u. p. Nr. 176)
XLIV	1	.	Elektromierz Ferrarisa	Prąd przemienny	Dwuprzewodowy	Liczydło motorowe podług systemu Ferrarisa, włączenie mostkowe w celu przesunięcia fazy o 90°. Przedstawiony przez Spółkę akcyjną Siemens i Halske w Wiedniu	1	

Typ elektromierzy	Aprobowany stanowczo	Aprobowany prowizorycznie	Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urządzenia plombami; ilość plomb	Uwaga
XLV	-	1	Elektromierz wattogodzinowy	Prąd stały	Trójprzewodowy	Liczydło motorowe z rdzeniem żelaznym, dającym się obracać. Na rdzeniu umieszczone są cztery żelazne skrzydła, z których każde z sąsiedniem tworzy kąt 90°. Przedstawiony przez Spółkę akcyjną Siemens i Halske w Wiedniu.	3	

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 25. czerwca 1901.

Treść: № 74. Ustawa o należytościach od przeniesienia majątku.

74.

Ustawa z dnia 18. czerwca 1901,

o należytościach od przeniesienia majątku.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I. Należytości od nieruchomości.

§. 1.

Od przeniesienia własności nieruchomości opłaca się oprócz należytości, przypadających od czystej wartości darowizny albo od przeniesienia majątku z powodu śmierci, jeszcze następujące należytości, a mianowicie:

1. Gdy przeniesienie następuje

z rodziców na dzieci prawe lub nieprawe albo na potomków tychże i odwrotnie;

z rodziców na osoby z ich dziećmi małżeństwo zawierające lub związkiem małżeńskim już połączone;

z ojczyma i macochy na pasierbów i pasierbice a z przysposobicieli na dzieci przybrane;

między małżonkami, którzy nie są ani separowani ani rozwiedzeni;

między zaręczonymi na mocy kontraktu przedślubnego,

i to bez różnicy, czy idzie o przeniesienie z powodu śmierci, czy o przeniesienie na mocy odpłatnej lub nieodpłatnej czynności prawnej między żyjącymi:

a) jeżeli wartość nie przewyższa 30.000 koron — 1 od sta,

b) jeżeli wartość przewyższa 30.000 koron — 1 ½ od sta wartości;

2. gdy z powodu śmierci albo na mocy nieodpłatnej czynności prawnej między żyjącymi przenosi się własność na inne osoby, jak na wymienione pod l. 1:

a) jeżeli wartość nie przewyższa 20.000 koron — 1 ½ od sta,

b) jeżeli wartość przewyższa 20.000 koron — 2 od sta wartości;

3. gdy na mocy odpłatnej czynności prawnej między żyjącymi przenosi się własność na inne osoby, jak na wymienione pod l. 1:

a) jeżeli wartość nie przewyższa 10.000 koron — 3 od sta.

b) jeżeli wartość przewyższa 10.000 koron, a dochodzi co najwięcej do 40.000 koron — 3 ½ od sta,

c) jeżeli wartość przewyższa 40.000 koron — 4 od sta wartości.

Od nieodpłatnego po części przeniesienia między żyjącymi w wypadkach, wymienionych pod l. 2, uiszcza się z tytułu należytości od nieruchomości łącznie z należytością, ustanowioną w pozycyi 91 *B* taryfy do ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, kwotę, która nie może być nigdy mniejszą, jak przypadająca według l. 3 za przeniesienie w zupełności odpłatne.

Jeżeli nieruchomość, która przeszła na kogoś z powodu śmierci, w przeciągu lat dwu po otwarciu spadku w skutek śmierci albo na mocy czynności prawnej między żyjącymi dalej przeniesioną zostaje, w takim razie należytość, przypadającą według l. 1 albo 2 za pierwsze przeniesienie, wlicza się w należytość, uiścić się mającą w myśl niniejszego paragrafu za drugie przeniesienie.

§. 2.

Jeżeli przedmiotem przeniesienia jest budynek, przez właściciela całkiem lub po części używany, albo realność na cele rolnicze przeznaczona, którą uprawia właściciel, względnie jego rodzina osobiście, przy pomocy sług lub wyrobników albo bez takiej pomocy, lub też taka realność, która tylko dlatego nie jest uprawiana w sposób powyższy, ponieważ popadła w egzekucyę lub ponieważ właściciel zostaje pod opieką lub kuratelą, natenczas opłaca się w następujących wypadkach zamiast należytości ustanowionych w §. 1, lecz bez naruszenia postanowienia co do wliczenia, zawartego w § 1. ustęp ostatni, następujące należytości:

1. Gdy się przenosi na jedną z osób w §. 1, l. 1, wymienionych:

a) jeżeli wartość nie przewyższa 5000 koron, nie opłaca się żadnej należytości od nieruchomości,

b) jeżeli wartość przewyższa 5000 koron, jednak nie przewyższa 10.000 koron, opłaca się $^1/_2$ od sta wartości.

2. Gdy przeniesienie następuje na inne osoby, jak wymienione w §. 1, l. 1, a takowe nieruchomości używają również w sposób powyżej wskazany:

a) jeżeli wartość nie przewyższa 5000 koron, połowę,

b) jeżeli wartość przewyższa 5000 koron, jednak nie przewyższa 10.000 koron, trzy czwarte pozycyi należytości, ustanowionych w §. 1, l. 2 i 3.

Przy odstąpieniu domu lub posiadłości ziemskiej, używanych w sposób powyżej wskazany, na dziecko prawe lub nieprawe albo na osobę z tem dzieckiem małżeństwo zawierającą lub związkiem małżeńskim już połączoną, na pasierba lub pasierbicę albo na dziecko przysposobione właściciela, należy wartość wymówionego dożywocia na korzyść osoby przenoszącej obliczyć tylko w wysokości pięciokrotnej rocznego świadczenia. To samo obowiązuje, jeżeli zastrzeżenie dożywocia uczynione zostało na korzyść małżonka tego z rodziców, który przenosi, albo niepodzielnie na korzyść obojga rodziców na czas ich życia. Jeżeli przy takich odstąpieniach zawarowano także na rzecz rodzeństwa odbiorcy czasowe zastrzeżenia, należy je także obliczyć w pięciokrotnej wartości rocznego świadczenia, o ile w myśl §. 16, lit. *e)* ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, oszacowanie nie ma nastąpić według trzechkrotnej wartości świadczenia.

§. 3

Od przeniesienia budynków, którym jako budynkom nowo postawionym albo przebudowanym przyznane zostało całkowite uwolnienie od podatku na pewien okres czasu — przyczem kwestyę, czy chodzi o budynek nowy czy przebudowany, należy rozstrzygać w myśl §. 1, lit. *a)* i *b)* ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39 — nie będą opłacane należytości w §. 1. l. 3 przewidziane, lecz natomiast $2^1/_2$ od sta wartości, jeżeli od ostatniego przeniesienia dotyczącego gruntu pod budowę upłynęło co najwięcej lat cztery, zaś 3 od sta wartości, jeżeli od ostatniego przeniesienia dotyczącego gruntu pod budowę upłynęło więcej jak cztery, jednak nie więcej jak sześć lat, i o ile budynek nowy lub przebudowany został w przeciągu rzeczonych okresów wykończony i do użytku przyrządzony.

Jeżeliby jednak według §. 2, l. 2, w związku z §. 1, l. 3, wypadała niższa stopa odsetkowa, to w takim razie należytość ma być obliczona według tej niższej stopy.

Jeżeli przeniesienie budynków tego rodzaju następuje wspólnie z przeniesieniem innych budynków, co do których wymienione powyżej warunki nie ziszczają się, to stopa $2^1/_2$ od sta, a względnie 3 od sta, stosuje się tylko do tych pierwszych budynków. Wartość budynków, którym w tym przypadku stosownie do pierwszego ustępu mają być przyznane dobrodziejstwa, oblicza się — o ile wszystkie budynki przedmiotem przeniesienia będące podlegają podatkowi czynszowemu — w ten sposób, że wartość wszystkich przeniesionych budynków rozkłada się według stosunku, jaki zachodzi między całorocznym, niepłatnym podatkiem czynszowym, przypadającym na budynki, dobrodziejstwem objęte, a roczną kwotą wziętego na przepis podatku czynszowego, przypadającego na te budynki, którym to dobrodziejstwo nie służy.

Jeżeli chodzi o budynki, tylko czynszowemu podatkowi podlegające, a zarazem o budynki, czynszowemu i klasowemu podatkowi podlegające, to wartość ich oblicza się w taki sam sposób, biorąc za podstawę stopy taryfowe podatku klasowego, przypadające według katastru na te budynki.

Stopa $2^1/_2$ od sta, względnie 3 od sta, stosuje się tylko do przeniesienia, które nastąpiło bezpośrednio po postawieniu nowego budynku albo po przebudowaniu.

Prośbę o przyznanie rzeczonego dobrodziejstwa winna strona z dołączeniem potrzebnych dowodów wnieść do władzy skarbowej najpóźniej do dni 30 po zawarciu dotyczącego aktu prawnego.

Jeżeli strona nie może okazać urzędowej decyzyi, tyczącej się uwolnienia budynku od podatku na pewien okres lat, a tem samem uwolnienie to udowodnionem być nie może, to w takim razie wymiar należytości ma nastąpić bez przyznania takiego dobrodziejstwa.

Jeżeli jednak podanie, wniesione we właściwym czasie, zostanie w przeciągu trzechletniego okresu, ustanowionego w §. 77 ustawy z dnia 9. lutego 1850, uzupełnione przedłożeniem decyzyi, na mocy której czasowe uwolnienie od podatku co do całego budynku przyznane zostało, i jeżeli z tej

decyzyi pokaże się, że budowa ukończona została w okresie w ustępie pierwszym wyznaczonym, to w takim razie należy, o ile także inne warunki w pierwszym ustępie podane się ziszczą, przyznać zwrot wynikającej nadwyżki, a względnie jej odpisanie.

§. 4.

Do należytości w §§. 1, 2 i 3 ustanowionych, dalej do należytości według pozycyi 45 *A b* taryfy do ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, nie dolicza się dodatku rządowego.

§. 5.

O ile według §§. 1 i 2 niniejszej ustawy albo według Najwyższego postanowienia z dnia 11. stycznia 1860, obowiązującego dla Tyrolu i Vorarlbergu, stopa procentowa należytości, względnie uwolnienie pewnego przeniesienia od należytości zawisa od pewnego stopnia wartości, natenczas w wypadkach, w których nieoddzielone części (części idealne, §. 361 p. k. u. c.) jakiejś nieruchomości są przedmiotem przeniesienia, rozstrzyga wartość przeniesionych nieoddzielonych części, a nie wartość całej nieruchomości.

Jeżeli ogólna wartość nieruchomości lub części nieruchomości, przeniesionych w ciągu jednego roku na mocy dobrowolnych czynności prawnych między żyjącymi przez tego samego przenoszącego na tego samego odbiorcę, przekracza stopień wartości, przyjęty w celu wymierzenia należytości od jednego z tych przeniesień, to w takim razie należytości wymierza się podług wartości ogólnej, a przeto, jeżeli do rzeczonego przeniesienia zastosowana była niższa stopa procentowa, lub jeżeli było mu przyznane uwolnienie, utraca się te korzyści.

§. 6.

Ustanowioną w uwadze 3 do pozycyi 91 i w uwadze 1 do pozycyi 106 *B* taryfy do ustawy z dnia 9. lutego 1850 osobną należytość procentową od nieodpłatnego przeniesienia służebności użytkowania lub używania rzeczy nieruchomej znosi się.

Jeżeli przeniesienie następuje na mocy czynności prawnej odpłatnej, to takowa nie podlega ustanowionej w pozycyach 39 i 55 taryfy do ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, $3^1/_2$-procentowej należytości, lecz natomiast należytości według skali II od wartości wspomnianych służebności.

Wpisy do ksiąg hipotecznych celem nabycia służebności użytkowania albo używania jakiejś rzeczy nieruchomej albo też jakiegoś uprawnienia z tą służebnością na równi będącego, nie podlegają nadal należytości podług lit. *A* pozycyi 45 taryfy do ustawy z dnia 13. grudnia 1862, lecz podług lit. *B*, i to bez uszczuplenia uwolnienia, służącego ewentualnie podług lit. *D* tejże pozycyi taryfy.

§. 7.

Jeżeli rzecz, należąca do spuścizny, która spadła na kilku dziedziców, zostanie przed przyznaniem spadku przez jednego z uczestników nabytą w całości albo też w takiej części, która mu się nie należała już z tytułu prawa dziedziczenia, nie uważa się tego we względzie wymiaru należytości za nową czynność prawną.

§. 8.

Umowy, mocą których poszczególne rzeczy albo cały majątek dzieli się między współwłaścicieli, nie są przedmiotem należytości od przeniesienia, o ile przytem każdy z uczestników tylko tyle otrzymuje, ile odpowiada wartości jego udziału w poszczególnej rzeczy, a względnie w całym majątku.

Jeżeli jednak jednemu uczestnikowi przydzielono więcej, niż wynosi wartość czysta jego udziału i ciężary przez niego przyjęte, na przedmiocie działu ciążące, natenczas zwyżka nabytku podlega należytości od przeniesienia majątku. Jeżeli w takim wypadku dotyczący uczestnik nabywa rzeczy, podlegające opłacie od przeniesienia według różnych stóp należytości, to za zwyżkę nabytku w powyższem rozumieniu należy zawsze uważać te rzeczy, które podlegają niższej należytości.

§. 9.

Wymierzanie należytości od przeniesienia prawa własności rzeczy nieruchomych, jakoteż uwalnianie przeniesienia tego rodzaju od należytości na zasadzie §. 2, l. 1, lit. *a)*, należy wyłącznie do władz skarbowych.

Bliższe postanowienia w tym względzie wydane będą w drodze rozporządzenia.

§. 10.

Rozdział II rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 3. maja 1850, Dz. u. p. Nr. 181, §. 2, punkt 5, dalej §§. 3, 4 i 5 rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. marca 1853, Dz. u. p. Nr. 53, wreszcie §§. 1 aż do 5 ustawy z dnia 31. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 53, uchyla się. O ile zresztą §§. 1 aż do 9 niniejszej ustawy nie zawierają odmiennych postanowień, stosują się do przeniesień tamże wzmiankowanych ogólne przepisy ustaw o należytościach.

II. Zabezpieczenie należytości spadkowych.

§. 11.

Jeżeli najpóźniej w ciągu dwunastu miesięcy, licząc od dnia otwarcia spadku, nie będzie przedłożony wykaz spadku, potrzebny do wymierzenia należytości, w takim razie za czas od upływu tego terminu aż do chwili płatności należytości (§. 60 ustawy z dnia 9. lutego 1850), zapłacić należy po

cztery od sta rocznie od obliczyć się mającej sumy ogólnej należytości za przeniesienie spadku.

Jeżeli obowiązany do opłacenia należytości dowie się o otwarciu spadku później, aniżeli w dniu otwarcia się onegoż, albo jeżeli już po przedłożeniu wykazu spadku znajdzie się jakiś majątek spadkowy, o którym pierwej nie wiedziano, wtedy termin dwunastomiesięczny upływa od dnia, w którym obowiązany o tem otwarciu się dowiedział. Jeśli jest kilka osób obowiązanych solidarnie do opłacenia należytości, to dla rozpoczęcia się biegu wspomnianego terminu wystarcza ta okoliczność, że przynajmniej jedna z nich o otwarciu spadku otrzymała wiadomość.

Obowiązany do uiszczenia należytości może się od obowiązku opłacenia rzeczonych odsetek uwolnić w ten sposób i o tyle, o ile na rachunek należytości obliczyć się mającej złoży w kasie rządowej pewną kwotę.

§. 12.

Skoro tylko wykaz spadku przedłożony został, a władza skarbowa może przytoczyć takie okoliczności, które uzasadniają przypuszczenie, że majątek został wykazany mylnie albo niezupełnie i że obowiązany do przedłożenia wykazu wiedział o mylności albo niezupełności wykazu majątku, natenczas może ona w sądzie spadkowym uczynić wniosek, żeby od obowiązanego do wykazania odebrano przysięgę wyjawienia.

Wniosek taki można uczynić najpóźniej w ciągu dwóch lat po przyznaniu spadku i tylko za upoważnieniem Ministra skarbu, które sądowi należy wykazać.

Sąd winien w tym względzie poczynić potrzebne dochodzenia według zasad postępowania w sprawach niespornych, w szczególności także przesłuchać spadkobiercę.

W wydanej na wniosek uchwale winien sąd, jeżeli do wniosku się przychyla, ułożyć po starannem rozważeniu stosunków, o które w danym razie chodzi, rotę przysięgi, która powinna zawierać wzmiankę o przedłożonym wykazie spadku i zastrzeżenie przeciw świadomie popełnionemu zatajeniu części majątku zeznać się mających.

Do odpierania uchwały sądowej stosują się postanowienia §§. 9 aż do 11, dalej 14 aż do 16 patentu cesarskiego z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208. Wykonanie przysięgi może nastąpić dopiero wtedy, gdy uchwała, którą złożenie przysięgi wyjawienia zarządzonem zostało, stanie się prawomocną.

Obowiązanemu wolno przy przesłuchaniu, poprzedzającem złożenie przysięgi, szczegóły wykazu spadku sprostować albo uzupełnić, w którym to wypadku co do przedmiotów później zeznanych nie ma mieć miejsca postępowanie według ustawy karnej o przestępstwach skarbowych.

Jeżeli obowiązany nie stawi się na terminie wyznaczonym do wykonania przysięgi bez należytego usprawiedliwienia się, albo wzbrania się przysięgać, sąd ma na wniosek nałożyć nań karę pieniężną od 25 do 100 koron. Na to postanowienie ustawy należy w uwiadomieniu urzędowem o zarządzeniu terminu do złożenia przysięgi szczególnie zwrócić uwagę obowiązanego. Tak samo winien sąd w dalszym toku sprawy, ilekroć na wniosek władzy skarbowej wyznacza nowy termin do odebrania przysięgi, zagrozić nową, coraz wyższą karą pieniężną i takową w razie niezłożenia przysięgi rzeczywiście nałożyć; postępowanie zaś to ma się tak długo powtarzać, dopóki ogólna kwota kar pieniężnych nie dojdzie do sumy, odpowiadającej według uznania sądu zachodzącym w tym przypadku okolicznościom. Pod żadnym warunkiem nie może ogólna kwota tych kar przekraczać sumy 50.000 *K*.

Obowiązany może każdej chwili zwrócić się do sędziego, przeprowadzającego postępowanie spadkowe, z wnioskiem, aby przypuścił go do złożenia nakazanej mu przysięgi. Wniosek ten należy bez dalszego postępowania uwzględnić.

Jeżeli postępowania spadkowego nie przeprowadza jakiś c. k. sąd, wtedy władza skarbowa ma wniosek na odebranie przysięgi uczynić w sądzie powiatowym miejsca zamieszkania obowiązanego, a do tegoż sądu należy także wydanie uchwały w tym względzie.

Kary pieniężne, na podstawie powyższych postanowień nałożone, przypadają na rzecz funduszu ubogich tego miejsca, w którem obowiązany ma stałe zamieszkanie; gdyby zaś na obszarze, w którym obowiązuje niniejsza ustawa, nie było wiadome miejsce stałego zamieszkania obowiązanego, to kary te przypadają na rzecz funduszu ubogich tego miejsca, gdzie ma siedzibę sąd, do którego należy uchwalenie odebrania przysięgi na zasadzie dotyczącego wniosku.

§. 13.

Darowizny, które spadkodawca poczynił nie dawniej jak na dwa miesiące przed śmiercią, wlicza się w celu wymierzenia należytości do spadku, jeżeli z okoliczności wynika, że spadkodawca chciał w ten sposób ominąć przeniesienie w drodze spadkowej i jeżeli należytość od nich nie została już uiszczona jako od darowizny między żyjącymi.

Do zwykłych podarunków nie stosuje się ustępu poprzedzającego.

§. 14.

Jeżeli w rozporządzeniu ostatniej woli znajduje się wzmianka o jakiemś nadaniu bezpłatnem, które spadkodawca za życia swego uczynił, a nie chodzi przy tem o wypadek w poprzedzającym paragrafie nadmieniony, to o ile należytość od takowego jako

od darowizny między żyjącymi nie została uiszczona, i o ile rzekomy odbiorca w ogóle nie zaprzecza otrzymania tego nadania, postąpić należy z takowem pod względem wymierzenia należytości tak, jak gdyby spadkodawca postanowił je na wypadek swej śmierci.

Tego postanowienia nie należy stosować, jeżeli w sposób na wiarę zasługujący będzie udowodnione, że darowizna nastąpiła istotnie jeszcze za życia spadkodawcy, w szczególności zaś nie stosuje się ono względem tego, co spadkodawca dał jeszcze za życia swojej córce albo wnuczce na posag, swemu synowi albo wnukowi na wyprawę lub też bezpośrednio w tym celu, aby mogli wstąpić do jakiegoś urzędu albo rozpocząć jakikolwiek przemysł, nie mniej też względem tego, co użył na spłacenie długów swego pełnoletniego dziecka (§§. 788 i 790 p. k. u. c.).

§. 15.

Jeżeli spadkodawca w rozporządzeniu ostatniej woli oświadcza, że pewna rzecz ze spuścizny nie jest jego własnością, albo jeżeli takie rzeczy, w szczególności papiery wartościowe albo gotówką, bądź przez oddzielne zachowanie bądź zapomocą napisu oznaczone są jako własność innej osoby, w takim razie oświadczenie lub oznaczenie takie, jeżeli niema innego wiarygodnego dowodu co do okoliczności, że wspomniane rzeczy nie należały do majątku spadkodawcy, nie wpływa na wymierzenie należytości i należytość od takich rzeczy ściąga się jako od części składowej spadku.

Tego postanowienia nie należy stosować w takim razie, jeżeli spadkodawca był adwokatem, notaryuszem albo powszechnie znanym powiernikiem, nie mniej też, gdy chodzi o papiery wartościowe lub inne przedmioty, oznaczone jako własność osób, które do spadkodawcy zostawały w stosunku najemnym albo służbowym, albo też osób, z którymi łączył spadkodawcę stosunek zaufania lub pełnomocnictwa, wypływający z jego powołania, urzędowego stanowiska albo zajęcia.

§. 16.

O ile chodzi o sprawdzenie faktów, które według §. 13 mają rozstrzygające znaczenie albo o wiarygodne stwierdzenie, przewidziane w §§. 14 i 15, można wyjednać u dotyczącego sądu, aby co do pewnych ważnych w tym względzie okoliczności przesłuchał stronę pod przysięgą, tudzież odebrał zeznania świadków, również pod przysięgą.

Prośbę, która winna zawierać przedmiot zadawania pytań, ma strona wnieść do właściwej władzy skarbowej. Na podstawie tej prośby winna władza skarbowa w sądzie powiatowym, który ma siedzibę w miejscu zamieszkania osoby przesłuchać się mającej, uczynić wniosek na przeprowadzenie dowodu i przytoczyć przy tem okoliczności, o których udowodnienie chodzi.

O zarządzeniu terminu do przeprowadzenia dowodu należy uwiadomić nie tylko stronę, lecz także właściwą władzę skarbową, której tak samo jak stronie służy prawo wysłania na termin zastępcy i zadawania pytań.

Przeciw ostatecznej decyzyi władzy skarbowej wolno wnieść zażalenie do Trybunału administracyjnego.

§. 17.

Do uiszczenia należytości od części składowych majątku, w §§. 13, 14 i 15 wymienionych, obowiązany jest wyłącznie ich nabywca.

§. 18.

Części składowe majątku, oznaczone w §§. 13, 14 i 15, należy, o ile spadkobierca ma o nich wiadomość, wstawić w celu wymierzenia należytości do wykazu spadku albo równocześnie z przedłożeniem onegoż wyjawić bezpośrednio władzy skarbowej.

III. Postanowienia przejściowe i końcowe.

§. 19.

Od przeniesień nieruchomości w Tyrolu i Vorarlbergu, które się zdarzą aż do 5. października 1909 włącznie, uiszczane będą zamiast należytości ustanowionych w §. 1, l. 2, lit. *b)* i l. 3, lit. *c)*, w wysokości 2 i 4 od sta, tylko należytości w wysokości $1\frac{1}{2}$, a względnie $3\frac{1}{2}$ od sta.

§. 20.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia; tego samego dnia traci moc obowiązującą rozporządzenie cesarskie z dnia 16. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 158.

§. 21.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrowi skarbu i Ministrowi sprawiedliwości.

Schönbrunn, dnia 18. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 25. czerwca 1901.

Treść: (№ 75. Rozporządzenie w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 18. czerwca 1901, tyczącej się należytości od przeniesienia majątku.

75.

Rozporządzenie Ministrów skarbu i sprawiedliwości z dnia 21. czerwca 1901,

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, tyczącej się należytości od przeniesienia majątku.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, rozporządza się co następuje:

I. Należytości od nieruchomości.

§. 1.

Do zastosowania dobrodziejstwa w myśl końcowego ustępu §. 1go ustawy nie jest potrzebne ujawnienie poprzedniego otwarcia się spadku w księgach gruntowych.

Przewidziany tam okres dwuletni liczyć należy od dnia, w którym nastąpiło poprzednie otwarcie się spadku, aż do dnia następnego otwarcia się spadku, a względnie aż do dnia, w którym następna czynność prawna między żyjącymi przyszła do skutku.

Jeżeli z poprzedniem otwarciem się spadku postąpiono według tych przepisów o należytościach, które istniały, zanim rozporządzenie cesarskie z dnia 16. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 158, weszło w wykonanie, to jest przed 6. października 1899, to także i w tym przypadku wliczyć należy w należytość od następnego przeniesienia ową kwotę, którą według postanowień powołanego rozporządzenia cesarskiego, a względnie ustawy z dnia 18. czerwca 1901, należałoby przypisać od poprzedniego przeniesienia.

§. 2.

Warunki, potrzebne według §. 2 ustawy do uzyskania dobrodziejstw pod l. 1 wzmiankowanych, mianowicie, że przenoszona nieruchomość powinna być budynkiem przez właściciela całkiem lub po części używanym (zamieszkanym), lub realnością do celów rolniczych przeznaczoną i przez właściciela lub jego rodzinę osobiście przy pomocy lub bez pomocy sług lub najemników uprawianą, odnoszą się do dotychczasowego właściciela nieruchomości, a przeto uważa się je za dopełnione, jeżeli oddawca a względnie spadkodawca dotyczącą nieruchomość aż do dnia zawarcia kontraktu, a względnie aż do dnia otwarcia się spadku, w powyższy sposób zamieszkiwał, używał lub uprawiał.

Ziszczenie się warunków w poprzedzającym ustępie ustanowionych potrzebne jest co do oddawcy, a względnie spadkodawcy także wtedy, gdy idzie o uzyskanie dobrodziejstw w myśl §. 2, l. 2 ustawy. Atoli do stosowania tych dobrodziejstw potrzeba nadto jeszcze, żeby także objemca, a względnie dziedzic lub zapisobierca, zamieszkiwał, używał lub uprawiał dotyczącą nieruchomość w sposób wyżej wzmiankowany.

Jeżeli w chwili wymierzania należytości rzecz się ma inaczej, natenczas po bacznem rozważeniu wszystkich okoliczności, mianowicie zaś stosunków stanu i zawodu nabywcy, należy osądzić, czy tenże ma zamiar ową nieruchomość stale zamieszkiwać, używać lub uprawiać, czy nie.

§. 3

Przez wyrażenie „budynek całkiem lub po części używany“, użyte w §. 2 ustawy, rozumieć należy z reguły ciągłe, chociażby tylko częściowe używanie (zamieszkiwanie) budynku.

Przeto dobrodziejstw §. 2 ustawy nie można przyznać w takich przypadkach, gdy właściciel z powodów osobistych tylko przemijająco lub czasowo zamieszkuje budynek, będący przedmiotem przeniesienia, lub takowego używa, naprzykład, gdy budynkiem tym jest willa

Natomiast w razie przeniesienia własności takich budynków, które z powodów gospodarskich tylko czasowo są zamieszkiwane lub używane, naprzykład szałasy, chaty pasterskie w górach, tłokarnie, zastosowanie dobrodziejstw §. 2go ustawy nie jest wykluczone.

§. 4.

Jeżeli przeniesiona nieruchomość jedynie z powodu prowadzonej na niej egzekucyi, z powodu nieletności, kurateli lub innych przynależających stosunków (np. służby wojskowej, choroby itp.) nie może być na razie zamieszkiwana, używana lub uprawiana w sposób w §. 2 ustawy oznaczony, to okoliczność ta nie uchyla zastosowania dobrodziejstw rzeczonego §. 2.

§. 5.

Gdy zachodzi wątpliwość, czy ziszczają się warunki w §. 2 ustawy przepisane, natenczas właściwy urząd wymiaru należytości winien co do stosunków rzeczywistych, od których zawisa przyznanie dobrodziejstw, zasięgnąć z reguły zdania przełożonego gminy, w której leży dotycząca nieruchomość, co jednak nie uwalnia strony od obowiązku udowodnienia okoliczności, uzasadniających uwolnienie od należytości lub zastosowanie jej mniejszego wymiaru.

Jeżeli przełożony gminy odmówi żądanej opinii, lub jeżeli zachodzi wątpliwość co do tej opinii, albo gdy urząd z szczególnych powodów uzna za stosowne zaniechać zasięgania opinii urzędu gminnego, w takim razie można w inny sposób zbadać owe stosunki rzeczywiste, naprzykład przez przesłuchanie mężów zaufanych lub przez zasięgnięcie zdania innych korporacyi na zaufanie zasługujących, naprzykład reprezentacyi powiatowych, stowarzyszeń rolniczych powiatowych itp., albo też władz politycznych.

§. 6.

Dla zapobieżenia dokuczliwości, która mogłaby wynikać z tego, gdyby tylko o nieznaczną kwotę przekroczono stopień wartości, według którego stosownie do §§. 1 i 2 ustawy oznacza się stopę procentową należytości, rozporządza się co następuje:

Należytości, przepisane w §§. 1 i 2 ustawy, wymierzać należy w ten sposób, żeby z wartości nieruchomości, podlegającej wyższej stopie procentowej, nie została po strąceniu należytości mniejsza kwota, jak różnica między najwyższą kwotą wartości najbliższego niższego stopnia a strąconą z niej należytością, według tego ostatniego stopnia przypadającą.

Jeżeli więc naprzykład w razie jakiegoś przeniesienia, do którego się stosuje §. 1, l. 2 ustawy, wartość czyni 20.040 *K*, to należytość dwuprocentowa tej wartości odpowiadająca wynosiłaby 400 *K* 80 *h*. Jednakże z wartości podlegającej tej wyższej dwuprocentowej należytości, nie powinna po strąceniu tej należytości zostać mniejsza kwota niż ta, którąby została z najwyższej wartości najbliższego niższego stopnia, to jest z 20.000 *K* po strąceniu półtoraprocentowej należytości, która od niej przypada, to jest 300 *K*. Zatem należytość wymierzyć należy tylko w tej kwocie, jaką czyni różnica między tą resztą, to jest 19.700 *K*, a wartością 20.040 *K*, to jest w kwocie 340 *K* zamiast w kwocie 400 *K* 80 *h*.

§. 7.

Przy odstępowaniu posiadania domu lub gruntu w myśl końcowego ustępu §. 2 ustawy policzyć należy wartość korzyści, zastrzeżonych dożywotnie na rzecz oddawcy, na rzecz małżonka tego z rodziców, które oddaje, lub na rzecz obojga rodziców niepodzielnie, w pięciokrotnej kwocie rocznego świadczenia.

O ile zastrzeżenia na rzecz rodzeństwa objemcy uczynione są na czas życia jednej tylko osoby lub kilku osób niepodzielnie, wartość ich liczyć należy w pięciokrotnej kwocie rocznego świadczenia, o ile zaś uczynione są dla kilku osób na czas życia każdej z osobna, w pięciokrotnej kwocie świadczenia, przypadającego na każdą osobę.

Co się tyczy liczenia wartości zastrzeżeń, uczynionych na rzecz innych osób, naprzykład na rzecz dzieci rodzeństwa itp., obowiązują bez zmiany postanowienia §. 16 ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50.

Dobrodziejstwa końcowego ustępu §. 2 ustawy nie zawisają od wartości przenoszonej nieruchomości.

§. 8.

Prośby o przyznanie dobrodziejstw w myśl §. 3go ustawy, zaopatrzone w potrzebne dowody w oryginale lub odpisie wierzytelnym, wnosić należy najpóźniej do dni 30 po przyjściu do skutku dotyczącej czynności prawnej, do naczelnej władzy skarbowej pierwszej instancyi (powiatowej dyrekcyi skarbu, urzędu wymiaru należytości, naczelnego Urzędu taksowniczego w Wiedniu), i to albo bezpośrednio albo przez urząd podatkowy (kasę depozytową skarbową lub sądową) tego powiatu, w którym leży przeniesiona realność.

Jeżeli przedmiotem przeniesienia są realności w kilku powiatach leżące, to prośbę o przyznanie rzeczonego dobrodziejstwa wnieść należy do tego urzędu, do którego ma być zrobione doniesienie w celu wymiaru należytości, lub też do władzy skarbowej, której ten urząd podlega.

Prośbę o przyznanie dobrodziejstwa można także z doniesieniem o czynności prawnej w celu wymierzenia należytości połączyć w jedno podanie.

§. 9.

Do podań o dobrodziejstwa w myśl §. 3go ustawy należy załączyć:

1. Wyciąg z księgi publicznej, w której wpisane jest ostatnie przeniesienie gruntu pod budowlę, gdyby zaś tego wpisu nie było, dokument odnoszący się do ostatniego przeniesienia (kontrakt kupna, dekret przysądzenia itd.) lub nakaz płatniczy, wydany na podstawie wymierzenia należytości od tego przeniesienia;

2. decyzyę władzy podatkowej, na mocy której budynkowi nowo postawionemu albo przebudowanemu przyznane zostało czasowe uwolnienie od podatku (§. 3 ustawy);

3. poświadczenie, wydane przez urząd, do którego według istniejących przepisów należy udzielanie pozwolenia na budowę, a zawierające oznaczenie chwili ukończenia budowli, co do której domagano się uwolnienia od podatku i takowe uzyskano;

4. pozwolenie na zamieszkiwanie lub używanie.

Jeżeli w przeciągu 30-dniowego okresu, o którym była wzmianka w §. 8 niniejszego rozporządzenia, nie można się wystarać o załączki powyżej wymienione, to prośbę tymczasowo wnieść należy bez tych załączek.

§. 10.

Do zastosowania dobrodziejstwa w myśl §. 3 ustawy nie jest potrzebne przeprowadzenie ostatniego przeniesienia dotyczącego gruntu pod budowę w księgach gruntowych.

Przewidziane w tymże paragrafie cztero- i sześcioletnie okresy liczyć należy według kalendarza od upływu tego dnia, w którym zaczął istnieć tytuł prawny, ostatnie przeniesienie rzeczonego gruntu uzasadniający, aż do tego dnia włącznie, w którym następująca czynność prawna przyszła do skutku.

§. 11.

Prośby o przyznanie dobrodziejstwa w myśl §. 3 ustawy są stosownie do p. l. 44 *q* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, wolne od stępli.

Środkom dowodowym, w jakie rzeczone prośby mają być zaopatrzone, służy stosownie do §. 11 ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, uwolnienie od stępli załączkowych.

§. 12.

Wydawanie decyzyi co do podań o przyznanie dobrodziejstw w myśl §. 3 ustawy jest rzeczą władz skarbowych pierwszej instancyi.

Do rekursów przeciw takim decyzyom stosują się postanowienia §. 78go ustawy z dnia 9. lutego 1850 i ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28.

§. 13.

Dwie lub więcej osób, które rzecz jakąś niepodzielnie nabywają, uważać należy stosownie do ustępu 6, lit. *b)* uwag wstępnych do taryfy ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, za jedną osobę. Przeto podstawę do zastosowania stóp procentowych §§. 1 i 2, tudzież do uwolnienia w myśl §. 2, l. 1, lit. *a)* ustawy stanowi względem takich nabytków niepodzielnych nie wartość dotyczących części idealnych, lecz wartość nieruchomości przez tych kilka osób wspólnie nabytej.

Natomiast, gdy idzie o przeniesienie kilku nieruchomości na kilka osób mocą tej samej czynności prawnej (dziedziczenie), a każda z tych osób nabywa jednę lub kilka przenoszonych nieruchomości na zupełną własność, za podstawę do uwolnienia od należytości, a względnie do oznaczenia stopy procentowej należytości, służy ta kwota wartości, jaka odpowiada nieruchomościom przez każdą osobę w szczególności nabytym.

§. 14.

Jeżeli przedmiotem przeniesienia są nieoddzielone części jakiejś nieruchomości (części idealne §. 361 p. k. u. c.), to za podstawę wymiaru służy wartość przenoszonych nieoddzielonych części, a nie wartość całej nieruchomości, to jest przy oznaczaniu stopy procentowej w myśl §§. 1 i 2 lub przy stosowaniu uwolnienia w myśl §. 2, l. 1, lit. *a)* ustawy nie uwzględnia się tych części idealnych, które nie mają być przeniesione.

§ 15.

Jeżeli przy przyznaniu jakiejś nieruchomości do spadku należącej, która według ustawy jest niepodzielną (w Tyrolu), uczynione będzie zastrzeżenie późniejszego objęcia tejże przez jednego ze spadkobierców, natenczas we względzie stosowania §. 7 ustawy należy to późniejsze objęcie uważać za równoznaczne z objęciem, jakieby nastąpiło jeszcze przed przyznaniem i nie trzeba poczytywać takowego przy wymierzaniu należytości za nową czynność prawną.

§. 16.

Postanowienie §. 9go ustawy zawiera w sobie zarządzenie, że wymierzanie należytości od nieruchomego majątku spadkowego bez względu na wartość i bez względu na to, czy należytość od nieruchomości ma być uiszczona lub czy takowa stosownie do §. 2, l. 1, lit. *a)* ustawy nie ma być opłacona, należy wyłącznie do władzy skarbowej, i że uiszczanie należytości zapomocą znaczków stęplowych w tych przypadkach bez wyjątku miejsca mieć nie może.

Stosuje się to również wtedy, gdy w spadku znajdują się także ruchomości.

W razie przeniesień z powodu śmierci w przypadkach, w §. 2, l. 1, lit. *a)* ustawy przewidzianych, można zaniechać przedkładania wykazu spadku (§. 46 ustawy o należytościach), jeżeli wartość nieruchomości nie przewyższa 1000 *K*, a zarazem cały czysty majątek, który się przenosi, z doliczeniem części składowych tegoż w §§. 13, 14 i 15 ustawy wzmiankowanych, o których sąd ma wiadomość, nie przewyższa tej wartości 1000 *K*. Zamiast wykazu spadku winien sąd spadkowy urzędowi do wymierzania należytości przeznaczonemu przesłać z powołaniem się na §. 2, l. 1, lit. *a)* ustawy inwentarz spadkowy lub wyjawienie majątku ze skutkiem przysięgi w pierwopisie lub wierzytelnym odpisie, jakoteż dokumenty, dołączone dla udowodnienia pozycyi potrącalnych (§. 57 ustawy o należytościach), i uwiadomić go o przyznaniu spadku. Jeżeli akta sądowe nadesłane są w pierwopisach, urząd winien akta te po wypisaniu z nich szczegółów, które mu do czynności urzędowej są potrzebne, zwrócić niezwłocznie sądowi.

Wyłączna właściwość władzy skarbowej do oznaczania podstaw wymierzenia, jaka jej służy w myśl pierwszego ustępu §. 9 ustawy, zostaje także w przypadkach w powyższym ustępie wzmiankowanych nienaruszoną.

We wszystkich innych przypadkach zachowywać należy z uwzględnieniem §. 18 ustawy istniejące przepisy o składaniu wykazu spadku.

§. 17.

Nawet o takich czynnościach prawnych, co do których rości sobie ktoś w myśl §. 2, l. 1, lit. *a)* ustawy prawo do uwolnienia od należytości, jakim podlegają nieruchomości, należy w celu uznania tego roszczenia uwiadomić urząd do wymierzania należytości przeznaczony.

§. 18.

Postanowienia ustawy z dnia 18. czerwca 1901 nie naruszają uwolnienia od należytości według 106 pozycyi taryfy *B f* ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, i takowe pozostaje w mocy tak co do ruchomego, jak i co do nieruchomego majątku spadkowego.

§. 19.

Według § 10 ustawy przepisy powszechne ustaw o stęplach i należytościach bezpośrednich stosują się także do przeniesień, oznaczonych w §§. 1 aż do 9 ustawy, chyba że takowa przepisuje wyraźnie odstąpienie od tych postanowień powszechnych.

W szczególności więc zachowywać należy co do tych przeniesień:

Przepisy, tyczące się obliczania wartości nieruchomości (§§. 50 i n. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, artykuł III ustawy z dnia 7. czerwca 1881, Dz. u. p. Nr. 49, rozporządzenie z dnia 25. stycznia 1884, Dz. u. p. Nr. 18, rozporządzenie z dnia 23. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 301 i §. 13 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17);

rozporządzenie cesarskie z dnia 19. marca 1853, Dz. u. p. Nr. 53, lecz z wyłączeniem §. 2, punkt 5, tudzież §§. 3, 4 i 5.

§ 20

Przepisy o stałych opłatach stęplowych od dokumentów, tyczących się czynności prawnych, mających na celu przeniesienie własności nieruchomości, stosują się także do przeniesień, oznaczonych w §§. 1 aż do 5 i 7 aż do 9. ustawy.

II. Zabezpieczenie należytości spadkowych.

§. 21.

Jeżeliby w myśl §§. 9 i 10 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, zobowiązanie do uiszczenia należytości miało nastać nie w chwili otwarcia się spadku, lecz dopiero później, to w takim razie odsetki w §. 11 ustawy oznaczone zaczynają się liczyć dopiero od tej późniejszej chwili.

§. 22.

Jeżeli idzie o wypadek, w którym według §. 11 ustawy aż do terminu płatności należytości mają być opłacane procenta po cztery od sta rocznie, a z uiszczeniem należytości zwlekanoby jeszcze i po upływie tego terminu, natenczas stosownie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 6. kwietnia 1856, Dz. u. p. Nr. 50, a względnie ustawy z dnia 23. stycznia 1892, Dz. u. p. Nr. 26, płacone być mają od tej chwili procenta za zwłokę po pięć od sta rocznie.

§. 23.

Postanowienie w drugim ustępie §. 11 zawarte, według którego bieg okresu dwunastomiesięcznego, w pierwszym ustępie tegoż paragrafu ustanowionego, rozpoczyna się na wypadek, gdyby już po przedłożeniu wykazu spadku wyszedł na jaw jakiś majątek spadkowy, o którym przedtem nie wiedziano, dopiero od dnia, w którym o tym majątku otrzymano wiadomość, ma być stosowane także do późniejszego wykrycia jakiegoś majątku spadkowego w tych wypadkach, w których wykaz spadku poprzednio jeszcze nie został przedłożony, bądźto dlatego, że dla braku majątku postępowanie spadkowe nie miało miejsca, bądź też z innej jakiej przyczyny.

§. 24.

Dzień, w którym wykaz spadku został do sądu spadkowego wniesiony (§. 46 ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50), winien tenże sąd ze względu na §. 11 ustawy na tym wykazie dokładnie zaznaczyć, chyba, że wykaz taki wniesiony został jako osobne podanie i jako taki oznaczony już został klauzulą dziennika podawczego, lub też, że wygotowany został za pośrednictwem sądu spadkowego i opatrzony datą spisania.

§. 25.

Jeżeli obowiązany do uiszczenia należytości chce w myśl końcowego ustępu §. 11 ustawy uwolnić się od obowiązku opłacania odsetek, w pierwszym ustępie tego paragrafu przepisanych, przez złożenie tymczasowo pewnej kwoty na rachunek należytości spadkowej, obliczyć się mającej, to winien złożyć tę kwotę w kasie właściwej i dołączyć do niej deklaracyę złożenia, wygotowaną w dwóch egzemplarzach według następującego wzoru:

„Na zasadzie końcowego ustępu §. 11 ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, składa podpisa-ny/na na rachunek obliczyć się mającej należytości od spadku po zmarł-ym/ej dnia . . . . .

. . . . . .

w . . . . . .

kwotę . . *K* . . *h*, wyraźnie . . . . . .

. . . . . Koron . . . . . halerzy.

. . . . . dnia . . . . . .

N. N.“

§. 26.

Co się tyczy wniosku na odebranie przysięgi wyjawienia przez sąd (§. 12 ustawy), zarządza się, co następuje:

Jeżeli władza skarbowa powątpiewa w pewnym wypadku o prawdziwości i dokładności wykazu majątku spadkowego, a wypadek ten nie nadaje się do wytoczenia postępowania skarbowo-karnego, w takim razie winna ona wszelkie okoliczności, które za niedokładnością albo nieprawdziwością przemawiają, szczegółowo i sumiennie zbadać, a dopiero, gdyby okoliczności te w niezawodny sposób powątpiewanie uzasadniały, złożyć przełożonej władzy skarbowej relacyę, zawierającą dokładne przedstawienie dotyczącego wypadku, w celu wyjednania u Ministra skarbu pozwolenia na wniosek odebrania przysięgi.

Jeżeli krajowa władza skarbowa po starannem zbadaniu stanu rzeczy uzna za stosowne przychylić się do wniosku władzy niższej, to w takim razie wniosek ten z dołączeniem stosownie uzasadnionego sprawozdania winna przełożyć Ministrowi skarbu.

Jeżeli krajowa władza skarbowa na podstawie wniesionego do niej rekursu albo na podstawie jakichś innych spostrzeżeń, zrobionych przy wykonywaniu służącego jej prawa nadzoru, nabędzie przeświadczenia, że zachodzi wypadek, w którym według §. 12 ustawy odebrana ma być przysięga, to w takim razie winna ona i ze swej strony powyższych postanowień w stosowny sposób przestrzegać.

§. 27.

Przy układaniu roty przysięgi manifestacyjnej, które według §. 12, ustęp 4 ustawy, jest rzeczą sądu spadkowego, winien tenże baczyć na to, aby w tej rocie stosownie do zachodzących w danym wypadku okoliczności wymienione były w sposób dostatecznie zrozumiały te składowe części majątku, a względnie te kategorye albo grupy składowych części majątku lub też poszczególne przedmioty, co do których zachodzi podejrzenie, że wykazane zostały niezgodnie z prawdą albo niezupełnie, tudzież aby w niej zawarte było odpowiednio sformułowane powołanie się na wykaz majątkowy, o którego nieprawdziwość albo niedokładność chodzi, a według okoliczności także powołanie się na osobne doniesienie, zrobione według §. 18 ustawy,

tudzież na doniesienia dodatkowe (sprostowania), jakie może miały miejsce.

Rota przysięgi ma tedy brzmieć naprzykład, jak następuje:

„Przysięgam szczerze Bogu Wszechmogącemu i Wszechwiedzącemu, że co się tyczy majątku zmarłego dnia . . . . . N. N., o którym zrobiłem doniesienie (osobiście, przez mego zastępcę) w wykazie spadku z dnia . . . . . tudzież w dodatkowem uwiadomieniu (sprostowaniu) z dnia . . . . . z papierów wartościwych (zalegających wierzytelności, kosztowności, gotówki itd.) niczego świadomie nie zataiłem.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

§. 28.

Uczynienie wniosku na przeprowadzenie dowodu sądowego w myśl §. 16 ustawy jest rzeczą naczelnych władz skarbowych pierwszej instancyi (powiatowej dyrekcyi skarbu, urzędu wymiaru należytości, głównego Urzędu taksowniczego w Wiedniu.

Do postępowania przy przeprowadzaniu dowodu, osobliwie do wypadków, w których przesłuchanie pod przysięgą nie może być dopuszczone, tudzież do należytości świadków, mają być stosowane w odpowiedni sposób odnośne postanowienia ustawy o postępowaniu cywilno-sądowem.

Ocenienie wyników przeprowadzonego dowodu jest rzeczą władzy skarbowej, której nie wiążą przy tem żadne bliżej określone prawidła dowodowe.

Władza skarbowa winna tedy wynik całej rozprawy i postępowania dowodowego starannie rozważyć i na podstawie tego osądzić, czy pewną okoliczność można uważać za prawdziwą lub wiarygodną, czy nie.

W szczególności ma ona także rozstrzygać, o ile na osądzenie sprawy wpływa ta okoliczność, że strona na pewne pytania, które jej przy przesłuchaniu sądowem zadawano, wzbraniała się udzielić odpowiedzi.

Okoliczności i względy, które na przekonanie władzy skarbowej stanowczo wpłynęły, mają być w uzasadnieniu rozstrzygnięcia przytoczone.

III. Postanowienia przejściowe i końcowe.

§. 29.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 16. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 158, tudzież rozporządzenie z dnia 2. września 1899, Dz. u. p. Nr. 171, wydane w przedmiocie wykonania tego rozporządzenia cesarskiego, tracą od dnia ogłoszenia ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, moc obowiązującą, atoli do przeniesień majątku, jakie nastąpiły przed rzeczonym dniem, mają być jeszcze stosowane.

Wyjątki w tym względzie stanowią:

1. Przysięga wyjawienia (§. 11 rozporządzenia cesarskiego), do której we wszystkich przypadkach stosowane być mają postanowienia §. 12 ustawy i §§. 26 i 27 niniejszego rozporządzenia.

2. Wypadki, w których idzie o wiarygodne stwierdzenie, przewidziane w §. 14 rozporządzenia cesarskiego, a do których można stosować postanowienia §. 16 ustawy i §. 28 niniejszego rozporządzenia.

§. 30.

Dobrodziejstwa w myśl §. 3 ustawy będą stosowane pod warunkami tamże przewidzianymi do takich przeniesień budynków, które nastąpiły na podstawie czynności prawnych, przywiedzionych do skutku już po wejściu ustawy w wykonanie.

Czynności prawne, które już dawniej przyszły do skutku, podlegają tylko tym postanowieniom, jakie miały moc obowiązującą w tym czasie, w którym nastąpiło ich uskutecznienie.

§. 31

Jeżeli idzie o spadek, którego otwarcie się nastąpiło jeszcze przed chwilą wejścia ustawy w wykonanie, a odsetki w §. 10 rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. sierpnia 1899 ustanowione w rzeczonej chwili jeszcze się liczyć nie zaczęły, to w takim razie odsetki czteroprocentowe, w §. 11 ustawy przewidziane, liczyć należy dopiero z nastaniem tej chwili, w której od dnia otwarcia się spadku upłynie okres dwunastomiesięczny, a względnie od tej późniejszej chwili, o której jest wzmianka w drugim ustępie §. 11 ustawy, i to aż do dnia płatności należytości.

Jeżeli natomiast odsetki w §. 10 rozporządzenia cesarskiego przewidziane w chwili wejścia ustawy w wykonanie już się liczyć zaczęły, jednak okres dwunastomiesięczny w pierwszym ustępie §. 11go ustanowiony w tej chwili jeszcze nie upłynął, to w takim razie w liczeniu odsetek, które aż do tej pory mają być obrachowane po 5 od sta, następuje w tej chwili przerwa. Skoro zaś rzeczony okres dwunastomiesięczny upłynie, to od tej chwili należy nadal aż do dnia płatności należytości liczyć odsetki czteroprocentowe w §. 11 przewidziane.

Jeżeli wreszcie w chwili wejścia ustawy w wykonanie odsetki w §. 10 rozporządzenia cesarskiego ustanowione już się liczyć zaczęły, a okres dwunastomiesięczny, w pierwszym ustępie §. 11 ustawy

przepisany również już upłynął, natenczas od tej chwili obliczać należy odsetki stosownie do §. 11 ustawy nie po pięć od sta, lecz tylko po cztery od sta, a to aż do chwili płatności należytości (§. 60 ustawy z dnia 9. lutego 1850).

§. 32.

Ze względu na rzeczową rękojmię w §. 72 ustawy z dnia 9. lutego 1850 ustanowioną, poruczą się władzom i urzędom, do których należy przymusowe ściąganie należytości od przeniesienia nieruchomości (łącznie z 1-, 4- albo 8-procentową należytością od zbogacenia się, jaka może w danym przypadku stosunkowo do wartości przeniesionych nieruchomości wypadnie), aby na wypadek, gdyby zapłaty w ciągu trzydziestodniowego terminu nie uiszczono, zarządziły po upływie tego terminu niezwłocznie i bez wyjątku hipoteczne zabezpieczenie tych należytości razem z opłatami ubocznemi.

§. 33.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie jednocześnie z ustawą z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74.

Böhm r. w. **Spens** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 25. czerwca 1901.

Treść: (№ 76 i 77.) 76. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu na kilku liniach sieci kolei małych na obszarze królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin przyległych. — 77. Obwieszczenie o zmianie w gronie koncesyonaryuszów kolei lokalnej Tersznice—Wildstein—Schönbach. — Sprostowanie.

76.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. czerwca 1901,

o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu na kilku liniach sieci kolei małych na obszarze królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin przyległych.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin skończenia i otwarcia sieci kolei małych na obszarze królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin przyległych, ustanowiony w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 10. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 90, przedłużony został co do niżej wymienionych linii, jak następuje:

a) co do linii od ulicy Choteka do ogrodu na Letniem;

b) co do linii od miejsca, gdzie kolej okalająca Praga—Żyżków—Winohrady królewskie przecina gościniec skarbowy Czarnokostelecki, do cmentarzy miasta Winohradów królewskich;

c) co do linii od ulicy Choteka do ulicy Kinskiego i od dworca kolei zachodniej do „Czerwonego ogrodu“ w Smichowie;

d) co do linii od Małej Strony do Żyżkowa i

e) co do linii od Teatru narodowego do ulicy Krzyżownickiej — aż do 10. maja 1902, zaś co do szlaku częściowego od Werszowic na Nusle do Wyszehradu aż do 10. maja 1904.

Wittek r. w.

77.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 13. czerwca 1901,

o zmianie w gronie koncesyonaryuszów kolei lokalnej Tersznice—Wildstein—Schönbach.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia dane zostało pozwolenie, żeby dotychczasowy burmistrz gminy Schönbachu Karol Habermann wystąpił z grona koncesyonaryuszów kolei lokalnej Tersznice—Wildstein—Schönbach, będącej przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 16. października 1897, Dz. u. p. Nr. 246, i żeby na jego miejsce wstąpił jako współkoncesyonaryusz rzeczonej kolei lokalnej teraźniejszy burmistrz tejże gminy, Andrzej Schuster.

Wittek r. w.

Sprostowanie.

W rozporządzeniu Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, handlu, rolnictwa i kolei żelaznych z dnia 23. stycznia 1901, Dz. u. p. Nr. 12, tyczącem się obrotu olejami ziemnymi, na stronie 10, §. 7, ostatni ustęp, w 3. i 4. wierszu z góry, zamiast: „(numer taryfy 119 *a* i *b*)“, powinno być: „(numer taryfy 119)“.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 28. czerwca 1901.

Treść: № 78. Ustawa, tycząca się dalszego pobierania podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwa w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1901.

78.

Ustawa z dnia 23. czerwca 1901,

tycząca się dalszego pobierania podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwa w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1901.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1901 podatków bezpośrednich i opłat pośrednich według istniejących przepisów.

§. 2.

Wydatki pokrywane być mają w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1901 w miarę potrzeby na rachunek dotacyi, które wyznaczone będą ustawą skarbową na rok 1901.

§. 3.

Na pokrycie tych kapitałów ogólnego długu państwa, które mają być spłacone w ciągu roku 1901, można puścić w obieg stosownie do §. 2go ustawy z dnia 24. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1868, obligacye niezwrotnego jednorakiego długu państwa, utworzonego na mocy ustawy z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66, a to w takiej kwocie, jakiej według preliminarza państwa na spłatę rzeczonych kapitałów jeszcze potrzeba.

Przeto wygotować należy niezwłocznie i wydać Ministrowi skarbu obligacye długu, niosącego odsetki w monecie papierowej, w kwocie 10,671.170 zł. (21,342.340 *K*) i długu, niosącego odsetki w srebrze, w kwocie 1,443.950 zł. (2,887.900 *K*).

§. 4.

Dotacye (kwoty) poniżej wyszczególnione mogą być używane jeszcze aż do końca grudnia 1901; o ile zaś te dotacye (kwoty) nie zostaną wyczerpane do końca roku 1900, postępować z niemi należy tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu na rok 1901.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

1. Kwota ryczałtowa rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 1, §. 1 na pokrycie kosztów z powodu prac przygotowawczych do ustawowego urządzenia ubezpieczenia budynków od pożaru, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99, aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest . . . 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 2, §. 1, jako przemijający nadzwyczajny wydatek administracyi politycznej w Austryi poniżej Anizy na ryczałtowe urzędowe: Koszta jednorazowe pierwszego urządzenia starostwa nowo ustanowić się mającego,

to jest . . 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

3. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w tytule 3, §. 5, celem wybudowania nowego domu na pomieszczenie c. k. komisaryatu policyi i należącego do niego oddziału straży bezpieczeństwa w Praterze,

to jest 138.000 zł. czyli 276.000 *K*

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 3, l. 3, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Salzachu pomiędzy Oberndorfem a Laufenem,

to jest 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 3, l. 2, na ten sam cel, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99, aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 4, l. 3, celem wybudowania nowego mostu Bierwirtbrücke na połączoną alt-ausseńską i grundlseeńską Truną w Ausse, na szlaku gościńca solnego, kilometer $114^{8}/_{10}$, to jest . . . . . 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tylule 5, §. 4, l. 7 na odbudowanie drewnianego mostu jarzmowego na rzece Murze w Frohnleiten na szlaku gościńca wiedeńskiego, kilometr $28^{4}/_{8}$, to jest . . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 4, l. 4 na ten sam cel, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 4, l. 2 na odbudowanie przepustu stuttenbaskiego na szlaku gościńca St. Gotardzkiego, kilometr $3^{2}/_{6}$, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona.

to jest 8.100 zł. czyli 16.200 *K*

10. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w tytule 5, §. 5, l. 5 jako dodatek skarbowy na ujęcie potoku grafendorfskiego,

to jest 2.500 zł. czyli 5.000 *K*

11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 5, l. 6, celem wybudowania dwóch mostów z wierzchem żelaznym w Malitnie na szlaku gościńca goryckiego,

to jest 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi jezdnej od Bersecza do stacyi żeglugi parowej tejże nazwy,

to jest 1.500 zł. czyli 3.000 *K*

13. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 2, jako dodatek skarbowy na budowę mostu na rzece granicznej Judrio pod Mernikiem,

to jest 1.500 zł. czyli 3.000 *K*

14. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 3, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Ljaku.

to jest 8.000 zł. czyli 16.000 *K*

15. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 4, jako dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Judrią,

to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

16. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 6 na postawienie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Soczy pod Gorycyą na szlaku gościńca podgórskiego,

to jest 70.000 zł. czyli 140.000 *K*

17. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 6 na ten sam cel, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

18. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 8, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi powiatowej Staroselo-Breginje z odnogą do Logje, tudzież na zabezpieczenie drogi powiatowej od gościńca karyntyjskiego do Tolminu prowadzącej, w części leżącej na lewym brzegu Soczy przy moście na tej rzece i na naprawienie drogi w dolinie Baczy między Grochowem a Hudajużną.

to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

19. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 8 na ten sam cel, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

20. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 9 na naprawienie gościńca karyntyjskiego między Deszklą a Rodeżem (naprawa II), kilometr 75·8 aż do 76·52.
to jest 4.600 zł. czyli 9.200 *K*

21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 10 jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Branicy,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

22. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 11 na przerobienie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2.
to jest 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

23. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 13, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi na lewym brzegu rzeki Soczy od Kanału aż do strumienia Vogersceg
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

24. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 13, do tego samego celu, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

25. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 6, na tenże sam cel wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

26. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 16, jako dodatek skarbowy na częściowe uregulowanie rzek Soczy i Torre, to jest . . . . 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

27. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 15, na tenże sam cel wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

28. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 9 na ten sam cel wyznaczona, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie . 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

29. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 17, na urządzenie gościńca w dolinie Idryi od Usznika pod Czeginiem przy gościńcu karyntyjskim przez Św. Łucyę i Żelin aż do górnej Idryi w Krainie,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

30. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 18, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, to jest w części od Hudajużny przez Podbrdo aż do granicy krajowej krainskiej,
to jest 18.000 zł. czyli 36.000 *K*

31. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 2 jako dodatek skarbowy na przywrócenie dróg gminnych w Roczyni, uszkodzonych przez wypadki żywiołowe, a w szczególności na odbudowanie i poprawę drogi od Roczyni do Kambreski, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

32. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 3, jako dodatek skarbowy na naprawienie drogi powiatowej Reifenberg-Komen w części nad potokiem raonjackim, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . 4.000 zł. czyli 8.000 *K*

33. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898, w tytule 5, §. 7, l. 4, jako dodatek skarbowy na zasklepienie wąwozu Tomińska-Klamm, tudzież na naprawienie drogi przed tem zasklepieniem i za niem, w części od St. Peter aż do Cadra, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . 4.000 zł. czyli 8.000 *K*

34. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 7, l. 5, jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu żelaznego na rzece Torre na szlaku drogi konkurencyjnej od Vilesse do Rudy prowadzącej wyznaczona, a rozporządzeniem cesar-

skiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . . . . . 23.500 zł. czyli 47.000 *K*

35. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 1, na odbudowę mostu sklepionego na rzece Sarce w miejscowości „Ponte Pia", kilometr 32·21 gościńca judykaryjskiego, to jest 7.000 zł. czyli 14.000 *K*

36. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 2, na poprawienie gościńca judykaryjskiego i przecinającej ten gościniec Rio-Carbonare, kilometr 70 aż do 71, to jest 7.500 zł. czyli 15.000 *K*

37. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 3, na poprawienie szlaku przejazdowego w miejscowości Cavareno, kilometr 32·6 aż do 33·25 lewego gościńca Nonsthalskiego, to jest . . 6.500 zł. czyli 13.000 *K*

38. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 12, na poprawienie gościńca vintschgauskiego w miejscowości Gries, kilometr 2·2 aż do 2·8, to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

39. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 13, na przerobienie gościńca judykaryjskiego koło Tione (dział Brewine) kilometr 44·0 dż do 44·4, to jest 14.000 zł. czyli 28.000 *K*

40. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 16, na nabycie gruntu, budowę stajni i wyporządzenie schroniska na Franzenshöhe na szlaku gościńca stilfserjoskiego, to jest 6.000 zł. czyli 12.000 *K*

41. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 17 na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym przez potok Cismone pod S. Silvestro, kilometr 88 gościńca primierskiego, to jest . 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

42. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 21, na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Adydze pod Latsch i na potrzebną przy tem poprawę drogi, kilometr 54·1 aż do 54·3 gościńca vintschgauskiego, to jest . 25.300 zł. czyli 50.600 *K*

43. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 25 celem przerobienia gościńca salzburskiego na górze Melleker, to jest 8.000 zł. czyli 16.000 *K*

44. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 26, na poprawienie gościńca włoskiego pod Röthele w kilometrze 103·0 aż do 103·4, pol. powiat Bozen, to jest 5.200 zł. czyli 10.400 *K*

45. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 28, na przerobienie części drogi „alla Pongajola" i postawienie nowego mostu z murowanymi przyczołkami i wierzchem żelaznym na Rivo-Pongajola, kilometr 12·2 aż do 13·0 lewego gościńca nonsthalskiego wyznaczona, w sumie . . . . . 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

46. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 na rok 1898 w tytule 5, §. 8, l. 16, na tenże sam cel wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie . 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

47. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 8, l. 6, na tenże sam cel wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

48. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 31, na postawianie nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Inn i poprawienie dobiegających części dróg pod Pontlatzem u kilometra 144·34 gościńca vintschgauskiego, to jest . . 34.280 zł. czyli 68.560 *K*

49. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 8, l. 13, na przerobienie a względnie odbudowanie lewego gościńca nonsthalskiego od mostu Romedio aż do osady Sanzeno w kilometrze 24·1 aż do 24·5, tudzież między Dermullo a Sanzeno w kilometrze 23·2 aż do 23·6, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . 11.850 zł czyli 23.700 *K*

50. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 8, l. 17, na podwyższenie i przerobienie gościńca włoskiego poniżej Branzollu, w kilometrze 136·4 aż do 137·2, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . . . 8.000 zł. czyli 16.000 *K*

51. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 9, l. 2, na odbudowanie gościńca wodniańsko-pilzeńsko-kraślickiego między Koszutką a Pilznią, kilometr 104·500 aż do 107·300, to jest . . . 31.800 zł. czyli 63.600 *K*

52. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 9, l. 12, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Weltawie pod Weltrusem na szlaku gościńca weltruskiego,
to jest 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

53. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 11, l. 1, na wybudowanie połączenia drogowego od granicy krajowej morawsko-śląskiej przez Dobischwald do Oder,
to jest 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

54. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §, 13, l. 1, jako dodatek skarbowy na regulacyę rzeki Suczawy pod Ickanami,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

55. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 14, l. 1, na budowę wierzchu żelaznego u mostu na rzece Cetyni pod Blatem, na szlaku drogi konkurencyjnej poljickiej,
to jest 16.600 zł. czyli 33.200 *K*

56. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 14, l. 2, na budowę drogi jezdnej od Gjurica przez Morinje do Rizanu,
to jest 22.000 zł. czyli 44.000 *K*

57. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 14, l. 4 na poprawę i rozszerzenie drogi skarbowej konnej od Rizanu przez Perasto, Orahovac i Dobrotę aż do Kotoru,
to jest 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

58. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 14, l. 6, na wybudowanie drogi jezdnej, którąby służyła za uzupełnienie gościńca śródziemnego wzdłuż brzegów zatoki Ombli pod Grużewem,
to jest 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

59. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 14, l. 8 na poprawienie i rozszerzenie drogi konnej od Beszicza przez Kastelastwę i Sutomorje-Spica aż do rzeczki granicznej Zeljeznicy, to jest . . 16.000 zł. czyli 32.000 *K*

60. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 14, l. 9, na wybudowanie drogi jezdnej od Sestanowacza aż do Mustapicza (Madunicza) pod Lowreczem,
to jest 14.000 zł. czyli 28.000 *K*

61. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 14, l. 13, na rozszerzenie i naprawienie części gościńca Lepetano—Stoliv dolny, celem uzupełnienia szlaku Lepetano—Stoliv—Pezań—Mula aż pod Kotor,
to jest 16.400 zł. czyli 32.800 *K*

62. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 w tytule 5, §. 14, l. 2 przewidziana na rok 1898 jako dodatek skarbowy na budowę mostu kamiennego na rzece Cetynie pod Podgradiem, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 12.000 zł. czyli 24.000 *K*

63. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 1, l. 1, na wyporządzenie w laxenburskim obszarze odwodnienia jazu Kehrwand tamże położonego, tudzież na poprawienie strumieni Kehrwand i Frauenbach,
to jest 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

64. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 2, l. 2 na budowle wodne w rzece Innie,
to jest 95.000 zł. czyli 190.000 *K*

65. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 2, l. 2, na regulacyą Dunaju koło Struden wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona
w sumie 50.000 zł czyli 100.000 *K*

66. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 6, §. 2, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie . 40.000 zł. czyli 80.000 *K*

67. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 6, §. 7, l. 1, na budowle korrekcyjne na rzece Innie, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

68. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 8, l. 1 na regulacyę Wełtawy, to jest . . 70.000 zł. czyli 140.000 *K*

69. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, §. 8, l. 1, na ten sam ceł wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 420.000 zł. czyli 840.000 *K*

70. Dotacya ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 6, §. 8, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie 420.000 zł. czyli 840.000 *K*

71. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 8, l. 2 na regulacyę Łaby, to jest . . . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

72. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 6, §. 8, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

73. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 8, l. 3 na kupno łodzi motorowej dla funkcyonaryuszów nadzoru rzecznego w Ustiu n. Ł. i w Breznicach,
to jest 8.000 zł. czyli 16.000 *K*

74. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 8, l. 4, jako dodatek skarbowy na roboty przygotowawcze do kanalizacyi Małej Łaby od Melnika do Królowej Hradca wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

75. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 11, l. 6 na budowle na Prucie, to jest . . 25.000 zł. czyli 50.000 *K*

76. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 11, l. 13 na kupno bagiera parowego i remorkiera parowego do czyszczenia Dniestru,
to jest 40.000 zł. czyli 80.000 *K*

77. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237. przewidziana na rok 1898 w tytule 6, §. 11. l. 13 na ten sam cel, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . 40.000 zł. czyli 80.000 *K*

78. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 13, l. 1, jako dodatek skarbowy na pokrycie kosztów osuszenia bagien w Stonie Wielkim w celach uzdrowotnienia,
to jest 6.630 zł. czyli 13.260 *K*

79. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 13, l. 2, jako dodatek skarbowy na pokrycie kosztów osuszenia bagien przy ujściu rzeki Jadro pod Saloną,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

80. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 6, §. 13 na ten sam cel, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

81. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 13, na tenże sam cel wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

82. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 1, na przybudowek do domu urzędowego skarbowego w Ober-Hollabrunn, to jest . . . . 32.430 zł. czyli 64.860 *K*

83. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 3, na budowę domu urzędowego w Lonczu,
to jest 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

84. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 4, na budowę domu dla Rządu w Lublanie,

to jest 48.000 zł. czyli 96.000 *K*

85. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 5, l. 1 na budowę domu dla namiestnictwa w Tryeście,

to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

86. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 7, §. 4 na ten sam cel, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona to jest . . . 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

87. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 6, l. 3, na budowę domu urzędowego w Cieplicach,

to jest 34.235 zł. czyli 68.470 *K*

88. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 7, §. 5, l. 4 na ten sam cel, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

89. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 7, l. 1 na przybudowek do domu namiestnictwa we Lwowie,

to jest 72.500 zł. czyli 145.000 *K*

90. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 7, l. 2 na budowę domu urzędowego w Krakowie,

to jest 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

91. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 7, §. 7, l. 2, na ten sam cel, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . 92.000 zł. czyli 184.000 *K*

92. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7. §. 8. na budowę domu urzędowego w Storożyńcu,

to jest 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

93. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II, przewidziana na rok 1899 pod l. 1, na urządzenie przystani dla tratew na Wełtawie i Łabie,

to jest 400.000 zł. czyli 800.000 *K*

94. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w załączce II, pod l. 5 na budowę domu urzędowego w Krakowie wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona

w sumie 200.000 zł. czyli 400.000 *K*

B. W etacie Ministerstwa obrony krajowej.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II, przewidziana na rok 1899 pod l. 1 na koszta budowy koszar dla piechoty w Sinju,

to jest 140.000 zł. czyli 280.000 *K*

2. Kwota tem samem rozporządzeniem, załączka II. przewidziana na rok 1899, pod l. 2 na budowę i kupno gruntu pod koszary dla jazdy w Rzeszowie, tudzież na kupno gruntów pod koszary dla piechoty, wybudować się mające w Rzeszowie, Jarosławiu i Stryju,

to jest 262.194 zł. czyli 524.388 *K*

C. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899. Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 2 na budowle i kupno realności dla pomieszczenia Akademii sztuk w Pradze, to jest . . . . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 10, §. 5, na przyozdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim wyznaczona jako 3. rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie . . . 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 4. rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona

w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

4. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 5. rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona

w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel

wyznaczona jako 6. rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 5, na subwencye i dotacye, to jest . . . . . 9.100 zł. czyli 18.200 *K*

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, jako 1. rata na restauracyę kościoła Franciszkańskiego w Salzburgu, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacye dla Salzburga,
to jest 29.000 zł. czyli 58.000 *K*

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacye dla Tyrolu, to jest . 2.300 zł. czyli 4.600 *K*

10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restauracyę budynków kościelnych w Neubergu wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona
w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

11. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restauracyę kościoła parafialnego w Neubergu wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona
w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28 grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel jako 2. rata, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

13. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restauracyę pałacu rektoratu w Dubrowniku jako 1. rata wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . . . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

14. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel jako 2. rata, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

15. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacye dla Dalmacyi,
to jest 41.970 zł. czyli 83.940 *K*

16. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restauracyę kaplicy zwierciadlanej w Klementinum w Pradze wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . . . . 500 zł. czyli 1.000 *K*

17. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restauracyę kaplicy zwierciadlanej w Klementinum w Pradze wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . . 1.200 zł. czyli 2.400 *K*

18. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restauracyę fresek w kaplicy św. Barbary klasztoru Franciszkańskiego w Pilzni wyznaczona jako 1. rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 1.000 zł. czyli 2.000 *K*

19. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restauracyę kaplicy włoskiej w Pradze wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona
w sumie 1.000 zł. czyli 2.000 *K*

20. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restauracyę kościoła Św. Wacława w Pradze wyznaczona jako 1. rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . . 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, na restauracyę facyaty ratusza w Prachatycach, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 1.000 zł. czyli 2.000 *K*

22. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, jako 2. rata na roboty przygotowawcze w celu restauracyi kościoła Św. Jerzego na Hradczynie w Pradze, rozporządzeniem

cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 4.000 zł. czyli 8.000 *K*

23. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacye dla Czech, to jest 45.800 zł. czyli 91.600 *K*

24. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 10, §. 7, na restauracyę budynku zamkowego w Rzeszowie wyznaczona jako 1. rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . . . 2.700 zł. czyli 5.400 *K*

25. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 2.700 zł. czyli 5.400 *K*

26. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, jako 2. rata na restauracyę kościoła klasztornego w Leżajsku, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . . . 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

27. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacye dla Galicyi, to jest 27.600 zł. czyli 55.200 *K*

28. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 12, §. 1, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież większe restauracye budynków w Dolnej Austryi,
to jest 30.856 zł. czyli 61.712 *K*

29. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 12, §. 12, na nowe budowle, dobudowania i przebudowania, tudzież większe restauracye budynków w Dalmacyi,
to jest 86.160 zł. czyli 172.320 *K*

30. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 12, §. 12, jako zasiłek na budowle dla Dalmacyi,
to jest 500 zł. czyli 1.000 *K*

31. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 12, §. 13, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież większe restauracye budynków w Czechach,
to jest 83.315 zł. czyli 166.630 *K*

32. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 11, §. 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież na ceny kupna w Morawii, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 91.610 zł. czyli 183.220 *K*

33. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 12, §. 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież kupno realności w Morawii,
to jest 101.480 zł. czyli 202.960 *K*

34. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 12, §. 18, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież większe restauracye budynków na Bukowinie,
to jest 6.770 zł. czyli 13.540 *K*

35. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 12, §. 2, na restauracyę kościoła Maria am Gestade w Wiedniu wyznaczona jako 10. rata, a rozporządzeniem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie . . . . 13.600 zł. czyli 27.200 *K*

36. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 12, §. 2, na tenże sam cel jako 11. i ostatnia rata, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 6.000 zł. czyli 12.000 *K*

37. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w tytule 13, § 2, na budowle w Austryi poniżej Anizy, to jest . 18.837 zł. czyli 37.674 *K*

38. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 12. §. 2, na rozpoczęcie budowy dzwonicy przy kościele katedralnym w Szybeniku jako 1. rata wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona
w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

39. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 12, §. 2, jako 1. rata na restauracyę kościoła katedralnego w Kotorze, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . . . 4.000 zł. czyli 8.000 *K*

40. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 13, §. 2, na budowle w Dalmacyi, to jest . . . . . 4.567 zł. czyli 9.134 *K*

41. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 13, §. 2, na budowle w Czechach, to jest . . . . 14.532 zł. czyli 29.064 *K*

42. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacyi, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . . . 12.730 zł. czyli 25.460 *K*

43. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 15, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacyi,
to jest 48.030 zł. czyli 96.060 *K*

44. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 15, §. 1, na kupienie, postawienie i urządzenie dalekowidu astrofotograficznego dla obserwatoryum uniwersyteckiego w Wiedniu jako 2. i ostatnia rata wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

45. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 2, na budowle i kupno realności, celem wystawienia dalszych budynków instytutowych dla uniwersytetu innsbruckiego, 2. rata,
to jest 60.000 zł. czyli 120.000 *K*

46. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 3, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu gradeckiego, to jest . . 33.750 zł. czyli 67.500 *K*

47. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 4, na naprawki i przyrządzenia w budynkach uniwersytetu niemieckiego w Pradze, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 20.000 zl. czyli 40.000 *K*

48. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, § 4, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe uniwersytetu niemieckiego w Pradze,
to jest 9.848 zł. czyli 19.696 *K*

49. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 4, na raty ryczałtowe uniwersytetu niemieckiego w Pradze,
to jest 492 zł. czyli 984 *K*

50. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 4, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu czeskiego w Pradze,
to jest 18.055 zł. czyli 36.110 *K*

51. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, § 4, na koszta administracyjne uniwersytetu czeskiego w Pradze,
to jest 7.480 zł. czyli 14.960 *K*

52. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §, 4 na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe, stanowiące wspólny wydatek uniwerstetów praskich,
to jest 177.200 zł. czyli 354.400 *K*

53. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 5 na wyposażenie naukowe i urządzenie wewnętrzne instytutów i kliniki wydziału medycznego uniwersytetu lwowskiego, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . 55.000 zł. czyli 110.000 *K*

54. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 5, na budowle i kupno realności celem dobudowania pawilonu do głównego budynku uniwersyteckiego lwowskiego, mianowicie na pomieszczenie biblioteki uniwersyteckiej, 1. rata, to jest . . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

55. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 5 na budowle i kupno realności celem naby ia gruntu dla rozszerzenia głównego budynku uniwersytetu lwowskiego 2. i ostatnia rata, to jest . . 6.200 zł. czyli 12.400 *K*

56. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. czerwca 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 5, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu lwowskiego, to jest . . 7.500 zł. czyli 15.000 *K*

57. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 6, na budowę nowego domu dla

instytutu patologiczno-anatomicznego uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 6. i ostatnia rata a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie . 25.000 zł. czyli 50.000 *K*

58. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 6, na postawienie cieplarni w ogrodzie botanicznym uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 2. i ostatnia rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 1.500 zł. czyli 3.000 *K*

59. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 6, na sprawienie sprzętów dla *collegium novum* uniwersytetu krakowskiego wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona
w sumie 318 zł. czyli 636 *K*

60. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 wyznaczona na rok 1898 w tytule 15, §. 6, jako 2. rata na budowę nowej kliniki okulistycznej w Krakowie, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . . 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

61. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 6, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu krakowskiego, to jest . 13.771 zł. czyli 27.542 *K*

62. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 13, na postawienie ptaszarni ogrodowej do celów katedry zoologii w szkole głównej technicznej w Grazu, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca czerwca 1900 przedłużona, to jest . . . . . 300 zł. czyli 600 *K*

63. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 14 na budowle i kupno realności w celu wybudowania pracowni fotograficznej i fotochemicznej dla szkoły głównej technicznej czeskiej w Pradze,
to jest 5.700 zł. czyli 11.400 *K*

64. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16. §. 14, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla szkoły głównej technicznej czeskiej w Pradze,
to jest 5.245 zł. czyli 10.490 *K*

65. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 15, na wykłady o klimatologii i meteorologii w szkole głównej technicznej w Bernie, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 500 zł. czyli 1.000 *K*

66. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 15, na budowle i kupno realności w celu wyporządzenia budynku szkoły głównej technicznej niemieckiej w Bernie, 3. i ostatnia rata, to jest . . . 87.000 zł. czyli 174.000 *K*

67. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 15, na założenie szkoły głównej technicznej czeskiej w Bernie, wydatek ryczałtowy, to jest . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

68. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 16, na subwencye i dotacye dla szkoły głównej technicznej we Lwowie,
to jest 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

69. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. rata na budowę nowego domu z urządzeniem wewnętrznem dla gimnazyum rządowego w Wiedniu, dzielnica II, Cirkusgasse, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 130.000 zł. czyli 260.000 *K*

70. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia gimnazyum rządowego w Wiedniu, II, Cirkusgasse, 3. i ostatnia rata,
to jest 2.000 zł. czyli 4.000 *K*

71. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Austryi poniżej Anizy, to jest . . . . 37.815 zł. czyli 75.630 *K*

72. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. czerwca 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na koszta administracyi w Styryi, to jest . 600 zł. czyli 1.200 *K*

73. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 16, §. 1, na roboty budownicze w budynku licealnym w Lublanie wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1899 przedłużona, w sumie . . . 9.900 zł. czyli 19.800 *K*

74. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia gimnazyum rządowego w Lublanie, 3. rata,
to jest 77.000 zł. czyli 154.000 *K*

75. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 1. rata na budowę nowego domu dla gimnazyum akademickiego (czeskiego) w Pradze, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 100.000 zl. czyli 200.000 *K*

76. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana w tytule 17, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Czechach,
to jest 9.585 zł. czyli 19.700 *K*

77. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana w tytule 16, §. 1, jako 2. rata na budowę nowego domu na pomieszczenie wspólne gimnazyum i seminaryum nauczycielskiego w Ołomuńcu (niemieckie), rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

78. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 1, na postawienie nowej studni w dziedzińcu budynku gimnazyum rządowego (polskiego) w Tarnowie wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 800 zł. czyli 1.600 *K*

79. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, na dokończenie budowy gimnazyum rządowego w Buczaczu, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . . 60.000 zł. czyli 120.000 *K*

80. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, na urządzenie wewnętrzne gimnazyum rządowego w Buczaczu, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . . . 2.000 zł. czyli 4.000 *K*

81. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na budowle i kupno realności, celem wspólnego pomieszczenia I. i V. gimnazyum rządowego we Lwowie,
to jest 112.000 zł. czyli 224.000 *K*

82. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na kupno budynków i realności celem pomieszczenia gimnazyum rządowego w Buczaczu, ostatnia rata,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

83. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na kupno budynków i realności celem pomieszczenia klas równorzędnych ruskich w gimnazyum rządowem w Kołomyi, 1. rata,
to jest 40.000 zł. czyli 80.000 *K*

84. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Galicyi,
to jest 2.500 zł. czyli 5.000 *K*

85. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla gimnazyum rządowego św. Anny w Krakowie, razem z urządzeniem wewnętrznem, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 76.500 zł. czyli 153.000 *K*

86. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla III. gimnazyum rządowego w Krakowie z urządzeniem wewnętrznem, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

87. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 1. rata na wybudowanie nowego domu dla gimnazyum niższego rządowego w Czerniowcach, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 60.000 zł. czyli 120.000 *K*

88. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana

na rok 1899 w tytule 17, §. 2, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Austryi poniżej Anizy, to jest . . . . . 4.005 zł. czyli 8.010 *K*

89. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 2, na budowę nowego domu dla drugiej niemieckiej szkoły realnej w Pradze, na kupno gruntu i jako 1. rata na budowę, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . 210.000 zł. czyli 420.000 *K*

90. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 2, na sprawienie sprzętów dla szkoły realnej rządowej w Winohradach królewskich, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 6.000 zł. czyli 12.000 *K*

91. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 2, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Czech,
to jest 21.775 zł. czyli 43.550 *K*

92. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 2, jako 2. rata na kupno nowego pomieszczenia dla szkoły realnej rządowej czeskiej w Bernie, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 40.000 zł. czyli 80.000 *K*

93. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 2, na budowle i kupno realności do tegoż samego celu, jako 3. rata,
to jest 60.000 zł. czyli 120.000 *K*

94. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 2, na budowę nowego domu szkoły realnej rządowej w Krakowie wyznaczona jako 3. i ostatnia rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

95. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 2. rata na wybudowanie szkoły przemysłowej rządowej w Pradze i na jej urządzenie wewnętrzne, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 92.000 zł. czyli 184.000 *K*

96. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 6. i ostatnia rata na przybudowę w szkole przemysłowej rządowej w Libercu, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 12.000 zł. czyli 24.000 *K*

97. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 1. rata na budowę domu dla szkoły przemysłowej rządowej w Smichowie i urządzenie wewnętrzne onegoż, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

98. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 19, §. 1, na budowle i kupno realności do tego samego celu, 2. rata,
to jest 80.000 zł. czyli 160.000 *K*

99. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 18, §. 1, jako 1. rata dodatku dla gminy Bielska na przybudowek do tamtejszej szkoły przemysłowej rządowej wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 1.000 zł. czyli 2 000 *K*

100. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 2. rata na ten sam cel, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 1.500 zł. czyli 3.000 *K*

101. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 19, §. 1, na subwencye i dotacye dla szkoły przemysłowej rządowej w Bielsku,
to jest 1.500 zł. czyli 3.000 *K*

102. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na koszta pierwszego urządzenia szkoły zawodowej haftu ręcznego i machinowego w Kraślicach, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99, aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . 2.400 zł. czyli 4.800 *K*

103. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 6. i ostatnia rata na urządzenie tkactwa mechanicznego w szkole tkackiej w Asch, rozporządzeniem cesarskiem z dnia

24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 2.500 zł. czyli 5.000 *K*

104. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 19, §. 1 *b)*, obejmującym szkoły zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Czechach,
to jest 7.687 zł. czyli 15.374 *K*

105. Kwota w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 19, §. 1 *b)* obejmującym szkoły zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu, na subwencye i dotacye w Czechach,
to jest 1.450 zł. czyli 2.900 *K*

106. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w tytule 20, §. 3, jako wydatki ryczałtowe na rozszerzenie organiczne i przekształcenie w szkołach żeglarskich, 4. rata,
to jest 2.000 zł. czyli 4.000 *K*

107. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Austryi powyżej Anizy, to jest . . . . . 1.150 zł. czyli 2.300 *K*

108. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 20, §. 1, na budowę nowego domu dla seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Dubrowniku, a mianowicie na kupno gruntu i na 1. ratę kosztów budowy, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 73.500 zł. czyli 147.000 *K*

109. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Dubrowniku, 2. rata,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

110. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 20, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla seminaryum nauczycielskiego męskiego w Budziejowicach łącznie z urządzeniem wewnętrznem, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 76.600 zł. czyli 153.200 *K*

111. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia seminaryum nauczycielskiego męskiogo w Litomierzycach, 2. i ostatnia rata, to jest . . . . 65.500 zł. czyli 131.000 *K*

112. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Czech,
to jest 8.281 zł. czyli 16.562 *K*

113. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 1, na koszta administracyjne dla Czech,
to jest 1.500 zł. czyli 3.000 *K*

114. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 20, §. 1, jako 6. i ostatnia rata na postawienie nowego domu dla seminaryum nauczycielskiego męskiego i żeńskiego w Opawie, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . 109.000 zl. czyli 218.000 *K*

115. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Śląska,
to jest 27.000 zł. czyli 54.000 *K*

116. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 1, na budowle i kupno realności, jako nadwyżka kosztów dobudowania pawilonu do seminaryum nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie, to jest 1.289 zł. czyli 2.578 *K*

117. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia seminaryum nauczycielskiego w Samborze, 2. rata,
to jest 60.000 zł. czyli 120.000 *K*

118. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 7, na podniesienie szkół początkowych w Istryi,
to jest 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

119. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 10, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia szkoły początkowej rządowej w Pulju, 2. rata,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

120. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 1, dla instytutu higienicznego w Wiedniu jako 1. rata wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

121. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 1, jako 2. rata na budowę instytutu higienicznego połączonego z zakładem rządowym do badania żywności w Wiedniu, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

122. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 2, jako 1. rata na przebudowanie fabryki broni w Wiedniu wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . . 270.000 zł. czyli 540.000 *K*

123. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, pod l. 1 na ten sam cel jako 2. rata, to jest . 130.000 zł. czyli 260.000 *K*

124. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 4, jako 1. rata ceny kupna gruntów słupskich przy uniwersytecie praskim, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 76.000 zł. czyli 152.000 *K*

125. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, l. 3, na ten sam cel, jako 2. rata ceny kupna,

to jest 47.500 zł. czyli 95.000 *K*

126. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 5, jako 1. rata na budowę instytutu fizyczno-matematyczno-astronomicznego uniwersytetu czeskiego w Pradze, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

127. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 3 na budynek czeskiego instytutu medycznego w Pradze wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie . . . 158.000 zł. czyli 316.000 *K*

128. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 2, jako 2. i ostatnia rata na budowę czeskiego instytutu medycznego w Pradze i urządzenie wewnętrzne onegoż, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 7.000 zł. czyli 14.000 *K*

129. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, pod l. 2 na założenie ogrodów botanicznych uniwersyteckich z instytutami, 3. i ostatnia rata łącznie z ceną kupna gruntu,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

130. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 6, jako 1. rata na budowę instytutu fizyologicznego uniwersytetu niemieckiego w Pradze, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

131. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w załączce II, pod l. 4 na budowę instytutu chemicznego uniwersytetu czeskiego w Pradze, 1. rata,

to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

132. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 7, dla kliniki medycznej w Krakowie wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona

w sumie 160.000 zł. czyli 320.000 *K*

133. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 7, jako 2. rata na wyporządzenie budynku szkoły głównej technicznej w Wiedniu, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

134. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w załączce II, pod l. 5, na ten sam cel, 3. rata to jest . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

135. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 14, dla gimnazyum i seminaryum nauczycielskiego męskiego w Ołomuńcu wyznaczona jako 1. rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

w sumie 150.000 zł. czyli 300.000 *K*

136. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II. pod l. 19, dla rządowej szkoły realnej wyższej w Grazu na kupno gruntu i jako 1. rata kosztów budowy wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

w sumie 129.000 zł. czyli 258.000 *K*

D. W etacie Ministerstwa skarbu.

1. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na budowę domu urzędowego w Wiedniu, III. dzielnica, przewidziane, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 1, kierownictwo naczelne . . . . . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

w rozdziale 10, tytule 2, kierujące Władze skarbowe . . . . . 75.000 zł. czyli 150.000 *K*

w rozdziale 10, tytule 9, kataster podatku gruntowego . . . 150.000 zł. czyli 300.000 *K*

w rozdziale 17, tytule 1, dochód stęplowy . 75.000 zł. czyli 150.000 *K*

w rozdziale 18, loterya . . . . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

2. Dotacya rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w rozdziale 14, tytule 1, na budowę domu urzędowego w Wiedniu, dzielnica XV, przewidziana,

to jest 77.000 zł. czyli 154.000 *K*

3. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 2, „Władze skarbowe kierujące“ na budowę domu urzędowego na Porzyczu w Pradze, jako 1. rata przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 tenże sam cel jako 2 rata przewidziana,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 2, na budowę domu urzędowego w Grazu jako 1. rata przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 200.000 zł. czyli 400.000 *K*

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 3, „Służba podatkowa bezpośrednia“ na budowę nowego domu urzędowego w Lonczu przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 6.800 zł. czyli 13.600 *K*

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na kupno trzech domów i na koszta budowy domu urzędowego w Chotieborzu przewidziana, to jest . . 1.650 zł. czyli 3.300 *K*

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na przybudowek i wyporządzenia w domu urzędowym w Oberhollabrunn jako 2. rata przewidziana, to jest . 13.000 zł. czyli 26.000 *K*

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na budowę domu urzędowego w Storożyńcu jako 1. rata przewidziana, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 3, służba podatkowa bezpośrednia . . . . . 1.871 zł. czyli 3.742 *K*;

w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe . 4.420 zł. czyli 8.840 *K*;

w rozdziale 10, tytule 9, kataster podatku gruntowego . . . . . 1.700 zł. czyli 3.400 *K*;

10. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 6, „urzędy podatkowe“ na budowę domu urzędowego w Wels przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99, aż do końca grudnia przedłużona to jest . . . 28.000 zł. czyli 56.000 *K*

11. Kwota w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w rozdziale 10, tytule 6, „urzędy podatkowe“ na budowę nowego domu urzędowego w Ottenheim przewidziana, to jest . 13.210 zł. czyli 26.420 *K*

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na budowę domu urzędowego w Hostinnem przewidziana,

to jest 10.205 zł. czyli 20.410 *K*

13. Kwota tem samem rozporządzeniem i w tym samym tytule na rok 1899, na budowę domu urzędowego w Cieplicach przewidziana,

to jest 26.955 zł. czyli 53.910 *K*

14. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tym samym tytule na wyporządzenie budynku urzędowego w Werchlabach przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do 31. grudnia 1900 przedłużona, to jest . . . . 2.655 zł. czyli 5.310 *K*

15. Kwota tem samem rozporządzeniem i w tym samym tytule na rok 1899 na nabycie gruntu pod budowę i na budowę domu urzędowego w Prosnicy przewidziana,

to jest 19.020 zł. czyli 38.040 *K*

16. Kwota tem samem rozporządzeniem i w tym samym tytule na rok 1899, na wyporządzenie domu w Ledeczu przewidziana,

to jest 1.860 zł. czyli 3.720 *K*

17. Kwota tem samem rozporządzeniem i w tym samym tytule na rok 1899 na budowę domu urzędowego w Gwoździcu przewidziana

to jest 6.790 zł. czyli 13.580 *K*

18. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 8, „zarząd cłowy“ na wybuwanie nowego domu w Trydencie przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest . . . 21.600 czyli 43.200 *K*

19. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tym samym tytule na rozszerzenie magazynów komory głównej w Trydencie przewidziana,
to jest 3.270 zł. czyli 6.540 *K*

20. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na wystawienie nowego domu w Podwołoczyskach jako 1. rata przewidziana,
to jest 1.330 zł. czyli 2.660 *K*

21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 11, tytule 5, „koszta wyrobu ciężarków do kontroli monet złotych krajowych waluty koronowej“ przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99, aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

22. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w rozdziale 11, tytule 5, na ten sam cel przewidziana, to jest . . . . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

23. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 14, tytule 1, na nowe budowle, mianowicie na wystawienie nowego domu dla urzędu rogatkowego w Barcoli przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 22.000 zł. czyli 44.000 *K*

24. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 16, tytoń, tytule 2, „budowle nowe“ przewidziane, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużone, mianowicie:

na roboty budownicze w zakładzie fabryki tytoniu w Wiedniu (Ottakring)
150.000 zł. czyli 300.000 *K*

na wyporządzenie budynku w celu urządzenia głównego magazynu tytoniu i na budowę kolei podjazdowej w Wiedniu (Rennweg)
24.000 zł. czyli 48.000 *K*

na budowę domu fabrycznego i urządzenie ogrzewalni w Fürstenfeld (2. rata)
50.000 zł. czyli 100.000 *K*

na budowę jadalni dla robotników w Nowym Jiczynie . . . . . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

25. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule przewidziane, mianowicie:

na budowę domu urzędowego dla dyrekcyi naczelnej zarządu tytoniowego (1. rata)
200.000 zł. czyli 400.000 *K*

na budowę domu fabrycznego, tudzież urządzenie ogrzewalni w Fürstenfeld (3. rata), i wystawienie piętra na budynku straży pożarnej
12.000 zł. czyli 24.000 *K*

na budowę łaźni dla robotników w Joachimowie . . . . . 8.000 zł. czyli 16.000 *K*

na budowę nowej fabryki tytoniu w Piseku (2. rata) . . . . . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

na budowę nowej fabryki tytoniu w Tachowie (2. rata) . . . . . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

na urządzenie kolei toczystej w Igławie
8.000 zł. czyli 16.000 *K*

na budowę łaźni dla robotników w Winnikach
14.000 zł. czyli 28.000 *K*

na przybudowek do magazynu i urządzenie kolei podjazdowej w Jagielnicy
25.000 zł. czyli 50.000 *K*

na wystawienie piętra na przybudowku do budynku warsztatowego w Krakowie
8.000 zł. czyli 16.000 *K*

dodatek na koszta regulacyi rzeki Leno w Sacco
5.000 zł. czyli 10.000 *K*

26. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u p. Nr. 265, na rok 1899 na budowę domu urzędowego w Pradze jako 3. rata przewidziane, mianowicie:

w rozdziale 18, loterya . . 14.700 zł. czyli 29.400 *K*

w rozdziale 20, cechownictwo 6 917 zl. czyli 13.834 *K*

w rozdziale 25, mennictwo . 6,917 zł. czyli 13.834 *K*

27. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 2, na budowę domu urzędowego w dzielnicy XV w Wiedniu wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie . . 200.000 zł. czyli 400.000 *K*

28. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 3, na budowę domu urzędowego na Porzeczu w Pradze wyznaczona jako 1. rata, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

29. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 4, na budowę domu urzędowego w Kołomyi wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

w sumie 120.000 zł. czyli 240.000 *K*

E. W etacie Ministerstwa handlu.

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 6, jako 1. rata na wybudowanie nowego domu urzędowego w Lonczu wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1899, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . . 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 7, §. 5 jako 2. rata na tenże sam cel przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99, aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

3. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 9, §. 4, jako 3. rata na tenże sam cel przewidziana, to jest . . . . 2.500 zł. czyli 5.000 *K*

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 10, §. 4, na budowę przystani w Bosoljinie pod Trogirem przewidziana,

to jest 3.300 zł. czyli 6,600 *K*

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na przedłużenie muru brzegowego przed stacyą kolei żelaznej w Spljecie jako 1. rata przewidziana,

to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891, w tytule 8, §. 7, na rozszerzenie zakładów portowych w Tryeście wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 976.000 zł. czyli 1,952.000 *K*

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 10, §. 7, przewidziana jako 1. rata na zaopatrzenie ważniejszych kapitanatów portowych w parowce i na nadzór nad rybołowstwem morskiem

to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 9, §. 4 na koszta budowy nowych domów dla poczt i telegrafów wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona

w sumie 171.000 zł. czyli 342.000 *K*

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 12, §. 4, na budowę domu dla poczty i telegrafu w Karłowych Warach jako 2. rata przewidziana, to jest . . 60.000 zł. czyli 120.000 *K*

10. Kwota temże samem rozporządzeniem na rok 1899, w tytule 12, §. 4, na przyrządzenie nowych i rozszerzenie istniejących urzędów przewidziana, to jest . . . 63.000 zł. czyli 126.000 *K*

11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II na rok 1899 pod l. 1, na rozszerzenie zakładów domów składowych w Tryeście przewidziana,

to jest 500.000 zł. czyli 1,000.000 *K*

F. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w rozdziale 27, tytule 14, §. 1, na budowę odnogi do stacyi wodnej przy dworcu kolejowym w Mittelgrundzie wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

w sumie 7.410 zł. w złocie czyli 17.640 *K*

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, na rozszerzenie stacyi w Nowym Sączu wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

w sumie 50.000 zł. czyli 100,000 *K*

Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. Nr. 237, na rok 1898 przewidziane, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużone, mianowicie:

3. W rozdziale 28, tytule 4, §. 2 na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austryackiej Spółki kolei lokalnych,

to jest 2.800 zł. czyli 5.600 *K*

W rozdziale 28, tytule 5, §. 11:

4. Uzupełnienie sprzętów i przyborów, przeznaczonych dla służby stacyjnej i jezdnej łącznie z przyborami do ładowania,

to jest 55.000 zł. czyli 110.000 *K*

5. Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń,

to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

6. Wykonywanie prób i zaprowadzanie nowości, to jest . . . . 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

7. Poprawienie wód zasilających, a według okoliczności zakładów pompowych,

to jest 120.000 zł. czyli 240.000 *K*

8. W rozdziale 28, tytule 5, §. 12, wkłady z następujących funduszów wkładowych: *b)* linii austryackiej Spółki kolei lokalnych, na rozszerzenie stacyi dobiegowych i rekonstrukcyę szlaków kolejowych z powodu dobiegu nowych obcych kolei, to jest 84.500 zł. czyli 169.000 *K*

Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 przewidziane, mianowicie:

9. W rozdziale 27, tytule 1, na wydatki nadzwyczajne . . . . 287.000 zł. czyli 574.000 *K*

10. W rozdziale 27, tytule 4, §. 2, na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austryackiej Spółki kolei lokalnych 5.200 zł. czyli 10.400 *K*

W rozdziale 27, tytule 5, §. 11:

11. Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń, tudzież kwota amortyzacyjna za oświetlanie elektryczne w stacyi stanisławowskiej i w innych stacyach 55.000 zł. czyli 110.000 *K*

12. Przewody telegraficzne, telefoniczne i sygnałowe, przyrządy i urządzenia 150.000 zl. czyli 300.000 *K*

13. Wykonanie prób i zaprowadzenie nowości 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

14. Zastąpienie mostów drewnianych konstrukcyami trwałemi . 90.000 zł. czyli 180.000 *K*

15. Budowle w celu ubezpieczenia pochyłości i stoków, jakoteż zasłonięcia kolei od spadających lawin, budowle spodnie, zakłady poboczne 350.000 zł. czyli 700.000 *K*

16. Postawienie nowych i wzmocnienie istniejących mostów . . 150.000 zł. czyli 300.000 *K*

17. Budowa domów stacyjnych z mieszkaniami dla urzędników na linii St. Pölten — Leobersdorf — Gutenstein i Pöchlarn — Kienberg-Gaming (15. rata) . . . . . 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

18. Zaopatrzenie lokomotyw w przyrządy do mierzenia chyżości . . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

19. Poprawienie wody zasilającej, a według okoliczności zakładów pompowych 190.000 zł. czyli 380.000 *K*

20. W rozdziale 27, tytule 5, §. 12, wkłady z następujących funduszów wkładowych: *a)* linii austryackiej Spółki kolei lokalnych: ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające 84.800 zł. czyli 169.600 *K*

21. W rozdziale 27, tytule 6, §. 5, budowle 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

22. Dotacya wyznaczona ustawą z dnia 17. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 218, o udzielaniu zapomóg z funduszów państwa i wyznaczaniu innych dotacyi z powodu wydarzeń żywiołowych, artykuł II, punkt *d)* w etacie Ministerstwa kolei żelaznych: Na restauracye z powodu szkód, jakie powodzie zrządziły na c. k. kolejach państwa, jakoteż na potrzebne zabezpieczenie zakładów kolejowych od ponowienia się takich uszkodzeń 2,150.000 zł. czyli 4,300.000 *K*

G. W etacie Ministerstwa rolnictwa.

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 2, na urządzenie laboratoryum bakteryologicznego w Wiedniu wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona w sumie 86.000 zł. czyli 172.000 *K*

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 2, na odbudowanie zbiornika gazu dla zakładu gazu olejnego w stacyi doświadczalnej chemiczno-fizyologicznej winogrodnictwa i sadownictwa w Klosterneuburgu przewidziana, to jest . . 4.000 zł. czyli 8.000 *K*

3. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, l. 16, na środki urzędowe z powodu przeciwnego ustawie podstawiania i przeciwnej ustawie sprzedaży napojów do wina podobnych i wino zawierających przewidziana, to jest 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II na rok 1899 pod l. 1, na wkłady w lasach rządowych jako 3. rata przewidziana, to jest 250.000 zł. czyli 500.000 *K*

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II na rok 1899 pod l. 3, na wkłady rolnicze w byłem lennie Vrana w Dalmacyi przewidziana, to jest 90.000 zł. czyli 180.000 *K*

6. Dotacya ustawą z dnia 17. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 218, do II *c*, na naprawienie szkód zrządzonych w roku 1899 przez powodzie w lasach rządowych i funduszowych wyznaczona, w sumie aż do . . . . . 860.000 zł. czyli 1,720.000 *K*

F. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 3, na wyporządzenie i donajęcie lokali dla sądów przewidziana, to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

2. Kwota temże samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 3 na urządzenie urzędów przewidziana, to jest . . 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

3. Kwota temże samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 3, na przystąpienie sądów do obrotu czekowego i kliryngowego urzędu pocztowych kas oszczędności przewidziana,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 3, na uzupełnienie bibliotek urzędowych przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 4, §. 22, na budowę Sądu obwodowego w Rzeszowie wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 16, na kupno gruntu pod budowę domu dla sądu w Lublanie wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . . 22.130 zł. czyli 44.260 *K*

7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 19, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Szybeniku wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia przedłużona,
w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

8. Dotacya rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 27, na tenże sam cel przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 27, na tenże sam cel przewidziana,
w sumie 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 26, na budowę domu urzędowego w Karłowych Warach jako 1. rata wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 34, jako 2. rata na tenże sam cel przewidziana, to jest . 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

12. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 28, na kierowanie budową domu dla sądu i na więzienie w Szlanach, którą gmina ma prowadzić, wyznaczona, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

13. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 29, na budowę domu dla sądu w Taborze wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

14. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 9, na budowę wspólnego domu urzędowego w Mezzolombardo przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 15.033 zł. czyli 30.066 *K*

15. Dotacya tem samem rozporządzeniem na rok 1898 w tytule 4, §. 18, na urządzenie wewnętrzne domu urzędowego w Knittelfeld przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużone,
w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

16. Dotacya tem samym rozporządzeniem na rok 1898, w tytule 4, §. 29, na budowę domu dla sądu karnego w Pradze jako 4. rata przewidziana a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

17. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 29, na tenże sam cel przewidziana jako 5. rata, to jest . 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

18. Dotacya rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 39, na przysposobienie wspólnego domu urzędowego w Werchlabach przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona to jest . . 11.360 zł. czyli 22.720 *K*

19. Dotacya tem samem rozporządzeniem na rok 1898 w tytule 4, §. 40, na odnowienie cennej dla historyi sztuki facyaty domu urzędowego w Prachatycach przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
w sumie 1.000 zł. czyli 2.000 *K*

20. Dotacya tem samem rozporządzeniem na rok 1898 w tytule 4. §. 42, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Trutnowie jako 1. rata przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

w sumie 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

21. Dotacya tem samem rozporządzeniem na rok 1898 w tytule 4, §. 46, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Igławie jako 1. rata przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

w sumie 40.000 zł. czyli 80.000 *K*

22. Dotacya tem samem rozporządzeniem na rok 1898 w tytule 4, §. 47, na budowę domu dla sądu w Sternberku, łącznie z kosztami kupna gruntu pod budowę jako 1. rata przewidziana, a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 24. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 99 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, w sumie . 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

23. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr, 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 42, na ten sam cel przewidziana jako 2. rata, to jest . . 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

24. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 5, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Wels jako 5. rata przewidziana, to jest . . . 80.000 zł. czyli 160.000 *K*

25. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1898 w tytule 4, §. 6, na urządzenie wewnętrzne powyższego budynku przewidziana,

to jest 26.000 zł. czyli 52.000 *K*

26. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 7, na budowę wspólnego domu urzędowego w Ottensheim jako 1. rata przewidziana, to jest . . . 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

27. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4. §. 9, na budowę domu na areszty w Schwazu przewidziana,

to jest 19.100 zł. czyli 38.200 *K*

28. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 11, na budowę domu urzędowego i domu na areszty w Meranie jako 1. rata przewidziana, to jest . 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

29. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 16, na budowę domu urzędowego w Voitsbergu, jako 2. rata przewidziana,

to jest 30.000 zł. czyli 60.600 *K*

30. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 17, na budowę domu dla sądu obwodowego w Maryborze, jako 2. rata przewidziana, to jest . . 70.000 zł. czyli 140.000 *K*

31. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 18, na budowę aresztów dla sądu powiatowego w Weiz przewidziana,

to jest 10.500 zł. czyli 21.000 *K*

32. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 21, na budowę domu dla sądu w Lublanie jako 3. rata przewidziana,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

33. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 22, na kupno i przyrządzenie koszar w Rudolfowie na potrzeby sądu jako 3. rata przewidziana,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

34. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 30, na budowę domu dla sądu i na więzienia w Pilzni jako 3. rata przewidziania, to jest . . . 80.000 zł. czyli 160.000 *K*

35. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 36, na budowę domu urzędowego w Smichowie jako 1 rata przewidziana,

to jest 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

36. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 40, na budowę domu urzędowego w Marschendorfie jako 1. rata przewidziana,

to jest 40.000 zł. czyli 80.000 *K*

37. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 43, na budowę domu urzędowego w Prosnicy jako 1. rata przewidziana,

to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

38. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899, w tytule 4, §. 44, budowę domu urzędowego w Brzecławie jako 1. rata przewidziana,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

39. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 47, na budowę domu urzędowego w Polskiej Ostrawie jako 1. rata przewidziana, to jest . . . 25.000 zł. czyli 50.000 *K*.

40. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 52, na budowę domu urzędowego w Uhnowie jako 1. rata przewidziana,

to jest 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

41. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 53, na rozszerzenie domu sądu powiatowego w Niżankowicach przewidziana,

to jest 16.250 zł. czyli 32.500 *K*

§. 5.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w czasie od 1. lipca do końca grudnia 1901 takich

nieruchomości rządowych, których wartość szacunkowa, biorąc każdą z osobna, nie przenosi 50.000 *K*, aż do sumy ogólnej 1,000.000 *K*, a to bez poprzedniego szczegółowego pozwolenia Rady państwa, jedynie pod warunkiem, iż później usprawiedliwi sprzedaż. Również upoważnia się Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by w czasie od 1. lipca do końca grudnia 1901 pozwolił na obciążenie nieruchomości rządowych służebnościami, o ileby zmniejszenie wartości nieruchomości obciążyć się mającej lub wartość prawa nadać się mającego w każdym z osobna przypadku nie przenosiły sumy 50.000 *K*. Wartość ogólna służebności w taki sposób nadać się mających nie może przenosić sumy 400.000 *K*. Upoważnia się nadto Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, dał w czasie od 1. lipca do końca grudnia 1901 roku pozwolenie do sprzedaży zbytecznych gruntów kolei państwa, pod warunkiem odpowiedniego wynagrodzenia Skarbu za zrzeczenie się prawa własności, a pozwolenie to może być udzielone i wtedy, gdy wartość szacunkowa jednego takiego przedmiotu przenosi sumę 50.000 *K*.

§. 6.

Wykonanie niniejszej ustawy, wchodzącej w wykonanie od dnia 1. lipca 1901, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 23. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.
Wittek r. w.
Spens r. w.
Rezek r. w.
Giovanelli r. w.
Welsersheimb r. w.
Böhm r. w.
Hartel r. w.
Call r. w.
Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 29. czerwca 1901.

Treść: № 79. Najwyższe pismo odręczne, tyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1901 aż do 30. czerwca 1902 do pokrywania kosztów spraw wspólnych.

79.

Najwyższe pismo odręczne z dnia 22. czerwca 1901,

tyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1901 aż do 30. czerwca 1902 do pokrywania kosztów spraw wspólnych.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe pismo odręczne:

Kochany Drze Körber!

Ponieważ pomiędzy reprezentacyami ustawowemi królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i krajów korony węgierskiej nie przyszła do skutku w myśl §. 3 ustawy z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 146 (§§. 19, 20 i 21 XII. artykułu ustawy węgierskiej z roku 1867) umowa co do stosunku, w jakim takowe przyczyniać się mają do pokrywania kosztów spraw wspólnych, przeto uznaję za stosowne na zasadzie §. 3 powołanej ustawy (§. 21 powołanego artykułu ustawy), postanowić z mocą obowiązującą na czas od 1. lipca 1901 aż do 30. czerwca 1902, że do pokrycia wydatku w sprawach wspólnych, jak się tenże przedstawia po strąceniu dwóch procentów na karb skarbu węgierskiego na zasadzie ustawy z dnia 8. czerwca 1871, Dz. u. p. Nr. 49, królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w stosunku $66\frac{46}{49}$ procentu, a kraje korony węgierskiej w stosunku $33\frac{3}{49}$ procentu.

Polecam Panu podać to do wiadomości powszechnej

Wiedeń, dnia 22. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 29. czerwca 1901.

Treść: № 80. Ustawa o zmianie postanowień co do podatku rentowego.

80.

Ustawa z dnia 26. czerwca 1901,

o zmianie postanowień co do podatku rentowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Z częściową zmianą §. 131, lit. *d*, ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich postanawia się, że odsetki od listów zastawnych i od emitowanych na podstawie udzielonych pożyczek obligacyi krajowych instytucyi kredytowych, licząc tu także galicyjskie Towarzystwo kredytowe ziemskie, również istniejących w łonie kas oszczędności oddziałów listów zastawnych, włącznie z Bankiem głównym niemieckich kas oszczędności w Pradze, którego założenie już jest w toku i z Bankiem głównym czeskich kas oszczędności w Pradze, który ma być utworzony na takich samych podstawach jak tamten, podlegają podatkowi rentowemu w wysokości $^1/_2$ od sta.

Takiemu samemu podatkowi podlegają obligacye udziałowe, emitowane przez c. k. uprzywilejowany austryacki Zakład kredytowy dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1902.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej polecam Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 26. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1901.

Treść: № 81. Ustawa, którą względem robotników, w kopalniach węgla pod powierzchnią ziemi zatrudnionych, zmienia się ustawę z dnia 21. czerwca 1884, o zatrudnianiu młodocianych robotników i osób płci żeńskiej, tudzież o długości pracy dziennej i spoczynku niedzielnym w górnictwie.

81.

Ustawa z dnia 27. czerwca 1901,

którą względem robotników, w kopalniach węgla pod powierzchnią ziemi zatrudnionych, zmienia się ustawę z dnia 21. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 115, o zatrudnianiu młodocianych robotników i osób płci żeńskiej, tudzież o długości pracy dziennej i spoczynku niedzielnym w górnictwie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

§. 3 ustawy z dnia 21. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 115, uchyla się w jego dotychczasowej osnowie, o ile chodzi o robotników w kopalniach węgla pod powierzchnią ziemi zatrudnionych, a natomiast ma on brzmieć, jak następuje:

§. 3.

Dzienna szychta robotników, w kopalniach węgla pod powierzchnią ziemi zatrudnionych, nie może trwać dłużej jak dziewięć godzin.

Początek szychty stanowi chwila zjazdu, jej koniec chwila dokonanego wyjazdu.

Przerwy w pracy, z samej natury przedsiębiorstwa wynikające, jakoteż wszelkie inne przestanki dla wypoczynku mają być wliczane w czas trwania szychty, chyba że spędzono je na powierzchni ziemi, w którym to wypadku nie wlicza się także czasu potrzebnego na wyjazd i ponowny zjazd.

Wyjątkowo może być dozwolona także dłuższa szychta, jak ta, która niniejszą ustawą zaprowadzona została, a to aż do dwunastu godzin, przyczem jednak czas rzeczywistej pracy nie może przekraczać dziesięciu godzin dziennie; wyjątek zaś ten może nastąpić w tym razie, jeżeli w dotyczącem przedsiębiorstwie górniczem w chwili ogłoszenia niniejszej ustawy istniała już dłuższa szychta i jeżeli zaprowadzenie szychty dziewięcio godzinnej albo skrócenie dotychczasowej szychty ze względu na zachodzące techniczne warunki przedsiębiorstwa albo na ekonomiczne jego stosunki czyniłoby utrzymanie tegoż niemożliwem lub zagrażało jego istnieniu.

Takie pozwolenie może być udzielone albo względem ogółu robotników w kopalni albo też względem poszczególnych ich kategoryi.

Prawo udzielania takiego wyjątkowego pozwolenia na tak długo, dopóki trwają wymienione wyżej okoliczności, przysługuje po zasięgnięciu zdania przedsiębiorcy kopalni i lokalnego wydziału robotników (§. 23 ustawy z dnia 14. sierpnia 1896, Dz. u. p. Nr. 156) w pierwszej instancyi starostwu górniczemu w porozumieniu z polityczną władzą krajową, a w drugiej zaś instancyi Ministerstwu rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Nadto może Minister rolnictwa wysoko leżącym kopalniom węgla w krajach alpejskich dozwolić wyjątków od ustanowionej w pierwszym ustępie długości szychty z zastrzeżeniem, aby ogólna długość

szycht, odbytych przez jednego robotnika w ciągu tygodnia, nie przekraczała 54 godzin.

Starostwo górnicze ma prawo pozwalania w razie szczególnych wypadków lub czasowej nagłej potrzeby na zaprowadzenie szycht nadzwyczajnych ograniczonej ilości i długości.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej w rok po ogłoszeniu.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi rolnictwa i Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 27. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Giovanelli** r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 10. lipca 1901.

Treść: (№ 82—84.) 82. Obwieszczenie o upoważnieniu c. k. Komory głównej I. klasy w Ustiu n. Ł. do odprawiania wolnych od cła rzeczy przesiedlców. — 83. Obwieszczenie o ustanowieniu cechowni w Lanszkrunie i Morawskiej Trzebowie. — 84. Ustawa o zniesieniu gremiów chirurgicznych i o przeniesieniu majątku tychże na izby lekarskie.

82.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. czerwca 1901,

o upoważnieniu c. k. Komory głównej I. klasy w Ustiu n. Ł. do odprawiania wolnych od cła rzeczy przesiedlców.

Stosownie do artykułu VIII, l. 7, ustęp 1 i artykułu IX, l. 1, ustęp 2 i 3 ustawy z dnia 25. maja 1882 o taryfie cłowej, upoważnia się c. k. Komorę główną I. klasy w Ustiu n. Ł. do odprawiania wolnych od cła rzeczy przesiedlców.

Böhm r. w.

83.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. czerwca 1901,

o ustanowieniu cechowni w Lanszkrunie i Morawskiej Trzebowie.

Z odniesieniem się do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149, podaje się do wiadomości, że od dnia 1. sierpnia 1901 ustanowione będą przy c. k. Urzędach podatkowych w Lanszkrunie i Morawskiej Trzebowie cechownie, których czynność ma się rozciągać na okrąg urzędowy połączonych z niemi urzędów podatkowych.

Cechownia w Lanszkrunie podlegać będzie bezpośrednio c. k. Urzędowi cechowniczemu w Pradze, zaś cechownia w Morawskiej Trzebowie c. k. głównemu Urzędowi cechowniczemu w Wiedniu.

Obie te cechownie nie będą miały aż do dalszego rozporządzenia osobnych znaków urzędowych, a towary złote i srebrne przez nie postępowaniu cechowniczemu poddane, opatrywane będą znakiem urzędowym przełożonego urzędu cechowniczego.

Böhm r. w.

84.

Ustawa z dnia 29. czerwca 1901,

o zniesieniu gremiów chirurgicznych i o przeniesieniu majątku tychże na izby lekarskie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Gremia chirurgiczne, ustanawione na zasadzie patentu z dnia 10. kwietnia 1773 i późniejszych odnośnych postanowień, zostają zniesione.

§. 2.

O ile rzeczone gremia posiadają jeszcze jaki majątek, przechodzi tenże na izby lekarskie ustawą z dnia 22. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 6 z r. 1892 zaprowadzone, a to na tę z nich, w której okręgu znajduje się siedziba dotyczącego gremium.

Także zarząd fundacyi przy gremiach chirurgicznych istniejących porucza się izbom lekarskim.

§. 3.

Prawa do majątku gremiów chirurgicznych przywiązane, tudzież zobowiązania na nim ciążące, nie zostają ustawą niniejszą w niczem naruszone, skutkiem czego ci członkowie rzeczonych gremiów, którzy w chwili ich zniesienia są jeszcze przy życiu, tudzież wdowy i sieroty po tych członkach, używać będą i nadal tych korzyści z majątku dotyczącego gremium, do jakich mieliby prawo, gdyby to gremium i nadal istniało.

§. 4.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie od dnia ogłoszenia.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 29. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 11. lipca 1901.

Treść: № 85. Ustawa o kolejach żelaznych niższego rzędu, których budowa ma być zapewniona w roku 1901.

85.

Ustawa z dnia 1. lipca 1901,

o kolejach żelaznych niższego rzędu, których budowa ma być zapewniona w roku 1901.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby pod warunkami ustawy niniejszej zapewnił wybudowanie następujących kolei żelaznych niższego rzędu:

1. od stacyi w Wolarach albo od jakiegoś innego odpowiedniego punktu kolei lokalnej wimbersko-wolarskiej na Tusset do granicy monarchii w pobliżu miejscowości Brandhäuser, z odnogą do Zelnawy w celu połączenia z linią budiejowicko-zelnawską kolei państwa;

2. od stacyi w Rakowniku, położonej przy linii beruńsko-rakownickiej kolei państwa, na Opoczno do kolei lokalnej Postoloparty – Luny, z którą według okoliczności połączy się w Lunach;

3. od stacyi w Ždziarze kolei lokalnej Niemiecki Bród—Ždziar do Tysznowa w celu połączenia z linią berneńsko-tysznowską austryacko-węgierskiej Spółki kolei państwa;

4. od stacyi w Hartbergu kolei miejscowej fürstenfeldzko-hartberskiej do Friedbergu;

5. od Trydentu na S. Michele i Cles do Malè;

6. od stacyi w Sudomierzu kolei lokalnej Mszeno—Dolne Cetno lub jakiegoś innego odpowiedniego punktu tej kolei na Młodą Bolesławę i Dolny Buszów do Starej Paki z dobiegiem do kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej i do austryackiej kolei północno-zachodniej;

7. od stacyi w Sedlcu-Kutnej Horze austryackiej kolei północno-zachodniej na Kutną Horę i Czerwone Janowice do Zrucza w celu połączenia z projektowaną koleją lokalną Swietla—Kaców;

8. od stacyi w Kadaniu-Prunerzowie busztiehradzkiej kolei żelaznej do stacyi w Wilemowie, położonej przy linii Kaszyce—Radonice kolei państwa, a od stacyi w Radonicach rzeczonej linii kolei państwa do Dupowa (kadańskie koleje lokalne);

9. od stacyi w Czeskiej Lipie kolei czeskiej północnej do Szenowa Kamienickiego;

10. od stacyi w Petrowicach-Losinie, leżącej przy linii kolei państwa Zabrzeh—Sobotin, do Kutów;

11. od stacyi w Hanuszowicach, leżącej przy linii kolei państwa Szternberk—Kraliki, do Starego Miasta;

12. od stacyi w Nowym Targu kolei lokalnej Chabówka—Zakopane do Suchej Hory;

13. od stacyi w Przeworsku, leżącej przy linii kolei państwa Kraków—Lwów, do Bachorza;

14. od stacyi w Gmündzie, leżącej przy dolno-austryackiej kolei „Waldviertelbahn“, na Weitrę do Gross-Gerungs;

15. od stacyi w Korneuburgu kolei austryackiej północno-zachodniej do Ernstbrunnu;

16. od stacyi w Gänserndorfie kolei północnej Cesarza Ferdynanda na Pyrawarth do Gaunersdorfu;

17. od stacyi w Manku kolei lokalnej St. Pölten—Kirchberg an der Pielach—Mank do St. Leonhard am Forst;

18. od stacyi Berg Isel kolei miejscowej Innsbruck—Hall w Tyrolu do Fulpmes (kolej żelazna sztubajska).

Artykuł II.

Koleje żelazne, w artykule I oznaczone, mają być wybudowane jako koleje lokalne, a tylko linie od Rakownika do Lun i od Hartbergu do Friedbergu wykonane być mają jako koleje główne drugiego rzędu; w szczególności zaś linie, wymienione pod 1 aż do 4 włącznie, pod 6 aż do 12 włącznie i pod 15 i 16 mają być wybudowane jako normalnotorowe, zaś linie pod 5, 13, 14, 17 i 18 jako wązko-torowe.

Okresy koncesyjne dla kolei żelaznych, w artykule I wymienionych, wynosić mają najwięcej po 90 lat, licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykuł III.

Kolejom żelaznym, w artykule I, ll. 1 aż do 5 oznaczonym, może państwo przy nadaniu koncesyi zapewnić na przeciąg 76 lat, licząc od dnia nadania koncesyi, gwarancyę czystego dochodu rocznego, a to w sumie odpowiadającej wydatkowi na oprocentowanie nie przewyższające czterech od sta i na umorzenie pożyczek, które celem uzyskania kapitału na koleje powyższe będą zaciągnięte, mianowicie w taki sposób, że gdyby czyste dochody roczne tych kolei nie dochodziły do sum, jakie będą im zagwarantowane, to coby niedostawało, dopłaci Rząd.

Wzmiankowane pożyczki na poszczególne linie wolno zaciągnąć co najwięcej w takich kwotach imiennych, jakie byłyby potrzebne na uzyskanie następujących sum w gotówce:

Wolary—Brandhäuser	2.200.000 *K*
Rakownik—Luny	7,500.000 „
Żdziar—Tysznów	6,160.000 „
Hartberg—Friedberg	4,040.000 „
Trydent—Malè	4,390.000 „

Artykuł IV.

Na wypadek, gdyby koncesyę do wybudowania linii w artykule I, ll. 1 i 3 wymienionych i do utrzymywania ich w ruchu miało wziąć na siebie przedsiębiorstwo jakiejś kolei sąsiedniej, posiadającej również gwarancyę państwa, Rząd może przedsiębiorstwom kolejowym, które tym sposobem powstaną, a które uważane być mają za jednę całość, zapewnić gwarancyę wspólnego czystego dochodu rocznego, równającego się sumie czystych dochodów, zagwarantowanych przez państwo każdej z tych linii zjednoczonych z osobna.

Na wypadek, gdyby wykonanie budowy kolei Hartberg - Friedberg miało wziąć na siebie przedsiębiorstwo kolei lokalnej Fürstenfeld—Hartberg, dla każdej z tych dwóch kolei lokalnych utrzymywać należy osobny rachunek ruchu.

Do przedsiębiorstw, w myśl powyższego postanowienia utworzonych stosować należy w odpowiedni sposób dobrodziejstwa finansowe, w artykułach IV i V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, przewidziane, osobliwie, gdy chodzi o emitowanie akcyi i obligacyi, tudzież o wszelkie inne czynności prawne (kontrakty co do zespolenia w jednę całość), jakie w przypadkach takich muszą być dokonywane. Postanowione w ostatnim z przytoczonych artykułów pod lit. *d)* uwolnienie od podatku zarobkowego i dochodowego, tudzież od należytości stęplowej, której podlegają kupony, służy rzeczonym przedsiębiorstwom w takiej samej rozciągłości, w jakiej takowe przyznane zostało każdej z zespolonych linii kolejowych w szczególności.

Artykuł V.

Gwarancya państwa, oznaczona w artykule III, zapewniona ma być pod tym warunkiem, że dodatki, jakimi dotyczące królestwa i kraje przyczynią się z funduszów krajowych do pokrycia kosztów budowy tych linii kolejowych, łącznie z dodatkami stron interesowanych, a względnie dodatki, jakimi same tylko królestwa i kraje albo same tylko strony interesowane do tego celu się przyczynią, wyniosą przynajmniej następujące kwoty:

Wolary—Brandhäuser	720.000 *K*
Rakownik—Luny	1.500.000 „
Żdziar—Tysznów	1,740.000 „
Trydent—Malè	1.400.000 „

Co się tyczy kolei od Hartbergu do Friedbergu, poleca się Rządowi, aby się postarał o to, iżby przyczynienie się kraju Styryi, tudzież dotyczących korporacyi autonomicznych i osób interesowanych prywatnych odpowiednimi dodatkami zostało zapewnione jeszcze przed udzieleniem koncesyi.

Koncesya na linię Wolary—Brandhäuser z odnogą do Zelnawy ma być udzielona dopiero wtedy, gdy będzie rzeczą pewną, że wybudowanie linii dobiegowej, na obszarze bawarskim wykonać się mającej, nastąpi we właściwym czasie.

Dodatki, o których była mowa powyżej, można uiszczać w akcyach, wydanych przez spółki akcyjne, jakie się dla każdej z owych kolei zawiązać mają, albo — gdyby zachodził jeden z przypadków w artykule IV wymienionych — w akcyach spółek akcyjnych tamże oznaczonych; akcye zaś te liczyć się mają w pełnej wartości imiennej, a w ciągu budowy odsetki interkalarne od nich płacone nie będą.

Subskrypcya wszystkich akcyi, które strony interesowane mają objąć, a z reguły także uiszczenie gotówki, jaką na owe akcye zapłacić należy, nastąpić ma jeszcze przed nadaniem koncesyi, a to w taki sposób, jak to Rząd przepisze.

Artykuł VI.

Rząd ma prawo postanowić na rzecz interesentów stosunkowe zniżenie dopłat, w artykule poprzedzającym zastrzeżonych, a to w takim razie i o tyle, o ileby z postępem przygotowań do budowy albo przy wykonywaniu tejże można było zdaniem Rządu mieć uzasadnioną nadzieję, iż z preliminowanych kosztów budowy nieco się zaoszczędzi.

Artykuł VII.

Do wykonania artykułu III i IV stosować należy postanowienia artykułu IV ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 33 z r. 1894 o budowie kolei nadybbsańskiej z tą zmianą, że opłaty stęplowe od kuponów mogą być umieszczane w rachunku ruchu jako pozycya wydatkowa.

Jako pozycyę wydatkową w rachunku ruchu wolno także umieszczać dodatki na koszta zarządu, gdyby je płacono od pożyczek zaciągnąć się mających, tudzież kwoty, któreby zakładowi finansowemu, pożyczkę dającemu, zwracano za podatki i opłaty.

Artykuł VIII.

Co do kolei lokalnych, w artykule I, ll. 6 aż do 18 oznaczonych, upoważnia się Rząd do objęcia akcyi zakładowych spółek akcyjnych, jakie się dla tych kolei zawiążą, lub, gdyby koleje te miały być wybudowane przez spółki akcyjne kolei z niemi się łączących, akcyi zakładowych tych ostatnich spółek, a to w następujących sumach maksymalnych:

Sudomierz—Stara Paka	1,360.000 *K*
Kutna Hora—Zrucz	860.000 „
Kadańskie koleje lokalne	120.000 „
Czeska Lipa—Szenów Kamenicki .	410.000 „
Petrowice—Kuty	400.000 „
Hanuszowice—Stare Miasto . . .	350.000 „
Nowy Targ—Sucha Hora	2,128.000 „
Przeworsk—Bachórz	834.000 „
Gmünd—Gross-Gerungs . . .	530.000 „
Korneuburg—Ernstbrunn	200.000 „
Gänserndorf—Gaunersdorf . . .	180.000 „
Mank—St. Leonhard a. F.	70.000 „
Kolej sztubajska	350.000 „

Artykuł IX.

Udział skarbu państwa w zgromadzaniu kapitału na koleje lokalne, w artykule VIII wymienione, zawisa od następujących warunków:

1. że zgromadzenie reszty kapitału na budowę tych kolei lokalnych, o ile tenże nie będzie uzyskany przez objęcie akcyi zakładowych w pełnej wartości imiennej przez interesowane gminy, powiaty i strony prywatne, zapewnione będzie według okoliczności przy współudziale finansowym królestw i krajów interesowanych bez dalszego obciążenia państwa;

2. że tym akcyom zakładowym, które państwo obejmie, a co do których statuty nie mogą stanowić ani ograniczenia prawa głosowania do pewnej maksymalnej ilości głosów ani też takiego ograniczenia w stosunku do posiadaczy akcyi pierwszorzędnych, gdyby takowe były emitowane, przyznane będą te same prawa, co innym akcyom zakładowym, i że

3. dywidenda, którąby na wypadek wypuszczenia akcyi pierwszorzędnych należała się od tychże, zanim jeszcze akcye zakładowe nabędą prawa do poboru dywidendy, wymierzana będzie najwyżej po 4 od sta.

Akcyom pierwszorzędnym kolei sztubajskiej można przyznać prawo do dywidendy pierwszeństwa aż do $4^1/_2$ od sta, o ileby dotyczący subskrybenci objęli te akcye w pełnej wartości imiennej.

Artykuł X.

Kapitał na akcye zakładowe, które stosownie do artykułu VIII mają być przez państwo objęte, będzie płacony za nieostęplowanemi potwierdzeniami odbioru, mianowicie co do linii Nowy Targ—Sucha Hora w miarę wydatków na budowę i urządzenie tej linii, co do linii Przeworsk—Bachórz w czterech równych ratach rocznych, zaś co do innych linii dopiero wtedy, gdy dotyczące koleje zostanie wybudowana i wprowadzona w ruch; państwo zaś ma czuwać nad tem, żeby zapłaconych sum używano tylko na cele budowy i urządzenia rzeczonych kolei.

Artykuł XI.

Budowa każdej z kolei, w artykule I oznaczonych, skończona być ma w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia nadania koncesyi, a gotowe koleje oddać należy w tych terminach do powszechnego użytku.

Gdyby Rząd uznał to za potrzebne, koncesyonaryusze winni zapewnić dopełnienie tego zobowiązania przez złożenie odpowiedniej kaucyi w sposób, jak to Rząd oznaczy.

Artykuł XII.

Oddawanie w przedsiębiorstwo budowy kolei, w artykule I, ll. 1 aż do 5 włącznie oznaczonych, tudzież powierzanie dostaw dla tychże, odbywać się ma na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, wypracowanych z odpowiednim wpływem organów rządowych, a nadto z bezpośredniem współ-

działaniem Rządu i ile możności na warunkach, stosowanych zwyczajnie przy budowie kolei państwa.

Roboty budownicze powierzać należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wartość dostaw materyału, odstąpionych gruntów i w ogóle wszelkich tych świadczeń, które mają być zapewnione objęciem akcyi zakładowych, oceniać się będzie drogą porozumienia między państwem a stronami interesowanemi, gdyby zaś do porozumienia nie przyszło, drogą dobrowolnego sądowego oszacowania.

Co się tyczy kolei lokalnych, w artykule I, ll. 6 aż do 18 włącznie oznaczonych, wypracowanie szczegółowego projektu i kosztorysu, tudzież oddawanie budowy w przedsiębiorstwo i powierzanie dostaw podlegać będzie odpowiedniemu wpływowi Rządu.

Artykuł XIII.

Gdyby ruch na kolejach w artykule I oznaczonych utrzymywać miało państwo na rachunek koncesyonaryuszów, natenczas koncesyonaryusze obowiązani będą zwracać Zarządowi kolei państwa koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, które według okoliczności oznaczone będą w sumie ryczałtowej.

Co do kolei, których budowa według artykułu III zapewniona być ma na podstawie gwarancyi rządowej, Zarządowi kolei państwa służyć będzie tak długo prawo urządzania ruchu i ustanawianie taryf według własnego uznania i z uwzględnieniem zachodzących w danej chwili potrzeb obrotu, dopóki owe koleje będą istotnie korzystały z gwarancyi rządowej lub dopóki zaliczki gwarancyjne, przez Rząd udzielone, będą jeszcze zalegały.

Artykuł XIV.

Na wypadek, gdyby spółka akcyjna, jaka ma się zawiązać dla kolei rakownicko-luńskiej, nabyła na własność kolej lokalną Postoloparty—Luny, upoważnia się Rząd do podwyższenia czystego dochodu, zagwarantowanego kolei rakownicko-luńskiej, o taką sumę roczną, jaka będzie potrzebna na oprocentowanie najwięcej po 4 od sta pożyczki, którą Spółka akcyjna kolei rakonicko-luńskiej zaciągnie w celu uzyskania ceny kupna, tudzież na umorzenie tej pożyczki, które ma nastąpić najpóźniej w przeciągu 76 lat. Upoważnienie to podlega jednak temu warunkowi, że cena, jaką trzeba będzie zapłacić za nabycie kolei lokalnej Postoloparty—Luny, nie może przekraczać oznaczonej koncesyą ceny wykupu tej kolei.

Nadto upoważnia się Rząd, żeby wykonał zastrzeżone sobie koncesyą prawo wykupu kolei lokalnej Postoloparty—Luny i według okoliczności tę wykupioną kolej lokalną za zwrotem ceny wykupu oddał Spółce akcyjnej kolei rakownicko-luńskiej.

Artykuł XV.

Gdyby ugoda co do nabycia kolei lokalnej kutnohorskiej przez przedsiębiorstwo kolei lokalnej Kutna Hora—Zrucz, nie przyszła do skutku, upoważnia się Rząd, aby w celu wcielenia owej kolei w przedsiębiorstwo tej ostatniej, zrobił użytek z zastrzeżonego mu koncesyą prawa odkupu kolei lokalnej kutnohorskiej i oddał tę wykupioną kolej za zwrotem ceny odkupu przedsiębiorstwu kolei lokalnej Kutna Hora—Zrucz.

Artykuł XVI.

Czynności prawne, w artykułach XIV i XV wzmiankowane, jakoteż podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, potrzebne do tych czynności prawnych, uwalnione są od stępli i opłat.

Artykuł XVII.

Upoważnia się Rząd, żeby kwoty maksymalne gwarancyi państwa, ustanowione dla kolei walsugańskiej ustawą z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 8 z r. 1894, dla kolei nadybbsańskiej ustawami z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 33 z r. 1894 i z dnia 21. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 141, a dla kolei Zeltweg—Wolfsberg i Unterdrauburg—Wöllan ustawą z dnia 21. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 141 podwyższył w celu pokrycia wypadającej nadwyżki kapitału na budowę tych kolei potrzebnego o takie kwoty, jakieby odpowiadały sumom, potrzebnym na oprocentowanie najwięcej po 4 od sta pożyczek, jakie w rzeczonym celu będą zaciągnięte, tudzież na umorzenie tychże, które ma być uskutecznione w tym samym terminie, jaki przepisany jest do umorzenia pożyczek pierwszorzędnych dotyczącej kolei. Wzmiankowane pożyczki dla poszczególnych kolei zaciągnięte być mogą co najwięcej w takich kwotach imiennych, jakich potrzeba do uzyskania następujących sum w gotówce:

Kolej walsugańska	3,200.000 *K*
Kolej nadybbsańska	1,500.000 „
Zeltweg—Wolfsberg i Unterdrauburg—Wöllan	1.500.000 „

Nadto upoważnia się Rząd, żeby kwotę maksymalną gwarancyi państwa, w artykule III ustawy z dnia 21. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 233, dla kolei lokalnej Iczyn—Turnów ustanowioną, podwyższył do takiej sumy, jakiej potrzeba na oprocentowanie najwięcej po 4 od sta i na umarzanie po-

życzki, która w celu uzyskania kapitału zaciągnięta będzie w kwocie imiennej, potrzebnej do uzyskania gotówki 2.870.000 koron.

Artykuł XVIII.

Upoważnia się Rząd, żeby kwoty maksymalne dodatków przez państwo płacić się mających, ustanowione w artykule VI ustawy z dnia 19. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 83, tudzież w artykule VIII ustawy z dnia 21. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 233, podwyższył dla wymienionych poniżej kolei lokalnych o następujące kwoty:

Nowy Dwór—Bezdružyce	72.000 *K*
Trzebinia—Skawce	309.000 „
Piła—Jaworzno	133.000 „
Kołomyja—Zaleszczyki	365.000 „
Tabor—Bechinia	84.000 „
Polna-Sztoki—Polna	30.000 „
Mikułaszowice—Rumburg . . .	80.000 „

Postanowienia artykułu IX, l. 3 ustawy z dnia 21. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 141, tudzież artykułu XXII, ustęp 2 ustawy z dnia 21. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 233, zmienia się o tyle, że co się tyczy kolei lokalnych Jenbach—Mairhofen i Grobelno—granica kraju, akcyom pierwszorzędnym wydać się mającym może być przyznane prawo do dywidendy pierwszeństwa w wymiarze maksymalnym 5 od sta przed akcyami zakładowemi, których pewną część ma objąć państwo, o ile te akcye pierwszorzędne objęte zostaną przez dotyczących subskrybentów w pełnej wartości imiennej.

Dodatek rządowy dla kolei lokalnej Karłowary—Merkelsgrün, przewidziany w artykule VIII ustawy z dnia 21. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 141, w sumie maksymalnej 80.000 *K*, może być przyznany rzeczonej kolei nawet w takim razie, gdyby takowa odgałęziała się od kolei busztiehradzkiej nie w stacyi karłowarskiej, lecz w jakiejś innej stacyi, w pobliżu Dalwic założyć się mającej.

Dodatek państwa w kwocie maksymalnej 300.000 *K*, przyznany w artykule VIII przytoczonej powyżej ustawy dla kolei miejscowej Jenbach—Mairhofen, można wypłacić — nie zważając na przepisane w tym względzie w artykule X powyższej ustawy udowodnienie — całkowicie albo w stosunkowej kwocie częściowej nawet w takim razie, gdyby budowa rzeczonej kolei miejscowej była na razie ograniczona do szlaku częściowego od Jenbachu do Zell am Ziller.

Artykuł XIX.

Co się tyczy linii Spółki nowych bukowińskich kolei lokalnych, również linii kolei miejscowej Kraków—Kocmyrzów, to w miejsce odroczenia terminu zwrotu kosztów ruchu, jakie przyznane zostało rzeczonym kolejom na zasadzie artykułu IX, l. 1 ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, można pod warunkami, jakie Rząd ustanowi, zapewnić im na przeciąg czasu 76 lat nie przekraczający, gwarancyę czystego dochodu rocznego, który wystarczałby na oprocentowanie najwięcej po 4 od sta i na umarzanie kapitału prawem pierwszeństwa wyposażonego, który dla linii Spółki nowych bukowińskich kolei lokalnych wyznaczony został w maksymalnej kwocie 9.200.000 *K*, zaś dla kolei miejscowej Kraków—Kocmyrzów w maksymalnej kwocie 1,600.000 *K*.

Artykuł XX.

Co się tyczy zapisów dłużnych, jakie emitowane będą przez zakłady, banki krajowe, instytuty, spółki albo samodzielne oddziały tychże, w artykule VII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 wymienione, może im być przyznana gwarancya państwa pod warunkami przez Rząd ustanowić się mającymi, o ile te zapisy dłużne odpowiadają wymogom artykułu VIII, lit. *a)* i lit. *c)* przytoczonej ustawy i o ile takowe opierają się wyłącznie na takich wierzytelnościach albo papierach wartościowych, których oprocentowanie i umorzenie zapewnione jest przez państwo przyrzeczeniem zapłaty, rękojmią albo gwarancyę czystego dochodu.

Jeżeli gwarancya państwa zapewniona została, to w takim razie dotyczące zapisy dłużne, którym z odpowiedniem zastosowaniem postanowień artykułu III ustawy z dnia 10. lipca 1865, Dz. u. p. Nr. 55, może być przyznane uwolnienie od opłat, używane być mogą do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów pod publicznym nadzorem zostających i pocztowych kas oszczędności, pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, wreszcie po kursie giełdowym, lecz nie ponad wartość imienną, także na kaucye służbowe i na kaucye w interesach.

Artykuł XXI.

Zapisy dłużne (obligacye pierwszeństwa), które będą emitowane przez przedsiębiorstwa kolei lokalnych, a których oprocentowanie i umorzenie zapewnione jest rękojmią albo gwarancyą czystego dochodu, daną przez któreś z królestw lub któryś z krajów w Radzie państwa reprezentowanych, mogą być uznane za sposobne do lokowania kapitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów pod nadzorem publicznym zostających, urzędu pocztowych kas oszczędności, tudzież pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, nakoniec po kursie giełdowym lecz nie ponad wartość imienną także na kaucye służbowe i na kaucye w interesach, uznanie nastąpić ma na podstawie rozporządzeniem Ministerstwa kolei żelaznych, wydanem w porozumieniu z Ministerstwami skarbu, spraw wewnętrznych i sprawiedli-

wości, które umieścić należy w Dzienniku ustaw państwa.

Postanowienie powyższe stosuje się także do zapisów dłużnych, jakie emitowane będą według okoliczności stosownie do artykułu VII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, na zasadzie rzeczonych zapisów dłużnych (obligacyi pierwszeństwa).

Artykuł XXII.

Zmieniając w części postanowienia artykułu XVI ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, rozporządza się, że koleje niższego rzędu, które ze względu na swą rozciągłość lub ze względu na znaczny ruch, do jakiego służą, według uznania Rządu mają szczególne znaczenie, można nawet w takim razie uznać za koleje miejscowe w pojęciu przytoczonej ustawy i jako takie je uważać, gdyby nie były poruszane siłą pary.

Artykuł XXIII.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi kolei żelaznych i Mojemu Ministrowi skarbu, tudzież Moim Ministrom spraw wewnętrznych i sprawiedliwości

Wiedeń, dnia 1. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Wittek** r. w.
Böhm r. w. **Spens** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 12. lipca 1901.

Treść: № 86. Ustawa o podwyższeniu podatku od gorzałki i o przeznaczeniu pewnej części przychodu z tego podatku na rzecz funduszów krajowych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

86.

Ustawa z dnia 8. lipca 1901,

o podwyższeniu podatku od gorzałki i o przeznaczeniu pewnej części przychodu z tego podatku na rzecz funduszów krajowych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Wymiar podatku od gorzałki, ustanowiony w §. 2 *a* ustawy o opodatkowaniu gorzałki z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, zostaje podwyższony, a mianowicie co do podatku od wyrobu z 70 *h* na 90 *h*, co do niższej stopy podatku konsumcyjnego z 70 *h* na 90 *h*, zaś co do wyższej stopy podatku konsumcyjnego z 90 *h* na 1 *K* 10 *h* od każdego stopnia hektolitrowego (litra) alkoholu.

Stosownie do tego zwrot podatku od gorzałki za linię cłową wywożonej, a podatkiem nie obciążonej, wynosić będzie 45 *h* od litra alkoholu, a tę o 20 *h* podwyższoną stopę podatkową należy przyjąć także za podstawę nietylko przy wymierzaniu ryczałtowej kwoty podatku, o ileby takowy miał być oznaczony ryczałtowo podług wydatności przyrządu do pędzenia, lecz także przy wymierzaniu kar.

Artykuł II.

Płyny wyskokowe pędzone, które przeszły do wolnego obrotu, a które w dniu 1. września 1901 znajdują się na obszarze, gdzie ustawa niniejsza ma moc obowiązującą, również płyny tego rodzaju, które w czasie przed 1. września 1901 wysłane zostaną z krajów węgierskiej korony, tudzież z Bośnii i Hercegowiny do odbiorców na obszarze, gdzie ustawa niniejsza posiada moc obowiązującą, jednakże nadejdą tutaj dopiero po 1. września, podlegają podatkowi dodatkowemu w kwocie 20 *h* od litra alkoholu, do którego stosowane będą w odpowiedni sposób postanowienia, obowiązujące co do podatku konsumcyjnego.

Od tego podatku dodatkowego uwolnione są:

1. Płyny wyskokowe pędzone w posiadaniu przemysłowców, którzy pośredniczą w obrocie takich płynów (szynki, sklepy wódczane, sprzedaż drobna itd.), w ilościach co najwięcej dziesięciu litrów, zaś w posiadaniu innych osób na czele jakiegoś gospodarstwa domowego stojących, w ilościach, nie przekraczających pięciu litrów alkoholu.

2. Gorzałka, której już na mocy dotychczasowych postanowień służy uwolnienie od rządowego podatku wódczanego.

Kto dnia 1. września 1901 posiada zapas płynów wyskokowych pędzonych, podatkowi dodatkowemu podlegających, wynoszący ogółem więcej niż dziesięć, a względnie pięć litrów alkoholu, ten obowiązany jest ilość tych płynów, jakoteż ich tęgość alkoholową, tudzież miejsce i lokale do ich przechowywania służące, oznajmić piśmiennie organom, które przeznaczone będą do tego drogą rozporządzenia, i to w przeciągu czterech dni, licząc od dnia 1. września 1901.

Ulgi co do obowiązku podawania ilości i tęgości alkoholu mogą być przyznane drogą rozporzą-

dzenia, pod warunkiem, że zapas płynów wyskokowych pędzonych, który ma być oznajmiony, nie przekracza w poszczególnym wypadku pięciu hektolitrów.

Producenci gorzałki i ci, którzy trudnią się handlem płynami wyskokowymi pędzonymi, tudzież drobną sprzedażą lub wyszynkiem tychże, obowiązani są przez 60 dni, licząc od dnia 1. września 1901, wykazać nabycie lub opłacenie podatku dodatkowego, a względnie podwyższonego podatku od gorzałki co do swoich zapasów płynów wyskokowych pędzonych, o ile te nie należą ani do ilości alkoholu od podatku dodatkowego uwolnionej, ani też nie podlegają podatkowi od gorzałki.

Na prośbę zezwalać się będzie na uiszczanie wypadającego w danym razie podatku dodatkowego stosownemi ratami.

Administracyi skarbu nadaje się prawo otwarcia fabrykantom likworów za stosownem zabezpieczeniem kredytu na podatek dodatkowy aż do końca roku 1902.

Warunki szczegółowe ustanowić należy drogą rozporządzenia.

Jeżeli przepisane oznajmienie zapasu płynów wyskokowych pędzonych, będących dnia 1. września 1901 w czyjemś posiadaniu, zostanie zaniedbane, albo jeżeli ilość alkoholu urzędowo sprawdzona okaże się większą niż zdeklarowana, a różnica wynosi więcej niż 10 od sta, natenczas karę za to wymierzyć należy w cztero- aż do ośmiokrotnej kwocie uszczuplonego lub na uszczuplenie narażonego podatku dodatkowego.

Za inne niedokładności w oznajmieniu, nie tyczące się ilości alkoholu, wymierzać należy kary porządkowe w kwocie 4 do 200 *K*.

Zaniedbanie przepisanego wykazania nabycia, a względnie uiszczenia podatku dodatkowego, karane będzie grzywnami w cztero- aż do ośmiokrotnej kwocie podatku dodatkowego od tej ilości alkoholu, co do której wykazania zaniedbano.

Szczegółowe postanowienia co do obliczenia i poboru podatku dodatkowego będą wydane drogą rozporządzenia.

Artykuł III.

A. Z surowego przychodu z podatku od gorzałki (podatku od wyrobu i podatku konsumcyjnego) przekazywana będzie w okresie od dnia 1. września 1901 aż do 31. grudnia 1909, ze zastrzeżeniem pod *B* przewidzianem, tudzież po strąceniu zwrócony opłat skarbowych i zwrotu podatku, na rzecz funduszów krajowych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych taka suma, jaka wypadnie na kwotę częściową 20 *h* w stosunku tejże do wymiarów podatku w artykule I ustawy niniejszej ustanowionych.

Z tem samem zastrzeżeniem (*B*) przekazywany będzie funduszom krajowym królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych czysty dochód z podatku dodatkowego, jaki na zasadzie artykułu II ustawy niniejszej pobierany będzie.

Obliczenie kwot na fundusze poszczególnych krajów przypadających ma być dokonane za czas od dnia 1. września aż do 31. grudnia 1901 najpóźniej w kwietniu 1902, zaś w latach następnych po upływie każdego roku kalendarzowego, mianowicie najpóźniej w kwietniu tego roku, który następuje bezpośrednio po roku, do którego obliczenie się odnosi; na wypadek zaś, gdyby stanowcze ukończenie rachunków aż do tej chwili było niemożliwe, zastrzedz sobie należy dodatkowe sprostowanie tychże.

Kwoty do przekazania przeznaczone, jakie z obliczenia każdą razą wypadną, będą rozdzielane tymczasowo na fundusze poszczególnych krajów według następującego klucza odsetkowego:

Królestwo czeskie	18·8078	od sta,
Królestwo dalmackie . .	0·5259	„
Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem krakowskiem	28·3423	„
Arcyksięstwo austryackie poniżej Anizy	10·7662	„
Arcyksięstwo austryackie powyżej Anizy	0·9152	„
Księstwo salzburskie . .	0·5682	„
Księstwo styryjskie . . .	4·6875	„
Księstwo karyntyjskie . .	3·0208	„
Księstwo kraińskie . . .	4·5253	„
Księstwo bukowińskie . .	3·1488	„
Margrabstwo morawskie .	15·7818	„
Księstwo górno- i dolno-śląskie	5·3087	„
Uksiążęcone hrabstwo tyrolskie	2·2796	„
Kraj vorarlberski	0·2065	„
Margrabstwo istryjskie . .	0·3217	„
Uksiążęcone hrabstwo Gorycyi i Gradyski	0·3238	„
Miasto Tryest z okręgiem .	0·4699	„

Funduszom krajowym wypłacane będą na rachunek przypadających na nie każdą razą kwot udziałowych zaliczki, a mianowicie za czas od dnia 1. września do 31. grudnia 1901, dnia 31. grudnia 1901, zaś w latach przyszłych dnia 31. marca, 30. czerwca, 30. września i 31. grudnia każdego roku.

Zaliczki, które mają być wypłacone dnia 31. grudnia 1901, nie mogą ogółem przekraczać sumy 6,000.000 *K*, zaś każdorazowe zaliczki ćwierćroczne nie mogą razem tworzyć większej sumy, jak czwarta część tych kwot, które wynikałyby jako kwoty udziałowe, gdyby obliczenie nastąpiło na

podstawie odnośnych pozycyi liczebnych preliminarza państwa na dotyczący rok.

B. Prawo do unormowanego w poprzednich ustępach udziału w przychodzie z podatku od gorzałki albo też do innych korzyści, jakie stosownie do artykułu IV ustawy niniejszej według okoliczności przyznane być mogą w miejsce tego udziału, ograniczone będzie tylko do tych krajów, w których w okresie na wstępie tego artykułu wymienionym nie będą pobierane żadne zgoła opłaty krajowe od płynów wyskokowych pędzonych.

Kwoty, które z powodu niedopełnienia tego warunku nie będą wypłacone, przepadają na rzecz skarbu państwa.

Artykuł IV.

W ciągu roku 1909 należy przychody w myśl ustawy niniejszej na rzecz krajów przeznaczone, unormować na nowo drogą ustawodawstwa.

Udział krajów w przychodzie z podatku od gorzałki może jeszcze przed terminem w artykule III *A* przewidzianym być uchylony drogą ustawodawstwa, o ileby dotyczącym krajom przekazano jednocześnie — pomijając korzyści, które im się należą stosownie do artykułu IX, X, XII i XIII ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, albo z jakiegoś innego specyalnego tytułu prawnego — na resztę okresu w artykule III *A* przewidzianego jakieś inne roczne kwoty z funduszów państwa, któreby dorównywały sumie, jaka w przeciągu trzech ostatnich lat kalendarzowych wypadała przeciętnie na rok na poszczególne kraje z udziału w przychodzie z podatku od wódki, albo też tę sumę przewyższały.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie dnia 1. września 1901.

Wykonanie tejże poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 8. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 13. lipca 1901.

Treść: (№ 87—101.) 87. Ustawa o sprzedaży realności Nr. 409/II w Pradze. — 88. Ustawa o sprzedaży gruntów należących do przedmości w Stadlau i Floridsdorfie. — 89. Ustawa o sprzedaży bastyonu I w Zadarze. — 90. Ustawa o sprzedaży gruntów fortyfikacyjnych w pobliżu Bramy rządowej na Pohorzelcu w Pradze. — 91. Ustawa o sprzedaży kilku nieruchomości wojskowych w Pradze. — 92. Ustawa o sprzedaży dwóch nieruchomości w Maryborze własnością państwa będących. — 93. Ustawa o zbyciu drogą sprzedaży albo zamiany budynku c. k. Urzędu mennicznego w Pradze, tudzież kilku nieruchomości do budynku c. k. Urzędu loteryjnego tamże przynależących. — 94. Ustawa o zbyciu drogą zamiany skarbowych błoni szarnsteinskich w gminie Grünau. — 95. Ustawa o zbyciu drogą zamiany pewnej nieruchomości w Pilzni własnością państwa będącej. — 96. Ustawa o sprzedaży i obciążeniu nieruchomości własnością państwa będących, które są używane przez Zarząd wojskowy. — 97. Ustawa o sprzedaży pewnej części parceli katastralnej Nr. 297 w Breitensee, przez Zarząd wojskowy używanej. — 98. Ustawa o sprzedaży nieruchomości na „Wawelu“ w Krakowie, własnością państwa będących. — 99. Ustawa o sprzedaży wojskowego Domu inwalidów w Wiedniu. — 100. Ustawa o sprzedaży rządowego szpitala wojskowego w Maryborze. — 101. Ustawa o przedłużeniu mocy obowiązującej artykułu I, ustęp 1 ustawy z dnia 28. sierpnia 1895, o sprzedaży kilku nieruchomości własnością państwa będących.

87.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o sprzedaży realności Nr. 409/II w Pradze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby sprzedał realność Nr. 409/II w Pradze, składającą się z parceli budowlanej Nr. 587 razem ze stojącym na niej budynkiem i z parcel gruntowych Nr. 224 i 225.

Kwotę przez sprzedaż uzyskaną należy wciągnąć w rachunek jako przychód ze sprzedaży nieruchomości własnością państwa będących.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

88.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o sprzedaży gruntów, należących do przedmości w Stadlau i Floridsdorfie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby sprzedał wymienione poniżej nieruchomości własnością państwa będące, a przez Zarząd wojskowy używane,

i żeby kwotę przez ich sprzedaż uzyskaną oddał do do rozporządzenia Zarządowi wojskowemu na kupienie czego innego:

1. Grunta przedmościa w Stadlau, leżące w gminach katastralnych Hirschstetten, Stadlau i Aspern n. D.

2. Grunta przedmościa w Floridsdorfie, leżące w gminach katastralnych Alt-Leopoldau, Kagran i Gross-Jedlersdorf II.

II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

89.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o sprzedaży bastyonu I w Zadarze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby sprzedał używany przez Zarząd wojskowy bastyon I w Zadarze, zapisany w wykazie hipotecznym gminy katastralnej Zadaru pod l. 570, i żeby kwotę przez sprzedaż uzyskaną oddał do rozporządzenia Zarządowi wojskowemu na kupienie czego innego.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

90.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o sprzedaży gruntów fortyfikacyjnych w pobliżu Bramy rządowej na Pohorzelcu w Pradze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby sprzedał wymienione poniżej nieruchomości własnością państwa będące, a przez Zarząd wojskowy używane, i żeby kwoty przez sprzedaż ich uzyskane oddał do rozporządzenia Zarządowi wojskowemu na kupienie czego innego:

1. Grunt na Pohorzelcu, stanowiący część obszaru dawnych gruntów fortyfikacyjnych, a przeznaczony pod budowę drugich koszar obrony krajowej w Pradze, w skład którego wchodzą następujące parcele w gminie katastralnej Pradze, w obrębie fortecznym leżące: Nr. 34/1 i 34/2 (wykaz hipoteczny l. 5), Nr. 81 (wykaz hip. l. 56), Nr 83, 86 i 301 (wykaz hip. l. 57), a względnie części parcel Nr. 75 (wykaz hip. l. 35), Nr. 76 (wykaz hip. l. 37), Nr. 118 (wykaz hip. l. 36), Nr. 82 i 87 (wykaz hip. l. 57), Nr. 93 (wykaz hip. l. 56), Nr. 96 (wykaz hip. l. 36) i Nr. 300 (wykaz hip. l. 84), również zapisane w wykazie dóbr publicznych rzeczonej gminy katastralnej parcele gruntowe Nr. 74/2, 302, 310 i 327, wreszcie część parceli Nr. 292.

2. Grunt pod budowę baraków dla rezerwistów przeznaczony, a do tego samego obszaru należący, w skład którego wchodzą następujące parcele, leżące również w obrębie fortecznym gminy katastralnej Pragi: Nr. 75 (wykaz hip. l. 35), Nr. 76 (wykaz hip. l. 37), Nr. 118 (wykaz hip. l. 36), Nr. 82 i 87 (wykaz hip. l. 57), Nr. 91 (wykaz hip. l. 58), Nr. 93 (wykaz hip. l. 56), Nr. 96 (wykaz hip. l. 36) i Nr 300 (wykaz hip. l. 84), tudzież cała parcela Nr. 299 (wykaz hip. l. 58).

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

91.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o sprzedaży kilku nieruchomości wojskowych w Pradze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby sprzedał wymienione poniżej nieruchomości własnością państwa będące, a przez Zarząd wojskowy używane, i żeby kwoty przez sprzedaż uzyskane oddał do rozporządzenia Zarządowi wojskowemu na kupienie natomiast czego innego:

1. Piekarnię wojskową przy ulicy Hybernskiej, zapisaną w wykazie hipotecznym gminy katastralnej Praga-Nowe Miasto pod l. 1001 (parcela l. 1408).

2. Piekarnię filialną na Rybarzu, w wykazie tabuli krajowej pod l. 82, Praga, Mała Strona, zapisaną (parcele budowlane 159/1 i 159/2 i parcele gruntowe 39 i 41).

3. Zbrojownię na Ujezdzie razem ze skarbową częścią wyspy Kampy, wykaz tabuli krajowej l. 121, Praga, Mała Strona (parcele budowlane 571, 584, 591, i parcele gruntowe 309/2, 310/1, 310/2, 310/3, 312, 313, 314, 315, 316, 323 i 348).

4. Koszary w Brusce, w wykazie tabuli krajowej pod l. 87, Praga, Mała Strona, zapisane (parcela budowlana 180).

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

92.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o sprzedaży dwóch nieruchomości w Maryborze własnością państwa będących.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do sprzedania realności, zapisanej w wykazie hipotecznym gminy katastralnej Burgmayerhof pod l. 37, a składającej się z parceli budowlanej Nr. 8 przy ulicy Tegetthoffa w Maryborze, na której stoi budynek Sądu powiatowego Nr. konskr. 11, tudzież do sprzedania parceli budowlanej Nr. 10, w gminie katastralnej Burgmayerhof, w powiecie sądowym maryborskim leżącej, w wykazie styryjskiej tabuli krajowej pod liczbą 740 zapisanej, na której stoi sądowe więzienie.

Kwotę przez sprzedaż uzyskaną należy wpisać w rachunek jako przychód ze sprzedaży nieruchomości własnością państwa będących.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

93.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o zbyciu drogą sprzedaży albo zamiany budynku c. k. Urzędu menniczego w Pradze, tudzież kilku nieruchomości do budynku c. k. Urzędu loteryjnego tamże przynależących.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do zbycia:

1. Budynku c. k. Urzędu menniczego w Pradze, Nr. konskr. 930—I. składającego się z parceli budowlanej Nr. konskr. 1159/3, zapisanej w księdze gruntowej gminy katastralnej Pragi, Stare Miasto, pod liczbą wykazu 843, tudzież z parceli budowlanej Nr. konskr. 1159/1, zapisanej w tabuli krajowej pod l. 183 razem z parcelą gruntową Nr. konskr. 152 pod tą samą liczbą tabuli zapisaną,

2. parceli budowlanej Nr. 956/2, należącej do budynku Urzędu loteryjnego w Pradze Nr. konskr. 748—I, a zapisanej w wykazach hipotecznych gminy katastralnej Pragi, Stare Miasto, pod l. 672, tudzież części parceli budowlanej Nr. 956/1 do tej samej realności należącej, a zapisanej w tabuli krajowej pod l. 180, i parceli gruntowej Nr. 151,

a mianowicie nieruchomości pod l. 1 drogą sprzedaży, zaś nieruchomości pod l. 2 drogą zamiany za kilka części przyległych parcel Nr. 955, 957 i 948, potrzebnych pod budowę nowego budynku urzędowego, tudzież za uiszczeniem odpowiedniej dopłaty na rzecz skarbu.

Cenę kupna, a względnie dopłatę w gotówce należy zapisać w rachunku jako przychód ze sprzedaży nieruchomości własnością państwa będących.

II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

94.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o zbyciu drogą zamiany skarbowych błoni Szarnsteinskich w gminie Grünau.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do zbycia pięciu tak zwanych Szarnsteinskich błoni, zapisanych w wykazie tabuli krajowej górno-austryackiej powiatu sądowego Gmunden, gminy katastralnej Grünau i Dorf, pod l. 1085, tudzież służącego Skarbowi prawa wspólnej własności do połowy parceli drogowej Nr. 5029, zapisanej w księdze gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Gmunden pod liczbą wyk. 575, gmina katastralna Grünau, a to w zamian za następujące realności:

1. Tak zw. „Einfanggrund in der Glatzlingsandgstetten razem z domem mieszkalnym Nr. 180“ (willa w Goisern), w księdze gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Ischlu, w wykazie hipotecznym gminy katastralnej Lasern pod l. 181 zapisany.

2. Realności „Alpenhaus Nr. 7 i Pichlergut Nr. 9“ w Ebensee razem z inwentarzem gruntowym, zapisane w księdze gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Ischlu, w wykazie hipot. gminy katastralnej Ebensee pod ll. 10 i 15.

3. Realność w księdze gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Aussee, w wykazie hipot. gminy katastralnej Pichl pod l. 144 zapisaną.

4. Łąkę i las w księdze gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Ischlu, w wykazie hipot. gminy katastralnej Wolfgangthal pod l. 20 zapisane.

5. „Zakład sztucznej hodowli ryb w Schlagen“, w księdze gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Gmunden, w wykazie hipot. gminy katastralnej Schlagen pod l. 131 zapisany.

6. Realności w księdze gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Aussee, w wykazie hipot. gminy katastralnej Mitterndorf pod ll. 191, 192 i 193 zapisane, mianowicie „Soldatenkeusche zu Neuhofen“ Nr. 26, „Guthausrealität zu Neuhofen“ Nr. 27 i „das Graglerhut zu Neuhofen“ Nr. 28.

7. Tak zw. połoninę Pichlera (Pichleralpe), składającą się z „gruntów alpejskich“, w księdze gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Ischlu pod liczbą wyk. 34, 35 i 200 gminy katastralnej Wolfgangthal zapisanych.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi rolnictwa i Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.
Giovanelli r. w.

95.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o zbyciu drogą zamiany pewnej nieruchomości w Pilzni własnością państwa będącej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby realność skarbową w wykazie ksiąg gruntowych pilzeńskich, tom I, pod l. 12 zapisaną, mianowicie parcelę budowlaną l. kat. 39 w Pilzni, w śródmieściu, razem z „c. k. budynkiem więziennym“ Nr. k. 12 na niej stojącym, zamieniał za parcelę budowlaną l. kat. 75 w Pilzni, w śródmieściu, do funduszu szpitalnego św. Maryi Magdaleny należącą, w księ-

gach gruntowych pilzeńskich, tom I, pod liczbą wyk. hip. 20 zapisaną, razem z domem Nr. k. 21, na niej postawionym, nie żądając przytem dopłaty w gotówce.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu i Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w **Böhm** r. w.

Spens r. w.

96.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o sprzedaży i obciążeniu nieruchomości własnością państwa będących, które są używane przez Zarząd wojskowy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby w ciągu lat 1901, 1902 i 1903 sprzedał nieruchomości własnością państwa będące, których używa Zarząd wojskowy, a które dla tegoż stały się zbędnemi, o ile wartość szacunkowa każdej z osobna realności nie przekracza sumy 50.000 *K*, zaś ogólna ich wartość sumy 1,000.000 *K*, i żeby sumę przez sprzedaż uzyskaną oddał do rozporządzenia Zarządowi wojskowemu na kupienie czego innego.

Artykuł II.

Również upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby w ciągu lat 1901, 1902 i 1903 pozwalał na obciążanie służebnościami nieruchomości własnością państwa będących, przez Zarząd wojskowy używanych, o ile wartość przedmiotu, który ma być obciążony lub prawa, które ma być nadane, nie przenosi w każdym z osobna przypadku sumy 50.000 *K*. Wartość ogólna służebności w latach 1901, 1902 i 1903 w taki sposób dozwolić się mających, nie może przenosić sumy 600.000 *K*.

Artykuł III.

Gdyby za służebność na zasadzie ustawy niniejszej dozwoloną, umówiona była zapłata jednorazowa, oddać ją należy Zarządowi wojskowemu do rozporządzenia.

Zapłaty powrotne, z takiegoż powodu umówione, pobiera Zarząd wojskowy dopóty, dopóki przedmiot obciążony pozostaje w jego używaniu.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej, która wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

97.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o sprzedaży pewnej części parceli katastralnej Nr. 297 w Breitensee, przez Zarząd wojskowy używanej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Ministra skarbu, żeby sprzedał część parceli katastralnej Nr. 297 w Breitensee o powierzchni 12.903·14 metrów kwadratowych, leżącą między osią ulicy Breitenseerstrasse a linią środkową ulicy XX.

Artykuł II.

Kwotę przez sprzedaż tego gruntu uzyskaną oddać należy do rozporządzenia Zarządowi wojskowemu na kupienie czego innego.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

98.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o sprzedaży nieruchomości na „Wawelu“ w Krakowie, własnością państwa będących.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby nieruchomości na „Wawelu“ w Krakowie, własnością państwa będące, a przez Zarząd wojskowy używane, sprzedał krajowi Galicyi i żeby kwotę przez sprzedaż uzyskaną oddał do rozporządzenia Zarządowi wojskowemu na kupienie czego innego.

II.

Kontraktom, dokumentom, pismom i wpisom hipotecznym do przeprowadzenia tej sprzedaży potrzebnym, również połączonemu z nią przeniesieniu realności tamże znajdujących się, a do gminy Krakowa należących, na własność Galicyi, przyznaje się uwolnienie od stępli i należytości.

III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

IV.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

99.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o sprzedaży wojskowego Domu inwalidów w Wiedniu.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Ministra skarbu, żeby sprzedał realność w wykazach hipotecznych księgi gruntowej III. dzielnicy miasta Wiednia pod liczbą 696 zapisaną (realność wojskowego Domu inwalidów).

Artykuł II.

Kwotę przez sprzedaż tej realności uzyskaną oddać należy do rozporządzenia Zarządowi wojskowemu na kupienie czego innego.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

100.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o sprzedaży rządowego szpitala wojskowego w Maryborze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do sprzedania rządowego szpitala wojskowego w Maryborze przez Zarząd wojskowy używanego i do oddania kwoty przez sprzedaż uzyskanej do rozporządzenia Zarządowi wojskowemu na kupienie czego innego.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

101.

Ustawa z dnia 3. lipca 1901,

o przedłużeniu mocy obowiązującej artykułu I, ustęp 1 ustawy z dnia 28. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 139, o sprzedaży kilku nieruchomości własnością państwa będących.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnienie, nadane Ministrowi skarbu w artykule I, ustęp 1 ustawy z dnia 28. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 139, żeby w miarę potrzeby sprzedawał aż do końca roku 1900 grunta skarbowe, leżące wzdłuż dawnej granicy podatku akcyzowego, która otaczała pierwszych dziewięć dzielnic miasta Wiednia, przedłuża się na dalszych lat dziesięć, licząc od dnia wejścia w wykonanie ustawy niniejszej.

Artykuł II.

Sumy, uzyskane przez sprzedaż realności w artykule I wymienionych, wciągnąć należy do rachunku jako dochody ze sprzedaży nieruchomości własnością państwa będącej.

Artykuł III.

Gdyby niektóre grunta z posiadłości w artykule I wymienionych zostawały w czasie sprzedaży w używaniu Zarządu wojskowego, kwotę przez sprzedaż uzyskaną oddać należy rzeczonemu zarządowi na nabycie innych.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 3. lipca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 18. lipca 1901.

Treść: (№ 102—104.) 102. Obwieszczenie o upoważnieniu c. k. Komory głównej II. klasy w Buchsie do odprawiania wolnych od cła rzeczy przesiedlców. — 103. Ustawa, mocą której zmienia się częściowo ustawę z dnia 29. czerwca 1868, dotyczącą urządzenia izb handlowych i przemysłowych. — 104. Rozporządzenie, ktorem ze zmianą rozporządzeń ministeryalnych z dnia 5. czerwca 1886, z dnia 14. października 1889, z dnia 25. października 1893, z dnia 26. kwietnia 1896, z dnia 21. stycznia 1899 i z dnia 8. lipca 1900, królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają na 24 okręgów nadzorczych urzędowania inspektorów przemysłowych.

102.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. czerwca 1901,

o upoważnieniu c. k. Komory głównej II. klasy w Buchsie do odprawiania wolnych od cła rzeczy przesiedlców.

Stosownie do artykułu VIII, l. 7, ustęp 1 i artykułu IX, l. 1, ustęp 2 i 3 ustawy z dnia 25. maja 1882 o taryfie cłowej, upoważnia się c. k. Komorę główną II. klasy w Buchsie do odprawiania wolnych od cła rzeczy przesiedlców.

Böhm r. w.

103.

Ustawa z dnia 30. czerwca 1901,

mocą której zmienia się częściowo ustawę z dnia 29. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 85, dotyczącą urządzenia izb handlowych i przemysłowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

§. 7, ustęp 3 ustawy z dnia 29. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 85, ma brzmieć, jak następuje:

2. przytoczone przedsiębiorstwa opłacać mają taką kwotę podatku zarobkowego, jaka przyjęta jest za podstawę uprawnienia do wyboru.

Tę kwotę podatku ustanowić ma dla poszczególnych kategoryi Minister handlu w porozumieniu z dotyczącą izbą, atoli prawo to służy mu tylko z tem ograniczeniem, że o ile kwota podatku, opłacanego przez przedsiębiorstwa pod 1 przytoczone, dorównywa stopie opodatkowania, uzasadniającej prawo wybierania do sejmów krajowych, okoliczność ta dla osób tamże wymienionych stanowi w każdym razie dostateczną podstawę do wykonywania prawa wyboru do izb handlowych i przemysłowych.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi handlu.

Wiedeń, dnia 30. czerwca 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Call** r. w.

104.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 11. lipca 1901,

którem ze zmianą rozporządzeń ministeryalnych z dnia 5. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 89, z dnia 14. października 1889, Dz. u. p. Nr. 168, z dnia 25. października 1893, Dz. u. p. Nr. 158, z dnia 26. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 69, z dnia 21. stycznia 1899, Dz. u. p. Nr. 14 i z dnia 8. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 122, królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają na 24 okręgów nadzorczych urzędowania inspektorów przemysłowych.

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 17. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 117) o ustanowieniu inspektorów przemysłowych, królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają ze zmianą rozporządzeń ministeryalnych z dnia 5. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 89, z dnia 14. października 1889, Dz. u. p. Nr. 168, z dnia 25. października 1893, Dz. u. p. Nr. 158, z dnia 26. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 69, z dnia 21. stycznia Dz. u. p. Nr. 14 i z dnia 8. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 122 na 24 okręgów nadzorczych, a obszar każdego z tych okręgów ustanawia się, jak następuje:

1. Okrąg nadzorczy:

Obszar policyjny wiedeński.

2. Okrąg nadzorczy:

Austrya poniżej Anizy z wyjątkiem obszaru policyjnego wiedeńskiego.

3. Okrąg nadzorczy:

Austrya powyżej Anizy; Salzburg.

4. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Gracu, Celja, Marybora i Ptui, starostwa styryjskie: celijskie, feldbachskie, gradeckie, hartberskie, lonckie, libnickie, lutomierskie, maryborskie, ptujskie, radkersburskie, brzezieckie, voitsberskie, wajckie (Weitz), słoweńsko-gradeckie; także Kraina.

5. Okrąg nadzorczy:

Starostwa styryjskie: bruckie (Bruck nad Murem), gröbmińskie, judenburskie, łubeńskie, liceńskie (Lietzen), murawskie.

6. Okrąg nadzorczy:

Karyntya.

7. Okrąg nadzorczy:

Przymorze z Tryestem; Dalmacya.

8. Okrąg nadzorczy:

Obszar miast Insbrucka i Bolcana i starostw tyrolskich: ampeckiego, bolcańskiego, brykseńskiego, bruneckiego, imsteckiego innsbruckiego, kitzbühelskiego, kufsteinskiego, landeckiego, lienckiego, merańskiego, reutterskiego, szwackiego; również Vorarlberg.

9. Okrąg nadzorczy:

Obszar miast Rovereda i Trydentu i starostw tyrolskich: borżańskiego, kawaleskiego, kleskiego, primierskiego, riwskiego, roweredzkiego, tońskiego, trydenckiego.

10. Okrąg nadzorczy:

Obszar policyjny praski.

11. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: karlińskiego, król. winohradzkiego, smichowskiego, żyżkowskiego (o ile takowe nie należą do obszaru policyjnego praskiego), czesko-brodzkiego, młodo-bolesławskiego, kładnieńskiego, louńskiego, melnickiego, podiebradzkiego, rudnickiego, slańskiego.

12. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Liberca i starostw czeskich: frydlandzkiego, jabłonieckiego, werchlabskiego, mnichowskiego, libereckiego, semilskiego, ilemnickiego, trutnowskiego, turnowskiego.

13. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: uścieckiego (nad Łabą), czesko-lipskiego, dubskiego, jabłońskiego, litomierzyckiego, rumburskiego, szluknowskiego, cieplickiego, djeczyńskiego.

14. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: aszskiego, mosteckiego, duchcowskiego, chebskiego, falknowskiego, kraślickiego, jachimowskiego, kadańskiego, karłowarskiego, chomutowskiego, żateckiego.

15. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: horszowsko-tyńskiego, blatneńskiego, horżowickiego, klatowskiego, kralowickiego, żlutyckiego, strzybrańskiego, pilzeńskiego, plańskiego, podborzańskiego, przestyckiego, przybramskiego, rakonickiego, rokiczańskiego, tachowskiego, domażlickiego, tepelskiego.

16. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: beneszowskiego, budiejowickiego, kaplickiego, krumlowskiego, tyń-

skiego (nad Wełtawą), milewskiego, jindrzychowo-hradeckiego, pelhrzymowskiego, piseckiego, prachatyckiego, suszyckiego, selczańskiego, strakonickiego, taborskiego, trzebońskiego.

17. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: czaslawskiego, chotieborskiego, chrudymskiego, niemiecko-brodzkiego, wysoko-myckiego, kolińskiego, kutnohorskiego, lanszkrońskiego, ledeckiego, litomyskiego, pardubickiego, polickiego.

18. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: brumowskiego, jiczyńskiego, król. hradeckiego, królo-dworskiego, nachodzkiego, nowobydzowskiego, nowomiejskiego (nad Metują), rychnowskiego, żamberskiego.

19. Okrąg nadzorczy:

Obszar miast Berna, Igławy, Znojma i starostw morawskich: hustopeckiego, boskowickiego, berneńskiego, daczyckiego, kijowskiego, hodonińskiego, wielko-mezerzyckiego, igławskiego, krumlowskiego, morawsko-budiejowickiego, morawsko-trzebowskiego, nowo-miejskiego, mikułowskiego, tisznowickiego, trzebickiego, wyszkowskiego, znojmskiego.

20. Okrąg nadzorczy:

Obszar miast Ołomuńca, Kromierzyża, Węgierskiego Hradyszcza i starostw morawskich: zabrzeskiego, holeszowskiego, kromierzyskiego, litowelskiego, szumperskiego, hranickiego, nowo-iczyńskiego, ołomunieckiego, przerowskiego, prosnickiego, rymarzowskiego, sternberskiego, węgiersko-brodzkiego, węgiersko-hradyskiego, wołosko-mezerzyckiego.

21. Okrąg nadzorczy:

Śląsk; tudzież obszar starostw morawskich: morawsko-ostrawskiego i misteckiego.

22. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Lwowa i starostw galicyjskich: bobreckiego, bohorodczańskiego, borszczowskiego, brodzkiego, brzeżańskiego, brzozowskiego, buczackiego, cieszanowskiego, czortkowskiego, dobromilskiego, dolińskiego, drohobyckiego, grodeckiego, horodenieckiego, husiatyńskiego, jarosławskiego, jaworowskiego, kałuskiego, kamioneckiego, kołomyjskiego, kosowskiego, lwowskiego, liskiego, mościskiego, nadworniańskiego, peczeniżyńskiego, podhajeckiego, przemyskiego, przemyślańskiego, rawskiego, rohatyńskiego, rudeckiego, samborskiego, sanockiego, skałackiego, śniatyńskiego, sokalskiego, stanisławowskiego, staromiejskiego, stryjskiego, tarnopolskiego, tłumackiego, trembowelskiego, turczańskiego, zaleszczyckiego, zbaraskiego, złoczowskiego, żółkiewskiego, żydaczowskiego.

23. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Krakowa i starostwa galicyjskie: bialskie, bocheńskie, brzeskie, chrzanowskie, dąbrowskie, gorlickie, gryhowskie, jasielskie, kolbuszowskie, krakowskie, krośnieńskie, łańcuckie, limanowskie, mieleckie, myślenickie, nowotarskie, nowosądeckie, niskie, pilźnieńskie, podgórskie, przeworskie, ropczyckie, rzeszowskie, żywieckie, strzyżowskie, tarnobrzeskie, tarnowskie, wadowickie, wielickie.

24. Okrąg nadzorczy:

Bukowina.

§. 2.

Dla każdego z tych okręgów nadzorczych przeznacza się jednego inspektora przemysłowego; siedziby tych inspektorów znajdują się:

dla 1. okręgu nadzorczego w Wiedniu,
„ 2. „ „ „ Wiedniu,
„ 3. „ „ „ Linzu,
„ 4. „ „ „ Gracu,
„ 5. „ „ „ Lubnie,
„ 6. „ „ „ Celowcu,
„ 7. „ „ „ Tryeście,
„ 8. „ „ „ Innsbrucku,
„ 9. „ „ „ Trydencie,
„ 10. „ „ „ Pradze,
„ 11. „ „ „ Pradze,
„ 12. „ „ „ Libercu,
„ 13. „ „ „ Dieczynie,
„ 14. „ „ „ Chomutowie,
„ 15. „ „ „ Pilzni,
„ 16. „ „ „ Budiejowicach,
„ 17. „ „ „ Pardubicach,
„ 18. „ „ „ Hradcu Królewskim,
„ 19. „ „ „ Bernie,
„ 20. „ „ „ Ołomuńcu,
„ 21. „ „ „ Opawie,
„ 22. „ „ „ Lwowie,
„ 23. „ „ „ Krakowie,
„ 24. „ „ „ Czerniowcach.

§. 3.

Nadto w myśl §. 4go ustawy z dnia 17. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 117, urzęduje na całym obszarze, na którym ta ustawa obowiązuje, c. k. inspektor żeglugi śródkrajowej jako inspektor specyalny przemysłu szyperskiego na wodach śródkrajowych, a jeden funkcyonaryusz c. k. Inspekcyi generalnej kolei żelaznych austryackich sprawuje czynności inspektora przemysłowego przy budowie publicznych zakładów komunikacyjnych w Wiedniu; obaj oni mają siedzibę w Wiedniu.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. sierpnia 1901.

Koerber r. w. **Call** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 18. lipca 1901.

Treść: № 105. Rozporządzenie, tyczące się wykonania postanowień artykułu II ustawy o dodatkowym podatku od gorzałki z dnia 8. lipca 1901.

105.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. lipca 1901,

tyczące się wykonania postanowień artykułu II ustawy o dodatkowym podatku od gorzałki z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86.

Dla wykonania postanowień artykułu II. ustawy z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86, tyczącej się podwyższenia podatku od gorzałki i przeznaczenia pewnej części przychodu z tego podatku dla funduszów krajowych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, wydaje się na zasadzie artykułu V. tej ustawy następujący regulamin:

Regulamin,

tyczący się pobierania dodatkowego podatku od gorzałki.

I. Przedmiot dodatkowego podatku.

Dodatkowemu podatkowi w wymiarze 20 *h* od litra alkoholu podlegają z wymienionymi poniżej wyjątkami wszystkie płyny wyskokowe pędzone, znajdujące się 1. września 1901 w wolnym obrocie w krajach, w których przytoczona powyżej ustawa ma moc obowiązującą, jakoteż te pędzone płyny wyskokowe, które w czasie przed 1. września 1901 wysłano z krajów węgierskiej korony lub z Bośnii i Hercegowiny do odbiorców w krajach, w których rzeczona ustawa ma moc obowiązującą, które jednak dopiero po 1. września 1901 do tych krajów nadejdą. Do pędzonych płynów alkoholowych, dodatkowemu podatkowi podlegających, należą w szczególności także arak, rum, koniak, esencye wódczane, sztuczne esencye i etery owocowe, składające się z różnych gatunków eteru, alkoholu i innych substancyi, likiery i inne zaprawione wódki, dalej obfite w alkohol towary perfumeryjne, jak woda kolońska, tudzież obfite w alkohol tynktury lekarskie i ekstrakty, jakoteż wszelkie mieszaniny wina i wódki, które zawierają w sobie więcej alkoholu niż 15 od sta.

Uwolnione od dodatkowego podatku są:

1. Pędzone płyny wyskokowe w posiadaniu przemysłowców, pośredniczących w obrocie płynów wyskokowych pędzonych (trudniących się wyszynkiem, sprzedażą, drobnym handlem itd.) w ilościach nie większych niż 10 litrów, w posiadaniu zaś innych osób, stojących na czele gospodarstw domowych, w ilościach nie większych niż pięć litrów. Te ilości są nawet wtedy wolne od podatku dodatkowego, jeżeli dotyczący przemysłowiec lub naczelnik gospodarstwa domowego posiada większe zapasy.

2. Wódka, której już na podstawie dotychczasowych przepisów przysługuje uwolnienie od rządowego podatku wódczanego.

II. Oznajmienie.

Kto w dniu 1. września 1901 posiada taki zapas pędzonych płynów wyskokowych, dodatkowemu podatkowi podlegających, który zawiera razem więcej niż dziesięć, względnie więcej niż pięć litrów alkoholu, obowiązany jest ilość i tęgość alkoholu całego zapasu, jakoteż miejsce i lokale, gdzie ten zapas się przechowuje, w przeciągu czterech dni, licząc od 1. września 1901, zatem najpóźniej dnia 4. września 1901, oznajmić na piśmie w dwóch egzemplarzach, według dołączonego formularza wy- Załączka.

gotowanych, temu oddziałowi straży skarbowej, w którego obrębie znajduje się miejsce przechowania rzeczonych płynów wyskokowych. Blankiety na te oznajmienia wydawać będą bezpłatnie wszystkie oddziały straży skarbowej, jakoteż organa i urzędy, które krajowa władza skarbowa do tego przeznaczy. Jeżeli na podstawie osobnych autonomicznych postanowień, obowiązujących w poszczególnych krajach, od zapasów, przedmiotem oznajmienia będących, lub od części tychże żąda ktoś zwrotu opłaty krajowej, uiszczonej według taryfy, natenczas okoliczność tę winien nadmienić w oznajmieniu, podając ilość wódki, od której domaga się zwrotu, jakoteż odnośną kwotę restytucyi.

Tych pędzonych płynów wyskokowych, które przed 1. wrześma 1901 wysłano z krajów węgierskiej korony lub z Bośnii i Hercegowiny do odbiorców w krajach, gdzie rzeczona ustawa obowiązuje, które jednak dopiero 1. września 1901 lub później do tych krajów nadejdą, oznajmiać nie potrzeba.

Jeżeli zapas pędzonych płynów wyskokowych, który ma być oznajmiony, nie przekracza w poszczególnym wypadku bez względu na zawartość alkoholu pięciu hektolitrów, to w takim razie ilości, zawartości i stopni hektolitrowych alkoholu w oznajmieniu wyszczególniać nie trzeba; w tym wypadku należy jednak w rubryce oznajmienia, przeznaczonej na uwagi, wyraźnie nadmienić, że ogólny zapas nie przekracza pięciu hektolitrów.

Jeżeli przedmiotem oznajmienia są płyny wyskokowe w zamkniętych flaszkach, jakich się w handlu zwykle używa, albo likiery, to jest pędzone płyny wyskokowe, zawierające najmniej 10 kilogramów cukru na hektoliter, tudzież slodzone wódki, to jest pędzone płyny wyskokowe, zawierające więcej niż jeden kilogram, ale mniej niż 10 kilogramów cukru na hektoliter, wreszcie wszelkie dodatkowemu podatkowi podlegające esencye, towary perfumeryjne, tynktury lekarskie i ekstrakty, natenczas bez względu na wielkość zapasu oznajmieniu podlegającego, tęgości alkoholowej podawać nie trzeba.

Gdyby płyny wyskokowe pędzone, co do których istnieje obowiązek oznajmiania, znajdowały się w pierwszych czterech dniach miesiąca września 1901 w drodze, a nie wniesiono jeszcze oznajmienia ani nie uiszczono od nich dodatkowego podatku, wówczas obowiązek oznajmienia, względnie uiszczenia dodatkowego podatku, spada na odbiorcę towaru, który ma wnieść to oznajmienie najpóźniej w ciągu 48 godzin po nadejściu posyłki.

Jeśli kto nie wniesie przepisanego oznajmienia zapasu płynów wyskokowych pędzonych, które w dniu 1. września 1901 ma u siebie na składzie, lub jeżeli oznajmi ilość mniejszą jak ta, którą urzędowo stwierdzono, a różnica tych obu ilości przekraczać będzie 10 procent, ten podpadnie karze w wysokości cztero- do ośmiokrotnej kwoty uszczuplonego lub na uszczuplenie narażonego dodatkowego podatku, ktoby zaś podał w oznajmieniu inne nieprawdziwe daty, nie odnoszące się do ilości alkoholu, karany będzie grzywną porządkową od 4 do 200 *K*.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żeglugi parowej (z wyjątkiem przedsiębiorstw żeglugi morskiej, o ile nie chodzi o parowce tutejszo-krajowe, posiadające szczególne przywileje ruchu), jakoteż c. k. poczta, obowiązane są o każdej przesyłce płynów wyskokowych pędzonych, którą przed 1. września 1901 przyjęły w celu przewiezienia do odbiorcy w krajach, w których powyższa ustawa ma moc obowiązującą, jednak do tego dnia jej nie oddały, zaraz po nadejściu jej do stacyi oddawczej uwiadomić ten oddział straży skarbowej, w którego okręgu owa stacya leży. To doniesienie ma zawierać nazwisko posyłającego i odbiorcy, tudzież wagę brutto przesyłki, a przedłożyć takowe winna stacya oddawcza bezpośrednio.

III. Postępowanie urzędowe.

Organa skarbowe, do których wnosi się oznajmienia zapasów, winny przedewszystkiem sprawdzić, czy oznajmienie jest dokładne, a następnie przystąpić bezzwłocznie do zbadania zapasów w sposób poniżej wskazany.

Wywód spostrzeżeń, dalej przypadającą kwotę dodatkowego podatku, tudzież urząd płatniczy, w którym dodatkowy podatek ma być uiszczony, należy podać w obu egzemplarzach oznajmienia. Jeden z tych egzemplarzów należy stronie zwrócić.

O ile strona nie uzyskała pozwolenia na spłatę w ratach lub odroczenia terminu zapłaty, winna kwotę dodatkowego podatku, o której zawiadomiono ją w powyższy sposób, uiścić w przeciągu dni ośmiu w urzędzie płatniczym, wymienionym w załatwieniu oznajmienia. Dla tych krajów, gdzie istnieją samoistne opłaty krajowe, które z dniem 31. sierpnia 1901 będą zniesione, wydane będą osobne postanowienia, czy i o ile ma nastąpić zwrot opłaty krajowej zapłaconej według taryfy lub kompenzacya takich pretensyi zwrotu z dodatkowym podatkiem od wódki.

Badanie oznajmionych zapasów płynów wyskokowych pędzonych należy rozpocząć najpóźniej dnia 2. września 1901.

Co do postępowania przy badaniu zapasów, postanawia się, co następuje:

1. Co do oznaczania ilości:

a) Jeżeli płyny wyskokowe pędzone znajdują się w beczkach, wagonach zbiornikowych, cysternach itd., a naczynia te są całkiem napełnione i urzędowo ocechowane, w takim razie ilość wskazuje znak cechowniczy.

Jeżeli beczki nie są cechowane, lub tylko w części napełnione, oznaczyć należy ich zawartość za pomocą beczkomierza Matievicza. Ilość wódki w beczkach itd. da się także sprawdzić przez obliczenie wagi netto i przerachowanie jej przy pomocy przepisanych tabel redukcyjnych na litry z uwzględnieniem rzeczywistej tęgości alkoholowej.

Jeżeli chodzi o niecechowane wagony zbiornikowe lub kadzie, obliczyć należy zawartą w nich ilość płynów wyskokowych pędzonych według zasad stereometryi lub w inny niechybny sposób.

b) Gdy chodzi o flaszki i naczynia szklane, oblicza się ilość flaszek i naczyń jednakowej wielkości, następnie oznacza się pojemność każdego typu flaszek z osobna i oblicza się z tych danych ilość płynu.

Gdy chodzi o zamknięte flaszki, używane zwyczajnie w handlu, poprzestać należy na oznaczeniu ilości w przybliżeniu, jeżeli niema flaszki, któraby służyła za wzór.

Oznaczenie takie będzie znacznie uproszczone, jeżeli strona dostarczy próżnych naczyń, za wzór służyć mogących, których pojemność można każdej chwili łatwo oznaczyć.

c) W rafineryach, które rafinują opodatkowaną wódkę, a w czasie badania zapasów są w ruchu, musi się zbadać także ilość wódki, znajdującej się w aparatach rektyfikacyjnych i stągiewkach filtrowych. W tym celu sprawdza się przedewszystkiem, ile litrów wynosi nalew dzienny każdej stągiewki i jakiej ilości wódki użyto pierwotnie do zwilżenia pyłu węglowego. Te dwie ilości razem wzięte dają w przybliżeniu ilość wódki, zawartą w każdej stągiewce.

d) Jeżeli strona do uiszczenia dodatkowego podatku obowiązana ma pozwolenie używania wódki bez opłaty podatku do wyrabiania likierów lub innych alkoholowych artykułów, przeznaczonych na wywóz za linię cłową, natenczas należy zamknąć zapiski co do nabycia i użycia wódki bez opłaty podatku, i w ten sposób obliczyć tę ilość wódki, którą w myśl artykułu II, l. 2 ustawy wyłączyć się ma z ogólnego zapasu jako uwolnioną od dodatkowego podatku.

2. Co do oznaczania tęgości alkoholowej:

a) Jeżeli wódka znajduje się w beczkach, ilość stopni oznaczyć należy za pomocą 100-dzielnego alkoholometru w sposób przepisany, w którym to celu wziąć należy z każdej beczki za pomocą lewara lub innego stosownego przyrządu próbkę ze średnich warstw.

Jeżeliby nie było cechowanego alkoholometru, w takim razie należy próbki, wzięte z każdej beczki, wlać każdą z osobna do flaszek dobrze wyczyszczonych i wypłókanych poprzednio wódką z tej samej beczki, te flaszki opieczętować i zbadać zawartość alkoholu w obecności strony u najbliższego organu skarbowego, posiadającego cechowany alkoholometer.

b) Z wódki, przechowywanej w zbiornikach lub innych wielkich naczyniach, brać należy próbki z górnej, średniej i dolnej warstwy w równych ilościach, próbki te dobrze wymieszać, a następnie zbadać ich tęgość alkoholową.

c) Jeżeli wódka znajduje się we flaszkach lub podobnych mniejszych naczyniach, a w myśl podanych poniżej postanowień pod lit. *e* i l. 3 nie ma się w ogóle zaniechać badania rzeczywistej zawartości alkoholu, to w takim razie należy poprzestać na wyrywkowem oznaczeniu stopni.

d) Jeżeli chodzi o pędzone płyny wyskokowe, których stopni alkolometrem wprost oznaczyć nie można, jak likiery, słodzone wódki itp., i jeżeli w myśl rozdziału II, ustępu 4, podania zawartości alkoholu nie zaniechano, wówczas tęgość alkoholową, którą się ma przyjąć za podstawę do uiszczenia dodatkowego podatku, winny organa skarbowe zbadać w sposób, przepisany dla oznaczania alkoholu w likierze (dodatek *A*, II *B* przepisu wykonawczego do ustawy o podatku od gorzałki).

Jeżeli dotyczący organ skarbowy nie ma potrzebnego przyrządu, wówczas należy po protokolarnem skonstatowaniu ilości płynu odesłać próbki z każdego poszczególnego gatunku pod pieczęcią organu skarbowego i strony do władzy skarbowej pierwszej instancyi, która zarządzi zbadanie i stosownie do wyniku wyda dalsze zarządzenia.

Płyny wyskokowe pędzone nie słodzone lub tylko bardzo mało osłodzone, tudzież płyny wyskokowe, zaprawione ingredyencami, badane być mają zawsze urzędowym alkoholometrem.

e) Jeżeli zawartości alkoholu nie oznajmiono, ponieważ ogólny zapas w danym wypadku nie przekracza ilości pięciu hektolitrów, lub ponieważ chodzi o pędzone płyny wyskokowe w zamkniętych flaszkach, używanych zwykle w handlu, albo o likiery lub słodzone wódki, natenczas przyjmować należy tęgość alkoholową:

aa) co do wódki francuskiej. rumu i araku . . . . . 65 stopni,
bb) co do koniaku, whisky, wiśniówki, wódki z wytłoczyn, śliwowicy, borowiczki i t. zw. naturalnych wódek . . . 40 „
cc) co do wszelkiego rodzaju likierów i słodzonych wódek 35 „
100-dzielnego alkoholometru.

Gdyby nasuwały się wątpliwości, czy poszczególne rodzaje wódki oznajmiono zgodnie z prawdą, np. czy wysokostopniowych płynów spirytusowych nie podano jako wódkę naturalną lub spirytus zaprawiony cukrem jako likier, wtedy należy te podejrzane płyny wyskokowe w miarę możności poddać wstępnemu badaniu. Jeżeli podejrzenie okaże się uzasadnionem, przystąpić należy do badania rzeczywistej zawartości alkoholu wszystkich dodatkowemu podatkowi podlegających zapasów dotyczącej strony (lit. *a*—*d*) i wytoczyć postępowanie skarbowo-karne z powodu nieprawdziwego oznajmienia. Za podstawę do obliczenia dodatkowego podatku przyjąć należy w takim wypadku zawartość alkoholu, oznaczoną przez rzeczywiste zbadanie.

Tęgość alkoholowa esencyi, tynktur lekarskich i ekstraktów dodatkowemu podatkowi podlegających, przyjąć należy w wysokości 70 stopni, zaś towarów perfumeryjnych, podlegających temu podatkowi, w wysokości 90 stopni 100-dzielnego alkoholometru.

f) W przypadkach, w których strona oznajmia tęgość alkoholową, lub jeżeli chodzi o płyny wyskokowe pędzone innego rodzaju, aniżeli wyżej podane, należy zaniechać bezpośredniego badania rzeczywistej zawartości alkoholu wówczas, gdy strona wykaże ją księgami przemysłowemi, fakturami itp., których prawdziwość nie ulega wątpliwości.

3. W fabrykach likieru nie dokonuje się rzeczywistego badania zapasów płynów wyskokowych pędzonych w tym razie, jeżeli przedsiębiorcy oznajmią zapasy w ten sposób, że najpóźniej dnia 1. września 1901 przedłożą władzy skarbowej pierwszej instancyi szczegółowy wykaz płynów wyskokowych pędzonych, dodatkowemu podatkowi podlegających, a w rzeczonym dniu w ich posiadaniu będących, który ma być sporządzony na podstawie inwentury i ułożony według grup towarów o jednakowej zawartości alkoholu i zgodzą się na to, żeby delegat władzy skarbowej pierwszej instancyi przekonał się w danym razie o prawdziwości podanych dat przez oględziny w przedsiębiorstwie, jakoteż przez wglądnięcie w księgi przemysłowe, a względnie, o ile rozchodzi się o podaną zawartość alkoholu, przez zbadanie zaczerpniętych próbek. Wolno przytem podawać odsetki alkoholu w cyfrach od dziesięć do dziesięć w dół zaokrąglonych, tak, że na przykład wszystkie płyny spirytusowe, których zawartość alkoholu leży w granicach od 50 do 59 od sta włącznie, można oznajmić jako zawierające 50 od sta alkoholu.

Jeżeli wynik takiego badania nasuwa wątpliwości co do prawdziwości dat przez stronę podanych, wówczas należy bezwarunkowo przystąpić do rzeczywistego zbadania całego zapasu.

Przypadający dodatkowy podatek ma przypisać władza skarbowa pierwszej instancyi.

Władza skarbowa pierwszej instancyi może na prośbę przyznać powyższą ulgę także pewnym sklepom, utrzymywanym przez przedsiębiorstwa fabryczne.

IV. Dopełnienie czynności urzędowej co do płynów wyskokowych pędzonych podlegających postępowaniu przechodowemu, jeżeli od nich należy się dodatkowy podatek.

Dodatkowy podatek od tych płynów wyskokowych pędzonych, które przed 1. września 1901 wysłano z krajów korony węgierskiej lub z Bośnii i Hercegowiny do odbiorców w krajach, w których powyższa ustawa obowiązuje, które jednak dopiero w dniu 1. września 1901 lub później do tych krajów nadejdą, przypisze odbiorcy posyłki do zapłaty w przeciągu ośmiu dni urząd dostawy równocześnie z wydaniem karty legitymacyjnej. (Wzór Nr. III do §. 5 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 128).

Przypisanie następuje w ten sposób, że na końcu karty legitymacyjnej umieszcza się następującą klauzulę:

„Za powyżej wymienioną ilość alkoholu ma (N. N.) . . . . . w . . . . . zapłacić w c. k. Urzędzie . . . . . w . . . . . dodatkowy podatek w kwocie . . . . . *K* . . . *h*, słowami . . . . . w przeciągu dni ośmiu pod rygorem egzekucyi.“

Za podstawę wymiaru służyć ma ilość alkoholu, sprawdzona przez urząd wysyłający, chyba że ilość alkoholu, sprawdzona przez urząd dostawy, byłaby większą, w którym to razie ma ta ostatnia służyć za podstawę wymiaru. Na dowód zapłaty wystawi się stronie potwierdzenie.

V. Spłacanie dodatkowego podatku ratami, a względnie udzielanie kredytu na ten podatek.

Kto chce korzystać z dozwolonego ustawą płacenia należącego się podatku dodatkowego ratami, a względnie, jeżeli chodzi o fabryki likierów, z dozwolonego kredytu, ten ma najpóźniej do 4. września 1901 prosić pisemnie o pozwolenie na to władzę skarbową pierwszej instancyi, w której okręgu znajduje się zapas wódki podatkowi podlegający, a zarazem wymienić w podaniu wyraźnie, jakich rat żąda, a względnie, jeżeli jest fabrykantem likierów, na jaki przeciąg czasu życzy sobie odroczenia zapłaty.

Na raty aż do sześciu miesięcy, licząc od dnia płatności, zezwala władza skarbowa pierwszej instancyi, a na raty aż do jednego roku krajowa władza skarbowa. Pierwszą ratę musi się uiścić natychmiast po otrzymaniu pozwolenia na płacenie ratami.

Gdyby choćby tylko jednej z rat, na które uzyskano zezwolenie, nie zapłacono niechybnie w dniu zapadłości, wówczas należy całą zalegającą kwotę ściągnąć odrazu, w danym razie nawet drogą egzekucyi. Procentów zwłoki nie należy w tym wypadku żądać.

Pozwolenie kredytu udzielane będzie fabrykantom likierów tylko za zupełnem zabezpieczeniem przypadającego dodatkowego podatku, które złożyć mają w sposób w §. 32 przepisu wykonawczego do ustawy o podatku od gorzałki przepisany.

W dniu, w którym kończy się termin kredytu, musi zakredytowana kwota dodatkowego podatku być uiszczona niechybnie w tym urzędzie, w którym dodatkowy podatek wzięto na przepis. Jeżeli dzień zapłaty przypada na niedzielę lub święto, to zapłatę należy uiścić w najbliższym dniu powszednim. Jeżeli zapłata w należytym czasie nie zostanie uiszczona, należy dodatkowy podatek ściągnąć drogą egzekucyi.

VI. Osoby podlegające kontroli.

Producenci gorzałki, tudzież osoby, które trudnią się handlem, wyszynkiem lub drobną sprzedażą płynów wyskokowych pędzonych, podlegają co do dodatkowego podatku, począwszy od 1. września 1901, przez cały przeciąg okresu 60-dniowego, w artykule II, ustęp 5 ustawy wyznaczonego, urzędowemu nadzorowi.

Osoby te są zatem obowiązane co do zapasów płynów wyskokowych pędzonych w ich posiadaniu będących, o ile takowe nie należą ani do ilości alkoholu, uwolnionej od dodatkowego podatku, ani nie podlegają rządowemu podatkowi od wódki, udowodnić nabycie lub uiszczenie dodatkowego podatku, a względnie podwyższonej kwoty podatku.

Według §. 271 ustawy o cłach i monopolach rządowych wolno organom skarbowym, ilekroć to uznają za potrzebne, wchodzić za dnia do tych lokalów, względnie miejsc wykonywania przemysłu i sprzedaży, w których płyny wyskokowe pędzone są przechowywane lub sprzedawane, czynić tam rewizye, spisywać znajdujące się tam zapasy płynów wyskokowych pędzonych, dodatkowemu podatkowi podlegających, jakoteż żądać — z uwzględnieniem terminu oznajmienia i zapłaty, — udowodnienia nabycia lub uiszczenia dodatkowego podatku, względnie podwyższonej opłaty.

Wymienieni powyżej przemysłowcy obowiązani są bez sprzeciwiania się dozwalać organom skarbowym wstępu do wspomnianych lokalów, udzielać im na żądanie osobiście lub przez służbę potrzebnej pomocy i przedkładać dowody nabycia lub uiszczenia dodatkowego podatku, względnie podwyższonej opłaty.

Zaniechanie przepisanego udowodnienia nabycia, a względnie uiszczenia dodatkowego podatku, karać się będzie grzywną w wysokości cztero- do ośmiokrotnej kwoty dodatkowego podatku, przypadającego od tej ilości alkoholu, co do której zaniechano udowodnienia.

Böhm r. w.

Załączka.

(Kraj). Okrąg skarbowy:

Okrąg podatkowy:

Oznajmienie

zapasów płynów wyskokowych pędzonych dodatkowemu podatkowi podlegających, które podpisany posiada.*)

Nazwisko, zatrudnienie posiadacza, miejsce zamieszkania, ulica i numer konskrypcyjny	Lokale, w których płyny wyskokowe pędzone są przechowywane	płynów wyskokowych pędzonych: naczyń: Ilość	naczyń: Rodzaj i znaki	naczyń: Numera	Rodzaj (nazwa używana w handlu)	Ilość (w litrach)	Tęgość alkoholowa według 100-dzielnego alkoholometru	Stopnie hektolitrowe (litry) czystego alkoholu, zawartego w tych ilościach	Uwaga

. . . . . dnia . . . . . 1901.

Podpis strony:

*) W oznajmieniu tem podać należy cały zapas płynów wyskokowych pędzonych łącznie z wolną od dodatkowego podatku ilością 5 względnie 10 litrów alkoholu. Gdyby zapas oznajmić się mający nie przekraczał 5 hektolitrów, w takim razie można podać w oznajmieniu ilość tylko w przybliżeniu, nie wymieniając ani tęgości alkoholowej, ani stopni hektolitrowych.

Załatwienie.

1. Oddano dnia . . . . . 1901.

2. Wynik dokonanej w dniu . . . . . 1901 urzędowej rewizyi.

3. Od stwierdzonej ilości ogólnej . . . . . stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu przypada po strąceniu wolnych od podatku . . . . . litrów alkoholu dodatkowy podatek w kwocie . . . . *K* . *h*, słowami . . . . . koron . . halerzy.

Kwotę tę należy uiścić w c. k. Urzędzie . . . . . w . . . . . najpóźniej w przeciągu dni ośmiu

według okoliczności należy tutaj nadmienić, że podatek pozwolono spłacić ratami lub że termin zapłaty odroczono.

. . . . . dnia . . . . . 1901.

Podpis strony: Podpis organu skarbowego:

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 19 lipca 1901.

Treść: (№ 106—108.) 106. Rozporządzenie, którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, ustanawia się na rok 1901 wysokość zniżki podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumę ogólną podatku zarobkowego i stopę podatkową, obowiązującą względem przedsiębiorstw w §. 100, ustęp 1 i 5 przytoczonej ustawy szczegółowo określonych, które są obowiązane do publicznego składania rachunków. — 107. Rozporządzenie, tyczące się wymierzania podatku obrotowego od interesów, których przedmiotem są akcye Banku kredytowego w Pradze (Pražská úvěrní banka). — 108. Rozporządzenie, którem w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Ołomuńcu od dnia 1. sierpnia 1901 wprowadza się w życie ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych.

106.
Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lipca 1901,

którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, ustanawia się na rok 1901 wysokość zniżki podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumę ogólną podatku zarobkowego i stopę podatkową, obowiązującą względem przedsiębiorstw w §. 100, ustęp 1 i 5 przytoczonej ustawy szczegółowo określonych, które są obowiązane do publicznego składania rachunków.

W wykonaniu artykułów IV aż do X ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, ustanawia się na rok 1901 zniżenie podatku gruntowego o 15 procentów, a podatku budynkowego — z wyjątkiem pięcioprocentowego podatku od dochodu z budynków na jakiś czas od podatku uwolnionych — o 12½ procentu.

Indywidualny rozkład tego zniżenia na rok 1901 uskuteczniony będzie według postanowień rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 297.

Zniżka podatku zarobkowego powszechnego na rok 1901 wynosić ma 25 procentów tej kwoty, którą poszczególne kategorye zarobku, temu podatkowi podlegające, miałyby według dawniejszych ustaw podatkowych za rok 1898 prawdopodobnie uiścić; przeto sumę ogólną podatku zarobkowego, która według postanowienia §. 11 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, wynosić miała w okresie rozkładu 1900—1901 kwotę 35,518.832 koron, zmniejsza się na rok 1901 stosownie do postanowień artykułu IX, l. 3, lit. *a* ustawy powyższej do kwoty 34,923.952 koron, t. j. zupełnie tak samo, jak to rozporządzeniem z dnia 18. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 97 postanowiono na rok 1900.

Rozdział tego zmniejszenia sumy ogólnej podatku zarobkowego, które przedstawia podwyższone zniżenie powszechnego podatku zarobkowego, uskuteczniony będzie przez proporcyonalne zmniejszenie kontyngentów spółek wszystkich klas podatkowych. Wynikające przy tem przekroczenia kontyngentów wyrównać należy przy rozdzielaniu podatku zarobkowego powszechnego w roku następnym.

Stopa opodatkowania przedsiębiorstw, w §. 100, ustęp 1 i 5 ustawy powyższej szczegółowo określonych, które są obowiązane do składania rachunków publicznie, wynosić ma na rok 1901 10·05, t. j. dziesięć i $\frac{\text{pięć}}{\text{setnych}}$ procentów od intraty opodatkowaniu podlegającej; o ile wzięcie na przepis na ten rok nastąpiło jeszcze według 10½-procentowej stopy podatkowej, odpisanie nadwyżki ma być uskutecz-

nione z urzędu. Na żądanie stron winny urzędy podatkowe tę zniżkę po całkowitem jej zarejestrowaniu w księgach zaznaczyć dodatkowo także na nakazach płatniczych.

Böhm r. w.

107.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lipca 1901,

tyczące się wymierzania podatku obrotowego od interesów, których przedmiotem są akcye Banku kredytowego w Pradze (Pražská úvěrní banka).

Na zasadzie §. 4, l. 2, ustęp 3 ustawy z dnia 9. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 195, postanawia Ministerstwo skarbu ze zmianą dodatku *B* do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 16. marca 1901, Dz. u. p. Nr. 28, że za podstawę do wymierzania podatku obrotowego od interesów, których przedmiotem są akcye Banku kredytowego w Pradze (Pražská úvěrní banka), służyć ma jednostka giełdowa, wynosząca 25 sztuk, chyba że rzeczony podatek należałoby wymierzyć według obrotu pieniężnego, jaki istotnie miał miejsce.

Rozporządzenie niniejsze wejdzie w wykonanie od dnia 1. sierpnia 1901, atoli do interesów giełdowych przed tym dniem zawartych nie będzie się go stosować nawet w takim razie, gdyby ostateczne załatwienie tych interesów nastąpiło dopiero po wejściu tego rozporządzenia w wykonanie.

Böhm r. w.

108.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. lipca 1901,

którem w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Ołomuńcu od dnia 1. sierpnia 1901 wprowadza się w życie ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych.

Na zasadzie §. 16go ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych i o ustanawianiu komisyi do wykonywania kar, uznaje Ministerstwo sprawiedliwości za stosowne rozporządzić, żeby postanowienia tej ustawy wprowadzone były w wykonanie w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu powiatowego w Ołomuńcu, począwszy od dnia 1. sierpnia 1901.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. lipca 1901.

Treść: № 109. Patent cesarski, tyczący się rozwiązania Sejmów krajowych galicyjskiego i kraińskiego.

109.

Patent cesarski z dnia 18. lipca 1901,

tyczący się rozwiązania Sejmów krajowych galicyjskiego i kraińskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem krakowskiem, tudzież księstwa kraińskiego, są rozwiązane, a przeto należy zarządzić nowe wybory do tych sejmów.

Dan w Ischlu dnia 18. lipca tysiąc dziewięćsetnego pierwszego, Naszego panowania pięćdziesiątego trzeciego roku.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. — **Welsersheimb** r. w.
Wittek r. w. — **Böhm** r. w.
Spens r. w. — **Hartel** r. w.
Rezek r. w. — **Call** r. w.
Giovanelli r. w. — **Piętak** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. Wydana i rozesłana dnia 24. lipca 1901.

Treść: (№ 110—113.) 110. Rozporządzenie, którem w porozumieniu z interesowanemi władzami naczelnemi upraszcza się postępowanie przy przekazywaniu płac etatowych i emerytur z kas krajowych do jakichś innych kas, znajdujących się na obszarze administracyjnym władzy krajowej, nakazującej wypłatę. — 111. Rozporządzenie, którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. grudnia 1893, tyczące się wykonania §. 13, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu. — 112. Obwieszczenie o ustanowieniu delegacyi cłowej w zabudowaniu poczty wozowej Urzędu pocztowego i telegraficznego w Meranie. — 113. Rozporządzenie, tyczące się traktatu, zawartego z Państwem niemieckiem w przedmiocie wzajemnej opieki nad dziełami literatury, sztuki i fotografii.

110.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. kwietnia 1901,

którem w porozumieniu z interesowanemi władzami naczelnemi upraszcza się postępowanie przy przekazywaniu płac etatowych i emerytur z kas krajowych do jakichś innych kas, znajdujących się na obszarze administracyjnym władzy krajowej, nakazującej wypłatę.

Jeżeli płace etatowe i emerytury przekazuje się z kas krajowych do jakichś innych kas, znajdujących się na tym samym obszarze administracyjnym, a chodzi przy tem o takie kasy krajowe, dla których czynności urzędu likwidacyjnego załatwia oddział rachunkowy władzy asygnującej, to w takim razie władze krajowe, nakazujące wypłatę, nie mają wydawać w celu wstrzymania wypłaty w dawniejszej kasie krajowej osobnego rozporządzenia, a natomiast wystawić tylko asygnacyę dla nowej kasy.

Aby organom kontrolującym umożliwić porównanie tej chwili, w której wypłatę w kasie krajowej wstrzymano, z tą chwilą, w której płaca w nowej kasie wzięta została na przepis, należy na formularzu 6 certyfikatu wzięcia na przepis, jaki w myśl §. 10, ustęp 4 instrukcyi III dla oddziałów rachunkowych asygnujących władz krajowych z roku 1866 ma być dołączony do ostatniej pozycyi odebrania płacy, zaznaczyć termin otwarcia wypłaty.

Böhm r. w.

111.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu z dnia 24. czerwca 1901,

którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 196, tyczące się wykonania §. 13, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu.

Na zasadzie §. 13, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu, i w uzupełnieniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 196, przyznaje się uczniom szkoły zawodowej obrabiania drzewa i kamienia w Hallein (oddział ciesielski i oddział kamieniarski) dobrodziejstwo, jakie na zasadzie §. 12, ustęp 3 powyższej ustawy służy przemysłowi ciesielskiemu i kamieniarskiemu.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Koerber r. w. **Hartel** r. w.

Call r. w.

112.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. lipca 1901,

o ustanowieniu delegacyi cłowej w zabudowaniu poczty wozowej Urzędu pocztowego i telegraficznego w Meranie.

W zabudowaniu poczty wozowej Urzędu pocztowego i telegraficznego w Meranie ustanowiona została delegacya tamtejszej Komory głównej, która rozpoczęła urzędowanie dnia 4. lipca 1901.

Böhm r. w.

113.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu z dnia 20. lipca 1901,

tyczące się traktatu, zawartego z Państwem niemieckiem w przedmiocie wzajemnej opieki nad dziełami literatury, sztuki i fotografii.

Ponieważ dnia 9. maja 1901 nastąpiła wymiana ratyfikacyi traktatu z dnia 30. grudnia 1899, zawartego między Monarchią austryacko-węgierską a Cesarstwem niemieckiem w przedmiocie wzajemnej opieki nad dziełami literatury, sztuki i fotografii, Dz. u. p. Nr. 50 z r. 1901, przeto stosownie do artykułu IX rzeczonego traktatu nabył tenże mocy obowiązującej od dnia 24. maja 1901.

W celu wykonania tego traktatu wydaje się w porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych i c. k. Ministerstwem handlu następujące rozporządzenie, które zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia:

Postanowienia §§. 9 do 15 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. grudnia 1895, Dz. u. p. Nr. 198, stosowane być mają w odpowiedni sposób do spisywania inwentarza i wyciskania pieczęci, przewidzianego w artykule VII traktatu, przy czem trzeba mieć wzgląd na tę okoliczność, że dniem, w którym tenże nabył mocy obowiązującej, jest 24 maja 1901.

Koerber r. w. **Spens** r. w.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć L. — Wydana i rozesłana dnia 4. sierpnia 1901.

Treść: (№ 114—118.) 114. Rozporządzenie, którem dla nowo utworzonego dziekanatu w Lawisie w dyecezy trydenckiej ustanawia się, zaś dla istniejącego już dziekanatu w Cembrze zmienia się tę kwotę z tytułu sprawowania urzędu dziekańskiego, którą w zeznaniach przychodów miejscowych, składanych w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, przez pasterzy duchownych, uprawnionych do pobierania dopłaty do kongruy, uznawać należy za pozycyę wydatkową. — 115. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu do skończenia budowy kolei lokalnej wązko-torowej od Sinczej Wsi do Żeleznej Kapli. — 116. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu do skończenia budowy kolei lokalnej wązko-torowej od Bregencyi do Bezau (bregencka kolej leśna). — 117. Rozporządzenie, którem zabrania się wprowadzania pigułek, zwanych „Dr. Williams Pink-pillen“. — 118. Rozporządzenie, którem zakaz przywozu i przewozu pewnych towarów i przedmiotów z Egiptu, wydany dnia 7. maja 1900, rozszerza się na Konstantynopol.

114.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty tudzież Ministra skarbu z dnia 17. lipca 1901,

którem dla nowo utworzonego dziekanatu w Lawisie w dyecezyi trydenckiej ustanawia się, zaś dla istniejącego już dziekanatu w Cembrze zmienia się tę kwotę z tytułu sprawowania urzędu dziekańskiego, którą w zeznaniach przychodów miejscowych, składanych w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, przez pasterzy duchownych, uprawnionych do pobierania dopłaty do kongruy, uznawać należy za pozycyę wydatkową.

Uzupełniając, a względnie zmieniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107, postanawia się, że kwota wydatków, połączonych ze sprawowaniem obowiązków dziekańskich, jaką w zeznaniach, składanych w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, uznać należy za pozycyę wydatkową, wynosić ma w nowo utworzonym dziekanacie lawiskim w dyecezyi trydenckiej (200) dwieście koron, zaś w istniejącym już dziekanacie cemberskim (240) dwieście czterdzieści koron; tem rozporządzeniem nie narusza się atoli w niczem postanowienia, tyczącego się roztrząsania kwestyi, czy plebanowi, któremu poruczono sprawowanie obowiązków dziekańskich, należy się w myśl przytoczonej powyżej ustawy dopłata do kongruy z funduszu religijnego, a względnie z dotacyi temu funduszowi przez państwo udzielanej, czy nie.

Hartel r. w. **Böhm** r. w.

115.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. lipca 1901,

o przedłużeniu terminu do skończenia budowy kolei lokalnej wązko-torowej od Sinczej Wsi do Żeleznej Kapli.

Termin do skończenia budowy kolei lokalnej wązko-torowej od Sinczej Wsi do Żeleznej Kapli i otwarcia ruchu na niej, ustanowiony w §. 7 dokumentu koncesyjnego z dnia 17. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 35, przedłużony został na zasadzie Najwyższego upoważnienia aż do dnia 1. listopada 1902.

Wittek r. w.

116.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. lipca 1901,

o przedłużeniu terminu do skończenia budowy kolei lokalnej wązko-torowej od Bregencyi do Bezau (bregencka kolej leśna).

Termin do wybudowania kolei lokalnej wązko-torowej od Bregencyi do Bezau (kolej bregencka leśna) i do rozpoczęcia ruchu na niej, ustanowiony w §. 7 dokumentu koncesyjnego z dnia 11. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 172, przedłużony został na zasadzie Najwyższego upoważnienia aż do 1. września 1902.

Wittek r. w.

117.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 23. lipca 1901,

którem zabrania się wprowadzania pigułek, zwanych „Dr. Williams Pinkpillen".

Na zasadzie artykułu VIgo ustawy z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, zabrania się ze względów zdrowotnych wprowadzania tajnego środka pod nazwą „Dr. Williams Pinkpillen".

Zakaz niniejszy obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Call r. w.

118.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 3. sierpnia 1901,

którem zakaz przywozu i przewozu pewnych towarów i przedmiotów z Egiptu, wydany dnia 7. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 81, rozszerza się na Konstantynopol.

Ze względu na wypadki zarazy, które zaszły w Konstantynopolu, zakaz przywozu i przewozu pewnych towarów i przedmiotów z Egiptu, wydany rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 7. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 81, rozszerzony zostaje w porozumieniu z królewsko węgierskim Rządem w celu zapobieżenia zaniesieniu chorób zaraźliwych także na Konstantynopol.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia, w którym dotyczące komory, a względnie urzędy zdrowotne morskie otrzymają o niem wiadomość.

Körber r. w. **Call** r. w.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 10. sierpnia 1901

Treść: (№ 120—122.) 120. Rozporządzenie, którem zmienia się §§. 4 i 19 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. sierpnia 1884, a względnie z dnia 18. września 1889, tyczące się zaprowadzenia w Szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu teoretycznych egzaminów rządowych z technicznych przedmiotów nauki ziemiaństwa. — 121. Obwieszczenie o przeniesieniu vöröstoroński kej komory głównej II. klasy na dworzec kolejowy w Vöröstoroniu (Porcsesd) i o ustanowieniu komory pomocniczej II. klasy w Vöröstoroniu. — 122. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Brzecławy do Lednic.

120.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministrem rolnictwa z dnia 31. lipca 1901,

którem zmienia się §§. 4 i 19 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. sierpnia 1884, Dz. u. p. Nr. 145, a względnie z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 156, tyczące się zaprowadzenia w Szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu teoretycznych egzaminów rządowych z technicznych przedmiotów nauki ziemiaństwa.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 22. lipca 1901, rozporządza się, co następuje:

Uchyla się dotychczasową osnowę §§. 4 i 19 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. sierpnia 1884, Dz. u. p. Nr. 145, a względnie z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 156, a opiewać mają one nadal, jak następuje:

§. 4.

Do egzaminów rządowych potrzebne są świadectwa postępu z poszczególnych przedmiotów, a mianowicie do pierwszego z „geometryi wykreślnej“, z „fizyki i mechaniki“ i z „chemii“, do drugiego zaś z „zastosowania geodezyi w technice ziemiaństwa“, z „nauki o machinach rolniczych“, z „budownictwa cywilnego ziemiańskiego“, z „nauki gospodarstwa rolnego“, z „uprawy roślin“, z „hydrauliki“, z „mechaniki budowniczej“, z „budownictwa ziemnego i mostowego“, a stopień postępu musi być w każdym razie najmniej „dostateczny“.

Biegłość w „rysowaniu planów i terenu“, w „wykreślaniu budowli drogowych i wodnych“ i w „układaniu planów technicznych kultury“ udowodnić winien kandydat przedłożeniem wszystkich swoich rysunków, uznanych przez docenta dotyczących przedmiotów przynajmniej za „dobre“.

§. 19.

Narady komisyi nad rezultatami odbytego egzaminu i głosowanie odbywają się nie jawnie.

Wynik egzaminu z pojedynczych przedmiotów oceniany będzie według następującej skali: „celująco“, „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ i „niedostatecznie“. Kandydat zdał egzamin rządowy, jeżeli otrzymał przy egzaminie ustnym z każdego przedmiotu stopień przynajmniej „dostateczny“. Nie zdał go, jeżeli z jednego lub więcej przedmiotów otrzymał stopień „niedostateczny“.

Na podstawie rezultatów egzaminu z pojedynczych przedmiotów wydany będzie w końcu sąd ogólny, czy kandydat okazał się przy egzaminie „uzdolnionym“, „bardzo uzdolnionym“, czy „znakomicie uzdolnionym“. W tej mierze należy mieć wzgląd także na stopnie, uzyskane na podstawie egzaminów postępu (§. 4).

Hartel r. w. **Giovanelli** r. w.

121.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. sierpnia 1901,

o przeniesieniu vöröstorońskiej komory głównej II. klasy na dworzec kolejowy w Vöröstoroniu (Porcsesd) i o ustanowieniu komory pomocniczej II. klasy w Vöröstoroniu.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu vöröstorońska komora główna II. klasy przeniesiona została na dworzec kolejowy w Vöröstoroniu, a natomiast w Vöröstoroniu ustanowiona została komora pomocnicza II. klasy.

Obie komory rozpoczęły urzędowanie dnia 1. sierpnia 1901.

Böhm r. w.

122.

Dokument koncesyjny z dnia 6. sierpnia 1901,

na kolej lokalną od Brzecławy do Lednic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami berneńskiej Spółce kolei lokalnych na jej prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei parowej, która wybudowana być ma jako kolej lokalna normalno-torowa, wychodząca ze stacyi w Brzecławie przy linii c. k. kolei północnej Cesarza Ferdynanda, idąca na przestrzeni między Brzecławą a Zellerndorfem według okoliczności po torach kolei północnej i wiodąca na Unter-Themenau do Lednic, a to w myśl postanowień o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używa koncesyonaryuszka dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, przewidzianych.

§. 2.

Spółka obowiązana jest skończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową zaś kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, winna Spółka złożyć kaucyę w sumie pięciu tysięcy koron w papierach wartościwych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i utrzymywania ruchu na niej powinna Spółka stosować się do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu pozwala się o tyle odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się Spółce prawo emitowania w celu uzyskania kapitału na budowę koncesyonowanej kolei za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, obligacyi pierwszorzędnych w sumie przez Rząd oznaczyć się mającej.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego, podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Formularze wydać się mających obligacyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austryackich kolejach państwa kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez austryackie spółki kolejowe umowy względem sprawiania i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, popagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis, tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla Spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla Spółki obowiązującymi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na tej linii jako na kolei drugorzędnej, a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Spółka zobowiązuje się mieć wzgląd przy obsadzaniu posad na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosowane być mają podobnie zniżone pozycye taryfowe, przepisane dla transportów wojskowych.

§. 8.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczonego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Spółka nie ma prawa przenosić utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej na osoby trzecie, chyba że Rząd dałby na to wyraźne zezwolenie.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek Spółki, osobliwie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których w danej chwili ruch utrzymuje Rząd.

W takim razie Spółka zwracać ma Rządowi koszta, z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie ruchu, jaki zostanie ze Spółką zawarty.

§. 10.

Spółka obowiązana jest mieć pieczę o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszów na wypadek fizycznej niezdatności do służby i na starość i w tym celu przystąpić winna do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, chyba że dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego utworzona byłaby własna kasa emerytalna, któraby członkom swoim nastręczała przynajmniej takie same korzyści, jak kasa rzeczonego związku.

§. 11.

Spółka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektóremi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, a to pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne koncesyonowanej kolei w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, i wszelkie inne daniny publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jednę dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie Spółce jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu pozostałej części okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień powyższych obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego i na umarzanie tegoż w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo wzmiankowaną powyżej ratę ryczałtową płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie Spółce podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek do spłacenia z własnych funduszów w miejsce Spółki pożyczek zaciągniętych w celu uzyskania kapitału dla kolei koncesyonowanej, a to w kwocie jeszcze nie umorzonej według zatwierdzonego planu amortyzacyi i zalegającej w chwili odkupienia, w którym to razie renta odkupu, jaka ma być płacona, zmniejszyłaby się o sumę potrzebną na oprocentowanie i umorzenie oznaczonego kapitału pożyczkowego, jakoteż w danym razie o odpowiednią tej sumie kwotę dodatku, który w myśl ustępu 2 do dochodu średniego doliczony być winien.

6. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast nieptatnych jeszcze rent, w myśl poprzedzających ustępów Spółce płacić się mających, zapłacić kapitał, wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, jeżeliby się w nich w myśl postanowień ustępu 2 zawierał.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod ll. 1 aż do 6 przepisanego, bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwolenia Rządu zaciągniętych, i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością Spółki będące i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia

8. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

a) termin, od którego nastąpi odkupienie;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwota ceny odkupu (ll. 1 aż do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego osobnego komisarza.

To samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

10. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby Spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez wdania się sądu objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka kolei obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

§. 13.

Gdy koncesya upłynie i od tego dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanych i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je Spółka posiadała, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, a to w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, ustępie 7.

Tak wtedy, gdy koncesya upłynie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzyma Spółka na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił Spółkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależytości kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania w tym celu funkcyonaryuszów na koszt Spółki.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 13. sierpnia 1901.

Treść: № 123. Rozporządzenie, tyczące się całkowitego spłacenia wspólnego długu nieustalonego w biletach państwa i emitowania biletów bankowych po 10 *K* przez Bank austryacko-węgierski.

123.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. sierpnia 1901,

tyczące się całkowitego spłacenia wspólnego długu nieustalonego w biletach państwa i emitowania biletów bankowych po 10 *K* przez Bank austryacko-węgierski.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899, Dz. u. p. Nr. 176, część II, rozdział I, tyczącego się całkowitego spłacenia długu wspólnego nieustalonego w biletach państwa, rozporządza się za zgodą król. węg. Ministerstwa skarbu i w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem skarbu, że bilety państwa po pięć złotych wal. austr. z firmą c. i k. wspólnej Kasy centralnej i z datą 1. stycznia 1881, tudzież bilety państwa po pięćdziesiąt złotych wal austr. z firmą c. i k. wspólnej Kasy centralnej i z datą 1. stycznia 1884, mają być wywołane z obiegu i ściągnięte według następujących postanowień:

1. Wydawanie i wymienianie biletów państwa po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. ustaje zupełnie od dnia 1. września 1901.

Stosownie do tego bilety państwa po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr., znachodzące się w zapasach c. k. kas rządowych i c. k. urzędów, tudzież c. i k. kas i urzędów wspólnych, lub wpływające do tych zapasów, nie mogą być od powyższego terminu przez rzeczone kasy i urzędy puszczane w dalszy obieg.

2. Powszechny obowiązek przyjmowania biletów państwa po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. przy zapłatach ustaje dnia 28. lutego 1903.

Przeto w prywatnym obrocie pieniężnym rzeczone bilety będą przyjmowane przy zapłatach już tylko do 28. lutego 1903 włącznie, a to w wartości imiennej, a względnie w wartości liczebnej, ustanowionej w artykule XXIII ustawy z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 126, według którego jeden złoty wal. austr. w imiennej wartości liczy się za dwie korony.

3. Natomiast c. k. kasy rządowe i c. k. urzędy, tudzież c. i k. kasy i urzędy wspólne mają obowiązek przyjmowania tych biletów po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. przy zapłatach aż do dnia 31. sierpnia 1903.

4. Ściąganie wywołanych z obiegu biletów państwa po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. w pełnej wartości imiennej drogą wymiany za inne ustawowe środki płatnicze, jednak z wykluczeniem biletów państwa, uskuteczniane będzie od dnia 2. września 1901 wyłącznie przez Bank austryacko-węgierski, mianowicie w zakładzie głównym w Wiedniu, tudzież we wszystkich filiach, istniejących w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, wreszcie w c. k. krajowym Urzędzie płatniczym w Zadarze.

5. W okresie od dnia 1. września 1903 aż do 31. sierpnia 1907 przyjmowane będą rzeczone bilety po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. już tylko w tych urzędach, które według punktu 4 są do ściągania tychże upoważnione, a mianowicie drogą wymiany za inne ustawowe środki płatnicze.

6. Po 31. sierpnia 1907 nie będą rzeczone bilety po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. nadal wykupywane, a zobowiązanie państwa do wykupywania tych biletów kończy się z upływem tego dnia zupełnie.

7. W celu zastąpienia wzmiankowanych biletów państwa, które w ogólnej kwocie 224 milionów koron mają być z obiegu ściągnięte, emitowane zostały na zasadzie rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 8. marca 1900, Dz. u p. Nr. 42, monety srebrne waluty koronowej w sumie 64 milionów koron. Nadto stosownie do umowy, jaka na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899, Dz. u. p. Nr. 176, część II, rozdział 4, zawarta została przez c. k. Rząd i Rząd król. węg. z Bankiem austryacko węgierskim w przedmiocie emitowania banknotów po 10 *K*, rzeczony bank wypuści w obieg banknoty tej kategoryi aż do kwoty maksymalnej 160,000.000 *K*.

Według załączonego tu obwieszczenia Banku austryacko-węgierskiego rozpocznie się emitowanie rzeczonych banknotów po 10 *K* z firmą Banku austryacko-węgierskiego i z datą 31. marca 1900, dnia 2. września 1901.

Böhm r. w.

Obwieszczenie

tyczące się emisyi banknotów Banku austryacko-węgierskiego po 10 koron z datą 31. marca 1900.

Stosownie do umowy, zawartej z Wysokim c. k. Rządem i Wysokim Rządem król. węgierskim, rozpocznie Bank austryacko-węgierski dnia **2. września 1901** emisyę banknotów po **10 koron** z datą **31. marca 1900** w swoich zakładach głównych w Wiedniu i Budapeszcie tudzież we wszystkich filiach.

Opis tych nowych banknotów zawarty jest w dodatku do niniejszego obwieszczenia.

Emisya banknotów po 10 koron ograniczona jest w myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899. Dz. u. p. Nr. 176, część II, rozdział 4, tudzież w myśl artykułu XXXIV węgierskiej ustawy z roku 1899, do sumy 160 milionów koron; przeto stosownie do artykułu 88go statutów bankowych obowiązany jest Bank austryacko-węgierski wydawać banknoty tej kategoryi w zamian za bilety innych kategoryi na żądanie okazicieli tylko w miarę rzeczonego kontyngentu.

Banknoty po 10 koron wydawane będą w zakładach głównych i filiach Banku austryacko-węgierskiego w miarę ściągania biletów państwa po 5 złotych wal. austr. z datą 1. stycznia 1881 i po 50 złotych wal. austr. z datą 1. stycznia 1884.

Wywołane z obiegu bilety państwa po 5 złotych i po 50 złotych wal. austr. przyjmowane będą przy zapłatach i wymieniane w zakładach głównych Banku austryacko-węgierskiego w Wiedniu i Budapeszcie, również we wszystkich jego filiach aż do 31. sierpnia 1907. Po 31. sierpnia 1907 wywołane bilety państwa już nadal ściągane nie będą.

Rzeczone bilety państwa, które wpłyną do zakładów głównych i filii Banku austryacko-węgierskiego, nie będą puszczane w dalszy obieg.

Wiedeń, dnia 10. sierpnia 1901.

Bank austryacko-węgierski.

Biliński,
gubernator.

Wiesenburg,
członek Rady generalnej.

Pranger,
sekretarz generalny.

Załączka.

Opis biletu Banku austryacko-węgierskiego na dziesięć koron z roku 1900.

Bilety Banku austryacko-węgierskiego na 10 koron z dnia 31. marca 1900 mają 120 milimetrów szerokości a 80 milimetrów wysokości i sporządzone są z papieru bez znaku wodnego, podrukowanego po obu stronach, mianowicie tekstem niemieckim po jednej, tekstem węgierskim po drugiej stronie.

Właściwa rycina biletu, 111 milimetrów szeroka, a 70 milimetrów wysoka, wydrukowana jest w fioletowym kolorze i składa się przedewszystkiem z pola napisowego, stanowiącego środek biletu, a otoczonego obwódką ornamentową; nad tem polem napisowem znachodzi się tarcza, na której widać po stronie niemieckiego tekstu austryackiego orła cesarskiego, zaś po stronie węgierskiego tekstu herb krajów węgierskiej korony.

Dolną częścią obwódki ornamentowej opiera się pole napisowe o podstawę cokułową, zawierającą po stronie niemieckiego tekstu w części środkowej, 65 milimetrów szerokiej, wartość imienną biletu, to jest 10 koron, w ośmiu rozmaitych językach krajowych, a mianowicie:

DESET KORUN - DZIESIĘĆ KORON - ДЕСЯТЬ КОРОН - DIECI CORONE - DESET KRON - DESET KRUNA - ДЕСЕТ КРУНА - ZECE COROANE.

Z prawego i lewego boku tej środkowej części podstawy cokułowej wydrukowane jest po stronie tekstu niemieckiego na niniejszych jej powierzchniach postanowienie karne, opiewające: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft„.

Po stronie tekstu węgierskiego znajduje się na szerszej części wzmiankowanej co tylko cokułowej podstawy postanowienie karne, okolone ornamentami, a opiewające: „A bankjegyek utánzása a törvény szerint büntettetik“, obok niego zaś widać z prawego i lewego boku po jednej ozdobionej kolistej rozecie, wewnątrz której wydrukowana jest w jasnym kolorze na ciemnym tle liczba „**10**“; obie mniejsze powierzchnie cokułowej podstawy pocieniowane są liniami.

Od tej cokułowej podstawy wychodzi w górę ramka prostokątna, 10 milimetrów szeroka, która opasuje całą rycinę biletu. W obu górnych rogach zawiera ta ramka z prawego i lewego boku po jednej kwadratowej tarczy, opatrzonej zdobinami, na której widać w środku liczbę „**10**“, wykonaną w ciemnym kolorze na jaśniejszym tle. Ozdóbkę górnej poziomej części ramki, tudzież obu pionowych jej części tworzą wązkie paski, które po stronie niemieckiej zawierają kilkakroć po sobie następujące słowa „Zehn Kronen“, zaś po stronie węgierskiej słowa „Tiz korona“ i owijają się po stronie niemieckiej około 14 kółek, wewnątrz których znajdują się korony cesarskie, zaś po stronie węgierskiej około 14 węgierskich koron królewskich. Wolne miejsca między temi koronami wypełnione są płaskimi deseniami ornamentowymi, które są wykonane na jednej stronie według innego wzoru jak na drugiej.

Po obu bokach pola napisowego, i to tak na niemieckiej jak i na węgierskiej stronie biletu, widać postać dziecka ozdobionego skrzydłami, a stojącego na cokułowej podstawie. Postać z lewego boku stojąca trzyma w prawej ręce laskę Merkurego, a lewe jej ramię, na którem opiera głowę, spoczywa na ornamentowej obwódce pola napisowego, natomiast postać dziecka z prawej strony trzyma w lewej ręce gałązkę wawrzynu, a prawem ramieniem opiera się o ornamentową obwódkę pola napisowego. U jej nóg umieszczone jest koło zębate jako godło przemysłu.

Wolne miejsce wewnątrz opisanej powyżej ramki, nie zajęte pozostałemi częściami wzmiankowanych rysunków i pola napisowego, wypełnione jest ciemnym kratkowanym deseniem, wykonanym po niemieckiej i po węgierskiej stronie według dwóch rozmaitych motywów.

Obie strony biletu pokryte są powłoką w kolorze niebieskoczarnym, sięgającą aż do brzegów biletu, którą tworzą oczkowate desenie giloszowe w połączeniu z rzędami punktów. Ta gilosza na polu napisowem ma tę szczególną właściwość, że od środka tego pola rozszerzają się jej oczka coraz bardziej z dołu ku górze, tudzież na prawo i na lewo.

Po stronie tekstu niemieckiego znajduje się na polu napisowem powyżej tekstu biletu oznaczenie seryi, wykonane czerwoną farbą, zaś po stronie węgierskiego tekstu u dołu na lewej małej powierzchni cokułu numer biletu, a dalej na prawo słowo „szám“, wykonane czerwoną farbą.

Osnowa tekstu biletu i podpisu firmy Banku znajdująca się w polu napisowem na stronie niemieckiej, opiewa jak następuje:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Zehn Kronen

in gesetzlichem Metallgelde.

Wien, 31. März 1900.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński
Gouverneur.

Schoeller
Generalrath.

Mecenseffy
Generalsekretär.“

na stronie węgierskiej:

„Az Osztrák-magyar bank ezen bankjegy ellenében bécsi és budapesti főintézeteinél kivánatra azonnal fizet

Tiz Koronát

törvényes érczpénzben.

Bécs, 1900. márczius 31-én.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK.

Biliński
kormányzó.

Schreiber
főtanácsos.

Mecenseffy
vezértitkár.“

Wiedeń, dnia 10. sierpnia 1901.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 20. sierpnia 1901.

Treść: (№ 124—127.) 124. Obwieszczenie o ustanowieniu przykomorka u mostu na granicy państwa w Pontaflu, posiadającego upoważnienia komory pomocniczej II. klasy. — 125. Rozporządzenie, tyczące się wymiaru podatku od gorzałki, jaki opłacać należy za płyny wyskokowe pędzone, przez linię cłową przywożone. — 126. Rozporządzenie, tyczące się podwyższenia dodatku do cła, opłacanego przy przywozie towarów, które zawierają w sobie domieszkę alkoholu, albo do których wyrobu używa się alkoholu. — 127. Rozporządzenie, którem wydaje się uzupełniające postanowienie do Regulaminu, tyczącego się pobierania dodatkowego podatku od gorzałki, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 13. lipca 1901.

124.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. sierpnia 1901,

o ustanowieniu przykomorka u mostu na granicy państwa w Pontaflu, posiadającego upoważnienia komory pomocniczej II. klasy.

U mostu na granicy państwa w Pontaflu ustanowiony został przykomorek, posiadający upoważnienia komory pomocniczej II. klasy, który rozpoczął swoje czynności dnia 1. sierpnia 1901.

Böhm r. w.

125.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. sierpnia 1901,

tyczące się wymiaru podatku od gorzałki, jaki opłacać należy za płyny wyskokowe pędzone, przez linię cłową przywożone.

Ze względu na to, że ustawą z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86, podatek od gorzałki został podwyższony, zmienia się w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu ostatni ustęp §. 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, który od dnia 1. września 1901 ma opiewać, jak następuje:

„Podatek od gorzałki pobierany będzie w kwocie 1 *K* 60 *h* za każdy stopień hektolitrowy (liter) alkoholu, zawartego w przywożonym płynie wyskokowym pędzonym.“

Böhm r. w.

126.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 16. sierpnia 1901,

tyczące się podwyższenia dodatku do cła, opłacanego przy przywozie towarów, które zawierają w sobie domieszkę alkoholu, albo do których wyrobu używa się alkoholu.

W skutek podwyższenia podatku od gorzałki (ustawa z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86),

zmienia się po części rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 127, Dz. rozp. Nr. 143. tyczące się pobierania dodatku do cła przy przywozie towarów, które zawierają w sobie domieszkę cukru albo alkoholu, albo do których wyrobu używa stę cukru lub alkoholu, a natomiast rozporządza się w porozumieniu z interesowanemi królewsko węgierskiemi Ministerstwami, co następuje:

§. 1, lit. *b* przytoczonego rozporządzenia ma opiewać: „od towarów, alkoholem zaprawionych albo takich, do których wyrobu używa się alkoholu, 47 c. w złocie za hektoliter i stopień użytego alkoholu".

§. 2, lit. *B* ma brzmieć, jak następuje:

Numer taryfy	Artykuły dodatkowi podlegające	Kwota dodatku w złocie	Podstawa wymierzania	Tara, odliczana na opakowanie	Uwaga
	B. A l k o h o l				
77*a*	Alkoholem zaprawione wina deserowe (cypryjskie, kaplandzkie, madera, malaga, małwazya, marsalskie, muszkatowe, porto, sherry, xeres itd.), zawierające w sobie więcej jak 15, jednak co najwięcej 28 od sta alkoholu				Wino, zawierające więcej jak 28 od sta alkoholu, uważać należy za wódkę zaprawioną Nr. tar. 76*a*.
	α) w beczkach	4 zł. 70 c.	100 kilogramów netto, względnie 100 litrów	13 od sta na beczki	
	β) we flaszkach	4 zł. 70 c.			
			albo		
		47 c.	100 kilogramów (litrów) netto i każdy stopień ponad 15 od sta objętości	13 od sta na beczki	
336	Zaprawione alkoholem preparaty lecznicze, zawierające w sobie co najwięcej 15 od sta alkoholu . .	7 zł. 05 c.	100 litrów		Preparaty lecznicze o większej zawartości alkoholu uważać należy za wódkę zaprawioną Nr. tar. 76*a*.
337	Perfumy zawierające alkohol, alkoholowe wonne esencye i wody (eter owocowy i esencye owocowe), alkoholowe środki kosmetyczne	42 zł. 30 c.	100 litrów		

W wykazie wyrazów, zawartym w §. 8 kilkakroć już przytoczonego rozporządzenia, należy po wyrazie: „bombonki strzelające, ustęp 1" wstawić wyraz „środki kosmetyczne".

Postanowienia rozporządzenia niniejszego nabywają mocy obowiązującej od dnia 1. września 1901.

Call r. w **Böhm** r. w.

127.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. sierpnia 1901,

którem wydaje się uzupełniające postanowienie do Regulaminu, tyczącego się pobierania dodatkowego podatku od gorzałki, a ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 13. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 105.

W uzupełnieniu Regulaminu, tyczącego się pobierania dodatkowego podatku od gorzałki, a ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 13. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 105, rozszerza się ulgi, przyznane co do sprawdzania zapasów, podatkowi dodatkowemu podlegających, w myśl rozdziału III, l. 3 rzeczonego Regulaminu fabrykom likierów, także na te sądowo zaprotokołowane firmy, których głównym przemysłem jest hurtowna sprzedaż rumu, koniaku, śliwowicy i innych tego rodzaju napojów wyskokowych, o ile dopełnione będą warunki w rzeczonym rozdziale ustanowione, które stosowane być mają w analogiczny sposób.

Böhm r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 24. sierpnia 1901.

Treść: (№ 128—130.) 128. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Karlowych Warów (Dalwic) do Merkelsgrünu. — 129. Obwieszczenie o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XXXV *a* typu elektromierzy, tudzież o prowizorycznem aprobowaniu typów XLVI i XLVII. — 130. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia sądów powiatowych w Bojkowicach i Pohorzelicach na Morawie.

128.

Dokument koncesyjny z dnia 7. sierpnia 1901,

na kolej lokalną od Karlowych Warów (Dalwic) do Merkelsgrünu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami karlowarskiej Spółce przemysłu kaolinowego i gwarectwu „Frisch Glück Böhmische Gewerkschaft“ na ich prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalo-torowa wychodząca ze stacyi dobiegowej, powstać mającej przy szlaku linii chomutowsko-chebskiej wyłącznie uprzywilejowanej kolei busztiehradzkiej na obszarze gminy Dalwic obok Karlowych Warów, a wiodąca na Hroznietyn do Merkelsgrünu, tudzież taką samą koncesyę na połączone z nią koleje podjazdowe do cechu Eleonory i do Nowego szybu, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei, będących przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używają koncesyonaryusze dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są skończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościwych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanych i ruchu na nich zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się będzie trzeba osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Emisya obligacyi pierwszeństwa jest wzbroniona.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego, podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki, jakoteż formularze wydać się mających akcyi podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kiedykolwiek na austryackich kolejach państwa obowiązywać będą

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austryackie spółki kolejowe umowy co do sprawiania i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, dalej do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis, tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na tej kolei jako drugorzędnej, a w skutek tego zbudo-

wanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosowane być mają analogicznie takie same taryfy, jak do transportów wojskowych.

§. 8.

Trwanie koncesyi, tudzież ochrony przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, ustanawia się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczonego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §fie 2im zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Ruch na kolejach, będących przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesyonaryuszów, a koncesyonaryusze zwracać mają Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone. Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§. 10.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy kolejami współużywanemi lub niektóremi ich częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kiedykolwiek kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, i wszelkie inne daniny publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi, i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek, wynoszący jednę dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego, w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępów 1 aż do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku tamże przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie ryczałtowej, potrzebnej na programowe oprocentowanie i umarzanie pożyczki hipotecznej celem zgroma-

dzenia kapitału w Banku krajowym królestwa czeskiego zaciągniętej, jakoteż na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umarzanie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryuszów spłacanie z własnych funduszów rzeczonej pożyczki hipotecznej w umówionych terminach płatności aż do zupełnego jej umorzenia, wzmiankowaną zaś powyżej ratę ryczałtową za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszom podatek rentowy, od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent w myśl ustępów powyższych koncesyonaryuszom płacić się mających, zapłacić kapitał, wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie dodatku w myśl postanowień ustępu 2, jeżeliby się takowy w nich zawierał.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 5 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszów będące, i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

7. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

a) termin, od którego nastąpi odkupienie;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwota ceny odkupu, (ll. 1 aż do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjmowaniu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

9. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie wyjdą z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10 Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 7),

prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya upłynie i od tego dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusze posiadali, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, ustępie 6.

Tak wtedy, gdy koncesya upłynie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależytości kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio do celu i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego funkcyonaryusza, a w szczególności może nadzorować w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegować w tym celu funkcyonaryuszów na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

129.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 10. sierpnia 1901,

o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XXXV *a* typu elektromierzy, tudzież o prowizorycznem aprobowaniu typów XLVI i XLVII.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu przepisów o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności (rozdział V, punkt 21 i 22), ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, Dyrektor c. k. Komisyi głównej miar i wag pozwolił stanowczo przyjmować do urzędowego uwierzytelniania typ elektromierzy XXXV *a*, zaś co do typów XLVI i XLVII udzielił tego pozwolenia prowizorycznie.

Dokładniejszy opis tych trzech typów ogłoszony zostanie później.

Typ elektromierzy	Aprobowany stanowczo	Aprobowany prowizorycznie	Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urzędowe plombami: ilość plomb
XXXV *a*	1	-	Elektromierz O'Keenana	Prąd stały	Dwuprzewodowy	Liczydło amperogodzinowe, jak typ XXXV, ale zbieracz umieszczony poniżej zamknięcia plombą i zewnątrz tegoż (dostępne dla dostawcy prądu). Przedstawiony przez „Danubię“. spółkę akcyjną wyrobu aparatów dla fabryk gazu, przyrządów do oświetlania, tudzież narzędzi mierniczych, w Wiedniu.	1
XLVI	-	1	Elektromierz Ferrarisa	Prąd przemienny	Dwuprzewodowy	Liczydło motorowe według systemu Ferrarisa, składające się z 3 płaskich, po jednej i tej samej stronie umieszczonych zezwojów elektromagnesowych i 2 obracających się tarcz. Przedstawiony przez Austryacką Spółkę elektryczną „Union“ w Wiedniu.	2
XLVII	-	1	Elektromierz Ferrarisa	Prąd przemienny	Trójprzewodowy	Jak typ XLVI, ale liczydło trójprzewodowe. Przedstawiony przez Austryacką Spółkę elektryczną „Union“ w Wiedniu.	2

Call r. w.

130.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 16. sierpnia 1901,

tyczące się ustanowienia sądów powiatowych w Bojkowicach i Pohorzelicach na Morawie.

Na zasadzie §. 2 ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, ustanawia się:

1. w okręgu Sądu obwodowego węgiersko-hradyskiego dla gmin Bojkowice, Bzowa, Hostietyn, Stary Hrozenków z Żytkową, Wyszkowcem i Wapienicą, Kładna-Żylin, Komnia, Karków, Petrówka, Pitin, Przeczkowice, Rudyce, Szanów i Zahorowice, do Sądu powiatowego węgiersko-brodzkiego należących, tudzież dla gmin Rokietnice i Rudimów, do Sądu powiatowego walasko-klobuskiego przydzielonych, sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Bojkowicach;

2. w okręgu Sądu krajowego berneńskiego dla gmin Kopaszowice, Maleszowice, Medlów, Smolin, Odrowice, Pohorzelice, Prawlów i Cwierczowice, do Sądu powiatowego żydlochowickiego należących, dalej dla gmin Darnopole, Braniszowice z Winohradami, Lodenice i Szumice w powiecie sądowym morawsko-krumlowskim, wreszcie dla gmin Nowa Wieś, Puzdrzany, Troskotowice, Pasohlawky i Wlasatyce w powiecie sądowym mikułowskim, sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Pohorzelicach.

Od chwili, w której rzeczone sądy rozpoczną swoje czynności, a która oznaczona i ogłoszona będzie później, wyłączone zostaną wymienione powyżej gminy z okręgów tamtych sądów powiatowych.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 27. sierpnia 1901.

Treść: № 131. Patent cesarski, tyczący się rozwiązania Sejmu krajowego czeskiego.

131.
Patent cesarski z dnia 25. sierpnia 1901,

tyczący się rozwiązania Sejmu krajowego czeskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy królestwa czeskiego został rozwiązany, a przeto zarządzić należy rozpisanie nowych wyborów do tego sejmu.

Dan w Ischlu dnia 25. sierpnia tysiąc dziewięćsetnego pierwszego, Naszego panowania pięćdziesiątego trzeciego roku.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Welsersheimb** r. w.
Wittek r. w. **Böhm** r. w.
Spens r. w. **Hartel** r. w.
Rezek r. w. **Call** r. w.
Giovanelli r. w. **Piętak** r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 4. września 1901.

Treść: (№ 133—136.) 133. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości, że miejska Akademia handlowa w Jabloncu umieszczona została na liście tych zakładów naukowych tutejszo-krajowych, które pod względem jednorocznej służby ochotniczej są równouprawnione z wyższemi gimnazyami i wyższemi szkołami realnemi. — 134. Rozporządzenie, którem wydaje się zakaz przywożenia tak zwanego elektromotorowego naszyjnika dentystycznego, wprowadzonego w handel przez firmę Braci Gehring w Berlinie. — 135. Rozporządzenie, którem wydaje się zakaz przywożenia przyrządów, przez firmę Rukin i Albrecht w Lipsku pod nazwą „Oxydonor Victory", „Panaxora" i „Animator" w handel wprowadzonych. — 136. Rozporządzenie w sprawie ściągnięcia biletów bankowych po 10 zł. w. a.

133.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 23. lipca 1901,

którem podaje się do wiadomości, że miejska Akademia handlowa w Jabloncu umieszczona została na liście tych zakładów naukowych tutejszo-krajowych, które pod względem jednorocznej służby ochotniczej są równouprawnione z wyższemi gimnazyami i wyższemi szkołami realnemi.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami postanawia się, że miejska Akademia handlowa w Jabloncu, w której zaprowadzone są cztery lata nauki, pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do jednorocznej służby ochotniczej, uważana być ma za równą wyższym gimnazyom i wyższym szkołom realnym.

Postanowieniem tem uzupełnia się załączkę II *a* do §. 64 I. części Przepisów o służbie wojskowej, rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45 ogłoszonej.

Welsersheimb r. w.

134.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 16. sierpnia 1901,

którem wydaje się zakaz przywożenia tak zwanego elektromotorowego naszyjnika dentystycznego, wprowadzonego w handel przez firmę Braci Gehring w Berlinie.

Na zasadzie artykułu VIgo ustawy z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, zabrania się ze względów zdrowotnych przywożenia tak zwanego elektromotorowego naszyjnika dentystycznego, wprowadzonego w handel przez firmę Braci Gehring w Berlinie, który rzekomo ma ułatwiać wykłówanie się ząbków u dzieci, a sporządzony jest w kształcie wstążki aksamitnej, zawierającej wewnątrz pewien proszek leczniczy, owinięty w papier.

Zakaz niniejszy nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Call r. w.

135.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 27. sierpnia 1901,

którem wydaje się zakaz przywożenia przyrządów, przez firmę Rukin i Albrecht w Lipsku pod nazwą „Oxydonor Victory“, „Panaxora“ i „Animator“ w handel wprowadzonych.

Na zasadzie artykułu VI ustawy z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, zabrania się przywożenia przyrządów, które przez firmę Rukin i Albrecht w Lipsku jako powszechne środki lecznicze w chorobach, pod nazwą „Oxydonor Victory“, „Panaxora“ i „Animator“ w handel wprowadzone zostały.

Zakaz niniejszy nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Call r. w.

136.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. września 1901,

w sprawie ściągnięcia biletów bankowych po 10 zł. w. a.

Będące obecnie w obiegu bilety bankowe po 10 zł. w. a. z datą 1. maja 1880 zostaną przez Bank austryacko-węgierski wywołane z obiegu i ściągnięte.

Na zasadzie artykułu 89 statutów Banku austryacko-węgierskiego, Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1899, postanowił Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież Rząd krajów węgierskiej korony, w porozumieniu z Radą generalną Banku austryacko-węgierskiego, że ściągnięcie rzeczonych biletów odbyć się ma według prawideł, ogłoszonych w dołączonem do niniejszego rozporządzenia obwieszczeniu Banku austryacko-węgierskiego.

Böhm r. w.

Obwieszczenie

w przedmiocie ściągnięcia biletów bankowych Banku austryacko-węgierskiego po 10 zł. w. a. z datą 1. maja 1880.

Będące obecnie w obiegu bilety bankowe po 10 zł. w. a. z datą 1. maja 1880 zostaną wywołane z obiegu i ściągnięte.

Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież Rząd krajów korony węgierskiej, wydał w tym względzie w porozumieniu z Radą generalną Banku austryacko-węgierskiego następujące postanowienia:

1. Będące obecnie w obiegu bilety bankowe po 10 zł. w. a. z datą 1. maja 1880 przyjmowane będą w zakładach głównych i filiach Banku austryacko-węgierskiego przy zapłatach, tudzież do wymiany, aż do dnia 28. lutego 1903.

2. W okresie od 1. marca do 31. sierpnia 1903 przyjmowane będą wprawdzie rzeczone banknoty w zakładach głównych Banku austryacko-węgierskiego w Wiedniu i Budapeszcie przy zapłatach i do wymiany, jednak w innych zakładach Banku tylko do wymiany.

3. Począwszy od 1. września 1903, Bank austryacko-węgierski wywołanych z obiegu biletów bankowych po 10 zł. w. a. z datą 1. maja 1880 już nadal przy zapłatach przyjmować nie będzie, tak, że ostatnim terminem do ściągania tych biletów jest dzień 31. sierpnia 1903.

Od wzmiankowanej chwili wywołane bilety bankowe przyjmowane będą już tylko w zakładach głównych Banku austryacko-węgierskiego w Wiedniu i Budapeszcie, i to tylko do wymiany.

Od 1. września 1903 filie Banku austryacko-węgierskiego wypłacać będą takie bilety już tylko na specyalną prośbę i za zezwoleniem Rady generalnej Banku.

W celu wyjednania takiego zezwolenia przedłożyć należy dotyczącej filii bilety, o które chodzi i dołączyć do nich konsygnacyę.

Po 31. sierpnia 1909 Bank austryacko-węgierski nie ma już obowiązku (artykuł 89 statutów) wykupywania lub wymieniania wywołanych z obiegu biletów bankowych po 10 zł. w. a. z dnia 1. maja 1880.

Wiedeń, dnia 2. września 1901.

Bank austryacko-węgierski.

Winterstein,
wicegubernator.

Wolfrum,
członek Rady generalnej.

Pranger,
sekretarz generalny.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIX. — Wydana i rozesłana dnia 6. września 1901.

Treść: № 137. Traktaty i umowy Związku pocztowego powszechnego.

137.

Traktaty i umowy Związku pocztowego powszechnego z dnia 15. czerwca 1897.

(Zawarte w Waszyngtonie dnia 15. czerwca 1897, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowane w Gödöllö dnia 10. maja 1901, ratyfikacyę przyjęto do wiadomości w Waszyngtonie dnia 1. lipca 1901.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium facimus:

Cum fine ordinandarum relationum mutuarum, quae cursus publicos concernunt, inter Austriam-Hungariam ab una, et reliqua, quorum plenipotentiarii consiliis desuper habitis intererant, Regimina ab altera parte, conventiones, quarum illae quae inscriptae sunt: „Convention postale universelle“ et „Arrangement concernant le service des mandats de poste“, etiam ad Bosniam-Hercegovinam pertinent, Washington die quinto decimo mensis Junii anno millesimo octingentesimo nonagesimo septimo initae et signatae fuerunt, tenoris sequentis:

Traktat pocztowy powszechny,

zawarty

pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską wraz z Bośnią i Hercegowiną, Niemcami i obszarami pod opieką Niemiec zostającymi, *Rzecząpospolitą związkową Ameryki środkowej,* Stanami Zjednoczonymi Ameryki, Rzecząpospolitą argentyńską, Belgią, Boliwią, Brazylią, Bułgaryą, Chile, *Cesarstwem chińskiem,* Rzecząpospolitą kolumbijską, Państwem Kongo, *Królestwem koreańskiem,* Rzecząpospolitą kosta-rikańską, Danią i osadami duńskiemi, Rzecząpospolitą dominikańską, Egiptem, Ekuadorem, Hiszpanią i osadami hiszpańskiemi, Francyą i osadami francuskiemi, Wielką Brytanią i rozmaitemi osadami brytańskiemi, Indyami brytańskiemi, osadami brytańskiemi australsko-azyatyckiemi, Kanadą, osadami brytańskiemi w Afryce południowej, Grecyą, Guatemalą, Rzecząpospolitą hajtyjską, Rzecząpospolitą hawajską, Włochami, Japonią, Rzecząpospolitą liberyjską, Luksemburgiem, Meksykiem, Czarnogórzem, Norwegią, *Wolnem Państwem orańskiem,* Paraguayem, Holandyą i osadami holenderskiemi, Peru, Persyą, Portugalią i osadami portugalskiemi, Rumunią, Rosyą, Serbią, Królestwem syamskiem, Rzecząpospolitą południowo-afrykańską, Szwecyą, Szwajcaryą, Regencyą tunetańską, Turcyą, Urugwayem i Zjednoczonemi Stanami Venezueli.

(Pierwopis.)

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, s'étant réunis en Congrès à *Washington,* en vertu de l'article 25 de la Convention postale universelle conclue *à Vienne le 4 juillet 1891,* ont d'un commun accord et sous réserve de ratification, revisé ladite Convention conformément aux dispositions suivantes:

Article premier.

Les pays entre lesquels est conclue la présente Convention, ainsi que ceux qui y adhéreront ultérieurement, forment, sous la dénomination d'**Union postale universelle,** un seul territoire postal pour l'échange réciproque des correspondances entre leurs bureaux de poste.

Article 2.

Les dispositions de cette Convention s'étendent aux lettres, aux cartes postales simples et avec réponse payée, aux imprimés de toute nature, aux papiers d'affaires et aux échantillons de marchandises originaires de l'un des pays de l'Union et à destination d'un autre de ces pays. Elles s'appliquent également à l'échange postal des objets ci-dessus

(Przekład.)

Niżej podpisani pełnomocnicy Rządów państw powyżej wyszczególnionych, zgromadziwszy się na zasadzie artykułu 25 Traktatu pocztowego powszechnego, zawartego w *Wiedniu dnia 4. lipca 1891.* na kongres w *Waszyngtonie,* przejrzeli rzeczony traktat i poprawili go za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacyi w sposób następujący:

Artykuł 1.

Kraje, zawierające traktat niniejszy, również te, które później do niego przystąpią, tworzą pod nazwą **Związku pocztowego powszechnego** jeden obszar pocztowy do wzajemnej wymiany korespondencyi.

Artykuł 2.

Przepisy traktatu niniejszego rozciągają się na listy, karty pocztowe pojedyncze i z zapłaconą odpowiedzią, na druki wszelkiego rodzaju, papiery kupieckie i próbki towarów, pochodzące z jednego z krajów do Związku należących a przeznaczone do jakiegoś innego kraju tegoż Związku. Przepisy te stosują się również do wymiany powyżej wzmiankowanych przedmiotów między krajami do Związku należącymi a krajami, które do niego nie przystąpiły,

Objaśnienie: Miejsca zmienione wydrukowane są *kursywą.*

entre les pays de l'Union et les pays étrangers à l'Union, toutes les fois que cet échange emprunte les services de deux des parties contractantes, au moins.

Article 3.

1. — Les Administrations des postes des pays limitrophes ou aptes à correspondre directement entre eux sans emprunter l'intermédiaire des services d'une tierce Administration, déterminent, d'un commun accord, les conditions du transport de leurs dépêches réciproques à travers la frontière ou d'une frontière à l'autre.

2. — A moins d'arrangement contraire, on considère comme services tiers les transports maritimes effectués directement entre deux pays, au moyen de paquebots ou bâtiments dépendant de l'un d'eux, et ces transports, de même que ceux effectués entre deux bureaux d'un même pays, par l'intermédiaire de services maritimes ou territoriaux dépendant d'un autre pays, sont régis par les dispositions de l'article suivant.

Article 4.

1. — La liberté du transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

2. — En conséquence, les diverses Administrations postales de l'Union peuvent s'expédier réciproquement, par l'intermédiaire d'une ou de plusieurs d'entre elles, tant des dépêches closes que des correspondances à découvert, suivant les besoins du trafic et les convenances du service postal.

3. — Les correspondances échangées, soit à découvert, soit en dépêches closes, entre deux Administrations de l'Union au moyen des services d'une ou de plusieurs autres Administrations de l'Union, sont soumises, au profit de chacun des pays traversés ou dont les services participent au transport, aux frais de transit suivants, savoir:

1° pour les parcours territoriaux, à 2 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 25 centimes par kilogramme d'autres objets;

2° pour les parcours maritimes:

a. *aux prix du transit territorial, si le trajet n'excède pas 300 milles marins. Toutefois le transport maritime sur un trajet n'excédant pas 300 milles marins est gratuit si l'Administration intéressée reçoit déjà, du chef des dépêches ou correspondances transportées, la rémunération afférente au transit territorial;*

o ile wymiana ta odbywa się za pośrednictwem przynajmniej dwóch ze Stron rokujących.

Artykuł 3.

1. Zarządy pocztowe krajów ze sobą sąsiadujących lub takich, które mogą wymieniać z sobą korespondencye bezpośrednio, t. j. bez pośrednictwa trzeciego zarządu, ustanawiają za wspólnem porozumieniem się warunki wzajemnego przesyłania swoich pakietów pocztowych przez granicę lub od jednej granicy do drugiej.

2. Dopóki nie przyjdzie do skutku jakaś inna umowa w tym względzie, posyłki morskie, przewożone między dwoma krajami bezpośrednio na parowcach pocztowych lub innych statkach należących do jednego z tych krajów, uważane będą za posyłki przewożone przez zarządy trzecie. Posyłki te, jak również posyłki, przewożone między dwoma zakładami pocztowymi jednego i tego samego kraju za pośrednictwem służby pocztowej morskiej lub lądowej innego kraju, podlegają przepisom artykułu następującego.

Artykuł 4.

1. Na całym obszarze Związku zaręczona jest wolność przewozu pośredniego.

2. Stosownie do tego mogą rozmaite zarządy pocztowe wymieniać między sobą korespondencye za pośrednictwem jednego lub kilku zarządów, a to zarówno w zamkniętych pakietach, jak i pojedynczo, odpowiednio do potrzeb obrotu i dogodności służby pocztowej.

3. Korespondencye, wymieniane bądź pojedynczo, bądź w zamkniętych pakietach między dwoma zarządami pocztowymi Związku za pośrednictwem służby pocztowej jednego lub kilku innych zarządów związkowych, podlegają wymienionym poniżej opłatom za przechód, które płyną na korzyść każdego z krajów, przez które przesyłka przechodzi lub za których pośrednictwem takowa bywa przewożona, a mianowicie należy się:

1° za przewóz lądem 2 franki od kilograma listów lub kart pocztowych, a 25 centymów od kilograma innych przedmiotów;

2° za przewóz morzem:

a) *taksa, przepisana za przewóz lądem, jeżeli droga, którą posyłka odbywa, nie przekracza 300 mil morskich. Atoli za przewóz morzem nie opłaca się żadnej taksy, jeżeli dotyczący zarząd pocztowy za przesyłane pakiety z listami lub korespondencye pobiera już opłatę za przewóz lądem, a odległość, o którą w danym razie chodzi, nie przekracza 300 mil morskich;*

b) *5 franków od każdego kilograma listów i kart pocztowych, a 50 centymów od kilo-*

b. à 5 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 50 centimes par kilogramme d'autres objets, pour les échanges effectués sur un parcours excédent 300 milles marins, entre pays d'Europe, entre l'Europe et les ports d'Afrique et d'Asie sur la Méditerranée et la mer Noire ou de l'un à l'autre de ces ports, et entre l'Europe et l'Amérique du Nord. Les mêmes prix sont applicables aux transports assurés dans tout le ressort de l'Union entre deux ports d'un même État ainsi qu'entre les ports de deux États desservis par la même ligne de paquebots lorsque le trajet maritime n'excède pas 1500 milles marins;

c. à 15 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et à 1 franc par kilogramme d'autres objets, pour tous les transports ne rentrant pas dans les catégories énoncées aux alinéas a et b ci-dessus. En cas de transport maritime effectué par deux ou plusieurs Administrations, les frais du parcours total ne peuvent pas dépasser 15 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et 1 franc par kilogramme d'autres objets; ces frais sont, le cas échéant, répartis entre les Administrations participant au transport, au prorata des distances parcourues, sans préjudice des arrangements différents qui peuvent intervenir entre les parties intéressées.

4. — Les prix de transit spécifiés au présent article ne s'appliquent, ni aux transports au moyen de services dépendant d'Administrations étrangères à l'Union, ni aux transports dans l'Union au moyen de services extraordinaires spécialement créés ou entretenus par une Administration, soit dans l'intérêt, soit sur la demande d'une ou de plusieurs autres Administrations. Les conditions de cette dernière catégorie de transports sont réglées de gré à gré entre les Administrations intéressées.

En outre, partout où le transit, *tant territorial que maritime,* est actuellement gratuit ou soumis à des conditions plus avantageuses, ce régime est maintenu.

5. — *Il est toutefois entendu:*

1° que les frais de transit territorial seront réduits, savoir:

de 5%, pendant les deux premières années d'application de la présente Convention;

grama innych przedmiotów, jeżeli chodzi o przewóz między dwoma krajami europejskimi lub między Europą a portami afrykańskimi i azyatyckimi, leżącymi nad Morzem Śródziemnem albo Morzem Czarnem, a względnie między jednym a drugim z tych portów, wreszcie o przewóz między Europą a Ameryką północną, i jeżeli odległość, na jaką przewóz się odbywa, wynosi więcej jak 300 mil morskich. Takie same opłaty obowiązują na całym obszarze Związku, jeżeli chodzi o przewóz pomiędzy dwoma portami tego samego państwa albo między portami dwóch rozmaitych państw, o ile takowy odbywa się po tej samej linii żeglugi parowej i o ile droga odbyta morzem nie przekracza 1500 mil morskich;

c) 15 franków od kilograma listów i kart pocztowych a 1 frank od kilograma innych przedmiotów, jeżeli chodzi o przewóz, nie należący do kategoryi, w powyższych ustępach pod a) i b) przytoczonych. Gdy w przewozie posyłki morzem pośredniczą dwa zarządy albo ich więcej, opłata łączna za przewóz pośredni na całej linii nie może wynosić więcej jak 15 franków od kilograma listów i kart pocztowych, a 1 frank od kilograma innych przedmiotów. Jeżeli taki przypadek zachodzi, zarządy, w przewozie pośredniczące dzielą się opłatą w stosunku do odległości za ich pośrednictwem przez posyłkę odbytej, chyba że w tym względzie istniałaby jakaś inna umowa między dotyczącemi Stronami.

4. Opłaty, w artykule niniejszym ustanowione, nie stosują się ani do posyłek, przewożonych za pośrednictwem zarządów do Związku nie należących, ani do posyłek, które są przewożone w obrębie Związku za pomocą nadzwyczajnych środków komunikacyjnych, zaprowadzonych lub utrzymywanych umyślnie przez któryś z zarządów pocztowych w interesie lub na żądanie jednego lub kilku innych zarządów. Te dwa rodzaje przewozu podlegają warunkom, jakie interesowane zarządy pocztowe za wzajemnem porozumieniem się w każdym z osobna przypadku ustanowią.

Nadto postanawia się, że wszędzie, gdzie przechód *lądem albo morzem* nie podlegał dotychczas żadnej opłacie, albo odbywał się na wyjątkowo korzystniejszych warunkach, stosunek ten i nadal ma pozostać niezmieniony.

5. *Rozumie się jednak samo przez się:*

1° że zmniejszone zostaną koszta przewozu pośredniego lądem, a mianowicie:

de 10%, pendant les deux années suivantes;

de 15%, au delà de quatre ans;

2° que les pays dont les recettes et les dépenses en matière de transit territorial ne dépassent pas ensemble la somme de 5000 francs par an et dont les dépenses excèdent les recettes pour ce transit, sont exonérés de tout payement de ce chef;

3° que le prix de transit maritime de 15 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales prévu à la lettre c du paragraphe 3 précédent sera réduit, savoir:

à 14 francs, pendant les deux premières années d'application de la présente Convention;

à 12 francs, pendant les deux années suivantes;

à 10 francs, au delà de quatre ans.

6. — Les frais de transit sont à la charge de l'Administration du pays d'origine.

7. — Le décompte général de ces frais a lieu *dans les conditions à déterminer par le Règlement d'exécution prévu à l'article 20 ci-après.*

8. — Sont exempts de tous frais de transit territorial ou maritime, la correspondance *officielle mentionnée au paragraphe 2 de l'article 11 ci-après*; les cartes postales-réponse renvoyées au pays d'origine; les objets réexpédiés ou mal dirigés; les rebuts; les avis de réception; les mandats de poste et tous autres documents relatifs au service postal.

Article 5.

1. — Les taxes pour le transport des envois postaux dans toute l'étendue de l'Union, y compris leur remise au domicile des destinataires dans les pays de l'Union où le service de distribution est ou sera organisé, sont fixées comme suit:

1° pour les lettres, à 25 centimes en cas d'affranchissement, et au double dans le cas contraire, par chaque lettre et par chaque poids de 15 grammes ou fraction de 15 grammes;

2° pour les cartes postales, *en cas d'affranchissement*, à 10 centimes pour la carte simple ou pour chacune des deux parties de la carte avec réponse payée, *et au double dans le cas contraire*;

3° pour les imprimés de toute nature, les papiers d'affaires et les échantillons de marchandises, à 5 centimes par chaque objet

o 5 od sta na okres pierwszych dwóch lat, w których stosowane będą postanowienia niniejszego traktatu;

o 10 od sta na następne dwa lata;

o 15 od sta po upływie czterech lat;

2° że, gdyby przychody jakiegoś kraju, płynące z opłat za przewóz pośredni lądem, tudzież wydatki z tego samego powodu ponoszone, nie przekraczały razem sumy 5000 franków, a wydatki na przewóz pośredni byłyby większe niż przychody z niego pobierane, kraj ten wolny jest od obowiązku uiszczania jakichkolwiek opłat z tego tytułu;

3° że opłata za przewóz morzem, ustanowiona w ustępie c) powyższego §. 3 w kwocie 15 franków od kilograma listów i kart pocztowych, zostanie zniżona, a mianowicie:

na 14 franków w dwóch pierwszych latach, w których postanowienia traktatu niniejszego stosowane będą;

na 12 franków w dwóch latach następnych;

na 10 franków po upływie czterech lat.

6. Opłaty za przewóz pośredni ponosi zawsze zarząd kraju, z którego posyłka pochodzi.

7. Obrachunek ogólny tych opłat odbywać się będzie *w sposób, jaki ustanowiony zostanie regulaminem, tyczącym się wykonania niniejszego traktatu, a przewidzianym poniżej w artykule 20.*

8. Od opłat za przewóz pośredni lądem i wodą są uwolnione: korespondencye urzędowe, *o których mowa poniżej w §. 2 artykułu 11,* karty pocztowe, zawierające odpowiedź, a odsyłane napowrót do kraju pochodzenia, przedmioty z powodu nieobecności adresata dalej posyłane lub przedmioty, które przez omyłkę dostały się na niewłaściwą drogę przewozu, listy niedoręczalne napowrót odsyłane, rewersy zwrotne, przekazy pocztowe i wszelkie inne dokumenty, tyczące się służby pocztowej.

Artykuł 5.

1. Za przewóz posyłek pocztowych na całym obszarze Związku łącznie z odesłaniem takowych do mieszkania odbiorcy, o ile chodzi o kraje, w których doręczanie do domu już jest zaprowadzone lub dopiero w przyszłości zaprowadzone będzie, ustanawia się następujące taksy:

1° od listów frankowanych po 25 centymów za każdy list i za każdych 15 gramów lub część 15 gramów, od niefrankowanych kwotę podwójną;

2° od kart pocztowych *frankowanych* po 10 centymów za każdą kartę pojedynczą lub za każdą część karty z zapłaconą odpowiedzią, *w przeciwnym zaś razie kwotę podwójną*;

3° od druków wszelkiego rodzaju, papierów kupieckich i próbek towarów po 5 centymów

ou paquet portant une adresse particulière et par chaque poids de 50 grammes ou fraction de 50 grammes, pourvu que cet objet ou paquet ne contienne aucune lettre ou note manuscrite ayant le caractère de correspondance actuelle et personelle, et soit conditionné de manière à pouvoir être facilement vérifié.

La taxe des papiers d'affaires ne peut être inférieure à 25 centimes par envoi, et la taxe des échantillons ne peut être inférieure à 10 centimes par envoi.

2. — Il peut être perçu, en sus des taxes fixées par le paragraphe précédent:

1° pour tout envoi soumis à des frais de transit maritime de 15 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales et de 1 franc par kilogramme d'autres objets et dans toutes les relations auxquelles ces frais de transit sont applicables, une surtaxe uniforme qui ne peut pas dépasser 25 centimes par port simple pour les lettres, 5 centimes par carte postale et 5 centimes par 50 grammes ou fraction de 50 grammes pour les autres objets.

2° pour tout objet transporté par des services dépendant d'Administrations étrangères à l'Union, ou par des services extraordinaires dans l'Union donnant lieu à des frais spéciaux, une surtaxe en rapport avec ces frais.

Lorsque le tarif d'affranchissement de la carte postale simple comprend l'une ou l'autre des surtaxes autorisées par les deux alinéas précédents, ce même tarif est applicable à chacune des parties de la carte postale avec réponse payée.

3. — En cas d'insuffisance d'affranchissement, les objets de correspondance de toute nature sont passibles, à la charge des destinataires, d'une taxe double du montant de l'insuffisance, sans que cette taxe puisse dépasser celle qui est perçue dans le pays de destination sur les correspondances non affranchies de même nature, poids et origine.

4. — Les objets autres que les lettres et les cartes postales doivent être affranchis au moins partiellement.

5. — Les paquets d'échantillons de marchandises ne peuvent renfermer aucun objet ayant une valeur marchande; ils ne doivent pas dépasser le poids de *350 grammes*, ni présenter des dimensions supérieures à 30 centimètres en longueur, 20 centimètres en largeur et 10 centimètres en

za każdy osobnym adresem opatrzony przedmiot lub pakiet i za każdych 50 gramów lub część 50 gramów, przyczem robi się zastrzeżenie, że taki przedmiot lub pakiet nie śmie zawierać w sobie ani listu ani żadnego dopisku, któryby uważać można za rzeczywistą osobistą korespondencyę i że musi być tak opakowany, ażeby łatwo można było sprawdzić jego zawartość.

Opłata od papierów kupieckich nie może wynosić mniej niż 25 centymów za każdą posyłkę, a opłata od próbek towarowych nie mniej niż 10 centymów za każdą posyłkę.

2. Oprócz taks ustanowionych w powyższym paragrafie można jeszcze pobierać:

1° Od każdej posyłki, od której za przewóz pośredni morzem należy się opłata w kwocie 15 franków za każdy zawarty w niej kilogram listów lub kart pocztowych, a opłata w kwocie 1 franka za każdy kilogram innych przedmiotów, i to na wszystkich liniach komunikacyjnych, do których te opłaty za przewóz pośredni mogą być stosowane, opłatę dodatkową stałą, która od listów, podlegających opłacie pojedynczej, może wynosić co najwięcej 25 centymów, od kart pocztowych co najwięcej 5 centymów, a od każdych 50 gramów lub części 50 gramów innych przedmiotów co najwięcej 5 centymów.

2° Od każdego przedmiotu, posyłanego jakąś linią komunikacyi pocztowej, utrzymywaną przez Zarząd pocztowy Związkiem nie objęty, tudzież od każdego przedmiotu, przewożonego wprawdzie w granicach obszaru związkiem objętego, atoli z użyciem środków nadzwyczajnych, pociągających za sobą szczególne wydatki, opłatę dodatkową w stosunku do tych wydatków.

Jeżeli w opłacie za kartę pocztową pojedynczą mieści się już jedna albo druga z taks dodatkowych, jakie w myśl dwóch poprzedzających ustępów dozwolone zostały, natenczas także do każdej części karty podwójnej z zapłaconą odpowiedzią stosować należy taką samą opłatę.

3. Za wszelkie korespondencye niedostatecznie frankowane opłacić ma odbiorca kwotę niedostającą w dwójnasób, przyczem jednak należytość ta nie może przenosić owej, która w kraju przeznaczenia pobierana jest od posyłek niefrankowanych tego samego rodzaju, tej samej wagi i tego samego pochodzenia.

4. Inne przedmioty, nie należące do kategoryi listów i kart pocztowych, muszą być przynajmniej w części frankowane.

5. Pakiety z próbkami towarów nie powinny zawierać żadnych przedmiotów, mających wartość handlową: waga ich nie powinna przenosić *350 gramów*, a rozmiary nie powinny być większe jak 30

épaisseur ou, s'ils ont la forme de rouleau, à 30 centimètres de longueur et 15 centimètres de diamètre.

6. — Les paquets de papiers d'affaires et d'imprimés ne peuvent pas dépasser le poids de 2 kilogrammes, ni présenter, sur aucun de leurs côtés, une dimension supérieure à 45 centimètres. On peut, toutefois, admettre au transport par la poste les paquets en forme de rouleau dont le diamètre ne dépasse pas 10 centimètres et dont la longueur n'excède pas 75 centimètres.

Article 6.

1. — Les objets désignés dans l'article 5 peuvent être expédiés sous recommandation.

2. — Tout envoi recommandé est passible, à la charge de l'envoyeur:

1° du prix d'affranchissement ordinaire de l'envoi, selon sa nature;

2° d'un droit fixe de recommandation de 25 centimes au maximum, y compris la délivrance d'un bulletin de dépôt à l'expéditeur.

3. — L'expéditeur d'un objet recommandé peut obtenir un avis de réception de cet objet, en payant, au moment du dépôt, un droit fixe de 25 centimes au maximum. *Le même droit peut être appliqué aux demandes de renseignements sur le sort d'objets recommandés qui se produisent postérieurement au dépôt, si l'expéditeur n'a pas déjà acquitté la taxe spéciale pour obtenir un avis de réception.*

Article 7.

1. — Les correspondances recommandées peuvent être expédiées grevées de remboursement dans les relations entre les pays dont les Administrations conviennent d'assurer ce service.

Les objets contre remboursement sont soumis aux formalités et aux taxes des envois recommandés.

Le maximum du remboursement est fixé, par envoi, à 1000 francs ou à l'équivalent de cette somme en la monnaie du pays de destination. Chaque Administration a toutefois la faculté d'abaisser ce maximum à 500 francs par envoi ou à l'équivalent de cette somme dans son système monétaire.

2. — A moins d'arrangement contraire entre les Administrations des pays intéressés, le montant encaissé du destinataire doit être transmis à l'envoyeur au moyen d'un mandat de poste, après déduction de la taxe des mandats ordinaires et d'un droit d'encaissement de 10 centimes.

centymetrów długości, 20 centymetrów szerokości a 10 centymetrów wysokości, albo, jeżeli mają kształt zwoju, 30 centymetrów długości a 15 centymetrów średnicy.

6. Pakiety z papierami kupieckimi i drukami nie powinny ważyć więcej jak 2 kilogramy, a żaden z ich wymiarów nie powinien przenosić 45 centymetrów. Wolno jednak przyjmować do przewozu pocztą także pakiety w kształcie zwojów, których średnica nie może przenosić 10 centymetrów a długość 75 centymetrów.

Artykuł 6.

1. Wszystkie przedmioty, wzmiankowane w artykule 5, posyłane być mogą także jako polecone.

2. Od każdej posyłki poleconej płacić ma posyłający:

1° zwykłą opłatę, przepisaną za posyłkę frankowaną tego samego rodzaju;

2° opłatę za polecenie, wynoszącą najwięcej 25 centymów, licząc w to także opłatę za rewers podawczy dla posyłającego.

3. Za osobną opłatą, uiszczoną z góry a wynoszącą najwięcej 25 centymów, może osoba, posyłająca przedmiot polecony, otrzymać rewers zwrotny. *Taką samą opłatę uiszczać się będzie za odezwy rozpisowe, wydane w celu poszukiwania posyłek polecony w jakiś czas po ich oddaniu, o ile odsyłający nie zapłacił już osobnej należytości za recepis zwrotny.*

Artykuł 7.

1. Korespondencye polecone mogą być obciążone powziątkiem, o ile wymiana ich odbywa się między krajami, których zarządy zgodziły się na zaprowadzenie tej gałęzi służby u siebie.

Posyłki za powziątkiem podlegają tym samym formalnościom i opłatom, co posyłki polecone.

Kwota powziątku każdej posyłki wynosić może najwięcej 1000 franków albo taką sumę w walucie kraju przeznaczenia, któraby odpowiadała wartości 1000 franków. Mimo to jednak każdy zarząd pocztowy ma prawo ograniczyć tę kwotę maksymalną do 500 franków, a względnie do takiej sumy własnej waluty, któraby odpowiadała wartości 500 franków.

2. Kwotę powziątku, otrzymaną od odbiorcy posyłki, należy po strąceniu należytości za zwykły przekaz pocztowy, tudzież poborowego w kwocie 10 centymów, odesłać posyłającemu za przekazem pocztowym, *chyba, że zarządy krajów interesowanych, korzystając z zastrzeżonego sobie prawa, zawarłyby jakieś odmienne układy w tym względzie.*

Le montant d'un mandat de remboursement tombé en rebut reste à la disposition de l'Administration du pays d'origine de l'envoi grevé de remboursement.

3. — La perte d'une correspondance recommandée grevée de remboursement engage la responsabilité du service postal dans les conditions déterminées par l'article 8 ci-après pour les envois recommandés non suivis de remboursement. Après la livraison de l'objet, l'Administration du pays de destination est responsable du montant du remboursement et doit, en cas de réclamation, justifier de l'envoi à l'expéditeur de la somme encaissée, sauf prélèvement des taxes et droits prévus au § 2.

Article 8.

1. — En cas de perte d'un envoi recommandé et sauf le cas de force majeure, l'expéditeur ou, sur sa demande, le destinataire a droit à une indemnité de 50 francs.

2. — Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure sont autorisés à percevoir de ce chef sur l'expéditeur une surtaxe de 25 centimes au maximum pour chaque envoi recommandé.

3. — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte a eu lieu.

En cas de perte, dans des circonstances de force majeure, sur le territoire ou dans le service d'un pays se chargeant des risques mentionnés au paragraphe précédent, d'un objet recommandé provenant d'un autre pays, le pays où la perte a eu lieu en est responsable devant l'Office expéditeur, si ce dernier se charge, de son côté, des risques en cas de force majeure à l'égard de ses expéditeurs.

4. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu l'objet sans faire d'observation, ne peut établir, ni la délivrance au destinataire, ni s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante. Pour les envois adressés poste restante, la responsabilité cesse par la délivrance à une personne qui a justifié, suivant les règles en vigueur dans le pays de destination, que ses nom et qualité sont conformes aux indications de l'adresse.

Kwotę powziątku, przesłaną przekazem pocztowym, którego nie można doręczyć, oddaje się do rozporządzenia zarządowi pocztowemu tego kraju, z którego obciążona powziątkiem posyłka pochodzi.

3. Zginięcie posyłki poleconej, obciążonej powziątkiem, pociąga za sobą odpowiedzialność dotyczącego zakładu pocztowego, a to pod warunkami, jakie w myśl artykułu 8 ustanowione są co do posyłek poleconych, powziątkiem nie obciążonych. Od chwili doręczenia posyłki, odpowiedzialność za kwotę powziątku spada na zarząd pocztowy kraju przeznaczenia, który w razie poszukiwania obowiązany jest udowodnić, że kwotę pobraną po strąceniu taks i opłat w §. 2 przewidzianych posyłającemu odesłał.

Artykuł 8.

1. Gdy posyłka polecona zginie, a nie zachodzi przy tem przypadek siły większej, posyłający, a względnie na życzenie tegoż adresat, ma prawo do wynagrodzenia w kwocie 50 franków.

2. Kraje, które biorą na siebie odpowiedzialność za niebezpieczeństwo, wynikające z przypadków siłą większą spowodowanych, mają prawo pobierać z tego tytułu od posyłającego opłatę dodatkową, wynoszącą najwięcej 25 centymów od każdej posyłki.

3. Obowiązek zapłacenia rzeczonego wynagrodzenia cięży na tym zarządzie, któremu podlega urząd pocztowy odbiorczy. Zarządowi temu zastrzega się prawo regresu do zarządu odpowiedzialnego, to jest do tego zarządu, na którego obszarze lub w którego urzędach posyłka zginęła.

Jeżeli na obszarze jakiegoś kraju, który przyjmuje na siebie wzmiankowany w poprzednim paragrafie odpowiedzialność za siłę większą, lub w okręgu urzędowym tego kraju przedmiot polecony z jakiegoś innego kraju pochodzący zginie skutkiem siły większej, w takim razie kraj, w którym posyłka zginęła, ponosi odpowiedzialność w obec zarządu kraju pochodzenia tylko wtedy, jeżeli także i ten zarząd wziął na siebie odpowiedzialność za wypadki siły większej w obec posyłających.

4. Dopóki nie zostanie udowodnionem, że rzecz się miała inaczej, odpowiedzialność cięży na tym zarządzie, który dotyczący przedmiot przyjął bez żadnego zastrzeżenia, a nie może udowodnić, że wydał go adresatowi lub, że stosownie do zachodzących okoliczności oddał go jak należało sąsiedniemu zarządowi, Odpowiedzialność za posyłkę „poste restante“ ustaje z chwilą wydania takowej osobie, która udowodniła według przepisów, obowiązujących w kraju przeznaczenia, że jej nazwisko i charakter zgadzają się z nazwiskiem i charakterem, jaki zawiera adres.

5. — Le payement de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation. L'office responsable est tenu de rembourser sans retard, à l' Office expéditeur, le montant de l'indemnité payée par celui-ci.

L'Office d'origine est autorisé à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l' Office intermédiaire ou destinataire qui, régulièrement saisi, a laissé une année s'écouler sans donner suite à l'affaire. En outre, dans le cas où un Office dont la responsabilité est dûment établie, a tout d'abord décliné le payement de l'indemnité, il doit prendre à sa charge, en plus de l'indemnité, les frais accessoires résultant du retard non justifié apporté au payement.

6. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an, à partir du dépôt à la poste de l'envoi recommandé; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

7. — Si la perte a eu lieu en cours de transport sans qu'il soit possible d'établir sur le territoire ou dans le service de quel pays le fait s'est accompli, les Administration en cause supportent le dommage par parts égales.

8. — Les Administrations cessent d'être responsables des envois recommandés dont les ayants droit ont donné reçu et pris livraison.

Article 9.

1. — L'expéditeur d'un objet de correspondance peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse, tant que cet objet n'a pas été livré au destinataire.

2. — La demande à formuler à cet effet est transmise par voie postale ou par voie télégraphique aux frais de l'expéditeur, qui doit payer, savoir:

1° pour toute demande par voie postale, la taxe applicable à une lettre simple recommandée;

2° pour toute demande par voie télégraphique, la taxe du télégramme d'après le tarif ordinaire.

3. — Les dispositions du présent article ne sont pas obligatoires pour les pays dont la législation ne permet pas à l'expéditeur de disposer d'un envoi en cours de transport.

Article 10.

Ceux des pays de l'Union qui n'ont pas le franc pour unité monétaire fixent leurs taxes à l'équivalent, dans leur monnaie respective, des

5. Urząd pocztowy odbiorczy zapłacić winien wynagrodzenie jak najrychlej, najpóźniej zaś w przeciągu roku od daty reklamacyi. Zarząd pocztowy odpowiedzialny obowiązany jest zwrócić niezwłocznie urzędowi pocztowemu odbiorczemu wynagrodzeni, które tenże zapłacił.

Jeżeli zarząd pocztowy pośredni albo zarząd kraju przeznaczenia wniesionej należycie reklamacyi w ciągu jednego roku nie uwzględni, natenczas zarząd kraju, w którym posyłkę oddano, ma prawo zapłacić posyłającemu wynagrodzenie na rachunek rzeczonych zarządów. Jeżeli odpowiedzialność jakiegoś zarządu została należycie sprawdzona, a zarząd ten początkowo wzbraniał się zapłacić rzeczone wynagrodzenie, natenczas winien on oprócz kosztów wynagrodzenia ponosić nadto jeszcze wydatki poboczne, jakie wynikły z nieusprawiedliwionej zwłoki zapłaty.

6. Zgodzono się, że reklamacya może być wniesiona tylko w przeciągu jednego roku od dnia oddania przedmiotu poleconego na pocztę; po upływie tego terminu reklamujący nie ma prawa do wynagrodzenia.

7. Jeżeli posyłka zginęła w drodze, a nie można stwierdzić, na którym obszarze się to stało, interesowane zarządy biorą na siebie szkodę w równych częściach.

8. Odpowiedzialność zarządów co do przedmiotów poleconych kończy się w chwili, w której uprawnieni odbiór potwierdzą i posyłkę odbiorą.

Artykuł 9.

1. Dopóki posyłka listowa nie zostanie wydana adresatowi, oddawca takowej może ją z poczty napowrót odebrać lub zmienić jej adres.

2. Prośbę o pozwolenie na to posyła się listownie lub telegraficznie na koszt oddawcy, który winien za to zapłacić:

1° gdy prośbę przesyła się listownie, kwotę pobieraną od zwykłego listu poleconego;

2° gdy się ją posyła telegraficznie, kwotę, należącą się podług zwykłej taryfy za telegram.

3. Postanowienia niniejszego artykułu nie obowiązują owych krajów, których prawodawstwo nie pozwala oddawcy posyłki rozrządzać nią, gdy jest w drodze.

Artykuł 10.

Kraje związkowe, w których frank nie stanowi jednostki monetarnej, ustanawiają taksy w swojej walucie, a to tak, aby odnośne kwoty odpowiadały

taux déterminés *par les divers articles de la présente Convention.* Ces pays ont la faculté d'arrondir les fractions conformément au tableau inséré au Règlement d'exécution mentionné à l'article 20 de la présente Convention.

Article 11.

1. — L'affranchissement de tout envoi quelconque ne peut être opéré qu'au moyen de timbres-poste valables dans le pays d'origine pour la correspondance des particuliers. *Toutefois, il n'est pas permis de faire usage, dans le service international, de timbres-poste créés dans un but spécial et particulier au pays d'émission, tels que les timbres-poste dits commémoratifs d'une validité transitoire.*

Sont considérés comme dûment affranchis les cartes-réponse portant des timbres-poste du pays d'émission de ces cartes *et les journaux ou paquets de journaux non munis de timbres-poste, mais dont la suscription porte la mention „Abonnements-poste" et qui sont expédiés en vertu de l'Arrangement particulier sur les abonnements aux journaux, prévu à l'article 19 de la présente Convention.*

2. — Les correspondances officielles relatives au service postal, échangées entre les Administrations postales, *entre ces Administrations et le Bureau international et entre les bureaux de poste des pays de l'Union,* sont exemptées *de l'affranchissement en timbres-poste ordinaires et* sont seules admises à la franchise.

3. — Les correspondances déposées en pleine mer à la boîte d'un paquebot ou entre les mains des commandants de navires peuvent être affranchies au moyen des timbres-poste et d'après le tarif du pays auquel appartient ou dont dépend ledit paquebot. Si le dépôt à bord a lieu pendant le stationnement aux deux points extrêmes du parcours ou dans l'une des escales intermédiaires, l'affranchissement n'est valable qu'autant qu'il est effectué au moyen de timbres-poste et d'après le tarif du pays dans les eaux duquel se trouve le paquebot.

Article 12.

1. — Chaque Administration garde en entier les sommes qu'elle a perçues en exécution des articles 5, 6, 7, 10 et 11 précédents, sauf la bonification due pour les mandats prévus au paragraphe 2 de l'article 7.

wartości taks, ustanowionych *w poszczególnych artykułach niniejszego traktatu.* Krajom tym wolno zaokrąglać ułamki według tablicy, umieszczonej w regulaminie wykonawczym, o którym mowa w artykule 20 niniejszego traktatu..

Artykuł 11.

1. Każda posyłka może być frankowana tylko takimi znaczkami listowymi, które w kraju pochodzenia są przepisane dla korespondencyi prywatnych. *Nie wolno jednak w międzynarodowym obrocie pocztowym używać takich znaczków, które wydane zostały w jakimś szczególnym celu, dotyczącym tylko tego kraju, który je puścił w obieg, jak naprzykład tak zwane znaczki pamiątkowe, posiadające tylko przemijającą ważność.*

Za należycie frankowane uważane będą karty pocztowe z odpowiedzią, jeżeli są opatrzone znaczkami pocztowymi tego kraju, który je emitował, *tudzież gazety i pakiety z gazetami znaczkami pocztowymi zgoła nie opatrzone, jeżeli na adresie mają napis „przedpłata pocztowa" i jeżeli przesyłane są na zasadzie szczególnego układu co do przesyłania gazet pocztą, o którym mowa w artykule 19 niniejszego traktatu.*

2. Korespondencye urzędowe, tyczące się służby pocztowej, a wymieniane *pomiędzy poszczególnymi zarządami pocztowymi lub też pomiędzy zarządami pocztowymi i Biurem pocztowem międzynarodowem, wreszcie pomiędzy poszczególnymi urzędami pocztowymi krajów do powszechnego Związku pocztowego należących,* nie podlegają obowiązkowemu *frankowaniu zapomocą znaczków pocztowych* i stanowią jedyny rodzaj posyłek, które będą przewożone bezpłatnie.

3. Korespondencye, włożone na pełnem morzu do skrzynki listowej okrętu lub oddane do rąk komendanta okrętu, mogą być frankowane znaczkami pocztowymi i według taryfy tego kraju, do którego ów okręt należy lub któremu podlega. Jeżeli list oddany został na pokładzie podczas pobytu w miejscu, w którem podróż rozpoczyna się lub kończy, albo też w jednej ze stacyi pośrednich, opłata jest ważna tylko o tyle, o ile użyto znaczków tego kraju, na którego wodach okręt się znajduje i o ile zastosowano taryfę tego kraju.

Artykuł 12.

1. Każdy zarząd zatrzymuje opłaty, pobrane na zasadzie poprzedzających artykułów 5, 6, 7, 10 i 11 w całości dla siebie, oprócz wynagrodzenia, które ma być płacone za przekazy pocztowe, w paragrafie 2 artykułu 7 wzmiankowane.

2. — En conséquence, il n'y a pas lieu, de ce chef, à un décompte entre les diverses Administrations de l'Union, sous réserve de la bonification prévue au paragraphe 1 du présent article.

3. — Les lettres et autres envois postaux ne peuvent, dans le pays d'origine, comme dans celui de destination, être frappés, à la charge des expéditeurs ou des destinataires, d'aucune taxe ni d'aucun droit postal autres que ceux prévus par les articles susmentionnés.

Article 13.

1. — Les objets de correspondance de toute nature sont, à la demande des expéditeurs, remis à domicile par un porteur spécial immédiatement après l'arrivée, dans les pays de l'Union qui consentent à se charger de ce service dans leurs relations réciproques.

2. — Ces envois, qui sont qualifiés „exprès", sont soumis à une taxe spéciale de remise à domicile; cette taxe est fixée à 30 centimes et doit être acquittée complètement et à l'avance, par l'expéditeur, en sus du port ordinaire. Elle est acquise à l'Administration du pays d'origine.

3. — Lorsque l'objet est destiné à une localité où il n'existe pas de bureau de poste, l'Administration des postes destinataire peut percevoir une taxe complémentaire, jusqu'à concurrence du prix fixé pour la remise par exprès dans son service interne, déduction faite de la taxe fixe payée par l'expéditeur, ou de son équivalent dans la monnaie du pays qui perçoit ce complément.

4. — Les objets exprès non complètement affranchis pour le montant total des taxes payables à l'avance sont distribués par les moyens ordinaires.

Article 14.

1. — Il n'est perçu aucun supplément de taxe pour la réexpédition d'envois postaux dans l'intérieur de l'Union.

2. — Les correspondances tombées en rebut ne donnent pas lieu à restitution des droits de transit revenant aux Administrations intermédiaires, pour le transport antérieur desdites correspondances.

3. — Les lettres et les cartes postales non affranchies et les correspondances de toute nature insuffisamment affranchies, qui font retour au pays d'origine par suite de réexpédition ou de mise en rebut, sont passibles, à la charge des destinataires ou des expéditeurs, des mêmes taxes que les objets similaires directement adressés du pays de la première destination au pays d'origine.

2. Przeto z zastrzeżeniem wynagrodzenia, przewidzianego w paragrafie 1 niniejszego artykułu, pojedyncze zarządy związkowe nie będą miały pod tym względem żadnych obrachunków ze sobą.

3. Za listy i wszelkie inne posyłki pocztowe nie wolno ani w kraju, z którego takowe pochodzą, ani w kraju, do którego są przeznaczone, pobierać od wysyłających albo odbiorców żadnych innych taks lub opłat pocztowych oprócz tych, które w przytoczonych powyżej artykułach ustanowione zostały.

Artykuł 13.

1. We wszystkich krajach związkowych, które we wzajemnych stosunkach ze sobą zechcą się do tego zobowiązać, doręczane będą na żądanie oddawców posyłki listowe wszelkiego rodzaju zaraz po nadejściu przez umyślnego.

2. Posyłki takie, które winny być opatrzone dopiskiem „express", podlegają osobnej opłacie za doręczenie, wynoszącej 30 centymów, którą oddawca prócz zwykłego portoryum złożyć ma w całości z góry. Zatrzymuje ją dla siebie zarząd kraju, z którego posyłka pochodzi.

3. Jeżeli posyłka przeznaczona jest do miejsca, w którem nie ma urzędu pocztowego, zarząd kraju przeznaczenia może za doręczenie przez umyślnego pobierać opłatę uzupełniającą aż do kwoty w jego obrocie wewnętrznym za to ustanowionej, z której jednak potrącona być ma należytość stała przez posyłającego uiszczona, a względnie taka kwota w walucie kraju opłatę uzupełniającą pobierającego, która owej należytości stałej co do wartości odpowiada.

4. Posyłki, opatrzone dopiskiem „express", od których nie opłacono z góry całkowitej należytości, doręczane będą w zwykły sposób.

Artykuł 14.

1. Za dosyłanie posyłek listowych w obrębie obszaru związkowego nie będzie pobierana żadna dopłata.

2. Za posyłki, które dla niemożności doręczenia wracają napowrót do miejsca pochodzenia, nie będą zarządy pośrednie zwracać należytości, zapłaconych im za pośredniczenie w pierwotnym przewozie.

3. Za listy i karty pocztowe niefrankowane, tudzież za posyłki wszelkiego rodzaju niedostatecznie frankowane, które jako dosyłane lub niedoręczone wracają do kraju pochodzenia, obowiązany jest posyłający, a względnie odbiorca uiścić te same opłaty, jakim podlegają przedmioty takiegoż rodzaju, wysłane bezpośrednio z kraju pierwotnego przeznaczenia do kraju pochodzenia.

Article 15.

1. — Des dépêches closes peuvent être échangées entre les bureaux de poste de l'un des pays contractants et les commandants de divisions navales ou bâtiments de guerre de ce même pays en station à l'étranger, par l'intermédiaire des services territoriaux ou maritimes dépendant d'autres pays.

2. — Les correspondances de toute nature comprises dans ces dépêches doivent être exlusivement à l'adresse ou en provenance des états-majors et des équipages des bâtiments destinataires ou expéditeurs des dépêches; les tarifs et conditions d'envoi qui leur sont applicables sont déterminés, d'après ses règlements intérieurs, par l'Administration des postes du pays auquel appartiennent les bâtiments.

3. — Sauf arrangement contraire entre les Offices intéressés, l'Office postal expéditeur ou destinataire des dépêches dont il s'agit est redevable, envers les Offices intermédiaires, des frais de transit calculés conformément aux dispositions de l'article 4.

Artykuł 15.

1. Wymiana korespondencyi w pakietach zamkniętych między urzędami pocztowymi jednego z państw kontraktujących a komendantami eskadr lub okrętów wojennych tego samego państwa, znajdujących się na wodach obcokrajowych, odbywać się może za pośrednictwem komunikacyi pocztowych lądowych lub morskich, innym państwom podlegających.

2. Wszelkie korespondencye, zawarte w tych pakietach, mogą być adresowane wyłącznie do sztabów i załogi okrętów wojennych, które te pakiety odbierają lub wysyłają, a względnie od tych sztabów lub załogi pochodzić; taryfy i warunki przesyłania, które do takich pakietów mają być stosowane, ustanawiają według swoich przepisów wewnętrznych zarządy pocztowe kraju, do którego okręty te należą.

3. O ile między zarządami interesowanymi nie zostaną zawarte jakieś odrębne umowy w tym względzie, ten zarząd, który ekspedyuje lub odbiera pakiety zamknięte w mowie będące, winien zarządom pośredniczącym wynagrodzić należytości za przewóz, które obliczane będą według postanowień artykułu 4.

Article 16.

1. — Il n'est pas donné cours aux papiers d'affaires, échantillons et imprimés *qui ne remplissent pas les conditions requises, pour ces catégories d'envois, par l'article 5 de la présente Convention et par le Règlement d'exécution prévu à l'article 20.*

2. — Le cas échéant, ces objets sont renvoyés au timbre d'origine et remis, s'il est possible, à l'expéditeur.

3. — Il est interdit:

1° d'expédier par la poste:

a) des échantillons et autres objets qui, par leur nature, peuvent présenter du danger pour les agents postaux, salir ou détériorer les correspondances;

b) des matières explosibles, inflammables ou dangereuses; des animaux et insectes, vivants ou morts, sauf les exceptions prévues au Règlement de détail;

2° d'insérer dans les correspondances ordinaires ou recommandées consignées à la poste:

a) des pièces de monnaie ayant cours;
b) des objets passibles de droits de douane;

Artykuł 16.

1. Wykluczone od przewozu są takie papiery kupieckie, próbki towarów i druki, *które nie odpowiadają warunkom, przepisanym co do posyłek tego rodzaju w artykule 5 niniejszego traktatu i w regulaminie wykonawczym, o którym mowa w artykule 20.*

2. Posyłki takie należy w danym przypadku odesłać napowrót do miejsca pochodzenia i ile możności zwrócić oddawcy.

3. Nie wolno:

1° posyłać pocztą:

a) próbek towarów lub innych przedmiotów, które ze względu na swe własności mogłyby się stać niebezpiecznymi dla funkcyonaryuszów pocztowych albo też powalać lub uszkodzić inne posyłki;

b) przedmiotów wybuchających, łatwo zapalnych lub niebezpiecznych; zwierząt i owadów żywych lub nieżywych, z zastrzeżeniem wyjątków w regulaminie wykonawczym przewidzianych;

2° wkładać w posyłki na pocztę oddane, i to tak w polecone jak i niepolecone:

a) monet, będących jeszcze w obiegu;
b) przedmiotów cłu podlegających;

c. des matières d'or ou d'argent, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux, mais seulement dans le cas où leur insertion ou expédition serait défendue d'après la législation des pays intéressés.

4. — Les envois tombant sous les prohibitions du paragraphe 3 qui précède et qui auraient été à tort admis à l'expédition doivent être renvoyés au timbre d'origine, sauf le cas où l'Administration du pays de destination serait autorisée, par sa législation ou par ses règlements intérieurs, à en disposer autrement.

Toutefois, les matières explosibles, inflammables ou dangereuses ne sont pas renvoyées au timbre d'origine; elles sont détruites sur place par les soins de l'Administration qui en constate la présence.

5. — Est d'ailleurs réservé le droit du Gouvernement de tout pays de l'Union de ne pas effectuer, sur son territoire, le transport ou la distribution, tant des objets jouissant de la modération de taxe à l'égard desquels il n'a pas été satisfait aux lois, ordonnances ou décrets qui règlent les conditions de leur publication ou de leur circulation dans ce pays, que des correspondances de toute nature qui portent ostensiblement des inscriptions, dessins, etc., interdits par les dispositions légales ou réglementaires en vigueur dans le même pays.

Article 17.

1. — Les Offices de l'Union qui ont des relations avec des pays situés en dehors de l'Union *doivent prêter leur concours à tous les autres Offices de l'Union pour la transmission à découvert, par leur intermédiaire, de correspondances à destination ou provenant desdits pays.*

2. — A l'égard des frais de transit des envois de toute nature et de la responsabilité en matière d'objets recommandés, les correspondances dont il s'agit sont traitées:

pour le transport dans le ressort de l'Union, d'après les stipulations de la présente Convention;

pour le transport en dehors des limites de l'Union, d'après les conditions notifiées par l'Office de l'Union qui sert d'intermédiaire.

Toutefois, les frais du transport maritime total, dans l'Union et hors l'Union, ne peuvent pas excéder 20 francs par kilogramme de lettres et de cartes postales et 1 franc par kilogramme d'autres objets; le cas échéant, ces frais sont répartis, au prorata des distances, entre les Offices intervenant dans le transport maritime.

c) przedmiotów złotych i srebrnych, drogich kamieni, klejnotów i innych kosztowności, ale tylko w tym razie, gdy wkładanie tych rzeczy w posyłki pocztowe lub ich przesyłanie jest zakazane ustawami krajów interesowanych.

4. Gdyby jakaś posyłka, zawierająca przedmioty, których w myśl poprzedzającego §. 3 pocztą przewozić nie wolno, została przez omyłkę przez pocztę przyjęta, posyłkę tę należy odesłać napowrót do miejsca pochodzenia, chyba, że zarząd kraju przeznaczenia na zasadzie swoich ustaw lub przepisów wewnętrznych miałby prawo postąpić z nią w jakiś inny sposób.

Jednakowoż przedmiotów wybuchających, łatwo zapalnych lub z jakiejkolwiek innej przyczyny niebezpiecznych, nie odsyła się wcale do miejsca pochodzenia, a zarząd, który posyłkę tego rodzaju odkryje, ma się o to postarać, aby takowa na miejscu zniszczona została.

5. Zresztą Rząd każdego z krajów związkowych ma prawo niepozwolić przesyłać albo doręczać na swoim obszarze takich przedmiotów opłacie zniżonej podlegających, które nie odpowiadają obowiązującym w dotyczącym kraju ustawom, rozporządzeniom i przepisom co do warunków, pod jakimi dozwolone jest ich wydawanie lub rozpowszechnianie, niemniej też wszelkich korespondencyi, na których umieszczone są uderzające dopiski, rysunki itd., zabronione ustawami lub przepisami tego kraju.

Artykuł 17.

1. Zarządy związkowe, utrzymujące stosunki z krajami do Związku nienależącymi, *winne wszystkim innym zarządom związkowym służyć swojem pośrednictwem w przewożeniu korespondencyi, które do rzeczonych krajów są przeznaczone, lub z tychże pochodzą, a które nie są przesyłane w pakietach, lecz pojedynczo.*

2. Co do należytości za przewóz pośredni, jakie w takich razach od posyłek wszelkiego rodzaju opłacane być mają, tudzież co do odpowiedzialności za posyłki polecone, obowiązywać będą w stosunkach pocztowych tego rodzaju:

postanowienia niniejszego traktatu, o ile chodzi o przewóz posyłki w granicach obszaru związkowego;

warunki podane do wiadomości przez zarząd, który służy za pośrednika, jeżeli przewóz odbywa się poza granicami obszaru związkowego.

Atoli należytości za cały przewóz morzem, i to tak w granicach obszaru związkowego jak i poza granicami tegoż, nie mają za kilogram listów i kart pocztowych przekraczać kwoty 20 franków, a za kilogram innych przedmiotów kwoty 1 franka; temi opłatami dzielą się w danym razie zarządy w przewozie morzem pośredniczące w stosunku odbytych przez posyłkę przestrzeni.

Les frais de transit, territorial ou maritime, en dehors des limites de l'Union comme dans le ressort de l'Union, des correspondances auxquelles s'applique le présent article, sont constatés dans la même forme que les frais de transit afférents aux correspondances échangées entre pays de l'Union.

3. — Les frais de transit des correspondances à destination des pays en dehors de l'Union postale sont à la charge de l'Office du pays d'origine, qui fixe les taxes d'affranchissement dans son service desdites correspondances, sans que ces taxes puissent être inférieures au tarif normal de l'Union.

4. — Les frais de transit des correspondances originaires des pays en dehors de l'Union ne sont pas à la charge de l'Office du pays de destination. Cet Office distribue sans taxe les correspondances qui lui sont livrées comme complètement affranchies; il taxe les correspondances non affranchies au double du tarif d'affranchissement applicable dans son propre service aux envois similaires à destination du pays d'ou proviennent lesdites correspondances, et les correspondances insuffisamment affranchies au double de l'insuffisance, sans que la taxe puisse dépasser celle qui est perçue sur les correspondances non affranchies de mêmes nature, poids et origine.

5. — Les correspondances expédiées d'un pays de l'Union dans un pays en dehors de l'Union et vice versa, par l'intermédiaire d'un Office de l'Union, peuvent être transmises, de part et d'autre, en dépêches closes, si ce mode de transmission est admis d'un commun accord par les Offices d'origine et de destination des dépêches, avec l'agrément de l'Office intermédiaire.

Article 18.

Les hautes parties contractantes s'engagent à prendre, ou à proposer à leurs législatures respectives, les mesures nécessaires pour punir l'emploi frauduleux, pour l'affranchissement de correspondances, de timbres-poste contrefaits ou ayant déjà servi. Elles s'engagent également à prendre, ou à proposer à leurs législatures respectives, les mesures nécessaires pour interdire et réprimer les opérations frauduleuses de fabrication, vente, colportage ou distribution de vignettes et timbres en usage dans le service des postes, contrefaits ou imités de telle manière qu'ils pourraient être confondus avec les vignettes et timbres émis par l'Administration d'un des pays adhérents.

Co się tyczy posyłek pocztowych, do których stosują się postanowienia tego artykułu, opłaty za przewóz pośredni lądem i morzem, i to tak poza granicami obszaru związkowego jak i wewnątrz tegoż, ustanowione będą w taki sam sposób, jak opłaty za przewóz pośredni posyłek, wymienianych pomiędzy krajami związkowymi.

3. Należytości za przewóz pośredni korespondencyi, wysyłanych do krajów, które do Związku pocztowego powszechnego nie należą, opłaca zarząd kraju pochodzenia, który też ustanawia dla swego obszaru służbowego opłaty pocztowe za wzmiankowane korespondencye; opłaty te nie mogą być jednak pod żadnym warunkiem niższe, jak te, które są przepisane według normalnej taryfy związku.

4. Do opłacania należytości za przewóz pośredni korespondencyi, przychodzących z krajów do Związku nienależących, nie jest obowiązany zarząd kraju przeznaczenia. Zarząd ten doręcza nadchodzące doń korespondencye, o ile są należycie frankowane, bezpłatnie. Za niefrankowane korespondencye pobiera podwójną kwotę należytości pocztowej, jaka wypadałaby w jego własnym obszarze służbowym za posyłki tego samego rodzaju, przeznaczone do kraju, z którego dotyczące korespondencye pochodzą, a za korespondencye niezupełnie frankowane kwotę niedopłaconą w dwójnasób, przyczem jednak zastrzega się, że kwota ta nie może być większą jak owa, którą pobiera się za niefrankowane korespondencye takiego samego rodzaju, takiej samej wagi i takiego samego pochodzenia.

5. Korespondencye, przesyłane z jakiegoś kraju związkowego do kraju, który do związku nie należy, albo odwrotnie, mogą być przewożone w tym i owym kierunku w zamkniętych pakietach, o ile ten rodzaj przewożenia zostanie dozwolony na podstawie wspólnego porozumienia się zarządu pochodzenia i przeznaczenia, tudzież za zgodą zarządu pośredniczącego.

Artykuł 18.

Wysokie Strony kontraktujące zobowiązują się wydać potrzebne zarządzenia, zmierzające do ukarania oszustwa, jakie mogłoby być popełnione przez użycie podrobionych albo już raz użytych znaczków pocztowych do frankowania korespondencyi, a względnie zaproponować swoim władzom prawodawczym, aby takie zarządzenia wydały. Również zobowiązują się wydać odpowiednie zarządzenia w celu zakazania i utrudnienia oszustwa, jakieby mogły być popełnione przez sporządzanie, sprzedawanie, kolportowanie lub rozpowszechnianie winiet i znaczków pocztowych, sfałszowanych albo podrobionych w ten sposób, że mogłyby być wzięte za winiety lub znaczki któregoś ze zarządów krajów kontraktujących, a względnie zaproponować swoim władzom prawodawczym, aby takie zarządzenia wydały.

Article 19.

Le service des lettres et boîtes avec valeur déclarée, et ceux des mandats de poste, des colis postaux, des valeurs à recouvrer, des livrets d'identité, des abonnements aux journaux, etc., font l'objet d'arrangements particuliers entre les divers pays ou groupes de pays de l'Union.

Artykuł 19.

Wymiana listów i pudełek, deklarowanych co do wartości, przekazów pocztowych, pakietów pocztowych i zleceń pocztowych, również wygotowywanie książeczek tożsamości, odbieranie przedpłaty na gazety itd. będzie przedmiotem osobnych umów między rozmaitymi krajami lub grupami krajów związkowych.

Article 20.

1. — Les Administrations postales des divers pays qui composent l'Union sont compétentes pour arrêter d'un commun accord, dans un Règlement d'exécution, toutes les mesures d'ordre et de détail qui sont jugées nécessaires.

2. — Les différentes Administrations peuvent, en outre, prendre entre elles les arrangements nécessaires au sujet des questions qui ne concernent pas l'ensemble de l'Union, pourvu que ces arrangements ne dérogent pas à la présente Convention.

3. — Il est toutefois permis aux Administrations intéressées de s'entendre mutuellement pour l'adoption de taxes réduites dans un rayon de 30 kilomètres.

Artykuł 20.

1. Zarządy pocztowe rozmaitych krajów, które wchodzą w skład Związku, mają prawo wydać potrzebne przepisy, tyczące się porządku służby i szczegółów jej sprawowania, i ułożyć w tym celu regulamin za wspólnem porozumieniem się.

2. Nadto mogą szczególne zarządy w razie potrzeby umówić się między sobą co do spraw, które nie obchodzą całego Związku, o ile te umowy nie będą sprzeciwiały się postanowieniom niniejszego traktatu.

3. W każdym razie jednak wolno interesowanym zarządom zaprowadzić za wspólnem porozumieniem się taksę zniżoną dla ruchu pocztowego w okręgu pogranicznym na odległość 30 kilometrów.

Article 21.

1. — La présente Convention ne porte point altération à la législation de chaque pays dans tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans cette Convention.

2. — Elle ne restreint pas le droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des traités, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue *de la réduction des taxes ou de toute autre* amélioration des relations postales.

Artykuł 21.

1. Traktat niniejszy nie narusza prawodawstwa pojedynczych krajów w niczem, co nie zostało przewidziane w postanowieniach w nim zawartych.

2. Nie ścieśnia też on w niczem prawa Stron kontraktujących co do utrzymywania w mocy obowiązującej traktatów już zawartych lub co do zawierania nowych, niemniej co do utrzymywania ściślejszych związków w celu *zniżenia opłat albo* ulepszenia *pod jakimś innym względem* obrotu pocztowego, lub co do wchodzenia w nowe takie związki.

Article 22.

1. — Est maintenue l'institution, sous le nom de Bureau international de l'Union postale universelle, d'un Office central qui fonctionne sous la haute surveillance de l'Administration des postes suisses, et dont les frais sont supportés par toutes les Administrations de l'Union.

2. — Ce Bureau demeure chargé de réunir, de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service international des postes; d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses; d'instruire les demandes en modification des Actes du Congrès; de notifier les changements adoptés, et, en général, de procéder

Artykuł 22.

1. Instytucya centralna, która pod nazwą: „Biuro międzynarodowe Związku pocztowego powszechnego“, sprawuje czynności pod dozorem zarządu pocztowego szwajcarskiego a utrzymywana jest kosztem wspólnym wszystkich zarządów związkowych, istnieć będzie i nadal.

2. Zadaniem tego biura będzie także i nadal zbieranie, zestawianie, ogłaszanie i rozsyłanie wszelkich wiadomości, tyczących się służby pocztowej międzynarodowej; wydawanie na żądanie stron interesowanych opinii w kwestyach spornych, przygotowywanie do rozstrzygnięcia wniosków, tyczących się zmian w uchwałach kongresu, ogłaszanie uchwalonych zmian i w ogólności podejmowanie wszel-

aux études et aux travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union postale.

Article 23.

1. — En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs membres de l'Union, relativement à l'interprétation de la présente Convention ou à la responsabilité d'une Administration en cas de perte d'un envoi recommandé, la question en litige est réglée par jugement arbitral. A cet effet, chacune des Administrations en cause choisit un autre membre de l'Union qui n'est pas directement intéressé dans l'affaire.

2. — La décision des arbitres est donnée à la majorité absolue des voix.

3. — En cas de partage des voix, les arbitres choisissent, pour trancher le différend, une autre Administration également désintéressée dans le litige.

4. — Les dispositions du présent article s'appliquent également à tous les Arrangements conclus en vertu de l'article 19 précédent.

Article 24.

1. — Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande.

2. — Cette adhésion est notifiée, par la voie diplomatique, au Gouvernement de la Confédération suisse et, par ce Gouvernement, à tous les pays de l'Union.

3. — Elle emporte, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

4. — Il appartient au Gouvernement de la Confédération suisse de déterminer, d'un commun accord avec le Gouvernement du pays intéressé, la part contributive de l'Administration de ce dernier pays dans les frais du Bureau international, et, s'il y a lieu, les taxes à percevoir par cette Administration en conformité de l'article 10 précédent.

Article 25.

1. — Des Congrès de plénipotentiaires des pays contractants ou de simples Conférences administratives, selon l'importance des questions à résoudre, sont réunis lorsque la demande en est faite ou approuvée par les deux tiers, au moins, des Gouvernements ou Administrations, suivant le cas.

kich badań i prac, które w interesie Związku pocztowego będą mu poruczone.

Artykuł 23.

1. W razie różnicy zdań pomiędzy dwoma lub więcej członkami Związku, tyczącej się interpretacyi niniejszego traktatu albo odpowiedzialności jakiegoś zarządu w razie zginięcia posyłki poleconej, kwestya sporna rozstrzygnięta będzie przez sąd polubowny. W tym celu każdy z interesowanych zarządów wybierze jednego członka Związku, który w dotyczącej sprawie nie jest bezpośrednio interesowany.

2. Sąd ten będzie orzekał bezwzględną większością głosów.

3. W razie równości głosów sędziowie polubowni wybiorą w celu rozstrzygnięcia sporu jakiś inny zarząd pocztowy, który również w dotyczącej sprawie nie jest interesowany.

4. Postanowienia niniejszego artykułu stosują się także do wszystkich umów, zawartych w myśl poprzedzającego artykułu 19.

Artykuł 24.

1. Kraje, które nie brały udziału w traktacie niniejszym, mogą przystąpić do niego na własne żądanie.

2. O przystąpieniu uwiadomić należy drogą dyplomatyczną Rząd Federacyi szwajcarskiej, który poda to do wiadomości wszystkim krajom związkowym.

3. Przystąpienie to pociąga za sobą prawomocne przyjęcie wszystkich postanowień niniejszego traktatu, jakoteż prawo do wszystkich korzyści, które tenże nadaje.

4. Rząd Federacyi szwajcarskiej oznacza za porozumieniem się z Rządem kraju interesowanego kwotę, którą zarząd tego ostatniego kraju płacić ma jako przyczynek do kosztów na utrzymanie Biura międzynarodowego, a w razie potrzeby także taksy, które ten zarząd ma pobierać stosownie do powyższego artykułu 10.

Artykuł 25.

1. Na żądanie lub za zgodą najmniej dwóch trzecich części Rządów lub zarządów zbierać się będą pełnomocnicy krajów kontraktujących na kongres lub zwykłą konferencyę, a to stosownie do doniosłości przedmiotów, które mają być załatwione.

2. — Toutefois, un Congrès doit avoir lieu au moins tous les cinq ans.

3. — Chaque pays peut se faire représenter soit par un ou plusieurs délégués, soit par la délégation d'un autre pays. Mais il est entendu que le délégué ou les délégués d'un pays ne peuvent être chargés que de la représentation de deux pays, y compris celui qu'ils représentent.

4. — Dans les délibérations, chaque pays dispose d'une seule voix.

5. — Chaque Congrès fixe le lieu de la réunion du prochain Congrès.

6. — Pour les Conférences, les Administrations fixent les lieux de réunion sur la proposition du Bureau international.

Article 26.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions, toute Administration des postes d'un pays de l'Union a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le régime de l'Union.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins 2 Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé suivant:

Un délai de *six* mois est laissé aux Administrations de l'Union pour examiner les propositions et pour faire parvenir au Bureau international, le cas échéant, leurs observations. *Les amendements ne sont pas admis.* Les réponses sont réunies par les soins du Bureau international et communiquées aux Administrations avec l'invitation de se prononcer pour ou contre. Celles qui n'ont point fait parvenir leur vote dans un délai de six mois, à compter de la date de la seconde circulaire du Bureau international leur notifiant les observations apportées, sont considérées comme s'abstenant.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles *dispositions* ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 18, *27, 28 et 29*;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de la Con-

2. W każdym razie kongres odbywać się ma przynajmniej co pięć lat.

3. Każdy kraj wysłać może jednego lub kilku delegatów albo też być reprezentowanym przez delegacyę innego kraju. Rozumie się jednak samo przez się, że delegat lub delegaci pewnego kraju nie mogą być reprezentantami więcej niż dwóch krajów, licząc i ten, przez który są wysłani.

4. Na obradach każdy kraj ma tylko jeden głos.

5. Każdy kongres wyznacza miejsce zebrania następnego kongresu.

6. Miejsce zebrania konferencyi wyznaczać będą zarządy na wniosek Biura międzynarodowego.

Artykuł 26.

1. W okresie między jednym a drugim zjazdem każdemu zarządowi pocztowemu krajów związkowych służy prawo czynienia innym zarządom związkowym za pośrednictwem Biura międzynarodowego wniosków, tyczących się obrotu pocztowego między krajami związkowymi.

Ażeby wniosek mógł być poddany pod obrady, musi mieć poparcie najmniej dwóch zarządów, nie licząc tego, który z wnioskiem występuje. Jeżeli Biuro międzynarodowe nie otrzyma jednocześnie z wnioskiem potrzebnej ilości deklaracyi poparcia, wniosek nie może być uwzględniony.

2. Każdy wniosek podlega następującemu postępowaniu:

Zarządom związkowym daje się *sześć* miesięcy czasu do zbadania wniosków i do zakomunikowania w danym razie Biuru międzynarodowemu swoich uwag. *Poprawek wniosków czynić nie wolno.* Biuro międzynarodowe zestawia odpowiedzi i rozsyła je zarządom z wezwaniem, żeby oświadczyły się za lub przeciw. Te zarządy, które w przeciągu sześciu miesięcy od daty drugiego okólnika Biura międzynarodowego, którym uwagi rozmaitych zarządów zostały im zakomunikowane, nie nadeszlą swoich wotów, uważane będą za wstrzymujące się od głosowania.

3. Ażeby wnioski zostały uchwalone, muszą być przyjęte:

1° jednogłośnie, jeżeli chodzi o przyjęcie nowych *postanowień* lub o zmianę przepisów, zawartych w niniejszym artykule, jakoteż w artykułach 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 18, *27, 28 i 29;*

2° dwiema trzeciemi częściami głosów, jeżeli chodzi o zmianę innych przepisów Trak-

vention autres que celles des articles 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 18, 26, *27, 28 et 29;*

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la Convention, hors le cas de litige prévu à l'article 23 précédent.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, que le Gouvernement de la Confédération suisse est chargé d'établir et de transmettre à tous les Gouvernements des pays contractants, et, dans le troisième cas, par une simple notification du Bureau international à toutes les Administrations de l'Union.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que *trois* mois, au moins, après sa notification.

Article 27.

Sont considérés comme formant, pour l'application des articles 22, 25 et 26 précédents, un seul pays ou une seule Administration, suivant le cas:

1° *L'ensemble des colonies allemandes;*

2° L'Empire de l'Inde britannique;

3° Le Dominion du Canada;

4° L'ensemble des colonies britanniques de l'Australasie;

5° *L'ensemble de toutes les autres colonies britanniques;*

6° L'ensemble des colonies danoises;

7° L'ensemble des colonies espagnoles;

8° *Les colonies et protectorats français de l'Indo-Chine;*

9° L'ensemble des *autres* colonies françaises;

10° L'ensemble des colonies néerlandaises;

11° L'ensemble des colonies portugaises.

Article 28.

La présente Convention sera mise à exécution *le 1er janvier 1899* et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé; mais chaque partie contractante a le droit de se retirer de l'Union, moyennant un avertissement donné une année à l'avance par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

Article 29.

1. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution de la ésente Convention, toutes

tatu, nie tych, które zawarte są w artykułach 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15. 18, 26, *27, 28 i 29;*

3° absolutną większością głosów, jeżeli chodzi o interpretacyę przepisów Traktatu, z wyjątkiem niezgodności w zdaniach, wzmiankowanej w artykule 23.

4. Przyjęte uchwały nabywają mocy prawa w dwóch pierwszych przypadkach przez deklaracyę dyplomatyczną, którą Rząd Federacyi szwajcarskiej ma wygotować i rozesłać Rządom wszystkich krajów kontraktujących, w trzecim zaś przypadku przez komunikat Biura międzynarodowego, wydany do wszystkich zarządów związkowych.

5. Przyjęte zmiany i nowe uchwały nie mogą wejść w wykonanie przed upływem najmniej *trzech* miesięcy od dnia ich ogłoszenia.

Artykuł 27.

Pod względem stosowania artykułów poprzedzających 22, 25 i 26 uważa się stosownie do okoliczności za jeden kraj lub za jeden zarząd pocztowy:

1° *wszystkie osady niemieckie;*

2° cesarstwo brytańsko-indyjskie;

3° terytoryum kanadyjskie;

4° wszystkie osady brytańskie australsko-azyatyckie;

5° *wszystkie inne osady brytańskie;*

6° wszystkie osady duńskie;

7° wszystkie osady hiszpańskie;

8° *osady francuskie i kraje indo-chińskie pod protektoratem francuskim zostające;*

9° wszystkie *inne* osady francuskie;

10° wszystkie osady holenderskie;

11° wszystkie osady portugalskie.

Artykuł 28.

Traktat niniejszy nabywa mocy obowiązującej *dnia 1. stycznia 1899* na czas nieograniczony; każda zaś ze Stron kontraktujących ma prawo wystąpić ze Związku, jeżeli Rząd jej, mając to uczynić, uwiadomi rokiem pierwej o swoim zamiarze Rząd Federacyi szwajcarskiej.

Artykuł 29.

1. Od dnia wejścia w wykonanie niniejszego traktatu tracą moc obowiązującą postanowienia

les dispositions des Traités, Conventions, Arrangements ou autres Actes conclus antérieurement entre les divers pays ou Administrations, pour autant que ces dispositions ne seraient pas conciliables avec les termes de la présente Convention, et sans préjudice des droits réservés par l'article 21 ci-dessus.

2. — La présente Convention sera ratifiée aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés *à Washington.*

3. — En fois de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé la présente Convention *à Washington, le quinze juin mil huit cent quatre-vingt-dix-sept.*

Pour l'Autriche:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Pour la Hongrie:

Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Pour la Bosnie-Herzégovine:

Dr. Kamler.

Pour l'Allemagne et les protectorats allemands:

Fritsch.
Neumann.

Pour la République Majeure de l'Amérique centrale:

N. Bolet Peraza.

Pour les Etats-Unis d'Amérique:

George S. Batcheller.
Edward Rosewater.
Jas. N. Tyner.
N. M. Brooks.
A. D. Hazen.

Pour la République Argentine:

M. Garcia Mérou.

Pour la Belgique:

Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

wszelkich traktatów, umów i układów, które rozmaite kraje i ich zarządy dawniej między sobą zawarły, o ileby sprzeciwiały się postanowieniom niniejszego traktatu, czem jednak bynajmniej nie narusza się praw, zastrzeżonych powyżej w artykule 21.

2. Traktat niniejszy powinien być ratyfikowany jak najrychlej. Dokumenty ratyfikacyjne wymienione będą w *Waszyngtonie.*

3. W dowód czego pełnomocnicy krajów powyżej wyszczególnionych podpisali traktat niniejszy w *Waszyngtonie, dnia 15. czerwca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego siódmego.*

Za Austryę:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Za Węgry:

Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Za Bośnię i Hercegowinę:

Dr. Kamler.

Za Niemcy i obszary pod opieką Niemiec zostające:

Fritsch.
Neumann.

Za Rzeczpospolitą związkową Ameryki środkowej:

N. Bolet Peraza.

Za Stany Zjednoczone Ameryki:

George S Batcheller.
Edward Rosewater.
Jas N. Tyner.
N. M. Brooks.
A. D. Hazen.

Za Rzeczpospolitą argentyńską:

M. Garcia Mérou.

Za Belgię:

Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Pour la Bolivie
T. Alejandro Santos.

Pour le Brésil:
A. Fontoura Xavier.

Pour la Bulgarie:
Iv. Stoyanovitch.

Pour le Chili:
R. L. Irarrázaval.

Pour l'Empire de Chine:

Pour la République de Colombie:
Climaco Calderon.

Pour l'Etat indépendant du Congo:
Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Pour le Royaume de Corée:
Chin Pom Ye.

Pour le Colonel Ho Sang Min:
John W. Hoyt.
John W. Hoyt

Pour la République de Costa-Rica:
J. B. Calvo.

Pour le Danemark et les colonies danoises:
C. Svendsen.

Pour la République Dominicaine:

Pour l'Egypte:
Y. Saba.

Pour l'Equateur:
L. F. Carbo.

Pour l'Espagne et les colonies espagnoles:
Adolfo Rozabal.
Carlos Florez.

Za Boliwię:
T. Alejandro Santos.

Za Brazylię:
A. Fontoura Xavier.

Za Bułgaryę:
Iv. Stoyanovitch.

Za Chile:
R. L. Irarrázaval.

Za Cesarstwo chińskie:

Za Rzeczpospolitą kolumbijską:
Climaco Calderon.

Za niezawisłe państwo Kongo:
Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Za Królestwo koreańskie:
Chin Pom Ye.

Za pułkownika Ho Sang Min:
John W. Hoyt.
John W. Hoyt.

Za Rzeczpospolitą kosta-rikańską:
J. B. Calvo.

Za Danię i osady duńskie:
C. Svendsen.

Za Rzeczpospolitą dominikańską:

Za Egipt:
Y. Saba.

Za Ekuador:
L. F. Carbo.

Za Hiszpanię i osady hiszpańskie:
Adolfo Rozabal.
Carlos Florez.

Pour la France:

Ansault.

Pour les colonies françaises:

Ed. Dalmas.

Pour la Grande-Bretagne et diverses colonies britanniques:

S. Walpole.
H. Buxton Forman.
C. A. King.

Pour l'Inde britannique:

H. M. Kisch.

Pour les colonies britanniques de l'Australasie:

John Gavan Duffy.

Pour le Canada:

Wm. White.

Pour les colonies britanniques de l'Afrique du Sud:

S. R. French.
Spencer Todd.

Pour la Grèce:

Ed. Höhn.

Pour le Guatemala:

J. Novella.

Pour la République d'Haïti:

J. N. Leger.

Pour la République d'Hawaï:

Pour l'Italie:

E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Pour le Japon:

Konjiro Komatsu.
Kwankichi Yukawa.

Za Francyę:

Ansault.

Za osady francuskie:

Ed. Dalmas.

Za Wielką Brytanię i rozmaite osady brytańskie:

S. Walpole.
H. Buxton Forman.
C. A. King.

Za Indye brytańskie:

H. M. Kisch.

Za osady brytańskie australsko-azyatyckie:

John Gavan Duffy.

Za Kanadę:

W. White.

Za osady brytańskie w Afryce południowej:

S. R. French.
Spencer Todd.

Za Grecyę:

Ed. Höhn.

Za Guatemalę:

J. Novella.

Za Rzeczpospolitą haityjską:

J. L. Leger.

Za Rzeczpospolitą hawajską:

Za Włochy:

E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Za Japonię:

Konjiro Komatsu.
Kwankichi Yukawa.

Pour la République de Libéria:
Chas. Hall Adams.

Pour le Luxembourg:
Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.

Pour le Mexique:
A. M. Chavez.
I. Garfias.
M. Zapata-Vera.

Pour le Monténégro:
Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Pour la Norvège:
Thb. Heyerdahl.

Pour l'Etat libre d'Orange:

Pour le Paraguay:
John Stewart.

Pour les Pays-Bas:
Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Pour les colonies néerlandaises:
Johs. J. Perk.

Pour le Pérou:
Alberto Falcon.

Pour la Perse:
Mirza Alinaghi Khan.
Mustecharul-Vezareh.

Pour le Portugal et les colonies portugaises:
Santo-Thyrso.

Pour la Roumanie:
C. Chiru.
R. Preda.

Za Rzeczpospolitą liberyjską:
Chas. H. Adams.

Za Luksemburg:
Za pana Havelaar:
Van der Veen.

Za Meksyk:
A. M. Chavez.
J. Garfias.
M. Zapata Vera.

Za Czarnogórze:
Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Za Norwegię:
Thb. Heyerdahl.

Za Wolne Państwo orańskie:

Za Paraguay:
John Stewart.

Za Holandyę:
Za pana Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Za osady holenderskie:
Johs J. Perk.

Za Peru:
Alberto Falcon.

Za Persyę:
Mirza Alinaghi Khan.
Mustecharul-Vezareh.

Za Portugalię i osady portugalskie:
Santo Thyrso.

Za Rumunię:
C. Chiru.
R. Preda.

Pour la Russie:
Sévastianof.

Pour la Serbie:
Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Pour le Royaume de Siam:
Isaac Townsend Smith.

Pour la République Sud-Africaine:
Isaac van Alphen.

Pour la Suède:
F. H. Schlytern.

Pour la Suisse:
J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Pour la Régence de Tunis:
Thiébaut.

Pour la Turquie:
Moustapha.
A. Fahri.

Pour l'Uruguay:
Prudencio de Murguiondo.

Pour les Etats-Unis de Venezuela:
José Andrade.
Alejandro Ybarra.

Za Rosyę:
Sevastianof.

Za Serbię:
Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Za Królestwo syamskie:
Isaak Townsend Smith.

Za Rzeczpospolitą południowo-afrykańską:
Isaak van Alphen.

Za Szwecyę:
F. H. Schlytern.

Za Szwajcaryę:
J. B. Pioda.
A. Stäger.
E. Delessert.

Za Regencyę tunetańską:
Thiébaut.

Za Turcyę:
Mustapha.
A. Fahri.

Za Uruguay:
Prudencio de Murguiondo.

Za Stany Zjednoczone Venezueli:
José Andrada.
Alejandro Ybarra.

Protocole final.

(Pierwopis.)

Au moment de procéder à la signature des conventions arrêtées par le Congrès postal universel de *Washington*, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

I.

Il est pris acte de la déclaration faite par la délégation britannique au nom de son Gouvernement et portant qu'il a cédé aux colonies et protectorats britanniques de l'Afrique du Sud la voix que l'article 27, 5°, de la Convention attribue à „l'ensemble de toutes les autres colonies britanniques“.

II.

En dérogation à la disposition de l'article 6 de la Convention, qui fixe à 25 centimes au maximum le droit de recommandation, il est convenu que les États hors d'Europe sont autorisés à maintenir ce maximum à 50 centimes, y compris la délivrance d'un bulletin de dépôt à l'expéditeur.

III.

En dérogation aux dispositions de l'article 8 de la Convention, il est convenu que, par mesure de transition, les Administrations des pays hors d'Europe dont la législation est actuellement contraire au principe de la responsabilité, conservent la faculté d'ajourner l'application de ce principe jusqu'au jour où elles auront pu obtenir du pouvoir législatif l'autorisation de l'introduire. Jusqu'à ce moment, les autres Administrations de l'Union ne sont pas astreintes à payer une indemnité pour la perte, dans leurs services respectifs, d'envois recommandés à destination ou provenant desdits pays.

IV.

La République Dominicaine, qui fait partie de l'Union postale, ne s'étant pas fait représenter au Congrès, le protocole lui reste ouvert pour adhérer aux conventions qui y ont été conclues, ou seulement à l'une ou à l'autre d'entre elles.

Le protocole reste également ouvert en faveur de l'Empire de Chine, dont les délégués au Congrès

Protokół końcowy.

(Przekład.)

Przy podpisywaniu traktatów, zawartych na kongresie pocztowym w *Waszyngtonie*, podpisani pełnomocnicy zgodzili się na następujące postanowienia:

I.

Przyjmuje się do wiadomości oświadczenie, które reprezentacya brytańska złożyła w imieniu Rządu brytańskiego, a według którego tenże Rząd wotum, jakie w myśl artykułu 27, 5° Traktatu zostało przyznane „wszystkim innym osadom brytańskim“ odstąpił na rzecz osad brytańskich w Afryce południowej i krajów tamtejszych pod protektoratem brytańskim zostających.

II.

Z odstąpieniem od postanowienia artykułu 6 Traktatu, według którego należytość za polecenie wynosić ma najwięcej 25 centymów, zgodzono się, że kwota maksymalna, jaką państwa zacuropejskie mają prawo pobierać za polecenie i wydanie posyłającemu rewersu oddawczego, wynosić ma i nadal 50 centymów.

III.

Odmiennie od postanowień artykułu 8 Traktatu zgodzono się na postanowienie przejściowe, że zarządy tych krajów zacuropejskich, których prawodawstwo sprzeciwia się obecnie zasadzie odpowiedzialności, będą miały prawo odłożyć stosowanie tej zasady dopóty, dopóki od swojej władzy prawodawczej nie otrzymają do tego upoważnienia. Aż do tej chwili także inne zarządy związkowe nie będą obowiązane płacić wynagrodzenia za posyłki polecone, z rzeczonych lub do rzeczonych krajów wiezione, które zginą na ich obszarze pocztowym.

IV.

Ponieważ Rzeczpospolita dominikańska, która należy już do Związku pocztowego powszechnego, nie była na kongresie reprezentowana, przeto zostawia się dla niej protokół otwarty, aby mogła przystąpić bądź do wszystkich układów na rzeczonym kongresie zawartych, bądź tylko do niektórych z nich.

Również zostawia się protokół otwarty dla Cesarstwa chińskiego, którego reprezentanci oświadczyli

ont déclaré l'intention de ce pays d'entrer dans l'Union postale universelle à partir d'une date à fixer ultérieurement.

Il demeure aussi ouvert à l'Etat libre d'Orange, dont le représentant a manifesté l'intention de ce pays d'adhérer à l'Union postale universelle.

V.

Le protocole demeure ouvert en faveur des pays dont les représentants n'ont signé aujourd'hui que la Convention principale, ou un certain nombre seulement des conventions arrêtées par le Congrès, à l'effet de leur permettre d'adhérer aux autres conventions signées ce jour, ou à l'un ou l'autre d'entre elles.

VI.

Les adhésions prévues à l'article IV ci-dessus devront être notifiées au Gouvernement *des Etats Unis d'Amérique*, par les Gouvernements respectifs en la forme diplomatique. Le délai qui leur est accordé pour cette notification expirera *le 1er octobre 1898.*

VII.

Dans le cas où une ou plusieurs des parties contractantes aux conventions postales signées aujourd'hui *à Washington* ne ratifieraient pas l'une ou l'autre de ces conventions, cette convention n'en sera pas moins valable pour les États qui l'auront ratifiée.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même des conventions auxquelles il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement *des Etats-Unis d'Amérique* et dont une copie sera remise à chaque partie.

Fait à Washington, le quinze juin mil huit cent quatre-vingt-dix-sept.

Pour l'Autriche:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Pour la Hongrie:

Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

na kongresie, że kraj ten zamierza przystąpić do Związku pocztowego powszechnego w terminie, który dopiero później ma być oznaczony.

Także zostawia się protokół otwarty dla Wolnego Państwa orańskiego, którego reprezentanci oświadczyli, że kraj ten zamierza przystąpić do Związku pocztowego powszechnego.

V.

Protokół niniejszy zostawia się otwarty dla tych krajów, których reprezentanci podpisali w dniu dzisiejszym tylko główny traktat lub tylko niektóre umowy na kongresie zawarte, a to w tym celu, aby im umożliwić przystąpienie także do wszystkich innych umów dziś zawartych, lub też tylko do niektórych z nich.

VI.

Dotyczące Rządy winny deklaracye przystąpienia, przewidziane poprzedzającym artykule IV, złożyć w formie dyplomatycznej do rąk Rządu *Stanów Zjednoczonych Ameryki.* Termin, który się im do tego wyznacza, upływa z dniem *1. października 1898.*

VII.

W razie, gdyby jedna ze Stron, zawierających umowy dnia dzisiejszego w *Waszyngtonie* podpisane, jednej z tychże umów nie ratyfikowała, umowa ta pozostanie mimo to dla owych państw, które ją ratyfikowały, obowiązującą.

W dowód czego podpisani pełnomocnicy wygotowali niniejszy protokół końcowy, który będzie miał taką samą moc i wagę, jak gdyby postanowienia jego umieszczone były w osnowie umów, do których się odnosi, i podpisali go na jednym egzemplarzu, który zachowywany będzie w archiwach Rządu *Stanów Zjednoczonych Ameryki,* a którego odpis wydany będzie każdej ze Stron kontraktujących.

Działo się w Waszyngtonie, dnia piętnastego czerwca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego siódmego.

Za Austryę:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Za Węgry:

Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Pour la Bosnie-Herzégovine:
Dr. Kamler.

Pour l'Allemagne et les protectorats allemands:
Fritsch.
Neumann.

Pour la République Majeure de l'Amérique centrale:
N. Bolet Peraza.

Pour les Etats-Unis d'Amérique:
George S. Batcheller.
Edward Rosewater.
Jas. N. Tyner.
N. M. Brooks.
A. D. Hazen.

Pour la République Argentine:
M. Garcia Mérou.

Pour la Belgique:
Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Pour la Bolivie:
T. Alejandro Santos.

Pour le Brésil:
A. Fontoura Xavier.

Pour la Bulgarie:
Iv. Stoyanovitch.

Pour le Chili:
R. L. Irarrázaval.

Pour l'Empire de Chine:

Pour la Republique de Colombie:
Climaco Calderon.

Pour l'Etat indépendant du Congo:
Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Za Bośnię i Hercegowinę:
Dr. Kamler.

Za Niemcy i obszary pod opieką Niemiec zostające:
Fritsch.
Neumann.

Za Rzeczpospolitą związkową Ameryki środkowej:
N. Bolet Peraza.

Za Stany Zjednoczone Ameryki:
George S. Batcheller.
Edward Rosewater.
Jas. N. Tyner.
N. M. Brooks.
A. D. Hazen.

Za Rzeczpospolitą argentyńską:
M. Garcia Mérou.

Za Belgię:
Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Za Boliwię:
T. Alejandro Santos

Za Brazylię:
A. Fontoura Xavier.

Za Bułgaryę:
Iv. Stoyanovitch.

Za Chile:
R. L. Irarrázaval.

Za Cesarstwo chińskie:

Za Rzeczpospolitą kolumbijską:
Climaco Calderon.

Za Niezawisłe Państwo Kongo:
Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Pour le Royaume de Corée:
Chin Pom Ye.

Pour le Colonel Ho Sang Min:
John W. Hoyt.
John W. Hoyt.

Pour la République de Costa-Rica:
J. B. Calvo.

Pour le Danemark et les colonies danoises:
C. Svendsen.

Pour la République Dominicaine:

Pour l'Egypte:
Y. Saba.

Pour l'Equateur:
L. F. Carbo.

Pour l'Espagne et les colonies espagnoles:
Adolfo Rozabal.
Carlos Florez.

Pour la France:
Ansault.

Pour les colonies françaises:
Ed. Dalmas.

Pour la Grande-Bretagne et diverses colonies britanniques:
S. Walpole.
H. Buxton Forman.
C. A. King.

Pour l'Inde britannique:
H. M. Kisch.

Pour les colonies britanniques de l'Australasie:
John Gavan Duffy.

Pour le Canada:
Wm. White.

Za Królestwo koreańskie:
Chin Pom Ye.

Za pułkownika Ho Sang Min:
John W. Hoyt.
John W. Hoyt.

Za Rzeczpospolitą kosta-rikańską:
J. B. Calvo.

Za Danię i osady duńskie:
C. Svendsen.

Za Rzeczpospolitą dominikańską:

Za Egipt:
Y. Saba.

Za Ekuador:
L. F. Carbo.

Za Hiszpanię i osady hiszpańskie:
Adolfo Rozabal.
Carlos Florez.

Za Francyę:
Ansault.

Za osady francuskie:
Ed. Dalmas.

Za Wielką Brytanię i rozmaite osady brytańskie:
S. Walpole.
H. Buxton Forman.
C. A. King.

Za Indye brytańskie:
H. M. Kisch.

Za osady brytańskie australsko-azyatyckie:
John Gavan Duffy.

Za Kanadę:
Wm. White.

Pour les colonies britanniques de l'Afrique du Sud:

S. R. French.
Spencer Todd.

Pour la Grèce:

Ed. Höhn.

Pour le Guatemala:

J. Novella.

Pour la République d'Haïti:

J. N. Leger.

Pour la République d'Hawaï:

Pour l'Italie:

E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Pour le Japon:

Konjiro Komatsu.
Kwankichi Yukawa.

Pour la République de Libéria:

Chas. Hall Adams.

Pour le Luxembourg:

Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.

Pour le Mexique:

A. M. Chavez.
J. Garfias.
M. Zapata-Vera.

Pour le Monténégro:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Pour la Norvège:

Thb. Heyerdahl.

Za osady brytańskie w Afryce południowej:

S. R. French.
Spencer Todd.

Za Grecyę:

Ed. Höhn.

Za Guatemalę:

J. Novella.

Za Rzeczpospolitą hajtyjską:

J. N. Leger.

Za Rzeczpospolitą hawajską:

Za Włochy:

E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Za Japonię:

Konjiro Komatsu.
Kwankichi Yukawa.

Za Rzeczpospolitą liberyjską:

Chas. H. Adams.

Za Luksemburg:

Za pana Havelaar:
Van der Veen:

Za Meksyk:

A. M. Chavez.
J. Garfias.
M. Zapata Vera.

Za Czarnogórze:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Za Norwegię:

Thb. Heyerdahl.

Pour l'Etat libre d'Orange:

Pour le Paraguay:
John Stewart.

Pour les Pays-Bas:
Pour Mr. Havelaar.
Van der Veen.
Van der Veen..

Pour les colonies néerlandaises:
Johs. J. Perk.

Pour le Pérou:
Alberto Falcon.

Pour la Perse:
Mirza Alinaghi Khan.
Mustecharul-Vezareh.

Pour le Portugal et les colonies portugaises:
Santo-Thyrso.

Pour la Roumanie:
C. Chiru.
R. Preda.

Pour la Russie:
Sévastianof.

Pour la Serbie:
Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Pour le Royaume de Siam:
Isaac Townsend Smith.

Pour la République Sud-Africaine:
Isaac van Alphen.

Pour la Suède:
F. H. Schlytern.

Pour la Suisse:
J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Za Wolne Państwo orańskie:

Za Paraguay:
John Stewart.

Za Holandyę:
Za pana Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Za osady holenderskie:
Johs. J. Perk.

Za Peru:
Alberto Falcon.

Za Persyę:
Mirza Alinaghi Khan.
Mustecharul-Vezareh.

Za Portugalię i osady portugalskie:
Santo Thyrso.

Za Rumunię:
C. Chiru.
R. Preda.

Za Rosyę:
Sevastianof.

Za Serbię:
Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Za Królestwo syamskie:
Isaak Townsend Smith.

Za Rzeczpospolitą południowo-afrykańską:
Isak van Alphen.

Za Szwecyę:
F. H. Schlytern.

Za Szwajcaryę:
J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Pour la Régence de Tunis:

Thiébaut.

Pour la Turquie:

Moustapha.
A. Fahri.

Pour l'Uruguay:

Prudencio de Murguiondo.

Pour les Etats-Unis de Venezuela:

José Andrade.
Alejandro Ybarra.

Za Regencyę tunetańską:

Thiébaut.

Za Turcyę:

Mustapha.
A. Fahri.

Za Uruguay:

Prudencio de Murguiondo.

Za Stany Zjednoczone Venezueli:

José Andrade.
Alejandro Ybarra.

Umowa

z dnia 15. czerwca 1897,

tycząca się

wymiany listów i pudełek, deklarowanych co do wartości,

zawarta

pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską wraz z Bośnią i Hercegowiną, Niemcami i obszarami pod opieką Niemiec zostającymi, Rzecząpospolitą związkową Ameryki środkowej, Rzecząpospolitą argentyńską, Belgią, Brazylią, Bułgaryą, Chile, Danią i osadami duńskiemi, Rzecząpospolitą San Domingo, Egiptem, Hiszpanią, Francyą i osadami francuskiemi, Włochami, Luksemburgiem, Norwegią, Holandyą, Portugalią i osadami portugalskiemi, Rumunią, Rosyą, Serbią, Szwecyą, Szwajcaryą, Regencyą tunetańską i Turcyą.

(Pierwopis.)

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

1. — Il peut être expédié, de l'un des pays mentionnés ci-dessus pour un autre de ces pays, des lettres contenant des valeurs-papier déclarées et des boîtes contenant des bijoux et objets précieux déclarés avec assurance du montant de la déclaration.

La participation au service des boîtes avec valeur déclarée est limitée aux échanges entre ceux des pays adhérents dont les Administrations sont convenues d'établir ce service dans leurs relations réciproques.

2. — Le poids maximum des boîtes est fixé à un kilogramme par envoi.

(Przekład.)

Stosownie do artykułu 19 traktatu głównego podpisani pełnomocnicy krajów powyżej wyszczególnionych zawarli za wspólnem porozumieniem się i z zastrzeżeniem ratyfikacyi umowę następującą:

Artykuł 1.

1. Kraje powyżej wyszczególnione wymieniać mogą pomiędzy sobą listy deklarowane, zawierające papiery wartościowe, tudzież pudełka deklarowane, zawierające klejnoty i kosztowności, i zabezpieczać deklarowaną kwotę wartości.

W wymianie pudełek, deklarowanych co do wartości, uczęstniczyć mogą tylko te kraje kontraktujące, których zarządy zgodziły się zaprowadzić w swoich wzajemnych stosunkach tę gałąź służby.

2. Postanawia się, że waga pudełek wynosić może najwięcej jeden kilogram od posyłki.

3. — Les divers Offices, pour leurs rapports respectifs, ont la faculté de déterminer un maximum de déclaration de valeur qui, dans aucun cas, ne peut être inférieur à 10,000 francs par envoi, et il est entendu que les diverses Administrations intervenant dans le transport ne sont engagées que jusqu'à concurrence du maximum qu'elles ont respectivement adopté.

Article 2.

1. — Les lettres et boîtes avec valeur déclarée peuvent être grevées de remboursement, *aux conditions admises par les §§ 1 et 2 de l'article 7 de la Convention principale. Ces objets sont soumis aux formalités et aux taxes des envois de valeur déclarée de la catégorie à laquelle ils appartiennent.*

2. — *La perte, l'avarie ou la spoliation d'un envoi de valeur déclarée, grevé de remboursement engage la responsabilité du service postal, dans les conditions déterminées par l'article 12 du présent Arrangement. Après la livraison de l'objet, l'Administration du pays de destination est responsable du montant du remboursement et doit pouvoir justifier de l'envoi à l'expéditeur de la somme encaissée, sauf prélèvement des droit et taxe autorisés.*

Article 3.

1. — La liberté du transit est garantie sur le territoire de chacun des pays adhérents, et la responsabilité des Offices qui participent à ce transport est engagée dans les limites déterminées par l'article *12* ci-après.

Il en est de même à l'égard du transport maritime effectué ou assuré par les Offices des pays adhérents, pourvu toutefois que ces Offices soient en mesure d'accepter la responsabilité des valeurs à bord des paquebots ou bâtiments dont ils font emploi.

2. — A moins d'arrangement contraire entre les Offices d'origine et de destination, la transmission des valeurs déclarées échangées entre pays non limitrophes s'opère à découvert et par les voies utilisées pour l'acheminement des correspondances ordinaires.

3. — L'échange de lettres et de boîtes contenant des valeurs déclarées entre deux pays qui correspondent, pour les relations ordinaires, par l'in-

3. Każdy zarząd ma prawo przyjąć w swoich stosunkach z innymi zarządami pewną kwotę deklarowanej wartości jako kwotę maksymalną, pod warunkiem, że takowa w żadnym razie nie może wynosić mniej niż 10.000 franków od jednej posyłki, a we względzie odpowiedzialności poszczególnych zarządów pośredniczących zgodzono się, że każdy z nich odpowiada tylko za tę kwotę, którą sam przyjął jako maksymalną w swoich stosunkach z jakimś innym zarządem.

Artykuł 2.

1. *Pod warunkami, ustanowionymi w §§. 1 i 2 artykułu 7 traktatu głównego,* można listy i pudełka przesyłane z deklaracyą wartości, obciążać powziątkiem. *Do posyłek tego rodzaju stosowane będą te same formalności przesyłania i te same opłaty, jakim podlegają inne posyłki deklarowane tej samej kategoryi.*

2. *Gdy posyłka powziątkiem obciążona, której wartość jest deklarowana, zginie lub dozna uszkodzenia, albo gdy zawartość jej ukradzioną zostanie, w takim razie na pocztę spada odpowiedzialność, określona warunkami, ustanowionymi w artykule 12 niniejszej umowy. Po doręczeniu posyłki odpowiedzialnym za kwotę powziątku jest zarząd kraju przeznaczenia, który musi w razie potrzeby udowodnić, że pobraną kwotę po strąceniu przepisanej taksy i należytości przekazał odsyłającemu.*

Artykuł 3.

Na obszarach wszystkich krajów kontraktujących jest zaręczona wolność przewozu pośredniego, a granice odpowiedzialności poszczególnych zarządów w przewozie pośredniczących określone są poniżej w artykule *12*.

To samo stosuje się także w tych przypadkach, gdy posyłka idzie morzem, a przewozi ją lub pośredniczy w jej przewozie jeden ze zarządów krajów kontraktujących, jednak tylko o tyle, o ile dotyczący zarząd może wziąć na siebie odpowiedzialność za przewóz posyłek deklarowanych na swoich statkach pocztowych lub innych okrętach, które ma do dyspozycyi.

2. O ile między zarządem kraju pochodzenia i zarządem kraju przeznaczenia nie istnieje jakaś odrębna umowa w tym względzie, posyłki deklarowane, wymieniane pomiędzy dwoma krajami, które ze sobą nie graniczą, odsyłane być mają w dalszą drogę nie w pakietach, lecz zawsze pojedynczo i nie powinne być przewożone innemi drogami jak zwykłe korespondencye.

3. Co się tyczy wymiany deklarowanych listów i pudełek pomiędzy dwoma krajami, które w zwykłych stosunkach ze sobą posługują się pośredni

termédiaire d'un ou de plusieurs pays non participant au présent Arrangement, ou au moyen de services maritimes dégagés de responsabilité, est subordonné à l'adoption de mesures spéciales à concerter entre les Administrations des pays d'origine et de destination, telles que l'emploi d'une voie détournée, l'expédition en dépêches closes, etc.

Article 4.

1. — Les frais de transit prévus par l'article 4 de la Convention principale sont payables par l'Office d'origine aux Offices qui participent au transport intermédiaire, à découvert ou en dépêches closes, des lettres contenant des valeurs déclarées.

2. — Un port de 50 centimes par envoi est payable par l'Office d'origine des boîtes de valeur déclarée à l'Administration du pays de destination et, s'il y a lieu, à chacune des Administrations participant au transport territorial intermédiaire. L'Office d'origine doit payer, en outre, le cas échéant, un port de un franc à chacune des Administrations participant au transport maritime intermédiaire.

3. — Indépendamment de ces frais et ports, l'Administration du pays d'origine est redevable, à titre de droit d'assurance, envers l'Administration du pays de destination et, s'il y a lieu, envers chacune des Administrations participant au transit territorial avec garantie de responsabilité, d'un droit proportionnel de 5 centimes par chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs déclarée.

4. — En outre, s'il y a transport par mer avec la même garantie, l'Administration d'origine est redevable, envers chacun des Offices participant à ce transport, d'un droit d'assurance maritime de 10 centimes par chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs déclarée.

Article 5.

1. — La taxe des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées doit être acquittée à l'avance et se compose:

1° pour les lettres, du port et du droit fixe applicables à une lettre recommandée du même poids et pour la même destination, — port et droit acquis en entier à l'Office expéditeur; — pour les boîtes, d'un port de 50 centimes par pays participant au transport territorial et, le cas échéant, d'un port de un franc par pays participant au transport maritime;

etwem jakiegoś kraju w umowie niniejszej nie uczęstniczącego lub kilku takich krajów, albo komunikacyami pocztowemi morskiemi, które nie biorą na siebie odpowiedzialności, zarządy kraju wysyłającego i odbierającego winny umówić się ze sobą co do szczególnych środków, np. przewożenia takich posyłek innemi drogami, przesyłania ich w zamkniętych pakietach itd.

Artykuł 4.

1. Należytości za przewóz pośredni, przewidziane w artykule 4 traktatu głównego, wypłacane będą tym zarządom, które listy deklarowane, przesyłane pojedynczo lub w zamkniętych pakietach, przewożą dalej.

2. Za pudełka, deklarowane co do wartości, winien zarząd kraju pochodzenia zapłacić zarządowi kraju przeznaczenia, a według okoliczności także każdemu z zarządów w przewozie lądowym pośredniczących, należytość w kwocie 50 centymów od posyłki. Nadto każdemu zarządowi, który brał udział w przewozie pośrednim morzem, zapłacić ma zarząd kraju pochodzenia należytość w kwocie 1 franka.

3. Oprócz tych opłat i należytości za przewóz pośredni, zarząd posyłający obowiązany jest zapłacić zarządowi kraju przeznaczenia, a według okoliczności także każdemu z tych zarządów, które pod odpowiedzialnością posyłkę lądem przewożą, taksę asekuracyjną w kwocie 5 centymów od każdych 300 franków lub części 300 franków wartości deklarowanej.

4. Nadto, jeżeli przewóz na drogach pocztowych morskich odbywa się również pod odpowiedzialnością, zarząd kraju pochodzenia winien zapłacić każdemu z zarządów w przewozie uczęstniczących należytość za ubezpieczenie na morzu, wynoszącą 10 centymów za każde 300 franków lub część 300 franków kwoty deklarowanej.

Artykuł 5.

1. Taksa od listów i pudełek deklarowanych, która opłacona być powinna z góry, składa się z następujących części:

1° taksa od listów — z portoryum i opłaty za polecenie, która wynosi taką samą kwotę, jak opłata od listów poleconych, tyleż ważących i do tego samego miejsca przeznaczonych; opłaty te przypadają w całości zarządowi wysyłającemu; — taksa od pudełek — z portoryum, wynoszącego tyle razy po 50 centymów, ile krajów pośredniczy w przewozie lądowym, a według okoliczności także z portoryum, wynoszącego tyle razy po 1 franku, ile krajów pośredniczy w przewozie morskim;

2° pour les lettres et les boîtes, d'un droit proportionnel d'assurance calculé, par 300 francs ou fraction de 300 francs déclarés, à raison de 10 centimes pour les pays limitrophes ou reliés entre eux par un service maritime direct, et à raison de 25 centimes pour les autres pays, avec addition, s'il y a lieu, dans l'un et l'autre cas, du droit d'assurance maritime prévu au dernier alinéa de l'article 4 précédent.

Toutefois, comme mesure de transition, est réservée à chacune des parties contractantes, pour tenir compte de ses convenances monétaires ou autres, la faculté de percevoir un droit autre que celui indiqué ci-dessus, moyennant que ce droit ne dépasse pas $^1/_2$ pour cent de la somme déclarée.

2. — L'expéditeur d'un envoi contenant des valeurs déclarées reçoit, sans frais, au moment du dépôt, un récépissé sommaire de son envoi.

3. — Il est formellement convenu que, sauf dans le cas de réexpédition prévu au paragraphe 2 de l'article *10* ci-après, les lettres et les boîtes renfermant des valeurs déclarées ne peuvent être frappées, à la charge des destinataires, d'aucun droit postal autre que celui de remise à domicile, s'il y a lieu.

4. — *Ceux des pays adhérents qui n'ont pas le franc pour unité monétaire fixent leurs taxes à l'équivalent, dans leur monnaie respective, des taux déterminés par le paragraphe 1 qui précède. Ces pays ont la faculté d'arrondir les fractions conformément au tableau inséré au Règlement d'exécution de la Convention principale.*

Article 6.

Les lettres de valeur déclarée échangées *soit* par les Administrations postales entre elles, *soit entre ces Administrations et le Bureau international*, sont admises à la franchise de port et de droit d'assurance dans les conditions déterminées par l'article 11, § 2, de la Convention principale.

Article 7.

1. — L'expéditeur d'un envoi contenant des valeurs déclarées peut, aux conditions déterminées par le § 3 de l'article 6 de la Convention principale en ce qui concerne les objets recommandés, obtenir qu'il lui soit donné avis de la remise de cet objet au destinataire *ou demander des renseignements sur le sort de son envoi, postérieurement au dépôt.*

2. — Le produit du droit applicable aux avis de réception est acquis en entier à l'Office du pays d'origine.

2° bez różnicy, czy chodzi o listy czy o pudełka, z odpowiedniej kwoty należytości asekuracyjnej, która w obrocie między krajami ze sobą sąsiadującymi lub bezpośrednią drogą pocztową morską połączonymi wynosi 10 centymów od każdych 300 franków lub części 300 franków, a w obrocie między innymi krajami 25 centymów, do czego w obu przypadkach doliczona być może opłata za asekuracyę na morzu, przewidziana w artykule 4.

Atoli Stronom kontraktującym pozwala się tymczasowo nie stosować się do oznaczonych powyżej należytości, a natomiast każdej z nich zastrzega się prawo pobierania jakiejś innej opłaty, odpowiadającej jej stosunkom monetarnym i innym okolicznościom, pod warunkiem, aby opłata ta nie wynosiła więcej jak pół od sta sumy deklarowanej.

2. Jak tylko list deklarowany oddany zostanie na pocztę, odsyłający otrzyma natychmiast bezpłatnie rewers podawczy.

3. Zastrzeżono sobie wyraźnie, że z wyjątkiem przypadku dosyłania, przewidzianego poniżej w §. 2 artykułu 10, za listy i pudełka, deklarowane co do wartości, nie można pobierać od odbiorcy żadnej innej opłaty pocztowej prócz należytości za odniesienie do domu, gdzie takowe jest zaprowadzone.

4. *Te kraje interesowane, w których frank nie jest przyjęty jako jednostka monetarna, ustanawiają u siebie kwoty rzeczonych należytości w ten sposób, że opłaty oznaczone powyżej w §. 1 przeliczają na swoją walutę krajową. Kraje te mają prawo zaokrąglać ułamki według tabeli, zawartej w Regulaminie wykonawczym do Traktatu pocztowego powszechnego.*

Artykuł 6.

Listy deklarowane, które pewien zarząd pocztowy wymienia bądźto z drugim zarządem, *bądź z Biurem międzynarodowem*, uwolnione są pod warunkami w artykule 11, §. 2 traktatu głównego ustanowionymi od porta i od opłaty asekuracyjnej.

Artykuł 7.

1. Pod warunkami, przepisanymi w artykule 6 traktatu głównego co do listów poleconych, może oddawca listu deklarowanego żądać potwierdzenia odbioru listu przez adresata, *a w jakiś czas po oddaniu posyłki na pocztę także wiadomości, co się z nią dzieje.*

2. Opłaty za takie potwierdzenia dostają się w całości zarządowi tego okręgu, w którym list dano na pocztę.

Article 8.

1. — L'expéditeur d'un envoi avec valeur déclarée peut le retirer du service ou en faire modifier l'adresse pour réexpédier cet envoi, soit à l'intérieur du pays de destination primitif, soit sur l'un quelconque des pays contractants, aussi longtemps qu'il n'a pas été livré au destinataire, aux conditions et sous les réserves déterminées, pour les correspondances ordinaires et recommandées, par l'article 9 de la Convention principale. Ce droit est limité, en ce qui concerne la modification des adresses, aux envois dont la déclaration ne dépasse pas *10.000 francs.*

2. — Il peut de même demander la remise à domicile par porteur spécial, aussitôt après l'arrivée, aux conditions et sous les réserves fixées par l'article 13 de ladite Convention.

Est toutefois réservée à l'Office du lieu de destination la faculté de faire remettre par exprès un avis d'arrivée de l'envoi au lieu de l'envoi lui même, lorsque ses règlements intérieurs le comportent.

Article 9.

1. — Toute déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réellement insérée dans une lettre ou dans une boîte est interdite.

En cas de déclaration frauduleuse de cette nature, l'expéditeur perd tout droit à l'indemnité, sans préjudice des poursuites judiciaires que peut comporter la législation du pays d'origine.

2. — *Il est interdit d'insérer dans les lettres de valeur:*

a) des espèces monnayées;

b) des objets passibles de droits de douane, à l'exception des valeurs-papier;

c) des matières d'or et d'argent, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux.

Il est également interdit d'insérer dans les boîtes avec valeur déclarée des lettres ou notes pouvant tenir lieu de correspondance, des monnaies ayant cours, des billets de banque ou valeurs quelconques au porteur, des titres et des objets rentrant dans la catégorie des papiers d'affaires.

Il n'est pas donné cours aux objets tombant sous le coup de cette interdiction.

Article 10.

1. — Une lettre ou boîte de valeur déclarée réexpédiée, par suite du changement de résidence

Artykuł 8.

1. Pod warunkami i zastrzeżeniami, jakie w artykule 9 traktatu głównego ustanowione zostały co do korespondencyi zwyczajnych i poleconych, wolno oddawcy posyłkę deklarowaną, która jeszcze nie została wydana adresatowi, z poczty odebrać lub żądać zmiany jej adresu w celu przesłania jej do jakiegoś innego miejsca, leżącego bądź w pierwotnym kraju przeznaczenia, bądź w którymkolwiek innym z krajów kontraktujących. Co do zmiany adresu, prawo to ogranicza się do tych posyłek, których wartość deklarowana nie przenosi *10.000 franków.*

2. Pod zatrzeżeniami i warunkami, w artykule 13 traktatu głównego ustanowionymi, może oddawca także żądać, żeby posyłka natychmiast po nadejściu odesłana została adresatowi do mieszkania przez umyślnego.

Atoli zarząd kraju przeznaczenia ma prawo posłać adresatowi przez umyślnego tylko uwiadomienie o nadejściu posyłki, a nie posyłkę samą, jeżeliby jego przepisy wewnętrzne tego wymagały.

Artykuł 9.

1. Podstępne deklarowanie za wielkiej wartości, przewyższającej wartość rzeczywistą tego, co list lub pudełko zawiera, jest w każdym razie wzbronione.

W razie złożenia takiej podstępnej deklaracyi, posyłający traci wszelkie prawa do wynagrodzenia, niezawiśle od następstw karnych, przewidzianych przez prawodawstwo kraju pochodzenia.

2. *W listach, deklarowanych co do wartości, nie wolno posyłać:*

a) monet;

b) przedmiotów cłu podlegających z wyjątkiem papierów wartościowych;

c) przedmiotów złotych i srebrnych, drogich kamieni, klejnotów i innych kosztowności.

Również nie wolno wkładać do pudełka, mającego oznaczoną wartość, listów lub dopisków, mających charakter korespondencyi, pieniędzy, które są jeszcze w obiegu, biletów bankowych i wszelkich papierów, opiewających na okaziciela, wreszcie dokumentów i przedmiotów, należących do kategoryi pism kupieckich.

Przedmioty, zakazowi temu podlegające, wykluczone są od przewozu.

Artykuł 10.

1. Listy lub pudełka deklarowane, które w obrębie kraju przeznaczenia z powodu zmiany miej-

du destinataire, à l'intérieur du pays de destination, n'est passible d'aucune taxe supplémentaire.

2. — En cas de réexpédition sur un des pays contractants autre que le pays de destination, les droits d'assurance fixés par les paragraphes 3 et 4 de l'article 4 du présent Arrangement sont perçus sur le destinataire, du chef de la réexpédition, au profit de chacun des Offices intervenant dans le nouveau transport. Quand il s'agit d'une boîte avec valeur déclarée, il est perçu, en outre, le port fixé au § 2 de l'article 4 susvisé.

3. — La réexpédition par suite de fausse direction ou de mise en rebut ne donne lieu à aucune perception postale supplémentaire à la charge du public.

Article 11.

1. — Les boîtes avec valeur déclarée sont soumises à la législation du pays d'origine ou de destination, en ce qui concerne, à l'exportation, la restitution des droits de garantie, et, à l'importation, l'exercice du contrôle de la garantie et de la douane.

2. — Les droits fiscaux et frais d'essayage exigibles à l'importation, sont perçus sur les destinataires lors de la distribution. Si, par suite de changement de résidence du destinataire, de refus ou pour toute autre cause, une boîte de valeur déclarée vient à être réexpédiée sur un autre pays participant à l'échange ou renvoyée au pays d'origine, ceux des frais dont il s'agit qui ne sont pas remboursables à la réexportation sont répétés d'Office à Office pour être recouvrés sur le destinataire ou sur l'expéditeur.

Article 12.

1. — Sauf le cas de force majeure, lorsqu'une lettre ou une boîte contenant des valeurs déclarées a été perdue, spoliée ou avariée, l'expéditeur ou, sur sa demande, le destinataire, a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte, de la spoliation ou de l'avarie, à moins que le dommage n'ait été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur, ou ne provienne de la nature de l'objet, et sans que l'indemnité puisse dépasser en aucun cas la somme déclarée.

En cas de perte, l'expéditeur a, en outre, droit à la restitution des frais d'expédition. Toutefois, le droit d'assurance reste acquis aux Administrations postales.

sca pobytu adresata muszą być posłane dalej, nie ulegają żadnej opłacie dodatkowej.

2. Jeżeli takie posyłki muszą być dosłane do miejscowości, nie leżącej w pierwotnym kraju przeznaczenia, lecz w jakimś innym kraju związkowym, natenczas od odbiorcy pobierane będą za to dosłanie należytości asekuracyjne, ustanowione w §§. 3 i 4 artykułu 4 umowy niniejszej na rzecz każdego zarządu, pośredniczącego w tym nowym przewozie. Gdy przedmiotem posyłki jest pudełko, deklarowane co do wartości, pobiera się nadto portoryum, ustanowione w §. 2 wzmiankowanego powyżej artykułu 4.

3. Jeżeli ponowne odesłanie posyłki spowodowane zostało skutkiem zmylonego kierunku przewozu lub niemożności doręczenia, nie będą pobierane od publiczności żadne opłaty dodatkowe.

Artykuł 11.

1. Co się tyczy zwrotu opłat za cechowanie przy wywozie, tudzież stosowania przepisów o cechowaniu i cłach przy przywozie, podlegają pudełka deklarowane prawodawstwu kraju pochodzenia, a względnie przeznaczenia.

2. Należytości skarbowe, jakie mają być opłacone przy wprowadzaniu posyłki, tudzież opłaty za cechowanie, pobierane będą od odbiorców przy doręczeniu. Jeżeli w skutek tego, że odbiorca zmienił miejsce zamieszkania lub że odmawia przyjęcia posyłki, albo w skutek jakichkolwiek innych okoliczności pudełko deklarowane musi być posłane w dalszą drogę do jakiegoś innego kraju uczęstniczącego w tym obrocie, lub odesłane napowrót do kraju pochodzenia, natenczas te z kosztów w mowie będących, które nie mogą być zwrócone przy ponownem wywożeniu posyłki, będą przez jeden zarząd drugiemu zarządowi doliczane, aby w ten sposób można je było wreszcie ściągnąć od odbiorcy lub posyłającego.

Artykuł 12.

1. Gdy list lub pudełko, mające wartość oznaczoną, zginie lub zostanie uszkodzone, albo gdy zawartość tych posyłek wyjętą zostanie, a nie zachodzi przypadek siły większej, natenczas oddawca, lub na jego żądanie odbiorca, ma prawo do wynagrodzenia, odpowiadającego rzeczywistej kwocie straty, ubytku lub uszkodzenia aż do sumy deklarowanej wartości, chyba że szkoda powstała z winy lub niedbalstwa posyłającego lub w skutek naturalnych własności przedmiotu.

Gdy posyłka zginie, odsyłającemu należy się nadto zwrot opłat za przesłanie uiszczonych. Tylko należytość asekuracyjną zatrzymują zarządy pocztowe dla siebie.

2. — Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure, sont autorisés à percevoir de ce chef une surtaxe dans les limites tracées par le dernier alinéa du § 1 de l'article 5 du présent Arrangement.

3. — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte ou la spoliation a eu lieu.

En cas de perte, de spoliation ou d'avarie dans des circonstances de force majeure, sur le territoire ou dans le service d'un pays se chargeant des risques mentionnés au § 2 ci-dessus, d'une lettre ou d'une boîte de valeur déclarée, le pays où la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu en est responsable devant l'Office expéditeur, si ce dernier se charge, de son côté, des risques en cas de force majeure à l'égard de ses expéditeurs, quant aux envois de valeur déclarée.

4. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu l'objet sans faire d'observation, ne peut établir, ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

5. — Le payement de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation. L'Office responsable est tenu de rembourser, sans retard et au moyen d'une traite ou d'un mandat de poste, à l'Office expéditeur, le montant de l'indemnité payée par celui-ci.

L'Office d'origine est autorisé à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l'Office intermédiaire ou destinataire qui, régulièrement saisi, a laissé une année s'écouler sans donner suite à l'affaire. En outre, dans le cas où un Office dont la responsabilité est dûment établie a tout d'abord décliné le payement de l'indemnité, il doit prendre à sa charge, en plus de l'indemnité, les frais accessoires résultant du retard non justifié apporté au payement.

6. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an à partir du dépôt à la poste de la lettre portant déclaration; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

7. — L'Administration pour le compte de laquelle est opéré le remboursement du montant

2. Kraje, które zechcą przyjąć na siebie także odpowiedzialność za przypadki, spowodowane siłą większą, mają prawo pobierać za to opłatę dodatkową w granicach, ustanowionych w ostatnim ustępie §. 1 artykułu 5 umowy niniejszej.

3. Obowiązek zapłacenia wynagrodzenia cięży na tym zarządzie, któremu podlega urząd pocztowy podawczy. Zarządowi temu służy jednak prawo żądania zwrotu od zarządu odpowiedzialnego, t. j. od tego, na którego terytoryum lub w którego okręgu służbowym posyłka zginęła lub została obrabowana.

Gdy na terytoryum kraju, który przyjął na siebie wzmiankowaną powyżej w §. 2 odpowiedzialność, albo w okręgu służbowym tego kraju list deklarowany albo takież pudełko przepadnie, zostanie obrabowane albo uszkodzone, a zachodzi przy tem przypadek siły większej, natenczas kraj, w którym rzeczone posyłki zginęły, a względnie zrabowane albo uszkodzone zostały, odpowiada za nie w obec zarządu pochodzenia o tyle, o ile także ten ostatni przyjął na siebie w obec odsyłających odpowiedzialność za posyłki z deklaracyą wartości na przypadek siły większej.

4. Dopóki nie będzie udowodnione, że rzecz się miała inaczej, odpowiedzialność cięży na tym zarządzie, który przyjąwszy posyłkę bez zarzutu, ani nie może dać dowodu, że ją doręczył adresatowi, ani też, że ją podług przepisu wydał następnemu zarządowi.

5. Zarząd odsyłający obowiązany jest zapłacić wynagrodzenie w czasie jak można najkrótszym, najpóźniej zaś w przeciągu roku, licząc od daty reklamacyi. Zarząd odpowiedzialny winien niezwłocznie wekslem lub przekazem pocztowym zwrócić zarządowi odsyłającemu kwotę wynagrodzenia, którą tenże zapłacił.

Jeżeliby zarząd pośredniczący albo zarząd przeznaczenia wniesionej należycie reklamacyi w przeciągu roku nie uwzględnił, natenczas zarząd kraju pochodzenia ma prawo zapłacić odsyłającemu wynagrodzenie na rachunek rzeczonych zarządów. Nadto zarząd, który początku wzbraniał się zapłacić wynagrodzenie, a którego odpowiedzialność należycie stwierdzoną została, obowiązany jest nie tylko wynagrodzić szkodę, lecz także ponosić wydatki poboczne, wynikające z nieuzasadnionej odmowy zapłaty.

6. Reklamacye wnosić można tylko w przeciągu roku, licząc od dnia oddania posyłki deklarowanej na pocztę; po upływie tego czasu nie służy już oddawcy prawo do żadnego wynagrodzenia.

7. Zarząd, na którego rachunek zapłacone zostało wynagrodzenie za deklarowaną wartość po-

des valeurs déclarées non parvenues à destination, est subrogée dans tous les droits du propriétaire.

8. — Si la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu en cours de transport entre les bureaux d'échange de deux pays limitrophes, sans qu'il soit possible d'établir sur lequel des deux territoires le fait s'est accompli, les deux Administrations en cause supportent le dommage par moitié.

Il en est de même en cas d'échange en dépêches closes, si la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu sur le territoire ou dans le service d'un Office intermédiaire non responsable.

9. — Les Administrations cessent d'être responsables des valeurs déclarées contenues dans les envois dont les ayants droit ont donné reçu *et pris livraison.*

Article 13.

1. — Est réservé le droit de chaque pays d'appliquer, aux envois contenant des valeurs déclarées à destination ou provenant d'autres pays, ses lois ou règlements intérieurs, en tant qu'il n'y est pas dérogé par le présent Arrangement.

2. — Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de l'amélioration du service des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées.

3. — Dans les relations entre Offices qui se sont mis d'accord à cet égard, les expéditeurs de boîtes avec valeur déclarée peuvent prendre à leur charge les droits non postaux dont l'envoi serait passible dans le pays de destination, moyennant déclaration préalable au bureau de dépôt et obligation de payer, sur la demande du bureau de destination, les sommes indiquées par ce dernier.

Article 14.

Chacune des Administrations des pays contractants peut, dans des circonstances extraordinaires de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des valeurs déclarées, tant à l'expédition qu'à la réception et d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

syłek, które nie doszły do miejsca przeznaczenia, wchodzi we wszystkie prawa właściciela.

8. Gdy posyłka zginie, zostanie uszkodzona lub obrabowana w drodze pomiędzy urzędami pocztowymi granicznymi dwóch krajów ze sobą sąsiadujących, a nie można stwierdzić, na którem z tych dwóch terytoryów się to stało, zarządy interesowane zapłacić mają wynagrodzenie w równych częściach.

Postanowienie to stosuje się także do wymiany zamkniętych pakietów listowych, które zginęły, zostały uszkodzone lub obrabowane na terytoryum lub w okręgu służbowym nieodpowiedzialnego zarządu pośredniczącego.

9. Odpowiedzialność zarządów za zawartość posyłek deklarowanych ustaje, jak tylko uprawniony do odebrania potwierdzi odbiór posyłki i takową rzeczywiście odbierze.

Artykuł 13.

1. Każdemu krajowi służy prawo stosowania do posyłek deklarowanych, przesyłanych za granicę albo pochodzących z zagranicy, swoich wewnętrznych ustaw i przepisów, o ile nie sprzeciwiają się umowie niniejszej.

2. Postanowienia umowy niniejszej nie ścieśniają prawa Stron kontraktujących do utrzymywania w mocy obowiązującej osobnych umów już zawartych lub do zawierania nowych, niemniej do pozostawania w ściślejszych związkach, mających na celu ułatwienia w wymianie listów i pudełek deklarowanych lub do wchodzenia w nowe takie związki.

3. W stosunkach pocztowych między zarządami, które się w tym względzie ze sobą porozumiały, mogą oddawcy pudełek deklarowanych opłatę tych należytości, którym posyłka podlega w kraju przeznaczenia, a które nie należą do kategoryi opłat pocztowych, wziąć na siebie, składając w tym celu w urzędzie pocztowym oddawczym odnośną deklaracyę i zobowiązuje się zapłacić na żądanie poczty przeznaczenia oznaczone przez nią kwoty.

Artykuł 14.

Każdy zarząd krajów umawiających się może w okolicznościach wyjątkowych, któreby zarządzenie takie uzasadniały, zawiesić na jakiś czas całkiem lub częściowo wymianę posyłek deklarowanych, i to nietylko ich odsyłanie, lecz także przyjmowanie, jednak tylko pod tym warunkiem, że interesowany zarząd, a względnie interesowane zarządy zostaną o tem zarządzeniu uwiadomione niezwłocznie, a w razie potrzeby nawet telegraficznie.

Article 15.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale, en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 16.

Les Administrations des postes des pays contractants règlent la forme et le mode de transmission des lettres et des boîtes contenant des valeurs déclarées et arrêtent toutes les autres mesures de détail ou d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 17.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des lettres et des boîtes avec valeur déclarée.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3 — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir;

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles *dispositions* ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, *6*, 7, *8*, *12 et 18;*

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions du présent Arrangement autres que celles des articles 1, 2, 3, 4, 5, *6*, 7, *8, 12, 17 et 18;*

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration

Artykuł 15.

Kraje związkowe, nie uczęstniczące w niniejszej umowie, mogą przystąpić do niej na własne żądanie, postępując według formalności, które w artykule 24 traktatu głównego przepisane są co do przystępowania do Związku pocztowego powszechnego.

Artykuł 16.

Zarządy pocztowe krajów umawiających się określić mają formę i sposób przesyłania listów i pudełek deklarowanych i zaprowadzić wszelkie inne środki, potrzebne do zabezpieczenia wykonania umowy niniejszej.

Artykuł 17.

1. W czasie pomiędzy jednym a drugim ze zjazdów, przewidzianych w artykule 25 traktatu głównego, każdemu zarządowi pocztowemu krajów kontraktujących wolno czynić innym zarządom interesowanym za pośrednictwem Biura międzynarodowego wnioski, tyczące się wymiany listów i pudełek deklarowanych co do wartości.

Aby wniosek mógł być poddany pod obrady, musi być poparty co najmniej przez dwa zarządy, nie licząc tego, od którego wniosek pochodzi. Jeżeli jednocześnie z wnioskiem nie zostanie nadesłana Biuru międzynarodowemu potrzebna ilość deklaracyi poparcia, wniosek pod żadnym warunkiem uwzględniony być nie może.

2. Każdy wniosek podlega postępowaniu przepisanemu w §. 2 artykułu 26 traktatu głównego.

5. Aby wniosek został uchwalony, powinien być przyjęty:

1° jednogłośnie, gdy chodzi o przyjęcie nowych *postanowień* lub o zmianę postanowień artykułu niniejszego i artykułów 1, 2, 3, 4, 5, *6*, 7, *8, 12 i 18*;

2° dwiema trzeciemi częściami głosów, jeżeli chodzi o zmianę innych przepisów umowy niniejszej, nie tych, które zawarte są w artykułach 1, 2, 3, 4, 5, *6*, 7, *8, 12, 17 i 18*;

3° absolutną większością głosów, jeżeli chodzi o interpretacyę przepisów umowy niniejszej, wyjąwszy przypadek różnicy zdań, przewidziany w artykule 23 traktatu głównego.

4. Uchwały nabywają mocy prawa w dwóch pierwszych przypadkach na podstawie deklaracyi

diplomatique et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que *trois* mois, au moins, après sa notification.

Article 18.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le *1er janvier 1899* et il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit, réservé à chaque pays, de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

2. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers pays contractants ou entre leurs Administrations, pour autant qu'elles ne sont pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, et sans préjudice des dispositions de l'article *13* précédent.

3. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à *Washington*.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumerés ont signé le présent Arrangement à *Washington le quinze juin mil huit cent quatre-vingt-dix-sept*.

Pour l'Autriche:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Pour la Hongrie:

Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Pour la Bosnie-Herzégovine:

Dr. Kamler.

dyplomatycznej, a w trzecim przypadku przez uwiadomienie drogą administracyjną z zachowaniem formy, przepisanej w ostatnim ustępie artykułu 26 traktatu głównego.

5. Przyjęte zmiany i nowe uchwały nie mogą wejść w wykonanie przed upływem najmniej *trzech* miesięcy od ich ogłoszenia.

Artykuł 18.

1. Umowa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej od dnia *1. stycznia 1899* i będzie obowiązywała tak długo, jak traktat główny, lecz każdemu krajowi służy prawo odstąpienia od niej, jeżeli Rząd owego kraju rokiem pierwej uwiadomi o tym swoim zamiarze Rząd Federacyi szwajcarskiej.

2. Od dnia wejścia w wykonanie umowy niniejszej, wszelkie umowy poprzednie, pomiędzy rozmaitymi krajami umawiającymi się lub ich zarządami zawarte, tracą moc obowiązującą, o ileby sprzeciwiały się przepisom umowy niniejszej, atoli bez naruszenia postanowień powyższego artykułu *13*.

3. Umowa niniejsza ratyfikowana być ma w czasie jak można najkrótszym. Dokumenty ratyfikacyi wymienione będą w *Waszyngtonie*.

W dowód czego pełnomocnicy krajów powyższych podpisali umowę niniejszą w *Waszyngtonie dnia 15. czerwca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego siódmego*.

Za Austryę:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Za Węgry:

Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Za Bośnię i Hercegowinę:

Dr. Kamler.

Pour l'Allemagne et les protectorats allemands:

Fritsch.

Neumann.

Pour la République Majeure de l'Amérique centrale:

N. Bolet Peraza.

Pour la République Argentine:

M. Garcia Mérou.

Pour la Belgique:

Lichtervelde.

Sterpin.

A. Lambin.

Pour le Brésil:

A. Fontoura Xavier.

Pour la Bulgarie:

Iv. Stoyanovitch.

Pour le Chili:

R. L. Irarrázaval.

Pour le Danemark et les colonies danoises:

C. Svendsen.

Pour la République Dominicaine:

Pour l'Egypte:

Y. Saba.

Pour l'Espagne:

Adolfo Rozabal.

Carlos Florez.

Za Niemcy i obszary pod opieką Niemiec zostające:

Fritsch.

Neumann.

Za Rzeczpospolitą związkową Ameryki środkowej:

N. Bolet Peraza.

Za Rzeczpospolitą argentyńską:

M. Garcia Mérou.

Za Belgię:

Lichtervelde.

Sterpin.

A. Lambin.

Za Brazylię:

A. Fontoura Xavier.

Za Bułgaryę:

Iv. Stoyanovitch.

Za Chile:

R. L. Irarrázaval.

Za Danię i osady duńskie:

C. Svendsen.

Za Rzeczpospolitą dominikańską:

Za Egipt:

Y. Saba.

Za Hiszpanię:

Adolfo Rozabal.

Carlos Florez.

Pour la France:

Ansault.

Pour les colonies françaises:

Ed. Dalmas.

Pour l'Italie:

E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Pour le Luxembourg:

Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.

Pour la Norvège:

Thb. Heyerdahl.

Pour les Pays-Bas:

Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Pour le Portugal et les colonies portugaises:

Santo-Thyrso.

Pour la Roumanie:

C. Chiru.
R. Preda.

Pour la Russie:

Sévastianof.

Pour la Serbie:

Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Za Francyę:

Ansault.

Za osady francuskie:

Ed. Dalmas.

Za Włochy:

E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Za Luksemburg:

Za pana Havelaar:
Van der Veen.

Za Norwegię:

Thd. Heyerdahl.

Za Holandyę:

Za pana Havelaar.
Van der Veen.
Van der Veen.

Za Portugalię i osady portugalskie:

Santo Thyrso.

Za Rumunię:

C. Chiru.
R. Preda.

Za Rosyę:

Sevastianof.

Za Serbię:

Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Pour la Suède:

F. H. Schlytern.

Pour la Suisse:

J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Pour la Régence de Tunis:

Thiébaut.

Pour la Turquie:

Moustapha.
A. Fahri.

Za Szwecyę:

F. H. Schlytern.

Za Szwajcaryę:

J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Za Regencyę tunetańską:

Thiébaut.

Za Turcyę:

Mustapha.
A. Fahri.

(Pierwopis.)

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement concernant l'échange des lettres et des boîtes avec valeur déclarée, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Article unique.

En dérogation à la disposition du paragraphe 3 de l'article premier de l'Arrangement, qui fixe à 10.000 francs la limite au-dessous de laquelle le maximum de déclaration de valeur ne peut en aucun cas être fixé, il est convenu que si un pays a adopté dans son service intérieur un maximum inférieur à 10.000 francs, il a la faculté de le fixer également pour ses échanges internationaux de lettres et de boîtes avec valeur déclarée.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de l'Arrangement auquel il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement des États-Unis d'Amérique et dont une copie sera remise à chaque partie.

Fait à Washington, le quinze juin mil huit cent quatre-vingt-dix sept.

Pour l'Autriche:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Pour la Hongrie:

Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

(Przekład.)

Protokół końcowy.

Przy podpisywaniu umowy, tyczącej się wymiany listów i pudełek, deklarowanych co do wartości, zgodzili się podpisani pełnomocnicy na następujące postanowienia:

Artykuł pierwszy i jedyny.

Z odstąpieniem od paragrafu 3 artykułu pierwszego powyższej umowy, który stanowi, że poniżej sumy 10.000 franków kwota maksymalna deklarowanej wartości pod żadnym warunkiem ustanowiona być nie może, zgodzono się wyjątkowo, że kraje, które w swoim obrocie wewnętrznym przyjęły mniejszą kwotę maksymalną aniżeli 10.000 franków, mają prawo taką samą kwotę stosować także w tych przypadkach, gdzie chodzi o wymianę listów i pudełek deklarowanych w obrocie międzynarodowym.

W dowód czego podpisani pełnomocnicy wygotowali niniejszy protokół końcowy, który będzie miał taką samą moc i wagę, jak gdyby postanowienia jego zawarte były w osnowie umowy, do której się odnosi, i podpisali go na jednym egzemplarzu, który zachowywany będzie w archiwach Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki, a którego odpis wydany będzie każdej ze Stron kontraktujących.

Działo się w Waszyngtonie, dnia 15. czerwca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego siódmego.

Za Austryę:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Za Węgry:

Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Pour la Bosnie-Herzégovine:

Dr. Kamler.

Pour l'Allemagne et les protectorats allemands:

Fritsch.
Neumann.

Pour la République Majeure de l'Amérique centrale:

N. Bolet Peraza.

Pour la République Argentine:

M. Garcia Mérou.

Pour la Belgique:

Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Pour le Brésil:

A. Fontoura Xavier.

Pour la Bulgarie:

Iv. Stoyanovitch.

Pour le Chili:

R. L. Irarrázaval.

Pour le Danemark et les colonies danoises:

C. Svendsen.

Pour la République Dominicaine:

Pour l'Egypte:

Y. Saba.

Za Bośnię i Hercegowinę:

Dr. Kamler.

Za Niemcy i obszary pod opieką Niemiec zostające:

Fritsch.
Neumann.

Za Rzeczpospolitą związkową Ameryki środkowej:

N. Bolet Peraza.

Za Rzeczpospolitą argentyńską:

M. Garcia Mérou.

Za Belgię:

Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Za Brazylię:

A. Fontoura Xavier.

Za Bułgaryę:

Iv. Stoyanovitch.

Za Chile:

R. L. Irarrázaval.

Za Danię i osady duńske:

C. Svendsen.

Za Rzeczpospolitą dominikańską:

Za Egipt:

Y. Saba.

Pour l'Espagne:

Adolfo Rozabal.
Carlos Florez.

Pour la France:

Ansault.

Pour les colonies françaises:

Ed. Dalmas.

Pour l'Italie:

E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Pour le Luxembourg:

Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.

Pour la Norvège:

Thb. Heyerdahl.

Pour les Pays-Bas:

Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen

Pour le Portugal et les colonies portugaises:

Santo-Thyrso.

Pour la Roumanie:

C. Chiru.
R. Preda.

Pour la Russie:

Sévastianof.

Za Hiszpanię:

Adolfo Rozabal.
Carlos Florez.

Za Francyę:

Ansault.

Za osady francuskie:

Ed. Dalmas.

Za Włochy:

E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Za Luksemburg:

Za pana Havelaar:
Van der Veen.

Za Norwegię:

Thb. Heyerdahl.

Za Holandyę:

Za pana Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Za Portugalię i osady portugalskie:

Santo Thyrso.

Za Rumunię:

C. Chiru.
R. Preda.

Za Rosyę:

Sevastianof.

Pour la Serbie:

Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Pour la Suède:

F. H. Schlytern.

Pour la Suisse:

J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Pour la Régence de Tunis:

Thiébaut.

Pour la Turquie:

Moustapha.
A. Fahri.

Za Serbię:

Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Za Szwecyę:

F. H. Schlytern.

Za Szwajcaryę:

J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Za Regencyę tunetańską:

Thiébaut.

Za Turcyę:

Mustapha.
A. Fahri.

Umowa,

tycząca się

wymiany przekazów pocztowych,

zawarta

pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską wraz z Bośnią i Hercegowiną, Niemcami i obszarami pod opieką Niemiec zostającymi, Rzecząpospolitą związkową Ameryki środkowej, Rzecząpospolitą argentyńską, Belgią, Brazylią, Bułgaryą, Chile, Danią i osadami duńskiemi, Rzecząpospolitą dominikańską, Egiptem, Francyą, Grecyą, Guatemalą, Włochami, Japonią, Rzecząpospolitą liberyjską, Luksemburgiem, Norwegią, Holandyą i osadami holenderskiemi, Portugalią i osadami portugalskiemi, Rumunią, Serbią, Królestwem syamskiem, Szwecyą, Szwajcaryą, Regencyą tunetańską, Turcyą i Uruguayem.

(Pierwopis.)

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus dénommés,

Vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

L'échange des envois de fonds par la voie de la poste et au moyen de mandats, entre ceux des pays contractants dont les Administrations conviennent d'établir ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

1. — En principe, le montant des mandats doit être versé par les déposants et payé aux bénéficiaires en numéraire; mais chaque Administration a la faculté de recevoir et d'employer elle-même, à cet effet, tout papier-monnaie ayant cours légal dans

(Przekład.)

Podpisani pełnomocnicy rządowi krajów powyżej wyszczególnionych zawarli na zasadzie artykułu 19go Traktatu głównego za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacyi umowę następującą:

Artykuł 1.

Postanowienia umowy niniejszej normują przesyłanie kwot pieniężnych za pomocą przekazów pocztowych pomiędzy tymi umawiającymi się krajami, których zarządy pocztowe zgodzą się na zaprowadzenie u siebie tej gałęzi służby.

Artykuł 2.

1. W ogólności przyjmuje się za zasadę, że kwota, przesyłana zapomocą przekazu pocztowego, ma być złożona w monecie brzęczącej i że takowa w takiej samej monecie ma być wypłacona odbiorcy; mimo to jednak każdy zarząd pocztowy ma prawo

son pays, sous réserve de tenir compte, le cas échéant, de la différence de cours.

2. — Aucun mandat ne peut excéder la somme de *1000 francs* effectifs ou une somme approximative dans la monnaie respective de chaque pays.

Toutefois, les Administrations qui ne peuvent admettre actuellement 1000 francs comme maximum ont la faculté de fixer celui-ci à 500 francs, ou à une somme approximative dans la monnaie de chaque pays.

3. — Sauf arrangement contraire entre les Administrations intéressées, le montant de chaque mandat est exprimé dans la monnaie métallique du pays où le payement doit avoir lieu. A cet effet, l'Administration du pays d'origine détermine elle-même, s'il y a lieu, le taux de conversion de sa monnaie en monnaie métallique du pays de destination.

L'Administration du pays d'orgine détermine également, s'il y a lieu, le cours à payer par l'expéditeur, lorsque ce pays et le pays de destination possèdent le même système monétaire.

4. — Est réservé à chacun des pays contractants le droit de déclarer transmissible par voie d'endossement, sur son territoire, la propriété des mandats de poste provenant d'un autre de ces pays.

Article 3.

1. — La taxe générale à payer par l'expéditeur pour chaque envoi de fonds effectué en vertu de l'article précédent est fixée, valeur métallique, *pour les cent premiers francs*, à 25 centimes par 25 francs ou fraction de 25 francs *et, au delà des cent premiers francs, à 25 centimes par 50 francs ou fraction de 50 francs,* ou à l'équivalent dans la monnaie respective des pays contractants, avec faculté d'arrondir, le cas échéant, les fractions.

Sont exempts de toute taxe les mandats d'office relatifs au service des postes et échangés entre les Administrations postales *ou entre les bureaux relevant de ces Administrations.*

2. — L'Administration qui a délivré des mandats tient compte, à l'Administration qui les a acquittés, d'un droit de $^1/_2$ pour cent *sur les premiers cent francs et de* $^1/_4$ *pour cent sur les sommes en sus,* abstraction faite des mandats officiels.

3. — *Les mandats échangés, par l'intermédiaire d'un des pays participant à l'Arrangement, entre un autre de ces pays et un pays non participant,*

przyjmować i wypłacać przekazane kwoty w pieniądzach papierowych, które w dotyczącym kraju są w prawnym obiegu, uwzględniając przy tem różnicę kursu, jaka może w danym przypadku zachodzi.

2. Kwota, przesyłana przekazem pocztowym, nie może przekraczać sumy *1000 franków* w monecie brzęczącej, a względnie takiej sumy w walucie dotyczącego kraju, która w przybliżeniu tej kwocie dorównywa.

Atoli zarządy, które obecnie nie mogą pozwolić na przesyłanie 1000 franków jako kwoty maksymalnej, mają prawo zniżyć tę kwotę do 500 franków, a względnie do takiej sumy w walucie dotyczącego kraju, któraby 500 frankom w przybliżeniu odpowiadała.

3. O ile zarządy interesowane nie umówiły się w tym względzie inaczej, kwota przekazana wyrażona być powinna w walucie metalowej tego kraju, w którym ma być wypłacona. W tym celu zarząd kraju pochodzenia oznacza stosunek, według którego w razie potrzeby jego własna waluta zamieniona być ma na walutę metalową kraju przeznaczenia.

Jeżeli kraj pochodzenia i kraj przeznaczenia mają tę samą walutę, w takim razie zarząd kraju pochodzenia oznacza również kurs, według którego posyłający ma płacić.

4. Każdemu z umawiających się krajów służy prawo pozwolenia w swoim okręgu, aby przekazy, pochodzące z innego kraju, przelewane były drogą indosu na trzecie osoby.

Artykuł 3.

1. Postanawia się, że opłata, którą odsyłający winien uiścić za przesłanie pieniędzy, o ile takowe odbywa się według postanowień poprzedzającego artykułu, wynosić ma po 25 centymów *w walucie metalowej* od każdych 25 franków albo części 25 franków, wchodzących w skład *pierwszych 100 franków,* a po przekroczeniu *pierwszej setki franków po 25 centymów od każdych 50 franków lub części 50 franków,* a względnie odpowiednią kwotę waluty krajów kontraktujących, przyczem ułamki, jakieby z rachunku wypadały, można zaokrąglić.

Przekazy urzędowe, wymieniane w sprawach służby pocztowej między zarządami pocztowymi *albo między podlegającymi im urzędami pocztowymi,* są wolne od wszelkiej opłaty.

2. Zarząd, u którego złożono kwoty przekazane, zwraca zarządowi, który je wypłacił, należytość wynoszącą $^1/_2$ procentu *od pierwszych 100 franków, a* $^1/_4$ *procentu od kwot, przekraczających pierwszych 100 franków* odliczywszy wprzód sumy, przekazane urzędowo.

3. *Gdy pomiędzy jednym z krajów w umowie niniejszej uczestniczących a krajem, który do tej umowy nie przystąpił, wymiana przekazów poczto-*

peuvent être soumis, au profit de l'Office intermédiaire, à un droit supplémentaire, prélevé sur le montant du titre et représentant la quote-part du pays non participant.

4. — Les mandats de poste et les acquits donnés sur ces mandats, de même que les récépissés délivrés aux déposants, ne peuvent être soumis, à la charge des expéditeurs ou des destinataires des fonds, à un droit ou à une taxe quelconque en sus de la taxe perçue en vertu du paragraphe 1 du présent article, sauf, toutefois, le droit de factage pour le payement à domicile, s'il y a lieu, *et le droit supplémentaire prévu par le § 3 ci-dessus.*

5. — L'expéditeur d'un mandat peut obtenir un avis de payement de ce mandat, en acquittant d'avance, au profit exclusif de l'Administration du pays d'orgine, un droit fixe égal à celui qui est perçu dans ce pays pour les avis de réception des correspondances recommandées.

6. — L'expéditeur d'un mandat de poste peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances ordinaires par l'article 9 de la Convention principale, *tant que le bénéficiaire n'a pas pris livraison, soit du titre lui-même, soit du montant de ce titre.*

7. — L'expéditeur peut également demander la remise des fonds à domicile, par porteur spécial, aussitôt après l'arrivée du mandat, aux conditions fixées par l'article 13 de ladite Convention.

8. — Est toutefois réservée à l'Office du pays de destination la faculté de faire remettre par exprès, au lieu des fonds, un avis d'arrivée du mandat ou le titre lui-même, lorsque ses règlements intérieurs le comportent.

Article 4.

1. — Les mandats de poste peuvent être transmis par le télégraphe, dans les relations entre les Offices dont les pays sont reliés par un télégraphe d'État ou qui consentent à employer à cet effet la télégraphie privée; ils sont qualifiés, en ce cas, de mandats télégraphiques.

2. — Les mandats télégraphiques peuvent comme les télégrammes ordinaires et aux mêmes conditions que ces derniers, être soumis aux formalités de l'urgence, de la réponse payée, du collationnement, et de l'accusé de réception, ainsi qu'aux formalités de la transmission par la

wych odbywa się za pośrednictwem kraju, który podobnie jak tamten w umowie niniejszej uczestniczy, natenczas można od tych przekazów pobierać na rzecz zarządu pośredniczącego opłatę dodatkową, która potrącana będzie od kwoty przekazanej, a która przedstawia udział w należytościach, przypadający na kraj w umowie nie uczestniczący.

4. Z wyjątkiem opłaty za doręczenie, którą odbiorca uiścić winien, gdy przekaz wypłacony mu zostanie w jego pomieszkaniu, tudzież z wyjątkiem *opłaty dodatkowej, o której była mowa powyżej w §. 3,* nie można ani od odsyłającego ani od odbiorcy za przekazy pocztowe i potwierdzenia odbioru na przekazach, niemniej za rewersy podawcze wydawane odsyłającym, pobierać żadnej innej opłaty lub należytości prócz tej, która w §. 1 niniejszego artykułu ustanowiona została.

5. Oddawca przekazu może otrzymać potwierdzenie wypłacenia kwoty przekazanej, jeżeli złoży z góry na rzecz zarządu kraju pochodzenia opłatę stałą, wynoszącą tyle, ile w dotyczącym kraju płaci się za rewersy zwrotne na posyłki listowe polecone.

6. Oddawca przekazu pocztowego może pod zastrzeżeniami i warunkami, ustanowionymi w artykule 9 traktatu głównego dla zwykłych korespondencyi, wycofać z poczty przekaz pocztowy lub zmienić jego adres, o ile odbiorcy *nie został jeszcze wydany przekaz lub kwota przekazana.*

7. Oddawca może także żądać pod warunkami, ustanowionymi w artykule 13 rzeczonego traktatu, żeby kwotę przekazaną posłano odbiorcy do mieszkania przez umyślnego zaraz po nadejściu przekazu.

8. Atoli zarząd kraju przeznaczenia ma prawo posłać adresatowi przez umyślnego nie samą kwotę przekazaną, a natomiast tylko przekaz lub uwiadomienie o nadejściu przekazu, jeżeliby przepisy wewnętrzne dotyczącego kraju tego wymagały.

Artykuł 4.

1. Zarządy pocztowe, których kraje są ze sobą połączone telegrafami rządowymi, lub które zgodzą się na używanie do tego celu telegrafów prywatnych, mogą przesyłać przekazy pocztowe telegraficznie. Przekazy te nazywają się w takim razie przekazami telegraficznymi.

2. Do przekazów telegraficznych można w podobny sposób jak do zwykłych telegramów, i pod takimi samymi warunkami, jakie są ustanowione względem tych ostatnich, stosować postępowanie, przepisane co do ekspedyowania telegramów pilnych, co do zapłaconej odpowiedzi, co do kollacyonowania i potwierdzenia odbioru, wreszcie, *o ile miejsco-*

poste ou de la remise par exprès, *s'ils sont à destination d'une localité non desservie par les télégraphes internationaux.* Ils peuvent, en outre, donner lieu à des demandes d'avis de payement à délivrer et à expédier par la poste.

Les expéditeurs des mandats télégraphiques peuvent ajouter à la formule réglementaire du mandat des communications pour le destinataire, pourvu qu'ils en payent le montant d'après le tarif.

3. — L'expéditeur d'un mandat télégraphique doit payer:

a) la taxe ordinaire des mandats de poste et, si un avis de payement est demandé, le droit fixe de cet avis;

b) la taxe du télégramme.

4. — Les mandats télégraphiques ne sont grevés d'aucuns frais autres que ceux prévus au présent article, ou que ceux qui peuvent être perçus en conformité des règlements télégraphiques internationaux.

Article 5.

1. — Par suite du changement de résidence du bénéficiaire, les mandats ordinaires peuvent être réexpédiés d'un des pays participant à l'Arrangement sur un autre de ces pays. Lorsque le pays de la nouvelle destination a un autre système monétaire que le pays de la destination primitive, la conversion du montant du mandat en monnaie du premier de ces pays est opérée par le bureau réexpéditeur, d'après le taux convenu pour les mandats à destination de ce pays et émanant du pays de la destination primitive. Il n'est perçu aucun supplément de taxe pour la réexpédition, mais le pays de la nouvelle destination touche en tout cas à son profit la quote-part de taxe qui lui serait dévolue si la mandat lui avait été primitivement adressé, même dans le cas où, par suite d'un arrangement spécial conclu entre le pays d'origine et le pays de la destination primitive, la taxe effectivement perçue serait inférieure à la taxe prévue par l'article 3 du présent Arrangement.

2. — Les mandats télégraphiques peuvent être réexpédiés sur une nouvelle destination aux mêmes conditions que les mandats ordinaires. Sauf entente contraire entre les Administrations intéressées, la réexpédition des mandats télégraphiques est toujours effectuée par la voie postale.

wość, do której przekaz telegraficzny jest przeznaczony, nie ma połączenia z międzynarodową siecią telegrafów także co do doręczania przez pocztę albo przez umyślnego. Także można żądać, aby wypłata przekazanej w ten sposób kwoty została potwierdzona. a wystawianie i przesyłanie takich potwierdzeń jest rzeczą poczty.

Na przekazach telegraficznych mogą oddawcy obok przepisanej formuły przekazania umieszczać nadto prywatne doniesienia dla adresata, o ile uiścili przepisaną za to według taryfy taksę.

3. Oddawca przekazu telegraficznego ma zapłacić:

a) kwotę, jaka należy się od zwykłych przekazów pocztowych, jeżeli zaś żąda potwierdzenia wypłacenia, także należytość za takie potwierdzenie ustanowioną;

b) kwotę, przypadającą od telegramu.

4. Od przekazów pocztowych telegraficznych nie wolno pobierać żadnych innych opłat prócz tych, które w artykule niniejszym są przewidziane lub których pobieranie jest dozwolone przepisami telegraficznymi międzynarodowymi.

Artykuł 5.

1. Jeżeli odbiorca zmieni miejsce pobytu, można mu zwykłe przekazy pocztowe z jednego z krajów w umowie uczęstniczących dosłać do drugiego z tychże krajów. Jeżeli nowy kraj przeznaczenia ma inną walutę, aniżeli pierwotny kraj przeznaczenia, natenczas urząd pocztowy, który przekaz dalej posyła, przelicza kwotę przekazaną na walutę nowego kraju przeznaczenia w tym stosunku, który został ustanowiony dla przekazów do tego kraju przeznaczonych a pochodzących z pierwotnego kraju przeznaczenia. Za dosłanie nie będzie pobierana żadna opłata dodatkowa, ale nowy kraj przeznaczenia otrzyma w każdym razie tę część należytości, która byłaby nań przypadła, gdyby przekaz już pierwotnie do tego kraju był przeznaczony, i to nawet wtedy, gdyby w skutek osobnej umowy, między krajem pochodzenia a krajem pierwszego przeznaczenia zawartej, pobierana była opłata w rzeczywistości niższa od tej, która w artykule 3 umowy niniejszej jest ustanowiona.

2. Przekazy telegraficzne mogą pod tymi samymi warunkami, jak przekazy zwykłe, być dosyłane do nowego miejsca przeznaczenia. O ile zarządy interesowane nie zawarły między sobą jakiej innej umowy w tym względzie, przekazy telegraficzne dosyłane będą zawsze przez pocztę.

Article 6.

1. — Les Administrations des postes des pays contractants dressent, aux époques fixées par le Règlement ci-après, les comptes sur lesquels sont récapitulées toutes les sommes payées par leurs bureaux respectifs; et ces comptes, après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement, sont soldés, sauf arrangement contraire, en monnaie d'or du pays créancier, par l'Administration qui est reconnue redevable envers une autre, dans le délai fixé par le même Règlement.

2. — A cet effet, *et sauf autre arrangement*, lorsque les mandats ont été payés dans des monnaies différentes, la créance la plus faible est convertie en même monnaie que la créance la plus forte, *au pair des monnaies d'or des deux pays*.

3. — En cas de non-payement du solde d'un compte dans les délais fixés, le montant de ce solde est productif d'intérêts, à dater du jour de l'expiration desdits délais, jusqu'au jour où le payement a lieu. Ces intérêts sont calculés à raison de 5% l'an et sont portés au débit de l'Administration retardataire sur le compte suivant.

Artykuł 6.

1. Zarządy pocztowe krajów kontraktujących zestawiają w okresach, przepisanych w zamieszczonym poniżej regulaminie, rachunki, w których zliczają wszystkie kwoty przekazowe, wypłacone przez ich urzędy pocztowe. Jeżeli nie zawarto jakiejś odrębnej umowy w tym względzie, winien zarząd, na którym ciąży obowiązek płacenia na rzecz jakiegoś drugiego zarządu, zaspokoić pretensye tego ostatniego po wzajemnem sprawdzeniu i ostatecznem zamknięciu rachunków w monecie złotej kraju, któremu się zapłata należy, i to w okresie, jaki ustanowiony został w wzmiankowanym regulaminie.

2. *Z zastrzeżeniem osobnych umów* w tym względzie postanawia się, że w razie, gdy kwoty, o które chodzi, w innej walucie były przekazane, a w innej wypłacone, należytość mniejsza z obrachunku wypadająca ma być przeliczona na walutę należytości większej, przyczem za podstawę przyjąć należy *kurs al pari waluty złotej jednego i drugiego kraju*.

3. Gdyby rachunek w ustanowionych terminach nie został zaspokojony, natenczas od kwoty, na jaką tenże opiewa, liczyć się będą odsetki, a mianowicie od dnia upływu tych terminów aż do dnia zapłaty. Odsetki te wynosić mają po pięć od sta rocznie i będą wstawiane w następny obrachunek na karb zarządu, który z opłatą zalega.

Article 7.

1. — Les sommes converties en mandats de poste sont garanties aux déposants, jusqu'au moment où elles ont été régulièrement payées aux destinataires ou aux mandataires de ceux-ci.

2. — Les sommes encaissées par chaque Administration, en échange de mandats de poste dont le montant n'a pas été reclamé par les ayants droit dans les délais fixés par les lois ou règlements du pays d'origine, sont définitivement acquises à l'Administration qui a délivré ces mandats.

3. — *Il est toutefois entendu que la réclamation concernant le payement d'un mandat à une personne non autorisée n'est admise que dans le délai d'un an à partir du jour de l'expiration de la validité normale du mandat; passé ce terme, les Administrations cessent d'être responsables des payements sur faux acquit.*

Artykuł 7.

1. Poczta jest odpowiedzialna w obec oddawcy za sumy przekazowe tak długo, dopóki takowe nie zostaną odbiorcom lub ich pełnomocnikom należycie wypłacone.

2. Kwoty przekazowe, złożone w jakimś zarządzie pocztowym, a nie reklamowane przez osoby do tego uprawnione w terminach, wyznaczonych ustawami i przepisami kraju pochodzenia, przypadają ostatecznie temu zarządowi, u którego zostały złożone.

3. *Przy tem rozumie się jednak, że wnoszenie reklamacyi w razie wypłacenia sumy przekazanej do rąk osoby nieuprawnionej, dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia, w którym upływa normalny okres ważności przekazu. Po upływie tego terminu nie odpowiadają już zarządy pocztowe za mylną wypłatę.*

Article 8.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrange-

Artykuł 8.

Postanowienia umowy niniejszej nie ścieśniają przysługującego Stronom kontraktującym prawa co do zachowywania w mocy obowiązującej umów

ments spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue de l'amélioration du service des mandats de poste internationaux.

Article 9.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires qui sont de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des mandats internationaux, d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 10.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 11.

Les Administrations des postes des pays contractants désignent, chacune pour ce qui la concerne, les bureaux qui doivent délivrer et payer les mandats à émettre en vertu des articles précédents. Elles règlent la forme et le mode de transmission des mandats, la forme des comptes désignés à l'article 6 et toute autre mesure de détail ou d'ordre nécessaire pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 12.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des mandats de poste.

Pour être mise en déliberation, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

osobnych już dawniej zawartych lub co do zawierania nowych, niemniej też co do utrzymywania i nadal ściślejszych związków, mających na celu udoskonalenie międzynarodowej służby przekazowej, lub zawiązywania nowych takich związków.

Artykuł 9.

W nadzwyczajnych okolicznościach, które zarządzenie takie mogłyby uzasadnić, przysługuje każdemu zarządowi prawo zawiesić na jakiś czas wymianę przekazów pocztowych całkiem lub po części, jednak tylko pod tym warunkiem, że zarządy interesowane uwiadomione zostaną o tem zarządzeniu niezwłocznie, a w razie potrzeby nawet telegraficznie.

Artykuł 10.

Tym krajom związkowym, które nie uczestniczą w umowie niniejszej, wolno do niej przystąpić, gdyby sobie tego życzyły, przyczem postępować mają podług przepisów artykułu 24 traktatu głównego, tyczących się przystępowania do Związku pocztowego powszechnego.

Artykuł 11.

Każdy ze zarządów pocztowych krajów kontraktujących winien wskazać te zakłady pocztowe w swoim okręgu, w których na zasadzie powyższych artykułów kwoty przekazowe mogą być składane i wypłacane. Zarządy te unormują także formę przekazów pocztowych i sposób ich przesyłania, niemniej też formę obrachunków w artykule 6 wzmiankowanych i wydadzą wszelkie inne przepisy, które są potrzebne, aby wykonanie umowy niniejszej było zabezpieczone.

Artykuł 12.

1. W czasie pomiędzy jednym a drugim ze zjazdów, przewidzianych w artykule 25 traktatu głównego, każdy zarząd pocztowy krajów kontraktujących może za pośrednictwem Biura międzynarodowego innym zarządom uczestniczącym czynić wnioski, tyczące się przekazów pocztowych.

Aby wniosek mógł przyjść pod obrady, musi mieć poparcie najmniej dwóch zarządów, nie licząc tego, od którego wniosek pochodzi. Jeżeli Biuru międzynarodowemu jednocześnie z wnioskiem nie zostanie przedłożona potrzebna ilość deklaracyi poparcia, wniosek zyoła uwzględniony być nie może.

2. — Toute proposition est soumise au précédé déterminé par le § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles *dispositions* ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4 6 et 13;

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions autres que celles des articles précités;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu par l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que *trois* mois, au moins, après sa notification.

Article 13.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le *1er janvier 1899*.

2. — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé à chaque pays de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. — Sont abrogés, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers Gouvernements ou Administrations des parties contractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article 8.

4. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à *Washington*.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à *Washington, le quinze juin mil huit cent quatre-vingt-dix-sept.*

Pour l'Autriche:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

2. Każdy wniosek podlega postępowaniu przepisanemu w §. 2 artykułu 26 traktatu głównego.

3. Aby wniosek stał się uchwałą, winien być przyjęty:

1° jednogłośnie, jeżeli chodzi o przyjęcie nowych *postanowień* lub o zmianę przepisów, zawartych w powyższych artykułach 1, 2, 3, 4, 6 i 13;

2° dwiema trzeciemi częściami głosów, jeżeli chodzi o zmianę innych przepisów, nie tych, które zawarte są w artykułach powyższych;

3° prostą większością głosów, jeżeli chodzi o interpretacyę przepisów umowy niniejszej, wyjąwszy przypadek różnicy zdań, przewidziany w artykule 23 traktatu głównego.

4. Przyjęte uchwały nabywają mocy prawa w dwóch pierwszych przypadkach na podstawie deklaracyi dyplomatycznej, w trzecim zaś przypadku, przez porozumienie się drogą administracyjną, przyczem zachowana być winna forma, przepisana w ostatnim ustępie artykułu 26 traktatu głównego.

5. Przyjęte zmiany i nowe uchwały nie mogą wejść w wykonanie przed upływem najmniej *trzech* miesięcy od ich ogłoszenia.

Artykuł 13.

1. Umowa niniejsza nabywa mocy od dnia *1. stycznia 1899*.

2. Ma ona zachować moc obowiązującą tak długo, jak traktat główny; każda zaś ze Stron kontraktujących ma prawo odstąpić od niej, jeżeli Rząd jej uwiadomi rokiem pierwej o tym zamiarze Rząd Federacyi szwajcarskiej.

3. Od dnia wejścia w wykonanie niniejszej umowy tracą moc obowiązującą wszelkie postanowienia, które rozmaite kraje i zarządy Stron kontraktujących dawniej między sobą zawarły, a to o tyle, o ile sprzeciwiałyby się postanowieniom niniejszej umowy, przyczem jednak zastrzeżone powyżej w artykule 8 prawa zostają nienaruszone.

4. Umowa niniejsza ma być jak najrychlej ratyfikowana. Dokumenta ratyfikacyjne wymienione będą w *Waszyngtonie*.

W dowód czego pełnomocnicy krajów powyżej wyszczególnionych podpisali umowę niniejszą w *Waszyngtonie dnia 15. czerwca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego siódmego.*

Za Austryę:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral

Pour la Hongrie:

Pierre de Szalay.

G. de Hennyey.

Za Węgry:

Piotr Szalay.

W. Hennyey.

Pour la Bosnie-Herzégovine:

Dr. Kamler.

Za Bośnię i Hercegowinę:

Dr. Kamler.

Pour l'Allemagne et les protectorats allemands:

Fritsch.

Neumann.

Za Niemcy i obszary pod opieką Niemiec zostające:

Fritsch.

Neumann.

Pour la République Majeure de l'Amérique centrale:

N. Bolet Peraza.

Za Rzeczpospolitą związkową Ameryki środkowej:

N. Bolet Peraza.

Pour la République Argentine:

M. Garcia Mérou.

Za Rzeczpospolitą argentyńską:

M. Garcia Mérou.

Pour la Belgique:

Lichtervelde.

Sterpin.

A. Lambin.

Za Belgię:

Lichtervelde.

Sterpin.

A. Lambin.

Pour le Brésil:

A. Fontoura Xavier.

Za Brazylię:

A. Fontoura Xavier.

Pour la Bulgarie:

Iv. Stoyanovitch.

Za Bułgaryę:

Iv. Stoyanovitch.

Pour le Chili:

R. L. Irarrázaval.

Za Chile:

R. L. Irarrázaval.

Pour le Danemark et les colonies danoises:

C. Svendsen.

Za Danię i osady duńskie:

C. Svendsen.

Pour la République Dominicaine:

Za Rzeczpospolitą dominikańską:

Pour l'Egypte:

Y. Saba.

Za Egipt:

Y. Saba.

Pour la France:

Ansault.

Pour la Grèce:

Ed. Höhn.

Pour le Guatémala:

J. Novella.

Pour l'Italie:

E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Pour le Japon:

Konjiro Komatsu.
Kwankichi Yukawa.

Pour la République de Libéria:

Chas. Hall Adams.

Pour le Luxembourg:

Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.

Pour la Norvège:

Thb. Heyerdahl.

Pour les Pays-Bas:

Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Pour les colonies néerlandaises:

Johs. J Perk.

Pour le Portugal et les colonies portugaises:

Santo-Thyrso.

Za Francyę:

Ansault.

Za Grecyę:

Ed. Höhn.

Za Guatemalę:

J. Novella.

Za Włochy:

E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Za Japonię:

Konjiro Komatsu.
Kwankichi Yukawa.

Za Rzeczpospolitą liberyjską:

Chas. H. Adams.

Za Luksemburg:

Za pana Havelaar:
Van der Veen.

Za Norwegię:

Thb. Heyerdahl.

Za Holandyę:

Za pana Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Za osady holenderskie:

Johs. J. Perk.

Za Portugalię i osady portugalskie:

Santo Thyrso.

Pour la Roumanie:

C. Chiru.
R. Preda.

Pour la Serbie:

Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Pour le Royaume de Siam:

Isaac Townsend Smith.

Pour la Suède:

F. H. Schlytern.

Pour la Suisse:

J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Pour la Régence de Tunis:

Thiébaut.

Pour la Turquie:

Moustapha
A. Fahri.

Pour l'Uruguay:

Prudencio de Murguiondo.

Za Rumunię:

C. Chiru.
R. Preda.

Za Serbię:

Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Za Królestwo syamskie:

Isaak Townsend Smith.

Za Szwecyę:

F. H. Schlytern.

Za Szwajcaryę:

J. B. Pioda.
A. Stäger.
E. Delessert.

Za Regencyę tunetańską:

Thiébaut.

Za Turcyę:

Mustapha.
A. Fahri.

Za Uruguay:

Prudencio de Murguiondo.

Traktat,

tyczący się

wymiany pakietów pocztowych,

zawarty

pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską wraz z Bośnią i Hercegowiną, Niemcami i obszarami pod opieką Niemiec zostającymi, Rzecząpospolitą związkową Ameryki środkowej, Rzecząpospolitą argentyńską, Belgią, Brazylią, Bułgaryą, Chile, Rzecząpospolitą kolumbijską, Danią i osadami duńskiemi, Rzecząpospolitą dominikańską, Egiptem, Hiszpanią, Francyą i osadami francuskiemi, Grecyą, Guatemalą, Indyami brytańskiemi, Rzecząpospolitą liberyjską, Luksemburgiem, Czarnogórzem, Norwegią, Holandyą i osadami holenderskiemi, Portugalią i osadami portugalskiemi, Rumunią, Rosyą, Serbią, Królestwem syamskiem, Szwecyą, Szwajcaryą, Regencyą tunetańską, Turcyą, Urugwayem i Zjednoczonemi Stanami Venezueli.

(Pierwopis.)

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté la Convention suivante:

Article premier.

1. — Il peut être expédié, sous la dénomination de colis postaux, de l'un des pays mentionnés ci-dessus pour un autre de ces pays, des colis avec ou sans valeur déclarée jusqu'à concurrence de 5 kilogrammes. Ces colis peuvent être grevés de remboursement *dans les relations entre les pays dont les Administrations conviennent d'introduire ce service.*

Par exception, il est loisible à chaque pays de ne pas se charger des colis avec déclaration de valeur, ni des colis encombrants.

Chaque pays fixe, en ce qui le concerne, la limite supérieure de la déclaration de valeur et du

(Przekład.)

Podpisani pełnomocnicy krajów powyżej wyszczególnionych zawarli na mocy artykułu 19go traktatu głównego za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacyi traktat następujący:

Artykuł 1.

1. Z jednego z krajów powyżej wymienionych przewożone być mogą do drugiego z nich „pakiety pocztowe“, t. j. posyłki deklarowane co do wartości albo niedeklarowane, ważące najwięcej 5 kilogramów. Posyłki te mogą być także obciążane powziątkami, *o ile zarządy krajów interesowanych, między którymi odbywa się ich wymiana, zgodzą się na zaprowadzenie tej gałęzi służby u siebie.*

Każdy kraj może według własnego uznania nie przyjmować wyjątkowo pakietów pocztowych opatrzonych deklaracyą wartości, tudzież posyłek przestrzennych (Sperrgut).

Każdy kraj oznaczy dla swego okręgu maksymalną kwotę wartości deklarowanej i powziątku.

remboursement, laquelle ne peut, en aucun cas, descendre au-dessous de 500 francs.

Dans les relations entre deux ou plusieurs pays qui ont adopté des maxima différents, c'est la limite la plus basse qui doit être réciproquement observée. *Toutefois, en ce qui concerne les remboursements, cette obligation est limitée aux pays de départ et d'arrivée.*

2. — *Les Administrations des postes des pays correspondants peuvent convenir d'admettre les colis d'un poids de plus de 5 kilogrammes sur la base des dispositions de la Convention, sauf augmentation de la taxe et de la responsabilité en cas de perte, de spoliation ou d'avarie.*

3. — Le Règlement d'exécution détermine les autres conditions auxquelles les colis sont admis au transport.

Article 2.

1. — La liberté du transit est garantie sur le territoire de chacun des pays adhérents, et la responsabilité des Offices qui participent au transport est engagée dans les limites déterminées par l'article 13 ci-après.

2. — A moins d'arrangement contraire entre les Offices intéressés, la transmission des colis postaux échangés entre pays non limitrophes s'opère à découvert.

Article 3.

1. — L'Administration du pays d'origine est redevable, envers chacune des Administrations participant au transit territorial, d'un droit de 50 centimes par colis.

2. — En outre, s'il y a un ou plusieurs transports maritimes, l'Administration du pays d'origine doit à chacun des Offices dont les services participent au transport maritime un droit dont le taux est fixé, par colis, savoir:

à 25 centimes, pour tout parcours n'excédant pas 500 milles marins;

à 50 centimes, pour tout parcours supérieur à 500 milles marins, mais n'excédant pas 1000 milles marins;

à 1 franc, pour tout parcours supérieur à 1000 milles marins, mais n'excédant pas 3000 milles marins;

à 2 francs, pour tout parcours supérieur à 3000 milles marins, mais n'excédant pas 6000 milles marins;

à 3 francs, pour tout parcours supérieur à 6000 milles marins.

Ces parcours sont calculés, le cas échéant, d'après la distance moyenne entre les ports respectifs des deux pays correspondants.

która jednak w żadnym razie nie może wynosić mniej jak 500 franków.

W obrocie pomiędzy dwoma lub kilkoma krajami, które przyjęły niejednakowe kwoty maksymalne, obowiązującą będzie mniejsza kwota. *Co się tyczy jednak powziątku, przepis ten ograniczony jest tylko do krajów pochodzenia i przeznaczenia.*

2. *Zarządy pocztowe krajów, które zostają ze sobą we wzajemnych stosunkach, mogą na podstawie postanowień niniejszego traktatu i z zastrzeżeniem podwyższenia opłaty za przewóz, tudzież odpowiedzialności za zginięcie, zrabowanie lub uszkodzenie posyłki, umówić się co do przyjmowania pakietów ważących więcej jak 5 kilogramów.*

3. Inne warunki, pod którymi pakiety te mają być przyjmowane do przewozu, podane będą w regulaminie wykonawczym.

Artykuł 2.

1. Wolność przewozu pośredniego przez obszary wszystkich umawiających się krajów jest zaręczona, a granice odpowiedzialności zarządów przewożących ustanowione są poniżej w artykule 13.

2. Jeżeli pomiędzy zarządami interesowanymi nie istnieje jakaś inna umowa w tym względzie, pakiety pocztowe wymieniane między krajami nie graniczącymi ze sobą, przewożone być mają zawsze pojedynczo.

Artykuł 3.

1. Zarząd kraju, który posyłkę przyjął, płaci każdemu zarządowi, przez którego kraje posyłka lądem przechodziła, kwotę 50 centymów od każdego pakietu.

2. Zarząd kraju pochodzenia winien nadto od każdego pakietu, który musiałby być przewożony za pośrodnictwem jednej albo kilku komunikacyi pocztowych morskich, zapłacić każdemu zarządowi w przewozie morzem uczęstniczącemu ustanowioną poniżej należytość, a mianowicie:

25 centymów za przestrzeń, wynoszącą co najwięcej 500 mil morskich;

50 centymów za przestrzeń, wynoszącą więcej niż 500, a co najwięcej 1000 mil morskich;

1 franka za przestrzeń wynoszącą więcej niż 1000, a co najwięcej 3000 mil morskich;

2 franki za przestrzeń wynoszącą więcej niż 3000, a co najwięcej 6000 mil morskich;

3 franki za przestrzeń wynoszącą więcej niż 6000 mil morskich.

Drogi przewozu obliczane będą w danym razie według odległości średniej dotyczących portów tych dwóch krajów, o które chodzi.

3. — Pour les colis encombrants, les bonifications fixées par les paragraphes 1 et 2 précédents sont augmentées de 50%.

4. — Indépendamment de ces frais de transit, l'Administration du pays d'origine est redevable, à titre de droit d'assurance pour les colis avec valeur déclarée, envers chacune des Administrations participant au transport avec responsabilité, *d'une quote-part de droit d'assurance fixée, par fr. 300 ou fraction de fr. 300, à 5 centimes pour transit territorial et à 10 centimes pour transit maritime.*

Article 4.

L'affranchissement des colis postaux est obligatoire.

Article 5.

1. — La taxe des colis postaux se compose d'un droit comprenant, pour chaque colis, autant de fois 50 centimes, ou l'équivalent dans la monnaie respective de chaque pays, qu'il y a d'Offices participant au transport territorial, avec addition, s'il y a lieu, du droit maritime prévu par le § 2 de l'article 3 précédent et des taxes et droits mentionnés dans les paragraphes ci-après. Les équivalents sont fixés par le Règlement d'exécution.

2. — Les colis encombrants sont soumis à une taxe additionnelle de 50%, qui est arrondie, s'il y a lieu, par 5 centimes.

3. — Pour les colis avec valeur déclarée, il est ajouté un droit d'assurance égal à celui qui est perçu pour les lettres avec valeur déclarée.

4. — Il est perçu, sur l'expéditeur d'un colis grevé de remboursement, une taxe spéciale qui ne peut pas dépasser 20 centimes par fraction indivisible de 20 francs du montant du remboursement.

Cette taxe est partagée entre l'Administration du pays d'origine et l'Administration du pays de destination. A cet effet, l'Administration de ce dernier pays se crédite dans le compte récapitulatif mensuel d'un ½ pour cent du montant total des remboursements.

Toutefois, deux Administrations peuvent, d'un commun accord, appliquer, dans leurs relations réciproques, un autre mode de perception et de répartition des taxes spéciales de remboursement.

5. — Comme mesure de transition, chacun des pays contractants a la faculté d'appliquer aux colis postaux provenant ou à destination de ses bureaux une surtaxe de 25 centimes par colis.

Exceptionnellement, cette surtaxe peut être élevée à 75 centimes au maximum pour *la République Majeure de l'Amérique centrale*, la Répu-

3. Wynagrodzenia za przewóz posyłek przestrzennych wynosić będą o 50 procent więcej, jak te, które w powyższych §§. 1 i 2 ustanowione zostały.

4. Oprócz tych opłat za przewóz pośredni winien zarząd kraju pochodzenia zapłacić od pakietów opatrzonych deklaracyą wartości każdemu zarządowi, który w przewozie pod odpowiedzialnością pośredniczył, *część taksy asekuracyjnej, która wynosić ma 5 centymów od każdych 300 franków lub części 300 franków za przewóz pośredni lądem, a 10 centymów za przewóz pośredni morzem.*

Artykuł 4.

Pakiety pocztowe podlegają przymusowi frankowania.

Artykuł 5.

1. Opłata za każdy pakiet pocztowy składa się z kwoty, wynoszącej tyle razy po 50 centymów, ile zarządów pośredniczy w przewozie, a względnie z tylez razy wziętego równoważnika 50 centymów w walucie dotyczącego kraju, do czego według okoliczności dolicza się jeszcze opłatę za przewóz morzem, ustanowioną w §. 2 powyższego artykułu 3. i z należytości i opłat w następujących paragrafach oznaczonych. Równoważniki tych opłat w rozmaitych walutach ustanowione będą regulaminem wykonawczym.

2. Posyłki przestrzenne podlegają opłacie dodatkowej, wynoszącej 50 procent, której kwota według okoliczności może być zaokrąglona o 5 centymów.

3. Od pakietów, opatrzonych deklaracyą wartości, pobierać należy nadto taksę asekuracyjną, wynoszącą taką samą kwotę, jaka przepisana jest od listów deklarowanych.

4. Oddawca pakietu obciążonego powziątkiem zapłacić ma osobną należytość, która nie może przenosić 20 centymów od każdej części 20 franków sumy powziątku.

Tą należytością dzielą się zarządy kraju pochodzenia i kraju przeznaczenia. W tym celu zarząd kraju przeznaczenia zapisuje w miesięcznym obrachunku ogólnej kwoty powziątków ½ od sta na rzecz swoją.

Atoli dwa zarządy mogą we wzajemnych stosunkach ze sobą zaprowadzić za wspólnem porozumieniem się także inny sposób pobierania i dzielenia rzeczonych osobnych należytości od powziątków.

5. Ze znaczeniem postanowienia przechodniego przyznaje się każdemu z krajów kontraktujących prawo pobierania dodatku w kwocie 25 centymów od każdego pakietu, odebranego przez jego urzędy pocztowe do wysłania lub doręczenia.

Dla *Rzeczypospolitej związkowej Ameryki środkowej,* Rzeczypospolitej argentyńskiej Brazylii, Chile,

blique Argentine, le Brésil, le Chili, la Colombie, les colonies néerlandaises, *la Russie*, Siam, la Suède, la Turquie d'Asie, l'Uruguay et le Venezuela.

6. — Le transport entre la France continentale, d'une part, l'Algérie et la Corse, de l'autre, donne lieu à une surtaxe de 25 centimes par colis.

Il est loisible à l'Administration espagnole de percevoir une surtaxe de 25 centimes pour le transport entre l'Espagne continentale et les îles Baléares et de 50 centimes pour le transport entre l'Espagne continentale et les îles Canaries.

7. — L'envoyeur d'un colis postal peut obtenir un avis de réception de cet objet, en payant d'avance un droit fixe de 25 centimes au maximum. *Le même droit peut être appliqué aux demandes de renseignements sur le sort de colis qui se produisent postérieurement au dépôt, si l'expéditeur n'a pas déjà aquitté la taxe spéciale pour obtenir un avis de réception.* Ce droit est acquis en entier a l'Administration du pays d'origine

Article 6.

L'Office expéditeur bonifie pour chaque colis :

a) à l'Office destinataire, 50 centimes, avec addition, s'il y a lieu, des surtaxes prévues aux paragraphes 2, 5 et 6 de l'article 5 précédent, d'un droit de 5 centimes pour chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs de valeur déclarée *et du droit de remise à domicile par exprès prévu à l'article 8;*

b) éventuellement, à chaque Office intermédiaire, les droits fixés par l'article 3.

Article 7.

Il est loisibile au pays de destination de percevoir, pour le factage et pour l'accomplissement des formalités en douane, un droit dont le montant total ne peut pas excéder 25 centimes par colis. Sauf arrangement contraire entre les Offices intéressés, cette taxe est perçue du destinataire au moment de la livraison du colis.

Kolumbii, osad holenderskich, *Rosyi*, Szwecyi, Syamu, Turcyi azyatyckiej, Urugwayu i Venezueli podwyższa się ten dodatek wyjątkowo na 75 centymów.

6. Za przewóz pomiędzy stałym lądem francuskim z jednej a Algierem i Korsyką z drugiej strony wolno także pobierać dodatek w kwocie 25 centymów od każdego pakietu.

Zarząd pocztowy hiszpański ma prawo pobierać za przewóz pomiędzy lądem stałym hiszpańskim a Balearami dodatek w kwocie 25 centymów, a za przewóz pomiędzy hiszpańskim lądem stałym a wyspami Kanaryjskiemi dodatek w kwocie 50 centymów.

7. Oddawca pakietu pocztowego może otrzymać potwierdzenie odbioru, wystawione przez adresata, płacąc z góry należytość stałą, wynoszącą najwięcej 25 centymów. *Taka sama należytość może być pobierana za poszukiwanie pakietu, zarządzone na żądanie strony w jakiś czas po oddaniu tegoż na pocztę, o ile oddawca nie zapłacił już osobnej należytości za rewers zwrotny.* Ta opłata przypada w całości zarządowi kraju, z którego posyłka pochodzi.

Artykuł 6.

Zarząd wysyłający (ekspedyujący) płacić ma od każdego pakietu:

a) zarządowi kraju, do którego pakiet jest przeznaczony, 50 centymów, do czego według okoliczności doliczone będą jeszcze opłaty dodatkowe, ustanowione w §§. 2, 5 i 6 powyższego artykułu 5, nadto część należytości od powziątku, ustanowiona w §. 4 tegoż artykułu i opłata w kwocie 5 centymów od każdych 300 franków deklarowanej wartości lub części 300 franków, *wreszcie należytość za doręczenie posyłki przez umyślnego do pomieszkania, przewidziana w artykule 8;*

b) gdy w przewozie pośredniczy kilka zarządów, należytości, ustanowione w artykule 3, na rzecz każdego z tych zarządów.

Artykuł 7.

Zarządowi kraju, do którego posyłka jest przeznaczona, wolno pobierać od adresata za doręczenie takowej i za dopełnienie formalności cłowych pewną opłatę, która jednak nie może wynosić więcej niż 25 centymów od pakietu. Opłata ta pobierana będzie od odbiorców przy wydawaniu posyłek, chyba że interesowane zarządy zawarłyby w tym względzie jakiś inny układ.

Article 8.

1. — Les colis sont, à la demande des expéditeurs, remis à domicile par un porteur spécial immédiatement après leur arrivée, dans les pays de l'Union dont les Administrations conviennent de se charger de ce service dans leurs relations réciproques.

Ces envois, qui sont qualifiés „exprès“, sont soumis à une taxe spéciale; cette taxe est fixée à 50 centimes et doit être entièrement acquittée d'avance par l'expéditeur, en sus du port ordinaire, que le colis puisse, ou non, être remis au destinataire ou seulement signalé par exprès dans le pays de destination. Elle fait partie des bonifications dévolues à ce pays.

2. — Lorsque le colis est destiné à une localité dépourvue de bureau de poste, l'Office destinataire peut percevoir, pour la remise du colis ou pour l'avis invitant le destinataire à venir le retirer, une taxe supplémentaire pouvant s'élever jusqu'à concurrence du prix fixé pour la remise par exprès dans son service intérieur, déduction faite de la taxe fixe payée par l'expéditeur ou de son équivalent dans la monnaie du pays qui perçoit cette taxe supplémentaire.

3. — La remise ou l'envoi d'un avis d'invitation au destinataire n'est essayé qu'une seule fois. Après un essai infructueux, le colis cesse d'être considéré comme exprès et sa remise s'effectue dans les conditions requises pour les colis ordinaires.

4. — Si un colis de l'espèce est, par suite de changement de domicile du destinataire, réexpédié à un autre pays sans que la remise par exprès ait été tentée, la taxe fixe payée par l'expéditeur est bonifiée au nouveau pays de destination, si celui-ci a consenti à se charger de la remise par exprès; dans le cas contraire, cette taxe reste acquise à l'Office du pays de la première destination, de même qu'en ce qui concerne les colis tombés en rebut.

Artykuł 8.

1. W tych krajach związkowych, których zarządy zgodzą się na zaprowadzenie tego postępowania we wzajemnym obrocie, pakiety pocztowe będą na żądanie posyłających zaraz po nadejściu odnoszone przez umyślnego do mieszkania adresata.

Posyłki tego rodzaju, które opatrzone być mają napisem „przez umyślnego“, podlegają osobnej opłacie, która wynosi 50 centymów i winna być uiszczona przez posyłającego oprócz zwykłego portoryum w całości i z góry, bez względu na to, czy w kraju przeznaczenia może ta posyłka być adresatowi przez umyślnego wprost doręczona, czy natomiast posłane będzie temuż tylko uwiadomienie o jej nadejściu. Opłata ta należy do tej kategoryi należytości, które przypadają na rzecz kraju przeznaczenia.

2. Jeżeli pakiet przeznaczony jest do miejsca, w którem niema urzędu pocztowego, zarząd kraju przeznaczenia ma prawo pobierać za doręczenie posyłki lub uwiadomienia, którem wzywa adresata do odbioru tejże, opłatę dodatkową, która nie może wynosić więcej jak opłata w obrocie wewnętrznym tego zarządu za doręczanie przez umyślnego ustanowiona; z tej opłaty potrącić jednak należy należytość stałą, przez posyłającego już złożoną, lub odpowiednią tej należytości kwotę w walucie kraju, który opłatę dodatkową pobiera.

3. Pakiet lub wezwanie do jego odbioru odsyła się adresatowi tylko raz jeden. Gdyby doręczenie było niemożliwe, nie uważa się już pakietu za pilny, lecz doręcza się go w taki sam sposób, jak zwykłe pakiety.

4. Jeżeli w skutek okoliczności, iż odbiorca zmienił miejsce zamieszkania, pakiet tego rodzaju musi być posłany do innego kraju a umyślny nie odnosił go wprzódy do dawniejszego pomieszkania adresata, natenczas opłatę stałą, przez posyłającego zapłaconą, oddaje się nowemu krajowi przeznaczenia, jeżeli i ten kraj zobowiązał się doręczać posyłki przez umyślnego; w przeciwnym razie, opłata ta dostaje się pierwszemu krajowi przeznaczenia, co ma miejsce także wtedy, gdy chodzi o pakiety, które nie mogą być doręczone.

Article 9.

1. — Les colis auxquels s'applique la présente Convention ne peuvent être frappés d'aucun droit postal autre que ceux prévus par *les divers articles de la dite Convention.*

2. — Les droits de douane *ou autres droits non postaux* doivent être acquittés par les destinataires des colis. Toutefois, dans les relations entre Offices qui se sont mis d'accord à cet égard, les expéditeurs peuvent prendre à leur charge les droits dont il s'agit, moyennant déclaration préalable au

Artykuł 9.

1. Od pakietów, do których odnosi się traktat niniejszy, nie mogą być pobierane żadne inne opłaty pocztowe, prócz tych, które są przewidziane w *rozmaitych artykułach rzeczonego traktatu.*

2. Należytości cłowe, *tudzież inne należytości do kategoryi opłat pocztowych nie należące,* winien opłacić odbiorca pakietów. Atoli w obrocie między zarządami, które w tym względzie zawarły ze sobą umowę, mogą posyłający należytości te wziąć na siebie, w którym to razie winni z góry złożyć odpo-

bureau de départ. Dans ce cas, ils doivent payer, sur la demande du bureau de destination, les sommes indiquées par ce *bureau*.

Article 10.

1. — L'expéditeur d'un colis postal peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances par l'article 9 de la Convention principale, avec cette addition que, si l'expéditeur demande le renvoi ou la réexpédition d'un colis, il est tenu à garantir d'avance le payement du port dû pour la nouvelle transmission.

2. — Chaque Administration est autorisée à restreindre le droit de modification d'adresse aux colis dont la déclaration de valeur ne dépasse pas 500 francs.

Article 11.

1. — La réexpédition d'un pays sur un autre de colis postaux, par suite de changement de résidence des destinataires, ainsi que le renvoi des colis postaux tombés en rebut, *ou refoulés par la douane*, donne lieu à la perception supplémentaire des taxes fixées par les §§ 1, 2, 3, 5 et 6 de l'article 5 à la charge des destinataires ou, le cas échéant, des expéditeurs, sans préjudice du remboursement des droits de douane ou autres frais spéciaux (frais de magasinage, frais de formalités en douane, etc.).

2. — En cas de réexpédition d'un colis grevé de remboursement, *l'Office de la destination définitive se crédite de la quote-part du droit de remboursement conformément au § 4 de l'article 5.*

Article 12.

1. — Il est interdit d'expédier par la voie de la poste des colis contenant, soit des lettres ou des notes ayant le caractère de correspondance, soit des objets dont l'admission n'est pas autorisée par les lois ou règlements de douane ou autres. Il est également interdit d'expédier des espèces monnayées, des matières d'or et d'argent et d'autres objets précieux, dans les colis sans valeur déclarée à destination des pays qui admettent la déclaration de valeur. Toutefois, il est permis d'insérer dans l'envoi la facture ouverte réduite aux énonciations constitutives de la facture, *de même qu'une simple copie de l'adresse du colis avec mention de celle de l'expéditeur*.

2. — Dans le cas où un colis tombant sous l'une de ces prohibitions est livré par l'une des

wiednią deklaracyę w urzędzie pocztowym podawczym. W tym przypadku zapłacić mają na wezwanie urzędu pocztowego kraju przeznaczenia sumy *przez tenże urząd* oznaczone.

Artykuł 10.

1. Oddawca pakietu pocztowego może go z poczty wycofać lub zmienić jego adres, w którym to razie zachowane być mają warunki i zastrzeżenia ustanowione w artykule 9 traktatu głównego dla posyłek listowych, i to z tym dodatkiem, że jeżeli oddawca żąda odesłania pakietu pocztowego lub posłania go dalej napowrót, obowiązany jest dać z góry zaręczenie, że należytość przypadająca za nowy przewóz będzie zapłacona.

2. Każdy zarząd ma prawo ograniczyć pozwolenie zmieniania adresów tylko do takich pakietów pocztowych, których wartość deklarowana nie przenosi 500 franków.

Artykuł 11.

1. Dosyłanie pakietów pocztowych z jednego kraju związkowego do drugiego, spowodowane zmianą miejsca pobytu adresata, jakoteż odsyłanie ich napowrót w razie niemożności doręczenia, *lub w razie nieprzyjęcia przez urząd cłowy*, uprawnia do dodatkowego poboru od adresata, lub według okoliczności od oddawcy, kwot w §§. 1. 2. 3, 5 i 6 artykułu 5 ustanowionych, niezależnie od zwrotu opłaconych należytości cłowych i rozmaitych innych nadzwyczajnych wydatków (składowego, należytości za manipulacyę cłową itd.).

2. Jeżeli pakiet pocztowy, który musi być adresatowi dosyłany, jest obciążony powziątkiem, *w takim razie urząd pocztowy we właściwem miejscu przeznaczenia dopisuje sobie w rachunku udział w należytości od powziątku, jaki nań stosownie do postanowień §. 4 artykułu 5 przypada.*

Artykuł 12.

1. Wyłącza się od przewozu pocztą pakiety, zawierające listy lub pisma mające znaczenie korespondencyi, tudzież przedmioty, których przewóz jest zabroniony ustawami cłowemi lub innymi przepisami. Przesyłanie monety brzęczącej, towarów złotych lub srebrnych i innych kosztowności w pakietach pocztowych, nie opatrzonych deklaracyą wartości, do tych krajów, w których wolno wartość deklarować, jest również zakazane. Wolno jednak dołączać do posyłki fakturę otwartą, zawierającą jedynie szczegóły, które stanowią istotne znamiona faktury, *również zwyczajną kopię adresu pakietu, na której podany jest także adres odsyłającego.*

2. Gdy jeden z zarządów związkowych odda drugiemu zarządowi pakiet pocztowy, podlegający

Administrations de l'Union à une autre Administration de l'Union, celle-ci procède de la manière et dans les formes prévues par sa législation et par ses règlements intérieurs.

Article 13.

1. — Sauf le cas de force majeure, lorsqu'un colis postal a été perdu, spolié ou avarié, l'expéditeur et, à défaut ou sur la demande de celui-ci, le destinataire a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte, de la spoliation ou de l'avarie, *à moins que le dommage n'ait été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur ou ne provienne de la nature de l'objet et* sans que cette indemnité puisse dépasser, pour les colis ordinaires, 25 francs, et, pour les colis avec valeur déclarée, le montant de cette valeur.

Les dispositions de l'alinéa précédent sont applicables aux colis grevés de remboursement tant qu'ils n'ont pas été livrés aux destinataires; mais, après livraison, les Administrations demeurent uniquement responsables du montant intégral des sommes dues à l'expéditeur.

L'expéditeur d'un colis perdu a, en outre, droit à la restitution des frais d'expédition, *ainsi que des frais postaux de réclamation lorsque la réclamation a été motivée par une faute de la poste.*

Toutefois, le droit d'assurance reste acquis aux Administrations postales.

2. — Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure sont autorisés à prélever de ce chef, sur les colis avec valeur déclarée, une surtaxe dans les conditions déterminées par l'article *12*, § 2, de l'Arrangement concernant l'échange des lettres et boîtes de valeur déclarée.

3. — L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte, spoliation ou avarie a eu lieu.

En cas de perte, de spoliation ou d'avarie, dans des circonstances de force majeure, sur le territoire ou dans le service d'un pays se chargeant des risques mentionnés au § 2 ci-dessus, d'un colis avec valeur déclarée, le pays où la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu en est responsable devant l'Office expéditeur, si ce dernier se charge, de son côté, des risques en cas de force majeure à l'égard de ses expéditeurs, quant aux envois de valeur déclarée.

któremukolwiek z powyższych zakazów, ten drugi zarząd postąpić ma według ustaw i przepisów na jego obszarze obowiązujących.

Artykuł 13.

1. Gdy pakiet pocztowy zginie, zostanie zrabowany lub uszkodzony, a nie zachodzi przy tem przypadek siły większej, natenczas oddawca, a w braku tegoż lub na jego żądanie adresat, ma prawo żądać wynagrodzenia, odpowiadającego rzeczywistej wartości straty lub uszkodzenia, *chyba że szkoda spowodowana została z winy albo niedbalstwa odsyłającego lub była następstwem przyrodzonych własności przesyłanego przedmiotu;* jednak wynagrodzenie to nie może za zwykłe pakiety wynosić więcej jak 25 franków, a za deklarowane pakiety nie więcej jak wartość deklarowana.

Do pakietów pocztowych obciążonych powziątkiem stosują się postanowienia poprzedzającego ustępu tylko tak długo, dopóki pakiety te nie zostaną doręczone odbiorcy; po doręczeniu odpowiadadają zarządy pocztowe już tylko za całą kwotę, jaka się odsyłającemu należy.

Jeżeli pakiet zginie, oddawca ma nadto prawo żądać, aby zwrócono koszta przesyłki i *opłatę pocztową za reklamacyę, o ile wniesienie tejże spowodowane było z winy poczty.*

Atoli opłata asekuracyjna przypada w każdym razie na rzecz poczty.

2. Kraje, biorące na siebie odpowiedzialność za niebezpieczeństwa, mogące wyniknąć skutkiem siły większej, mają prawo pobierać z tego tytułu od pakietów pocztowych deklarowanych pewną opłatę, a to pod warunkami, ustanowionymi w §. 2 artykułu *12* umowy, tyczącej się wymiany listów i pudełek, deklarowanych co do wartości.

3. Obowiązek zapłacenia tego wynagrodzenia ciąży na tym zarządzie, któremu podlega urząd przyjmujący. Zarządowi temu służy jednak prawo żądania zwrotu od zarządu odpowiedzialnego, t. j. od tego, w którego kraju lub okręgu służbowym posyłka zginęła, została zrabowana lub uszkodzona.

Jeżeli pakiet pocztowy, deklaracyą wartości opatrzony, zginie, zostanie zrabowany lub uszkodzony na terytoryum lub w okręgu służbowym jednego z krajów, które przyjęły na siebie odpowiedzialność wzmiankowaną powyżej w §. 2, a zachodzi przy tem przypadek siły większej, w takim razie kraj, w którym pakiet zginął, został zrabowany lub uszkodzony, jest odpowiedzialny w obec zarządu pochodzenia tylko o tyle, o ile także ten ostatni wziął

4. — Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu le colis sans faire d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

5. — Le payement de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation. L'Office responsable est tenu de rembourser sans retard à l'Office expéditeur, le montant de l'indemnité payée par celui-ci.

L'Office d'origine est autorisé à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l'Office intermédiaire ou destinataire qui, régulièrement saisi, a laissé une année s'écouler sans donner suite à l'affaire. En outre, dans le cas où un Office, dont la responsabilité est dûment établie, a tout d'abord décliné le payement de l'indemnité, il doit prendre à sa charge, en plus de l'indemnité, les frais accessoires résultant du retard non justifié apporté au payement.

6. — Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an à partir du dépôt du colis à la poste; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

7. — Si la perte ou l'avarie a eu lieu en cours de transport entre les bureaux d'échange de deux pays limitrophes, sans qu'il soit possible d'établir sur lequel des deux territoires le fait s'est accompli, les deux Administrations en cause supportent le dommage par moitié.

8. — Les Administrations cessent d'être responables des colis postaux dont les ayants droit ont pris livraison.

Article 14.

Toute déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle du contenu d'un colis est interdite. En cas de déclaration frauduleuse de cette nature, l'expéditeur perd tout droit à une indemnité, sans préjudice des poursuites judiciaires que peut comporter la législation du pays d'origine.

Article 15

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires qui sont de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des colis postaux d'une manière générale ou partielle, à

na siebie w obec odsyłających odpowiedzialność za posyłki deklarowane na przypadek siły większej.

4. Póki nie będzie udowodnione, że rzecz się ma inaczej, odpowiedzialność cięży na tym zarządzie, który, przyjąwszy pakiet bez zarzutu, nie może ani dać dowodu, że go doręczył adresatowi, ani też, że go jak należało wydał następnemu zarządowi.

5. Zarząd, który posyłkę przyjął, obowiązany jest zapłacić wynagrodzenie w czasie jak można najkrótszym, najpóźniej zaś w przeciągu roku, licząc od daty reklamacyi. Zarząd odpowiedzialny winien zarządowi, który posyłkę przyjął, zapłaconą kwotę wynagrodzenia zwrócić niezwłocznie.

Jeżeli zarząd pośredniczący lub zarząd kraju przeznaczenia uniesionej należycie reklamacyi w ciągu roku nie załatwi, natenczas zarząd kraju pochodzenia ma prawo zapłacić oddawcy wynagrodzenie na rachunek jednego z tych zarządów. Nadto, jeżeli zarząd, którego odpowiedzialność należycie sprawdzoną została, wzbraniał się z początku zapłacić wynagrodzenie, winien on prócz wynagrodzenia ponieść także koszta uboczne, wynikające z nieuzasadnionej zwłoki zapłaty.

6. Reklamować można tylko w przeciągu roku, licząc od dnia oddania pakietu na pocztę; po upływie tego terminu ustaje wszelkie prawo do wynagrodzenia.

7. Gdy posyłka zginie lub zostanie uszkodzona w drodze pomiędzy urzędami granicznymi dwóch krajów ze sobą sąsiadujących, a nie można stwierdzić, na którem z tych dwóch terytoryów się to stało, wynagrodzenie zapłacić mają obadwa zarządy po połowie.

8. Odpowiedzialność zarządów za pakiety pocztowe ustaje od chwili, gdy uprawnieni je odbiorą.

Artykuł 14.

Wszelka nierzetelna deklaracya wartości ponad rzeczywistą wartość tego, co pakiet zawiera, jest zakazana. W razie takiej oszukańczej deklaracyi wartości, posyłający traci całkiem prawo do wynagrodzenia, niezawiśle od środków sądowych, jakieby przepisywały ustawy kraju pochodzenia.

Artykuł 15.

Każdy ze zarządów kontraktujących może w okolicznościach nadzwyczajnych, mogących zarządzenie takie uzasadnić, zawiesić na jakiś czas wymianę pakietów pocztowych zupełnie lub częściowo,

la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 16.

La législation intérieure de chacun des pays contractants demeure applicable en tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans la présente Convention.

Article 17.

1. — Les stipulations de la présente Convention ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des conventions spéciales, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de l'amélioration du service des colis postaux.

2. — Toutefois, les Offices des pays participant à la présente Convention, qui entretiennent un échange de colis postaux avec des pays non contractants, admettent tous les autres Offices participants à profiter de ces relations pour l'échange des colis postaux avec ces derniers pays.

Article 18.

1. — Les pays de l'Union postale universelle qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale, en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

2. — Toutefois, si le pays qui désire adhérer à la présente Convention réclame la faculté de percevoir une surtaxe supérieure à 25 centimes par colis, le Gouvernement de la Confédération suisse soumet la demande d'adhésion à tous les pays contractants. Cette demande est considérée comme admise si, dans un délai de six mois, aucune objection n'a été présentée.

Article 19.

Les Administrations des postes des pays contractants désignent les bureaux ou localités qu'elles admettent à l'échange international des colis postaux; elles règlent le mode de transmission de ces colis et arrêtent toutes les autres mesures de détail et d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution de la présente Convention.

jednak w takim razie musi o tem zarządzeniu uwiadomić interesowany zarząd lub interesowane zarządy niezwłocznie, a w razie potrzeby nawet telegraficznie.

Artykuł 16.

Do przypadków, postanowieniami umowy niniejszej nie przewidzianych, stosowane będą przepisy ustaw, obowiązujących w obrębie każdego z umawiających się krajów.

Artykuł 17.

1. Postanowienia traktatu niniejszego nie ścieśniają w żadnym względzie prawa Stron rokujących, jakie im służy co do zachowywania w mocy obowiązującej umów osobnych już istniejących i co do zawierania nowych, niemniej też co do utrzymywania nadal ściślejszych związków, mających na celu ulepszenie obrotu pakietów pocztowych, lub zawiązywania nowych.

2. Jednakże zarządy krajów, uczęstniczących w traktacie niniejszym i utrzymujących obrót pakietów pocztowych z krajami, w traktacie tym nie uczęstniczącymi, dozwalają wszystkim innym interesowanym zarządom korzystać z tego stosunku w celu wymiany pakietów pocztowych z tymi ostatnimi krajami.

Artykuł 18.

1. Te kraje do Związku pocztowego powszechnego należące, które nie przystąpiły do umowy niniejszej, przystąpić mogą do niej na własne żądanie, przyczem postępować mają w sposób, przepisany w artykule 24 traktatu głównego, tyczącym się przystępowania do Związku pocztowego powszechnego.

2. Gdyby jednak kraj, pragnący przystąpić do umowy niniejszej, chciał pobierać od każdego pakietu dodatek, wynoszący więcej niż 25 centymów, w takim razie Rząd związku szwajcarskiego uwiadomić ma wszystkie kraje rokujące, że kraj ten życzy sobie do umowy przystąpić. Jeżeli w przeciągu sześciu miesięcy żaden kraj nie uczyni zarzutu w tym względzie, będzie to znakiem, że się na to życzenie zgodzono.

Artykuł 19.

Zarządy pocztowe krajów rokujących wskażą urzędy lub miejsca, które są przeznaczone do międzynarodowej wymiany pakietów pocztowych i przepiszą sposób przesyłania tych pakietów, tudzież wszelkie inne środki, mające na celu zabezpieczenie wykonania umowy niniejszej.

Article 20.

La présente Convention est soumise aux conditions de revision déterminées par l'article 25 de la Convention principale.

Article 21.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des colis postaux.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé au § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, ces propositions doivent réunir, savoir:

a) l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition *de nouvelles dispositions* ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13. 14, 15, 20 et 22 de la présente Convention;

b) les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de la présente Convention autres que celles des articles précités;

c) la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la présente Convention, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution n'est exécutoire que *trois* mois, au moins, après sa notification.

Article 22.

1. — La présente Convention sera mise à exécution le *1er janvier 1899.*

2. — Elle aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit laissé à

Artykuł 20.

Umowa niniejsza podlega warunkom rewizyi, ustanowionym w artykule 25 traktatu głównego.

Artykuł 21.

1. W czasie pomiędzy jednym a drugim ze zjazdów, w artykule 25 traktatu głównego przewidzianych, każdy zarząd pocztowy krajów rokujących może innym interesowanym zarządom za pośrednictwem Biura międzynarodowego czynić wnioski tyczące się wymiany pakietów pocztowych.

Aby wniosek mógł przyjść pod obrady, musi mieć poparcie najmniej dwóch zarządów, nie licząc tego, który wniosek uczynił. Jeżeli Biuru międzynarodowemu jednocześnie z wnioskiem nie zostanie przedłożona przepisana ilość deklaracyi poparcia, wniosek zgoła uwzględniony być nie może.

2. Każdy wniosek podlega postępowaniu, w §. 2 artykułu 26 traktatu głównego przewidzianemu.

3. Aby wnioski zostały uchwalone, przyjęte być powinny:

a) jednogłośnie, gdy chodzi o przyjęcie *nowych postanowień*, o zmianę niniejszego artykułu lub postanowień, zawartych w artykułach 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 20 i i 22 traktatu niniejszego;

b) dwiema trzeciemi częściami głosów, gdy chodzi o zmianę innych postanowień traktatu niniejszego, które nie są zawarte w wymienionych powyżej artykułach;

c) prostą większością głosów, gdy chodzi o interpretacyę postanowień traktatu niniejszego, wyjąwszy przypadek różnicy zdań, przewidziany w artykule 23 traktatu głównego.

4. Przyjęte uchwały nabywają mocy prawa w dwóch pierwszych przypadkach na zasadzie oświadczenia dyplomatycznego, w trzecim zaś przypadku na zasadzie uwiadomienia urzędowego, uczynionego w formie, przepisanej w artykule 26 traktatu głównego.

Przyjęte zmiany i nowe uchwały nie mogą wejść w wykonanie przed upływem najmniej *trzech* miesięcy od ich ogłoszenia.

Artykuł 22.

1. Traktat niniejszy nabędzie mocy od dnia *1. stycznia 1899.*

2. Będzie on obowiązywał tak długo, jak traktat główny, ale każda ze Stron rokujących ma

chaque partie contractante de se retirer de cette Convention moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution de la présente Convention, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers pays contractants ou entre leurs Administrations, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes de la présente Convention, et sans préjudice des droits réservés par les articles 16 et 17 précédents.

4. — La présente Convention sera ratifiée aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à *Washington*.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé la présente Convention à *Washington, le quinze juin mil huit cent quatre-vingt-dix-sept*.

Pour l'Autriche:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Pour la Hongrie:

Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Pour la Bosnie-Herzégovine:

Dr. Kamler.

Pour l'Allemagne et les protectorats allemands:

Fritsch.
Neumann.

Pour la République Majeure de l'Amerique centrale:

N. Bolet Peraza.

Pour la République Argentine:

M. Garcia Mérou.

Pour la Belgique:

Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

prawo odstąpić od niego, jeżeli jej Rząd rokiem pierwej uwiadomi o tym swoim zamiarze Rząd Federacyi szwajcarskiej.

3. Od dnia, w którym traktat niniejszy wejdzie w wykonanie, wszelkie umowy poprzednie pomiędzy rozmaitymi krajami rokującymi lub ich zarządami zawarte, utracą moc obowiązującą, o ileby sprzeciwiały się postanowieniom traktatu niniejszego, atoli bez uszczuplenia praw, zastrzeżonych powyższymi artykułami 16 i 17.

4. Traktat niniejszy będzie ratyfikowany jak najrychlej, a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w *Waszyngtonie*.

W dowód czego pełnomocnicy krajów powyższych podpisali traktat niniejszy w *Waszyngtonie dnia piętnastego czerwca roku tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego siódmego*.

Za Austryę:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Za Węgry:

Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Za Bośnię i Hercegowinę:

Dr. Kamler.

Za Niemcy i obszary pod opieką Niemiec zostające:

Fritsch.
Neumann.

Za Rzeczpospolitą związkową Ameryki środkowej:

N. Bolet Peraza.

Za Rzeczpospolitą argentyńską:

M. Garcia Mérou.

Za Belgię:

Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Pour le Brésil:

Pour la Bulgarie:

Iv. Stoyanovitch.

Pour le Chili:

R. L. Irarrázaval.

Pour la République de Colombie:

Pour le Danemark et les colonies danoises:

C. Svendsen.

Pour la République Dominicaine:

Pour l'Egypte:

Y. Saba.

Pour l'Espagne:

Adolfo Rozabal.
Carlos Florez.

Pour la France:

Ansault.

Pour le colonies françaises:

Ed. Dalmas.

Pour la Grèce:

Ed. Höhn.

Pour le Guatemala:

J. Novella.

Pour l'Inde britannique:

H. M. Kisch

Za Brazylię:

Za Bułgaryę:

Iv. Stoyanovitch

Za Chile:

R. L. Irarrázaval

Za Rzeczpospolitą kolumbijską:

Za Danię i osady duńskie:

C. Svendsen.

Za Rzeczpospolitą dominikańską:

Za Egipt:

Y. Saba.

Za Hiszpanię:

Adolfo Rozabal.
Carlos Florez.

Za Francyę:

Ansault.

Za osady francuskie:

Ed. Dalmas.

Za Grecyę:

Ed. Höhn.

Za Guatemalę:

J. Novella.

Za Indye brytańskie:

H. M. Kisch.

Pour l'Italie:

E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Pour la République de Libéria:

Chas. Hall Adams.

Pour le Luxembourg:

Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.

Pour le Monténégro:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Pour la Norvège:

Thb. Heyerdahl.

Pour les Pays-Bas:

Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Pour les colonies néerlandaises:

Johs. J. Perk.

Pour le Portugal et les colonies portugaises:

Santo-Thyrso.

Pour la Roumanie:

C. Chiru.
R. Preda.

Pour la Russie:

Sévastianof.

Za Włochy:

E Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Za Rzeczpospolitą liberyjską:

Chas. H. Adams.

Za Luksemburg:

Za pana Havelaar:
Van der Veen.

Za Czarnogórze:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Za Norwegię:

Thb. Heyerdahl.

Za Holandyę:

Za pana Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Za osady holenderskie:

Johs. J. Perk.

Za Portugalię i osady portugalskie:

Santo-Thyrso.

Za Rumunię:

C. Chiru.
R. Preda.

Za Rosyę:

Sevastianof.

Pour la Serbie:

Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Pour le Royaume de Siam:

Isaac Townsend Smith.

Pour la Suède:

F. H. Schlytern.

Pour la Suisse:

J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Pour la Régence de Tunis:

Thiébaut.

Pour la Turquie:

Moustapha.
A. Fahri.

Pour l'Uruguay:

Prudencio de Murguiondo.

Pour les Etats-Unis de Venezuela:

José Andrade.
Alejandro Ybarra.

Za Serbię:

Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Za Królestwo syamskie:

Isaak Townsend Smith.

Za Szwecyę:

F. H. Schlytern.

Za Szwajcaryę:

J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Za Regencyę tunetańską:

Thiébaut.

Za Turcyę:

Mustapha.
A. Fahri.

Za Uruguay:

Prudencio de Murguiondo.

Za Stany Zjednoczone Venezueli:

José Andrade.
Alejandro Ybarra.

(Pierwopis.)

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention conclue à la date de ce jour, relativement à l'échange des colis postaux, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

I.

Tout pays où la poste ne se charge pas actuellement du transport des *colis postaux* et qui adhère à la Convention susmentionnée, aura la faculté d'en faire exécuter les clauses par les entreprises de chemins de fer et de navigation. Il pourra en même temps limiter ce service aux colis provenant ou à destination de localités desservies par ces entreprises.

L'Administration postale de ce pays devra s'entendre avec les entreprises de chemins de fer et de navigation pour assurer la complète exécution, par ces dernières de toutes les clauses de la Convention, spécialement pour organiser le service d'échange à la frontière.

Elle leur servira d'intermédiaire pour toutes leurs relations avec les Administrations postales des autres pays contractants et avec le Bureau international.

II.

Par exception aux dispositions du paragraphe 1 de l'article premier et respectivement du paragraphe 1 de l'article 13 de la Convention, la Bulgarie, l'Espagne, la Grèce, la Turquie et les États-Unis de Venezuela ont la faculté de limiter provisoirement à 3 kilogrammes le poids des colis à admettre dans leur service et à 15 francs le maximum de l'indemnité à payer en cas de perte, spoliation ou avarie d'un colis postal sans valeur déclarée ne dépassant pas ce poids.

(Przekład.)

Protokół końcowy.

Podpisani pełnomocnicy przystępując do podpisania traktatu, tyczącego się wymiany pakietów pocztowych, w dniu dzisiejszym zawartego, uchwalili następujące postanowienia:

I.

Każdy kraj, w którym poczta nie zajmuje się obecnie przewozem *pakietów pocztowych*, a który przystąpił do traktatu powyższego, ma prawo zlecić wykonanie przepisów tegoż swoim przedsiębiorstwom kolei żelaznych i żeglugi, a zarazem może ograniczyć przyjmowanie lub wydawanie pakietów pocztowych do miejsc, w których przedsiębiorstwa te funkcyonują.

Zarząd pocztowy takiego kraju winien będzie porozumieć się należycie z przedsiębiorstwami kolei żelaznych i żeglugi w celu zabezpieczenia ścisłego wykonywania wszystkich postanowień traktatu, szczególnie zaś, o ile chodzi o wymianę pakietów na granicy.

Zarząd ten służyć będzie rzeczonym przedsiębiorstwom za pośrednika we wszystkich stosunkach z zarządami pocztowymi krajów rokujących, tudzież z Biurem międzynarodowem.

II.

Wbrew postanowieniom §. 1 artykułu pierwszego, a względnie §. 1 artykułu 13 Traktatu, przyznane zostaje Bułgaryi, Hiszpanii, Grecyi, Turcyi i Stanom zjednoczonym Wenezueli wyjątkowe prawo ograniczenia wagi pakietów pocztowych, w ich okręgu służbowym przyjmowanych, do trzech kilogramów, a kwoty maksymalnej wynagrodzenia, płaconego na wypadek zginięcia, zrabowania lub uszkodzenia niedeklarowanych pakietów pocztowych, których waga nie przenosi 3 kilogramów, do 15 franków.

III.

Par exception aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 3, et respectivement des paragraphes 1 et 5 de l'article 5 de la Convention, l'Inde britannique a la faculté:

a) de porter à 1 franc le droit du transit territorial;

b) d'appliquer aux colis postaux provenant ou à destination de ses bureaux une surtaxe qui ne dépasse pas 1 francs 25 centimes par colis;

c) d'appliquer aux colis postaux originaires de l'Inde britannique à destination des autres pays correspondants un tarif gradué correspondant à différentes catégories de poids, à la condition que la moyenne des taxes revenant à l'Inde britannique ne dépasse pas la taxe normale de 1 franc 75 centimes.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si les dispositions qu'il contient étaient insérées dans la Convention, et ils l'ont signé sur un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement *des États-Unis d'Amérique* et dont une copie sera remise à chaque partie.

Washington, le quinze juin mil huit cent quatre-vingt-dix-sept.

Pour l'Autriche:

Dr. Neubauer.

Habberger.

Stibral.

Pour la Hongrie:

Pierre de Szalay.

G. de Hennyey

Pour la Bosnie-Herzégovine:

Dr. Kamler.

III.

Odmiennie od postanowień §. 1 artykułu 3, a względnie §§. 1 i 5 artykułu 5 traktatu, Indye brytańskie mają prawo:

a) podwyższyć opłatę za przewóz pośredni lądem do 1 franka;

b) pobierać od pakietów pocztowych, w ich urzędach pocztowych oddanych albo do tychże urzędów przeznaczonych, opłatę dodatkową, która nie może przenosić 1 franka i 25 centymów od pakietu;

c) stosować do pakietów pocztowych, oddanych na pocztę w Indyach brytańskich a przeznaczonych do jakiegoś innego z krajów w traktacie uczęstniczących, taryfę podzieloną na kilka stopni, odpowiadających pewnym jednostkom wagi, atoli z zastrzeżeniem, że ilość przeciętna opłat, przypadających na rzecz Indyi brytańskich, nie może przekraczać należytości normalnej w kwocie 1 franka 75 centymów.

W dowód czego podpisani pełnomocnicy spisali niniejszy protokół końcowy, który mieć będzie taką samą moc i wagę, jak gdyby postanowienia w nim zawarte znajdowały się w samymże traktacie, i podpisali się na jednym egzemplarzu, który zachowywany będzie w archiwach Rządu *Stanów Zjednoczonych Ameryki*, a którego odpis wydany będzie każdej ze Stron rokujących.

Waszyngton, dnia piętnostego czerwca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego siódmego.

Za Austryę:

Dr. Neubauer.

Habberger.

Stibral.

Za Węgry:

Piotr Szalay.

W. Hennyey.

Za Bośnię i Hercegowinę:

Dr. Kamler.

Pour l'Allemagne et les protectorats allemands:

Fritsch.

Neumann.

Za Niemcy i obszary pod opieką Niemiec zostające:

Fritsch.

Neumann.

Pour la République Majeure de l'Amérique centrale:

N. Bolet Peraza.

Za Rzeczpospolitą związkową Ameryki środkowej:

N. Bolet Peraza.

Pour la République Argentine:

M. Garcia Mérou.

Za Rzeczpospolitą argentyńską:

M. Garcia Mérou.

Pour la Belgique:

Lichtervelde.

Sterpin.

A. Lambin.

Za Belgię:

Lichtervelde.

Sterpin.

A. Lambin.

Pour le Brésil:

Za Brazylię:

Pour la Bulgarie:

Iv. Stoyanovitch.

Za Bułgaryę:

Iv. Stoyanovitch.

Pour le Chili:

R. L. Irarrázaval.

Za Chile:

R. L. Irarrázaval.

Pour la République de Colombie:

Za Rzeczpospolitą kolumbijską:

Pour le Danemark et les colonies danoises:

G. Svendsen.

Za Danię i osady duńskie:

G. Svendsen.

Pour la République Dominicaine:

Za Rzeczpospolitą dominikanską:

Pour l'Egypte:

Y. Saba.

Za Egipt:

Y. Saba.

Pour l'Espagne:

Adolfo Rozabal.

Carlos Florez.

Pour la France:

Ansault.

Pour les colonies françaises:

Ed. Dalmas.

Pour la Grèce:

Ed. Höhn.

Pour le Guatemala:

J. Novella.

Pour l'Inde britannique:

H. M. Kisch.

Pour l'Italie:

E. Chiaradia.

G. C. Vinci.

E. Delmati.

Pour la République de Libéria:

Chas. Hall Adams.

Pour le Luxembourg:

Pour Mr. Havelaar:

Van der Veen.

Pour le Monténégro:

Dr. Neubauer.

Habberger.

Stibral.

Za Hiszpanię:

Adolfo Rozabal.

Carlos Florez.

Za Francyę:

Ansault.

Za osady francuskie:

Ed. Dalmas.

Za Grecyę:

Ed. Höhn.

Za Guatemalę:

J. Novella.

Za Indye brytańskie:

H. M. Kisch.

Za Włochy:

E. Chiaradia.

G. C. Vinci.

E. Delmati.

Za Rzeczpospolitą liberyjską:

Chas. H. Adams.

Za Luksemburg:

Za pana Havelaar:

Van der Veen.

Za Czarnogórze:

Dr. Neubauer.

Habberger.

Stibral.

Pour la Norvège:

Thb. Heyerdahl.

Pour les Pays-Bas:

Pour Mr. Hávelaar:

Van der Veen.

Van der Veen.

Pour les colonies néerlandaises:

Johs. J. Perk.

Pour le Portugal et les colonies portugaises:

Santo-Thyrso.

Pour la Roumanie:

C. Chiru.

R. Preda.

Pour la Russie:

Sévastianof.

Pour la Serbie:

Pierre de Szalay.

G. de Hennyey.

Pour le Royaume de Siam:

Isaac Townsend Smith.

Pour la Suède:

F. H. Schlytern.

Pour la Suisse:

J. B. Pioda.

A. Stäger.

C. Delessert.

Za Norwegię:

Thb. Heyerdahl.

Za Holandyę:

Za pana Havelaar:

Van der Veen.

Van der Veen.

Za osady holenderskie:

Johs J. Perk.

Za Portugalię i osady portugalskie:

Santo Thyrso.

Za Rumunię:

C. Chiru.

R. Preda.

Za Rosyę:

Sevastianof.

Za Serbię:

Piotr Szalay.

W. Hennyey.

Za Królestwo syamskie:

Isaak Townsend Smith.

Za Szwecyę:

F. H. Schlytern

Za Szwajcaryę:

J. B. Pioda.

A. Stäger.

C. Delessert.

Pour la Régence de Tunis:

Thiébaut.

Pour la Turquie:

Moustapha.
A. Fahri.

Pour l'Uruguay:

Prudencio de Murguiondo.

Pour les Etats-Unis de Venezuela:

José Andrade.
Alejandro Ybarra.

Za Regencyę tunetańską:

Thiébaut.

Za Turcyę:

Mustapha.
A. Fahri.

Za Uruguay:

Prudencio de Murguiondo.

Za Stany Zjednoczone Venezueli:

José Andrade.
Alejandro Ybarra.

Umowa

z dnia 15. czerwca 1897,

tycząca się

zleceń pocztowych,

zawarta

pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską, Niemcami i obszarami pod opieką Niemiec zostającymi, Rzecząpospolitą związkową Ameryki środkowej, Belgią, Brazylią, Chile, Rzecząpospolitą dominikańską, Egiptem, Francyą, Włochami, Luksemburgiem, Norwegią, Holandyą i Indyami holenderskiemi, Portugalią i osadami portugalskiemi, Rumunią, Szwecyą, Szwajcaryą, Regencyą tunetańską i Turcyą.

(Pierwopis.)

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus dénommés, vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

L'échange des valeurs à recouvrer par la poste entre ceux des pays contractants dont les Administrations postales conviennent de se charger réciproquement de ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

1. — Sont admis à l'encaissement les quittances, factures, billets à ordre, traites, *coupons d'intérêts et de dividendes, titres amortis*, et généralement toutes les valeurs commerciales ou autres, payables sans frais, et dont le montant n'excède pas, par envoi, 1000 francs effectifs ou une somme équivalente dans la monnaie de chaque pays. Les Administrations des postes de deux pays correspondants peuvent, d'un commun accord, adopter un maximum plus élevé.

(Przekład.)

Podpisani pełnomocnicy krajów wyżej wymienionych zawarli na mocy artykułu 19 traktatu głównego za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacyi umowę następującą:

Artykuł 1.

Wymiana zleceń pocztowych pomiędzy tymi krajami kontraktującymi, których zarządy pocztowe przystaną nawzajem na zaprowadzenie u siebie tej gałęzi służby, podlega postanowieniom umowy niniejszej.

Artykuł 2.

1. Za zleceniem pocztowem można odbierać pieniądze na kwity, rachunki, przekazy à ordre, weksle, *kupony na odsetki i na dywidendy, wylosowane papiery wartościowe* i w ogóle na wszelkie papiery handlowe i innego rodzaju papiery wartościowe, o ile wypłata tychże nie jest połączona z żadnymi kosztami i o ile odpowiadająca ich wartości kwota pieniężna, przypadająca na jednę posyłkę, nie wynosi więcej jak 1000 franków lub równoważnik 1000 franków w walucie dotyczącego kraju. Zarządy pocztowe dwóch krajów, zostających ze sobą we wzajemnych stosunkach, mogą za wspólnem porozumieniem ustanowić także większą kwotę maksymalną.

Toutefois, les Administrations qui ne pourraient se charger de l'encaissement des coupons d'intérêts ou de dividendes et de titres amortis le notifieront aux autres Administrations intéressées par l'intermédiaire du Bureau international.

2. — Les Administrations des postes des pays contractants peuvent également se charger de faire protester les effets de commerce, *de faire exercer des poursuites juridiques au sujet de créances et de prendre,* d'un commun accord, les dispositions nécessaires au sujet de ce service.

Article 3.

Le montant de valeurs à recouvrer par la poste doit être exprimé en monnaie du pays chargé du recouvrement.

Article 4.

1. — L'envoi des valeurs à recouvrer est fait sous forme de *pli* recommandé adressé directement par le déposant au bureau de poste qui doit encaisser les fonds.

2. — Le même envoi peut contenir plusieurs valeurs recouvrables par un même bureau de poste sur des débiteurs différents, au profit d'une même personne. *Cependant, le même envoi ne peut contenir de valeurs recouvrables sur plus de cinq débiteurs différents.*

Article 5.

1. — La taxe d'un envoi fait en conformité de l'article 4 précédent ne doit pas dépasser celle d'une lettre recommandée du poids de cet envoi. Cette taxe appartient en entier à l'Administration des postes du pays d'origine.

2. — Un récépissé de l'envoi est remis gratuitement à l'intéressé au moment du dépôt.

Article 6.

Il n'est pas admis de payement partiel. Chaque valeur doit être payée intégralement et en une seule fois, sinon elle est tenue comme refusée.

Article 7.

1. — L'Administration chargée de l'encaissement prélève, sur le montant de chaque valeur encaissée, une rétribution de 10 centimes ou l'équivalent dans la monnaie du pays de destination.

Atoli zarządy, które nie mogłyby się podjąć pośredniczenia w realizowaniu kuponów na odsetki i dywidendy, tudzież w wypłacie wylosowanych papierów wartościowych, winne za pośrednictwem Biura międzynarodowego uwiadomić o tem inne interesowane zarządy.

2. Zarządy pocztowe krajów kontraktujących mogą się nadto podjąć protestowania papierów handlowych, tudzież *pośredniczenia w ściąganiu wierzytelności drogą sądową,* i wydać za wspólną zgodą potrzebne postanowienia, tyczące się tego postępowania.

Artykuł 3.

Kwota, która ma być odebrana przez pocztę na jakiś dokument stanowiący podstawę zlecenia, musi być wyrażona w walucie tego kraju, który zlecenie otrzymuje.

Artykuł 4.

1. Dokumenty, na które pieniądze odebrane być mają, przesyłać należy listem poleconym, wystosowanym bezpośrednio do tego urzędu pocztowego, który w odebraniu pieniędzy ma pośredniczyć.

2. Każda posyłka może zawierać kilka rozmaitych zleceń, tyczących się wierzytelności, które jeden i ten sam urząd pocztowy ściągnąć ma od rozmaitych dłużników na rzecz tego samego wierzyciela. *Atoli dokumenty jednej i tej samej posyłki odnosić się mogą najwięcej do pięciu rozmaitych dłużników.*

Artykuł 5.

1. Opłata od zlecenia pocztowego, przesyłanego w myśl artykułu 4go, wynosi tyle co od listu poleconego tej samej wagi. Opłatę tę zatrzymuje dla siebie zarząd pocztowy kraju pochodzenia w całości.

2. Przy oddaniu posyłki wydane będzie posyłającemu bezpłatnie poświadczenie odbioru.

Artykuł 6.

Spłaty częściowe nie są dozwolone. Kwota, na każdy dokument przypadająca, zapłacona być winna odrazu i w całości, a uchylanie się od tego byłoby uważane za odmówienie.

Artykuł 7.

1. Zarząd pocztowy, któremu polecono odbiór pieniędzy, potrąca od każdego dokumentu, do zrealizowania przysłanego, kwotę 10 centymów lub odpowiednią należytość w walucie kraju przeznaczenia.

2. — Le produit de cette rétribution ne donne lieu à aucun décompte entre les Administrations intéressées.

Article 8.

1. — La somme recouvrée, après déduction:

a) de la rétribution fixée à l'article 7,
b) de la taxe ordinaire des mandats de poste et,
c) s'il y a lieu, des droits fiscaux appliqués aux valeurs,

est convertie, par le bureau qui a fait le recouvrement, en un mandat de poste au profit du déposant. Ce mandat lui est envoyé sans frais.

2. — Les valeurs qui n'ont pu être recouvrées sont renvoyées au bureau de dépôt en franchise de port et sans être grevées d'un droit quelconque.

L'Administration chargée du recouvrement n'est tenue à aucune mesure conservatoire ou constatation de nature quelconque du non-payement.

Article 9.

1. — Les dispositions de l'Arrangement concernant l'échange des mandats de poste sont applicables, en tout ce qui n'est pas contraire au présent Arrangement, aux mandats de poste délivrés en vertu de l'article 8 précédent, pour la liquidation des valeurs recouvrées par la poste.

Toutefois, les mandats de recouvrement qui n'ont pas été payés aux bénéficiaires pour un motif quelconque, ne sont pas remboursés *et le montant en revient, après l'expiration du délai légal de prescription, à l'Administration du pays expéditeur des valeurs à recouvrer.*

2. — Ces mandats sont admis jusqu'au maximum fixé en vertu du premier paragraphe de l'article 2.

Article 10.

1. — Sauf le cas de force majeure, *la perte d'un pli recommandé contenant des valeurs à recouvrer donne lieu au profit du déposant à* une indemnité de 50 francs dans les conditions déterminées par la Convention principale et sans que la réserve contenue dans le Protocole final de cette Convention soit applicable aux envois de recouvrements.

2. — *Les cas où un pli contenant des valeurs non encaissées est perdu au retour tombent sous les dispositions du § 1 ci-dessus.*

2. Dochody z tej opłaty nie stanowią przedmiotu obrachunku między zarządami interesowanymi.

Artykuł 8.

1. Kwotę odebraną odsyła urząd pocztowy mandantowi po strąceniu

a) opłaty ustanowionej w artykule 7,
b) zwykłej opłaty od przekazu pocztowego i
c) opłat skarbowych, jeżeliby się należały od dokumentów, na które odebrano pieniądze

przekazem pocztowym wolnym od opłat.

2. Papiery, na które pieniędzy nie można było odebrać, odesłane będą urzędowi pocztowemu od którego pochodzą, bez opłaty portoryum i wszelkich innych należytości.

Zarząd pocztowy, otrzymujący polecenie odbioru pieniędzy, nie jest obowiązany do czynienia jakichkolwiek kroków, mających na celu zabezpieczenie praw wierzyciela lub stwierdzenie istoty rzeczy we względzie niezapłacenia.

Artykuł 9.

1. Do przekazów pocztowych, któremi w myśl powyższego artykułu 8go odsyłane będą odebrane kwoty, stosowane będą postanowienia umowy, tyczącej się wymiany przekazów pocztowych, o ile nie sprzeciwiają się niniejszej umowie.

Jeżeli jednak przekaz na kwotę za zleceniem pocztowem odebraną nie może być z jakiegokolwiek powodu odbiorcy wypłacony, kwoty tej zwracać nie wolno, *lecz przechodzi ona po upływie przepisanego ustawą okresu zadawnienia na własność zarządu tego kraju, w którym dokumenty, tyczące się zlecenia pocztowego, oddano na pocztę.*

2. Takie przekazy mogą opiewać na wszelkie kwoty, nie przekraczające sumy maksymalnej, ustanowionej w §. 1 artykułu 2.

Artykuł 10.

1. *Jeżeli posyłka polecona, zawierająca dokumenty załączone do zlecenia pocztowego, zginie,* a nie zachodzi przy tem przypadek siły większej, natenczas *odsyłający* ma prawo do wynagrodzenia w kwocie 50 franków, pod warunkami w traktacie głównym ustanowionymi, przyczem jednak zastrzeżenie, uczynione w protokole końcowym rzeczonego traktatu, nie może być stosowane do posyłek, zawierających zlecenia pocztowe.

2. *Jeżeli posyłka, zawierająca dokumenty niezrealizowane, zginie w czasie powrotu, to do przypadku tego stosują się postanowienia poprzedzającego §. 1.*

3. — En cas de perte de sommes encaissées, l'Administration au service de laquelle la perte est attribuable est tenue au remboursement intégral des sommes perdues.

Article 11.

Les Administrations ne sont tenues à aucune responsabilité du chef de retards dans la transmission, soit des plis recommandés contenant les valeurs à recouvrer, soit de ces valeurs elles-mêmes ou des mandats de payement.

Article 12.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue d'améliorer le service des recouvrements internationaux.

Article 13.

En outre, le présent Arrangement ne porte pas atteinte à la législation intérieure des pays contractants, dans tout ce qui n'est pas prévu par cet Arrangement.

Article 14.

1. — Il est entendu qu'à défaut de dispositions formelles du présent Arrangement, chaque Administration a la faculté d'appliquer les dispositions régissant la matière dans son service intérieur.

2. — Il est toutefois formellement interdit de percevoir, soit dans le pays d'origine, soit dans le pays de destination, une taxe ou rétribution quelconque autre que celles qui sont prévues par le présent Arrangement.

Article 15.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des recouvrements, d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par voie télégraphique, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 16.

1. — Les Administrations des postes des pays contractants admettent au service des recouvrement-

3. Gdyby pieniądze odebrane za zleceniem pocztowem zginęły, zarząd, w którego okręgu służbowym to się stało, obowiązany jest sumę, która zginęła, w całości zwrócić.

Artykuł 11.

Za spóźnienie w przesłaniu listów poleconych, zawierających zlecenia pocztowe, również w okazaniu dokumentów do wypłaty lub w ekspedycyi przekazów pocztowych, zapomocą których odsyła się odebrane pieniądze, zarządy pocztowe nie biorą na siebie żadnej odpowiedzialności.

Artykuł 12

Postanowienia umowy niniejszej nie naruszają w niczem prawa, jakie przysługuje Stronom kontraktującym co do zachowywania w mocy obowiązującej umów osobnych już istniejących lub co do zawierania nowych, niemniej też co do utrzymywania i nadal ściślejszych związków, mających na celu udoskonalenie tej gałęzi powszechnej służby pocztowej, której przedmiotem są zlecenia pocztowe, lub zawierania nowych takich związków.

Artykuł 13.

Umowa niniejsza nie narusza również prawodawstwa wewnętrznego krajów rokujących w niczem, co nie jest w niej przewidziane.

Artykuł 14.

1. Rozumie się samo przez się, że każdy zarząd będzie miał prawo stosowania przepisów swego wewnętrznego obrotu we wszystkich tych przypadkach, co do których umowa niniejsza wyraźnie czego innego nie stanowi.

2. Atoli ani w kraju pochodzenia ani w kraju przeznaczenia nie wolno pobierać żadnych innych opłat i należytości prócz tych, które w umowie niniejszej są postanowione.

Artykuł 15.

W nadzwyczajnych okolicznościach, któreby zarządzenie takie mogły usprawiedliwić, każdy zarząd ma prawo na jakiś czas zawiesić całkiem lub częściowo wymianę zleceń pocztowych, jednak w takim razie musi on interesowany zarząd, a względnie interesowane zarządy uwiadomić o tem zarządzeniu niezwłocznie, a w razie potrzeby nawet telegraficznie.

Artykuł 16.

1. Zarządy pocztowe krajów rokujących upoważnią do załatwiania zleceń pocztowych wszystkie

tous les bureaux chargés du service des mandats de poste internationaux.

2. — Elles règlent, d'un commun accord, le mode du dépôt et de l'envoi des valeurs à recouvrer, ainsi que toutes les autres mesures de détail ou d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 17.

Les États de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 18.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues par la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des recouvrements.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir:

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles *dispositions* ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, *17 et 19* du présent Arrangement,

2° les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de l'article *16*;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu à l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme prévue par la Convention principale.

urzędy pocztowe, uprawnione do ekspedyowania przekazów pocztowych międzynarodowych.

2. Za wspólną zgodą określą sposób odbierania i przesyłania zleceń pocztowych, jakoteż wydadzą wszelkie inne zarządzenia, mające na celu zabezpieczenie wykonania umowy niniejszej.

Artykuł 17.

Te kraje związkowe, które nie przystąpiły do umowy niniejszej, będą mogły do niej przystąpić na własne żądanie, przyczem zachowywać winne formę, którą traktat główny przepisuje co do przystąpienia do Związku pocztowego powszechnego.

Artykuł 18.

1. W czasie pomiędzy jednym a drugim ze zjazdów, przewidzianych w traktacie głównym, każdy zarząd pocztowy krajów rokujących ma prawo wystosowania do innych zarządów interesowanych za pośrednictwem Biura międzynarodowego wniosków, tyczących się zleceń pocztowych.

Aby wniosek mógł przyjść pod obrady, musi mieć poparcie najmniej dwóch zarządów, nie licząc tego, od którego wniosek pochodzi. Jeżeli Biuru międzynarodowemu jednocześnie z wnioskiem nie zostanie przedłożona potrzebna ilość deklaracyi poparcia, wniosek zgoła uwzględniony być nie może.

2. Każdy wniosek podlega postępowaniu przewidzianemu w §. 2 artykułu 26go traktatu głównego.

3. Wnioski nabędą mocy obowiązującej, gdy zostaną przyjęte:

1° jednogłośnie, jeżeli chodzi o przyjęcie nowych *postanowień* lub o zmianę postanowień niniejszego artykułu, tudzież artykułów 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, *17 i 19* umowy niniejszej;

2° dwiema trzeciemi częściami głosów, jeżeli chodzi o zmianę artykułu *16*;

3° prostą większością głosów, jeżeli chodzi o interpretacyę postanowień umowy niniejszej, wyjąwszy przypadek różnicy zdań, przewidziany w artykule 23 traktatu głównego.

4. Przyjęte uchwały nabywają mocy prawa w dwóch pierwszych przypadkach przez deklaracyę dyplomatyczną, a w trzecim przypadku przez uwiadomienie drogą administracyjną z zachowaniem formy przepisanej w traktacie głównym.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que *trois* mois, au moins, après sa notification.

Article 19.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le *1er janvier 1899*.

2. — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé à chaque pays de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse. Pendant cette dernière année, l'Arrangement continuera d'avoir son exécution pleine et entière, sans préjudice de la liquidation et du solde des comptes après l'expiration dudit terme.

3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers Gouvernements ou Administrations des parties contractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article 12.

4. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à *Washington*.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus dénommés ont signé le présent Arrangement à *Washington, le quinze juin mil huit cent quatre-vingt-dix-sept*.

Pour l'Autriche:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Pour la Hongrie:

Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Pour l'Allemagne et les protectorats allemands:

Fritsch.
Neumann.

Pour la République Majeure de l'Amérique centrale:

N. Bolet Peraza.

5. Przyjęte zmiany i nowe uchwały nie mogą wejść w wykonanie przed upływem najmniej *trzech* miesięcy od ich ogłoszenia.

Artykuł 19.

1. Umowa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej od dnia *1. stycznia 1899*.

2. Będzie ona obowiązywała tak długo, jak traktat główny, lecz każdemu krajowi służy prawo odstąpienia od niej, jeżeli Rząd owego kraju rokiem pierwej uwiadomi o tym swoim zamiarze Rząd Federacyi szwajcarskiej. Także w ciągu tego ostatniego roku obowiązywać będą postanowienia umowy dotyczący kraj w zupełności, a zobowiązanie do zlikwidowania i spłaty rachunków nie ustaje nawet po upływie tego terminu.

3. Od dnia wejścia w wykonanie umowy niniejszej, wszelkie umowy poprzednie, pomiędzy Rządami rozmaitych krajów umawiających się lub ich zarządami zawarte, tracą moc obowiązującą, o ileby sprzeciwiały się przepisom umowy niniejszej, atoli bez naruszenia praw, zastrzeżonych powyżej w artykule 12.

4. Umowa niniejsza ratyfikowana być ma jak najrychlej. Dokumenty ratyfikacyjne wymienione będą w *Waszyngtonie*.

W dowód czego pełnomocnicy krajów powyższych podpisali umowę niniejszą w *Waszyngtonie, dnia piętnastego czerwca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego siódmego*.

Za Austryę:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Za Węgry:

Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Za Niemcy i obszary pod opieką Niemiec zostające

Fritsch.
Neumann.

Za Rzeczpospolitą związkową Ameryki środkowej:

N. Bolet Peraza.

Pour la Belgique:
Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Pour le Brésil:

Pour le Chili:
R. L. Irarrázaval.

Pour la République Dominicaine:

Pour l'Egypte:
Y. Saba.

Pour la France:
Ansault.

Pour l'Italie:
E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Pour le Luxembourg:
Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.

Pour la Norvège:
Thb. Heyerdahl.

Pour les Pays-Bas:
Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Pour les colonies néerlandaises:
Johs. J. Perk.

Pour le Portugal et les colonies portugaises:
Santo-Thyrso.

Pour la Roumanie:
C. Chiru.
R. Preda.

Pour la Suède:
F. H. Schlytern.

Za Belgię:
Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Za Brazylię:

Za Chile:
R. L. Irarrázaval.

Za Rzeczpospolitą dominikańską:

Za Egipt:
Y. Saba.

Za Francyę:
Ansault.

Za Włochy:
E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Za Luksemburg:
Za pana Havelaar:
Van der Veen.

Za Norwegię:
Thb. Heyerdahl.

Za Holandyę:
Za pana Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Za osady holenderskie:
Johs. J. Perk.

Za Portugalię i osady portugalskie:
Santo-Thyrso.

Za Rumunię:
C. Chiru.
R. Preda.

Za Szwecyę:
F. H. Schlytern.

Pour la Suisse:

J. B. Poida.
A. Stäger.
C. Delessert.

Pour la Régence de Tunis:

Thiébaut.

Pour la Turquie:

Moustapha.
A. Fahri.

Za Szwajcaryę:

J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Za Regencyę tunetańską:

Thiébaut.

Za Turcyę:

Mustapha.
A. Fahri.

Umowa,

tycząca się

pośrednictwa poczty w przyjmowaniu przedpłaty na gazety i czasopisma,

zawarta

pomiędzy Monarchią austryacko-węgierską, Niemcami i obszarami pod opieką Niemiec zostającymi, Rzecząpospolitą związkową Ameryki środkowej, Belgią, Brazylią, Bułgaryą, Chile, Rzecząpospolitą kolumbijską, Danią, Rzecząpospolitą dominikańską, Egiptem, Grecyą, Włochami, Luksemburgiem, Norwegią, Holandyą, Persyą, Portugalią i osadami portugalskiemi, Rumunią, Serbią, Szwecyą, Szwajcaryą, Turcyą i Urugwayem.

(Pierwopis.)

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés,

Vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

Le service postal des abonnements aux journaux et publications périodiques entre ceux des pays contractants dont les Administrations postales s'entendent pour établir réciproquement ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

Les bureaux de poste de chaque pays reçoivent les souscriptions du public aux journaux et ouvrages périodiques publiés dans les divers pays contractants.

(Przekład.)

Podpisani pełnomocnicy krajów powyżej wyszczególnionych zawarli na zasadzie artykułu 19go traktatu głównego za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacyi umowę następującą:

Artykuł 1.

Postanowienia umowy niniejszej urządzają służbę pocztową co do przyjmowania przedpłaty na gazety i czasopisma pomiędzy tymi z krajów kontraktujących, których zarządzy pocztowe zgodzą się na zaprowadzenie tej gałęzi służby w swoim wzajemnym obrocie.

Artykuł 2.

Urzędy pocztowe każdego kraju przyjmują zamówienia publiczności na gazety i czasopisma, w rozmaitych krajach kontraktujących wychodzące.

Ce service s'étend également à des publications de tous autres pays, que certaines Administrations seraient en mesure de fournir, sous réserve de l'application des dispositions de l'article 16 de la Convention principale.

Article 3.

1. — Le prix de l'abonnement est exigible au moment de la souscription et pour toute la période d'abonnement.

Les modifications de prix ne sont applicables qu'aux nouveaux abonnements. Elles n'ont pas d'effet rétroactif.

2. — Les abonnements ne peuvent être demandés que pour les périodes fixées aux listes officielles.

Article 4.

Les Administrations des postes, en se chargeant des abonnements à titre d'intermédiaires, n'assument aucune responsabilité quant aux charges et obligations qui incombent aux éditeurs.

Elles ne sont tenues à aucun remboursement en cas de cessation ou d'interruption d'une publication en cours d'abonnement.

Article 5.

Le service international des abonnements s'effectue par l'entremise de bureaux d'échange à désigner respectivement par chaque Administration.

Article 6.

1. — Chaque Administration fixe les prix auxquels elle fournit aux autres Administrations ses publications nationales et, s'il y a lieu, les publications de toute autre origine.

Toutefois, ces prix ne peuvent, dans aucun cas, être supérieurs à ceux qui sont imposés aux abonnés à l'intérieur, sauf addition, pour ce qui concerne les relations entre des pays non limitrophes, des droits de transit dus aux Offices intermédiaires *(article 4 de la Convention principale)*.

2. — Les droits de transit sont établis d'avance à forfait, en prenant pour base le degré de périodicité combiné avec le poids moyen des journaux.

Article 7.

1. — L'Administration des postes du pays destinataire fixe le prix à payer par l'abonné en ajoutant, au prix de revient établi en vertu de

Służba gazetowa międzynarodowa rozciąga się także na publikacye wszystkich innych krajów, o ile takowe przez pewne zarządy mogłyby być dostarczane, atoli z zastrzeżeniem stosowania postanowień artykułu 16 traktatu głównego.

Artykuł 3.

1. Przedpłatę pobiera się przy zamówieniu i za cały okres zamówienia.

Zmiany cen przedpłaty stosowane być mogą tylko do nowych zamówień. Mocy wstecznej te zmiany nie mają.

2. Zamawiać można tylko na okresy w listach urzędowych podane.

Artykuł 4.

Zarządy pocztowe, pośredniczące w przyjmowaniu przedpłaty na gazety, nie biorą na siebie żadnej odpowiedzialności za obowiązania i powinności, które na wydawcach ciężą.

Nie są obowiązane do zwrotu kosztów, gdyby czasopismo w okresie, na który zostało zamówione, przestało wychodzić lub zostało zawieszone.

Artykuł 5.

W obrocie gazetowym międzynarodowym pośredniczą pocztowe biura wymiany, które każdy zarząd do tego przeznaczy.

Artykuł 6.

1. Każdy zarząd ustanawia ceny, po jakich innym zarządom dostarcza swoich czasopism krajowych, a według okoliczności także publikacyi innego pochodzenia.

Ceny te jednak nie mogą być w żadnym razie wyższe od tych, które w dotyczącym kraju od przedpłacicieli pobierane bywają, a tylko w obrocie między krajami ze sobą nie graniczącymi wolno pobierać dodatek z tytułu opłat, jakie zarządom pośredniczącym należą się za przewóz przechodni *(artykuł 4 traktatu głównego)*.

2. Należytość za przewóz przechodni ustanawia się z góry według sum średnich, biorąc za podstawę ilość numerów wychodzących w okresie zamówienia i wagę średnią gazet.

Artykuł 7.

1. Zarząd pocztowy kraju przeznaczenia ustanawia cenę, jaką przedpłaciciel ma zapłacić, w ten sposób, że do ceny nabycia, na zasadzie poprzedza-

l'article 6 précédent, telle taxe, droit de commission ou de factage qu'elle juge utile d'adopter, mais sans que ces redevances puissent dépasser celles qui sont perçues pour ses abonnements à l'intérieur. Elle y ajoute, le cas échéant, le droit de timbre fixé par la législation de son pays.

2. — Lorsque deux pays en relation n'ont pas le même système monétaire, le prix de revient est converti par l'Office du pays de destination en monnaie de ce pays. Si les Administrations ont adhéré à l'Arrangement concernant les mandats, la conversion se fait d'après le taux applicable aux mandats de poste, à moins qu'elles ne conviennent d'un taux moyen de conversion.

Article 8.

Les taxes ou droits établis en vertu des articles 6 et 7 précédents ne donnent lieu à aucun décompte spécial entre les Offices correspondants.

Article 9.

Les Administrations postales sont tenues de donner suite, sans frais pour les abonnés, à toute réclamation fondée concernant des retards ou des irrégularités quelconques dans le service des abonnements.

Article 10.

1. — Les comptes des abonnements fournis et demandés sont dressés trimestriellement. Après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement, ces comptes sont soldés en monnaie métallique du pays créancier.

2. — A cet effet, *et* sauf entente contraire entre les Offices intéressés, la différence est liquidée, le plus tôt possible, par mandat de poste.

Lorsque deux pays en relation n'ont pas le même système monétaire, la créance la plus faible est, *sauf autre arrangement,* convertie en la monnaie de la créance la plus forte, conformément à l'article 6 de l'Arrangement concernant les mandats.

3. — Les mandats de poste émis à cette fin ne sont soumis à aucun droit et ils peuvent excéder le maximum déterminé par cet Arrangement.

4. — Les soldes en retard portent intérêt à 5% l'an, au profit de l'Administration créditrice.

jącego artykułu 6 oznaczonej, dolicza taką taksę, a względnie należytość komisyjną lub należytość za doręczenie, jaką uzna za stosowną, trzymając się przy tem zasady, że należytości te nie mogą przewyższać opłat, pobieranych za przedpłatę gazet krajowych. Według okoliczności dolicza się także opłatę stęplową, o ile takowa ustawami dotyczącego kraju jest przepisana.

2. Jeżeli dwa kraje zostające ze sobą w stosunkach, nie mają tej samej waluty, zarząd kraju przeznaczenia przelicza cenę nabycia na walutę swego kraju. Jeżeli dotyczące zarządy przystąpiły do umowy, tyczącej się przekazów pocztowych, to za podstawę przeliczania przyjąć należy ten sam stosunek, jaki ustanowiony został dla przekazów pocztowych, chyba, że te zarządy zgodziłyby się na przyjęcie w tym celu jakiegoś stosunku średniego.

Artykuł 8.

Co do taks i należytości, ustanowionych na zasadzie poprzedzających artykułów 6 i 7, nie odbywa się pomiędzy interesowanymi zarządami żaden osobny obrachunek.

Artykuł 9.

Zarządy pocztowe obowiązane są uwzględniać wszelkie uzasadnione reklamacye, tyczące się spóźnienia lub jakich innych nieprawidłowości w służbie abonamentowej, i to w ten sposób, aby dla przedpłacicieli nie wynikały stąd żadne wydatki.

Artykuł 10.

1. Rachunki, tyczące się gazet zamówionych i dostarczonych, zestawiane będą ćwierćrocznie. Po wzajemnem sprawdzeniu i ostatecznem zamknięciu rachunki te zaspakajane będą w monecie metalowej tego kraju, któremu się zapłata należy.

2. W tym celu kwota należna wypłacona być ma jak najrychlej przekazem pocztowym, chyba że zarządy interesowane zgodziłyby się na jakiś inny sposób postępowania.

Jeżeli dwa kraje, będące ze sobą w stosunkach, nie mają tej samej waluty, natenczas stosownie do artykułu 6 umowy, tyczącej się przekazów pocztowych, należytość mniejszą zamienia się na walutę należytości większej, *chyba że przyszłoby do skutku jakieś inne porozumienie w tym względzie.*

3. Przekazy pocztowe do tego celu używane nie podlegają żadnej opłacie i mogą przekraczać sumę maksymalną, ustanowioną w odnośnej umowie.

4. Sumy zalegające niosą pięć od sta rocznie na rzecz zarządu, któremu się zapłata należy.

Article 11.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir ou de conclure des arrangements spéciaux en vue d'améliorer, de faciliter ou de simplifier le service des abonnements internationaux.

Article 12.

Les pays de l'Union qui n'ont pas pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 13.

Les Administrations des postes des pays contractants arrêtent la forme des comptes désignés à l'article *10* précédent, fixent les époques auxquelles ils doivent être dressés et règlent toutes les autres mesures d'ordre et de détail nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 14.

Il est entendu qu'à défaut de dispositions formelles du présent Arrangement, chaque Administration a la faculté d'appliquer les dispositions régissant la matière dans son service intérieur.

Article 15.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues par la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des abonnements aux journaux.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par au moins deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. — Toute proposition est soumise au procédé déterminé par le § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. — Pour devenir exécutoires, les propositions doivent réunir, savoir :

1° l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles *dispositions* ou de

Artykuł 11.

Postanowienia umowy niniejszej nie ścieśniają przysługującego stronom kontraktującym prawa co do utrzymania w mocy obowiązującej osobnych umów w celu ulepszenia, ułatwienia lub uproszczenia służby gazetowej międzynarodowej, niemniej co do zawierania nowych takich umów.

Artykuł 12.

Kraje związkowe, które nie uczestniczą w umowie niniejszej, mogą przystąpić do niej, jeżeli tego zażądają, w którym to razie postąpić sobie winny według artykułu 24 traktatu głównego, tyczącego się przystępowania do Związku pocztowego powszechnego.

Artykuł 13.

Zarządy pocztowe krajów kontraktujących ustanawiają formę obrachunków w poprzedzającym artykule *10* wzmiankowanych, wyznaczają terminy, w których rachunki te mają być zestawiane i przepisują wszelkie inne środki, zapewniające wykonanie umowy niniejszej.

Artykuł 14.

Rozumie się samo przez się, że w kwestyach, co do których umowa niniejsza nie zawiera wyraźnych postanowień, każdy zarząd ma prawo stosować przepisy, obowiązujące w jego obrocie wewnętrznym.

Artykuł 15.

1. W czasie pomiędzy jednym a drugim ze zjazdów, przewidzianych w traktacie głównym, każdy zarząd pocztowy krajów rokujących ma prawo przedkładać innym zarządom interesowanym za pośrednictwem Biura międzynarodowego wnioski, tyczące się służby abonamentowej.

Aby wniosek mógł przyjść pod obrady, musi mieć poparcie najmniej dwóch zarządów, nie licząc tego, który wniosek czyni. Jeżeli Biuru międzynarodowemu jednocześnie z wnioskiem nie zostanie przedłożona potrzebna ilość deklaracyi poparcia, wniosek zgoła uwzględniony być nie może.

2. Każdy wniosek podlega postępowaniu, przewidzianemu w §. 2 artykułu 26 traktatu głównego.

3. Wnioski nabędą mocy obowiązującej, gdy zostaną przyjęte:

1° jednogłośnie, jeżeli chodzi o przyjęcie nowych *postanowień* lub o zmianę postanowień

la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, *14*, *16* et 17 du présent Arrangement;

2° le deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification de l'article *13*;

3° la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement, sauf le cas de litige prévu par l'article 23 de la Convention principale.

4. — Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative selon la forme indiquée à l'article 26 de la Convention principale.

5. — Toute modification ou résolution adoptée n'est exécutoire que *trois* mois, au moins, après sa notification.

Article 16.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le *1er janvier 1899*.

2. — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé, à chaque pays, de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. — Le cas échéant, les abonnements courants devront être servis dans les conditions prévues par le présent Arrangement, jusqu'à l'expiration du terme pour lequel ils ont été demandés.

Article 17.

1. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions sur la matière convenues antérieurement entre les Gouvernements ou Administrations des parties contractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes de cet Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article *11*.

2. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à *Washington*.

3. — En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à *Washington, le quinze juin mil huit cent quatre-vingt-dix-sept*.

Pour l'Autriche:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

niniejszego artykułu, tudzież artykułów 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, *14*, *16* i 17 umowy niniejszej;

2° dwiema trzeciemi częściami głosów, jeżeli chodzi o zmianę artykułu *13*;

3° prostą większością głosów, jeżeli chodzi o interpretacyę postanowień umowy niniejszej, wyjąwszy wypadek różnicy zdań, przewidziany w artykule 23 traktatu głównego.

4. Przyjęte uchwały nabywają mocy prawa w dwóch pierwszych przypadkach przez deklaracyę dyplomatyczną, a w trzecim przypadku przez uwiadomienie drogą administracyjną z zachowaniem formy, przepisanej w artykule 26 traktatu głównego.

5. Przyjęte zmiany i nowe uchwały nie mogą wejść w wykonanie przed upływem najmniej *trzech* miesięcy od ich ogłoszenia.

Artykuł 16.

1. Umowa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia *1. stycznia 1899*.

2. Obowiązywać będzie tak długo jak traktat główny, jednak każdemu krajowi zastrzega się prawo odstąpienia od niej, o ile Rząd jego na rok przedtem uwiadomi o tem Rząd Federacyi szwajcarskiej.

3. W przypadku takim obowiązki, z przyjęcia przedpłaty bieżącej wynikające, muszą być spełniane pod warunkami, w umowie niniejszej przewidzianymi, aż do upływu okresu, na który zamówienia były poczynione.

Artykuł 17.

Od dnia, w którym umowa niniejsza wejdzie w wykonanie, wszelkie postanowienia dawniejszych umów w tym samym przedmiocie między Rządami lub zarządami Stron kontraktujących zawartych utracą moc swoją o tyle, o ile nie zgadzają się z postanowieniami umowy niniejszej, atoli bez naruszenia praw w artykule *11* zastrzeżonych.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana jak można najrychlej, a dokumenty ratyfikacyjne wymienione będą w *Waszyngtonie*.

W dowód czego pełnomocnicy krajów powyżej wyszczególnionych podpisali umowę niniejszą w *Waszyngtonie, dnia piętnastego czerwca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego siódmego*.

Za Austryę:

Dr. Neubauer.
Habberger.
Stibral.

Pour la Hongrie:
Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Pour l'Allemagne et les protectorats allemands:
Fritsch.
Neumann.

Pour la République Majeure de l'Amérique centrale:
N. Bolet Peraza.

Pour la Belgique:
Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Pour le Brésil:

Pour la Bulgarie:
Iv. Stoyanovitch.

Pour le Chili:
R. L. Irarrázaval.

Pour la République de Colombie:

Pour le Danemark:
C. Svendsen.

Pour la République Dominicaine:

Pour l'Egyte:
Y. Saba.

Pour la Grèce:
Ed. Höhn.

Pour l'Italie:
E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Pour le Luxembourg:
Pour Mr. Havelaar:
Van der Veen.

Za Węgry:
Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Za Niemcy i obszary pod opieką Niemiec zostające:
Fritsch.
Neumann.

Za Rzeczpospolitą związkową środkowej Ameryki:
N. Bolet Peraza.

Za Belgię:
Lichtervelde.
Sterpin.
A. Lambin.

Za Brazylię:

Za Bułgaryę:
Iv. Stoyanovitch.

Za Chile:
R. L. Irarrázaval.

Za Rzeczpospolitą kolumbijską:

Za Danię:
C. Svendsen.

Za Rzeczpospolitą dominikańską:

Za Egipt:
Y. Saba.

Za Grecyę:
Ed. Höhn.

Za Włochy:
E. Chiaradia.
G. C. Vinci.
E. Delmati.

Za Luksemburg:
Za pana Havelaar:
Van der Veen.

Pour la Norvège:
Thb. Heyerdahl.

Pour les Pays-Bas:
Pour Mr. Havelaar.
Van der Veen.
Van der Veen.

Pour la Perse:

Pour le Portugal et les colonies portugaises:
Santo-Thyrso.

Pour la Roumanie:
C. Chiru.
R. Preda.

Pour la Serbie:
Pierre de Szalay.
G. de Hennyey.

Pour la Suède:
F. H. Schlytern.

Pour la Suisse:
J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Pour la Turquie:
Moustapha.
A. Fahri.

Pour l'Uruguay:
Prudencio de Murguiondo.

Za Norwegię:
Th. Heyerdahl.

Za Holandyę:
Za pana Havelaar:
Van der Veen.
Van der Veen.

Za Persyę:

Za Portugalię i osady portugalskie:
Santo-Thyrso.

Za Rumunię:
C. Chiru.
R. Preda.

Za Serbię:
Piotr Szalay.
W. Hennyey.

Za Szwecyę:
F. H. Schlytern.

Za Szwajcaryę:
J. B. Pioda.
A. Stäger.
C. Delessert.

Za Turcyę:
Mustapha.
A. Fahri.

Za Urugwaj:
Prudencio de Murguiondo.

Nos visis et perpensis conventionum harum articulis, illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere profitemur, Verbo Nostro spondentes, Nos ea omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur Gödöllö, die decimo mensis Maii anno Domini millesimo nongentesimo primo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Goluchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a **Michalovich** m. p.

Caes. et Reg. Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Powyższe Traktaty i Umowy Związku pocztowego powszechnego, zawarte w Waszyngtonie dnia 15. czerwca 1897, a mianowicie:

Traktat pocztowy powszechny, Umowę, tyczącą się wymiany listów i pudełek deklarowanych co do wartości, Umowę, tyczącą się wymiany przekazów pocztowych, Traktat, tyczący się wymiany pakietów pocztowych, Umowę, tyczącą się wymiany zleceń pocztowych i Umowę, tyczącą się pośrednictwa poczty w przyjmowaniu przedpłaty na gazety i czasopisma, ogłasza się niniejszem wraz z odnośnymi protokołami końcowymi, przyczem w szczególności nadmienia się, że

Traktat pocztowy powszechny wraz z należącym do niego protokołem końcowym został przez obie Izby Rady państwa zatwierdzony.

Wiedeń, dnia 26. sierpnia 1901.

Koerber r. w. **Call** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 7. września 1901.

Treść: № (138—141.) 138. Obwieszczenie, którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872. — 139. Obwieszczenie o ustanowieniu starostwa w miejscowości Schlanders w Tyrolu. — 140. Obwieszczenie o ustanowieniu starostwa we Frydku na Śląsku. — 141. Obwieszczenie o zmianie, jaka zaszła w spisie okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszonym rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1897.

138.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 3. sierpnia 1901,

którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą zaprowadzony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, wydany przez c. k. Komisyę główną miar i wag.

Postanowienia niniejszego Dodatku wchodzą w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Call r. w.

Dodatek czterdziesty pierwszy do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §. 22.

Tyczy się średnicy otworu korekcyjnego w ciężarkach handlowych na 50 kilogramów, sporządzonych z lanego żelaza.

W ciężarkach handlowych na 50 kilogramów, sporządzonych z lanego żelaza, które na zasadzie trzeciego dodatku do Porządku sprawdzania miar i wag (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 8. sierpnia 1876, Dz. u. p. Nr. 107), pozwolono przyjmować do sprawdzania i cechowania, musi średnica otworu korekcyjnego wynosić najmniej 12, a najwięcej 17 milimetrów.

Do §. 27.

Tyczy się wag drążkowych równoramiennych.

Postanowienia §. 27go Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 zostają zmienione, a względnie uzupełnione w następujący sposób:

Ażeby waga drążkowa równoramienna mogła być przyjęta do sprawdzenia, powinna nie tylko czynić zadość wymaganiom, ustanowionym w §. 25 Porządku sprawdzania miar i wag, lecz nadto odpowiadać jeszcze następującym szczególnym warunkom:

a) Ramiona belki nie powinny różnić się kształtem tak dalece, aby różnica ta była na oko widoczna, sama zaś belka musi być sporządzona starannie z wytrzymałego materyału (np. stali, żelaza, mosiądzu, pakfongu itd.) i posiadać odporność, odpowiadającą największemu obciążeniu, do którego waga jest przeznaczona;

b) skazówka, która nie może być krótszą jak połowa długości całego drążka, powinna być prosta i połączona z drążkiem stale i niezmiennie.

Jej linia środkowa powinna być prostopadła do prostej, łączącej oba noże skrajne, a przedłużona powinna przechodzić przez ostrą krawędź noża środkowego.

Zresztą skazówka może być zwrócona w górę albo na dół;

c) po zdjęciu talerzyków musi belka sama mieć równowagę stałą, to jest taką, aby linia łącząca noże skrajne miała kierunek poziomy, a tem samem skazówka kierunek pionowy;

d) belka powinna być nadto ile możności równoramienna; w tej mierze dozwolone są tylko takie zboczenia, które dokładności wagi nie szkodzą bardziej, jak to w §. 31 jest dozwolone;

e) ostre krawędzie obu połowek środkowego noża (osi obrotu belki) powinny leżeć na tej samej linii prostej, która jest prostopadłą do płaszczyzny, poprowadzonej przez oś długości belki i linią środkową skazówki, i leży nieco wyżej jak linia, łącząca noże skrajne, nigdy jednak poniżej tejże;

f) noże skrajne (osie zawieszenia talerzyków) muszą być równoległe do noża środkowego, a zawieszadła talerzyków powinny się na nich zupełnie swobodnie poruszać, nie doznając tarcia z boku i nie zaczepiając się.

U wag, przeznaczonych do użycia w handlu codziennym, noże skrajne mogą mieć kształt pierścieni, zrobionych z tej samej sztuki, co i belka, a sporządzonych w ten sposób, aby ich brzeg wewnętrzny tworzył na zewnątrz zwróconą i zaostrzoną krawędź, leżącą na płaszczyźnie, równoległej do noża środkowego;

g) gdy waga wolno się kołysze, łożyska noża środkowego (dziury w nożycach, panewki) muszą leżeć w tej samej płaszczyźnie poziomej (w jednakowej wysokości).

Wagi, u których łożyska noża środkowego nie są umieszczone w nożycach wolno wiszących, lecz na podporze pionowej, powinny być tak urządzone, aby położenie pionowe skazówki, oznaczające równowagę, można było dokładnie rozpoznać;

h) wagi kramarskie, które do publicznego użycia są dopuszczone tylko z tem ograniczeniem, że jednostronne ich obciążenie nie może przekraczać dwóch kilogramów, i któremi posługiwać się można jedynie przy odważaniu przedmiotów drobnego handlu targowego, muszą być przez fabrykanta oznaczone jako takie zapomocą liter H. W., wybitych na dwóch listewkach blaszanych, przynitowanych do obu ramion drążka. Miejsca, w których osadzone są nity, powinny nadawać się do wybicia cechy.

Co się tyczy talerzyków wag drążkowych równoramiennych, które sprawdzane będą urzędowo tylko na życzenie stron, tak samo zawieszadeł, łańcuszków, sznurków i obłąków, do zawieszania tych talerzyków służących, to takowe muszą być jednakowo ciężkie i nie wolno do wyrównania ich ciężaru używać żadnych luźnych przydatków (drutów, kawałków ołowiu lub mosiądzu itd.).

Talerzyków, jakoteż połączonych z nimi zawieszadeł, łańcuszków, sznurków i obłąków, nie trzeba przynosić razem z drążkiem do urzędu, chyba tylko w takim razie, gdyby te części wagi były potrzebne do urzędowego sprawdzenia drążka.

Postanowienia dodatkowe do §. 27, tyczącego się umieszczania znaków na wagach kramarskich, ogłoszone rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 18. lipca 1874, Dz. u. p. Nr. 110, zostają w skutek zmiany, jakiej stosownie do niniejszego rozporządzenia uległ rzeczony §. 27, a względnie w skutek uzupełnienia tegoż paragrafu, uchylone.

Natomiast obowiązują i nadal bez zmiany postanowienia dodatku do §§. 27 i 30 Porządku sprawdzania miar i wag, tyczącego się materyału na talerzyki równoramiennych wag drążkowych i wag z talerzykami u góry albo stołowych, a ogłoszonego obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 11. marca 1900, Dz. u. p. Nr. 58.

Do §. 29.

Dotyczy nowej konstrukcyi stałych i przenośnych wag pomostowych systemu Fairbanksa, przyjętych do sprawdzania i cechowania na zasadzie obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 12. kwietnia 1886, Dz. u. p. Nr. 61, tudzież na zasadzie 21. dodatku do Porządku sprawdzania miar i wag (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 5. września 1892, Dz. u. p. Nr. 173).

Nowa konstrukcya tych wag objaśniona jest na umieszczonych w tekście figurach (1—3).

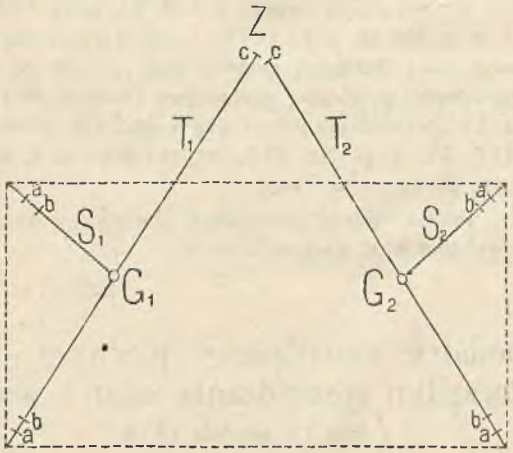

Fig. 1.

System dźwigni (fig. 1) składa się z dwóch długich dźwigni (T_1 i T_2) i z dwóch krótkich dźwigni (S_1 i S_2), które obracają się około ostrzy *aaaa*. Pomost spoczywa na czterech ostrzach *bbbb*. Ostrza skrajne krótszych dźwigni (S_1 i S_2) połączone są zapomocą zawiasów (u G_1 i G_2) z ostrzami, umieszczonemi na dźwigniach dłuższych.

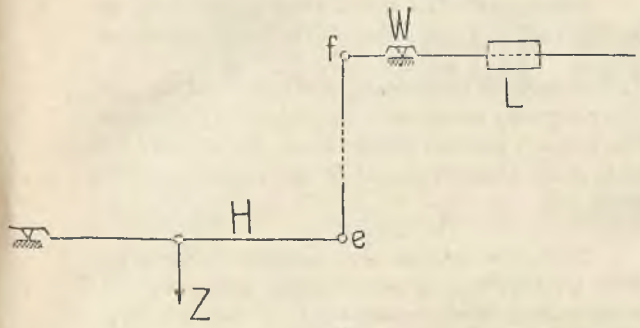

Fig. 2.

Ostrza *cc* długich dźwigni zachodzą w zawiaskę *Z*, łącząc się w ten sposób albo z jednoramienną dźwignią *H* (fig. 2) albo z jednym końcem dwuramiennej dźwigni H_1 (fig. 3).

Trzecie ostrze *e* jednoramiennej dźwigni *H* (fig. 2), a względnie ostrze *e* drugiej dwuramiennej dźwigni H_2 przenosi ciśnienie, jakie wywiera obciążony pomost, zapomocą cięgarka na drążek wagi *W* (fig. 2 i 3).

Wypróbowanie wagi odbywa się zapomocą przesuwalnego ciężarka *L* (fig. 2 i 3).

Łożyska ostrzy obrotowych dźwigni nie mogą być zawieszone, lecz powinny spoczywać na stałych podporach.

Nadsztukowywanie ramion dźwigni jednym albo i więcej kawałkami w celu otrzymania potrzebnej długości dozwolone jest tylko w takim razie, jeżeli spojenie tych kawałków jest dostatecznie ochronione przeciw jakimkolwiek zmianom, a więc nie wolno używać do tego np. szrub, gdyż takowe można w każdej chwili wykręcić.

Podział skali powinien być wykonany ściśle według układu dziesiętnego, a więc odległość dwóch sąsiednich kresek powinna odpowiadać 0·1, 1, 10, 100 itd. kilogramom.

Wiedeń, dnia 4. lipca 1901.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

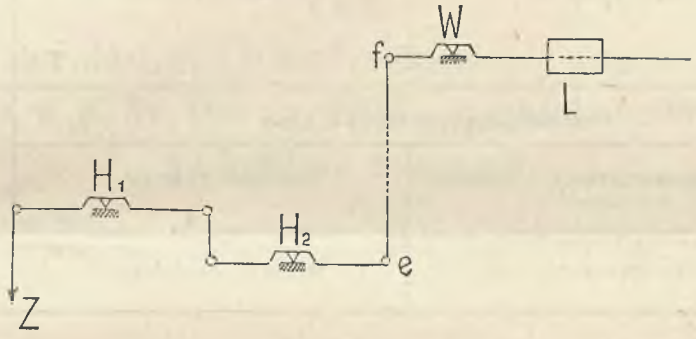

Fig. 3.

139.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. września 1901,

o ustanowieniu starostwa w miejscowości Schlanders w Tyrolu.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1. września b. r. najmiłościwiej pozwolić, żeby z częściową zmianą podziału administracyjnego uksiążęconego hrabstwa Tyrolu i kraju vorarlberskiego, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101, ustanowione zostało starostwo w miejscowości Schlanders, którego okrąg urzędowy obejmować ma obszary sądów powiatowych glurnskiego i schlanderskiego, oddzielonych od dotychczasowego politycznego powiatu merańskiego.

Starostwo w Schlanders rozpocząć ma urzędowanie dnia 1. października 1901.

Koerber r. w.

140.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. września 1901,

o ustanowieniu starostwa we Frydku na Śląsku.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1. września b. r. najmiłościwiej pozwolić, żeby z częściową zmianą podziału administracyjnego księstwa górno- i dolno-śląskiego, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101, ustanowione zostało starostwo we Frydku, którego okrąg urzędowy obejmować ma na teraz powiat sądowy frydecki, oddzielony od dotychczasowego powiatu politycznego cieszyńskiego.

Starostwo frydeckie rozpocząć ma urzędowanie dnia 1. października 1901.

Koerber r. w.

141.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. września 1901,

o zmianie, jaka zaszła w spisie okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszonym rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117.

Dla obszaru nowo ustanowionego starostwa frydeckiego łącznie z miastem Frydkiem tworzy się na zasadzie §§. 13 i 16 ustawy o podatkach osobistych bezpośrednich z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, nowy okrąg rozkładu dla III. i IV. klasy kontrybuentów, obowiązanych do opłacania podatku zarobkowego.

Komisya podatku zarobkowego składać się ma dla III. klasy z 4, zaś dla IV. klasy z 6 członków.

Zarazem w teraźniejszym okręgu rozkładu „powiat polityczny cieszyński“ zmniejsza się ilość członków komisyi podatku zarobkowego dla klasy IV z 8 na 6, a dla klasy III pozostaje ona i nadal niezmienioną.

Stosownie do tego spis okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, uzupełnić należy w sposób następujący:

(Strona 911 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897).

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziba komisyi	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III. klasy	IV. klasy
dla spółek podatkowych **III. i IV. klasy**				
5a	Powiat polityczny frydecki z miastem Frydkiem	Starostwo frydeckie	4	6
7	Powiat polityczny cieszyński	Starostwo cieszyńskie	4	6

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 10. września 1901.

Treść: № 142. Układ dodatkowy do Umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

142.

Układ dodatkowy do Umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892), tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

(Zawarty w Paryżu dnia 16. czerwca 1898; przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany w Wiedniu dnia 9. lutego 1900; ratyfikacye złożono w Paryżu dnia 10. lipca 1901.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad retractandum pactum ad jus mercium viis ferreis vehendarum commune pertinens Bernae die decima quarta mensis Octobris anno millesimo octingentesimo nonagesimo initum inter Imperium Austro-Hungaricum et reliqua Regimina,

quorum plenipotentiarii consiliis desuper habitis intererant, conventio additionalis Parisiis die decima sexta mensis Junii anno millesimo octingentesimo nonagesimo octavo inita et signata fuit, tenoris in lingua gallica et germanica sequentis:

CONVENTION ADDITIONNELLE

À LA

CONVENTION INTERNATIONALE

DU 14 OCTOBRE 1890

SUR

LE TRANSPORT DE MARCHANDISES PAR CHEMINS DE FER.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie, agissant également au nom de Son Altesse Sérénissime le Prince de Liechtenstein, Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand, Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté le Roi de Danemark, le Président de la République Française, Sa Majesté le Roi d'Italie, Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et en son nom Sa Majesté la Reine régente du Royaume, Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies et le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse, ayant jugé utile d'apporter certaines modifications aux dispositions de la Convention internationale du 14 octobre 1890 sur le transport de marchandises par chemins de fer et à l'arrangement y relatif du 16 juillet 1895, ont décidé de conclure à cet effet une Convention additionnelle et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Excellence le Comte de Wolkenstein-Trostburg, son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

Son Excellence le Comte de Münster, son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. le Baron d'Anethan, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. de Hegermann-Lindencrone, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Le Président de la République Française:

Son Excellence M. Gabriel Hanotaux, Ministre des Affaires Étrangères de la République Française.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Excellence le Comte Tornielli Brusati di Vergano, son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg:

M. Vannerus, Chargé d'Affaires du Luxembourg à Paris.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et, en son nom, sa Majesté la Reine régente du Royaume:

M. le Chevalier de Stuers, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:

Son Excellence le Prince Ouroussoff, son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Et le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

M. Lardy, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse près le Président de la République Française.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les articles ci-après:

Article premier.

La Convention internationale du 14 octobre 1890 est modifiée comme il suit:

I. — *Article 6.* Il est ajouté à la lettre *l* un 4e alinéa ainsi conçu:

„Si la gare d'expédition a choisi une autre voie, elle doit en aviser l'expéditeur."

II. — *Article 7.*

Le 4e alinéa aura la teneur suivante:

„Les Dispositions réglementaires fixeront la surtaxe qui, en cas de déclaration inexacte du contenu ou d'indication d'un poids inférieur au poids réel, ainsi qu'en cas de surcharge d'un wagon chargé par l'expéditeur, devra être payée aux chemins de fer ayant pris part au transport, sans préjudice, s'il y a lieu, du payement complémentaire de la différence des frais de transport et de toute indemnité pour le dommage qui en résulterait, ainsi que de la peine encourue en vertu des dispositions pénales ou des règlements de police."

Il est en outre ajouté un 5e alinéa ainsi conçu:

„La surtaxe n'est pas due:

a) En cas d'indication inexacte du poids, lorsque le pesage par le chemin de fer est obligatoire d'après les prescriptions en vigueur à la station expéditrice.

b) En cas d'indication inexacte du poids ou de surcharge d'un wagon, lorsque l'expéditeur a demandé dans la lettre de voiture que le pesage soit effectué par le chemin de fer.

c) En cas de surcharge occasionnée, au cours du transport, par des influences atmosphériques, si l'expéditeur prouve qu'il s'est conformé, en chargeant le wagon, aux prescriptions en vigueur à la station expéditrice."

III. — *Article 12.* Le 4e alinéa aura la teneur suivante:

„En cas d'application irrégulière du tarif ou d'erreurs de calcul dans la fixation des frais de transport et des frais accessoires, la différence en plus ou en moins devra être remboursée. L'action en rectification est prescrite par un an à partir du jour du payement, lorsqu'il n'est pas intervenu entre les parties une reconnaissance de la dette, une transaction ou un jugement. Les dispositions contenues dans l'article 45, alinéas 3 et 4, sont applicables à la prescription mentionnée ci-dessus. La disposition de l'alinéa 1 de l'article 44 ne s'applique pas dans ce cas."

IV. — *Article 13.* Le 1er alinéa aura la teneur suivante:

„L'expéditeur pourra grever la marchandise d'un remboursement jusqu'à concurrence de sa valeur. Le remboursement peut être refusé pour les marchandises dont le prix de transport peut être réclamé d'avance par le chemin de fer (article 12, alinéa 2)."

V. — *Article 15.* Le 1er alinéa aura la teneur suivante:

„L'expéditeur a seul le droit de disposer de la marchandise, soit en la retirant à la gare de départ, soit en l'arrêtant en cours de route, soit en la faisant délivrer, au lieu de destination, ou en cours de route, ou encore à une station située soit au delà du point de destination, soit sur un embranchement, à une personne autre que celle du destinataire indiqué sur la lettre de voiture. Le chemin de fer peut à son gré, à la demande de l'expéditeur, accepter des dispositions ultérieures tendant à l'établissement, à l'augmentation, à la diminution ou au retrait de remboursements, ou bien à l'affranchissement des envois. Des dispositions ultérieures autres que celles indiquées ci-dessus ne sont pas admises."

VI. — *Article 26.* Le 2e alinéa aura la teneur suivante:

„Si le duplicata n'est pas représenté par l'expéditeur, celui-ci ne pourra intenter l'action que si le destinataire l'a autorisé à le faire, à moins qu'il n'apporte la preuve que le destinataire a refusé la marchandise."

VII. — *Article 31.* Les chiffres 1°, 3° et 6° auront la teneur suivante:

„1° De l'avarie survenue aux marchandises qui, en vertu des prescriptions des tarifs ou de con-

ventions passées avec l'expéditeur et mentionnées dans la lettre de voiture, sont transportées en wagons découverts,

en tant que l'avarie sera résultée du danger inhérent à ce mode de transport;

3° De l'avarie survenue aux marchandises qui, en vertu des prescriptions des tarifs ou des conventions passées avec l'expéditeur et mentionnées dans la lettre de voiture, en tant que de telles conventions sont autorisées sur le territoire de l'État où elles sont appliquées, ont été chargées par l'expéditeur ou déchargées par le destinataire,

en tant que l'avarie sera résultée du danger inhérent à l'opération du chargement et du déchargement, ou d'un chargement défectueux;

6° De l'avarie survenue aux marchandises et bestiaux dont le transport, aux termes des tarifs ou des conventions passées avec l'expéditeur et mentionnées dans la lettre de voiture, ne s'effectue que sous escorte,

en tant que l'avarie est résultée du danger que l'escorte a pour but d'écarter."

VIII. — *Article 36.* Le 1er alinéa sera complété par l'adjonction suivante:

„Il sera donné acte par écrit de cette réserve."

IX. — *Article 38.* Dans le 2e alinéa, le mots „que l'expéditeur aura à payer" seront remplacés par les mots „qui devra être payée".

X. — *Article 40.* Les mots „délai de transport" seront, dans le texte français, remplacés partout par les mots „délai de livraison".

XI. — *Article 44.* Le mot „sept" qui figure au chiffre 2 sera remplacé par le mot „quatorze".

XII. — *Article 45.* Cet article sera complété par l'adjonction d'un 4e alinéa ainsi conçu:

„En cas de réclamation écrite, adressée au chemin de fer par l'ayant droit, la prescription cesse de courir tant que la réclamation est en suspens. Si la réclamation est repoussée, la prescription reprend son cours à partir du jour où le chemin de fer a notifié par écrit sa réponse au réclamant et restitué les pièces justificatives qui auraient été jointes à la réclamation. La preuve de la réception de la réclamation ou de la réponse et celle de la restitution des pièces sont à la charge de celui qui invoque ce fait. Les réclamations ultérieures adressées au chemin de fer ou aux autorités supérieures ne suspendent pas la prescription."

Article 2.

Les dispositions réglementaires de la Convention du 14 octobre 1890 et leurs annexes sont modifiées comme il suit:

I. — *Paragraphe 2.*

Le 1er alinéa aura la teneur suivante:

„Sont obligatoires pour les lettres de voiture internationales les formulaires prescrits par l'annexe 2. Ces formulaires doivent être imprimés pour la petite vitesse sur papier blanc, pour la grande vitesse sur papier blanc avec une bande rouge au bord supérieur et au bord inférieur, au recto et au verso. Les lettres de voiture seront certifiées conformes aux prescriptions de la présente Convention par l'apposition du timbre d'un chemin de fer ou d'un groupe de chemins de fer du pays expéditeur."

Au 3e alinéa, les mots „der geschriebenen Worte" qui figurent dans le texte allemand seront supprimés.

Il est ajouté un 8e et un 9e alinéa ainsi conçus:

„Il est permis d'insérer dans la lettre de voiture, mais à titre de simple information et sans qu'il en résulte ni obligation, ni responsabilité pour le chemin de fer, les mentions suivantes:

Envoi de N. N.
Par ordre de N. N.
A la disposition de N. N.
Pour être réexpédié à N. N.
Assuré auprès de N. N.

Ces mentions ne peuvent s'appliquer qu'à l'ensemble de l'expédition et doivent être insérées au bas du verso de la lettre de voiture."

II. — *Paragraphe 3.* Ce paragraphe aura la teneur suivante:

„Lorsque des marchandises désignées au 4° du paragraphe 1er et dans l'annexe 1 auront été remises au transport avec une déclaration inexacte ou incomplète, ou que les prescriptions de sûreté indiquées dans l'annexe 1 n'auront pas été observées, la surtaxe sera de 15 francs par kilogramme du poids brut du colis entier.

Dans tous les autres cas, la surtaxe prévue par l'article 7 de la Convention pour déclaration inexacte du contenu d'une expédition sera de 1 franc par lettre de voiture, lorsque cette déclaration ne sera pas de nature à entraîner une réduction du prix de transport; sinon, elle sera du double de la différence entre le prix de transport du contenu déclaré et celui du contenu constaté, calculé du point d'expédition au point de destination, et en tout cas elle sera au minimum de 1 franc.

En cas d'indication d'un poids inférieur au poids réel d'une expédition, la surtaxe sera le double de la différence entre le prix de transport du poids déclaré et celui du poids constaté, depuis le point d'expédition jusqu'au point de destination.

En cas de surcharge d'un wagon chargé par l'expéditeur, la surtaxe sera de 6 fois le prix de transport du poids dépassant la charge permise, du point d'expédition au point de destination. Lorsqu'il

y aura en même temps indication d'un poids inférieur au poids réel et surcharge, la surtaxe pour indication d'un poids inférieur au poids réel et la surtaxe afférente à la surcharge seront perçues cumulativement."

La surtaxe pour surcharge (alinéa 4) est perçue:

a) En cas d'emploi de wagons qui ne portent qu'une seule inscription indiquant le poids du chargement qu'ils peuvent recevoir, lorsque le *poids normal de chargement* ou la *capacité de chargement* indiqué est dépassé de plus de 5 p. 100 lors du chargement.

b) En cas d'emploi de wagons portant deux inscriptions, dont l'une se rapporte au *poids normal de chargement (Ladegewicht)*, et l'autre au *poids maximum de chargement (Tragfähigkeit)*, lorsque la surcharge dépasse d'une manière quelconque le poids maximum de chargement."

III. — *Paragraphe 4.* Ce paragraphe sera complété par un 2e alinéa ainsi conçu:

„Lorsqu'un expéditeur a l'habitude d'expédier, à la même station, des marchandises de même nature nécessitant un emballage et que ces marchandises sont remises sans emballage ou avec un emballage présentant toujours les mêmes défauts, il peut, à la place de la déclaration spéciale à chaque expédition, se servir, une fois pour toutes, du formulaire de déclaration générale prévu à l'annexe 3*a*. Dans ce cas, la lettre de voiture doit contenir, en sus de la reconnaissance prévue à l'alinéa 2 de l'article 9, la mention de la déclaration générale remise à la station expéditrice."

IV. — *Paragraphe 5.* Le paragraphe 5 des Dispositions réglementaires se rapportant à l'article 13 de la Convention est supprimé; il est remplacé par un nouveau paragraphe 5 visant l'article 12 de ladite Convention et ainsi conçu:

„La station expéditrice devra spécifier, dans le duplicata de la lettre de voiture, les frais perçus en port payé inscrits par elle dans la lettre de voiture.

La production du duplicata de la lettre de voiture suffit pour introduire la réclamation prévue à l'article 12, alinéa 4, de la Convention, lorsque les frais de transport ont été liquidés au moment de la remise de la marchandise au transport."

V. — *Paragraphe 9.* Les alinéas 2 et 3 auront la teneur suivante:

„Dans ce cas, il est permis de percevoir une taxe supplémentaire calculée par fraction indivisible de 10 francs et de 10 kilomètres, qui ne pourra pas dépasser 0 fr. 025 par 1000 francs et par kilomètre, sur le montant réel de la somme déclarée.

Le minimum de la perception est fixé à 0 fr. 50 pour le parcours total."

VI. — *Annexe 1* des Dispositions réglementaires. Le texte français recevra les modifications suivantes:

N° I. Remplacer: *0,06 mètre cube* par: 60 décimètres cubes.

N° III. Remplacer: *1,2 mètre cube* par: 1 mètre cube 200 décimètres cubes.

N° VIII *a*. Remplacer: *par 1,55 litre* par: pour 1 litre 55 centilitres.

Remplacer: *15,50 litres* par: 15 litres 50 centilitres.

N° X. Remplacer: *par 0,825 litre* par: pour 825 millilitres.

N° XXXVI. Remplacer: *0,015 mètre* par: 15 millimètres.

Remplacer: *0,010 mètre* par: 10 millimètres.

N° XXXVIII. Remplacer: *2,5 kilogrammes* par: 2 kilogrammes 500 grammes.

Remplacer: *1,2 mètre cube* par: 1 mètre cube 200 décimètres cubes.

N° XLII. Remplacer: *1,2 mètre cube* par: 1 mètre cube 200 décimètres cubes.

N° XLIII. Remplacer: *0,5 gramme* par: 50 centigrammes.

Remplacer: *0,5 mètre cube* par: 500 décimètres cubes.

N° XLIV. Remplacer: *par 1,34 litre* par: pour 1 litre 34 centilitres.

Remplacer: *13,40 litres* par: 13 litres 40 centilitres.

Remplacer: *par 1,86 litre* par: pour 1 litre 86 centilitres.

Remplacer: *par 0,9 litre* par: pour 90 centilitres.

Remplacer: *par 0,8 litre* par: pour 80 centilitres.

VII. — *Annexe 1.* Le chiffre XII est modifié comme il suit:

„La *chaux d'épuration du gaz* (chaux verte) n'est transportée que dans des wagons découverts."

Annexe 1. Le texte français du premier paragraphe du 3° du N° XXVII est modifié ainsi qu'il suit:

„De renoncer à toute indemnité pour avaries et pertes soit des récipients, soit de leur contenu, résultant du transport dans des récipients fermés hermétiquement."

VIII. — *Annexe 2.* Outre la modification visée par l'alinéa 1er du paragraphe 2 des Dispositions réglementaires (chiffre I ci-dessus), le formulaire de la lettre de voiture et du duplicata est modifié comme il suit:

„1° Une première rubrique sera introduite pour indiquer la capacité de chargement ou, le cas échéant, la surface de plancher du wagon employé pour le transport, lorsqu'il s'agit d'expéditions par wagons complets;

2° Il sera inséré un *nota* d'après lequel l'expéditeur aura à inscrire dans la lettre de voiture les numéros des wagons chargés par ses soins;

3° Le verso du duplicata recevra une partie imprimée identique au verso de la lettre de voiture.“

En conséquence, l'annexe 2 des Dispositions réglementaires est remplacée par la nouvelle annexe 2 ci-jointe.

„Il est imparti un délai d'une année, à dater de l'entrée en vigueur des présentes dispositions, pendant lequel les lettres de voiture et les duplicata conformes au modèle de 1890 pourront encore être employés dans le trafic international. Ce délai expiré, les lettres et duplicata établis d'après le nouveau formulaire seront seuls admis.“

IX. — Il sera ajouté au paragraphe 4 des Dispositions réglementaires une annexe 3 *a* ainsi conçue:

Annexe 3 *a*.

Déclaration générale.

„Le bureau de marchandises du chemin de fer ..... à .....
sur ma (notre) demande, accepte au transport toutes les marchandises ci-après désignées, qui à partir de ce jour lui seront remises par moi (nous) dans ce but, savoir:

.....

Je (nous) reconnais(sons) formellement par la présente que ces marchandises ont été remises au transport
sans emballage *)
avec un emballage défectueux, notamment*):

.....

en tant qu'il aura été fait mention de cette déclaration générale dans la lettre de voiture respective.

.....le.....18...“

*) On rayera, selon le conditionnement de la marchandise, les mots „sans emballage“ ou „avec un emballage défectueux, notamment.“

X. — *Annexe 4.* Cette annexe est modifiée ainsi qu'il est indiqué ci-après:

Annexe 4.

Disposition ultérieure.

.....le ..... 18 ..

„La gare de ..... du chemin de fer de ..... est priée de ne pas livrer au destinataire M. ..... à .....
désigné dans la lettre de voiture du .....18..
l'expédition ci-après spécifiée:

Marques et numéros	Nombre	Nature de l'emballage	Désignation de la marchandise	Poids en kilogr.

mais de

1° La faire retourner à mon adresse.

2° L'envoyer à M . . . . à . . . . station du chemin de fer de . . . . . .

3° Livrer seulement contre payement du montant du remboursement, soit .....
(En toutes lettres.)

4° Ne pas livrer contre payement du remboursement indiqué dans la lettre de voiture, mais d'un remboursement de .....
(En toutes lettres.)

5° Livrer sans recouvrer le montant du remboursement.

6° Livrer *franco*.

(Signature.)

Observation. — On rayera la disposition qui ne convient pas à chaque cas particulier.“

Article 3.

Le protocole du 14 octobre 1890 est modifié comme il suit:

I. Le 1er alinéa du 1° sera complété par l'addition suivante:

„Si les lignes intermédiaires de transit ne sont pas exploitées par une administration de cet Etat, les Gouvernements intéressés peuvent néanmoins convenir, par des arrangements particuliers, de ne pas considérer comme internationaux les transports dont il s'agit.“

II. Il est ajouté un alinéa 5° de la teneur suivante:

„Au sujet de l'article 60, il est entendu que la Convention internationale engage chaque Etat contractant pour une durée de trois ans à partir du jour de son entrée en vigueur et pour de nouvelles

périodes successives de trois années, tant qu'un État n'aura pas annoncé aux autres États, un an au plus tard avant l'expiration de l'une de ces périodes, son intention de se retirer de la Convention."

Article 4.

La présente Convention additionnelle aura la même durée et vigueur que la Convention du 14 octobre 1890 dont elle devient partie intégrante. Elle sera ratifiée et le dépôt des ratifications aura lieu aussitôt que faire se pourra, dans la forme adoptée pour la Convention elle-même et les actes additionnels à ladite Convention. Elle entrera en vigueur trois mois après ce dépôt.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention additionnelle, et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à Paris, en dix exemplaires, le 16 juin 1898.

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:
l'Ambassadeur d'Autriche-Hongrie,

(L. S.) Signé: **A. Wolkenstein.**

(L. S.) Signé: **Münster.**

(L. S.) Signé: Baron **d'Anethan.**

(L. S.) Signé: **J. Hegermann-Lindencrone.**

(L. S.) Signé: **G. Hanotaux.**

(L. S.) Signé: **G. Tornielli.**

(L. S.) Signé: **Vannerus.**

(L. S.) Signé: **A. de Stuers.**

(L. S.) Signé: **L. Ouroussoff.**

(L. S.) Signé: **Lardy.**

Procès-Verbal de Signature.

Les soussignés, Plénipotentiaires des États qui ont signé la Convention internationale du 14 octobre 1890, sur le transport de marchandises par chemins de fer, ou qui y ont adhéré, se sont réunis aujourd'hui, le 16 juin 1898, au Ministère des Affaires étrangères pour procéder à la signature de la Convention additionnelle audit Acte international dont les termes ont été arrêtés entre leurs Gouvernements respectifs.

Après avoir collationné les instruments diplomatiques de ladite Convention additionnelle qui ont été préparés en nombre égal à celui des États contractants, ils ont constaté que ces actes étaient en bonne et due forme et y ont apposé leurs signatures et leurs cachets.

Un texte allemand est annexé au présent procès-verbal, et il est entendu que ce texte aura la même valeur que le texte français en tant qu'il s'agit de transports par chemins de fer intéressant un pays où l'allemand est employé exclusivement ou à côté d'autres langues comme langue d'affaires.

Fait à Paris, en dix exemplaires, le 16 juin 1898.

Signé: **A. Wolkenstein.**
Signé: **Münster.**
Signé: Baron **d'Anethan.**
Signé: **J. Hegermann-Lindencrone.**
Signé: **G. Hanotaux.**
Signé: **G. Tornielli.**
Signé: **Vannerus.**
Signé: **A. de Stuers.**
Signé: **L. Ouroussoff.**
Signé: **Lardy.**

Frais perçus	Note	Unité de taxe pour 100 kilogr.	À percevoir	Frais perçus	Note	Unité de taxe pour 100 kilogr.	À percevoir	Timbres des stations de transit et justification des délais supplémentaires
	Débours				Report			
	Remboursements							
	Provision							
	Frais de transport jusqu'à				Frais de transport jusqu'à			
					Taxe supplémentaire pour la déclaration représentant l'intérêt à la livraison			
					Frais de transport jusqu'à			
	Taxe supplémentaire pour la déclaration représentant l'intérêt à la livraison				Taxe supplémentaire pour la déclaration représentant l'intérêt à la livraison			
	Frais de transport jusqu'à				Frais de transport jusqu'à			
	Taxe supplémentaire pour la déclaration représentant l'intérêt à la livraison				Taxe supplémentaire pour la déclaration représentant l'intérêt à la livraison			
	A reporter							

Frais perçus	Note	Unité de taxe pour 100 kilogr.	À percevoir	Frais perçus	Note	Unité de taxe pour 100 kilogr.	À percevoir	Timbres des stations de transit et justification des délais supplémentaires
	Débours				Report			
	Remboursements							
	Provision							
	Frais de transport jusqu'à				Frais de transport jusqu'à			
					Taxe supplémentaire pour la déclaration représentant l'intérêt à la livraison			
					Frais de transport jusqu'à			
	Taxe supplémentaire pour la déclaration représentant l'intérêt à la livraison				Taxe supplémentaire pour la déclaration représentant l'intérêt à la livraison			
	Frais de transport jusqu'à				Frais de transport jusqu'à			
	Taxe supplémentaire pour la déclaration représentant l'intérêt à la livraison				Taxe supplémentaire pour la déclaration représentant l'intérêt à la livraison			
	A reporter							

Timbre du contrôle du chemin de fer.

Wagons

Nos (1)	Propriétaire	Capacité de chargement	Surface de plancher

No ... } de la feuille de route.
Pos.... }

(1) Lorsque les wagons sont chargés par l'expéditeur, il doit en inscrire les numéros sur la présente.

TRANSPORT INTERNATIONAL PAR CHEMINS DE FER.

DUPLICATA DE LA LETTRE DE VOITURE.

(Formulaire I.) **Petite vitesse.** (Papier blanc.)
(Formulaire II.) **Grande vitesse.** (Papier blanc, avec bande rouge aux bords supérieur et inférieur, au recto et au verso.)

M. (2) .....

Vous recevrez les marchandises ci-après détaillées aux conditions de la convention internationale sur le transport de marchandises par chemins de fer, ainsi qu'à celles des règlements et tarifs des chemins de fer ou unions de chemins de fer, qui sont applicables au présent envoi.

(2) Nom et adresse du destinataire (ville, station correspondante, rue, numéro, pays). Mentionner, pour les envois en destination de la France ou de l'Italie, si la marchandise est livrable en gare ou à domicile.

Chemin de fer expéditeur

Chemin de fer destinataire

Station destinataire

Marque et numéro	Nombre	Nature de l'emballage	Désignation de la marchandise	Poids brut réel en kilogrammes	Poids arrondi pour le calcul des frais de transport en kilogrammes	Déclaration pour l'accomplissement des formalités en douane, octroi ou police; indication de documents et d'autres annexes, y compris les plombages. Autres déclarations prévues par les lois ou règlements respectifs	Tarifs et itinéraires réclamés

Port payé .....

Intérêt à la livraison .....
Total { des débours ..... / des remboursements ..... } En toutes lettres

Montant.

Détail des débours et des remboursements .....

Déclaration de port payé par l'expéditeur .....

....., le ..... 18..

Signature et adresse de l'expéditeur:

Timbre de la station d'expédition:	Timbre du pesage:	Timbre de la station destinataire:

TRANSPORT INTERNATIONAL PAR CHEMINS DE FER.

Timbre du contrôle du chemin de fer.

Wagons

Nos (1)	Propriétaire	Capacité de chargement	Surface de plancher

No ... } de la feuille de route.
Pos.... }

(1) Lorsque les wagons sont chargés par l'expéditeur, il doit en inscrire les numéros sur la présente.

TRANSPORT INTERNATIONAL PAR CHEMINS DE FER.

LETTRE DE VOITURE.

(Formulaire I.) **Petite vitesse.** (Papier blanc.)
(Formulaire II.) **Grande vitesse.** (Papier blanc, avec bande rouge aux bords supérieur et inférieur, au recto et au verso.)

M. (2) .....

Vous recevrez les marchandises ci-après détaillées aux conditions de la convention internationale sur le transport de marchandises par chemins de fer, ainsi qu'à celles des règlements et tarifs des chemins de fer ou unions de chemins de fer, qui sont applicables au présent envoi.

(2) Nom et adresse du destinataire (ville, station correspondante, rue, numéro, pays). Mentionner, pour les envois en destination de la France ou de l'Italie, si la marchandise est livrable en gare ou à domicile.

Chemin de fer expéditeur

Chemin de fer destinataire

Station destinataire

Marque et numéro	Nombre	Nature de l'emballage	Désignation de la marchandise	Poids brut réel en kilogrammes	Poids arrondi pour le calcul des frais de transport en kilogrammes	Déclaration pour l'accomplissement des formalités en douane, octroi ou police; indication de documents et d'autres annexes, y compris les plombages. Autres déclarations prévues par les lois ou règlements respectifs	Tarifs et itinéraires réclamés

Port payé .....

Intérêt à la livraison .....
Total { des débours ..... / des remboursements ..... } En toutes lettres

Montant.

Détail des débours et des remboursements .....

Déclaration de port payé par l'expéditeur .....

....., le ..... 18..

Signature et adresse de l'expéditeur:

Timbre de la station d'expédition:	Timbre du pesage:	Timbre de la station destinataire:

ANNEXE
AU
PROCÈS-VERBAL DE SIGNATURE
du 16 juin 1898.

Przekład.

Układ dodatkowy

do

Umowy międzynarodowej

z dnia 14. października 1890,

tyczącej się

obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski, działający zarazem w imieniu Jaśnie Oświeconego Księcia Liechtensteinu, Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski, w imieniu Państwa niemieckiego, Najjaśniejszy Król belgijski, Najjaśniejszy Król duński, Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej, Najjaśniejszy Król włoski, Jego królewska Wysokość Wielki Książę luksemburski, Najjaśniejsza Królowa-Rejentka Holandyi w imieniu Najjaśniejszej Królowej tegoż królestwa, Najjaśniejszy Cesarz wszechrosyjski i Rada związkowa Federacyi szwajcarskiej, uznawszy za stosowne w postanowieniach Umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, tudzież ugody z dnia 16. lipca 1895, odnoszącej się do owej umowy, poczynić pewne zmiany, postanowili zawrzeć w tym celu układ dodatkowy i mianowali swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

Jego Ekscelencyę Pana Hrabiego Wolkensteina-Trostburga, Swego nadzwyczajnego i pełnomocnego ambasadora przy Prezydencie Rzeczypospolitej francuskiej.

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

Jego Ekscelencyę Pana Hrabiego zu Münster, Swego nadzwyczajnego i pełnomocnego ambasadora przy Prezydencie Rzeczypospolitej francuskiej.

Najjaśniejszy Król Belgów:

JMPana Barona Anethana, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Prezydencie Rzeczypospolitej francuskiej.

Najjaśniejszy Król duński:

JMPana v. Hegermann-Lindencrone, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Prezydencie Rzeczypospolitej francuskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

Jego Ekscelencyę Pana Hrabiego Hanotaux, ministra spraw zagranicznych Rzeczypospolitej francuskiej.

Najjaśniejszy Król włoski:

Jego Ekscelencyę Pana Hrabiego Tornielli Brusati di Vergano, Swego nadzwyczajnego i pełnomocnego posła przy Prezydencie Rzeczypospolitej francuskiej.

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę luksemburski:

JMPana Vannerusa, Swego pełnomocnika dyplomatycznego w Paryżu.

Najjaśniejsza Królowa-Rejentka Holandyi w imieniu Najjaśniejszej Królowej tegoż królestwa:

JMPana v. Stuers, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Prezydencie Rzeczypospolitej francuskiej.

Najjaśniejszy Cesarz rosyjski:

Jego Ekscelencyę Księcia Urusowa, Swego nadzwyczajnego i pełnomocnego ambasadora przy Prezydencie Rzeczypospolitej francuskiej.

Rada związkowa Federacyi szwajcarskiej:

JMPana Lardy, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Federacyi szwajcarskiej przy Prezydencie Rzeczypospolitej francuskiej.

którzy, okazawszy sobie nawzajem swoje pełnomocnictwa i przekonawszy się, że takowe są w porządku, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, zostaje zmieniona w następujący sposób:

I. — Artykuł 6. Do litery *l* dodany zostanie następujący ustęp 4:

„Jeżeli stacya wysyłająca obrała inną drogę przewozu, winna posyłającego o tem uwiadomić.“

II. — Artykuł 7. Ustęp 4 brzmieć ma, jak następuje:

„Gdyby deklaracya zawartości posyłki okazała się nieprawdziwą, lub gdyby waga deklarowana była mniejsza jak waga rzeczywista, wreszcie, gdyby wagon przez posyłającego naładowany został przeciążony, natenczas stosownie do postanowień wykonawczych kolejom w przewozie pośredniczącym zapłacony być ma dodatek do przewoźnego, i to niezawiśle od obowiązku dopłacenia różnicy, jakaby w danym razie wypadała między przewoźnem zapłaconem a należnem, tudzież niezawiśle od obowiązku wynagrodzenia wynikłej szkody, jakoteż od kar, przewidzianych bądź w postanowieniach ustaw karnych, bądź w przepisach policyjnych.“

Nadto przydany będzie następujący ustęp 5:

„Dodatku do przewoźnego nie pobiera się:

a) w razie niezgodnej z prawdą deklaracyi wagi, o ile chodzi o takie towary, które stosownie do postanowień, obowiązujących stacyę wysyłającą, powinny być odważane przez kolej żelazną;

b) w razie niezgodnej z prawdą deklaracyi wagi lub w razie przeciążenia wagonu, o ile posyłający żądał w liście wysyłkowym, aby towary zostały odważone przez kolej żelazną;

c) w razie przeciążenia wagonu, spowodowanego już w czasie przewozu wpływami klimatycznymi, o ile posyłający udowodni, że przy ładowaniu wagonu przestrzegał postanowień, obowiązujących stacyę wysyłającą.“

III. — Artykuł 12. Ustęp 4 brzmieć ma, jak następuje:

„Gdyby taryfa została niewłaściwie zastosowana, tudzież, gdyby zaszła omyłka przy obliczaniu przewoźnego i innych należytości, kwota, o którą pobrano za mało, winna być dopłacona, a kwota nadpłacona zwrócona. Prawo do zwrotu albo do dopłaty przedawnia się w przeciągu roku, licząc od dnia zapłaty, chyba, że strony zapewniły sobie takowe przez wzajemne przyznanie, umowę lub wyrok sądowy. Do przedawnienia stosowane będą postanowienia artykułu 45, ustęp 3 i 4. Postanowienie artykułu 44, ustęp 1, stosowane nie będzie.“

IV. — Artykuł 13. Ustęp 1 brzmieć ma, jak następuje:

„Posyłającemu wolno obciążyć posyłkę powziątkiem aż do kwoty wartości towaru. Pozwolenia na obciążenie posyłki powziątkiem można odmówić, o ile chodzi o towary, od których kolej uprawniona jest żądać opłaty przewoźnego z góry (artykuł 12, ustęp 2).“

V. — Artykuł 15. Ustęp 1 brzmieć ma, jak następuje:

„Tylko posyłający sam ma prawo zarządzić, żeby towar na stacyi wysyłającej został wydany napowrót, żeby go w drodze zatrzymano lub żeby go nie wydawano odbiorcy, wymienionemu w liście przewozowym, lecz jakiejś innej osobie bądź na miejscu przeznaczenia, bądź na jakiejś stacyi po-

średniej lub na stacyi, leżącej poza stacyą przeznaczenia przy tej samej albo przy jakiejś ubocznej linii. Zlecenia posyłającego, tyczące się dodatkowego nałożenia powziątku na posyłkę, a względnie podwyższenia, zmniejszenia lub cofnięcia tegoż, mogą być według uznania kolei uwzględnione. Wszelkie inne dodatkowe zarządzenia lub zlecenia nie są dozwolone."

VI. — Artykuł 26. Ustęp 2 brzmieć ma, jak następuje:

„Jeżeli posyłający nie może przedłożyć duplikatu listu przewozowego, w takim razie wolno mu praw swoich dochodzić tylko za zezwoleniem odbiorcy, chyba, że mógłby udowodnić, iż odbiorca przyjęcia towaru odmówił."

VII. — Artykuł 31. Postanowienia pod 1, 3 i 6 opiewać mają, jak następuje:

„1. Co się tyczy towarów, które stosownie do postanowień taryfy lub na zasadzie umowy z posyłającym, zapisanej w liście przewozowym, przesyłane być mają w wozach otwartych:

Za szkodę, wynikłą z niebezpieczności tego rodzaju przewozu.

3. Co się tyczy towarów, które według postanowień taryfy albo stosownie do umowy z posyłającym, zapisanej w liście przewozowym — o ile takowa w państwie, w którem zostaje zawarta, jest dozwolona — naładowuje i wyładowuje posyłający, a względnie odbiorca:

Za szkodę, wynikłą z niebezpieczności ładowania i wyładowywania albo z niebezpieczności nieodpowiedniego naładowania.

6. Co się tyczy towarów — licząc tu także zwierzęta — którym według postanowień taryfy albo według umowy z posyłającym, zapisanej w liście przewozowym, towarzyszyć ma dozorca:

Za szkodę, wynikłą z niebezpieczeństwa, któremu zapobiedz było obowiązkiem towarzyszącego dozorcy."

VIII. — Artykuł 36. Do ustępu 1go dodane zostanie następujące zdanie:

„Że takie zastrzeżenie uczynione zostało, na to wystawione zostanie poświadczenie."

IX. — Artykuł 38. W ustępie 2 słowa „który posyłający ma zapłacić" zastąpione będą słowami „który ma być zapłacony".

X. — Artykuł 40. W tekście francuskim słowa „délai de transport" zastąpione będą wszędzie słowami „délai de livraison".

XI. — Artykuł 44. Słowo „siódmego" pod liczbą 2 zmienione być ma na „czternastego".

XII. — Artykuł 45. Do tego artykułu dodany zostanie następujący ustęp 4:

„Jeżeli uprawniony wniesie pisemną reklamacyę do kolei żelaznej, przedawnienie wstrzymane zostaje na tak długo, dopóki reklamacya nie będzie załatwiona. Jeżeli na reklamacyę nastąpi odmowna odpowiedź, bieg okresu przedawnienia rozpoczyna się na nowo tego dnia, w którym kolej reklamującego o swej decyzyi pisemnie uwiadomi i zwróci mu dokumenty dowodowe, jakie w danym razie do reklamacyi były załączone. Że reklamacya została wniesiona, a względnie załatwiona, tudzież, że dokumenty dowodowe zostały zwrócone, udowodnić winna ta strona, która się na te okoliczności powołuje. Dalsze reklamacye, wnoszone do kolei żelaznej lub do jej władz przełożonych, nie wstrzymują przedawnienia."

Artykuł 2.

Postanowienia wykonawcze do Umowy z dnia 14. października 1890 i załączki do nich zmienione zostają w sposób następujący:

I. — Paragraf 2.

Ustęp 1 brzmieć będzie, jak następuje:

„Do wystawiania listów przewozowych międzynarodowych używane będą wzory według załączki 2. Wzory te mają być drukowane dla posyłek zwyczajnych na białym papierze, a dla posyłek pospiesznych również na białym papierze, który jednak po jednej i po drugiej stronie u górnego i u dolnego brzegu opatrzony będzie czerwonym paskiem. Dla udowodnienia, że listy przewozowe odpowiadają istniejącym w tym względzie przepisom, ma być na nich wyciśnięta pieczęć kontrolna kolei albo związku kolejowego kraju pochodzenia."

W ustępie 3 tekstu niemieckiego wykreślone mają być słowa „der geschriebenen Worte".

Do tego paragrafu dodane będą następujące ustępy 8 i 9:

„Na liście przewozowym wolno umieszczać wymienione poniżej zapiski, które jednakże kolei żelaznej do niczego nie zobowiązują i za które takowa nie bierze żadnej odpowiedzialności:

z posyłki N. N.,
na zlecenie N. N.,
do dyspozycyi N. N.,
celem dalszego wysłania do N. N.,
ubezpieczony w N. N.

Zapiski te odnosić się mogą tylko do całej posyłki i muszą być umieszczone na odwrotnej stronie listu przewozowego u dołu."

II. — Paragraf 3. Układ tego paragrafu ma być następujący:

„Jeżeli przedmioty, w §. 1, liczba 4, i w załączce 1 wymienione, oddane zostały do przewozu za nieprawdziwą lub niedokładną deklaracyą, lub jeżeli posyłający zaniedbał zastosować się do przepisów bezpieczeństwa, podanych w załączce 1, dodatek do przewoźnego wynosi 15 franków od każdego kilograma brutto całej posyłki.

We wszystkich innych przypadkach wynosi dodatek do przewoźnego, za nieprawdziwą deklaracyę zawartości w artykule 7 Umowy przewidziany, kwotę 1 franka jako należytość za list przewozowy, o ile ta deklaracya nie mogła pociągnąć za sobą uszczuplenie przewoźnego, gdy zaś takie uszczuplenie nastąpić mogło, w takim razie z tytułu tego dodatku płaci się podwójną kwotę różnicy, jaka wypada między opłatą za przewóz od stacyi wysyłki aż do stacyi przeznaczenia, obliczoną od zawartości deklarowanej, a opłatą należącą się od zawartości sprawdzonej, w każdym razie jednak co najmniej kwotę 1 franka.

W razie podania za małej wagi dodatek do przewoźnego wynosi podwójną kwotę różnicy, jaka wypada między opłatą za przewóz od stacyi wysyłającej aż do stacyi przeznaczenia, obliczoną na podstawie wagi deklarowanej, a opłatą, należącą się od wagi sprawdzonej.

W razie przeciążenia wagonu, ładowanego przez posyłającego, dodatek do przewoźnego wynosi sześćkrotną kwotę opłaty, jaka za przewóz od stacyi wysyłającej aż do stacyi przeznaczenia wypada od wagi, o którą dozwolone obciążenie przekroczone zostało. Jeżeli w jednym i tym samym przypadku chodzi o podanie za małej wagi i o przeciążenie, dodatek do przewoźnego pobiera się nietylko za podanie za małej wagi, lecz także za przeciążanie.

Dodatek do przewoźnego za przeciążenie wagonu (ustęp 4) pobiera się:

a) jeżeli na wozach do ładowania użytych dozwolone obciążenie oznaczone jest tylko jednym napisem, wtedy, gdy oznaczoną napisem „wagę ładunkową“, albo oznaczony napisem „udźwig“ przekroczono przy ładowaniu o więcej jak o 5%;

b) jeżeli na wagonie do ładowania użytym znajdują się dwa napisy, a mianowicie „waga ładunkowa (obciążenie normalne)“ i „udźwig (obciążenie maksymalne)“ wtedy, gdy obciążenie wagonu w ogóle przewyższa jego udźwig.“

III. — Paragraf 4. Paragraf ten uzupełniony zostanie następującym ustępem 2:

„Jeżeli posyłający oddaje częściej na tej samej kolei towary jednego i tego samego rodzaju, które powinneby być opakowane, a mimo to opakowania albo wcale nie mają albo są zawsze jednakowo niedostatecznie opakowane, w takim razie zamiast osobnej deklaracyi dla każdej posyłki złożyć może raz na zawsze deklaracyę ogólną według wzoru w załączce 3*a* przewidzianego. W tym przypadku winien list przewozowy oprócz uznania przewidzianego w artykule 9, ustęp 2, zawierać także powołanie się na tę deklaracyę ogólną, złożoną dla stacyi wysyłającej.“

IV. — Paragraf 5. Paragraf 5 postanowień wykonawczych, odnoszący się do artykułu 13 Umowy, zostaje wykreślony; na jego miejsce wstawiony zostanie następujący paragraf, odnoszący się do artykułu 12 Umowy:

„Stacya wysyłająca winna opłacone należytości, które zaciągnęła do listu przewozowego, wyszczególnić w duplikacie tegoż listu.

Gdy opłaty za przewóz uiszczone zostały przy oddawaniu towaru na kolej, do dochodzenia w obec zarządu kolei praw w artykule 12, ustęp 4 Umowy przewidzianych, wystarcza przedłożenie duplikatu listu przewozowego.“

V. — Paragraf 9. Ustępy 2 i 3 brzmieć mają, jak następuje:

„W tym przypadku za podstawę do obliczania dodatku do przewoźnego przyjmuje się 10 franków i 10 kilometrów jako jednostki niepodzielne, a dodatek ten nie może przekraczać 0,025 franka od kilometra i od 1000 franków kwoty deklarowanej.

Najmniejsza kwota tego dodatku, jaka będzie pobierana, wynosi za całą drogę 50 centymów.“

VI. — Załączka 1 do postanowień wykonawczych. Tekst francuski ulegnie następującym zmianom:

N° I. Zamiast: 0,06 mètre cube: 60 décimètres cubes.

N° III. Zamiast: 1,2 mètre cube: 1 mètre cube 200 décimètres cubes.

N° VIII *a*. Zamiast: par 1,55 litre: pour 1 litre, 55 centilitres.

Zamiast: 15,50 litres: 15 litres, 50 centilitres.

N° X. Zamiast: par 0,825 litre: pour 825 millilitres.

N° XXXVI. Zamiast: 0,015 mètre: 15 millimètres.

Zamiast: 0,010 mètre: 10 millimètres.

N° XXXVIII. Zamiast: 2,5 kilogrammes: 2 kilogrammes 500 grammes.

Zamiast: 1,2 mètre cube: 1 mètre cube 200 décimètres cubes.

N° XLII. Zamiast: 1,2 mètre cube: 1 mètre cube 200 décimètres cubes.

N° XLIII. Zamiast: 0,5 gramme: 50 centigrammes.

Zamiast: 0.5 mètre cube: 500 décimètres cubes.

N° XLIV. Zamiast: par 1,34 litre: pour 1 litre 34 centilitres.

Zamiast: 13,40 litres: 13 litres 40 centilitres.

Zamiast: par 1,86 litre: pour 1 litre 86 centilitres.

N° XLIV. Zamiast: par 0,9 litre: pour 90 centilitres.

Zamiast: par 0,8 litre: pour 80 centilitres.

VII. — Załączka 1. Postanowienie pod liczbą XII brzmieć ma, jak następuje:

„Wapno zielone, to jest wapno palone, które użyte było w gazowniach do czyszczenia gazu świetlnego, przewożone będzie tylko w otwartych wagonach.“

Załączka 1. Tekst francuski pierwszego ustępu, liczba 3, numer XXVII zmieniony zostaje w następujący sposób:

„de renoncer à toute indemnité pour avaries et pertes, soit des récipients, soit de leur contenu, résultant du transport dans des récipients fermés hermétiquement.“

VIII. — Załączka 2. Pomijając zmianę, przewidzianą już w ustępie 1 paragrafu 2 postanowień wykonawczych (porównaj powyżej l. I), wzór listu przewozowego i duplikatu listu przewozowego ulegnie nadto następującym zmianom:

1. Wstawiona zostanie nowa rubryka, przeznaczona na deklaracyę wagi ładunkowej, a w danym razie także na deklaracyę powierzchni ładunkowej wagonu, składaną w razie, gdy towary oddaje się do przewozu całymi wagonami.

2. Wstawiona zostanie uwaga, zawierająca postanowienie, że posyłający obowiązany jest numera tych wagonów, które sam naladowuje, zapisać w liście przewozowym.

3. Odwrotna strona duplikatu podrukowana będzie tak samo, jak odwrotna strona listu przewozowego.

Stosownie do tego załączka 2 do postanowień wykonawczych zastąpiona zostanie dołączoną do niniejszego układu nową załączką 2.

Postanawia się, że listy przewozowe i duplikaty, sporządzone według wzoru z roku 1890, mogą być używane w obrocie międzynarodowym jeszcze przez przeciąg jednego roku, licząc od dnia wejścia w wykonanie niniejszych postanowień. Po upływie tego okresu przyjmowane będą już tylko listy przewozowe i duplikaty według nowego wzoru.

IX. — Do paragrafu 4 postanowień wykonawczych dodana zostanie następująca załączka 3*a*:

Załączka 3*a*.

Deklaracya ogólna.

„Ekspedycya towarów kolei żelaznej .....

.....w.....

przyjmuje na moją (naszą) prośbę wszystkie poniżej wyszczególnione towary, które od dnia dzisiejszego przeze mnie (przez nas) oddane zostaną do przewozu koleją żelazną, a mianowicie:

.....

Uznaję (uznajemy) niniejszem wyraźnie, że towary te oddane zostały do przewozu
bez opakowania*)
w opakowaniu wadliwem*), a mianowicie:

.....,

o ile w dotyczącym liście przewozowym znajduje się wzmianka o tej deklaracyi.

.....dnia.....18...“

*) Stosownie do jakości posyłki, przekreślić należy albo wyrazy „bez opakowania“, albo słowa „w opakowaniu wadliwem, a mianowicie:“

X. — Załączka 4. Załączka ta brzmieć ma, jak następuje:

Załączka 4.

Zlecenie późniejsze.

.....dnia..... 18..

„Ekspedycyę towarów kolei .....
w.....upraszam (upraszamy),
żeby posyłki za listem przewozowym ddo .....
.....dnia..... 18.. oddanej,
a do .....
w .....
adresowanej, a mianowicie:

Znaki i numera	Ilość	Sposób opakowania	Co zawiera	Waga w kilogramach

nie wydała odbiorcy w liście przewozowym wymienionemu, lecz

1. żeby ją zwróciła tutaj pod moim adresem;
2. żeby ją posłała do .....
w..... stacyi .....
kolei żelaznej.....;

3. żeby ją wydała tylko za złożeniem powziątku w kwocie [redacted] (słowami);

4. żeby jej nie wydawała za opłatą powziątku w liście przewozowym oznaczonego, lecz dopiero po uiszczeniu powziątku w kwocie [redacted] (słowami);

5. żeby ją wydała bez powziątku;

6. żeby ją wydała bez pobrania należytości za przewóz.

(Podpis.)

Uwaga. Te części wzoru, które się do danego przypadku nie stosują, należy przekreślić."

Artykuł 3.

Protokół z dnia 14. października 1890 zmieniony zostaje w następujący sposób:

I. Do ustępu 1, liczby I dodane zostanie następujące postanowienie:

„Jeżeli ruch na szlakach pośrednich nie spoczywa w ręku jakiegoś zarządu tego państwa, Rządy interesowane mogą na podstawie szczególnych układów umówić się między sobą, żeby takie transporty również nie były uważane za transporty międzynarodowe."

II. Nadto dodana zostanie do tego protokołu następująca nowa liczba V:

„Co się tyczy artykułu 60, wszystkie Strony uznały zgodnie, że Umowa międzynarodowa obowiązuje każde państwo interesowane przez trzy lata od dnia wejścia jej w wykonanie, a po upływie tego okresu przez dalsze trzy lata, i to tak długo, dopóki jedno z państw interesowanych nie oznajmi najpóźniej na rok przed upływem dotyczącego trzechlecia, że zamierza od tej umowy odstąpić."

Artykuł 4.

Niniejszy układ dodatkowy mieć będzie tę samą moc i obowiązywać będzie do tego samego czasu, co umowa z dnia 14. października 1890, której istotną część stanowi. Ratyfikacya jego jest zastrzeżona. Dokumenty ratyfikacyjne powinny być złożone jak najrychlej, a to w tej samej formie, jaka była zachowana co do samej Umowy i co do ugód dodatkowych. Mocy obowiązującej nabędzie układ niniejszy w trzy miesiące po złożeniu ratyfikacyi.

W dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszy układ dodatkowy i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Działo się w Paryżu dnia 16. lipca 1898, spisano w dziesięciu egzemplarzach.

Protokół wykonawczy.

Niżej podpisani pełnomocnicy tych państw, które Umowę z dnia 14. października 1890, tyczącą się obrotu towarów na kolejach żelaznych zawarły, albo do niej później przystąpiły, zgromadzili się dzisiaj, dnia 16. czerwca 1898 w Ministerstwie spraw zagranicznych w celu podpisania układu dodatkowego do rzeczonej umowy, ułożonego za wspólnem porozumieniem się dotyczących Rządów.

Porównawszy ze sobą dokumenty dyplomatyczne, przygotowane w tylu egzemplarzach, ile było państw kontraktujących, i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, podpisali takowe i wycisnęli na nich swe pieczęcie.

Do protokołu niniejszego dodany jest tekst niemiecki. Zgodzono się na to, że tekst ten mieć ma tę samą moc, co tekst francuski, o ile chodzi o obrót kolejowy, odbywający się za pośrednictwem jakiegoś państwa, w którem język niemiecki jest wyłącznym językiem urzędowym albo jako taki obok innych języków bywa używany.

Działo się w Paryżu dnia 16. czerwca 1898, spisano w dziesięciu egzemplarzach.

Nos visis et perpensis conventionis huius articulis illos omnes ratos gratosque habere profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae, die nono mensis Februarii anno millesimo nongentesimo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo secundo.

L

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Alexander Eques **a Suzzara** m. p.,
Caput Sectionis.

Powyższy układ dodatkowy razem z protokołem wykonawczym ogłoszony zostaje niniejszem po zatwierdzeniu przez obie Izby Rady państwa i zacznie obowiązywać dnia 10. października 1901.

Wiedeń, dnia 10. września 1901.

Koerber r. w. **Wittek** r. w. **Spens** r. w.

Pieczęć kontrolna kolei żelaznej.

Wóz

Nr. (1)	Właściciel	Waga ładunkowa	Powierzchnia ładunkowa

Karty przewozowej { Nr. . . . / Poz. . .

(1) Jeżeli wozy naładowuje sam posyłający, winien w tem miejscu wpisać ich numera.

PRZEWÓZ KOLEJOWY MIĘDZYNARODOWY.

DUPLIKAT LISTU PRZEWOZOWEGO.

(Wzór I.) **Posyłka zwyczajna** (papier biały).
(Wzór II.) **Posyłka pospieszna** (papier biały z czerwonym paskiem u górnego i dolnego brzegu po jednej i po drugiej stronie).

Do (2) .....

Towary poniżej wyszczególnione odbierzesz Pan na zasadzie postanowień, które zawarte są w umowie międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, jakoteż w regulaminach i taryfach dotyczących kolei lub związków kolejowych, które stosują się do tej posyłki.

(2) Nazwisko i adres odbiorcy (miasto, stacya, ulica i numer domu, kraj). Jeżeli posyłka idzie do Francyi lub do Włoch, trzeba podać, czy ma być odstawiona na dworzec kolejowy, czy do domu.

Kolej przyjmująca

Kolej odbierająca

Stacya odbierająca

Znak i liczba	Ilość	Sposób opakowania	Co zawiera	Waga rzeczywista brutto: w kilogramach	Waga zaokrąglona, przyjęta za podstawę obliczenia: w kilogramach	Deklaracya, tycząca się postępowania cłowego i podatkowego lub policyjnego; wyszczególnienie odnośn. dokumentów i innych załączek, tudzież plomb; inne deklaracye, ustawami lub regulaminami dozwolone.	Które taryfy mają być zastosowane i jaki szlak zostaje wskazany

Opłacona należytość przewozowa

Ile zależy na rychłem dostawieniu

Suma powziątku { zaliczka w gotówce / po nadejściu } słowami

Kwota

Wyszczególnienie powyższego powziątku

Zapisek posyłającego co do opłaty

....., dnia ..... 18 ....

Podpis i adres posyłającego:

Pieczęć stacyi przyjmującej:

Pieczęć wagowa:

Pieczęć stacyi odbierającej:

PRZEWÓZ KOLEJOWY MIĘDZYNARODOWY.

Pieczęć kontrolna kolei żelaznej.

Wóz

Nr. (1)	Właściciel	Waga ładunkowa	Powierzchnia ładunkowa

Karty przewozowej { Nr. . . . / Poz. . .

(1) Jeżeli wozy naładowuje sam posyłający, winien w tem miejscu wpisać ich numera.

PRZEWÓZ KOLEJOWY MIĘDZYNARODOWY.

LIST PRZEWOZOWY.

(Wzór I.) **Posyłka zwyczajna** (papier biały).
(Wzór II.) **Posyłka pospieszna** (papier biały z czerwonym paskiem u górnego i dolnego brzegu po jednej i po drugiej stronie).

Do (2) .....

Towary poniżej wyszczególnione odbierzesz Pan na zasadzie postanowień, które zawarte są w umowie międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, jakoteż w regulaminach i taryfach dotyczących kolei lub związków kolejowych, które stosują się do tej posyłki.

(2) Nazwisko i adres odbiorcy (miasto, stacya, ulica i numer domu, kraj). Jeżeli posyłka idzie do Francyi lub do Włoch, trzeba podać, czy ma być odstawiona na dworzec kolejowy, czy do domu.

Kolej przyjmująca

Kolej odbierająca

Stacya odbierająca

Znak i liczba	Ilość	Sposób opakowania	Co zawiera	Waga rzeczywista brutto: w kilogramach	Waga zaokrąglona, przyjęta za podstawę obliczenia: w kilogramach	Deklaracya, tycząca się postępowania cłowego i podatkowego lub policyjnego; wyszczególnienie odnośn. dokumentów i innych załączek, tudzież plomb; inne deklaracye, ustawami lub regulaminami dozwolone.	Które taryfy mają być zastosowane i jaki szlak zostaje wskazany

Opłacona należytość przewozowa

Ile zależy na rychłem dostawieniu

Suma powziątku { zaliczka w gotówce / po nadejściu } słowami

Kwota

Wyszczególnienie powyższego powziątku

Zapisek posyłającego co do opłaty

....., dnia ..... 18 ....

Podpis i adres posyłającego:

Pieczęć stacyi przyjmującej:

Pieczęć wagowa:

Pieczęć stacyi odbierającej:

Opłacono	Rachunek	Stopa taryfowa za 100 kilogr.	Do podniesienia	Opłacono	Rachunek	Stopa taryfowa za 100 kilogr.	Do podniesienia	Pieczęć stacyi pośrednich i zapisek co do przedłużenia terminów
	Powziątek { zaliczka w gotówce / po nadejściu				Z przeniesienia			
	Prowizya							
	Przewoźne aż do				Przewoźne aż do			
					Dodatek do przewoźnego za zastrzeżenie rychłej dostawy			
					Przewoźne aż do			
	Dodatek do przewoźnego za zastrzeżenie rychłej dostawy				Dodatek do przewoźnego za zastrzeżenie rychłej dostawy			
	Przewoźne aż do				Przewoźne aż do			
	Dodatek do przewoźnego za zastrzeżenie rychłej dostawy				Dodatek do przewoźnego za zastrzeżenie rychłej dostawy			
	Do przeniesienia							

Opłacono	Rachunek	Stopa taryfowa za 100 kilogr.	Do podniesienia	Opłacono	Rachunek	Stopa taryfowa za 100 kilogr.	Do podniesienia	Pieczęć stacyi pośrednich i zapisek co do przedłużenia terminów
	Powziątek { zaliczka w gotówce / po nadejściu				Z przeniesienia			
	Prowizya							
	Przewoźne aż do				Przewoźne aż do			
					Dodatek do przewoźnego za zastrzeżenie rychłej dostawy			
					Przewoźne aż do			
	Dodatek do przewoźnego za zastrzeżenie rychłej dostawy				Dodatek do przewoźnego za zastrzeżenie rychłej dostawy			
	Przewoźne aż do				Przewoźne aż do			
	Dodatek do przewoźnego za zastrzeżenie rychłej dostawy				Dodatek do przewoźnego za zastrzeżenie rychłej dostawy			
	Do przeniesienia							

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXII. — Wydana i rozesłana dnia 24. września 1901.

Treść: № 143. Rozporządzenie, tyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, a obowiązującego od dnia 1. stycznia 1893.

143.

Rozporządzenie Ministra kolei żelaznych z dnia 24. września 1901,

tyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207), a obowiązującego od dnia 1. stycznia 1893.

Regulamin ruchu dla kolei żelaznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, który zaprowadzony został rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207), a obowiązywać zaczął od dnia 1. stycznia 1893, ulegnie następującym zmianom, a względnie uzupełnieniom, które wejdą w wykonanie od dnia 10. października 1901:

§. 20.

W tym paragrafie wstawić należy następujący nowy ustęp 2.

„(2) Osoby, chore na ospę (ospę wietrzną), błonicę (dyfteryę, dławiec), trąd, odrę, czerwonkę (dysenteryę), szkarlatynę albo tyfus jakiegokolwiek rodzaju, przewożone być mają w osobnych wagonach, a osoby, chore na krztusiec, wąglik, różę, nosaciznę albo egipskie zapalenie oczu, w odosobnionych przedziałach wagonów. Osób, dotkniętych cholerą, dżumą lub dostających wybuchów wodowstrętu, zgoła przewozić nie wolno. Jeżeli co do jakiejś osoby zachodzi podejrzenie, że dotknięta jest jedną z chorób powyżej wymienionych, można od niej zażądać przedłożenia świadectwa lekarskiego, aby powziąć przekonanie, że wolna jest od wszystkich powyżej wymienionych chorób, i dopiero na podstawie tego świadectwa pozwolić na jej przewiezienie. Za przewóz w osobnych wagonach i przedziałach wagonów opłacane będą należytości według taryfy.“

Ustępy, które dotychczas oznaczone były liczbami (2) i (3), otrzymają teraz oznaczenie (3) i (4).

§. 30.

W ustępie 4 tego paragrafu nie ma być przytoczony „§. 53, ustęp 8“, lecz „§. 53, ustęp 7“.

Ustęp 5 brzmieć ma jak następuje:

„(5) Czy i pod jakimi warunkami przedmioty w §. 50, *B* 2, oznaczone, mogą być przyjmowane jako pakunki podróżne, o tem stanowią taryfy. Co się tyczy ograniczonej kwoty wynagrodzenia za szkodę, stosowany być ma w odpowiedni sposób §. 81, ustęp 2 i 3, tudzież §. 84, ustęp 4.“

Ustępy 6, 7 i 8, przydane do tego paragrafu rozporządzeniem z dnia 3. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 104, należy wykreślić.

§. 42.

W ustępie 7 słowo „fałszywą“ zmienione być ma na: „niezgodną z prawdą.“

§. 50.

W rozdziale *A*, l. 4, należy wykreślić:

pod lit. *b* słowa:

„(co się tyczy nabojów dynamitowych, porównaj załączkę *B*, Nr. XXXV *a*)“;

pod lit. *c* słowa:

„(co się tyczy zapałek do pocierania, porówn. załączkę *B*, Nr. III)“;

pod lit. *d* słowa:

„(co się tyczy zapałek, kapsli, cukierków piorunujących i grochu piorunującego porówn. załączkę *B*, Nr. II, XLI i XLIII)“;

pod lit. *e* słowa:

„(co się tyczy zapałek do pocierania, tasiemek podpałowych i podpałek — amorces — porówn. załączkę *B*, Nr. III i XLII *a*).“

Pod liczbą 2 w rozdziale *B* ustępy 2 i 3 zastąpione zostaną następującem postanowieniem:

„Pod jakimi warunkami przedmioty te mogą być przyjmowane do przewozu, o tem stanowią taryfy. Co się tyczy ograniczenia wynagrodzenia za szkodę, zobacz §. 81, ustęp 2.“

Postanowienie pod liczbą 4 rozdziału *B* brzmieć ma, jak następuje:

„4. Pojazdy kolejowe, o ile toczą się po szynach na własnych kołach. Powinny one być każdej chwili gotowe do drogi. Lokomotywom, tenderom i parowozom towarzyszyć ma biegły, który ma na to zlecenie od posyłającego“.

Do tego paragrafu przydany zostanie nadto nowy rozdział *C*, który ma brzmieć, jak następuje:

„*C*. Przedmiotów, których przewóz dozwolony jest warunkowo, nie można przyjmować do przetrzymania na kolei (bahnlagernd).“

§. 51

Do lit. *l*, ustępu 1 dodany być ma następujący ustęp 4:

„Jeżeli stacya wysyłająca wybrała inną drogę przewozu, winna odsyłającego o tem uwiadomić.“

§. 52.

Ustęp 5 brzmieć ma, jak następuje:

„(5) Na odwrotnej stronie tej połowy listu przewozowego, która przeznaczona jest na adres, może być wyciśnięta firma wystawiciela. Na tej samej stronie można także umieszczać następujące dopiski do wiadomości odbiorcy: „z posyłki od N. N.“, „z polecenia N. N.“, „do dyspozycyi N. N.“ — „celem przesłania dalej do N. N.“, „ubezpieczone w N. N.“, które to dopiski nie zobowiązują jednak kolei żelaznej do niczego i za które ona nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności“. Dopiski te mogą się odnosić tylko do całej posyłki. Na tem samem miejscu umieszczona być ma także deklaracya wygotowana stosownie do postanowień konwencyi międzynarodowej, tyczącej się myszycy winnej, tudzież poświadczenie urzędowe.“

Osnowę ustępu 7 zmienia się, od 3go zdania począwszy, jak następuje:

„Gdy przedmioty, których przewóz jest warunkowo dozwolony, a które według załączki *B*, Nr. XXXV wolno z innymi przedmiotami połączyć w jedną posyłkę, oddaje się do przewozu całymi wagonami, nie potrzeba dla nich wystawiać osobnego listu przewozowego. Dla takich posyłek całowagonowych wystarcza jeden list przewozowy, w którym jednak towary przyjęte tylko warunkowo do przewozu winny być wyraźnie oznaczone jako takie dopiskiem „(warunkowo)“. Dla towarów, które w myśl przepisów niniejszego regulaminu lub taryfy, albo stosownie do szczególnej umowy ładować ma odsyłający a wyładowywać odbiorca, wystawić należy osobne listy przewozowe, które nie mogą obejmować żadnych innych przedmiotów.

§. 53.

Brzmienie ostatniego zdania w ustępie 3 zmienione zostaje, jak następuje:

„Jeżeli posyłający w liście przewozowym nie podał wagi posyłki, okoliczność ta we wszystkich przypadkach, w których taryfa przepisuje obliczanie przewoźnego według wagi, ma takie znaczenie, jak gdyby posyłający uczynił wniosek, żeby waga stwierdzona została przez kolej.“

Ustępy 6 aż do 10 zastąpione zostaną następującemi postanowieniami:

„(6) Gdyby się pokazało, że deklaracya zawartości posyłki jest nieprawdziwa, lub że deklarowana waga posyłki jest mniejsza aniżeli jej waga rzeczywista, wreszcie, że odsyłający przy ładowaniu wagon przeciążył, w takim razie — niezawiśle od obowiązku uzupełnienia opłaty za przewóz i wynagrodzenia szkody, jaka w danym razie może wynikła, tudzież niezawiśle od kar, przewidzianych w ustawach karnych lub przepisach policyjnych — winien odsyłający wszystkim kolejom żelaznym w przewozie pośredniczącym zapłacić dodatek do przewoźnego, a to w kwotach, które ustanawia się, jak następuje:

(7) Jeżeli przedmioty w §. 50, *A*, liczba 4, i w załączce *B* wymienione, oddano do przewozu z nieprawdziwą lub niedokładną deklaracyą, lub jeżeli przy oddawaniu tych przedmiotów nie uczyniono zadość przepisom ostrożności w załączce *B* wzmiankowanym, dodatek do przewoźnego wynosi 12 koron od każdego kilograma brutto całej posyłki.

(8) We wszystkich innych przypadkach płaci się z tytułu rzeczonego dodatku jedną koronę jako należytość za list przewozowy, o ile chodzi o taką nieprawdziwą deklaracyę, która nie mogła pociągnąć za sobą uszczuplenia przewoźnego, a podwójną kwotę różnicy, jaka wypada między przewoźnem, obliczonem na podstawie zawartości deklarowanej a przewoźnem, jakie należy się od zawartości stwierdzonej, i to za całą przestrzeń od stacyi wysyłki aż do stacyi przeznaczenia, jeżeli takie uszczuplenie nastąpić mogło; kwota zaś ta wynosić musi najmniej jednę koronę.

(9) Jeżeli deklarowana waga posyłki jest mniejsza jak jej waga rzeczywista, natenczas dodatek do przewoźnego wynosi podwójną kwotę różnicy między opłatą za przewóz od stacyi pochodzenia aż do stacyi przeznaczenia, wypadającą od wagi deklarowanej, a taką samą opłatą, wypadającą od wagi sprawdzonej.

(10) Jeżeli odsyłający przy ładowaniu wagon przeciążył, dodatek do przewoźnego wynosi sześć-

krotną kwotę tej opłaty, jaka od wagi, przekraczającej dozwolone obciążenie, wypada za przewóz od stacyi wysyłki aż do stacyi przeznaczenia. Postanowienie to stosowane być ma w analogiczny sposób także do takich przedmiotów, od których stosownie do postanowień taryfy przewoźnego nie oblicza się podług wagi. Jeżeli w szczególności zachodzi taki przypadek, w którym przewoźne oblicza się według powierzchni ładunkowej, natenczas wzmiankowany dodatek znajduje się w ten sposób, że przewoźne, obliczone według powierzchni ładunkowej użytego wagonu, uważa się za przewoźne od maksymalnej wagi obciążenia, dozwolonego w poszczególnym przypadku, a otrzymawszy w taki sposób kwotę przewoźnego od maksymalnej wagi obciążenia, oblicza się według proporcyi, jaka kwota wypada na nadwyżkę obciążenia, poczem tę ostatnią kwotę bierze się sześć razy.

(11) Jeżeli w jednym i tym samym przypadku chodzi o podanie za małej wagi i o przeciążenie wagonu, dodatek od przewoźnego pobierany będzie nietylko z tytułu nieprawdziwej deklaracyi wagi, lecz także z tytułu przeciążenia.

(12) Za przeciążenia wagonu (ustęp 10) pobiera się dodatek do przewoźnego w następujących przypadkach:

a) o ile chodzi o wagony, na których dozwolone obciążenie oznaczone jest tylko jednym napisem, wtedy, gdy wypisaną na wagonie „wagę ładunkową“, a względnie wypisany na nim „udźwig“ przekroczono przy ładowaniu o więcej jak 5 od sta;

b) o ile wagony do ładowania użyte mają dwa napisy, a mianowicie: „waga ładunkowa (obciążenie normalne) i udźwig (obciążenie maksymalne)“, wtedy, gdy wagon obciążono w ogóle ponad jego udźwig;

(13) Dodatku do przewoźnego nie pobiera się:

a) jeżeli chodzi o nieprawdziwą deklaracyę wagi takich towarów, do których odważania obowiązana jest kolej (ustęp 3);

b) w razie nieprawdziwej deklaracyi wagi albo w razie przeciążenia wagonu, jeżeli posyłający w liście przewozowym żądał odważenia przez kolej;

c) w razie przeciążenia, spowodowanego już w czasie przewozu skutkiem wpływów klimatycznych, o ile wysyłający może dać dowód, że przy ładowaniu towarów nie przekroczył wagi ładunkowej na wagonie oznaczonej.“

§. 54.

Ustęp 4 ma brzmieć, jak następuje:

„(4) Co się jednak tyczy towarów, które stosownie do przepisów tego regulaminu albo postanowień taryfowych lub na zasadzie szczególnej umowy ładuje sam posyłający, szczegóły listu przewozowego, tyczące się bądź wagi, bądź ilości sztuk, nie stanowią żadnego dowodu przeciw kolei żelaznej, jeżeli takowa nie sprawdziła wagi lub ilości sztuk i tego sprawdzenia nie potwierdziła w liście przewozowym.“

§. 56.

Układ ustępów 1, 6 i 7 zmieniony zostaje, jak następuje:

„(1) Towar ma być odstawiony w godzinach służbowych, które kolej ustanowi, a o ile według przepisów tego regulaminu albo według postanowień taryfy lub stosownie do szczególnej umowy ładowanie towaru jest obowiązkiem posyłającego, ma być także w tych godzinach naładowany. Jeżeli posyłka, dla której wystawia się tylko jeden list przewozowy, a którą ładuje kolej, odstawiana jest partyami, a posyłający opóźni się z odstawą o więcej niż 24 godziny, w takim razie kolej ma prawo pobrać za to spóźnienie składowe, jakie będzie przepisane w taryfie. To samo ma miejsce także i wtedy, gdy list przewozowy, dołączony do posyłki towarów, których naładowanie jest obowiązkiem kolei, jest niezupełny lub niedokładny i nie zostanie sprostowany w przeciągu 24 godzin od uczynienia zarzutu. Co się tyczy dostawy towarów przez przedsiębiorstwa dowozowe kolei żelaznej, obacz §. 68.

(6) Gdy posyłający prosi o przygotowanie wagonu na towary, które sam ma ładować (ob. ustęp 1), winien przeznaczyć na to pewien dzień, a odstawę i ładowanie towarów ukończyć w terminie, który kolej żelazna wyznaczy. Termin ten oznajmić należy na afiszu, wywieszonym w lokalach ekspedycyi, tudzież ogłosić go w dzienniku miejscowym.

(7) Jeżeli towar nie będzie odstawiony i naładowany w tym terminie, posyłający winien po upływie onegoż zapłacić wozowe, jakie w taryfie będzie ustanowione. To samo ma miejsce w tym przypadku, gdy towary, których ładowanie jest obowiązkiem odsyłającego (ob. ustęp 1), odstawione zostaną za niedokładnym albo niezupełnym listem przewozowym, a sprostowanie nie nastąpi w ustanowionym terminie ładowania. Kolej ma nadto prawo wyładować wóz na koszt zamawiającego, a towar na jego niebezpieczeństwo i koszt złożyć w magazynie. Przy zamówieniu wozu złożyć należy na żądanie kolei kaucyę, któraby pokrywała kwotę, należącą się za niedotrzymanie terminu o 1 dzień. Jeżeli kolej wozów przyrzeczonych nie przygotuje w czasie właściwym, zapłacić ma zamawiającemu wynagrodzenie, odpowiadające kwocie wozowego.“

§. 58.

Ustęp 2 brzmieć ma, jak następuje:

„(2) Jeżeli posyłający nie dopełni tego obowiązku, kolej żelazna ma prawo żądać — o ile przy-

jęcia towaru w ogóle nie odmówi — żeby potwierdził w liście przewozowym, iż opakowania wcale nie ma lub że takowe jest wadliwe, tudzież aby te wady poszczególnie wymienił, a nadto, aby wystawił stacyi przyjmującej osobną deklaracyę, ułożoną podług przepisanego wzoru (załączka *E*). Jeżeli posyłający oddaje częściej towary jednego i tego samego rodzaju na tej samej stacyi, a nie uważając na to, że takowe powinne być opakowane, albo wcale ich nie opakowuje albo zawsze w jednakowym stopniu wadliwie, w takim razie może zamiast osobnej deklaracyi co do każdej posyłki złożyć raz na zawsze deklaracyę ogólną, wygotowaną według formularza w załączce *F* przepisanego. List przewozowy winien w takim razie oprócz przewidzianego powyżej potwierdzenia zawierać także wzmiankę o tej ogólnej deklaracyi, złożonej dla stacyi wysyłającej. Wzmiankowane formularze powinno biuro ekspedycyi mieć zawsze pod ręką."

Załączka *E*.

Załączka *F*.

§. 61.

Nagłówek tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Opłata przewoźnego. Roszczenia z tytułu mylnego obliczenia przewoźnego; przedawnienie takich roszczeń."

Do ustępu 1. przydane być ma następujące postanowienie:

„Stacya wysyłająca winna w duplikacie listu przewozowego, a względnie w poświadczeniu przyjęcia, wyszczególnić opłacone należytości, które przez nią w liście przewozowym zapisane zostały."

Ustęp 4 zastąpiony zostanie następującem postanowieniem:

„(4) Gdyby taryfa została niewłaściwie zastosowana, lub gdyby zaszła omyłka przy obliczaniu przewoźnego i innych należytości, kwota niedopłacona ma być uzupełniona, a kwota nadpłacona zwrócona, a interesowanego należy o tem jak najrychlej uwiadomić. Prawo do zwrotu albo dopłaty przedawnia się w przeciągu roku, licząc od dnia zapłaty, o ile strony nie postarały się o zapewnienie sobie tego prawa przez przyznanie, umowę albo wyrok sądowy. Do przedawnienia stosowane będą postanowienia §. 91, ust 3 i 4. Postanowienia §. 90, ust. 1, nie stosuje się w tym przypadku.

(5) Jeżeli przewoźne uiszczono zaraz przy oddaniu towaru na kolej, w takim razie do dochodzenia rzeczonych praw w obec zarządu kolejowego wystarcza przedłożenie duplikatu listu przewozowego, a względnie poświadczenia przyjęcia.

(6) Z roszczeniami do zwrotu przewoźnego może występować odsyłający albo odbiorca, według tego, który z nich kolei za wiele zapłacił. Do uzupełnienia przewoźnego o taką kwotę, o którą zapłacono za mało, obowiązana jest po wydaniu towaru ta strona, która przewoźne zapłaciła, a względnie takowe w myśl ustępu 3. złożyła."

§. 64.

Układ ustępów 1 i 5 zmieniony zostaje, jak następuje:

„(1) Tylko odsyłający sam ma prawo zarządzić, żeby towar został ze stacyi wysyłającej wydany napowrót, żeby go w drodze zatrzymano lub żeby go bądź w miejscu przeznaczenia, bądź na jednej ze stacyi pośrednich, bądź na jakiejś stacyi, znajdującej się dalej jak stacya przeznaczenia lub leżącej przy jakiejś linii ubocznej, wydano nie temu odbiorcy, który w liście przewozowym jest wymieniony, lecz jakiemuś innemu. Polecenia posyłającego, tyczące się dodatkowego nałożenia, podwyższenia, umniejszenia lub cofnięcia powziątku, jakoteż późniejszego frankowania, może kolej według własnego uznania uwzględnić albo nie. Dodatkowe zarządzenia lub polecenia innego rodzaju nie są dozwolone.

(5) Mimo to, że kolej co do powziątków i frankowania ma prawo rozstrzygać według własnego uznania, może ona tylko w tym przypadku odmówić wykonania przewidzianych w ustępie 1 poleceń, a względnie zwlekać z ich wykonaniem lub wykonać je w odmienny sposób, gdyby spełnienie takowych mogło pociągnąć za sobą przeszkody w prawidłowym ruchu przewozowym."

W ustępie 6 słowa „na formularzu, zawartym w załączce *F*" należy poprawić: „na formularzu, zawartym w załączce *G*."

Słowo „(kara za zawód)" w ustępie 8 należy wykreślić, tak samo cały ustęp 9.

§. 66.

Ustęp 3 brzmieć ma jak następuje:

„(3) Z zastrzeżeniem postanowień §. 68, ust. 1 do 3, uważa się za miejsce dostawy stacyę przeznaczenia, którą posyłający oznaczył. Jeżeli w liście przewozowym wskazane jest jakieś miejsce przy kolei żelaznej leżące jako to, w którym towar ma być oddany albo przetrzymany na składzie, natenczas nawet w takim razie, gdyby w tym liście oznaczone było jako miejsce przeznaczenia jakieś inne miejsce, przyjmuje się, że kolej podjęła się przewozu tylko do owego przy kolei leżącego miejsca, gdzie też ma nastąpić wydanie towaru."

§. 67.

Paragraf ten opiewać ma, jak następuje:

„Obowiązki, jakie wkłada na odbiorcę przyjęcie towaru i listu przewozowego.

Przyjęcie towaru i listu przewozowego wkłada na odbiorcę obowiązek zapłacenia kolei tych kwot, jakie w liście przewozowym są wymienione. Porównaj jednak §. 61, ustęp 4. tyczący się sprostowania wymiarów przewoźnego."

§. 68.

Układ ustępów §. 1, 2 i 6 zmieniony zostaje, jak następuje:

„(1) Jeżeli wyładowanie towarów według przepisów tego regulaminu lub postanowień taryfy albo stosownie do szczególnej umowy jest obowiązkiem kolei żelaznej, kolej ta ma postanowić, czy towary mają być odbiorcy odstawione do mieszkania, czy posłane mu zostanie tylko uwiadomienie o nadejściu posyłki. Na stacyach, które według tego, co się powiedziało powyżej, odstawiać będą odbiorcy towary do domu, należy okoliczność tę ogłosić na afiszach, wywieszonych w biurach ekspedycyjnych. O nadejściu towarów, które odbiorca sam ma wyładować, należy tegoż w każdym razie uwiadomić, chyba że zachodziłby jeden z podanych poniżej wyjątków. W uwiadomieniu tem, które ma być wygotowane na piśmie, należy wymienić okres, w ciągu którego stosownie do §. 69, ustęp 2, towar ma być odebrany, a przesyła się je według uznania kolei albo pocztą albo przez umyślnego na koszt odbiorcy, o ile między tym ostatnim a koleją nie została zawarta pisemna umowa, stanowiąca o jakimś innym sposobie uwiadamiania. Odbiorcy nie uwiadamia się wcale, jeżeli sobie wymówił, aby mu uwiadomienia nie przysyłano, tudzież, jeżeli chodzi o towary przetrzymywane na kolei (bahnlagernd). Za wygotowanie uwiadomienia nie wolno liczyć żadnej należytości.

(2) Jeżeli chodzi o posyłkę zwyczajną, uwiadomienie odesłać należy, skoro tylko posyłka nadejdzie i przygotowana zostanie do ekspedycyi. O nadejściu posyłki pospiesznej uwiadomić należy odbiorcę w przeciągu dwóch godzin, o ile okoliczności nadzwyczajne nie zmuszają do przedłużenia tego terminu, posyłka zaś sama odstawiona być winna do mieszkania odbiorcy w przeciągu sześciu godzin po nadejściu. W niedziele i dnie świąteczne następuje przerwa w biegu tych terminów o godzinie 12 w południe, a w dnie powszednie o godzinie 6 wieczorem, i trwa aż do rozpoczęcia się godzin służbowych w dniu następnym. Postanowień, tyczących się terminu dostawy (§. 63), przepis powyższy nie narusza w niczem.

(6) Jeżeli stosownie do obowiązujących przepisów towary muszą być odwiezione do biur ekspedycyjnych lub magazynów administracyi cłowej lub podatkowej albo do innych lokalów w dotyczących przepisach oznaczonych, to przewiezienie ich jest rzeczą kolei, i to nawet w takim razie, gdy odbiorca zastrzegł sobie, że je sam ze stacyi zabierze, chyba że kolej sama poruczy mu przystawienie ich do rzeczonych lokalów.“

§. 69.

Ustępy 1, 4 i 5 brzmieć mają od teraz, jak następuje:

„(1) Towary, których wyładowanie według przepisów tego regulaminu albo postanowień taryfy lub też na zasadzie szczególnej umowy jest obowiązkiem kolei, odebrane być mają w przepisanych godzinach urzędowych w przeciągu czasu, w którym są wolne od składowego; czas ten ustanowiony będzie w taryfie i nie może wynosić mniej jak 24 godziny od odesłania a względnie odbioru (por. §. 68, ustęp 1, w związku z §. 63, ustęp 4) uwiadomienia.

(4) W biegu terminów do wyładowania towarów i zabrania ich z kolei (ustęp 2), nastaje przerwa w niedziele i dnie świąteczne, tudzież w czasie ekspedycyi cłowej lub podatkowej, o ile w niej nie nastąpi opóźnienie z winy posyłającego lub odbiorcy. Ci ostatni winni wykazać, jak długiego czasu rzeczona ekspedycya wymagała.

(5) Kto nie zabierze towaru z kolei w przeciągu okresów w tym paragrafie wzmiankowanych, winien opłacić składowe albo wozowe, jakie będzie przepisane taryfą. Nadto kolej żelazna ma prawo te towary, których wyładowanie bądź według przepisów niniejszego regulaminu, bądź według postanowień taryfy albo na zasadzie szczególnego porozumienia jest rzeczą odbiorcy, kazać na jego koszt i niebezpieczeństwo wyładować.

§. 70.

Ustęp 2 brzmieć ma, jak następuje:

„(2) Jeżeli okoliczności nie pozwalają uwiadomić odsyłającego, albo gdy tenże zwleka ze zleceniem, wreszcie gdy zlecenie to jest niewykonalne, w takim razie kolej żelazna winna towary na koszt i niebezpieczeństwo posyłającego wziąć na skład i mieć o nie taką pieczę, jak dbały kupiec o swe towary. Oprócz tego ma ona także prawo towary takie, o ile uzna to za stosowne, oddać z zabezpieczeniem powziątku kosztów i wydatków, jakie na nich ciężą, do publicznego domu składowego albo do spedytora, a to na rachunek i niebezpieczeństwo strony, której się to tyczy.“

Nadto przydać należy do tego paragrafu następujący nowy ustęp:

„(4) O oddaniu towaru na skład, również o sprzedaniu tegoż, należy posyłającego, a gdyby list przewozowy był już wykupiony, także odbiorcę, niezwłocznie uwiadomić, chyba że uwiadomienie byłoby niemożliwe.“

§. 73

Ustęp 1 otrzyma następujący dodatek:

„Co się tyczy uprawnienia do rozstrząsania wniosków, tyczących się zwrotu przewoźnego, porówn. §. 61, ustęp 6.“

Ustęp 2 brzmieć ma, jak następuje:

„(2) Jeżeli posyłający nie może przedłożyć duplikatu listu przewozowego, poświadczenia przyjęcia albo poświadczenia stacyi przyjmującej, że takiego dokumentu nie wystawiono, może praw swoich

dochodzić tylko za zezwoleniem odbiorcy, chyba że mógłby udowodnić, iż odbiorca odmówił przyjęcia towaru.“

§. 74.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Odpowiedzialność, spadająca na kilka kolei żelaznych w przewozie pośredniczących.“

§. 75.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Odpowiedzialność kolei żelaznej za zginięcie, ubytek lub uszkodzenie towaru w ogólności.“

§ 76

Ustęp 3 ma być wykreślony.

§. 77

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Ograniczenie obowiązku odpowiedzialności ze względu na szczególne niebezpieczeństwa.“

Postanowienia zawarte w ustępie 1 pod liczbami 1, 3 i 6 brzmieć mają, jak następuje:

„1. Co do towarów, które według przepisów niniejszego regulaminu lub taryfy, albo na zasadzie umowy zawartej z odsyłającym, a zaciągniętej do listu przewozowego, przewożone są w odkrytych wozach:

Za szkodę, jaka może wyniknąć z niebezpieczności takiego sposobu przewożenia. Niezwykły ubytek na wadze lub zginięcie całych kawałków nie może być uważane za następstwo tej niebezpieczności.

3. Co się tyczy towarów, których ładowanie i wyładowanie według przepisów niniejszego regulaminu lub taryfy albo na zasadzie umowy zawartej z odsyłającym a zaciągniętej do listu przewozowego, należy do odsyłającego, a względnie do odbiorcy:

Za szkodę, jaka mogłaby wyniknąć z niebezpieczności ładowania albo wyładowywania lub nieodpowiedniego sposobu ładowania.

6. Co do tych towarów — licząc tu i zwierzęta — którym według postanowień niniejszego regulaminu lub według przepisów taryfy albo na zasadzie umowy zawartej z odsyłającym, a zaciągniętej do listu przewozowego, towarzyszyć ma dozorca:

Za szkodę powstałą z niebezpieczeństwa, któremu zapobiedz było obowiązkiem dozorcy.“

Ustęp 3 brzmieć ma, jak następuje:

„(3) Powołanie się na powyższe przepisy nie uwalnia kolei żelaznej od obowiązku odpowiedzialności, jeżeli szkoda powstała z jej winy.

§. 80.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Wysokość wynagrodenia w razie zginięcia lub ubytku towaru.“

§. 81

„Ograniczenie wysokości wynagrodzenia na podstawie taryf.

Paragraf ten brzmi, jak następuje:

(1) Kolejom żelaznym wolno podawać do publicznej wiadomości szczególne warunki przewozu (taryfy wyjątkowe) z oznaczeniem kwoty maksymalnej wynagrodzenia na przypadek zginięcia, ubytku lub uszkodzenia, o ile ceny, ustanowione w tych taryfach wyjątkowych dla całego transportu, będą w porównaniu ze zwykłemi cenami taryfowemi wszystkich innych kolei żelaznych zniżone i o ile na całej linii przewozu stosowana będzie jednakowa kwota maksymalna wynagrodzona.

(2) Nadto wolno kolejom żelaznym, o ile chodzi o przedmioty w §. 50 *B*, 2, ustęp 1 wzmiankowane, ograniczyć w taryfach wynagrodzenie na przypadek zupełnego lub częściowego zginięcia lub uszkodzenia tych przedmiotów do pewnej kwoty maksymalnej.

(3) Co się tyczy przypadków, w których płacone być ma wynagrodzenie za całą szkodę, porówn. §. 88.“

§. 83.

Do paragrafu tego dodać należy następujące słowa:

„Porównaj jednak §. 88.“

§. 84.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Deklaracya, ile zależy na rychłej dostawie. Warunki tej deklaracyi.“

Ustęp 1 brzmieć ma, jak następuje:

„(1) Posyłający może w liście przewozowym deklarować, ile mu zależy na rychłej dostawie, a deklaracya ta mieć będzie skutki prawne, przewidziane w §§. 85 i 87. W przypadku tym zapłacić należy dodatek do przewoźnego, jaki będzie ustanowiony w taryfie.“

Ustępy 3, 4 i 5 zastąpione zostaną następującym jednym ustępem:

„(3) Dodatek do przewoźnego obliczany będzie w tym przypadku na podstawie niepodzielnych miar jednostkowych, a m. 10 koron i 10 kilometrów, i nie może przenosić 2·5 halerzy od kilometra i od 1000 koron kwoty deklarowanej. Najmniejszy dodatek do przewoźnego, jaki może być pobierany, wynosi za całą przestrzeń przewozu kwotę 40 halerzy. Nadwyżki dziesiątek zaokrąglane będą na 10 halerzy.“

Nadto dodaje się do tego paragrafu nowy ustęp, który brzmi, jak następuje:

„(4) Jeżeli obowiązek wynagrodzenia ograniczony jest w myśl §. 81 do pewnej kwoty maksymalnej, wartości dostawy na pewien termin ponad tę kwotę deklarować nie można.

§. 85

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Wysokość wynagrodzenia szkody w razie zginięcia, ubytku lub uszkodzenia, jeżeli była złożona deklaracya, ile zależy na rychłej dostawie.“

§. 87.

Paragraf ten oznaczony być ma w swojej dotychczasowej osnowie jako ustęp (1).

Do tego ustępu przydany będzie nowy ustęp (2), który brzmi, jak następuje:

„(2) Co się tyczy przypadków, w których płacone będzie wynagrodzenie za całą szkodę, obacz §. 88.“

§. 88.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Wynagrodzenie szkody w razie podejścia lub wielkiego niedbalstwa ze strony kolei.“

§. 89.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Utrata prawa do wynagrodzenia.“

§. 90.

Słowo „siódmego“ w ustępie 2, liczba 2, zmienia się na „czternastego“.

§. 91.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Przedawnienie roszczeń do kolei żelaznej z tytułu zginięcia, ubytku, uszkodzenia lub spóźnionego nadejścia towaru.“

Nowy ustęp tego paragrafu brzmi, jak następuje:

(1) Jeżeli uprawniony wniesie pisemną reklamacyę do kolei żelaznej, przedawnienie wstrzymane zostaje na tak długo, dopóki reklamacya załatwioną nie będzie. Jeżeli reklamacya nie zostanie uwzględniona, termin przedawnienia zaczyna się liczyć na nowo od tego dnia, w którym kolej żelazna uwiadomi pisemnie reklamującego o załatwieniu reklamacyi i zwróci mu pisma dowodowe, jakie w danym razie do reklamacyi były załączone. Że reklamacya została wniesioną lub załatwioną, tudzież że pisma dowodowe zostały zwrócone, wykazać winna ta strona, która się na te okoliczności powołuje. Dalsze reklamacye, wnoszone do kolei albo do jej władz przełożonych nie wstrzymują przedawnienia.“

Załączka B.

Nr. XI.

Ustęp 3, przydany w myśl rozporządzenia z dnia 3. lipca 1900 (Dz. u. p. Nr. 104), należy wykreślić.

Nr. XLIV.

Na końcu tego numeru dodać należy następujące nowe postanowienie:

„Wzmiankowane substancye mogą w małych ilościach być przewożone także w wytrzymałych, zatopionych rurkach ze szkła, mianowicie kwas węglowy i tlenek azotu w maksymalnej ilości 3 gramów, amoniak i chlor w maksymalnej ilości 20 gramów, kwas siarczany bezwodny i węglan chloru (phosgen) w maksymalnej ilości 100 gramów, a to pod następującymi warunkami:

Rurki szklane, o których była mowa, mogą być napełnione kwasem węglowym i tlenkiem azotu tylko do połowy, amoniakiem i chlorem do dwóch trzecich, a kwasem siarczanym i węglanem chloru (phosgenem) do trzech czwartych. Każda taka rurka winna być zapakowana w zalutowane puzderko blaszane, napełnione martwicą krzemienną, puzderko zaś samo w mocną skrzynkę drewnianą. Do jednej skrzynki można włożyć kilka takich puzderek, tylko rurek z amoniakiem i rurek z chlorem nie wolno umieszczać razem w jednej skrzynce.“

Po załączce *E* wstawiona być ma następująca

„załączka *F*

Deklaracya ogólna.

Biuro ekspedycyi towarowej kolej żelaznej . . .

. . . . . w . . . . . przyjęło na moją (naszą) prośbę wszystkie wyszczególnione poniżej towary, które od dnia dzisiejszego przezemnie (przez nas) oddane zostaną do przewozu koleją żelazną, a mianowicie: . . . . . .

Uznaję (uznajemy) niniejszem wyraźnie, że towary te oddane zostały

bez opakowania*)

w wadliwem opakowaniu a mianowicie*)

. . . . . .

o ile w dotyczącym liście przewozowym zawarte jest odwołanie się do niniejszej deklaracyi.

. . . . . dnia . . . . . 19 . .“

---

*) Stosownie do jakości posyłki należy przekreślić albo wyraz „bez opakowania“ albo słowa „w wadliwem opakowaniu, a mianowicie.“

Układ dotychczasowej załączki *F* zostanie zmieniony w następujący sposób:

„Załączka *G*.

Zlecenie dodatkowe.

..... dnia..... 19..“

Ekspedycyę towarową .....kolei żelaznej w..... upraszam (upraszamy), żeby posyłki za listem przewozowym ddo....., dnia.....19.. do przewozu oddanej, a do..... w..... .... adresowanej, a mianowicie:

Znaki i numera	Ilość	Sposób opakowania	Co zawiera	Waga w kilogramach

nie wydała odbiorcy w liście przewozowym wymienionemu, lecz

1. żeby ją odesłała napowrót pod moim (naszym) adresem;

2. żeby ją posłała do..... w.....stacya.....kolei żelaznej.....

3. żeby ją wydała dopiero za zapłatą powziątku w kwocie [redacted] (słowami;

4. żeby ją wydała dopiero za zapłatą powziątku w kwocie [redacted] (słowami), a nie za zapłatą powziątku w liście przewozowym oznaczonego;

5. żeby ją wydała bez powziątku.

6. żeby ją wydała bez pobrania przewoźnego;

(Podpis:)

Uwaga. Te części wzoru, które w danym przypadku nie mogą być zastosowane, należy przekreślić.

Królewsko węgierski Minister handlu, z którym porozumiano się w tym względzie, wydaje takie same zarządzenia dla krajów Korony węgierskiej.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 24 września 1901.

Treść: (№ 144—147.) 144. Rozporządzenie, tyczące się podwyższenia wynagrodzenia, jakie przyznawane być ma asesorom Sądu przemysłowego w Ustiu n. Ł. i ich zastępcom. — 145. Rozporządzenie, tyczące się upoważnienia c. k. Komory głównej w Trutnowie do odprawiania posyłek roślinnych, nadchodzących pocztą z zagranicy. — 146. Obwieszczenie o prowizorycznem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XLVIII. i XLIX. typu elektromierzy. — 147. Obwieszczenie o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa schlanderskiego w Tyrolu, tudzież o zmianie, jaka skutkiem tego nastąpiła w okręgu rozkładu podatku zarobkowego „Powiat polityczny merański".

144.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 3. września 1901,

tyczące się podwyższenia wynagrodzenia, jakie przyznawane być ma asesorom Sądu przemysłowego w Ustiu n. Ł. i ich zastępcom.

Kwotę wynagrodzenia za ubytek w zarobku, jaka na zasadzie §. 6go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 113, przyznana została asesorom Sądu przemysłowego w Ustiu n. Ł., wybranym z ciała wyborczego robotników, tudzież zastępcom tych asesorów z tegoż ciała wybranym, podwyższa się na zasadzie §. 13go ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, z dwóch koron za pół dnia na trzy korony, a z czterech koron za cały dzień na sześć koron, a kwot tych na jeszcze mniejsze części dzielić się nie będzie.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.
Spens r. w. **Call** r. w.

145.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych z dnia 11. września 1901,

tyczące się upoważnienia c. k. Komory głównej w Trutnowie do odprawiania posyłek roślinnych, nadchodzących pocztą z zagranicy.

W uzupełnieniu rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, tyczącego się środków ostrożności, które przestrzegane być mają w stosunkach z zagranicą w celu zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej, upoważnia się c. k. Komorę główną w Trutnowie, żeby posyłki, nadchodzące pocztą z zagranicy a zawierające przedmioty wymienione pod Nr. 2 dodatku do powyższego rozporządzenia, odprawiały z zastosowaniem się do przepisów, tyczących się ekspedyowania takich posyłek przez komory do tego upoważnione.

Koerber r. w. **Wittek** r. w.
Böhm r. w. **Call** r. w.
Giovanelli r. w.

146.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 14. września 1901,

o prowizorycznem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XLVIII. i XLIX. typu elektromierzy.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, i w wykonaniu przepisów o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności (rozdział V, punkt 21), ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4 lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, Dyrektor c. k. Komisyi głównej miar i wag pozwolił przyjmować prowizorycznie do urzędowego uwierzytelniania typy elektromierzy XLVIII i XLIX.

Szczegółowy opis tych dwóch typów ogłoszony będzie później.

Typ elektromierzy	Aprobowany stanowczo	Aprobowany prowizorycznie	Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urzędowe plombami; ilość plomb
XLVIII	.	1	Elektromierz Hummla (Monachium)	Prąd przemienny	Dwuprzewodowy	Jak typ XLI, ale ponownie sprawdzony i uwierzytelniony jako elektromierz dla instalacyi o prądzie przemiennym. Przedstawiony przez sp. akc. „Lux'sche Industriewerke“ w Monachium.	3
XLIX	.	1	Elektromierz Hummla (Monachium)	Prąd przemienny	Trójprzewodowy	Jak typ XXXIX, ale ponownie sprawdzony i uwierzytelniony jako elektromierz dla instalacyi o prądzie przemiennym. Przedstawiony przez sp. akc. „Lux'sche Industriewerke“ w Monachium.	3

Call r. w.

147.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. września 1901,

o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa schlanderskiego w Tyrolu, tudzież o zmianie, jaka skutkiem tego nastąpiła w okręgu rozkładu podatku zarobkowego „Powiat polityczny merański“.

Na zasadzie §§. 13 i 16 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, tworzy się dla obszaru nowo ustanowionego starostwa schlanderskiego w Tyrolu (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. września 1901, Dz. u. p. Nr. 139), okręg rozkładu dla III. i IV. klasy kontrybuentów, opłacających podatek zarobkowy.

Obie komisye podatku zarobkowego mieć mają po 4 członków.

Zarazem ze względu na to, że okręg rozkładu „Powiat polityczny merański“ został co do obszaru uszczuplony, zmniejsza się ilość członków komisyi podatku zarobkowego IV. klasy, dla tego okręgu ustanowionej, z 6 na 4.

W skutek tego spis okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, należy sprostować, a względnie uzupełnić w następujący sposób:

(Strona 895 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897).

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisyi	Ilość członków spółek podatkowych	
			III.	IV.
			klasy	
dla spółek podatkowych **III. i IV. klasy**				
18	Powiat polityczny meranski z wyłączeniem gminy pod Nr. 3	Starostwo w Meranie	4	4
22 *a*	Powiat polityczny schlanderski	Starostwo w Schlanders	4	4

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 29. września 1901.

Treść: № 148. Ustawa, którą z częściową zmianą i z częściowem uzupełnieniem ustaw z dnia 30. kwietnia 1870 i z dnia 24. listopada 1876, zostają na nowo uregulowane stosunki służbowe weterynarzów urzędowych, pełniących obowiązki w rządowej administracyi weterynaryjnej.

148.

Ustawa z dnia 27. września 1901,

którą z częściową zmianą i częściowem uzupełnieniem ustaw z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, i z dnia 24. listopada 1876, Dz. u. p. Nr. 137, zostają na nowo uregulowane stosunki służbowe weterynarzów urzędowych, pełniących obowiązki w rządowej administracyi weterynaryjnej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Przy politycznych władzach administracyjnych wszystkich instancyi ustanowieni będą weterynarze urzędowi, posiadający odpowiednie kwalifikacye, którzy mają być stałymi organami zawodowymi tych władz (§§. 2 i 3) w sprawach rządowej administracyi weterynaryjnej.

O ile ustawa niniejsza nie zawiera odmiennych postanowień w tym względzie, do ustanawiania weterynarzów i do ich stosunku służbowego stosowane będą w analogiczny sposób te przepisy, jakie mają moc obowiązującą co do urzędników konceptowych w administracyi politycznej.

§. 2.

Otrzymanie stałej posady weterynarza urzędowego w rządowej administracyi weterynaryjnej podlega warunkom, jakie są przepisane w ogólności dla wstąpienia do służby rządowej, a w szczególności zawisa nadto od udowodnienia następujących okoliczności:

a) że kandydat zdał z dobrym postępem egzamin dojrzałości w jednej z tutejszo-krajowych szkół średnich (gimnazyów albo szkół realnych);

b) że po zdaniu przepisanych egzaminów ścisłych uzyskał w jednej z tutejszo-krajowych wyższych szkół weterynarskich promocyę na weterynarza (dyplom weterynarski);

c) że zdał z dobrym postępem egzamin weterynarsko-fizykacki.

§. 3

Weterynarze urzędowi, pełniący obowiązki w rządowej administracyi weterynaryjnej, dzielą się — o ile stosownie do §. 9go nie są zamieszczeni w etacie urzędników Ministerstwa spraw wewnętrznych — na:

a) asystentów weterynarskich,
b) weterynarzów powiatowych,
c) starszych weterynarzów powiatowych,
d) inspektorów weterynarskich,
e) krajowych referentów w sprawach weterynaryjnych,
f) ministeryalnego referenta w sprawach weterynaryjnych.

Asystenci weterynarscy.

§. 4.

Do sprawowania czynności praktycznych, wchodzących w zakres rządowej służby weterynaryjnej,

tudzież w celu przysposobienia odpowiedniego przybytku na przyszłość, ustanowieni będą przy władzach politycznych krajowych asystenci weterynarscy, po części z adjutum, po części bez adjutum, do których w ogólności stosowane będą w analogiczny sposób te przepisy, jakie mają moc obowiązującą względem praktykantów konceptowych zostających w politycznej służbie administracyjnej.

Ci asystenci mianowani będą początkowo na próbę.

Kandydaci, którzy wprawdzie nie zdali jeszcze egzaminu weterynarsko-fizykackiego, jednak wykażą, że uczynili zadość warunkom §. 2, lit. *a)* i *b)*, a nadto udowodnią, że byli zatrudnieni najmniej rok jeden jako asystenci w jakimś weterynarskim zakładzie naukowym, lub jako weterynarze wojskowi, albo też, że najmniej przez taki sam przeciąg czasu wykonywali prywatną praktykę weterynarską, mogą w razie dopełnienia także innych warunków, przepisanych dla wstąpienia do służby rządowej, być mianowani asystentami weterynarskimi na próbę, o ile zobowiążą się zdać egzamin weterynarsko-fizykacki w przeciągu jednego roku. Termin ten może w przypadkach zasługujących na uwzględnienie być przedłużony przez naczelnika kraju o jeszcze jeden rok.

Po ukończeniu jednorocznej praktyki próbnej z zadowalniającym postępem i po zdaniu egzaminu weterynarsko fizykackiego — o ile kandydata przy mianowaniu na próbę tymczasowo od tego egzaminu uwolniono — otrzymują asystenci weterynarscy stałą posadę urzędników rządowych.

Weterynarze powiatowi i starsi weterynarze powiatowi.

§. 5.

Przy starostwach ustanowieni będą weterynarze powiatowi w X. stopniu służbowym urzędników rządowych i starsi weterynarze powiatowi w IX. stopniu służbowym, przyczem przestrzegana będzie zasada, że w każdym obszarze administracyjnym, podlegającym jednej politycznej władzy krajowej, trzy piąte tych weterynarzów urzędowych zaliczone być mają do X. stopnia służbowego, a dwie piąte do stopnia IX.

Przy każdem starostwie powinien być z reguły albo jeden weterynarz powiatowy albo starszy weterynarz powiatowy.

Inspektorowie weterynarscy.

§ 6.

Do regularnego sprawowania obowiązków weterynarskich przy politycznych władzach krajowych mianowani będą w miarę potrzeby inspektorowie weterynarscy w VIII stopniu służbowym urzędników rządowych, których zadaniem ma być zastępowanie referenta zawodowego (§. 7), osobliwie w podróżach służbowych, odbywanych bądź peryodycznie, bądź w razie szczególnej potrzeby, a mających na celu wykonywanie osobistego nadzoru nad wszystkiem, co się tyczy spraw weterynaryjnych w dotyczącym obszarze administracyjnym.

Krajowi referenci weterynarscy.

§. 7.

Jako referenci zawodowi w sprawach, tyczących się krajowej administracyi weterynaryjnej, ustanowieni będą przy politycznych władzach krajowych weterynarze urzędowi w VII. stopniu służbowym urzędników rządowych, mający nazwę „referentów weterynarskich krajowych“.

Po dłuższej, pełnej niepospolitych zasług działalności na tem stanowisku, mogą krajowi referenci weterynarscy przejść do VI. stopnia służbowego urzędników rządowych.

W obradach Krajowej Rady zdrowia, tyczących się spraw weterynaryjnych, mają wzmiankowani referenci głos decydujący.

Naczelna administracya weterynaryjna.

§. 8.

Do załatwiania spraw, należących do administracyi weterynaryjnej w Ministerstwie spraw wewnętrznych, ustanowiona będzie stosowna ilość weterynarzów urzędowych, którzy albo należeć będą do etatu urzędników ministeryalnych albo przez Ministra spraw wewnętrznych powołani będą do pełnienia obowiązków z etatu weterynarzów urzędowych, ustanowionych w poszczególnych obszarach administracyjnych (§. 3, lit. *a* do *e*).

Jako referent zawodowy w sprawach, tyczących się naczelnej administracyi weterynaryjnej, ustanowiony będzie w Ministerstwie spraw wewnętrznych weterynarz, posiadający kwalifikacye niniejszą ustawą przepisane, który ma być zamieszczony z reguły w VI. a wyjątkowo w V. stopniu służbowym urzędników rządowych i mieć będzie nazwę „ministeryalnego referenta weterynarskiego“.

W obradach Najwyższej Rady zdrowia, tyczących się spraw weterynaryjnych, ministeryalny referent weterynarski ma głos decydujący.

Poruczanie nadzwyczajnych czynności.

§. 9.

Weterynarzom urzędowym, pełniącym służbę w rządowej administracyi weterynaryjnej, mogą polityczni naczelnicy kraju wi a względnie Minister spraw wewnętrznych, poruczać w sprawach tej gałęzi administracyi także nadzwyczajne czynności, wychodzące poza obręb prawidłowego pełnienia ich obowiązków (§§. 4 do 8).

Postanowienia przejściowe.

§. 10.

Co się tyczy osób, które rozpoczęły studya weterynarskie, zanim jeszcze plan nauk, obwieszczony rozporządzeniem Ministra wyznań i oświaty z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80, nabył mocy obowiązującej, dowody przepisane w myśl §. 2, lit. *a)* i *b)* do uzyskania prowizorycznej albo stałej posady weterynarzów urzędowych w rządowej administracyi weterynaryjnej, zastąpione będą przedłożeniem dyplomu weterynarskiego, uzyskanego według postanowień obwieszczenia ministeryalnego z dnia 12. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 97 (§. 19).

Koncypiści weterynarscy, którzy obecnie są ustanowieni przy politycznych władzach krajowych jako urzędnicy rządowi w X. stopniu służbowym, posunięci zostaną jako starsi weterynarze powiatowi do klasy IX, a ilość ich należy przy przepisanem w §. 5 ustanawianiu liczby weterynarzy urzędowych, na tę klasę przypadających, wziąć w rachubę.

Weterynarze powiatowi, którzy w chwili wejścia w wykonanie ustawy niniejszej nie wysłużyli jeszcze pięciu lat w rządowej administracyi weterynaryjnej, mogą być mianowani starszymi weterynarzami powiatowymi dopiero po ukończeniu piątego roku służby.

Postanowienia końcowe.

§. 11.

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej od pierwszego dnia tego miesiąca, który nastąpi bezpośrednio po miesiącu ogłoszenia.

Jednocześnie przestają obowiązywać postanowienia ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, tyczące się mianowania i stosunku służbowego weterynarzy urzędowych, pełniących obowiązki w rządowej administracyi weterynaryjnej, tudzież §. 2 ustawy z dnia 24. listopada 1876, Dz. u. p. Nr. 137.

§. 12.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 27. września 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 29. września 1901.

Treść: (№ 149 i 150.) 149. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Rakownika do Lun. — 150. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Hartberga do Friedberga.

149.
Dokument koncesyjny z dnia 17. sierpnia 1901,

na kolej lokalną od Rakownika do Lun.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami Wincentemu Feyerfeilowi, c. k. notaryuszowi w Karlinie, w spółce z Józefem Czermakiem, właścicielem fabryki w Rakowniku, Wincentym Rzyhą, prezesem Rady powiatowej w Lunach, i doktorem Walentym Stopką, burmistrzem miasta Lun, na ich prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako kolej główna drugiego rzędu, wychodząca ze stacyi Rakownika, położonej przy linii kolei państwa Rakowniki—Protiwin, idąca na Chrasztiany, Lhotę, Domuszyce, Opocznę, Jimlin Żeniechy i dobiegająca zapomocą dwóch łącznic krzywych do kolei lokalnej Postoloparty—Luny, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854. Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei, będących przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używają koncesyonaryusze dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 2.

Kolei koncesyonowanej daje państwo na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego gwarancyę czystego dochodu rocznego w sumie, potrzebnej na zapewnienie czteroprocentowych odsetek od pożyczki pierwszeństwa celem zgromadzenia kapitału zaciągnąć i w przeciągu powyższego okresu umorzyć się mającej, tudzież na ratę amortyzacyjną rzeczonej pożyczki, a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą dopłaci Rząd.

Atoli wzmiankowana pożyczka pierwszeństwa może być zaciągnięta tylko w takiej sumie imiennej, jakiej potrzeba na uzyskanie gotówki w kwocie maksymalnej 7,500.000 koron, a jaka w swoim czasie przez Rząd będzie oznaczona.

§. 3.

Z czystego rocznego dochodu w §. 2 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie zaciągnąć się mającej pożyczki pierwszeństwa taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, który podlega jego zatwierdzeniu, a według którego cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

§. 4.

Kwota, którą Rząd ma dopłacać z tytułu gwarancyi, wypłacana będzie po sprawdzeniu rachunku rocznego, przedłożonego ze wszystkimi dokomentami, a to najpóźniej w trzy miesiące po przedłożeniu tego rachunku.

Jednakże skarb państwa wypłacać będzie już i przed tym terminem w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów i z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego, kwoty częściowe, potrzebne na to, aby umówione odsetki od pożyczki, tudzież oznaczone planem umarzania raty amortyzacyjne mogły być zapłacone w zawarowanych terminach płatności, jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy ile możności w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, pokazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni otrzymaną nadwyżkę niezwłocznie zwrócić.

Z roszczeniem prawa do dopłaty ze strony państwa zgłaszać się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie dotyczącego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 5.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę, podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka oddawana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki razem z odsetkami aż do całkowitego jej umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Pretensye państwa z tytułu tych zaliczek lub odsetek, nie zapłaconych jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa, do którego w szczególności zalicza się także wynagrodzenie, jakie ma być zapłacone za odkupienie kolei (§. 17).

§. 6.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stęplowe od kuponów, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycyę wydatkową.

Toż samo rozumie się o dodatku za zawiadowstwo, płacić się mającym od pożyczki pierwszeństwa, która ma być zaciągnięta, jakoteż o podatkach i należytościach, któreby instytutowi finansowemu, udzielającemu pożyczki, miały być zwracane.

Od dopłat państwa nie będzie przedsiębiorstwo opłacać żadnego podatku.

§. 7.

Budowę kolei koncesyonowanej rozpocząć należy niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania i skończyć ją najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościwych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 8.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 9.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych i innych zarządzeń, jakie w tym względzie będą wydane, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

§. 10.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Mi-

nisterstwo kolei żelaznych, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych, a względnie urzędu, któremu Ministerstwo to poruczy.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu, ułożonych przy odpowiednim udziale organów rządowych, za bezpośrednim wpływem Rządu i ile możności według warunków, stosowanych zwyczajnie przy budowie kolei państwa.

Roboty budownicze powierzać należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

§. 11.

Do wykonania koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Koncesyonaryusze są upoważnieni zaciągnąć pod warunkami, jakie Rząd ustanowi, pożyczkę pierwszeństwa, która w miarę okoliczności będzie rozłożona na udziałowe zapisy długu; pożyczka zaś ta nie może być oprocentowana wyżej jak po cztery od sta i musi być umorzona w przeciągu 76 lat, a kwota imienna takowej ustanowiona będzie przez Rząd (§. 2).

Zbycie tej pożyczki pierwszeństwa odbywać się ma według zarządzeń, jakie Rząd wyda.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia parku kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież kwoty, którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materyałów i dotacyi kasowych łącznie z odsetkami interkalarnemi i ratami amortyzacyjnemi w ciągu budowy rzeczywiście zapłaconemi i stratą na kursie przy gromadzeniu kapitału rzeczywiście poniesioną, żadne inne wydatki nie mogą być liczone.

Gdyby po zupełnem wyczerpaniu pierwszego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Statut spółki i formularze obligacyi pierwszeństwa i akcyi, jakie w danym razie będą emitowane, również plan umarzania obligacyi pierwszeństwa i akcyi, jakoteż kontrakt zbycia pożyczki pierwszeństwa, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie Spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie grona kierującego (rady zawiadowczej, dyrekcyi), winni być obywatelami austryackimi i mieć siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 12.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kiedykolwiek na austryackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austryackie spółki kolejowe umowy co do sprawiania i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, dalej do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis, tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 13.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) mają być w analogiczny sposób stosowane zniżone ceny taryfowe, jakie obowiązują co do transportów wojskowych.

§. 14.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, będzie utrzymywał w czasie całego okresu koncesyi Rząd na rachunek koncesyonaryuszów, którzy będą obowiązani zwracać Rządowi koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone. Zresztą warunki utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze w tym względzie z koncesyonaryuszami.

Dopóki kolej będzie istotnie korzystała z gwarancyi państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancyi wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osób i towarów, jakoteż co do klasyfikacyi towarów i wszelkich warunków pobocznych, tyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów państwa, przyczem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Po upływie tego czasu koncesyonaryusze stosować się mają do ustanowionych warunków ruchu, a względnie do odnośnych postanowień, zawartych w kontrakcie ruchu.

Zresztą uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest zawsze ustawodawstwu, a koncesyonaryusze obowiązani są poddać się takiej regulacyi.

§. 15.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, wymienionemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, i to w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy kolejami współużywanemi lub niektóremi jej częściami, opłacając za to stosowne wynagrodzenie.

§. 16.

Okres koncesyi, tudzież ochrony przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne, trwać będzie lat dziewięćdziesiąt, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczonego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §fie 7ym zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione z winy koncesyonaryuszów, która nie dałaby się usprawiedliwić w myśl §u 11 ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kiedykolwiek kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu, a to pod następującymi warunkami:

1. Wynagrodzenie, w razie odkupienia zapłacić się mające będzie polegało na tem, że Rząd weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryuszów spłacenie pożyczki pierwszeństwa w §. 11 oznaczonej i wszelkich innych pożyczek, jakieby koncesyonaryusze za zezwoleniem Rządu zaciągnęli w celu pokrycia policzalnych kosztów zakładowych (§. 11, ustęp 6), a to w kwotach, które w chwili odkupienia zalegać będą jako nieumorzone, a nadto kwotę kapitału akcyjnego, zalegającą jeszcze w chwili odkupienia, spłaci gotówką lub obligacyami długu państwa.

Obligacye te liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych, i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne własnością koncesyonaryuszów będące, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

3. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się od-

kupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi Rządu.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

a) termin, od którego nastąpi odkupienie;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa z tytułu gwarancyi (§. 5) lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu (l. 1), a która według okoliczności obliczona będzie tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, przy czem oznaczony ma być termin i miejsce płatności.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi tyczącej się odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjmowaniu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

5. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie wyjdą z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich do tego celu potrzebował.

§. 18.

Gdy koncesya upłynie i od tego dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusze posiadali, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 17, ustępie 2.

Tak wtedy, gdy koncesya upłynie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 17), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależytości kolei.

§. 19.

Po utworzeniu się spółki akcyjnej w §. 11 przewidzianej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej grono kierujące spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe dla publicznego dobra i finansowego interesu skarbu państwa, dającego gwarancyę; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla spółki obowiązująca.

§. 20.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się

ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, dokumentem koncesyjnym, lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

150.

Dokument koncesyjny z dnia 28. września 1901,

na kolej lokalną od Hartberga do Friedberga.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami Spółce akcyjnej „Kolej lokalna Fürstenfeld—Hartberg (—Neudau)“ w Gracu na jej prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei lokalnej od Hartberga do Friedberga, która wybudowana być ma jako normalno-torowa kolej główna drugiego rzędu, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, tudzież ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używa Spółka dobrodziejstw. w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, przewidzianych.

§. 2.

Kolei koncesyonowanej, dla której ma być utrzymywany osobny rachunek ruchu według zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych, zapewnia państwo na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego gwarancyę czystego dochodu rocznego w sumie potrzebnej na opłacenie czteroprocentowych odsetek od pożyczki pierwszeństwa, celem zgromadzenia kapitału zaciągnąć i w przeciągu powyższego okresu umorzyć się mającej, tudzież na ratę amortyzacyjną tejże pożyczki, a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą dopłaci Rząd.

Atoli wzmiankowana pożyczka pierwszeństwa zaciągnięta być może tylko w takiej maksymalnej sumie imiennej, jakiej potrzeba na uzyskanie gotówki w kwocie 4,040 000 *K*, suma zaś ta będzie w swoim czasie przez Rząd oznaczona.

§. 3.

Z czystego dochodu rocznego, w §. 2 zagwarantowanego, obracać należy na umorzenie pożyczki pierwszeństwa, która ma być zaciągnięta, taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, który podlega jego zatwierdzeniu, a według którego cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

§. 4.

Kwota, którą Rząd ma dopłacać z tytułu przyjęcia gwarancyi, wypłacana będzie po sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkiemi dowodami rachunku rocznego, i to najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tegoż.

Atoli skarb państwa będzie już i przed tym terminem — stosownie do potrzeby sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów i z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego — wypłacał kwoty częściowe, potrzebne na to, aby umówione odsetki od pożyczki, tudzież przepisane planem raty amortyzacyjne mogły być zapłacone w zawarowanych terminach płatności, jeżeli Spółka prosić będzie o to na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, pokazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, winna Spółka otrzymaną nadwyżkę zwrócić niezwłocznie.

Z roszczeniem prawa do dopłaty ze strony państwa zgłaszać się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie dotyczącego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 5.

Kwota, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę, podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei koncesyonowanej przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka oddawana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki razem z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Pretensye państwa z tytułu tych zaliczek lub odsetek, nie zaspokojone jeszcze w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa, do czego zalicza się w szczególności także wynagrodzenie (§. 14), jakie ma być zapłacone za odkupienie koncesyonowanej kolei żelaznej.

§. 6.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stęplowe od kuponów, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycyę wydatkową.

Toż samo rozumie się o dodatku za zawiadowstwo, płacić się mającym od pożyczki pierwszeństwa, która ma być zaciągnięta, jakoteż o podatkach i należytościach, któreby instytutowi finansowemu udzielającemu pożyczki, miały być zwracane.

Od dopłat państwa nie ma przedsiębiorstwo opłacać żadnego podatku.

§. 7.

Budowę kolei koncesyonowanej skończyć należy najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, który trwać będzie aż do 22. lipca 1980.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, złożyć ma Spółka na żądanie Rządu stosowną kaucyę w tych papierach wartościwych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania z winy Spółki, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 8.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 9.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło i innych zarządzeń, jakie w tym względzie będą wydane, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu koncesyonowanej kolei, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to odstąpienie za dozwolone, a natomiast trzymać się będzie trzeba osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 10.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych, tudzież pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem tego Ministerstwa, a względnie urzędu, które takowe do tego wydeleguje.

Oddawanie budowy w przedsiębiorstwo, tudzież powierzanie dostaw, podlega bezpośredniemu wpływowi Rządu i oparte być ma na projekcie szczegółowym i kosztorysie, ułożonych przy odpowiedniem współdziałaniu organów rządowych, tudzież na warunkach stosowanych zwyczajnie przy budowie kolei państwa.

Roboty budownicze powierzać należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

O ile objęciem akcyi zakładowych zapewnione być mają dostawy materyałów, odstąpienia gruntów, tudzież inne świadczenia, wartość ich oceniona być ma w porozumieniu między Rządem a stronami interesowanemi, gdyby zaś porozumienie nie przyszło do skutku, drogą dobrowolnego sądowego oszacowania.

Wszelkie materyały budowlane, tabor kolejowy, szyny i inne części składowe kolei, tudzież wszelkie przedmioty do jej urządzenia służące, nabywać należy wyłącznie w fabrykach tutejszo-krajowych.

Na wyjątek od tego postanowienia pozwolić może Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że fabryki krajowe nie zdołają dostarczyć tego wszystkiego pod tymi warunkami co do ceny, gatunku i czasu dostawy, pod jakimi podejmują się tego fabryki zagraniczne.

Przy robotach budowlanych zatrudniać należy głównie robotników tutejszo-krajowych.

§. 11.

Spółka jest upoważniona zaciągnąć pod warunkami, które Rząd ustanowi, pożyczkę pierwszeń-

stwa, która według okoliczności może być rozłożona na udziałowe zapisy długu, a której suma imienna będzie przez Rząd oznaczona (§. 2); pożyczka ta ma być oprocentowana po cztery od sta, a umorzona w przeciągu 76 lat.

Zbycie tej pożyczki pierwszeństwa odbyć się ma według zarządzeń, jakie Rząd wyda.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia parku kolejowego za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, tudzież kwoty, którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materyałów i dotacyi kasowych łącznie z odsetkami interkalarnemi i ratami amortyzacyjnemi w ciągu budowy rzeczywiście zapłaconemi, tudzież ze stratą na kursie przy gromadzeniu kapitału rzeczywiście poniesioną, żadne inne wydatki nie mogą być liczone.

Gdyby po zupełnem wyczerpaniu kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Formularze emitować się mających obligacyi pierwszeństwa i akcyi zakładowych, które mają być nowo wydane, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 12.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie Rząd aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek Spółki, która będzie obowiązana zwracać zarządowi kolei państwa koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone. Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze w tym względzie ze Spółką.

Dopóki kolej będzie istotnie korzystała z gwarancyi państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancyi wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osób i towarów, jakoteż co do klasyfikacyi towarów i wszelkich warunków pobocznych, tyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów państwa, przyczem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Po upływie tego czasu Spółka stosować się ma do ustanowionych warunków ruchu, a względnie do odnośnych postanowień, zawartych w kontrakcie ruchu.

Zresztą uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest na zawsze ustawodawstwu, a Spółka obowiązana jest poddać się takiej regulacyi.

§. 13.

Zresztą postanowienia zawarte w Najwyższym dokumencie koncesyjnym z dnia 22. lipca 1890, Dz. u. p. Nr. 163, wydanym dla kolei lokalnej od Fürstenfeldu do Hartberga z odnogą do Neudau, a mianowicie w §§. 7, 9, 11 aż do 15 włącznie, stosowane być mają do kolei niniejszem koncesyonowanej, a to z tym dodatkiem, że

a) przepis, tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla Spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej, a przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla Spółki obowiązującymi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości;

b) powołanie się na §. 3 przytoczonego powyżej Najwyższego dokumentu koncesyjnego, zawarte w §. 9, ustępie 2 tegoż dokumentu, stosować się ma w analogiczny sposób także do §. 7go niniejszego dokumentu koncesyjnego;

c) powołanie się, zawarte w §. 13, ustępie 1 przytoczonego powyżej Najwyższego dokumentu koncesyjnego, odnosić się ma od teraz do punktu 2 zmienionego poniżej w §. 14ym §. 12go rzeczonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego;

d) §. 12 przytoczonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego zastąpiony być ma następującemi postanowieniami §. 14.

§. 14.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kiedykolwiek kolei koncesyonowanych po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu, mianowicie nie tylko kolei od Fürstenfeldu do Hartberga z odnogą do Neudau, będącej przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. lipca 1890, Dz. u.

p Nr. 163, lecz także koncesyonowanego niniejszem przedłużenia tejże od Hartberga do Friedberga, a to pod następującymi warunkami:

1. Wynagrodzenie w razie odkupienia zapłacić się mające będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce Spółki spłacenie pożyczki pierwszeństwa w §. 11 oznaczonej i wszelkich innych pożyczek, jakieby Spółka za zezwoleniem Rządu zaciągnęła, w kwotach, które w chwili odkupienia zalegają jeszcze jako nieumorzone, a nadto kwotę kapitału akcyjnego, zalegającą jeszcze w chwili odkupienia, spłaci gotówką lub obligacyami długu państwa; z tej ostatniej kwoty zostaną jednak w danym przypadku potrącone należytości państwa z tytułu zalegających zaliczek gwarancyjnych (§. 5) razem z odsetkami, o ile to nie stanowi uszczerbku dla zupełnego zaspokojenia emitowanych przez Spółkę akcyi pierwszeństwa lit. *a*, przewidzianego w koncesyi i w statutach.

Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1 przepisanego, bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych, i używanie kolei, o których mowa, ze wszystkiemi do nich należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zasoby kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością Spółki będące i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

3. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

a) termin, od którego nastąpi odkupienie;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa z tytułu gwarancyi lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu (l. 1), według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego osobnego komisarza.

To samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

5. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby Spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez wdania się sądu objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. Wydana i rozesłana dnia 2. października 1901.

Treść: (№ 151—153.) 151. Obwieszczenie o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla dzielnicy Libni, tworzącej część królewskiego miasta stołecznego Pragi. — 152. Rozporządzenie o zakazie handlu obnośnego na obszarze miasta Hamburga. — 153. Rozporządzenie, tyczące się nadania c. i k. Wicekonsulatowi w Krajowie zupełnej jurysdykcyi.

151.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. września 1901,

o utworzeniu okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla dzielnicy Libni, tworzącej część królewskiego miasta stołecznego Pragi.

Na zasadzie §§. 13 i 16 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, tworzy się dla dzielnicy „Praga-Libeń“, która powstała przez połączenie gminy miejscowej Libni Starej z królewskiem miastem stołecznem Pragą, samoistny okrąg rozkładu dla III. i IV. klasy kontrybuentów, obowiązanych do opłacania podatku zarobkowego.

Ilość członków obu komisyi podatku zarobkowego, które będą miały siedzibę w Administracyi podatkowej w Pradze I, wynosić ma 4, a względnie 6.

W skutek tego spis okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, uzupełnić należy w sposób następujący:

(Strona 905 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisyi	Ilość członków spółek podatkowych	
dla spółek podatkowych **III. i IV. klasy**			III. klasy	IV. klasy
5*a*	Miasto Praga, Libeń	Administracya podatkowa w Pradze I dla I, III aż do V, VII i VIII dzielnicy	4	6

Böhm r. w.

152.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 24. września 1901,

o zakazie handlu obnośnego na obszarze miasta Hainburga.

Na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5 przepisu wykonawczego do tego patentu, handel obnośny na obszarze miasta Hainburga zostaje od dnia 1. listopada 1901 zabroniony.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Zakaz niniejszy nie narusza też wzmiankowanej w §. 60, ustęp 2 ustawy przemysłowej, sprzedaży po domach i na ulicy przedmiotów konsumcyi codziennej tamże oznaczonych.

Koerber r. w. **Call** r. w.

Böhm r. w

153.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 1. października 1901.

tyczące się nadania c. i k. Wicekonsulatowi w Krajowie zupełnej jurysdykcyi.

W porozumieniu z król. węg. Rządem i po wysłuchaniu wspólnego Ministra spraw zewnętrznych nadaje się c. k. Wicekonsulatowi w Krajowie na zasadzie §. 2 ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, zupełną jurysdykcyę.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Koerber r. w. **Welsersheimb** r. w.
Wittek r. w. **Böhm** r. w.
Spens r. w **Hartel** r. w.
Rezek r. w. **Call** r. w.
Giovanelli r. w. **Piętak** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVII. Wydana i rozesłana dnia 4 października 1901.

Treść: № 154. Rozporządzenie, którem zakaz przywożenia i przewożenia pewnych towarów i przedmiotów z Konstantynopola, wydany dnia 3. sierpnia 1901, rozszerza się na obszar miasta Neapolu i na tamtejszy okrąg portowy.

154.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 2. października 1901,

którem zakaz przywożenia i przewożenia pewnych towarów i przedmiotów z Konstantynopola, wydany dnia 3. sierpnia 1901, Dz. u. p. Nr. 118, rozszerza się na obszar miasta Neapolu i na tamtejszy okrąg portowy.

Ze względu na to, że w Neapolu pojawiły się przypadki zarazy morowej, postanawia się w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim, że zakaz przywożenia i przewożenia pewnych towarów i przedmiotów z Konstantynopola, wydany rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 3. sierpnia 1901, Dz. u. p. Nr. 118, rozszerzony być ma w celu zapobieżenia zawleczeniu chorób zaraźliwych także na obszar miasta Neapolu i na tamtejszy okrąg portowy.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia, w którym dotyczące komory, a względnie urzędy zdrowotne morskie otrzymają o niem wiadomość.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Call r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 5. października 1901.

Treść: № 155. Patent cesarski, tyczący się rozwiązania sejmów krajowych dalmackiego, tyrolskiego, goryckiego i gradyskiego, tudzież istryjskiego.

155.

Patent cesarski z dnia 1. października 1901,

tyczący się rozwiązania sejmów krajowych dalmackiego, tyrolskiego, goryckiego i gradyskiego, tudzież istryjskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe królestwa dalmackiego, uksiążęconych hrabstw tyrolskiego, tudzież goryckiego i gradyskiego, jakoteż margrabstwa istryjskiego, zostają rozwiązane, a przeto zarządzić należy nowe wybory do tych sejmów.

Dan w Mürzstegu dnia 1. października tysiąc dziewięćsetnego pierwszego, Naszego panowania pięćdziesiątego trzeciego roku.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.	**Welsersheimb** r. w.
Wittek r. w.	**Böhm** r. w.
Spens r. w.	**Hartel** r. w.
Rezek r. w.	**Call** r. w.
Giovanelli r. w.	**Piętak** r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 8. października 1901.

Treść: (№ 156 i 157.) 156. Obwieszczenie o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania elektromierzy typu XXVIII, tudzież o prowizorycznem aprobowaniu elektromierzy typów L, LI i LII. — 157. Obwieszczenie o urządzeniu i sprawowaniu służby przy budowie nowych linii kolei żelaznych.

156.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 4. października 1901,

o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania elektromierzy typu XXVIII, tudzież o prowizorycznem aprobowaniu elektromierzy typów L, LI i LII.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru zużytej elektryczności (rozdział V, punkt 21 i 22), a ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, Dyrektor c. k. Komisyi głównej miar i wag pozwolił przyjmować elektromierze typu XXVIII stanowczo, a elektromierze typów L, LI i LII prowizorycznie do urzędowego uwierzytelniania.

Opis szczegółowy tych czterech powyżej wymienionych typów ogłoszony zostanie później.

Typ elektromierzy	Aprobowany stanowczo	Aprobowany prowizorycznie	Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urzędowe plombami; ilość plomb
XXVIII	1	.	Elektromierz Arona	Prąd stały	Pięcioprzewodowy	Liczydło przeprzęgowe, jak typ XVI, ale przysposobione do systemu pięcioprzewodowego. Przedstawiony przez H. Arona w Wiedniu.	1
L	.	1	Elektromierz Thomsona	Prąd stały	Dwuprzewodowy	Jak typ VIII, ale opór w odgałęzieniu i płyta hamulcowa innego rodzaju, a zbieracz przystępny dla dostawcy prądu. Przedstawiony przez „Danubię“, Tow. akc. wyrobu aparatów do fabryk gazu i do oświetlania, tudzież narzędzi miernicznych w Wiedniu.	2

Typ elektromierzy	Aprobowany stanowczo	Aprobowany prowizorycznie	Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urzędowe plombami; ilość plomb
LI	.	1	Elektromierz Thomsona	Prąd stały	Trójprzewodowy	Jak typ L, ale przysposobiony do systemu trójprzewodowego. Przedstawiony przez „Danubię“, Tow. akc. wyrobu aparatów do fabryk gazu i do oświetlania, tudzież narzędzi miernicznych w Wiedniu.	2
LII	.	1	Elektromierz Ferrarisa (pow. Sp. el.)	Prąd przemienny	Dwuprzewodowy	Liczydło Ferrarisa; zezwoje prądu głównego i pobocznego na wspólnym rdzeniu żelaznym. Przedstawiony przez Jordana i Treiera w Wiedniu.	2

Call r. w.

157.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 6. października 1901,

o urządzeniu i sprawowaniu służby przy budowie nowych linii kolei żelaznych.

Ze względu na postanowienia, tyczące się budowy nowych linii kolei żelaznych, a zawarte w ustawie z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, o wybudowaniu kilku kolei żelaznych na koszt państwa i o ustanowieniu programu robót i wkładów dla zarządu kolei państwa na czas aż do końca roku 1905, utworzona zostaje w wykonaniu tych postanowień na cały okres wzmiankowanych wielkich robót około budowy tych nowych linii w Ministerstwie kolei żelaznych osobna sekcya pod nazwą: „C. k. Dyrekcya budowy kolei“, która podlegać będzie bezpośrednio Ministrowi, a której zadaniem będzie sprawowanie tych czynności służbowych, jakie w tym względzie stosownie do postanowień organizacyjnych należą do zakresu działania Ministerstwa kolei żelaznych.

Postanowienia szczegółowe, tyczące się urządzenia i szczególnego zakresu działania tej sekcyi ministeryalnej, na czele której stać będzie technicznie wykształcony szef sekcyi Ministerstwa kolei żelaznych, mający tytuł: „C. k. Szef sekcyi i Dyrektor budowy kolei“, tudzież postanowienia, odnoszące się do sprawowania czynności przy kierownictwie budowy kolei żelaznych, przy nadzorze nad budową i w oddziałach wytyczania szlaku, zawarte są w przepisach, wydanych dla służby wewnętrznej.

Zarządzenia, stanowiące przedmiot niniejszego obwieszczenia, wchodzą w wykonanie niezwłocznie.

Wittek r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXX. — Wydana i rozesłana dnia 16. października 1901.

Treść: (№ 158 i 159.) 158. Rozporządzenie, tyczące się podwyższenia wkupnego od patentów. — 159. Obwieszczenie, tyczące się ustanowienia w miejscowości Gebirgs-Neudorf delegacyi cłowej, posiadającej upoważnienia komory pomocniczej II. klasy.

158.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 21. września 1901,

tyczące się podwyższenia wkupnego od patentów.

§. 1.

Na zasadzie §. 114 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej), podwyższa się od dnia 1. stycznia 1902 wkupne od patentów z 20 *K* na 30 *K*.

§. 2.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1902.

Call r. w. **Böhm** r. w.

159.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. października 1901,

tyczące się ustanowienia w miejscowości Gebirgs-Neudorf delegacyi cłowej, posiadającej upoważnienia komory pomocniczej II. klasy.

W miejscowości Gebirgs-Neudorf ustanowiona została delegacya cłowa, posiadająca upoważnienia komory pomocniczej II. klasy, i zaczęła urzędować od 1. października.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXI. — Wydana i rozesłana dnia 17. października 1901.

Treść: (№ 160 i 161.) 160. Obwieszczenie, tyczące się uzupełnienia dokumentu koncesyjnego z dnia 31. lipca 1898, wydanego dla kolei lokalnej od Krakowa do Kocmyrzowa. — 161. Obwieszczenie, tyczące się uzupełnienia Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 25. września 1895, wydanego dla kolei żelaznych: Lużany—Zaleszczyki, Hliboka—Seret, Radowce—Frassin (Brodina), Nepolokowce—Wyżnica i Ickany—Suczawa.

160.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 8. października 1901,

tyczące się uzupełnienia dokumentu koncesyjnego z dnia 31. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 139, wydanego dla kolei lokalnej od Krakowa do Kocmyrzowa.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia wydane zostają stosownie do artykułu XIX. ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, następujące poniżej postanowienia, które stanowić będą istotną część niezmienionego zresztą i obowiązującego i nadal dokumentu koncesyjnego z dnia 31. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 139, wydanego dla kolei lokalnej od Krakowa do Kocmyrzowa.

I.

Kolejom, będącym przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 31. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 139, zapewnia państwo na czas aż do upływu 76. roku okresu koncesyjnego gwarancyę czystego dochodu rocznego w sumie, jakiej potrzeba na wypłacenie czteroprocentowej dywidendy i na ratę amortyzacyjną akcyi pierwszeństwa w kwocie imiennej 1,600.000 *K*, a to w ten sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, kwotę niedostającą dopłaci Rząd.

II.

Z czystego dochodu rocznego według postanowień pod I zagwarantowanego, obracać należy na umorzenie akcyi pierwszeństwa taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

III.

Dodatek, który Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wypłacany będzie po sprawdzeniu rachunku rocznego, który przedstawiony być ma ze wszystkimi dokumentami, a to najpóźniej w sześć miesięcy po przedstawieniu tegoż.

Jednakże na wypłatę czteroprocentowej dywidendy, tudzież na umarzanie akcyi pierwszeństwa stosownie do planu w oznaczonych terminach płatności, skarb będzie i pierwej wydawał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i pod warunkiem, że kolej lokalna Kraków—Kocmyrzów będzie o to prosiła na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy ile możności w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, pokazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, kolej lokalna Kraków—Kocmyrzów winna niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę.

Z roszczeniem prawa do dopłaty ze strony państwa zgłaszać się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie dotyczącego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

IV.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę oprocentowaną po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka oddana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki razem z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Pretensye państwa z tytułu tych zaliczek lub odsetek, nie wypłaconych jeszcze Rządowi w chwili, w której koncesya moc swoją utraci, lub w której kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa, do którego w szczególności zalicza się także wynagrodzenie, jakie będzie zapłacone za odkupienie kolei (§. 11 dokumentu koncesyjnego).

V.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stęplowe od kuponów, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycyę wydatkową.

Toż samo rozumie się o dodatku na zawiadowstwo, płacić się mającym od akcyi pierwszeństwą, jakoteż o podatkach i należytościach, któreby musiały być zwracane.

Od dopłat ze strony państwa przedsiębiorstwo nie będzie opłacało podatku zarobkowego.

Wittek r. w.

161.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 8. października 1901,

tyczące się uzupełnienia Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 25. września 1895. Dz. u. p. Nr. 161, wydanego dla kolei żelaznych: Łużany—Zaleszczyki, Hliboka—Seret, Radowce—Frassin (Brodina), Nepołokowce—Wyżnica i Ickany—Suczawa.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia wydane zostają stosownie do artykułu XIX. ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, następujące poniżej postanowienia, które stanowić będą istotną część niezmienionego zresztą i obowiązującego i nadal Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 25. września 1895, Dz. u. p. Nr. 161, wydanego dla kolei żelaznych: Łużany—Zaleszczyki, Hliboka—Seret, Radowce—Frassin (Brodina), Nepołokowce—Wyżnica i Ickany—Suczawa:

I.

Kolejom, będącym przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 25. września 1895, Dz. u. p. Nr. 161, rozporządzenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 29. czerwca 1897, l. 6909/I, tudzież obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 8. października 1898, Dz. u. p. Nr. 192, zapewnia państwo na czas aż do końca roku 1972 gwarancyę czystego dochodu rocznego w sumie, jakiej potrzeba na wypłacenie czteroprocentowej dywidendy i na ratę amortyzacyjną akcyi pierwszeństwa w kwocie imiennej 9,200.000 *K*, a to w ten sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, kwotę niedostającą dopłaci Rząd.

II.

Z czystego dochodu rocznego, według postanowień pod I zagwarantowanego, obracać należy na umorzenie akcyi pierwszeństwa taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

III.

Dodatek, który Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wypłacany będzie po sprawdzeniu rachunku rocznego, który przedstawiony być ma ze wszystkimi dokumentami, a to najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tegoż.

Jednakże na wypłatę czteroprocentowej dywidendy, tudzież na umarzanie akcyi pierwszeństwa stosownie do planu w oznaczonych terminach płatności, skarb będzie i pierwej wydawał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i pod warunkiem, że Nowa bukowińska Spółka kolei lokalnych będzie o to prosiła na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy ile możności w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, pokazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, Nowa bukowińska Spółka kolei lokalnych winna niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę.

Z roszczeniem prawa do dopłaty ze strony państwa zgłaszać się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie dotyczącego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

IV.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę oprocentowaną po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka oddana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki razem z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Pretensye państwa z tytułu tych zaliczek lub odsetek, nie wypłaconych jeszcze Rządowi do chwili, w której koncesya moc swoją utraci, lub w której kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa, do którego w szczególności zalicza się także kapitał, jaki w danym razie za odkupienie kolei będzie zapłacony (§. 12 Najwyższego dokumentu koncesyjnego).

V.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stęplowe od kuponów, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycyę wydatkową.

Toż samo rozumie się o dodatku na zawiadowstwo, płacić się mającym od akcyi pierwszeństwa, jakoteż o podatkach i należytościach, którehy musiały być zwracane.

Od dopłat ze strony państwa przedsiębiorstwo nie będzie opłacało podatku zarobkowego.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 18. października 1901.

Treść: (№ 162 i 163.) 162. Rozporządzenie, tyczące się zniżenia kwoty wkładki zakładowej w obrocie przekazowym (czekowym i kliryngowym) Urzędu pocztowych kas oszczędności. — 163. Rozporządzenie, tyczące się utworzenia c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych i ustanowienia Rady przybocznej do spraw budowy dróg wodnych.

162.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem skarbu z dnia 27. września 1901,

tyczące się zniżenia kwoty wkładki zakładowej w obrocie przekazowym (czekowym i kliryngowym) Urzędu pocztowych kas oszczędności.

W porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i z Ministerstwem skarbu postanawia Ministerstwo handlu na zasadzie §. 5 ustawy z dnia 19. listopada 1887, Dz. u. p. Nr. 133, tudzież ze zmianą rozporządzenia z dnia 22. listopada 1887, Dz. u. p. Nr. 137, §. 7, że kwota wkładki zakładowej w obrocie przekazowym (czekowym i kliryngowym) Urzędu pocztowych kas oszczędności wynosić ma aż do dalszego zarządzenia 100 koron.

Wszystkie inne postanowienia rzeczonego rozporządzenia, które dotyczą wkładki zakładowej, zostają nienaruszone.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Call r. w.

163.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 11. października 1901,

tyczące się utworzenia c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych i ustanowienia Rady przybocznej do spraw budowy dróg wodnych.

Na zasadzie §. 3 ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 66, rozporządza się, jak następuje:

§. 1.

W celu skupienia kierownictwa robót, oznaczonych w §. 1 ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, a mianowicie

budowy kanału spławnego od Dunaju do Odry,

budowy kanału spławnego od Dunaju do Wełtawy w pobliżu Budziejowic, tudzież kanalizacyi Wełtawy na przestrzeni od Budziejowic do Pragi,

budowy kanału spławnego między kanałem od Dunaju do Odry a średnim biegiem Łaby, tudzież kanalizacyi Łaby na przestrzeni od Melnika do Jaromierza,

budowy spławnego połączenia kanału między Dunajem a Odrą z dorzeczem Wisły, a w dalszym ciągu z jakąś splawną przestrzenią Dniestru,

utworzona zostanie w Ministerstwie handlu osobna sekcya pod nazwą: „C. k. Dyrekcya budowy dróg wodnych“.

§. 2.

C. k. Dyrekcya budowy dróg wodnych podlega naczelnemu kierownictwu Ministra handlu, a względnie mianowanego przez tegoż zastępcy, i dzieli się na oddział techniczny i oddział administracyjny, których wspólnem zadaniem będzie przygotowanie i wykonanie budowy.

§. 3.

Do zakresu działania oddziału technicznego należą następujące czynności:

Prace, potrzebne do wygotowania projektów ogólnych i szczegółowych, zastępywanie tych projektów pod względem technicznym na komisyach, które takowe mają roztrząsać, wydawanie opinii ze stanowiska technicznego o wypracowaniach komisyi, kierowanie budową dróg wodnych pod względem technicznym i w ogóle zajmowanie się wszelkiemi sprawami, wchodzącemi w zakres umiejętności technicznych.

§. 4.

Do zakresu działania oddziału administracyjnego należą zarządzenia, tyczące się rozpoczęcia potrzebnych czynności urzędowych i komisyjnych (rewizyi wytyczonego kierunku, polityczne obchodzenie terenu i pertraktacye co do wywłaszczenia), przygotowywanie i opracowywanie decyzyi, które stosownie do §. 13, ustęp 4 ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 66, są zastrzeżone Ministerstwu handlu, zawieranie kontraktów i w ogóle wszelkie sprawy finansowe i administracyjno-prawnicze, które dotyczą budowy dróg wodnych.

§. 5.

W celu wykonania robót budowlanych ustanowione będą w miarę potrzeby osobne biura budowy, podlegające c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych, a zakres działania tych biur oznaczony będzie osobnemi postanowieniami:

§. 6.

Rada przyboczna, która ustanowiona być ma w myśl §. 3 ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 66 (Rada przyboczna do spraw budowy dróg wodnych), ma następujące obowiązki:

a) wydawanie opinii;

b) czynienie wniosków samoistnych, tyczących się budowy dróg wodnych, w §. 1 ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 66, wymienionych, i utrzymywania ruchu na nich.

Przy mianowaniu członków tej Rady przybocznej uwzględnione być winne interesa handlu, przemysłu, rękodzieła, gospodarstwa rolnego i leśnego, tudzież klas robotniczych.

§. 7.

Rada przyboczna do spraw budowy dróg wodnych składa się:

I. z 20 członków, mianowanych przez Wydziały krajowe tych krajów, które w budowie dróg wodnych są interesowane, a to w ten sposób, że Wydziały krajowe: czeski, galicyjski, morawski i dolno-austryacki delegują po 4, a Wydziały krajowe górno-austryacki i śląski po 2 członków.

II. z 20 członków, mianowanych przez Ministra handlu w porozumieniu z innemi interesowanemi Ministerstwami.

III. Członkami tej Rady przybocznej są nadto inspektorowie przemysłowi, których stosownie do §. 14, ustęp 1 ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 66, mianować będzie Minister handlu w porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Dla każdego z członków pod I. i II. wymienionych mianowany być ma także jeden zastępca.

W wyborze osób, które mają być mianowane, Wydziały krajowe nie powinny się ścieśniać względem na swych członków.

§. 8.

Gdyby w Radzie przybocznej opróżniły się miejsca członków, Minister handlu winien będzie mieć o to staranie, aby miejsca te na nowo obsadzone zostały, osobliwie zaś będzie jego rzeczą na miejsce członków, którzy w skutek choroby albo jakiejś innej przeszkody osobistej albo zgoła nie byliby w stanie oddawać się nadal swoim czynnościom albo mogliby takowe wykonywać tylko ze znacznemi trudnościami, powołać zastępców albo postarać się o mianowanie nowych członków.

§. 9.

Rada przyboczna zgromadza się na zaproszenie Ministra handlu w miarę potrzeby.

Na walnych zgromadzeniach Rady przybocznej przewodniczy Minister handlu albo mianowany przez niego zastępca.

Posiedzenia odbywają się niejawnie.

O przyjęciu opinii rozstrzygają członkowie obecni zapomocą głosowania.

§. 10.

Dla odbywania narad wstępnych nad sprawami, które wchodzą w zakres działania Rady przybocznej, może rada ta ustanawiać komisye.

§. 11.

Na posiedzenia Rady przybocznej i jej komisyi wysyłają interesowane Ministerstwa według swego uznania delegatów.

Delegaci ci mają prawo w toku obrad każdego czasu przemawiać, natomiast nie mają prawa głosowania.

§. 12.

Sprawowanie czynności członków i ich zastępców jest urzędem honorowym. W jakich przypadkach zwracane będą rozmaite koszta z tego powodu poniesione, o tem stanowi regulamin.

§. 13.

Czynności biurowe Rady przybocznej załatwiane będą przez Ministerstwo handlu.

§. 14.

Ministerstwo handlu wydaje dla Rady przybocznej do spraw budowy dróg wodnych regulamin, który natychmiast zacznie prowizorycznie obowiązywać.

Po wydaniu opinii przez Radę przyboczną, Ministerstwo handlu wyda taki regulamin stanowczo.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 26. października 1901.

Treść: № 164. Obwieszczenie, tyczące się szczegółowego opisu wodomierza typu XXXIV i elektromierzy typów XIII, XIV, XIV *a* i XVI (z rysunkami).

164.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 4. października 1901,

tyczące się szczegółowego opisu wodomierza typu XXXIV i elektromierzy typów XIII, XIV, XIV *a* i XVI (z rysunkami).

Poniżej podaje się do wiadomości opis (z rysunkami) wodomierza typu XXXIV, tudzież elektromierzy typów XIII, XIV, XIV *a* i XVI, wygotowany przez c. k. Komisyę główną miar i wag na zasadzie rozporządzeń Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 175 i 176, tyczących się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru konsumcyi wody i elektryczności.

Call r. w.

Opis

(z dołączeniem rysunku)

wodomierza typu XXXIV i elektromierzy typów XIII, XIV, XIV *a* i XVI.

Wodomierz typu XXXIV.

Ten wodomierz (ob. figury 1 i 2), który co do konstrukcyi koła skrzydlatego i komory na to kolo tylko nieznacznie różni się od wodomierza typu XXXIII (ob. Dz. u. p. Nr. 175 z r. 1900), jednak w przeciwieństwie do tego typu skonstruowany jest jako przyrząd suchobieżny, ma skrzynkę składającą się z trzech części, a mianowicie z pokrywy *D*, opatrzonej okienkiem *N*, z puszki *K*, w której zamknięte jest liczydło i z części głównej *G*, na którą ta puszka jest naśrubowana; pierścień uszczelniający *g* tworzy dla wody zamknięcie nieprzepuszczalne.

Obrót koła skrzydlatego przechodzi za pośrednictwem ruchadła *L*, poruszającego się w wodzie, na wał *m*, przetknięty szczelnie przez dno środkowe *b*, a stąd na liczydło, poruszające się w powietrzu.

Na rycinach, wyobrażających typy XXXIII i XXXIV, części sobie odpowiadające oznaczone są temi samemi głoskami.

Sposób nakładania plomb uwidoczniony jest na figurach 1 i 2.

Elektromierz typu XIII.

Ten elektromierz (ob. figury 1 do 9), oblicza energię zużytą w systemie trójprzewodowym, przez który przechodzi prąd stały, a to na podstawie zmiany różnicy chodu dwóch wahadeł, z których jedno w skutek prądu elektrycznego ma ruch przyspieszony, drugie zaś opóźniony.

Na deszczułce, umocowanej zapomocą śrub w skrzynce drewnianej, umieszczone są dwie cewki S_1 i S_2, przez których uzwojenia z grubego drutu przechodzi prąd użytkowy. Te cewki prowadzą do czterech umontowanych na porcelanie klamerek K_1, K_2, K_3, K_4, umieszczonych poniżej tej części skrzynki zegarkowej, w której zamknięty jest przyrząd rejestrujący, a osłoniętych pokrywką, którą można zdjąć.

W drewnianej skrzynce na liczydło znajduje się ponad tarczą cyfrową okienko wstawione ze środka.

Dwie klamerki boczne n_1, n_2, które, jak to widać na fig. 1, są umieszczone obok klamerek głów-

nych K_1, K_3, mają połączenie z dwoma cewkami w odgałęzieniu N_1, N_2, umieszczonemi na górnej części deszczułki a składającemi się z cienkiego drutu i posiadającemi wielki opór, a mianowicie prowadzi jeden drut od klamerki n_1 do klamerki n_4, do której przyłączona jest cewka N_1, a drugi koniec tej cewki połączony jest z klamerką n_3, od której odgałęziają się dwa przewody, a mianowicie jeden przewód do elektromagnesu E u przyrządu nakręcającego, drugi zaś przewód do klamerki l_3 (ob. fig. 6) na komutatorze U, który będzie później opisany.

Druga klamerka n_2 prowadzi do klamerki n_5, skąd odgałęzia się jeden drut do klamerki n_7, zostającej z widełkami d w przewodniem połączeniu, drugi zaś drut do cewki N_2; drugi koniec zwoju N_2 przyczepiony jest do klamerki l_5 wzmiankowanego powyżej komutatora U (ob. fig. 6), którego pozostałe dwie klamerki l_6 l_7 zapomocą krótkich kawałków drutu wplecione są w klamerki l_1, l_4 (ob. fig. 4), umocowane na tylnych widełkach panewkowych osi obu wahadeł w ten sposób, że od tych kawałków drutu są izolowane.

Na widełkach panewkowych osi obu wahadeł znajdują się oprócz tego jeszcze dwie klamerki l_2, l_8, które są połączone nietylko ze sobą, lecz zapomocą przewodów prowadzących wzdłuż prętów wahadłowych także ze zwojami s_1, s_2, które zastępują soczewki wahadeł i przyczepione są drugimi końcami zapomocą cienkich drutów, idących również wzdłuż prętów wahadłowych, z klamerkami l_1, l_4.

Osie obu cewek s_1, s_2 są równoległe do osi cewek prądu głównego S_1, S_2.

Siła poruszająca obu przyrządów zegarowych, których różnica chodu, jak to powyżej powiedziano, ma być miarą zużytej energii, wychodzi ze sprężyny ciągnącej F, umieszczonej w wyżłobieniu kotwicy A, a napinanej automatycznym przyrządem do nakręcania, która swym końcem zewnętrznym umocowana jest na kotwicy A, a końcem wewnętrznym na puszce łożyska L, przeznaczonego na czop osi c, a umieszczonego na podpórce i zachodzącego w wyżłobienie kotwicy A.

Wzmiankowany powyżej automatyczny przyrząd do napinania sprężyny składa się z elektromagnesu E, ustawionego na podstawie mosiężnej, mającej kształt płytki, a przyśrubowanej do deszczułki podstawowej.

Między wytoczonemi nasadami biegunowemi PP tego elektromagnesu porusza się kotwica A, osadzona na osi c w ten sposób, aby się mogła łatwo obracać.

Kotwica ta ma z przodu koło zamykające a_1, w które zachodzi zapadka k_1, zaśrubowana na drugie koło zamykające a_2, a umieszczone nieruchomo na osi c.

O to ostatnie koło zamykające zaczepia stożek zatrzymujący k_2, umocowany na podpórce, który nie pozwala, aby koło zamykające a_2 przy naciąganiu sprężyny się obracało.

Uzwojenie elektromagnesu E połączone jest, jak wyżej powiedziano, z jednej strony z klamerką n_3, z drugiej zaś strony z klamerką n_6, a stąd dalej łączy się zapomocą sprężyny stalowej f_2 ze sztyfcikiem kontaktowym g, umieszczonym między końcami widełek d, które mogą się obracać i opatrzone są sztyfcikiem ze sprężyną f_1, utrzymującym te widełki d w równowadze niestałej, z której wychodzą, gdy kotwica A się obraca. Jeden koniec e_1 widełek d opatrzony jest blaszką platynową i zostaje za pośrednictwem widełek d i klamerek n_7, n_5 w przewodniem połączeniu z zewnętrznym przewodnikiem sieci trójprzewodowej; natomiast drugi koniec e_2 jest od widełek d izolowany. W chwili, gdy przyrząd wskazówkow całkiem wyjdzie, koniec e_1 leży na sztyfciku g, zamyka prąd zapomocą elektromagnesu E, który przyciąga swoją kotwicę A i nakręca sprężyną ciągnącą F.

W skutek obrotu kotwicy sztyfcik g cofa się napowrót, pociąga ze sobą widełki d, które przekroczywszy równowagę niestałą, w jakiej utrzymywała je sprężyna f_1, przylegają końcem e_2, umocowanym na nich tak, aby był izolowany, do sztyfcika kontaktowego g i przerywają prąd w elektromagnesie E.

Do przenoszenia siły poruszającej przyrządu naciągającego służy sprężyna F_1 (ob. fig. 5) z twardego drutu stalowego, która łączy oś c z osią c_4, opatrzoną wałem krzyżowym.

Na wale krzyżowym wzmiankowanej co tylko osi c_4 (ob. fig. 4) znajduje się koło płanetowe v_1, dające się łatwo obracać, które zazębia się o oba koła wieńcowe vv i przy obrocie osi c_4 wprawia je w ruch.

Dopóki oba te koła wieńcowe obracają się z taką samą szybkością, koło płanetowe zostaje w spoczynku, skoro jednak chyżości ich różnią się od siebie, koło płanetowe zaczyna się obracać po tem kole wieńcowem, którego obrót jest powolniejszy, tak że na oba koła wieńcowe jednocześnie działa jedna i ta sama siła poruszająca, nie przeszkadzając im poruszać się z niejednakową szybkością.

Każde z tych kół wieńcowych zachwytuje o jedno kółko skoczne p_1, p_2; w zęby tych kółek skocznych zachodzą łopatki q_1, q_2 wahadeł B_1, B_2, które zamiast soczewek mają cewki s_1, s_2, połączone w sposób powyżej wskazany z oboma przewodnikami zewnętrznymi sieci trójprzewodowej.

Kółko skoczne p_2 zachwytuje bezpośrednio o jedno, a kółko skoczne p_1 za pośrednictwem kółka pomocniczego r_1 — które ma umożliwić tamtemu kółku obrót w odwrotnym kierunku — o drugie kółko wieńcowe ww drugiego przyrządu różniczkowego, na którego wale krzyżowym osadzone jest kółko płanetowe w_1, a który w znany już sposób wskazuje różnicę chyżości obrotowych obu

przyrządów zegarowych. Aby ta różnica chyżości obrotowych stanowiła dokładną miarę ilości zużytej energii, musiałaby w stanie nieobciążonym równać się zeru. W tym celu należałoby zmieniać długość wahadła, atoli takie regulowanie byłoby nie tylko trudne, lecz także na dłuższy przeciąg czasu niepewne.

Aby tego uniknąć, opatrzone jest liczydło tego typu przyrządem przeprzęgowym, który ma działać w dwojaki sposób, a mianowicie zawracać kierunek prądu w cewkach s_1, s_2 a zarazem i kierunek obrotu liczydła.

Na wspólny wał popędowy c_4 obu przyrządów zegarowych nasadzone jest koło, którego zęby zachwytują o drugie koło R (ob. fig. 3), mogące się łatwo obracać naokoło osi c_1. Na piaście tego koła R znajduje się ramię m, do którego przymocowana jest mała sprężynka ciągnąca f_4, przytykająca drugim końcem do osi c_1, której obrót wstrzymuje gwoździk g_2, umieszczony za dźwignią h_2.

W ten sposób w skutek obrotu koła R, spowodowanego obrotem wału poruszającego, nakręcona zostaje sprężyna f_4. Po jednorazowym pełnym obrocie podnosi sztyfcik g_1, umieszczony na piaście koła R, dźwignię h_1, która z dźwignią h_2 ma wspólną oś obrotową. Z tego to powodu razem z dźwignią h podnosi się także dźwignia h_2, a sztyfcik g_2 sterczy wolno, tak że oś c_1, pociągnięta sprężyną f_4 wykonuje pełny obrót, dopóki sztyfcik g_3 wetknięty w oś c_1 nie zaprze się o ramię m, znajdujące się na piaście koła R.

Koło R, które tymczasem obraca się dalej, zawraca następnie dźwignie h_1 i h_2 w ich położenie pierwotne, a sprężyna f_4 zostaje ponownie nakręcona.

Na oś c_1 nasadzone jest jeszcze jedno kółko zębate r_2, a mianowicie na tym jej końcu, który leży naprzeciw koła R; to kółko zębate zachwytuje o kółko r_3, które ma dwa razy większą ilość zębów; na osi tego ostatniego umieszczony jest z jednej strony komutator U, mający na celu zawrócenie prądu w cewkach s_1, s_2, a z drugiej strony mimośród x, przeprzęgający przyrząd wskazówkowy.

Komutator składa się z dwóch blaszek metalowych, po których ślizgają się 4 sprężyny f_3, jak to widać z figur 5 i 6; na tych sprężynach umieszczone są klamerki l_5, l_6, l_7, l_8, połączone w sposób powyżej wskazany z cewkami s_1, s_2, N_1, N_2.

Mimośród x ochwycony jest widełkowatym końcem dźwigni h_3, mogącej się obracać naokoło osi c_2, która zapomocą sztyfcika g_4, umieszczonego na jej drugim końcu, posuwa przy przesunięciu się mimośrodu pochew o, opatrzoną dwoma kółkami koniecznemi t_1 i t_2, po osi c_3 tam i nazad, tak iż kółka t_1 i t_2 po każdym przeprzęgu zachwytują na przemian o kółko z przyrządu wskazówkowego.

Na wzmiankowanej powyżej osi c_3 osadzone jest kółko t, zachwytujące o kółko zębate y_2 (ob. fig. 3), na którego wale osadzone jest kółko zębate y_1, zazębiające się o kółko zębate y, którego oś połączona jest z wałem krzyżowym koła planetowego w_1.

Ta oś, a z nią razem kółko t, obraca się raz w tym, drugi raz w owym kierunku, według tego, czy przyspieszony jest chód prawego czy lewego wahadła.

Stosownie do tego także przyrząd wskazówkowy musiałby się poruszać raz wprzód, drugi raz wstecz, gdyby jednocześnie z zawróceniem kierunku obrotu kółka t, nie zmieniał się także kierunek obrotu przyrządu wskazówkowego, a to w skutek tego, że działanie kółka koniecznego t_1, a względnie t_2, które dotychczas zazębiało się o t, przejmuje na siebie teraz drugie kółko stożkowe t_2, a względnie t_1. Przyrząd wskazówkowy rejestruje w ten sposób istotnie zużytą energię.

Na figurze 8 widać sposób nakładania plomby na lewej ścianie bocznej elektromierza, a na figurze 9 sposób włączania cewek opisany na wstępie, tudzież połączenie tychże z siecią przewodów.

Napięcie robocze i temperatura nie wywierają żadnego wpływu na dokładność wskazań tego elektromierza.

Elektromierz typu XIV.

Elektromierze typu XII (porówn. Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1900), wyrabiane bywają także z pewnemi odmianami, które umożliwiają użycie ich do oznaczania zużytej energii w instalacyach trójprzewodowych o prądzie stałym.

W tym celu trzeba do nich stosować odmienny sposób włączania, który uwidoczniony jest na dotyczącej figurze; na tej figurze oznacza V opór włączony, C komutator, d cewka, która sprawia, że elektromierz ten rejestruje nawet przy małem obciążeniu, D_1 i D_2 zwoje główne z grubego drutu, przez które przechodzi prąd użytkowy.

L_1, L_2, M_1, M_2 oznaczają klamerki, ochronione pokrywami i zabezpieczone przez dostawcę elektryczności plombami.

Elektromierz typu XIV a.

Ten elektromierz różni się tylko nieznacznie od elektromierzy typu XII (porówn. Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1900), a mianowicie głównie uproszczoną formę skrzynki, którą widać na figurze 1.

Płaszczyzna uzwojenia cewek prądu głównego D_1, D_2 jest pionowa, również płaszczyzna zwoju początkującego d, który jest umontowany na płycie, tworzącej podstawę skrzynki.

Oprócz tego ślimak, przenoszący ruch osi zbroi A na liczydło, osadzony jest na górnej części tej osi, jak to uwidoczniono na figurach 1 i 2, a opór włączony, który u typu XII był nawinięty na ramkę, jest u tego typu umieszczony na cewkach drewnianych V.

Klamerki dołączenia nie są umieszczone po obu bokach liczydła, lecz w dolnej części skrzynki, i osłonięte są pokrywami, które dostawca elektryczności może opatrzyć plombami, aby zapobiedz bezprawnemu ich naruszeniu.

Aby liczydło nie zostawało wprawiane w ruch obrotowy już pod działaniem zwoju początkującego, t. j. pod wpływem wstrząśnięcia, umieszczony jest na osi zbroi sztyfcik z miękkiego żelaza w ten sposób, że leży pomiędzy magnesami hamulcowymi i przy każdym ruchu wirowym przesuwa się bardzo blisko tychże; płyta hamulcowa B zrobiona jest z blachy miedzianej karbowanej.

Na figurze 3 uwidoczniony jest sposób włączania, stosowanego w razie, gdy elektromierz wstawia się w sieć trójprzewodową.

Gdy elektromierza tego używa się do sieci dwuprzewodowych, połączyć należy klamerki M_1 i M_2 z przewodami prowadzącymi do generatora, a przewody świetlne zetknąć z L_1 i L_2. (Na figurze 1 uwidocznione jest umieszczenie plomby). Napięcie i temperatura wywierają na wskazania tego typu elektromierza podobnie jak na wskazania typu XII, tylko nieznaczny wpływ.

Elektromierz typu XVI.

Elektromierze tego typu służą do oznaczania zużytej energii w instalacyach dwuprzewodowych i różnią się od elektromierzy typu XIII jedynie odmiennym sposobem włączania i mniejszym oporem w cewce w odgałęzieniu.

Sposób włączania uwidoczniony jest na dotyczącej figurze, gdzie S_1, S_2 oznaczają zwoje, przez które przechodzi prąd użytkowy, s_1, s_2 cewki owinięte cienkim drutem, a zastępujące soczewki wahadeł, K_1, K_2, K_3, K_4 klamerki dołączenia, N zwój oporu włączonego w odgałęzieniu, a E elektromagnes, umieszczony do wprawiania w ruch przyrządu nakręcającego.

Wskazania opisanego powyżej elektromierza są prawie całkiem niezawisłe od wpływu napięcia i temperatury, podobnie jak się to powiedziało o elektromierzach typu XII.

Wiedeń, dnia 31. lipca 1901.

C. k. Komisya główna miar i wag:
Tinter r. w.

Wodomierz typu XXXIV.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę Karola Andrae w Sztutgardzie.)

Fig. 1.

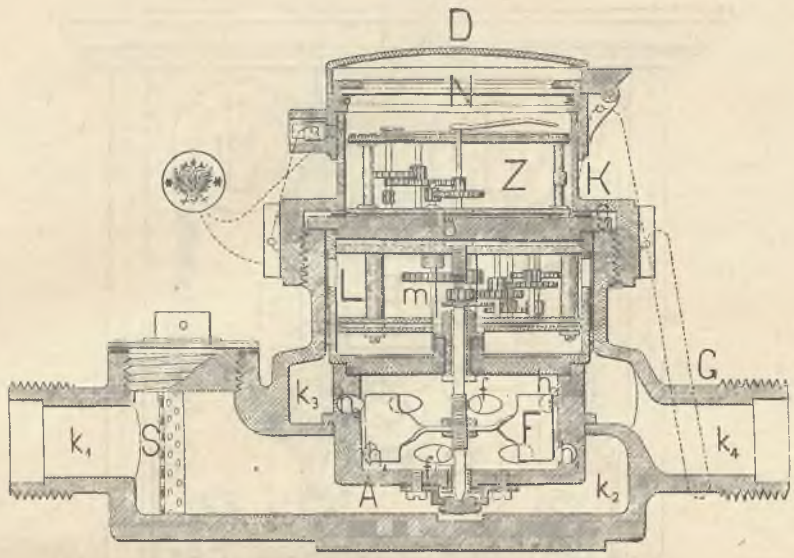

Fig. 2.

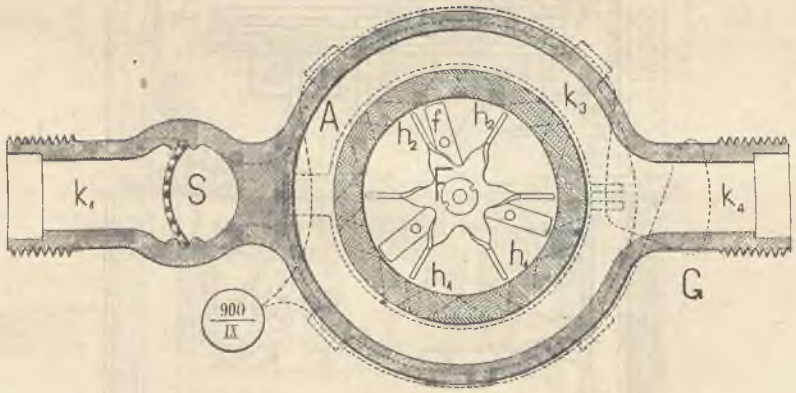

Elektromierz typu XIII.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę Austryacka powszechna Spółka elektryczna w Wiedniu.)

Fig. 1.

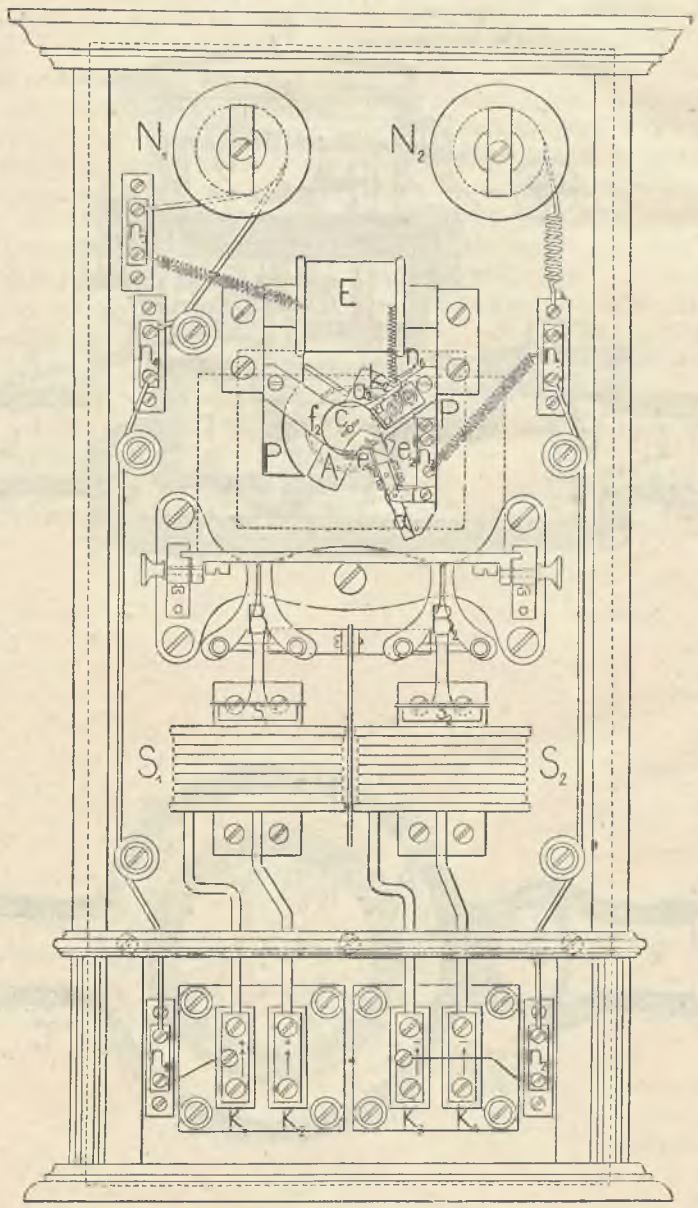

Fig. 2.

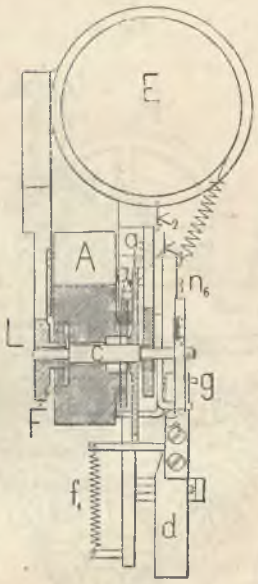

Fig. 3.

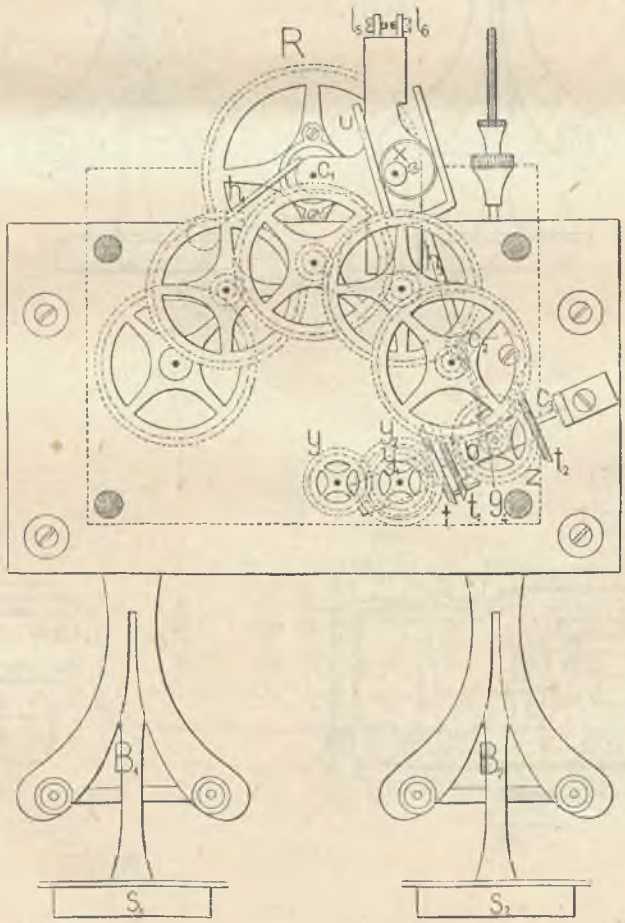

Fig. 4.

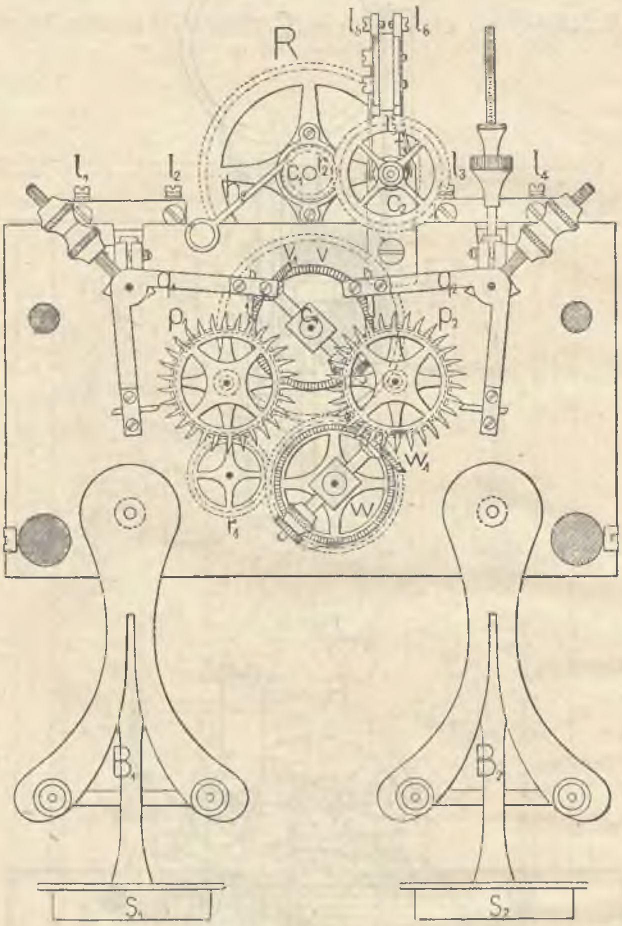

Fig. 5.

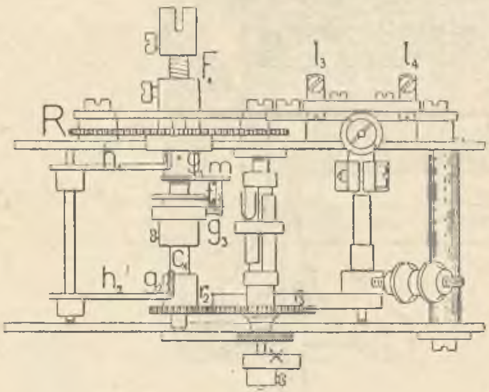

Fig. 6.

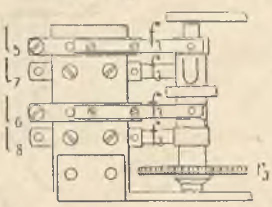

Fig. 7.

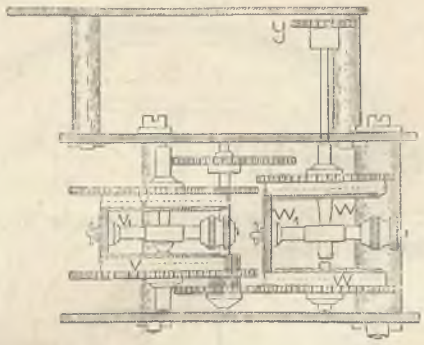

Fig. 8.

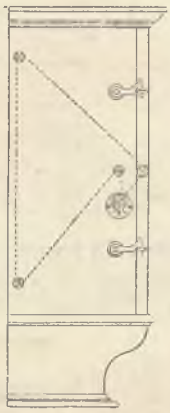

Fig. 9.

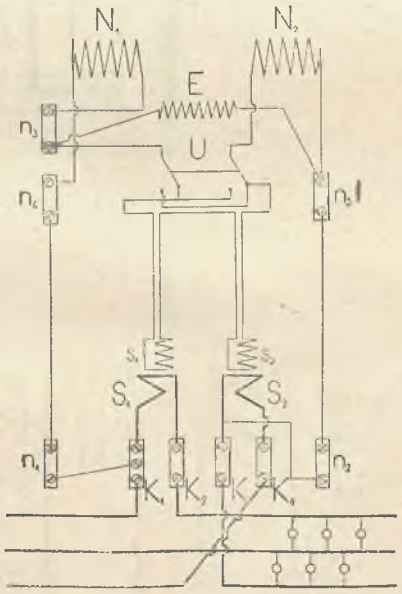

Elektromierz typu XIV.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę Elektryczna Spółka akcyjna w Norymberdze, dawniej Schuckert & Co.)

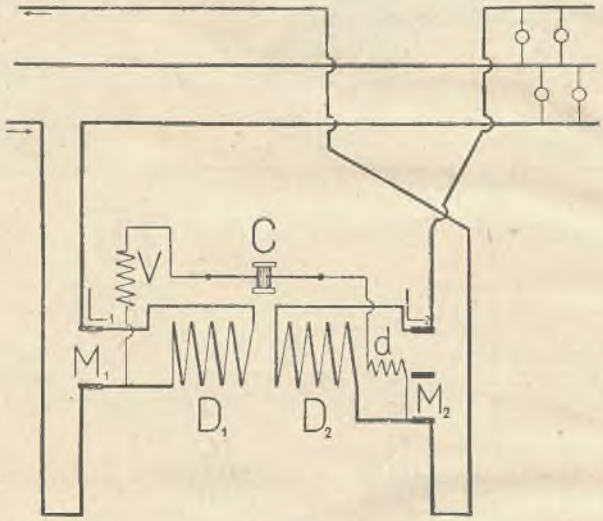

Elektromierz typu XIV a.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę „Österreichische Schuckertwerke“ w Wiedniu.)

Fig. 1.

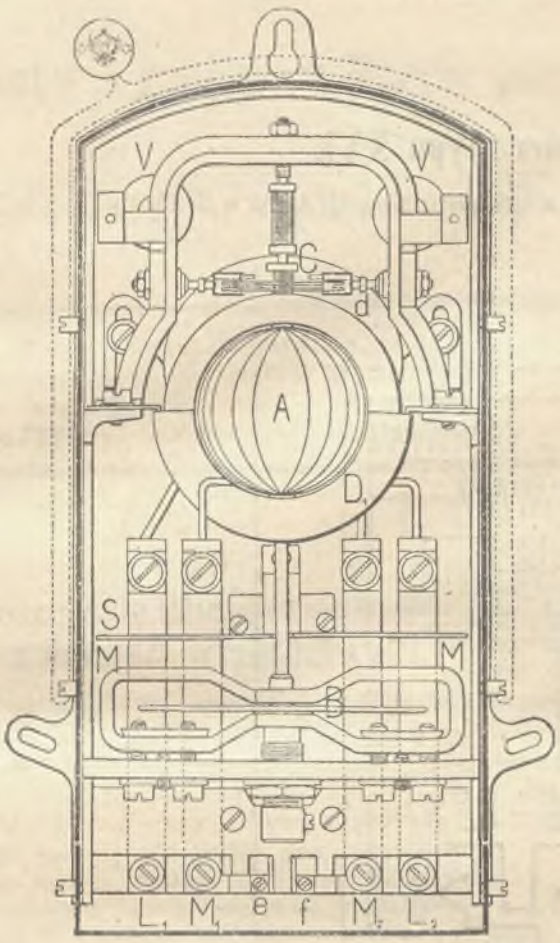

Fig. 2.

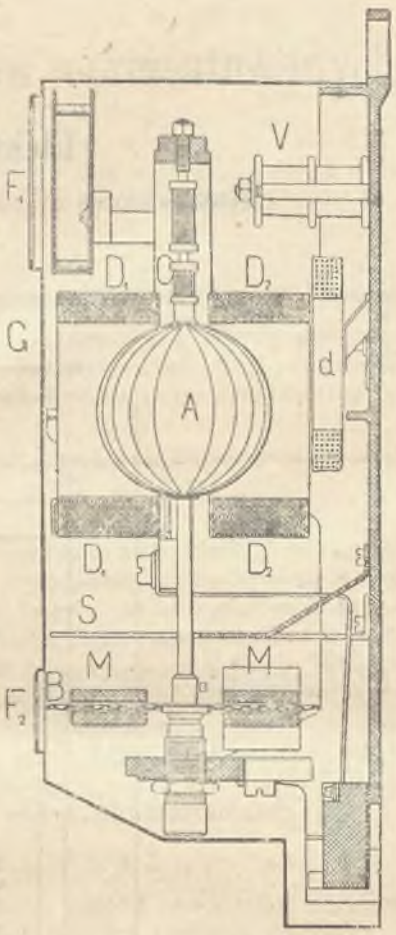

Fig. 3.

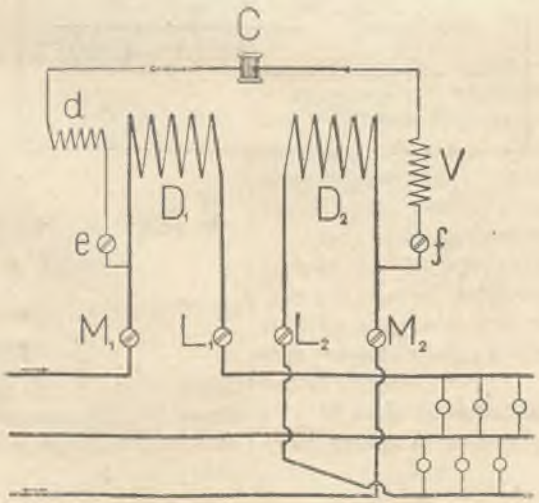

Elektromierz typu XVI.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę H. Arona w Berlinie.)

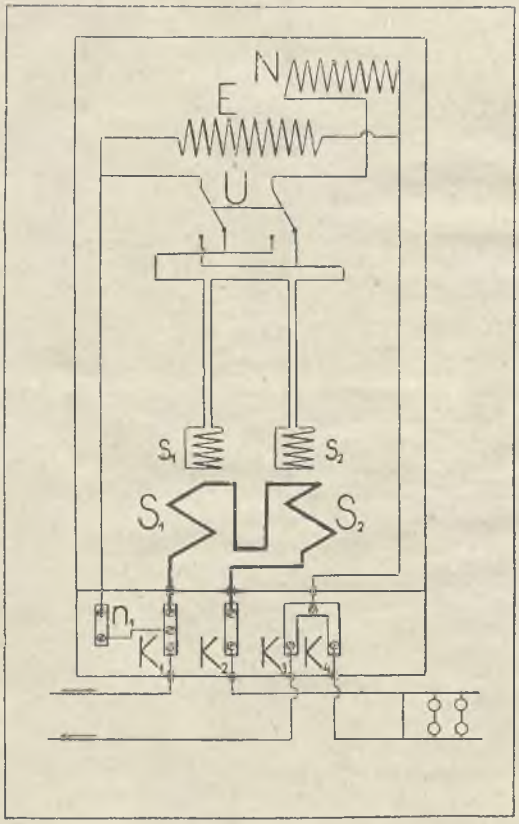

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 26. października 1901.

Treść: (№ 165—167.) 165. Obwieszczenie, tyczące się rozszerzenia upoważnień c. k. Komory pomocniczej w Niedereinsiedlu (w Seebnitz w Saksonii). — 166. Dokument koncesyjny na kolej lokalną wązko-torową od Gmündu do Gross-Gerungs. — 167. Obwieszczenie o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XXIV typu elektromierzy wraz z jego odmianami.

165.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. września 1901,

tyczące się rozszerzenia upoważnień c. k. Komory pomocniczej w Niedereinsiedlu (w Seebnitz w Saksonii).

Komorze pomocniczej II. klasy w Niedereinsiedlu (w Seebnitz w Saksonii), posiadającej upoważnienia komory pomocniczej I. klasy, nadaje się prawo pobierania cła wchodowego od przędz bawełnianych T. Nr. 124 *a)*, *b)*, *c)*, 124 *(bis) a)*, *b)*, *c)*, *d)* i 125 *a)*, *b)*, *c)*, w ilościach aż do 50 *kg*, tudzież od towarów bawełnianych T. Nr. 128 *in* 131 w ilościach aż do 600 *kg*, i nie oznacz. szczeg. towarów wełnianych T. Nr. 158 *a)*, *b)*, *c)* (z pominięciem uwagi) aż do 50 *kg*, wreszcie od gliceryny T. Nr. 321 *a)* aż do 200 *kg*.

Böhm r. w.

166.

Dokument koncesyjny z dnia 9. października 1901,

na kolej lokalną wązko-torową od Gmündu do Gross-Gerungs.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami Spółce akcyjnej „Niederösterreichische Waldviertelbahn (Dolno-austryacka kolej poleska)“ na jej prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei zelaznej parowej, która wybudowana być ma jako kolej lokalna wązko-torowa od stacyi w Gmündzie przy linii kolei rzeczonej spółki na Weitrę do Gross-Gerungs. a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, tudzież ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, przyznaje się Spółce dobrodziejstwa, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidziane.

§. 2.

Spółka jest obowiązana skończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, a gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, t. j. aż do dnia 12. listopada 1988.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, złożyć ma Spółka na żądanie Ministerstwa kolei żelaznych stosowną kaucyę w papierach wartościwych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce co do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

Zresztą kolej na wstępie oznaczona uważana być ma za istotną część składową przedsiębiorstwa Dolno-austryackiej kolei poleskiej, będącego przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 12. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 207, a w skutek tego postanowienia rzeczonego dokumentu koncesyjnego, w §§. 4 aż do 14 włącznie zawarte, stosowane być mają od teraz w analogiczny sposób także do kolei lokalnej na wstępie oznaczonej.

Wittek r. w.

167.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 18. października 1901,

o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania XXIV typu elektromierzy wraz z jego odmianami.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu przepisów o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużytej elektryczności (rozdział V, punkt 22), ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, Dyrektor c. k. Komisyi głównej miar i wag pozwolił stanowczo przyjmować do urzędowego uwierzytelniania XXIV typ elektromierzy wraz z jego odmianami.

Opis szczegółowy tych powyżej wymienionych typów ogłoszony zostanie później.

Typ elektromierzy	Aprobowany stanowczo	Aprobowany prowizorycznie	Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urzędowe plombami ilość plomb
XXIV	1	.	Elektromierz Thomsona	Prąd stały	Trójprzewodowy	Jak typ XI, ale opór w odgałęzieniu z żelaza. Przedstawiony przez Austryacką Spółkę elektr. „Union“ w Wiedniu.	1—3
XXIV H	1	.	Elektromierz Thomsona	Prąd stały	Trójprzewodowy	Jak typ XI H, ale opór w odgałęzieniu z żelaza. Przedstawiony przez Austryacką Spółkę elektr. „Union“ w Wiedniu.	1—3
XXIV K	1	.	Elektromierz Thomsona	Prąd stały	Trójprzewodowy	Jak typ XI K, ale opór w odgałęzieniu z żelaza. Przedstawiony przez Austryacką Spółkę elektr. „Union“ w Wiedniu.	1
XXIV H K	1	.	Elektromierz Thomsona	Prąd stały	Trójprzewodowy	Jak typ XI H K, ale opór w odgałęzieniu z żelaza. Przedstawiony przez Austryacką Spółkę elektr. „Union“ w Wiedniu.	1

Call r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXV. — Wydana i rozesłana dnia 31. października 1901.

Treść: № 168. Rozporządzenie, zawierające czwarty dodatek do przepisu, tyczącego się wykonania II. rozdziału ustawy z dnia 25. października 1896.

168.

Czwarty dodatek

do przepisu, tyczącego się wykonania II. rozdziału ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

(Ogłoszony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24. października 1901.)

Wstęp do artykułu 16 brzmieć ma od teraz, jak następuje:

„Jako przychody tego rodzaju wymienia ustawa:

a) . . . . . "

Artykuł 16, I., l. 1, ustęp 3, ma od teraz brzmieć, jak następuje:

„Z tej samej przyczyny należałoby uważać za niepoliczalną pozycyę wydatkową także tę kwotę równoważnika należytości, uiszczanego od majątku nieruchomego, jaka wypadałaby na wartość tego majątku w tym razie, gdyby się na uwagę wzięło wyłącznie tylko intraty czyste w §. 95, lit. *b)* wzmiankowane; atoli ze względu na to, że obliczanie tej kwoty w bardzo wielu przypadkach byłoby zanadto zawiłe, pozwala się od teraz równoważnik należytości uważać za pozycyę wydatkową w całości potrącalną."

Artykuł 16, II., zostaje uchylony.

W artykule 18, lit. *b)*, ustęp 2 należy na końcu zamiast: „Nie kwalifikują się do potrącenia, a względnie nie mogą być wyłączone z podstawy opodatkowania także te kwoty, które przepadają na korzyść przedsiębiorstwa z powodu, iż wylosowane zapisy długu albo też kupony na odsetki i dywidendy za późno przedstawiono do wypłaty"

od teraz umieścić:

„Naodwrót jako zysk przedsiębiorstwa opodatkować należy te kwoty, które w skutek spóźnionego przedstawienia do wypłaty wylosowanych listów zastawnych, obligacyi gminnych itd., jakoteż kuponów na odsetki od tych papierów, przepadają na rzecz przedsiębiorstwa; natomiast zyski, płynące z przedawnienia kuponów na odsetki i dywidendy od wzmiankowanych papierów wartościowych, mają być w myśl orzeczenia c. k. Trybunału administracyjnego wolne od podatku."

Artykuł 19, ustęp 2 ma od teraz brzmieć, jak następuje:

„Celem tego postanowienia ustawy jest wliczanie odsetek od kapitału zakładowego w podstawę opodatkowania; które kapitały doliczone być mają do kapitału zakładowego, osądzić należy w każdym przypadku z osobna według zachodzących okoliczności, szczególnie zaś według tego, w jaki sposób i jak długo dotyczącego kapitału w przedsiębiorstwie używano. Ustawa wymienia w tym względzie z jednej strony takie formy pożyczek, z których można wnioskować, że należą do kapitału zakładowego (obligacye pierwszeństwa, udziałowe zapisy długu itd.), z drugiej zaś strony takie, o których tego przypuszczać nie można (listy zastawne, obligacye

gminne, które należy uważać za równoznaczne z asygnatami amelioracyjnemi i obligacyami kolei żelaznych). Kapitały, pożyczone za zabezpieczeniem hipotecznem, uważane będą za części kapitału zakładowego w takim razie, jeżeli zaciągnięte zostały w celu nabycia lub w celu rozszerzenia przedsiębiorstwa i spłacane być mają albo w ratach, rozłożonych na dłuższy okres czasu, albo też przeznaczone są w ogóle do stałego użycia w przedsiębiorstwie, natomiast kapitały, pożyczone bez zabezpieczenia hipotecznego, należy tylko w szczególnych, wyjątkowych przypadkach doliczać do kapitału zakładowego."

W artykule 19, ustępy 4 i 5 mają być wykreślone.

Böhm r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 1. listopada 1901.

Treść: (№ 169 i 170.) 169. Rozporządzenie, tyczące się stosowania postanowień ustawy o podatku od cukru do niektórych towarów, pojawiających się w handlu pod niewłaściwą nazwą „dekstryny“. — 170. Rozporządzenie, tyczące się zmiany, a względnie uzupełnienia niektórych postanowień Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej.

169.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. października 1901,

tyczące się stosowania postanowień ustawy o podatku od cukru do niektórych towarów, pojawiających się w handlu pod niewłaściwą nazwą „dekstryny“.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu oświadcza się, że towary, które w handlu deklarowane bywają pod nazwą „dekstryny“, mogącą w błąd wprowadzić, np. brylantyny itd., mimo to, że co do swego składu nie są „dekstrynami“, lecz cukrem skrobiowym, podlegają postanowieniom §. 1, l. 2 ustawy o podatku od cukru.

Towary, o których mowa powyżej, należy uważać za cukier skrobiowy w takim razie, jeżeli przy badaniu ich roztworem Fehlinga pokaże się, że zawierają więcej jak 15 procentów substancyi odtleniającej, obliczonej jako dekstroza.

Ile cukru zawierają w sobie towary tego rodzaju, badać należy w taki sam sposób, jaki przepisany jest w ogłoszonem jednocześnie rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 25. października 1901, dotyczącem zmiany, a względnie uzupełnienia niektórych postanowień Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej.

Böhm r. w.

170.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 25. października 1901,

tyczące się zmiany a względnie uzupełnienia niektórych postanowień Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej.

W porozumieniu z interesowanemi królewsko węgierskiemi Ministerstwami zmienia się postanowienia Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej, a względnie uzupełnia się je jak następuje:

Po wyrazie „Pugilaresy“ wstawić należy nowy wyraz:

Brylantyny, „ob. uwagę 3 pod wyrazem Wytwory chemiczne“.

Przy wyrazach „Dekstryna“, „Leiogomme“, „Gomelina“, „Przetwory krochmalu“, „Syrop“, tudzież przy uwadze 2 do wyrazu „Cukier“ umieścić należy następujący dopisek:

„ob. uwagę 3 do wyr. „Wytwory chemiczne“.

Uwaga 3 pod wyrazem „Wytwory chemiczne, farby, leki i perfumy“ brzmieć ma, jak następuje:

„3. Gumy skrobiowe (dekstryna, leiogomme) Nr. 327 są to przetwory skrobi, powstające przez gotowanie jej z kwasami lub prażenie na rozgrzanych płytach alko w bębnach. Od skrobi można

je odróżnić na pierwszy rzut oka, zmięszawszy je z wodą, gdyż w takim razie stają się lepkiemi.

Guma skrobiowa pojawia się w postaci proszków białawo-żółtego albo brunatnawego koloru, nie różniących się częstokroć niczem od mąki skrobiowej, albo też w żółtych a niekiedy nawet brunatnych gruzełkach o przełamie muszlowym, mających podobieństwo do gumy arabskiej, wreszcie w stanie półpłynnym (właściwym pastom) lub płynnym, i to pod rozmaitemi nazwami (najlepsza dekstryna, starsza dekstryna, dekstryna brunatna, skrobia na ciemno przypalona, skrobia na jasno przypalona, gomelina, brylantyna itd.).

Wytwory te uważać jednak należy za dekstrynę (Nr. 327) tylko w takim razie, jeżeli przy badaniu ich rozczynem Fehlinga pokaże się, że zawierają mniej jak 15 procentów substancyi odtleniającej, obliczonej jako dekstroza. Z wytworami, w których rzeczona substancya tę granicę przekracza, postępować należy w myśl postanowień uwagi 2 pod wyrazem „Cukier".

Co się tyczy badania, ile procentów cukru te wytwory zawierają, obacz osobną instrukcyę.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Böhm r. w. **Call** r. w.

Instrukcya,

tycząca się badania ilości cukru, zawartego w dekstrynach.

Odnośnie do uwagi 3 pod wyrazem „Wytwory chemiczne", zawartym w Abecadłowym spisie towarów taryfy cłowej, wydaje się dla urzędów cłowych w porozumieniu z interesowanemi ces. król. i król. węg. Ministerstwami następujący poniżej przepis co do sposobu postępowania, według jakiego badane być mają dekstryny przywożone z zagranicy, który jednak stosować należy z zasady tylko do dekstryn, nadchodzących w stanie płynnym albo półpłynnym lub w formie pasty.

W miseczce porcelanowej, zawierającej w sobie około 300 cm^3, odważa się 40 g próbki, która ma być zbadana; tę próbkę polewa się następnie wodą, tak aby naczynie było napełnione do połowy, a mięszając ją maleńką łyżeczką, ogrzewa się tak długo, dopóki dekstryna całkiem się nie rozpuści. Woda nie koniecznie musi kipieć, a powinna być tylko gorąca.

Ten płyn gorący wlewa się przez szklany lejek do kolby miarowej, zawierającej w sobie pół litra. Nalawszy następnie jeszcze raz wody do miseczki i znowu ją nieco ogrzawszy, wlewa się ten roztwór do płynu, znajdującego się już w kolbie. Aby miseczkę zupełnie oczyścić, wymywa się ją jeszcze po raz trzeci świeżą wodą.

Następnie wstawia się tę kolbę jeszcze nie całkiem pełną w zimną wodę, w której zostawia się ją tak długo, dopóki płyn w niej zawarty nie ochłódnie; gdy to nastąpi, dolewa się do flaszki wody aż po znaczek odpowiadający objętości pół litra, a wyjąwszy z niej lejek i zatkawszy zatyczką, zakłóca się płyn należycie. Zakłócać należy w ten sposób, aby kolba kilkakrotnie była zwrócona szyjką na dół.

Skoro tylko ten rozczyn dekstryny sporządzony zostanie, wlewa się go do cylindra miarowego, opatrzonego znaczkami, odpowiadającymi objętości 25, 55 i 85 cm^3, a zawierającego w sobie około 90 cm^3, i to aż po znaczek 25 cm^3; następnie dodaje się aż po znaczek 55 cm^3 roztworu miedzi, dostarczanego przez ekonomat c. k Krajowej Dyrekcyi skarbu w Wiedniu we flaszkach litrowych, opatrzonych pieczęcią c. k. Doświadczalni rolniczo-chemicznej, a w końcu aż po znaczek 85 cm^3 rozczynu soli Seignela (bezbarwnej), dostarczanej również przez rzeczony ekonomat i zamkniętej w sposób powyżej wskazany, poczem tę mięszaninę należycie się zakłóca, a wlawszy ją do czystej miseczki porcelanowej, która tymczasem wyschła, ogrzewa się szybko zapomocą płomienia spirytusowego lub gazowego tak długo, dopóki nie zakipi. Gdy to nastąpi, zostawia się miseczkę jeszcze przez dwie minuty nad płomieniem, poczem takowy się usuwa.

Skoro w miseczce pokaże się czerwony osad, który się przy tem utworzył, uważa się na to, czy płyn jest jeszcze wyraźnie zabarwiony na niebiesko, czy nie. Gdy zabarwienie to jest wyraźne, jest to znakiem, że w dekstrynie zawiera się mniej jak 15 procentów substancyi odtleniającej, obliczonej jako dekstroza. W razie przeciwnym, to znaczy, gdy płyn ten zabarwiony jest już na żółto albo zielonawo, tudzież we wszystkich innych przypadkach, w których z innych powodów nasuwają się wątpliwości, rozstrzyga wynik badania, zarządzonego na urzędowo wziętej próbce przez c. k Doświadczalnię rolniczo-chemiczną w Wiedniu, czy dotyczący artykuł można odprawić jako dekstrynę N. T. 327, czy nie.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 1. listopada 1901.

Treść: (№ 171—174.) 171. Obwieszczenie, tyczące się utworzenia dla obszaru nowo ustanowionego starostwa schlanderskiego nowego okręgu szacunkowego do podatku osobisto-dochodowego. — 172. Obwieszczenie, tyczące się złączenia powiatów politycznych sińskiego i imoseckiego na zasadzie §. 2 rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. lipca 1897. w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego dla spółki III. klasy. — 173. Obwieszczenie, tyczące się zmian, jakim uległ spis okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony obwieszczeniem z dnia 4. października 1897. — 174. Obwieszczenie, tyczące się zmian, jakie zaszły w spisie okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszonym obwieszczeniem z dnia 4. października 1897.

171.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. października 1901,

tyczące się utworzenia dla obszaru nowo ustanowionego starostwa schlanderskiego nowego okręgu szacunkowego do podatku osobisto-dochodowego.

Dla obszaru nowo ustanowionego starostwa schlanderskiego (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. września 1901, Dz. u. p. Nr. 139), tworzy się na zasadzie §§. 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, komisyę szacunkową do rozkładu podatku osobisto-dochodowego, która ma się składać z 6 członków.

Z tego powodu spis okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p Nr. 233, uzupełnić należy w następujący sposób:

(Strona 1344 części XCII. Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	komisya: Miejscowa	komisya: Powiatowa	Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
18*a*	Powiat polityczny schlanderski . . .	.	1	Starostwo w Schlanders	6

Böhm r. w.

172.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. października 1901,

tyczące się złączenia powiatów politycznych sińskiego i imoseckiego na zasadzie §. 2 rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 181, w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego dla spółki III. klasy.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 181, tyczącego się uzupełnienia §. 13 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, zmienia się spis okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego, ustanowionych obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, i postanawia się, że powiaty polityczne siński i imosecki mają być złączone w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego dla spółki III. klasy.

Stosownie do tego na stronie 901 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897, a zawierającej powyższe obwieszczenie Ministerstwa skarbu, Nr. okręgu dalmackiego 4, a względnie 11. zmienić należy w następujący sposób:

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisyi	Ilość członków dla spółek podatkowych	
	dla spółek podatkowych **III. i IV. klasy**		III. klasy	IV. klasy
4	*a)* co do III. klasy, porównaj numer okręgu 11	—	—	—
	b) dla IV. klasy powiat polityczny imosecki	Starostwo w Imoskach	—	4
11	*a)* dla III. klasy powiat polityczny siński i powiat polityczny imosecki	Starostwo w Sinju	4	—
	b) dla IV. klasy powiat polityczny siński	Starostwo w Sinju	—	4

Böhm r. w.

173.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. października 1901,

tyczące się zmian, jakim uległ spis okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony obwieszczeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233.

Ze względu na to, że we Frydku ustanowione zostało starostwo (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. września 1901, Dz. u. p. Nr. 140), dotychczasowy okrąg szacunkowy „Powiat sądowy frydecki“ otrzyma od teraz nazwę „Powiat polityczny frydecki“, a dotychczasowy okrąg szacunkowy „Powiat polityczny cieszyński z wyłączeniem powiatu sądowego frydeckiego i miasta Cieszyna“, nazwę „Powiat polityczny cieszyński z wyłączeniem miasta Cieszyna“.

Siedzibą komisyi szacunkowej powiatu politycznego frydeckiego ma być starostwo we Frydku.

Stosownie do tego spis okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, sprostować należy w następujący sposób:

(Strona 1353 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	komisya: Miejscowa	komisya: Powiatowa	Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
10	Powiat polityczny cieszyński z wyłączeniem miasta Cieszyna	.	1	Starostwo w Cieszynie	12
11	Powiat polityczny frydecki	.	1	Starostwo we Frydku	12

Böhm r. w.

174.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. października 1901,

tyczące się zmian, jakie zaszły w spisie okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszonym obwieszczeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233.

Ze względu na to, że ustawą krajową z dnia 24. marca 1900, Dz. u. kr. Austr. Doln. Nr. 17, utworzona została w Wiedniu XX. dzielnica, znosi się na zasadzie §§. 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, dotychczasowy okrąg szacunkowy „Wiedeń, II. dzielnica (powiat sądowy I)“, a natomiast ustanawia się dla XX. dzielnicy i dla pozostałej jeszcze części okręgu sądu powiatowego „Leopoldstadt I“, należącej do II. dzielnicy, po jednej komisyi szacunkowej do rozkładania podatku osobisto-dochodowego, które liczyć będą 12, a względnie 18 członków.

Z tego powodu spis okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, należy uzupełnić, a względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 1342 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	komisya: Miejscowa	komisya: Powiatowa	Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
3	Wiedeń, II. dzielnica (powiat sądowy I. z wyłączeniem XX. dzielnicy) . . .	1	.	Administracya podatkowa dla II. i XX. dzielnicy w Wiedniu	18
3a	Wiedeń, XX. dzielnica	1	.	Administracya podatkowa dla II. i XX. dzielnicy w Wiedniu	12

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVIII. Wydana i rozesłana dnia 1. listopada 1901.

Treść: (№ 175—178.) 175. Obwieszczenie o utworzeniu okręgu szacunkowego do podatku osobisto-dochodowego dla dzielnicy Libni, stanowiącej część królewskiego miasta stołecznego Pragi. — 176. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu do wybudowania kolei żelaznej gorycko ajdusińskiej. — 177. Rozporządzenie, tyczące się egzaminów sędziowskich. — 178. Rozporządzenie, tyczące się przeniesienia siedziby urzędowej Sądu powiatowego w Rizaniu w Dalmacyi.

175.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. października 1901,

o utworzeniu okręgu szacunkowego do podatku osobisto-dochodowego dla dzielnicy Libni, stanowiącej część królewskiego miasta stołecznego Pragi.

Dzielnica Praga-Libień, która powstała przez połączenie gminy miejscowej Starej Libni z królewskiem miastem stołecznem Pragą, tworzyć będzie na zasadzie §. 177 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, i nadal osobny okrąg szacunkowy do rozkładania podatku osobisto-dochodowego, a czynności komisyi szacunkowej w tym okręgu sprawować będzie komisya miejscowa, która według obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, ustanowiona została dla miasta Libni.

Ilość członków tej komisyi, która obecnie mieć będzie siedzibę w c. k. Administracyi podatkowej w Pradze I, zostaje niezmieniona.

Stosownie do tego spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, uzupełnić, a względnie sprostować należy w następujący sposób:

(Strona 1347, względnie 1348, XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

Czechy					
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	komisya: Miejscowa	komisya: Powiatowa	Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
3*a*	Miasto Praga, Libień	1	—	Administracya podatkowa w Pradze I	6
25	zniesiony	—	—	—	—

Böhm r. w.

176.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. października 1901,

o przedłużeniu terminu do wybudowania kolei żelaznej gorycko-ajdusińskiej.

Termin do wybudowania kolei żelaznej gorycko-ajdusińskiej i otwarcia ruchu na niej, odroczony obwieszczeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23. października 1899, Dz. u. p. Nr. 206, przedłużony zostaje na zasadzie Najwyższego upoważnienia jeszcze raz, a mianowicie aż do 1. września 1902.

Wittek r. w.

177.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 28. października 1901,

tyczące się egzaminów sędziowskich.

Na zasadzie §§. 12 i 13 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217, zawierającej przepisy o obsadzaniu i o wewnętrznem urządzeniu sądów, tudzież o porządku czynności w sądach, rozporządza się w porozumieniu z Ministrem oświaty, co następuje:

Przepis, zawarty w §. 1, ustęp 1 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 1. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 182, przestaje obowiązywać w osnowie, jaką miał dotychczas, a opiewać ma od teraz, jak następuje:

„Przy każdym wyższym sądzie krajowym ustanawia Minister sprawiedliwości w grudniu komisyę egzaminacyjną do egzaminów sędziowskich na przeciąg następnych lat trzech, a w ciągu tego okresu uzupełnia ją w razie potrzeby. Prezydenci wyższych sądów krajowych winni najpóźniej w listopadzie przedłożyć Ministerstwu sprawiedliwości wnioski co do ilości członków komisyi egzaminacyjnej i co do osób, które mają być członkami tej komisyi mianowane.“

Rozporządzenie niniejsze wejdzie w wykonanie od dnia 1. grudnia 1901.

Spens r. w.

178.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 30. października 1901,

tyczące się przeniesienia siedziby urzędowej Sądu powiatowego w Rizaniu w Dalmacyi.

Na zasadzie §. 2 ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, przenosi się siedzibę urzędową sądu powiatowego, ustanowionego dla powiatu rizańskiego, z Rizania do Perasta.

Dzień, od którego rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać, oznaczony będzie później.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 2. listopada 1901.

Treść: № 179. Rozporządzenie, którem uchyla się zakaz przywozu i przewozu, wydany rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 2. października 1901, względem neaopolitańskiego okręgu miejskiego i portowego.

179.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 1. listopada 1901,

którem uchyla się zakaz przywozu i przewozu, wydany rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 2. października 1901, Dz. u. p. Nr. 154, względem neapolitańskiego okręgu miejskiego i portowego.

Ze względu na to, że według urzędowego stwierdzenia zaraza w Neapolu ustała, uchyla się w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim zakaz przywozu i przewozu pewnych towarów i przedmiotów z neapolitańskiego okręgu miejskiego i portowego, wydany rozporządzeniem z dnia 2. października 1901, Dz. u. p. Nr. 154, a to stosownie do postanowienia przedostatniego ustępu tytułu 1 w rozdziale II Regulaminu wykonawczego do Umowy zdrowotnej międzynarodowej, zawartej w Wenecyi dnia 19. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 13 z r. 1901.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia, w którym dotyczące komory, a względnie urzędy zdrowotne morskie otrzymają o niem wiadomość.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXX. Wydana i rozesłana dnia 10. listopada 1901.

Treść: (№ 180—182.) 180. Rozporządzenie, tyczące się zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu cukru (ułatwienia co do składania dokumentów przepisanych w §. 14 ustawy o podatku od cukru, dozwolenie powielania, utrzymywanie kilku rejestrów sprzedaży, uproszczenie kontroli przy braniu na skład nieopodatkowanych wyrobów cukrowych i podwyższenie wagi maksymalnej dla próbek cukru). — 181. Obwieszczenie o utworzeniu w Wiedniu Zakładu bakteryologii rolniczej i ochrony roślin. — 182. Obwieszczenie o zmianie w §. 2 statutu Rady kolei żelaznych państwa.

180.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 31. października 1901,

tyczące się zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu cukru (ułatwienia co do składania dokumentów przepisanych w §. 14 ustawy o podatku od cukru, dozwolenie powielania, utrzymywanie kilku rejestrów sprzedaży, uproszczenie kontroli przy braniu na skład nieopodatkowanych wyrobów cukrowych i podwyższenie wagi maksymalnej dla próbek cukru).

Na zasadzie §. 63go ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, zmienionej IV. częścią rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, wydaje się w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu następujące zarządzenia:

1. Co do tych zakładów wyrobu cukru, w których urządzeniach, przyrządach do wyrobu, naczyniach do zachowywania itp., albo w których postępowaniu technicznem wyrobu cukru nie zaszły w ciągu kampanii żadne lub zaszły tylko nieznaczne zmiany, można zaniechać składania nowych wygotowań dokumentów w §. 14 ustawy o opodatkowaniu cukru przepisanych, jeżeli najpóźniej na cztery tygodnie przed otwarciem ruchu w każdej kampanii przesłane zostanie właściwej Władzy skarbowej pierwszej instancyi uwiadomienie w dwóch wygotowaniach o niezmienionym stanie przedsiębiorstwa a względnie o zaprowadzonych nieznacznych zmianach.

Jeżeli Władza ta nie uzna zaprowadzonych zmian za nieznaczne, dokumenta przepisane w §. 14 ustawy o opodatkowaniu cukru podać należy na dotyczącą kampanię we właściwym terminie.

2. Przepisane oznajmienia i deklaracye co do wyprowadzenia wyrobów cukrowych można wygotowywać także drogą powielenia. W przypadku takim druki do tego potrzebne winny być wykonane na papierze odpowiedniej grubości a do powielania używać wolno tylko ołówków atramentowych.

3. Upoważnia się Władze skarbowe pierwszej instancyi, żeby zakładom wyrobu cukru, o to proszącym, pozwalały utrzymywać oddzielne rejestry sprzedaży w poszczególnych biurach ekspedycyjnych w obrębie zakładu wyrobu cukru. Zapiski w rejestrach sprzedaży każdego biura ekspedycyjnego opatrywać należy liczbami bieżącemi przez ciąg całej kampanii. Do dotyczących liczb rejestru sprzedaży, do liczb pozycyjnych na boletach odbytu, jakoteż do przytoczeń tyczących się zapisków w rejestrze sprzedaży przydawać należy w formie ułamka głoskę przyjętą za znak odnośnego biura ekspedycyjnego.

Sum miesięcznych rejestrów sprzedaży nie przenosi się z jednego rejestru częściowego do drugiego, lecz zapisać je należy w osobnym rejestrze sprzedaży opatrzonym napisem „Ogólny rejestr sprzedaży“ a mianowicie na tej jego stronicy, która przeznaczona jest na zamknięcie i tu zesumować. Otrzymane sumy ostateczne przenosi się do „Ogólnego rejestru sprzedaży“ następnego miesiąca. Jeżeli jedno z biur ekspedycyjnych nie wykonywało czynności w pewnym miesiącu, nadmienić o tem należy w owym rejestrze.

4. Wyroby cukrowe wprowadzone bez opłacenia podatku do zakładu wyrobu cukru lub do wolnego składu poddawać mają organa skarbowe czynności urzędowej, chociażby nawet duplikat oznajmienia i uwiadomienie jeszcze nie nadeszły, na podstawie unikatu oznajmienia załatwionego przez urząd wysyłkowy.

Gdy zakład wyrobu cukru utrzymuje w swojej siedzibie lub w pobliżu tejże wolny skład cukru i oba te zakłady zostają pod wspólnym nadzorem skarbowym, w takim razie wyroby cukrowe, wprowadzane z owego zakładu wyrobu cukru do wolnego składu a z wolnego składu do zakładu wyrobu cukru, badać należy przy składaniu tylko pod względem zgodności ilości bel, jeżeli posyłka nadchodzi pod nienaruszonem zamknięciem miejsca ładunku lub pod konwojem urzędowym albo pod nadzorem urzędu wysyłkowego.

5. Postanowienia §. 26go przepisu wykonawczego z dnia 9. lipca 1888, Dz. u. p. Nr. 111 do ustawy o opodatkowaniu cukru zmienia się w ten sposób, że za próbki cukru mają być uważane ilości cukru nie przenoszące każda z osobna wagi 500 *g*. Wagę maksymalną dla próbek cukru rafinowanego, które mają być wyprowadzone za linię cłową, ustanawia się w ilości 3 *kg*. Do wysyłki próbek cukru rafinowanego przeznaczonych za granicę stosować należy odpowiednio postanowienia powyższego §. 26 przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu cukru. Celem udowodnienia wywozu tych próbek cukru, winna strona okazać i oddać organowi nadzoru rewers podawczy dotyczącego zakładu przewozowego.

Böhm r. w.

181.

Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 31. października 1901,

o utworzeniu w Wiedniu Zakładu bakteryologii rolniczej i ochrony roślin.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 18. maja 1901 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następujący statut:

Statut

c. k. Zakładu bakteryologii rolniczej i ochrony roślin w Wiedniu.

§. 1.

C. k. Zakład bakteryologii rolniczej i ochrony roślin jest instytucyą pod względem zawodowym samodzielną, pod względem zaś administracyjnym połączoną z Doświadczalnią rolniczo-chemiczną w Wiedniu a jego zadania są następujące:

Badanie drobnoustrojów dla rolnictwa w ogóle pożytecznych i szkodliwych — w szczególności bakteryologii gleby, nawozu i roślin w jej całej rozciągłości — jakoteż drobnoustrojów będących chorobotwórczemi dla roślin uprawnych.

Badanie warunków życia tworów zwierzęcych i roślinnych szkodliwych roślinom uprawnym i zdobywanie podstaw do ich systematycznego zwalczania, jakoteż badanie tworów użytecznych świata zwierzęcego i roślinnego, mianowicie tych tworów zwierzęcych i roślinnych, które są nieprzyjaciołmi szkodliwych.

Wyrób preparatów do wytępiania tworów szkodliwych uprawie (np. hodowli tyfusu mysiego itp.), tudzież wyrób i rozmnażanie hodowli bakteryi kulkowych, bakteryi fermentacyjnych i innych drobnoustrojów ważnych pod względem rolniczym.

Badanie i zwalczanie chorób roślinnych, wywoływanych przez wpływy nieorganiczne, jak np. dym i gazy hutnicze, mróz itp.

Zbieranie, porządkowanie i ogłaszanie materyału statystycznego, dotyczącego pojawiania się ważnych chorób roślinnych i tworów uprawie szkodliwych w krajach tutejszych i za granicą, jakoteż wczesne ostrzeganie o nich rolników i obznajmianie ich ze środkami zapobiegawczymi.

Rozpowszechnianie ustnie i piśmiennie wyników odnośnych badań, udzielanie interesowanym rad, instrukcyi i objaśnień, jakoteż wdrażanie interesowanych i udzielanie informacyi zawodowych Ministerstwu rolnictwa, tudzież innym Władzom według przepisów ogólnych, które wyda Ministerstwo rolnictwa.

Wykonywanie w interesie rolnictwa badań bakteryologicznych, mykologicznych i mikroskopicznych, jakoteż dociekanie przyczyn chorób roślinnych i uszkodzeń w uprawie.

§. 2.

Za zezwoleniem Ministerstwa rolnictwa Zakład może wejść w stały stosunek z innemi instytucyami mającemi przed sobą podobne zadania, celem niesienia sobie wzajemnej zawodowej pomocy. Takie instytucye, których zadaniem jest w szczególności ustawiczne donoszenie Zakładowi o pojawianiu się chorób roślinnych i tworów uprawie szkodliwych,

tudzież działanie w charakterze lokalnych biur informacyjnych i kierownictwo lub nadzorowanie postępowania ku zwalczeniu chorób roślinnych lub tworów uprawie szkodliwych w ich obrębie, służy prawo nazywania się „Biurami do informowania c. k. Ministerstwa rolnictwa w sprawach ochrony roślin“ i zasięgania każdego czasu w Zakładzie wiedeńskim rad i wyjaśnień bez kosztów.

Nadto może Zakład poszczególnym, uzdatnionym do tego osobom, poruczyć ustawiczne lub przygodne referowanie Zakładowi o pojawieniu się chorób roślinnych lub o uszkodzeniach uprawy.

Osoby takie, dopóki zostają w stosunkach z Zakładem, mogą mianować się „Sprawozdawcami Zakładu bakteryologii rolniczej i ochrony roślin w Wiedniu“. Obowiązki i prawa tych instytucyi i osób poszczególnych do współdziałania powołanych (Biur informacyjnych i sprawozdawców) określone będą osobną instrukcyą

§. 3

Poczet funkcyonaryuszy Zakładu bakteryologii rolniczej i ochrony roślin składa się z dyrektora Zakładu i potrzebnej ilości pomocników, adjunktów, asystentów i laborantów.

Dyrektor należy do VII., adjunkci do IX. a asystenci do X. klasy stopnia służbowego. Laboranci pobierają płacę roczną przepisaną w ustawie dla sług i dodatek służbowy.

Wszystkie te osoby mianuje Minister rolnictwa.

Ministerstwo rolnictwa może upoważnić dyrektora do przyjmowania wolontaryuszów, wykonywających przydzielone im prace bez wynagrodzenia, i nie zostających wcale w stosunku służbowym względem Zakładu, jakoteż do wyznaczania interesentom zawodowym za pewną opłatą miejsc do pracy, jakoteż przyborów i materyałów zakładowych celem wykonania pewnych zamierzonych robót lub dla nabrania wprawy.

§. 4.

Obowiązki i upoważnienia funkcyonaryuszy Zakładu określone będą osobną instrukcyą.

§. 5.

Należytości, które mają być opłacane Zakładowi za wykonanie robót (§. 1), jakoteż za używanie miejsc do pracy (§. 3), ustanowione będą w osobnej taryfie.

§. 6.

Zakład ma prawo wydawać dokumenty (§. 1), tyczące się badań i rozbiorów (analiz) w jego zakresie wykonanych. Dokumenty te, żeby były ważne, powinny być podpisane przez dyrektora lub jego zastępcę i opatrzone pieczęcią Zakładu.

§. 7.

Sposób ogłaszania wyników naukowych z prac Zakładu przepisze Ministerstwo rolnictwa.

Giovanelli r. w.

182.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 8. listopada 1901,

o zmianie w §. 2 statutu Rady kolei żelaznych państwa.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia czyni się w §. 2 statutu Rady kolei żelaznych państwa (obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 59 i z dnia 29. marca 1900, Dz. u. p. Nr. 66) taką zmianę, że w miejsce Stowarzyszenia kultury krajowej dla księstwa bukowińskiego w Czerniowcach, Rada ziemiańska ustanowiona dla tego księstwa, powołana jest do podawania osoby, która mianowana być ma członkiem Rady kolei żelaznych państwa.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 14. listopada 1901.

Treść: № 183. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Tryestu do obszaru Opczyny, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności.

183.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. października 1901,

o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Tryestu do obszaru Opczyny, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało Drowi Gustawowi Adolfowi Krauseneckowi w Tryeście, adwokatowi i właścicielowi gruntów, w związku z Drem Augustem baronem Alber-Glanstätten, właścicielem domu i em. prezydentem c. k. Władzy morskiej, Filipem Artellim, prezydentem *Società Triestina Tramway*, Józefem Basevim i Wilhelmem Brunnerem, kupcami hurtownymi, Drem Eugeniuszem Geyringerem, inżynierem cywilnym i właścicielem gruntów, tudzież Janem Scaramangá-Altomonti, kupcem hurtownym i właścicielem gruntów, zamieszkałymi w Tryeście, jakoteż z austryacką Spółką elektryczną Union w Wiedniu, o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei wązko-torowej od Tryestu na Skorkolę do obszaru Opczyny, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą elektryczności, pod następującemi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami.

§. 1.

Koncesyonaryuszom zapewniają się co do koncesyonowanej kolei żelaznej dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. *d)* ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Co do stępla od biletów osobowych stosowane być mają postanowienia artykułu XX, ustęp drugi ustawy powyższej.

§. 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei żelaznej na wstępie oznaczonej niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć mają koncesyonaryusze kaucyę w sumie dziesięć tysięcy koron a to w papierach wartościwych, w których wolno lokować pieniądze sierocе.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia

podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, kocesyonaryusze winni postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania dróg.

Gdyby zamierzono współużywać torów innych przedsiębiorstw, z każdem takiem przedsiębiorstwem zawrzeć należy umowę co do opłat za to współużywanie.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u p. Nr. 238 i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile takowe w myśl postanowień rozdziału *B* ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle Władz powołanych.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Wypuszczenie w obieg obligacyi pierwszeństwa jest wzbronione.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcyi pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia będą miały pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, a to w sumie, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcyi pierwszeństwa, zanim akcye zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery i pół od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§ 7.

Koncesyonaryusze obowiązani są dozwalać podoficerom i ordynansom na razie służbę pełniącym bezpłatnego przejazdu koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwemi Władzami wojskowemi.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne zawiesić czasowo ruch na pewnej części kolei koncesyonowanej, koncesyonaryusze mają poddać się bez oporu rozporządzeniom, które Władza wyda w tej mierze i nie mogą rościć sobie żadnego prawa do wynagrodzenia za straty, na któreby ich takie czasowe zawieszenie ruchu wystawiło.

§. 9.

Urzędnicy rządowi, funkcyonaryusze i słudzy jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się wywiodą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z pakunkiem bezpłatnie.

§. 10.

Koncesyonaryusze obowiązani są przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego mogą koncesyonaryusze żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyczące się zarządu kolei małej, wymieniane między dyrekcyą lub gronem kierującem przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez sługi zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesyonaryusze obowiązani są mieć pieczę o urządzenie na rzecz swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin zaopatrzenia dla inwalidów i starców i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom nastręczająca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszów wkładająca jak kasa rzeczonego związku.

§. 12.

Koncesyonaryusze obowiązani są dostarczać wcześnie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczonego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie stosuje się do kolei koncesyonowanej.

§. 15.

Koncesyonaryusze nie są upoważnieni do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§ 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio do celu i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXII. — Wydana i rozesłana dnia 23. listopada 1901.

Treść: № 184. Rozporządzenie, tyczące się wyrobu i używania węgielku wapniowego (Calcium-Carbid) i acetylenu, tudzież obrotu tymi materyałami.

184.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i kolei żelaznych z dnia 14. listopada 1901,

tyczące się wyrobu i używania węgielku wapniowego (Calcium-Carbid) i acetylenu, tudzież obrotu tymi materyałami.

Na podstawie doświadczeń poczynionych dotychczas nad własnościami węgielku wapniowego ($Ca\ C_2$) i otrzymywanego zeń materyału oświetlającego, acetylenu ($C_2\ H_2$). a na mocy ustawy przemysłowej, ustawy zdrowotnej z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68 i ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, zawierającej zarządzenia przeciw używaniu środków wybuchających w sposób szkodliwy dla społeczeństwa, wydają się ze względów publicznych, jakie się tu nastręczają, następujące zarządzenia co do wyrobu obu tych materyałów i obrotu nimi, z zastrzeżeniem stanowczego uregulowania później na podstawie dalszych doświadczeń.

A. O węgielku wapniowym:

Zakłady wytwórcze.

§. 1. Zakłady przemysłowego wyrobu węgielku wapniowego, jakoteż zakłady sprzedaży tego produktu, o ile węgielek wapniowy ma w nich być trzymany w tej ilości, która w §. 4 jest oznaczona, obowiązane są stosownie do §. 25 ustawy przemysłowej z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39, postarać się przed puszczeniem w ruch przedsiębiorstwa o pozwolenie Władzy przemysłowej a przy zakładaniu fabryk węgielku wapniowego zastosowane być ma w myśl l. 5 §. 27go rzeczonej ustawy postępowanie edyktalne, przepisane w tej ustawie dla takich zakładów przemysłowych.

Trzymanie na składzie.

§. 2. Węgielek wapniowy trzymać należy bez względu na ilość zawsze w zbiornikach metalowych, tak uszczelnionych, żeby nie przepuszczały ani gazu ani wody.

Jeżeli nie cała ilość w zbiorniku zawarta ma być naraz użyta, dobywać należy z niego węgielek wapniowy tylko w miarę każdorazowej potrzeby.

Naczynia do węgielku powinny być tak zrobione, żeby po częściowem wypróżnieniu mogły być napowrót i z łatwością bezpiecznie zamknięte.

Naczynia metalowe opatrzone być powinny napisem o wpadających w oczy głoskach: „Węgielek wapniowy! Trzeba dobrze zamykać i chronić od wilgoci!“

Naczyń tych nie wolno wyrabia z metali wymienionych w §. 29.

§. 3. W ilościach aż do 150 *kg* wolno trzymać węgielek wapniowy w budynkach mieszkalnych, jednakże tylko w naczyniach metalowych zawierających najwięcej po 50 *kg* węgielku.

Lokale na to przeznaczone powinny być jak najlepiej zabezpieczone od pożaru i od dostępu wilgoci. W żadnym razie nie wolno używać do tego piwnic.

§. 4. Węgielek wapniowy w ilościach po więcej niż 150 *kg*, jeżeli prawdopodobnie ma leżeć na składzie nie dłużej jak trzy dni, trzymać należy z zachowaniem ostrożności w §. 3 przepisanych w magazynach oddzielonych. Jeżeli zaś węgielek wapniowy w ilościach więcej niż 150 *kg* wynoszących, ma prawdopodobnie dłużej zostawać na składzie, umieszczać go trzeba w osobnych, do tego

celu przeznaczonych magazynach, w których nie wolno trzymać żadnych innych materyałów oprócz przetworów chemicznych do czyszczenia acetylenu używanych.

Magazyny te muszą być wybudowane w sposób zabezpieczający od pożaru, nakryte lekkim dachem, mieć tylko takie okna i drzwi, które dałyby się zamknąć w sposób niedopuszczający rozprzestrzenienia się ognia, nie powinny stać w obrębie powodziowym, ani też być dostępnymi dla wznoszącej się wody gruntowej (wody wgłębnej).

Wentylacya powinna być obfita, otwory wentylacyjne (węże) powinny być zawsze otwarte, nie opatrzone w ogóle żadnym przyrządem do zamykania i tak zrobione, żeby przez nie deszcz i śnieg nie mógł dostawać się do magazynu a natomiast, żeby gaz mógł uchodzić nawet z najwyższych miejsc lokalu.

W lokalach magazynowych nie wolno używać gołego światła, oświetlenie sztuczne, gdyby go potrzebowano, znajdować się ma na zewnątrz i powinno być należytem zamknięciem szklanem oddzielone od magazynu.

Palenie tytoniu w tych magazynach jest zakazane.

§. 5. W lokalach sprzedaży można trzymać węgielek wapniowy w ilościach aż do 20 *kg*.

Czynności mechaniczne.

§. 6. Rozdrabniając węgielek wapniowy starać się należy jak najusilniej, żeby przytem nie powstawał pył; przy większych robotach tego rodzaju robotnicy powinni być opatrzeni w respiratory i okulary ochronne.

Rozsyłka.

§. 7. Węgielek wapniowy wolno rozsyłać tylko w naczyniach metalowych nie przepuszczających gazu i wody, i zamkniętych w sposób dający najzupełniejszą rękojmię, że ich nie otworzą osoby niepowołane.

B. O acetylenie:

I. Postanowienia ogólne.

Acetylen ciekły.

§. 8. Do acetylenu ciekłego stosują się postanowienia ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, zawierającej zarządzenia przeciwko używaniu środków wybuchających w sposób szkodliwy dla społeczeństwa i obchodzeniu się z nimi w takiż szkodliwy sposób, tudzież postanowienia rozporządzeń do tej ustawy wydanych.

Wyrób i używanie acetylenu ciekłego jest na teraz nie dozwolone z wyjątkiem doświadczeń naukowych w laboratoryach.

Acetylen w postaci gazu.

§. 9. Gaz acetylenowy zgęszczony, to jest pod ciśnieniem wynoszącem więcej niż 1·1 atmosfery bezwzględnie (§. 32), można wyrabiać i używać tylko w mięszaninach z innymi gazami za szczególnem zezwoleniem Władz krajowych politycznych.

Mięszaninę gazu acetylenowego i gazu tłuszczowego, która zawierać ma najwięcej 50% gazu acetylenowego można poddać ciśnieniu aż do dziesięciu atmosfer (bezwz.).

Mięszaniny acetylenu z innymi gazami można poddać ciśnieniu aż do sześciu atmosfer (bezwz.).

Stosunki mięszaniny powinny posiadać stopień bezpieczeństwa od wybuchu, uznany za dostateczny przez kompetentną władzę. Petent winien dokładnie trzymać się unormowanych granic stosunków mięszania.

Mięszanie acetylenu z powietrzem atmosferycznem jest stanowczo zakazane.

Zresztą dozwolony jest wyrób acetylenu gazowego z zastosowaniem się do następujących postanowień.

§. 10. Do otwarcia zakładu przemysłowego wyrobu gazu acetylenowego potrzebne jest stosownie do §. 27, punkt 28 ustawy przemysłowej pozwolenie Władzy przemysłowej. Do rozprawy komisyjnej nad zakładem przemysłowym przybrać ma Władza przemysłowa doświadczonego pod względem zawodowym biegłego.

§. 11. Tylko instalatorom gazu acetylenowego, koncesyonowanym stosownie do §. 13, wolno podejmować się ustawienia stałych przyrządów do wyrobu gazu acetylenowego na cele nie przemysłowe, tudzież wykonywać istotne zmiany w takich przyrządach, ci zaś instalatorowie, zanim rozpoczną roboty instalacyjne, obowiązani są o przystępowaniu do nich uwiadomić Władzę polityczną I instancyi z podaniem systemu przyrządu i wskazaniem lokalu, w którym przyrząd ma być ustawiony.

Władza rzeczona ma prawo, o ile ze względów publicznych uzna to za potrzebne, przekonywać się z urzędu, na miejscu, w chwili, którą poczyta za odpowiednią, czy istniejące przepisy są zachowywane. Władza ta, gdyby dostrzegła uchybienia przeciwko przepisom, ma nakazać ich uchylenie a według okoliczności, gdyby tego wymagał wzgląd na dobro publiczne, zarządzić wstrzymanie ruchu.

Do ustawienia i puszczenia w ruch stałych przyrządów tych kategoryi, które oznaczone są w §. 17, lit. *g)* i *h)*, jakoteż do poczynienia istotnych zmian w takich przyrządach, potrzebne jest osobne pozwolenie Władzy w pierwszym ustępie oznaczonej, która udziela go po wysłuchaniu Władzy gminnej, na podstawie rozprawy komisyjnej, odbyć się mającej na miejscu z przyzwaniem biegłych, interesowanych i reprezentantów gminy. W przypadkach takich uwiadomienie przepisane w pierwszym ustępie zawierać ma potrzebne plany i opisy zakładu, dotyczące zaś prace można rozpocząć dopiero po otrzymaniu od Władzy pozwolenia.

§. 12. W przypadkach §§. 10 i 11 Władza odbywająca komisyę a względnie rewidująca ma zarazem zabezpieczyć dopełnienie przepisów po-

przedniego oddziału, tyczących się trzymania na składzie węgielku wapniowego.

Obowiązek posiadania koncesyi.

§. 13. Stosownie do §. 15, l. 17 ustawy przemysłowej, potrzebna jest koncesya do przemysłowego ustawiania stałych przyrządów a względnie do zaprowadzenia przewodów gazu acetylenowego i przyrządów oświetlających.

Ubiegający się o taką koncesyę mają oprócz dopełnienia ogólnych warunków §. 23 ustawy przemysłowej udowodnić swoje szczególne uzdolnienie według postanowień punktu 8 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883, Dz. u. p. Nr. 151.

Instalatorowie gazowi, otrzymujący koncesyę na tej podstawie, obowiązani są utrzymywać dokładny chronologiczny, dla Władzy przemysłowej I. instancyi w każdym czasie dostępny, rejestr objętych do wykonania robót około gazu acetylenowego a to oddzielnie od rejestru robót około gazu oświetlającego, gdyby byli obowiązani taki rejestr utrzymywać (§. 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. maja 1875, Dz. u. p. Nr. 76).

Badanie przyrządów.

§. 14. Z przyrządów dla zakładów acetylenowych wszelkiego rodzaju (§. 17, lit. *a* aż do *h*) wolno wprowadzać w obrót handlowy tylko takie, których system Władza krajowa polityczna owego obszaru administracyjnego, gdzie się znajduje siedziba firmy zamierzającej je zbywać, uzna za dopuszczalny na podstawie zbadania przez biegłych.

Zarazem zbadać należy także ścisłość i zupełność opisu (objaśnienia) w §. 15 przewidzianego, którego projekt ma ubiegająca się firma dołączyć.

Jeżeli siedziba firmy znajduje się poza obrębem obszaru, na którym rozporządzenie niniejsze obowiązuje, w takim razie do uznania dopuszczalności powołaną jest ta Władza krajowa polityczna, w której obszarze administracyjnym firma chce urządzić składy swoich przyrządów lub ustawiać przyrządy.

Przydawanie objaśnienia do przyrządów.

§. 15. Do każdego przyrządu powinien być dodany dokładny opis jego konstrukcyi, jakoteż obchodzenia się z nim i używania onegoż, który podawać ma także wskazówki do osądzenia, czy gaz jest odpowiednio czysty.

Opis ten ma nadto podawać aprobatę odnośnego systemu udzieloną stosownie do §. 14 niniejszego rozporządzenia z wymienieniem dotyczącej Władzy i szczegółów rezolucyi, tudzież zawierać ma objaśnienie o postępowaniu z węgielkiem wapniowym i gazem acetylenowym, o ich własnościach, o niebezpieczeństwach, jakie one mogą sprowadzić i co czynić należy tak dla zapobieżenia tym niebezpieczeństwom, jakoteż w razie, gdyby już powstały.

Opis ten, jakoteż objaśnienie wywiesić należy za szkłem w lokalu przyrządów w miejscu wpadającem w oczy.

Obsługa przyrządów.

§. 16. Wszystkie przyrządy obsługiwać mają tylko osoby do tego zdatne i na które można się spuścić. Co się tyczy zakładów urządzonych do dostarczania naraz więcej niż 1000 litrów na godzinę acetylenu i stałych, urządzonych do mniejszej konsumcyi, ale mających taką konstrukcyę, że do wypróżnienia, jakoteż do zasilenia węgielkiem trzeba otwierać części przyrządu napełnione gazem acetylenowym, lub w ogóle potrzebne są pewne czynności koło takich części: Władza właściwa stosownie do §. 10 a względnie §. 11 decydować ma ze względem na rozmiary zakładu o uzdolnieniu osób, które właściciel zakładu wymieni jej jako przeznaczone do obsługi przyrządów.

II. Postanowienia szczególne.

a) Co do przyrządów do wyrobu gazu acetylenowego.

Podział przyrządów według systemu i przeznaczenia.

§. 17. Przyrządy do wyrobu gazu acetylenowego dzielą się na następujące:

1. pod względem systemu:

a) przyrządy, w których woda w małych ilościach spada kroplami lub płynie na węgielek wapniowy,

b) przyrządy, w których wszystek węgielek wapniowy zanurzony jest w wodzie,

c) przyrządy, w których woda wznosi się z pod spodu na węgielek wapniowy,

d) przyrządy, w których węgielek wapniowy porcyami spada w wodę;

2. pod względem sposobu używania:

e) przyrządy przenośne w postaci lamp stołowych, lamp projekcyjnych, latarni powozowych i rowerowych, pieców gazowych itp.,

f) przyrządy domowe stałe do oświetlania lokali i domów mieszkalnych,

g) przyrządy do oświetlania budynków, w których stale lub czasowo przebywa większa ilość ludzi, (jakoto gospód, fabryk, wielkich zakładów przemysłowych, szpitali itp.),

h) przyrządy do oświetlania miast, dzielnic miejskich, przestrzeni lub bardzo dużych grup domów (zakłady centralne).

§. 18. Przyrządy systemu *a)* wolno stosować tylko do lamp przenośnych i latarni.

Przyrządów tych pozwala się na razie używać w ogóle tylko na latarnie rowerowe i powozowe, w lokalach zaś mieszkalnych tylko pod tym warunkiem, żeby można było zapomocą kurka zamknąć połączenie palnika z naczyniem gaz zawierającem i żeby acetylen, wywięzujący się dodatkowo, dał się w przyrządzie zatrzymać bez niebezpieczeństwa.

§. 19. W zakładach gazu acetylenowego, których jednoczesna konsumcya acetylenu wynosić ma przeszło 1000 litrów na godzinę, nie wolno używać

żadnych takich przyrządów, w których do oddalenia wody i pozostałości, jakoteż do zasilenia na nowo węglikiem wapniowym, trzeba otwierać części przyrządów napełnione gazem acetylenowym lub przy których w ogóle osoby do obsługi przeznaczone mają około takich części przyrządów wykonywać pewne czynności.

Jeżeli przyrządy opatrzone są urządzeniami automatycznemi, urządzenia te powinny być ściśle wypróbowane pod względem niezawodnego działania we wszelkich możebnych przypadkach.

§. 20. Przyrządy systemów *b)* i *c)* wolno zaprowadzać tylko w takim razie, jeżeli jest udowodnione, że się w nich nie wywięzuje gaz dodatkowo, po przerwaniu jego wytwarzania, lub że to nie może ani stanowić przeszkody, ani działać szkodliwie.

Przyrządy systemu *d)* aprobowane przez Władzę krajową polityczną stosownie do §. 14 nie podlegają pod względem użycia żadnym dalszym ograniczeniom. W przyrządach tego systemu zbiornik na gaz powinien być takich rozmiarów, żeby ilość gazu, wywięzująca się z jednej porcyi węgielku, mogła się w niem zmieścić.

§. 21. Przyrządów kategoryi *f)* nie wolno ustawiać w lokalach mieszkalnych, lecz można umieszczać je w lokalach pobocznych, w podziemiach nie używanych na mieszkania w takim razie, jeżeli każdoczesna ilość węgielku wapniowego, stykająca się z wodą, nie przenosi 2 *kg* a w zbiorniku gazu nie może zmieścić się więcej jak 600 *l* gazu.

Lokale te, których nie należy używać do żadnego innego celu, powinny mieć przynajmniej takie rozmiary, żeby ich całkowita powierzchnia wynosiła trzy razy więcej niż powierzchnia zastawiona przyrządami.

Piwnic nie wolno w żadnym razie używać do ustawienia w nich przyrządów wzmiankowanych w ustępie pierwszym.

§. 22. Przyrządy kategoryi *g)* ustawiać należy zawsze w budynku umyślnie do tego przeznaczonym, nie wystawionym na niebezpieczeństwo pożaru, nakrytym lekkim dachem.

Budynek ten powinien być o 10 *m* oddalony od domów mieszkalnych lub oddzielony od nich murem ogniowym, jeżeli każdorazowa ilość węgielku wapniowego stykająca się z wodą przenosi 25 *kg* a w zbiorniku gazu może zmieścić się więcej niż 8 m^3 gazu.

Zakłady, których wydajność nie przekracza granicy powyż oznaczonej, mogą być oddalone tylko o 5 *m* od budynków mieszkalnych.

§. 23. Przyrządy kategoryi *h)* (zakłady centralne) stawiać należy tak, żeby przyrząd, w którym się gaz wytwarza i zbiornik gazu znajdowały się w zabudowaniach od siebie oddzielonych. Zbiornik gazu umieszczony być może także pod gołem niebem.

Zakład stać powinien w odległości 10 *m* od budynków mieszkalnych, lub powinien być od nich oddzielony murem ogniowym. Nadto powinien być opatrzony piorunochronami a dla zapobieżenia zbliżaniu się niepowołanych, ogrodzony.

Urządzenia lokali.

§. 24. Wszystkie lokale, w których ustawione być mają przyrządy do gazu acetylenowego kategoryi *f)* i *g)*, powinny być tak wybrukowane, żeby nie przepuszczały wody, mieć dostateczną wentylacyę i dostateczne światło dzienne a ich drzwi powinny otwierać się ku zewnątrz.

Okienka wentylacyjne nie powinny być opatrzone żadnymi przyrządami do zamykania, powinny zatem zawsze stać otworem, ale mają być tak urządzone, żeby deszcz i śnieg nie mógł się niemi dostawać. Rozmieścić je należy w taki sposób, żeby gaz mógł uchodzić nawet z najwyższych miejsc lokalu.

W lokalach tych nie wolno stawiać żadnych palenisk; światło powinno do nich wpadać z zewnątrz przez taflę szklaną.

Oznaczenia lokali.

§. 25. We wszystkich lokalach, w §. 24 oznaczonych, powinna być na drzwiach wchodowych wywieszona tablica z napisem: „Zakłady gazu acetylenowego! Obcym wstęp wzbroniony. Używanie gołego światła, jakoteż palenie tytoniu jest najsurowiej zakazane.“

Środki ostrożności w razie wybuchu pożaru.

§. 26. Gdy w pobliżu zakładu wybuchnie pożar, nie wolno zamykać głównego kurka dopóty, dopóki nie będzie zupełnej pewności pod tym względem, że niema już ludzi w tych zagrożonych lokalach, w których mieści się przewód rurowy.

W lokalu trzeba mieć zawsze na pogotowiu piasek, popiół lub ziemię do gaszenia ognia, gdyby pożar wybuchł.

§. 27. Miejscową straż pożarną obznajomić należy z takimi zakładami.

Czynności przy zasilaniu i wypróżnianiu przyrządów.

§. 28. W lokalu, w którym znajduje się przyrząd do wytwarzania gazu, nie wolno odbywać jednocześnie czynności z wodą i węgielkiem wapniowym. Dopiero po zasileniu przyrządu wodą przystąpić należy do czynności z węgielkiem.

Pozostałości usuwać należy z przyrządów każdego systemu w taki sposób, żeby nie uszła taka ilość gazu acetylowego, która mogłaby wytworzyć w lokalu wybuchającą mięszaninę gazu z powietrzem.

Przyrządów rozkładających węgielek wapniowy tak niezupełnie, że u pozostałości można wykazać albo większe kawałki węgielku, które się nie przerobiły w gaz, albo znaczne ilości gazu acetylowego, nie wolno używać.

Metale, których nie wolno używać.

§. 29. Do konstrukcyi przyrządów, w których gaz acetylenowy ma być wyrabiany, o ile ich materyał może stykać się z węgielkiem wapniowym lub

gazem acetylenowym, nie wolno używać metali tworzących z acetylenem związki wybuchające a w szczególności miedzi i rtęci.

Konstrukcya przyrządów.

§. 30. Przyrząd, w którym się węgielek wapniowy przerabia na acetylen, powinien być zapomocą twardej rury połączony z dzwonem gazowym; węże wszelkiego rodzaju są do tego niedozwolone.

Części przyrządu, zawierające gaz acetylenowy, powinny być u stałych przyrządów nie lutowane lecz nitowane lub patentowo szwejsowane.

§. 31. W urządzeniach, o ile system ich już sam przez się nie dopuszcza przekroczenia dozwolonego ciśnienia, poumieszczać należy manometry wszędzie, gdzie tylko przekroczenie ciśnienia mogłoby nastąpić.

Manometry wodne powinny być zamykalne i dwa razy dłuższe niż manometry do normalnego ciśnienia.

Manometry rtęciowe są bezwarunkowo zakazane.

Dozwolone ciśnienie gazu.

§. 32. Ciśnienie gazu w przyrządach do wyrobu gazu, w zbiornikach, przewodach rurowych i wszelkich innych częściach urządzenia niema przenosić 1·1 atmosfery (100 *cm* przewyżki ciśnienia nad atmosferyczne) ob. §. 9.

W przyrządzie do wyrobu gazu ciśnienie nie powinno podlegać znacznym zmianom w żadnej chwili ruchu.

Wentyl bezpieczeństwa.

§. 33. Każdy przyrząd powinien być opatrzony wentylem bezpieczeństwa lub rurą bezpieczeństwa.

Bądź co bądź gaz wypływający powinien być odprowadzony bezpośrednio na wolne powietrze. Najwłaściwiej, żeby rura bezpieczeństwa, do tego celu służąca a względnie rura odprowadzająca od wentyla bezpieczeństwa, miała ujście ponad dachem. W żadnym razie rura ta nie może być umieszczona w pobliżu lokali mieszkalnych i okien lub w taki sposób, żeby ktoś mógł samowolnie gaz zagasić; wystrzegać się należy także umieszczania rury blisko kominów.

Rura powinna być należycie zabezpieczona od wpadania deszczu i śniegu.

Ciecz zamykająca.

§. 34. Jeżeli naczynia zawierające gaz nie są w inny odpowiedni sposób ochronione od niebezpieczeństwa zamrożenia, używać należy jako cieczy zamykającej rozczynu soli kuchennej.

Temperatura.

§. 35. Temperatura, która przez rozkład węgielka wapniowego wodą powstaje w przestrzeni gazowej generatora, nie powinna w żadnej chwili procesu tworzenia się gazu przenosić 50° C.

Wyjątek stanowią tylko przyrządy przenośne jednopłomienne, w których temperatura może wynosić 80° C.

Urządzenia do oczyszczania i suszenia.

§. 36. W stałych zakładach acetylenowych, o ile ich system nie czyni tego zbytecznem, włączyć należy opłóczki, w każdym razie przyrządy do czyszczenia i suszenia i z szczególną starannością baczyć należy na to, żeby gaz ile możności bezpośrednio po wytworzeniu a w każdym razie przed głównym kurkiem był oswobodzony od przymieszanych zanieczyszczeń, mianowicie amoniaku, siarkowodoru i fosforowodoru.

Czy gaz oczyszcza się dostatecznie, przekonać się należy mianowicie przy badaniu systemu a to przez stwierdzenie, że wielkość przyrządu do czyszczenia wystarcza do usuwania wszelkich przymieszek i że pozostają tylko nieszkodliwe ilości.

Środki ostrożności w razie reparacyi.

§. 37. Reparacye, do których używa się płomieni dmuchawkowych, można wykonywać na przyrządach, jeżeli w żadnej części przyrządu w zakresie reparacyi gaz się nie znajduje i dotyczące miejsce jest przez zamknięcie kurków odosobnione.

Urządzenia sygnałowe.

§. 38. W przyrządach automatycznie działających poumieszczać należy urządzenia alarmujące, sygnalizujące najwyższy i najniższy dozwolony stan dzwonu.

Te jednak urządzenia sygnałowe powinny być tak zrobione, żeby wewnątrz przestrzeni, w której jest ustawiony aparat, nie powstawały iskry.

b) Przewody i przybory służące do oświetlania.

§. 39. Do przewodów gazu acetylenowego stosują się w ogólności postanowienia regulaminu gazowego (rozporządzenie ministeryalne z dnia 9. maja 1875, Dz. u. p. Nr. 76), jednakże do prób manometrowych brać należy za podstawę słup wody nie o 237 *mm*, lecz przynajmniej o 350 *mm*, jeżeli zaś ciśnienie przy palniku wynosi więcej niż 117 *mm*, trzykrotne ciśnienie przy palniku. Utrata ciśnienia nie powinna w ciągu 5 minut wynosić więcej jak 20 *mm*.

Używanie istniejących przewodów gazowych.

§. 40. Istniejących przewodów do gazu z węgla kamiennego można używać do gazu acetylenowego, jeżeli odbyta z nimi próba okaże, że przewody te posiadają taki wyższy stopień szczelności, jakiego gaz acetylenowy wymaga.

Materyał na przewody.

§ 41. Na przewody używać należy z reguły tylko żelaza i ołowiu; metale w §. 29 wymienione a w szczególności miedź, są od użycia bezwarunkowo wyłączone. Wężów gumowych wolno używać tylko do połączenia z lampami ruchomemi, z piecami gazowymi itp., lecz komunikacya każdego węża z przewodem gazowym musi się dać przeciąć zapomocą kurka, podczas gdy u lamp, pieców gazowych itp. nie wolno umieszczać takiego kurka zamykającego.

Rur ołowianych wolno używać tylko tam, gdzie nie są wystawione na uszkodzenia mechaniczne i leżą ciągle swobodnie.

§. 42. U przewodów w mieszkaniach długość gwintów powinna wyrównywać przynajmniej zewnętrznej średnicy rury. Gwinty palników powinny mieć najmniej 1 *cm* długości.

Odległość pierwszego płomienia od zbiornika gazowego.

§. 43. U stałych przyrządów płomień mający znajdować się najbliżej zbiornika gazu, powinien być oddalony od tegoż naczynia najmniej o 3 *m* mierząc wzdłuż rury.

c) Pozbywanie się i użytkowanie pozostałości.

§. 44. Pozostałości zawarte w przyrządach do oświetlania acetylenem usuwać należy w ogóle w sposób nieszkodliwy. Można wsypywać je do dołów wymurowanych, wywozić co pewien czas na pole albo używać ich do przyrządzenia zaprawy murarskiej lub wapna do bielenia ścian.

§. 45. Do wychodków wolno wrzucać tylko pozostałości pochodzące z przyrządów kategoryi *e)* i *f)* §. 17, a i to jedynie pod tym warunkiem, żeby je wrzucono po starannem wymięszaniu z co najmniej dziesięciokrotną ilością wody i jeżeli istnieje kanalizacya z popłókiwaniem wodą.

Jeżeli niema kanalizacyi z dostatecznem popłókiwaniem wodą, pozostałości zawarte w rzeczonych przyrządach usuwać należy sposobem podanym w §. 44.

Na pozostałości z przyrządów kategoryi *g)* i *h)* §. 17, pozakładać należy osobne doły nie przepuszczające wody z pokrywami ściśle przylegającemi, składane zaś w nich pozostałości wywozić należy co pewien czas na pole lub używać ich do przyrządzenia zaprawy murarskiej i wapna do bielenia ścian.

Postanowienia karne i końcowe.

§. 46. Wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego rozporządzenia karane będą — o ile nie podlegają ustawie karnej powszechnej, postanowieniom karnym ustawy przemysłowej lub innych ustaw — według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198 grzywnami w kwocie od 2 aż do 200 *K* lub aresztem od 6 godzin aż do dni 14.

§. 47. Do zakresu działania kolei żelaznych stosują się postanowienia niniejszego rozporządzenia o tyle, o ile nie odnoszą się do przedsiębiorstw przemysłowych (artykuł V, lit. *l* patentu obwieszczającego do ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859, Dz. u. p. Nr. 227) i o ile osobne przepisy co do przewozu kolejami żelaznemi i co do umieszczania w magazynach kolei żelaznej nie zawierają odmiennych zarządzeń.

Nadto, gdy idzie o instalacye na kolejach żelaznych, do czynności urzędowych, przewidzianych w §§. 9, 11, 14 i 16 powołana jest w miejsce Władz tamże oznaczonych Władza nadzorcza kolei żelaznych (§. 8 obwieszczenia z dnia 19. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 16), ona zaś, w tych przypadkach, w których do ustawienia przyrządów acetylenowych potrzebne jest osobne pozwolenie Władzy (§. 11, ustęp 3), winna przed wydaniem decyzyi porozumieć się z Władzą krajową polityczną. Rzeczonej Władzy nadzorczej pozwala się poruczać roboty w §. 11, ustęp 1 oznaczone, takim odpowiednio uzdolnionym funkcyonaryuszom kolei żelaznej, którzy nie posiadają koncesyi w §. 13 przewidzianej.

§. 48. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w. **Wittek** r. w.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 23. listopada 1901.

Treść: (№ 185—191.) 185. Obwieszczenie o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania wagi stołowej dziesiętnej utworu firmy Frigola i Sp. w Wrocławiu. — 186. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Swojsina do Boru. — 187. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Liesingu w Dolnej Austryi. — 188. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Weyprtach w Czechach. — 189. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Dobrzanach w Czechach. — 190. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Nuslu w Czechach. — 191. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Wrszowicach w Czechach. — Sprostowanie.

185.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 10. listopada 1901,

o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania wagi stołowej dziesiętnej utworu firmy Frigola i Sp. w Wrocławiu.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, podają się do wiadomości publicznej następujące przepisy, przez c. k. Komisyę główną miar i wag uchwalone a pod względem opłat przez Ministerstwo handlu zatwierdzone w przedmiocie sprawdzania i cechowania wagi stołowej dziesiętnej utworu firmy Frigola i Sp. w Wrocławiu.

Przepisy te wchodzą w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Call r. w.

Przepisy

tyczące się sprawdzania i cechowania wagi stołowej dziesiętnej firmy Frigola i Sp. w Wrocławiu.

Urządzenie tej wagi objaśnione jest dołączonemi figurami 1, 2 i 3.

Na pomoście *A* (fig. 1 i 3) umieszczone są cztery odnogi *n n* (dwie z tych odnog są na rysunku zasłonięte), połączone z parami ostrzy *h* i *b*. Dwa drążki, dźwigające rzeczone pary ostrzy *b* i *h* mają osi obrotowe *o*, *o*¹ (fig. 2). Te osi obrotowe stanowią ostrza spoczywające po dwa pod *c* i *g* w przynależących panwiach.

Drążek *k*, któreg› oś obrotową stanowią ostrza *c c* (fig. 1, 2, 3) dźwiga na drugim końcu ostrze *a* do zawieszenia talerza wagowego *W*. Ostrze *f* (fig. 1 i 3) drążka *m*, obracającego się naokoło ostrzy *g g*, tudzież leżące na nim pionowo ostrze *d* drążka *k* są zapomocą zawieszadła *r* (fig. 1) połączone.

Ażeby wagę, gdy jest nieobciążona, przywieść do równowagi, oś *o* dźwiga jeszcze drążek *s* (fig. 1, 2 i 3) z ciężarkiem ruchomym *l* urządzonym do przesuwania na nim.

Co się tyczy granicy błędów i opłaty za sprawdzanie, postępować należy z tą wagą tak samo jak z wagą pomostową (wagą dziesiętną bez ciężarka ruchomego).

Cechuje się w sposób przepisany dla wag pomostowych.

Jeżeli pomost zrobiony jest z lanego żelaza, powinien w nim być osadzony czop miedziany lub mosiężny do wybicia cechy sprawdzenia.

Wiedeń, dnia 17. października 1901.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

Fig. 1.

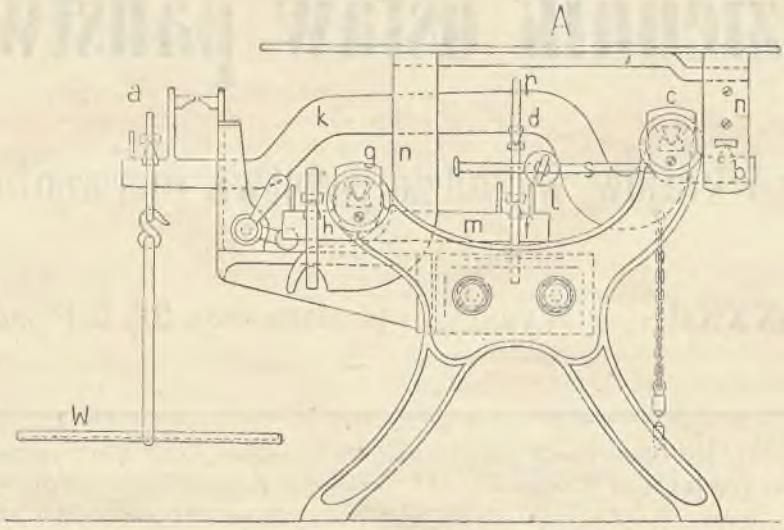

Fig. 2.

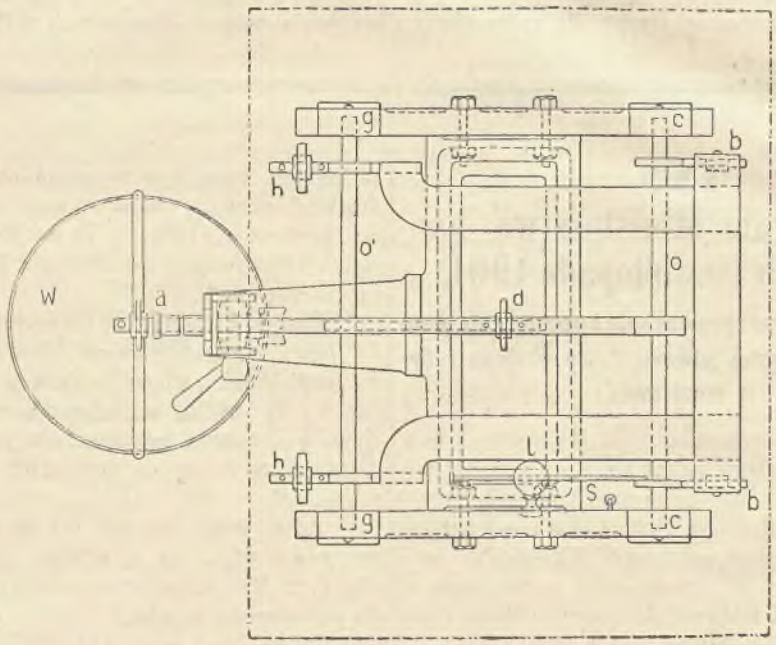

Fig. 3.

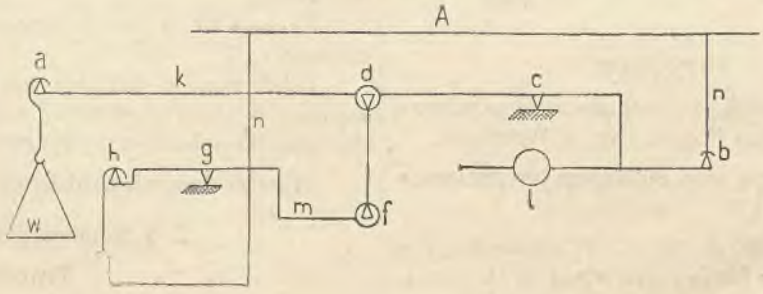

186.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. listopada 1901,

o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Swojsina do Boru.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin wybudowania i otwarcia kolei lokalnej od Swojsina do Boru, ustanowiony w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 23. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 234, przedłużony został o dwa lata, to jest aż do 23. listopada 1903.

Wittek r. w.

187.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 21. listopada 1900,

tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Liesingu w Dolnej Austryi.

Na zasadzie §. 2 ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, ustanawia się w okręgu Sądu krajowego wiedeńskiego Sąd powiatowy z siedzibą w Liesingu dla gmin

1. Atzgersdorf, Erlaa, Inzersdorf, Kalksburg, Liesing i Mauer należących do Sądu powiatowego hietzińskiego,

2. Kaltenleutgeben, Perchtoldsdorf, Rodaun, Siebenhirten i Vösendorf należących do Sądu powiatowego mödlińskiego.

Gdy Sąd ten rozpocznie urzędowanie, co później będzie postanowione i ogłoszone, gminy rzeczone zostaną odłączone od okręgów swoich dotychczasowych Sądów powiatowych.

Spens r. w.

188.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 21. listopada 1901,

tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Weyprtach w Czechach.

Na zasadzie §. 2 ustawy z dnia 11. czerwca 1868. Dz. u. p. Nr. 59. ustanawia się w okręgu Sądu obwodowego mosteńskiego Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Weyprtach dla gmin Pleil, Schmiedeberg i Weyprty należących do Sądu powiatowego brzeźnickiego.

Gdy Sąd ten rozpocznie urzędowanie, co później będzie postanowione i ogłoszone, gminy rzeczone zostaną odłączone od okręgu swego dotychczasowego Sądu powiatowego.

Spens r. w.

189.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 21. listopada 1901,

tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Dobrzanach w Czechach.

Na zasadzie §. 2 ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, ustanawia się w okręgu Sądu obwodowego pilzeńskiego Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Dobrzanach dla gmin Czernotin, Dobrzany, Lhota, Hrobszyce, Lina, Nowa Wes, Przestawelki, Czerweny Ujezd, Szlowice, Wsztisz i Wodny Ujezd, należących do Sądu powiatowego stodowskiego.

Gdy Sąd ten rozpocznie urzędowanie, co później będzie postanowione i ogłoszone, gminy rzeczone zostaną odłączone od okręgu swego dotychczasowego Sądu powiatowego.

Spens r. w.

190.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 21. listopada 1901,

tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Nuslu w Czechach.

Na zasadzie §. 2 ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, ustanawia się w okręgu Sądu krajowego praskiego Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Nuslu dla gmin Branik, Hodkowiczki, Krcz, Kunratyce, Michle, Nusle i Podoli, należących do Sądu powiatowego kralowsko-winohradzkiego.

Gdy Sąd ten rozpocznie urzędowanie, co później będzie postanowione i ogłoszone, gminy rzeczone zostaną odłączone od okręgu swego dotychczasowego Sądu powiatowego.

Spens r. w

191.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 21. listopada 1901,

tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Wrszowicach w Czechach.

Na zasadzie 2. 2 ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, ustanawia się w okręgu Sądu krajowego praskiego Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Wrszowicach dla gmin Chodowa, Hostiwarz, Wrszowice i Zabichlice, należących do Sądu powiatowego kralowsko winohradzkiego.

Gdy Sąd ten rozpocznie urzędowanie, co później będzie postanowione i ogłoszone, gminy rzeczone zostaną odłączone od okręgu swego dotychczasowego Sądu powiatowego.

Spens r. w.

Sprostowanie.

W LXXVII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 1. listopada 1901, a to w obwieszczeniu, tyczącem się zmian, jakim uległ spis okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony obwieszczeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, na stronie 534, prawa kolumna, wiersz 14 z dołu, tudzież w przedziałce 2 spisu na stronie 535, zamiast: „Powiat polityczny frydecki“ powinno być: „Powiat polityczny frydecki z miastem Frydkiem“.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 1. grudnia 1901.

Treść: (№ 192—194.) 192. Obwieszczenie o zaprowadzeniu cech nowej formy do oznaczania zagranicznego pochodzenia towarów złotych i srebrnych (cech dla zagranicza). — 193. Rozporządzenie, którem uzupełnia się postanowienia co do obrotu gorzałką denaturowaną powszechnym środkiem denaturacyjnym. — 194. Rozporządzenie, tyczące się odprawiania wina Marsala za opłatą cła zniżonego.

192.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. października 1901,

o zaprowadzeniu cech nowej formy do oznaczania zagranicznego pochodzenia towarów złotych i srebrnych (cech dla zagranicza).

Odnośnie do §. 40 ustawy o ilości czystego metalu w towarach złotych i srebrnych, Dz. u. p. Nr. 75 z r. 1866, i rozdziału 4go rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149, podaje się do wiadomości, że na miejsce używanych obecnie, rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 30. maja 1868, Dz. u. p. Nr. 55, zaprowadzonych cech (dla zagranicza) do oznaczania zagranicznego pochodzenia towaru złotego i srebrnego, używana będzie począwszy od 1. stycznia 1902 nowa cecha do towarów złotych i nowa cecha do towarów srebrnych, ta ostatnia trojakiej wielkości.

Formę nowych cech przedstawiają wzory poniżej zamieszczone.

Cecha do towarów złotych zagranicznych.

Cecha do towarów srebrnych zagranicznych.

(Polnisch.)

Znaki kontrolne poszczególnych urzędów cechowniczych umieszczane będą w myśl rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 10. marca 1872, Dz. u. p. Nr. 20, na cechach w tem miejscu, które jest oznaczone gwiazdką.

Böhm r. w.

193.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. listopada 1901,

którem uzupełnia się postanowienia co do obrotu gorzałką denaturowaną powszechnym środkiem denaturacyjnym.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu zmienia się ustęp 11 tutejszego rozporządzenia z dnia 30. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 238, co do zmiany niektórych postanowień o obrocie gorzałką denaturowaną powszechnym środkiem denaturacyjnym i tenże opiewać ma jak następuje:

Osoby, nabywające gorzałkę denaturowaną w ilościach po 25 litrów i większych od tych sprzedawców hurtownych, którzy nie są zarazem denaturatorami, obowiązane są pokazać funkcyonaryuszom skarbowym na ich żądanie przepisaną boletę sprzedaży. Jeżeli osoby, będące drobnymi sprzedawcami, nabywają potrzebną im ilość gorzałki denaturowanej od drobnych sprzedawców i przeto nie posiadają bolety sprzedaży, osoby te obowiązane są wykazać funkcyonaryuszom skarbowym na ich żądanie nabycie swego zapasu gorzałki.

Böhm r. w.

194.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 26. listopada 1901,

tyczące się odprawiania wina Marsala za opłatą cła zniżonego.

W porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko węgierskiemi uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 1. lutego 1893, Dz. u. p. Nr. 12 w ten sposób, że posyłki wina „typ Marsala“, które nadejdą począwszy od 15. grudnia 1901, o ile będą czyniły zadosyć wszelkim innym warunkom do odprawienia za opłatą cła zniżonego, mogą być odprawiane za opłatą cła traktatowego w kwocie 3 zł. 20 c. od 100 *kg* tylko w takim razie, jeżeli oprócz świadectwa pochodzenia dołączone jest nadto poświadczenie urzędowe właściwej prefektury królewsko włoskiej, potwierdzające, że wyrażona w owem poświadczeniu ilość wina nie przekracza kontyngentu częściowego, jaki rząd królewsko włoski z ogólnej ilości 4000 *q* wina Marsala, która może być rocznie wprowadzona za opłatą cła zniżonego, wydzielił dotyczącej prowincyi sycylijskiej.

Rozporządzenie niniejsze nie stosuje się do tych win Marsala, które nadeszły przed rzeczonym terminem, chociażby nawet odprawiane były dopiero po 15. grudnia 1901.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 15. grudnia 1901.

Böhm r. w. **Call** r. w.

Giovanelli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 1. grudnia 1901.

Treść: № 195. Rozporządzenie, tyczące się cennika lekarstw na rok 1902.

195.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 29. listopada 1901,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1902.

Od dnia 1. stycznia 1902 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1902 do farmakopei austryackiej z r. 1889, uzupełnionej dodatkami z r. 1900“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materyałów aptecznych.

Od dnia 1. stycznia 1902 uchyla się rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 195, tyczące się austryackiego cennika lekarstw na rok 1901 i wydaje się na jego miejsce następujące postanowienia:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw nabywającego mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1902 i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

§. 2.

Aptekarze, jakoteż lekarze i chirurdzy obowiązani są postępować ściśle podług „przepisów i prawideł ogólnych“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. lipca 1889, Dz. u. p. Nr. 107 i umieszczonych na czele VII. wydania farmakopei austryackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§. 3.

Te przedmioty lecznicze, których wydawanie podlega ograniczeniu na mocy osobnych przepisów, i które — o ile należą do aptecznych — uwidocznione są w tym cenniku lekarstw, jakoteż w farmakopei wpadającem w oczy (tłustem) pismem*) a nadto zestawione są w tablicy IV. farmakopei i dodatku do niej, mogą aptekarze wtedy tylko wydawać, gdy są podług przepisu przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza zapisane.

Wyjmują się w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884, Dz. u. p. Nr. 131, kwas karbolowy, witryol cynkowy i witryol miedziany, o ile płyny te mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz tylko jako środki odwietrzające, w którym to jednak razie sygnatura naczynia opatrzona być ma wyraźnym napisem, ostrzegającym o tem ich przeznaczeniu a opiewającym: „Do odwietrzenia“, tudzież chloroform w mięszaninie „Do zewnętrznego użycia“ przeznaczonej, w której ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20 prc. wszystkiej mięszaniny.

§. 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy ściśle wskazań recepty lekarskiej we wszystkich szczegółach.

*) Zamiast oznaczania ich krzyżykiem dawniej używanym.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są największe ilości środków lekarskich, w tablicy III wydania VII. farmakopei austryackiej z roku 1889 i Dodatku przepisane, wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok ilości wagi położy wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że ilości wagi środków lekarskich w recepcie ordynowanych, jeżeli środki te znajdują się w tablicy dawek największych, powinien lekarz napisać nie tylko cyframi, lecz także słowami.

Przy wydawaniu proszków w dawkach wystrzegać się należy ze względów zdrowotnych roztwierania torebek papierowych za pomocą dmuchania ustami.

§. 5.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej recepcie powinien z reguły sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, szczegóły te powinny być dopisane w aptece. Jeżeli osoba przychodząca po lekarstwo nie chce tych szczegółów podać, trzeba w porozumieniu z nią opatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydaniu lekarstwa. *)

§. 6.

Lekarstwo wolno wydawać ponownie podług pewnej recepty tylko dla osoby na niej wyrażonej.

Gdy zachodzi słuszna obawa, żeby lekarstwa nie nadużyto, lekarz ordynujący winien napisać na recepcie formułę „*ne repetatur*“ i aptekarzowi nie wolno wydać ponownie lekarstwa na receptę opatrzoną tą formułą.

Używanie blankietów do recept z wydrukowaną formułą „*ne repetatur*“ nie jest dozwolone.

§. 7.

Wydawanie lekarstw na kopie recept i kopiowanie recept w aptekach jest zakazane, wyjąwszy, jeżeli pewne okoliczności skopiowania wymagają np. z przyczyny wydania lekarstwa na koszt funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, stowarzyszeń itp., w którym to razie jednak powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejże kopii szczegółowo wyrażony.

Kopia recepty powinna być opatrzona wyraźnem oznaczeniem apteki i podpisem ekspedyenta.

§. 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem „*cito*“ lub „*statim*“ lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§. 9.

Na recepty opatrzone dopiskiem „*secundum meam praescriptionem*“ lub innym podobnym, oznaczającym jakie tajemne porozumienie się lub jakiś układ aptekarza z lekarzem, co wszystko w stosunkach lekarza do aptekarza miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach nic wydawać. Lekarzom zabrania się umieszczać w receptach takich formuł i dopisków.

§. 10.

Gdy się wydaje lekarstwa na rachunek funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych itp. jakoteż dla ubogich, tudzież, gdy strony wyraźnie tego żądają, używać należy naczyń według cennika najtańszych i tylko za takie wolno sobie należytość policzyć, o ile liczenie należytości za naczynia nie ma być pominięte stosownie do §. 18 Prawideł ordynacyi z dnia 17. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 45.

Toż samo stać się ma wtedy, gdy z przyczyny ubóstwa osoby lekarstwa potrzebującej lekarz dopisze w recepcie „*fiat expeditio simplex*“.

Przewidziane w Prawidłach ordynacyi z dnia 17. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 45, uproszczenia przy wydawaniu lekarstw, jakoteż zniżenia należytości za lekarstwa, mają zawsze być stosowane, gdy się wydaje lekarstwa na rachunek kas chorych, urządzonych według ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33, o ubezpieczaniu robotników na wypadek choroby i tych, które zostają pod kontrolą rządową, o ile recepta lekarska nie zawiera szczególnych zarządzeń.

§. 11.

Przy taksowaniu recept na rachunek kas chorych, urządzonych według ustawy o ubezpieczaniu na wypadek choroby jakoteż tych, które zostają pod kontrolą rządową, aptekarz obowiązany jest zniżyć

*) Rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 19. stycznia 1890, l. 1169 przypomniano, że przy przestrzeganiu tego postanowienia, mającego na celu zapobieganie zamianie lekarstw i innym niewłaściwościom, nie można zaniedbywać ciężącego na każdym aptekarzu obowiązku najzupełniejszego zamilczenia i jak największej wyrozumiałości dla publiczności.

cenę lekarstw według taksy obliczoną, najmniej o 5 procentów.

Większe zniżenia mogą być przyznawane na zasadzie umowy między aptekarzami a kasami chorych.

W przypadkach spornych, Władze polityczne krajowe upoważnione są przepisać aptekom pewnego oznaczonego obszaru kas dla chorych, mianowicie zaś miast stołecznych i osad przemysłowych ze względem na zbyt lekarstw, jaki w tym obszarze ma miejsce na rachunek rzeczonych kas chorych, jakoteż ze względem na stosunki miejscowe, większe zniżenie procentowe a to aż do 15 procentów ceny całkowitej według cennika przypadającej, w którym to razie dla zapobieżenia bezładowi w regularnem dostarczaniu lekarstw publiczności w ustanowionym urzędownie obszarze zbytu aptecznego, odnośny przepis stosować należy jednakowo do wszystkich aptek dotyczącego obszaru.

§. 12.

Za dziesięciokrotny wymiar (ilości, liczby sztuk) środków lekarskich objętych cennikiem lekarstw, liczyć należy tylko ośmiokrotną kwotę ceny w cenniku podanej; wydając zaś wymiar stokrotny, liczyć należy tylko ośmiokrotną kwotę ceny przypadającej za wymiar dziesięciokrotny (to jest kwotę sześćdziesiątczterokrotną podanej w cenniku stopy pojedynczej).

Te zniżone ceny liczyć należy także wtedy, gdy przy taksowaniu wymiaru (ilości, liczby sztuk) środków lekarskich, wynoszącego mniej niż dziesięciokrotna a względnie stokrotna dawka w cenniku lekarstw podana, wypada większa kwota, niżby należało zapłacić za większą ilość po zniżonej cenie.

§. 13.

Przy taksowaniu, do którego nie stosują się ani prawidła ordynacyi lekarskiej, wydane rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 45), ani też postanowienia §. 14go niniejszego rozporządzenia, najmniejsza cena wartości środka lekarskiego wynosi pięć halerzy; przy taksowaniu zaś według prawideł ordynacyi tylko dwa halerze.

Należytość wynoszącą mniej niż cały halerz, wolno przy taksowaniu liczyć za cały halerz i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski halerz lub kilka halerzów z ułamkiem halerza, wolno policzyć ten ułamek za cały halerz.

§. 14.

Za *aqua communis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy liter następny wolno liczyć dwa halerze, wyjąwszy ten przypadek, że wody używa się na odwary i nalewy.

§. 15.

Aptekarzom, którzy przy nabywaniu spirytusu opłacać mają oprócz podatku rządowego od gorzałki znaczne podatki gminne od gorzałki, może Władza polityczna krajowa na ich prośbę dozwolić podwyższania cen przedmiotów spirytusowych, w wykazie do cennika lekarstw dołączonym, imiennie wyszczególnionych.

§. 16.

Jeżeli lekarz nie poda w recepcie szczegółowo ilości wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w zwykłej postaci potrzebny jest dodatek obojętny w recepcie nie podany, ekspedyent napisać ma w recepcie przy taksowaniu jaką spotrzebowano ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnego.

Za środki lekarskie, zaordynowane w pewnej ilości kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

Na jeden gram liczy się 20 kropli tłustych, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tinktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodę zawierających, 25 kropli innych olejków eterycznych, eteru octowego, wyskoku eterowego i chloroformu a 50 kropli czystego eteru.

§. 17.

Na każdej recepcie, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki czyto publicznej, czy domowej, napisać trzeba przed wydaniem wyraźnie kwotę taksy cyframi a przy pierwszem taksowaniu także szczegółowo ile się należy za materyały, robotę i naczynia (słoiki, pudełka itp.).

W aptekach publicznych ten, kto lekarstwo taksował, dopisać powinien na recepcie obok należytości, także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, pisać należy za każdym razem te szczegóły na recepcie i na sygnaturze a jeżeli taksowanie jest odmienne, także kwotę taksy.

§. 18.

Wolno wydawać lekarstwa po cenie niższej od przepisanej; ale w przypadku takim wypisać trzeba na recepcie cyframi tak cenę przepisaną, jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa dawane po cenie zniżonej, powinny być tejże niewadliwej jakości, która w farmakopei jest przepisana a waga też nie może być mniejsza.

Również gdy się sprzedaje bez recepty, nie wolno kłaść na środki lekarskie cen wyższych od ustanowionych w cenniku lekarstw.

§. 19.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których niema w farmakopei, winny Władze polityczne postępować w przypadkach ich decyzyi poddawanych według tych samych zasad, według których wymierza się ceny środków lekarskich podanych w farmakopei a których osnowa dołączona jest do cennika lekarstw na rok 1901.

§. 20.

Pijawki nie mają być uważane za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani mieć ich zapas w dobrym stanie.

Cenę sprzedaży pijawek łącznie z ich wydaniem ustanawia się dla aptek po dwadzieścia halerzy za sztukę. Przy zaspakajaniu rachunków za lekarstwa dostarczone na koszt funduszów publicznych, cena ta nie podlega zniżeniu procentowemu.

§ 21.

Ceny przedmiotów do bandażowania, do farmakopei przyjętych, podane są w osobnym spisie do cennika lekarstw dołączonym; nie podlegają one w podobnym przypadku zniżeniu procentowemu.

§. 22.

Lekarze i chirurdzy upoważnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej (rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. grudnia 1882, Dz. u. p. Nr. 182), kupować powinni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone) do urządzenia i uzupełnienia swoich aptek domowych lub podręcznych, jakoteż wszelkie gotowe lekarstwa wyłącznie w jednej z najbliższych aptek i wykazywać się mają w tej mierze osobną książką odbiorczą, w której nazwa i waga środków lekarskich, jakoteż data ich nabycia ma być dokładnie podana i podpisem aptekarza potwierdzona.

Zniżenie cen w przypadkach takich zależy od wzajemnej umowy.

§. 23.

Obliczając należytości za środki lekarskie dla zwierząt nie podane w osobnym cenniku takowych, lecz znajdujące się w cenniku lekarstw farmakopei, potrącać należy 10% z cen tamże ustanowionych.

Za robotę lekarstw dla zwierząt i za naczynia do tychże, pozwala się pobierać należytości podług tej samej taksy, która służy do lekarstw dla ludzi.

§. 24.

Aptekarze są obowiązani mieć na składzie środki otrzeźwiające i odwietrzające tudzież obwiązki wymienione w wydanych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. września 1897, Dz. u. p. Nr. 216, „Przepisach służbowych dla położnych“ i mają prawo trzymać na sprzedaż wszelkie inne przybory, w które położne powinny być zaopatrzone.

Położnym, nabywającym te przedmioty bezpośrednio z apteki, opuszczać należy dziesięć procentów z ceny podanej w cenniku.

§. 25.

Poszczególnienie środków lekarskich aptecznych, w Cenniku lekarstw w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu przeprowadzone, służyć ma za prawidło przy wykonywaniu rozporządzeń Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. września 1883, Dz. u. p. Nr. 152 i z dnia 17. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 97.

§. 26.

Wszelkie wykroczenia przeciw rozporządzeniom powyższym, o ile do nich nie stosują się postanowienia ustawy karnej powszechnej, karane będą grzywnami w kwocie aż do 200 koron lub aresztem w zakresie aż do dni 14 (rozporządzenie ministeryalne z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198).

§. 27.

Wszelkie inne przepisy, oprócz postanowień niniejszych jeszcze istniejące a tyczące się kupowania, utrzymywania i sprzedaży towarów lekarskich i lekarstw, pozostają w mocy obowiązującej.

Koerber r. w.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 1. grudnia 1901.

Treść: № 196. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Stammersdorfu do Auersthalu.

196.
Dokument koncesyjny z dnia 16. listopada 1901,

na kolej lokalną od Stammersdorfu do Auersthalu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami Wydziałowi krajowemu dolno-austryackiemu o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej ruchomiennej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacyi w Stammersdorfie linii Wiedeń-Stammersdorf Spółki tramwaju parowego przedtem Krauss i Sp. do Auersthalu, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, tudzież ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, przyznaje się koncesyonaryuszowi dobrodziejstwa, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidziane.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest skończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościwych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238,

i Porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się będzie trzeba osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia parku kolejowego, jakoteż na uposażenie funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i stratą na kursie, gdyby rzeczywiście była poniesiona przy gromadzeniu kapitału, żadne inne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki, jakoteż formularze emitować się mających obligacyi pierwszeństwa i akcyi, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kiedykolwiek na austryackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez austryackie spółki kolejowe umowy co do sprawiania i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, dalej do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis, tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosowane być mają podobnie zniżone pozycye taryfowe, przepisane dla transportów wojskowych.

§. 8.

Trwanie koncesyi z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także uznać koncesyę za nieistniejącą nadal przed upływem przerzeczonego czasu,

gdyby określone w §. 2 zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Wyjąwszy przypadek wyraźnego zezwolenia Rządu, koncesyonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których ruch utrzymuje Rząd.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, lub według okoliczności, ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie ruchu, który zawarty będzie z koncesyonaryuszem.

§. 10.

Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć pieczę o urządzenie na rzecz swoich funkcyonaryuszów zaopatrzenia dla inwalidów i starców i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom nastręczająca jak kasa rzeczonego związku.

§. 11.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektóremi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, a to pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne koncesyonowanej kolei w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, i wszelkie inne daniny publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. *a)* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jednę dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty średni dochód w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszowi jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 2 obliczony, bez dodatku tamże wzmiankowanego, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na programowe oprocentowanie i umorzenie pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych, z doliczeniem sumy rocznej potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego i na umarzanie tegoż w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie koncesyonaryuszowi wzmiankowane powyżej sumy roczne w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszowi podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek do spłacenia z własnych funduszów w miejsce koncesyonaryusza pożyczek zaciągniętych w celu uzyskania kapitału dla kolei koncesyonowa-

nej, a to w kwocie jeszcze nieumorzonej według zatwierdzonego planu amortyzacyi i zalegającej w chwili odkupienia, w którym to razie renta odkupu, jaka ma być płacona, zmniejszyłaby się o sumę potrzebną na oprocentowanie i umorzenie oznaczonego kapitału pożyczkowego, jakoteż w danym razie o odpowiednią tej sumie kwotę dodatku, który w myśl ustępu 2 do dochodu średniego doliczony być winien.

6. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi płacić się mających, zapłacić kapitał, wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 6 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającemi jeszcze pozostałościami pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych, i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne własnością koncesyonaryusza będące, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

8. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi Rządu.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

a) termin, od którego nastąpi odkupienie;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa z tytułu gwarancyi lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwota ceny odkupu (ll. 1 aż do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi tyczącej się odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjmowaniu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie wyjdą z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich do tego celu potrzebował.

§. 13.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusz posiadał, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, ustępie 7.

Tak wtedy, gdy koncesya upłynie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależytości kolei.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania w tym celu funkcyonaryuszów na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia się spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej grono kierujące spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe dla publicznego dobra; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla spółki obowiązująca.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, dokumentem koncesyjnym, lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, włoskim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1902** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi **8** *K.*

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim,** płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 *K*		Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 *K*	
„ „ 1859 „ 1868 „ . . . 24 „		„ „ 1889 „ 1898 „ . . . 60 „	
„ „ 1869 „ 1878 „ . . . 32 „			

Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 *K*

Za dziesięciolecia 1870 „ 1899 „ . . . 120 „

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 *K*		Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 *K*	
„ „ 1880 „ 1889 „ . . . 40 „			

Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 *K.*

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . .	4 *K* 20 *h*		Rocznik 1867 za . . .	4 *K* — *h*		Rocznik 1885 za . . .	3 *K* 60 *h*	
„ 1850 „ . . .	10 „ 50 „		„ 1868 „ . . .	4 „ — „		„ 1886 „ . . .	4 „ 60 „	
„ 1851 „ . . .	2 „ 60 „		„ 1869 „ . . .	6 „ — „		„ 1887 „ . . .	5 „ — „	
„ 1852 „ . . .	5 „ 20 „		„ 1870 „ . . .	2 „ 80 „		„ 1888 „ . . .	8 „ 40 „	
„ 1853 „ . . .	6 „ 30 „		„ 1871 „ . . .	4 „ — „		„ 1889 „ . . .	6 „ — „	
„ 1854 „ . . .	8 „ 40 „		„ 1872 „ . . .	6 „ 40 „		„ 1890 „ . . .	5 „ 40 „	
„ 1855 „ . . .	4 „ 70 „		„ 1873 „ . . .	6 „ 60		„ 1891 „ . . .	6 „ — „	
„ 1856 „ . . .	4 „ 90 „		„ 1874 „ . . .	4 „ 60 „		„ 1892 „ . . .	10 „ — „	
„ 1857 „ . . .	5 „ 70 „		„ 1875 „ . . .	4 „ — „		„ 1893 „ . . .	6 „ — „	
„ 1858 „ . . .	4 „ 80 „		„ 1876 „ . . .	3 „ — „		„ 1894 „ . . .	6 „ — „	
„ 1859 „ . . .	4 „ — „		„ 1877 „ . . .	2 „ — „		„ 1895 „ . . .	7 „ — „	
„ 1860 „ . . .	3 „ 40 „		„ 1878 „ . . .	4 „ 60 „		„ 1896 „ . . .	7 „ — „	
„ 1861 „ . . .	3 „ — „		„ 1879 „ . . .	4 „ 60 „		„ 1897 „ . . .	15 „ — „	
„ 1862 „ . . .	2 „ 80 „		„ 1880 „ . . .	4 „ 40 „		„ 1898 „ . . .	6 „ — „	
„ 1863 „ . . .	2 „ 80 „		„ 1881 „ . . .	4 „ 40 „		„ 1899 „ . . .	10 „ — „	
„ 1864 „ . . .	2 „ 80 „		„ 1882 . . .	6 „ — „		„ 1900 „ . . .	7 „ — „	
„ 1865 „ . . .	4 „ — „		„ 1883 „ . . .	5 „ — „				
„ 1866 „ . . .	4 „ 40 „		„ 1884 „ . . .	5 „ — „				

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena sprzedaży rocznika 1901 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1902.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełne,** reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** ($^1/_4$ arkusza = 2 strony za 2 *h*).

Ponieważ **wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($^1/_4$ arkusza = 2 strony za 2 *h*); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 4. grudnia 1901.

Treść: № 197. Rozporządzenie, którem do urzędowego badania ilości brzeczki piwnej pozwala się używać kontrolnego przyrządu mierniczego, patentowanego na imię Erharda-Schaua, i podaje się do wiadomości jego opis, tudzież przepis używania.

197.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901,

którem do urzędowego badania ilości brzeczki piwnej pozwala się używać kontrolnego przyrządu mierniczego, patentowanego na imię Erharda-Schaua, i podaje się do wiadomości jego opis, tudzież przepis używania.

Na zasadzie postanowień §. 19 1. części rozporządzenia cesarskiego z d. 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, pozwala się w porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu używać do urzędowego badania ilości brzeczki piwnej przyrządu kontrolnego, patentowanego na imię Erharda-Schaua, i zamieszcza się poniżej opis jego urządzenia, tudzież przepis, według którego postanowień należy go używać.

Ministerstwo skarbu wyznaczy browary, w których wyrabiana ilość brzeczki ma być urzędownie zapomocą tego przyrządu badana. Po raz pierwszy Zarząd skarbowy dostarczy bezpłatnie tym browarom potrzebnych przyrządów kontrolnych i ich przynależytości z odstawą do ostatniej stacyi kolei, dotyczący zaś przedsiębiorca browaru ponosić będzie koszta dalszego przewozu i ustawienia, tudzież reperacyi a później koszta kupna nowych przyrządów.

Rozdział I.

Opis mierniczego przyrządu kontrolnego do brzeczki, patentowanego na imię Erharda-Schaua.

a) Opis części składowych przyrządu.

Przyrząd kontrolny do brzeczki, patentowany na imię Erharda-Schaua, składa się z następujących części:

A. Wspornik (figura I, II, III, IV).

B. Mechanizm uruchomiający i powściąg (figura V, VI, VII, VIII).

C. Liczydło (figura I, II, VI, VII).

D. Przewód do brzeczki (rura komunikacyjna) i cedzidło do chmielu (figura I, XIV, XV, XVI).

E. Suwak obrotowy (figura I, III, V, IX, X, XI XII, XIII).

F. Stągiew (figura I, III, IX, XI).

G. Rozdzielacz i dzwon (figura I, IV, VI).

H. Naczynia na próbki przedpędu, na próbkdo kontroli wyższej i do kontroli zwy, czajnej i bęben na te naczynia (figura I, II, III, IV).

J. Kurek nastrzykowy i baterya nastrzykowa (figura III, IX, XIII).

K. Puszki główne i komora na nie (figura I, II, VI, XVII — XX).

L. Puszki pośrednicze i komora na nie, a mianowicie:

1. u samego przyrządu (figura I, IX, XII XVIII);

2. u kurka w odpływie brzeczki piwnej (figura III, XXI, XXII. XXIII);

3. u kurka w dopływie brzeczki słodkiej (figura III, XXIV. XXV).

Przynależytości przyrządu składają się z wagi z garniturem ciężarków (ciężarków ścisłych publicznego obrotu handlowego), skrzynki ochronnej i stołu ściennego, pompy do napełniania i karbnika z wodzidłem.

A. Wspornik. Figura I, II, III, IV.

Wspornik *A* (I) z lanego żelaza przyśrubowany jest stale i niewzruszenie do cokołu 4 mocno stojącego i dźwiga wszystkie części przyrządu kontrolnego do brzeczki z wyjątkiem puszek pośredniczych u kurka w dopływie brzeczki słodkiej i u kurka w odpływie brzeczki piwnej.

Z przodu na wsporniku znajduje się puzdro *B* (II) na mechanizm uruchomiający i liczydło *C* zamknięte szklaną pokrywką. W górze na ramieniu pionowem spoczywa suwak obrotowy *E* (I) z kurkiem nastrzykowym i stągwią *F*, a nadto, centralnie nad krezą nożną trzpień 52 na bęben *H*, zawierający naczynia na próbki do kontroli wyższej, pomiędzy nim a mechanizmem uruchomiającym rozdzielacz *G*; po lewej stronie obok liczydła przytwierdzona jest z boku na wsporniku komora *K* (II) na puszki główne.

B. Mechanizm uruchomiający i powściąg. Figura V. VI. VII. VIII.

Przyrząd wprawia się w ruch z prawej strony powyżej puzdra mechanizmu uruchomiającego *B* zapomocą kółka ręcznego 6, obracającego się naokoło osi pionowej 5 (V). Oś tego kółka ręcznego połączona jest kinematycznie zapomocą zęba powściągającego 7 (VIII) i kółka wyłączającego 8 ze ślimakiem 9, który zazębia się o koło ślimakowe 10, znajdujące się wewnątrz puzdra mechanizmu uruchomiającego.

Szybszy obrót kółka ręcznego, niż tego wymaga pozycya powściągu przez napięcie sprężyny spiralnej 11 sprawia w skutek działania siły odśrodkowej ciężaru rozpędowego 12, że ząb powściągający 7 wyskakuje z zębów kółka wyłączającego 8, a przez to rozluźnia się związek kinematyczny między kółkiem ręcznym 6 a ślimakiem 9 (V). W razie zbyt szybkiego obracania kółko ręczne będzie więc obracało się bezskutecznie dopóty, aż przy dostatecznie zwolnionem obracaniu siła pociągowa sprężyny spiralnej 11 (VIII) znowu przeważy i sprawi, że ząb znowu zachwyci o kółko wyłączające.

Obracania wstecz ślimaka 9 (V) nie dopuszcza ząb zapadkowy 13 (VIII), znajdujący się wewnątrz puzdra, tudzież kółko zaporcze 14.

Koło ślimakowe 10, wprawione w obrót przez ślimaka 9 (V), pobudza do obracania się wał poziomy 15 (V i VI), który stanowi punkt wyjścia wszystkich ruchów w przyrządzie. Każdy cały obrót tego wału 15 sprawia samoczynnie wyłączenie mechanizmu uruchomiającego tym sposobem, że sztyft 16 wśrubowany w koło ślimakowe 10 podnosi w górę zapomocą przysuwnicy 17 wał pionowy 5 kółka ręcznego i przerywa zahaczanie zęba powściągającego 7 (VIII) o kółko wyłączające 8.

Ażeby przyrząd wprawić znowu w ruch po tem wyłączeniu, potrzeba wyciągnąć guzik 18 przysuwnicy 17 (V), wystający poniżej kółka ręcznego z puzdra, a następnie cisnąć ku dołowi, przez co podniesione kółko ręczne opadnie znowu w swoje dawne położenie. Po skończeniu badania i zawieszeniu ruchu przyrządu sztyft 19, który może być oplombowany, uwięża kółko ręczne 6.

Wał mechanizmu uruchomiającego 15 (V) jest stale połączony z mimośrodem 20 i porusza nim zapomocą pierścienia mimośrodowego i drążka mimośrodowego 21 suwak obrotowy *E* (III). Na końcu wału mechanizmu uruchomiającego 15, wystającym przez wspornik *A*, wklinowane jest kółko wieńcowe 22 (VI) i stożkowe kółko zębate 23, które wprawiają w ruch puszki główne, rozdzielacz i bęben z naczyniami do wyższej kontroli.

C. Liczydło. Figura I, II, VI, VII.

Wał mechanizmu uruchomiającego 15 (I i II) dźwiga na przodzie w puzdrze *B* bezpośrednio za pokrywką szklaną 24 (VI) liczydło *C* (I i II). Składa się ono z dwóch kółek misternie uzębionych, z których tylne 25 (VII) opatrzone strzałą 26 połączone jest stale z wałem 15, podczas gdy przednie przebite koło 27, które opatrzone jest podziałką, może obracać się na nim swobodnie.

Oba kółka zazębiają się wspólnie o kółko 28, znajdujące się z prawej strony wewnątrz puzdra mechanizmu uruchomiającego *B*. Ponieważ przednie przebite, swobodnie obracać się mogące kółko zębate posiada o jeden ząb więcej niż tylne, przeto w skutek wspólnego zahaczania o kółko 28 zostaje ono za każdym całym obrotem o jedno wcięcie po za tylnem kółkiem.

Ponieważ każde badanie wymaga trzyrazowego obrócenia wału mechanizmu uruchomiającego 15, a przeto także tylnego kółka zębatego 25, przeto każde badanie pociąga za sobą przesunięcie pozycyi kół 25 i 27 względem siebie o trzy wcięcia. Obwód koła przedniego podzielony jest kreskami podziałowemi na 50 równych, liczbami bieżącemi oznaczonych odstępów, z których każdy mieści w sobie trzy wcięcia. W chwili zakończenia badania strzała 26 stoi dokładnie naprzeciwko wskazówki 29, przyśrubowanej mocno do puzdra: ta cyfra, na której

wskazówka stoi w chwili zakończenia badania, podaje w obrębie liczb od 1 aż do 50 ilość odbytych badań.

D. Przewód doprowadzający brzeczkę piwną (rura komunikacyjna) z cedzidłem do chmielu. Figura I. XIV. XV. XVI.

Na wewnętrznej stronie otworu, wyświdrowanego w panwi lub zbiorniku, wśrubowany jest czop próżny w kształcie grzyba, na całej powierzchni podziurkowany, który służy za cedzidło. Gładko wypolerowana, miedziana rurka doprowadzająca *D* (XIV), której średnica ma 20 *mm* w świetle a której ściany są na 1 *mm* grube, prowadzi do suwaka obrotowego *E* (I); w miejscu najniższem, łatwo dostępnem, zaprawione jest cedzidło do chmielu 30 (XIV), składające się z próżnego cylindra metalowego, wewnątrz którego znajduje się walcowata blacha cedzidlana 31.

Po odkręceniu nutry skrzydlatej 32 można dolne dno cylindra 33 z cylindrem cedzidlanym wyjąć i oczyścić.

E. Suwak obrotowy. Figura I. III. V. IX. X. XI. XII. XIII.

Suwak obrotowy *E* (I i XI), opatrzony dwoma równoległymi kanałami 34 i 35 o prostokątnym przekroju poprzecznym, sprawia, że stągiew naprzemian napełnia się brzeczką piwną i wypróżnia do naczyń próbkowych. W uwidocznionej na rycinie XI fazie przyrządu w chwili skończenia badania wszystkie połączenia są zamknięte. W celu napełnienia stągwi *F* spuszcza się drążek suwaka obrotowego 36 (XIII), na dół, przezco następuje połączenie przewodu doprowadzającego brzeczkę piwną *D* ze stągwią *F* zapomocą znajdującego się z prawej strony kanału suwaka obrotowego 34 (XI); celem wypróżnienia stągwi podnosi się w górę drążek suwaka obrotowego 36, skutkiem czego następuje połączenie stągwi *F* z rurą odpływową 37 i rozdzielaczem *G* zapomocą lewego kanału suwaka obrotowego 35. To spuszczanie i podnoszenie drążka suwaka obrotowego odbywa się przy każdem badaniu trzy razy.

Drążek mimośrodu 21 (III) i mimośród 20 (V), w puzdrze mechanizmu uruchomiającego połączony stale z wałem uruchomienia 15, pobudzają drążek suwaka obrotowego 36 (XIII) do podnoszenia się i opadania. Podczas badania drążek ten jest zapomocą zasuwki 38 połączony stale z suwakiem obrotowym *E* (IX i XIII).

Gdy połączenie drążka 36 z suwakiem obrotowym zostanie przerwane przez wyciągnięcie zasuwki 38, można zapomocą rękojeści 39 poruszać suwak także ręką w obrębie dwóch oporków, odpowiadających położeniu kanałów suwaka w chwili napełniania a względnie w chwili wypróżniania stągwi.

Zsunięta na dół zasuwka 38, którą w obu pozycyach przytrzymuje sztyft sprzężący, chwyta następnie zapomocą przedłużenia mającego kształt wycinku koła, w wykrój tarczy na czopie kurka nastrzykowego 40 (IX) i trzyma go w pozycyi, jaką tenże w tej chwili zajmuje (pozycya przejściowa do suwaka obrotowego).

F. Stągiew. Figura I. III. IX. XI.

Na górnym końcu puzdra suwaka obrotowego wśrubowana jest stale i niewzruszenie i wlutowana stągiew *F* (I). Ma ona przekrój kolisty i jest zewnątrz otoczona warstwą odosobniającą i pochwą ochraniającą. Górny brzeg stągwi *F* opatrzony jest pokrywką 41, sposobną do położenia bezpiecznego urzędowego zamknięcia. Pokrywka zachodzi na brzeg stągwi tak, że do wnętrza stągwi powietrze może swobodnie dochodzić i stamtąd uchodzić, a manipulacya nieuprawniona, mianowicie zaś wprowadzenie wody, miejsca mieć nie może.

Wymiary stągwi ze względu na rozmaitość form panwi zastosowane są do okoliczności.

G. Rozdzielacz i dzwon. Figura I. IV. VI.

Ilość brzeczki odpływająca przez suwak obrotowy ze stągwi dostaje się najprzód miedzianą rurką łączącą 37 (I) mającą 20 *mm* średnicy w świetle do rozdzielacza *G*. Tenże składa się z wału pionowego 42 (I i IV), zgiętej kolanowato rurki 43 i okrągłej tarczy 44 leżącej poziomo i współśrodkowo z wałem. Trzy te części składowe są ze sobą stale połączone, tak, że z wałem 42 obraca się także rurka 43 i tarcza 44. Trzy próbki brzeczki, które podczas badania odpływają ze stągwi *F*, doprowadza rozdzielacz do naczyń na próbki *H* w ten sposób, że otwór odpływowy posuwa się po linii kołowej od jednego do drugiego naczynia na próbki. Wał pionowy 42 (IV) rozdzielacza *G* obraca się za pomocą kółek stożkowych 23 (VI) i 45, które przenoszą nań obrót walu uruchomienia 15, on zaś zapośrednictwem kółka wieńcowego 46 (I) i wieńca zębatego 47 obraca bęben do naczyń na próbki wyższej kontroli.

Wał pionowy 42 rozdzielacza przechodzi na dół przez wspornik *A* i pobudza do działania dzwon 48, który daje znak, że się trzecie wypróżnienie a tem samem i badanie skończyło.

H. Naczynia na próbki przedpędu, na próbki kontroli wyższej i zwyczajnej, bęben na te naczynia. Figura I. II. III. IV.

Na brzeczkę piwną odpływającą ze stągwi przeznaczonych jest ogółem dziewięć naczyń mosiężnych, wewnątrz pobielonych, a mianowicie z lewej strony naczynie 49 (IV) wolno dostępne, z brzegiem miedzianym, przeznaczone na przedpęd, po prawej stronie

podobnież naczynie 51 wolno dostępne na próbkę do kontroli zwyczajnej, a wewnątrz bębna *H* 7 sztuk naczyń 50 na próbki do kontroli wyższej.

Pierwsze napełnienie stągwi wylewa się do naczynia 49 jako przedpęd, drugie napełnienie do jednego z naczyń na próbki 50 do wyższej kontroli, trzecie napełnienie do naczynia na próbkę 51 do zwyczajnej kontroli.

Naczynie próbkowe do zwyczajnej kontroli ma osobną pokrywkę, którą można włożyć na nie pod zamknięciem bagnetowem.

Bęben *H* (I), zawierający naczynia, obraca się naokoło trzpienia pionowego 52 przytwierdzonego do wspornika, a wprawia go w obrót pośrednio pionowy wał mechanizmu uruchomiającego 15 zapomocą kółka obwodowego 46, wału pionowego 42 i wieńca zębatego 47.

Każde badanie sprawia, że jedno naczynie posuwa się naprzód w kierunku przeciwnym kierunkowi obrotu wskazówki zegarowej. Bęben *H* jest zamknięty odjemną pokrywką 53 (I i IV), która w jednem miejscu ma koliste wycięcie, dające się zamknąć talerzem 54 (IV). Przez to wycięcie można po zdjęciu talerza zamykającego wyjąć zapomocą przeznaczonej do tego chwytki to naczynie próbkowe kontroli wyższej, która zawiera najdawniejsze napełnienie i bądź co bądź musi być wypróżnione, nim się ma zacząć nowe badanie. Wypróżnione naczynie próbkowe wstawia się napowrót tym samym otworem do bębna.

Dno bębna opatrzone jest siedmiu zagłębieniami, oznaczonemi liczbami bieżącemi na ścianie bębna, a w tych zagłębieniach wstawione są naczynia próbkowe 50.

Do wyjmowania i wstawiania naczynia na przedpęd i naczynia próbkowego kontroli zwyczajnej służy osobna chwytka.

J. Kurek nastrzykowy. Figura III. IX. XIII.

Kurek nastrzykowy 55 (IX) osadzony w przewodzie *D*, prowadzącym od panwi warzelnianej do suwaka obrotowego *E*, bezpośrednio obok suwaka obrotowego, służy do czyszczenia stągwi i przewodów brzeczki piwnej do przyrządu należących.

Ramię kurka nastrzykowego 55 na dół zwrócone połączone jest z bateryą 56 (III).

W tem położeniu przyrządu, w które tenże wchodzi po skończeniu się badania, zasuwka suwaka obrotowego 38 (IX), która wpada w wykrój na czopie kurka nastrzykowego 40 i tenże zamyka, może być wysunięta, przezco suwak obrotowy *E* i kurek nastrzykowy 55 zostają oswobodzone. Obróciwszy w lewą stronę rękojeść kurka 57 (III) aż do oporka, można z bateryi nastrzykowej 56 przeczyścić przewód do brzeczki piwnej *D* i cedzidło do chmielu 30 parą, tudzież gorącą i zimną wodą. Obróciwszy rękojeść kurka nastrzykowego 57 na prawo aż do oporka, można po ustawieniu suwaka obrotowego *E* zapomocą rękojeści 39 w pozycyi napełnienia stągiew *F* wyczyścić parą, napełnić wodą i wypłókać.

Te napełnienia stągwi wodą spłókującą można potem przez przestawienie suwaka obrotowego w położenie wypróżnienia wylać za pomocą rozdzielacza *G* do lejka, który w miejscu napełnionego na sam ostatek naczynia próbkowego 51 (IV) do zwyczajnej kontroli zatyka się na trzpieniu. Przez ponawiane napełnianie i wypróżnianie stągwi w sposób przepisany gorącą i zimną wodą czyści się jak najzupełniej i jak najdostateczniej stągiew, jakoteż części przyrządu bezpośrednio z nią połączone.

W najniższym punkcie przewodu prowadzącego do bateryi nastrzykowej umieszczony jest kureczek do spuszczania wody (I i IX).

W każdem innem położeniu przyrządu prócz opisanego powyżej kurek nastrzykowy jest zamknięty.

K. Puszki główne. Figura I. II. III. VI. XVII. XVIII. XIX. XX.

Z lewej strony poza wspornikiem *A* przytwierdzona jest komora *K* (I, II i XVIII), w której mieszczą się puszki główne I*p*, II*p*, III*p*. Są to cylindry płaskie próżne, z cieńkiej blachy niklowej zrobione, których oba dna są centrycznie faliste.

Zapomocą wału mimośrodu 58 i trzech mimośrodów 59 mogą płaszczyzny tarcia mimośrodu 61 przechodzące przez komorę, ściskać te puszki między talerzowatemi tarczami tłoczącemi 60 i, ponieważ jedno dno puszek jest stale połączone z komorą *K*, drugie zaś z jedną płaszczyzną tarcia, także rozciągnąć.

Wał mimośrodu 58 działa w połowie samoczynnie przez działanie przyrządu kontrolnego zapomocą półkolistego wycinkowego łuku zębatego 62 (XIX) przez kółko obwodowe 22 i kółko pośrednie 67 i 68 (II i VI), a mianowicie wał mimośrodu tym sposobem pobudzony do działania, wykonywa owe pół obrotu, przy którem puszki I*p* i II*p* rozciągają się a puszka III*p* zostaje ściśnięta.

To drugie pół obrotu wału mimośrodu 58 (XVIII) powstaje tym sposobem, że obraca się drążek ręczny 65 w kierunku wskazówki zegarowej o 180°; przez to puszki I*p* i II*p* zostają ściśnięte a puszka III*p* rozciągnięta. Sprężyna spiralna 66 (VI i XIX) sprawia, że łuk zębaty wycinkowy 62 po wykonanym półobrocie drążka ręcznego 65 (II i VI) niechybnie zazębia się znowu z kółkiem pośredniem 67. Obracania się drążka ręcznego w kierunku przeciwnym nie dopuszcza kółko zapadkowe 63 (XX) i ząb zapadkowy 64.

Każda główna puszka zostaje za pośrednictwem cienkiej rurki 69 (III) w związku z odpowiednią puszką pośredniczą i tworzy łącznie z nią system przenoszenia siły. Próżna przestrzeń każdych dwóch w ten sposób połączonych a zresztą całkiem szczelnie zamkniętych puszek, jakoteż rurka łącząca napełnione są rozcieńczoną gliceryną. Do napełnienia służą klapy 70 (III i XVIII). Zadaniem tych trzech systemów jest z miejsca centralnego (komora na puszki główne) w dowolnej odległości wysunąć a względnie cofnąć sworzeń zamykający. Przez ściśnięcie bowiem jednej z puszek głównych wyciska się z niej przez rurkę łączącą 69 płyn do odpowiedniej puszki pośredniczej i rozszerza ją. Zdziałane tym sposobem wydęcie den falistych u puszek pośredniczych posuwa sworzeń zamykający naprzód 71 (III i IX).

Rozciąganie się puszki głównej sprawia, że płyn w nią wchodzi a odpowiednio tenu ściska się puszka pośrednicza, który to skutek popiera sprężyna spiralna 72 na nią cisnąca. W skutek ściągania się puszki pośredniczej cofa się sworzeń zapadkowy 71.

L. Puszki pośrednicze.

1. U przyrządu kontrolnego. Figura I. IX, XII, XVIII.

Komora na puszkę pośredniczą I*s* (IX) jest stale przyśrubowana do drugiego końca puzdra suwaka obrotowego. Sworzeń zapadkowy 71 prowadzi przez otwór centrycznie wyświdrowany w suwaku obrotowym *E*. Zasuwka 38 suwaka obrotowego ma otwór, który, gdy zasuwka jest na dół zesunięta, a przeto związek suwaka obrotowego *E* z drążkiem uruchomienia 36 jest przywrócony i czop kurka nastrzykowego 40 jest uwięziony, leży naprzeciw sworznia zapadkowego 71.

Przy pobudzaniu wału mimośrodu 58 (XVIII) zapomocą drążka ręcznego 65 ściska się puszka główna I*p*, rozciąga się puszka pośrednicza I*s* a wysunięty naprzód sworzeń zapadkowy 71 (IX) wchodzi w otwór zasuwki suwaka obrotowego 38, który przez to zatrzymuje się w tem stanowisku swojem dopóty, aż puszka główna I*p* zostanie znowu rozciągnięta przez działanie samoczynne, odbywające się podczas badania, a puszka pośrednicza pociągnie ze sobą napowrót sworzeń zapadkowy.

2. U kurka w odpływie brzeczki piwnej.

Figura III. XXI, XXII, XXIII.

Z boku na oprawie kurka w odpływie brzeczki piwnej (III), który może także być skonstruowany jako kurek trzyramienny przestawny (XXI, XXII, XXIII), przyśrubowana jest komora puszki pośredniczej II*s* (III i XXI). Czop kurka opatrzony jest na końcu z puzdra wystającym rozporem, który, gdy kurek opatrzony oporkami jest zakręcony, koresponduje ze sworzniem zapadkowym 71, wystającym z komory puszki pośredniczej.

Przez ściśnięcie puszki głównej II*p* a w skutek wydęcia puszki pośredniczej II*s* sworzeń zapadkowy wchodzi w rozpór i utwierdza kurek w jego położeniu, zamyka go, podczas gdy rozciągnięcie puszki głównej II*p* sprawia, że sworzeń zostaje cofnięty a przeto kurek oswobodzony. Oprócz tego można kurek zakręcony utwierdzić w tem położeniu także ręką, zapomocą sztyftu, który jest sposobny do nałożenia plomby, a łączy rękojeść z oprawą.

3. U kurka w dopływie brzeczki słodkiej.

Figura III. XIV. XV.

Zamknięcie kurka w dopływie brzeczki słodkiej jest podobnie urządzone jak zamknięcie kurka w odpływie brzeczki piwnej. Kurek ten może być również zrobiony jako trzyramienny, przestawny, a mianowicie tak, że gdy przewód, prowadzący do panwi warzelnianej jest zamknięty, otwiera się połączenie przewodu brzeczki słodkiej z kanałem, ażeby pompę i przewód rurowy można wodą przepłókać. Kurek ten, gdy jest zamknięty, można utwierdzić w tem położeniu w taki sam sposób, jak kurek w odpływie brzeczki piwnej zapomocą sztyftu, który może być opłombowany.

b) Opis sposobu działania.

Przyrząd kontrolny do brzeczki piwnej, patentowany na imię Erharta-Schaua polega na zasadzie naczyń spółkujących. Po skończeniu warzenia przywraca się swobodna komunikacya między panwią warzelnianą (w warzelniach pojedyńczych pomiędzy wspólną panwią zacierną i brzeczkową, w warzelniach podwójnych między panwią brzeczkową), według okoliczności osobnym zbiornikiem a pomniejszem naczyniem (stągwią) i z ilości brzeczki znajdującej się w tem mniejszem naczyniu wnosi się, jaka jest cała ilość warki.

W celu osądzenia sposobu działania przyrządu rozróżniać należy ściśle dwa jego główne położenia, a mianowicie:

I. główne położenie, nastrzykowe,

znamienne jest tem, że zasuwka suwaka obrotowego jest wolna, kurek w odpływie brzeczki piwnej wolny, kurek zaś w dopływie brzeczki słodkiej jest zamknięty.

II. główne położenie, kontrolne,

znamienne jest tem, że zasuwka suwaka obrotowego jest zamknięta, kurek w odpływie brzeczki piwnej zamknięty, kurek zaś w dopływie brzeczki słodkiej wolny.

I. główne położenie następuje w chwili skończenia badania urzędowego zapomocą przyrządu kontrolnego i trwa aż do przestawienia drążka ręcznego 65 przy rozpoczęciu się klarowania brzeczki następnej warki. Od tej chwili aż do skończenia się badania zapomocą przyrządu zostaje tenże w II. głównem położeniu.

W I. głównem położeniu (nastrzykowem) można wysunąć zasuwkę suwaka obrotowego przezco suwak obrotowy i kurek nastrzykowy w obrębie istniejących oporków można dla oczyszczenia przyrządu wolnoręcznie poruszać. Gdy rękojęć kurka nastrzykowego jest zwrócona w lewo, można przez otwarcie wentylu parowego bateryi nastrzykowej wyparzyć do wnętrza panwi przewód do brzeczki i cedzidło do chmielu a potem je gorącą i zimną wodą wypłókać. Przez zwrócenie w prawo rękojęci kurka nastrzykowego można potem, ustawiwszy suwak obrotowy zapomocą rękojęci w położeniu napełnienia, wyparzyć stągiew, napełnić gorącą i zimną wodą i można te napełnienia przez przestawienie suwaka obrotowego w położenie wypróżnienia spuszczać zapomocą rozdzielacza do lejka, który tam, gdzie stoi naczynie do kontroli zwyczajnej, jest na trzpieniu zatknięty i odprowadza odpływającą wodę.

Dolne dno i sito cedzidła do chmielu można po odjęciu mutry skrzydlatej zostającej pod zamknięciem plombowem kontroli zwyczajnej wyjąć i oczyścić.

Ponieważ w położeniu nastrzykowem kurek w odpływie brzeczki piwnej jest wolny, można oczyścić także panew i przewód odprowadzający brzeczkę piwną. Trzyramienny kurek w dopływie brzeczki słodkiej jest w położeniu nastrzykowem od strony panwi zakręcony a od strony kanału otwarty, a tak można wymyć także przewód rurowy i pompę.

Bezpośrednio przed rozpoczęciem się klarowania brzeczki zakręca się kurek w odpływie brzeczki piwnej, zesuwa się na dół zasuwkę suwaka obrotowego, poczem przez przełożenie drążka ręcznego zmienia się I. główne położenie przyrządu na II. położenie główne. Nie można nigdy zaniedbać zakręcenia kurka w odpływie brzeczki piwnej i zesunięcia zasuwki suwaka obrotowego, inaczej bowiem nie możnaby przełożyć drążka ręcznego a względnie, w razie użycia siły, odnośny system transmisyi zostałby popsuty. Przez przełożenie drążka ręcznego łuk zębaty błon pierwszorzędnych podnosi się w górę i zazębia się o kółko pośrednie. Obracanie wału mimośrodu sprawia, że kurek w odpływie brzeczki piwnej i zasuwka suwaka obrotowego zostają zamknięte. Natomiast kurek w odpływie brzeczki słodkiej staje się wolnym i można go dla spuszczania brzeczki odkręcić.

Podczas następującego teraz płynięcia brzeczki i gotowania brzeczki piwnej w panwi aż do rozpoczęcia badania przyrząd zostaje w zupełnym spoczynku.

Zanim się przystąpi do badania, trzeba zakręcić kurek w dopływie brzeczki słodkiej i sztyft więżący wetknąć w odpowiednie otwory rękojęci kurka i oprawy kurkowej. Następnie wyjmuje się sztyft więżący kółko ręczne, znosi się samoczynne wyłączenie mechanizmu uruchomiającego przez wyciągnięcie i ciśnięcie na dół guzika przysuwnicy i rozpoczyna się badanie przez jednostajne, nie za szybkie obracanie kółka ręcznego w kierunku wskazówki zegarowej. Gdy się za prędko obraca, powściąg funkcyonuje w ten sposób, że ząb zapadkowy wyskakuje i kółko ręczne obraca się bezskutecznie. Tym powściągiem osiąga się to, że położenie napełnienia i wypróżnienia suwaka obrotowego trwa najmniej przez ten czas, który jest potrzebny do wejścia płynu w stągiew i do przywrócenia równowagi a względnie do zupełnego wypróżnienia stągwi.

Wał mechanizmu uruchomiającego wprawiony przez ten mechanizm w bardzo powolne obracanie się, sprawia zapomocą mimośrodu najprzód, że drążek suwaka obrotowego porusza się na dół i wprowadza suwak obrotowy w położenie napełnienia. W tem położeniu panew przez kanał suwaka obrotowego, znajdujący się z prawej strony, wchodzi w komunikacyę ze stągwią, która w skutek tego napełnia się brzeczką piwną.

Przy dalszem obracaniu, drążek suwaka obrotowego w skutek działania mimośrodu porusza się teraz w górę, przez co przerywa się związek stągwi z panwią, następnie zaś, w miarę jak drążek suwaka obrotowego ciągle podnosi się w górę aż do swego najwyższego położenia, stągiew wypróżnia się przez przez lewy kanał suwaka obrotowego do rozdzielacza samoczynnie w obrót wprawionego, a przez niego do naczynia na przedpęd, stojącego zewnątrz na lewo. Pierwsze to napełnienie stągwi ma posłużyć jedynie do oddalenia pozostałości popłóczyn, gdyby się znajdowały, do przepłókania brzeczką piwną przewodu do tej brzeczki i do ogrzania suwaka obrotowego jakoteż i stągwi.

Obroty kółka ręcznego powtarza się dopóty, aż kółko to w skutek samoczynnego wyłączenia mechanizmu uruchomiającego przez sztyft i przysuwnicę podniesione, przestaje się zazębiać i obraca się bezskutecznie. W tej chwili badania położenie przyrządu jest następujące:

a) Drążek suwaka obrotowego leży poziomo, przeto kanały suwaka obrotowego są ze wszystkich stron zamknięte;

b) otwór odpływowy rozdzielacza stoi nad brzegiem naczynia na przedpęd, do którego wlało

się pierwsze napełnienie stągwi, zwrócony ku bębnowi;

c) obie wskazówki liczydła stoją znowu naprzeciwko siebie, ale od liczby, zaznaczonej przed rozpoczęciem się badania, oddalone są o trzecią część podziału;

d) łuk zębaty puszek głównych przebiegł trzecią część swojego półkola w zazębieniu z kołem pośredniem;

e) bęben naczyniowy posunął się o trzecią część szerokości jednego naczynia;

f) mechanizm uruchomiający wyłączył się samoczynnie.

Teraz znosi się znowu samoczynne wyłączenie mechanizmu uruchomiającego przez odpowiednie działanie na guzik przysuwnicy i odbywa się dalej badanie przez obracanie kółka ręcznego aż do ponownego samoczynnego wyłączenia. Stągiew napełnia się po raz drugi tak samo jak poprzednią razą. To jednak drugie napełnienie wypróżnia się przez rozdzielacz, który się tymczasem naprzód posunął, do wnętrza bębna naczyniowego, a mianowicie do tego z siedmiu naczyń próbkowych w nim ustawionych, które stało najbliżej naczynia na przedpęd.

Ażeby próbki brzeczki piwnej, przeznaczone do wyższej kontroli, uchronić przez pewien czas od parowania i rozkładu, wkłada się do naczyń próbkowych wyższej kontroli po każdorazowem wypróżnieniu i oczyszczeniu tak zwane tabliczki konserwacyjne, składające się z parafiny, topiącej się przy niskiej temperaturze i materyału antyseptycznego. Parafina topiąca się w gorącej brzeczce piwnej zbiera się z powodu małej ciężkości gatunkowej na powierzchni płynu, tworzy pokrywę nie przepuszczającą powietrza i tężeje, gdy próbka się oziębi. Środek antyseptyczny rozpuszcza się w brzeczce piwnej i działa wyjaławiająco.

W chwili drugiego samoczynnego wyłączenia mechanizmu uruchomiającego stan przyrządu kontrolnego jest następujący:

a) Drążek suwaka obrotowego leży poziomo, przeto kanały suwaka obrotowego są ze wszystkich stron zamknięte;

b) otwór odpływowy rozdzielacza stoi nad brzegiem naczynia próbkowego wyższej kontroli, do którego wlało się drugie napełnienie stągwi, zwrócony ku naczyniu do kontroli zwyczajnej;

c) obie wskazówki liczydła stoją znowu naprzeciwko siebie, ale od liczby zaznaczonej przed rozpoczęciem się badania oddalone są o dwie trzecie części podziału;

d) łuk zębaty puszek głównych przebiegł dwie trzecie części swojego półkola w zazębieniu z kołem zębatem;

e) bęben naczyniowy posunął się o dwie trzecie części szerokości jednego naczynia;

f) mechanizm uruchomiający wyłączył się samoczynnie.

Przez ponowne zniesienie samoczynnego wyłączenia wprawia się mechanizm uruchomiający w ruch do trzeciego i ostatniego okresu badania, przyczem stągiew napełnia się po raz trzeci, a następnie wypróżnia się do naczynia próbkowego do kontroli zwyczajnej, stojącego po prawej stronie zewnątrz.

Po wypróżnieniu daje się słyszeć na przyrządzie głos dzwonka, zapowiadający bliskie skończenie się badania.

Gdy nastąpi ostatnie samoczynne wyłączenie mechanizmu uruchomiającego kończy się badanie przyrządem kontrolnym i jednocześnie przyrząd przechodzi znowu z położenia głównego II, w położenie główne I. Przemiana przyrządu z położenia nastrzykowego (I) w położenie kontrolne (II), odbywa się więc bezpośrednio zapomocą ręcznego działania, przemiana zaś z położenia kontrolnego w położenie nastrzykowe samoczynnie podczas badania.

W chwili skończenia się badania położenie przyrządu jest następujące:

a) Drążek suwaka obrotowego leży poziomo, przeto kanały suwaka obrotowego są ze wszystkich stron zamknięte;

b) otwór odpływowy rozdzielacza stoi nad brzegiem naczynia próbkowego do zwyczajnej kontroli, zwrócony ku naczyniu na przedpęd;

c) obie wskazówki liczydła stoją naprzeciwko siebie i względnie do oznaczenia liczydła w chwili rozpoczęcia się badania, zaznaczają najbliższą wyższą liczbę;

d) łuk zębaty puszek głównych przebiegł całe swoje półkole w zazębieniu z kołem pośredniem i przestawił zastawki;

e) bęben naczyniowy posunął się naprzód o całą szerokość naczynia;

f) mechanizm uruchomiający wyłączył się samoczynnie;

g) zamknięcie zasuwki suwaka obrotowego jest zniesione;

h) zamknięcie kurka w odpływie brzeczki piwnej jest zniesione;

i) kurek w dopływie brzeczki słodkiej jest zamknięty.

Rozdział II.

Przepis co do ustawiania mierniczego przyrządu kontrolnego.

1. Do urzędowego badania wyrobionej brzeczki piwnej wolno używać tylko tych przyrządów kon-

trolnych, które ustawione są z zachowaniem postanowień niżej podanych, sprawdzone pod nadzorem komisyi głównej miar i wag i aprobowane.

2. W każdym browarze, któremu Ministerstwo skarbu nakaże zaprowadzić przyrząd kontrolny, zanim się do ustawienia go przystąpi, komisya przez Ministerstwo skarbu ustanowiona wykonać ma z współudziałem strony lub jej pełnomocnego zastępcy zbadanie lokalności.

Przy tem badaniu lokalności i następującem potem ustawianiu przyrządu kontrolnego przestrzegać należy następujących prawideł:

a) przyrząd kontrolny połączyć należy z reguły z panwią brzeczkową. Jeżeli browar używa kilku panwi brzeczkowych, każdą z nich opatrzyć należy osobnym przyrządem kontrolnym.

Na żądanie strony można także pozwolić z zastrzeżeniem dopełnienia warunków, które przepisane będą w każdym z osobna przypadku, żeby przyrząd kontrolny zamiast przy panwie, umieszczony był przy osobnym zbiorniku; z podobnem zastrzeżeniem można nadto pozwolić, żeby wyrób kilku panwi piwnych a względnie warzelni prowadzony był do wspólnego zbiornika i żeby tylko jeden przyrząd kontrolny był przy nim umieszczony;

b) przyrząd kontrolny do brzeczki piwnej ustawiony być powinien w pobliżu tej panwi, do której jest przeznaczony, w taki sposób, żeby odległość suwaka obrotowego u przyrządu kontrolnego od panwi, mierzona po linii poziomej, była jak najmniejsza. Odległość ta nie powinna w żadnym razie przenosić $2^1/_2$ metra;

c) przyrząd kontrolny powinien być ustawiony na trwałym, bezpiecznym fundamencie, wymurowanym z cegieł dobrze zwilżonych, z zaprawą cementową lub z ubitym z betonu portlandzkiego, albo na poprzecznicach żelaznych, odpowiednio grubych, dobrze opartych i ile możności w lokalu warzenia. Gdyby stosunki miejscowe nastręczały trudności pod względem ustawienia przyrządu w samymże lokalu warzenia i przeto przyrząd ten musiał być ustawiony w lokalu oddzielonym od lokalu warzenia, przestrzegać należy przy wybieraniu innego miejsca na ustawienie, żeby przyrząd ochroniony był ile możności od wpływów zewnętrznych i tak ustawiony, iżby nadzór nad warką nie był utrudniony; w przypadku tym, lokal na przyrząd przeznaczony, powinien być połączony bezpośrednio z lokalem, w którym się panew znajduje, zapomocą otworu, mającego najmniej 0·25 metra kwadratowego w przekroju;

d) otwór w panwi wywiercony być powinien w takiem miejscu tejże, iżby zapewniona była zgodność jakościowa próbek brzeczki piwnej, w tem miejscu odpływających, z całą ilością płynu w panwi zawartą. Nie wolno więc wywiercać tego otworu w takiem miejscu panwi, gdzie zawartość panwi podczas warzenia nie zostaje w ciągłej żywej cyrkulacyi z główną masą, jak to jest na przykład przy workowatych wypukłościach panwi (zagięciach itp.);

e) otwór wywiercony w panwi nie powinien leżeć niżej jak o 10 centymetrów nad najniższym punktem dna panwi;

f) ze względem na formę i wielkość panwi a według okoliczności także stopniowanie wielkości warki, oznaczyć należy wymiary stągwi przyrządu kontrolnego, który ma być ustawiony, trzymając się tej zasady, że napełnienie stągwi podczas badania urzędowego nie ma wynosić mniej jak 2·00 litry a nie więcej jak 3·50 litra;

g) przyrząd kontrolny, tudzież wszystkie przewody rurowe, do niego prowadzące, powinny być wolne i do zbadania w każdym czasie łatwo dostępne;

h) rura gładko wypolerowana, doprowadzająca brzeczkę piwną do przyrządu kontrolnego, powinna być w całej swojej długości widzialna, dostępna i o ile przydanie osłony nie będzie wyraźnie nakazane — wolna;

i) podstawę przyrządu kontrolnego połączyć należy mocno i niewzruszenie z murem fundamentu a to zapomocą śrub naciętych, które powinny być utwierdzone zaprawą cementową i najmniej na 15 centymetrów w murze fundamentu zagłębione;

k) przy ustawieniu wspornika, co wykonane być powinno z jak największą starannością i ścisłością, mieć należy przedewszystkiem na względzie, żeby stągiew stała ściśle pionowo i we właściwem miejscu. Podnóże wspornika klinami żelaznemi podłożone, podlać należy zaprawą cementową;

l) stągiew przyrządu kontrolnego powinna pozostać całkiem wolną i dostępną. Nie powinna więc stykać się bezpośrednio ani z murem, częściami konstrukcyi, platformą, ani też z machinami lub częściami przyrządu. Gały przyrząd kontrolny powinien być otoczony osłoną ochraniającą, naprzykład płaszczem z materyi nieprzemakalnej, budką z drzewa lub żelaza w taki sposób, żeby ją albo można było łatwo

usunąć albo żeby przyrząd kontrolny był pod nią ze wszystkich stron dostępny.

m) panew na brzeczkę, bez względu, czy ma ognisko bezpośrednie czy jest ogrzewana parą, może mieć tylko jedną rurę do dopływu brzeczki słodkiej i tylko jedną rurę do odpływu brzeczki piwnej. Jeżeli panew ma dwa lub więcej otworów spustowych, rury ich powinny być jak najbliżej panwi złączone w jednę wspólną rurę odpływową; w obrębie lokalu napełnienia nie powinny w żadnym przypadku znajdować się inne otwory a względnie przewody;

n) rura doprowadzająca brzeczkę słodką i rura odprowadzająca brzeczkę piwną opatrzone być mają każda jednym kurkiem zamykalnym, umieszczonym jak najbliżej panwi, urządzonym według opisu podanego w rozdziale I. *a*, I, 1, 2. Jeżeli kurki te skonstruowane będą jako trzyramienne, przestawne, rura łącząca się z trzecią odnogą powinna mieć wolne ujście ponad brukiem warzelni;

o) przy tych przyrządach zamykających umieścić należy puszki pośrednicze. Rurki łączące te puszki poprowadzić należy tak, żeby znajdowały się w położeniu jak najbardziej ochronionem i zabezpieczyć w obrębie ruchu przez obłożenie ich osłonami ochraniającemi; rurki te nie powinny stykać się bezpośrednio z takiemi częściami konstrukcyi lub przyrządami wyrobu, które wystawione są choćby tylko na przemijające rozgrzanie;

p) rura do dopływu brzeczki słodkiej powinna mieć pomiędzy baterya klarowania, względnie pompą do brzeczki a kurkiem w dopływie brzeczki słodkiej tylko jedną odnogę, mającą ujście do przynależytej kadzi klarowania, przez którą to odnogę tak zwany przedpęd brzeczki pompuje się napowrót do tej kadzi; pomiędzy kurkiem w dopływie brzeczki słodkiej a panwią nie powinna znajdować się żadna odnoga; nadto ujście rury do dopływu brzeczki słodkiej, jakoteż rury wodociągowej, gdyby do wnętrza panwi prowadziła, nie powinno w żadnym razie znajdować się niżej jak na 20 centymetrów ponad najwyższą powierzchnią piwa (także przed zagotowaniem). Toż samo rozumie się o przyrządzie do napryskiwania, który często bywa w panwiach umieszczony;

q) rura do odpływu brzeczki piwnej nie powinna mieć żadnej odnogi pomiędzy panwią a kurkiem zamykającym; gdyby za kurkiem w odpływie brzeczki piwnej (patrząc od panwi) była umieszczona rura do odpływu wody nastrzykowej, rura ta powinna mieć wolne ujście nad brukiem warzelni;

r) urządzanie wszelkich innych przewodów do panwi, naprzykład zapomocą węża do wydalania pary lub zapomocą jakichkolwiek nasadek w panwi lub pokrywie panwi jest całkiem zakazane;

s) jeżeli panwie są ogrzewane parą, rury doprowadzające parę do panwi i rury odprowadzające parę i wodę powstałą z pary zgęszczonej należy dokładnie oznaczyć. Powinny one być wolne i ze wszystkich stron dostępne, tak, żeby można je było w całym ich ciągu z zupełną pewnością kontrolować;

t) jeżeli panew brzeczkowa służy także do gotowania zacieru, jak to bywa w warzelniach pojedynczych, czop próżny podziurkowany, który ma być wśrubowany od wnętrza w wywiercony otwór panwi, powinien być za każdym razem na czas gotowania zacieru wyjęty i zastąpiony śrubą szczelnie zamykającą; nadto wszystkie te przewody rurowe z dotyczącą panwią w związku będące, których używa się tylko do prowadzenia zacieru a nie do prowadzenia także brzeczki, powinny być podczas klarowania aż do skończenia się badania w ten sposób zabezpieczone, żeby nieuprawnione odprowadzenie brzeczki było niemożebne. W jaki sposób zabezpieczenie to ma być uczynione, postanowić należy w każdym z osobna przypadku przy badaniu lokalności ze względem na zachodzące w danej chwili stosunki miejscowe;

u) jeżeli w warzelniach podwójnych panew zacierna używana bywa czasowo lub tylko pomocniczo także do warzenia brzeczki piwnej, postąpić należy z tą panwią tak samo, jak z opisaną w powyższym ustępie *t* skombinowaną panwią zacierną i brzeczkową (warzelnia pojedyncza). Czy w poszczególnym przypadku panew zacierną należy opatrzyć osobnym przyrządem kontrolnym lub czy panew tę połączyć należy z przyrządem kontrolnym ustawić się mającym dla panwi brzeczkowej, rozstrzygnąć należy stosownie do okoliczności na podstawie zbadania lokalności;

v) do każdorazowego prowizorycznego badania brzeczki piwnej w panwi służy osobny karbnik, przynależący do przyrządu kontrolnego. Ponieważ ten karbnik przy każdem badaniu powinien być wstawiany zawsze w tosamo miejsce panwi, przeto przydaną do niego kierownicę umieścić należy we wnętrzu panwi;

w) obok każdej panwi opatrzonej przyrządem kontrolnym, na najbliższej ścianie warzelni umieszczony być powinien dokładny plan sytuacyjny tejże, na którym wszystkie w związku

z nią zostające lub w jej obrębie leżące przewody rurowe i połączenia rurowe, wszystkie znajdujące się w niej kurki, wentyle, suwaki, wszystkie odnogi i urządzone zapory i zamknięcia mają być dokładnie wyrysowane i farbą odznaczone o wymiarach najmniej 1:50 wielkości rzeczywistej.

Spisać należy protokół wyniku badania lokalności, który opatrzony podpisami wszystkich uczęstników przedkłada się Władzy skarbowej pierwszej instancyi. Następnie władza ta uwiadomić ma przedsiębiorcę o wymaganiach pod względem ustawienia przyrządu kontrolnego z dozwoleniem rekursu.

Jeżeli w skutek rekursu zarządzone będzie ponowne zbadanie lokalności, w takim razie, o ileby się nie przychylono do rekursu strony, ona ponosi koszta badania na miejscu.

3. Gdy browar ustawi przyrząd kontrolny, Władza skarbowa pierwszej instancyi zarządzi spisanie wywodu oględzin. Wykonać to ma tasama komisya, która wykonała badanie lokalności, mając w szczególności na uwadze co następuje:

a) Zbadać należy, czy przyrząd kontrolny ustawiono a otwór w panwi wywiercono w sposób przy badaniu lokalności przepisany, według okoliczności decyzyą Władzy skarbowej zmieniony. Gdyby dostrzeżono uchybienie w jakimkolwiek względzie, uwiadomić o niem należy stronę i wstrzymać spisanie wywodu aż do decyzyi Władzy przełożonej.

b) Szczególną uwagę zwrócić należy przy oględzinach na połączenia poszczególnych przyrządów wyrobu ze sobą i z przyrządem kontrolnym; połączenia rurowe, któreby umożebniały lub nawet tylko ułatwiały tajemne odprowadzenie, kazać należy skasować. Gdyby zaś połączenia te uznane zostały za potrzebne do fabrykacyi, powinny być urządzone tak, żeby mogły być zamknięte i zabezpieczone plombami urzędowemi aż do chwili, w której odbywać się będzie urzędowe badanie wyrobionej brzeczki.

c) Nadto wszystkie przewody rurowe do wody, pary i brzeczki piwnej, o ile powierzchnie ich nie są lśniąco wypolerowane, należy pomalować w sposób przepisany a znamionujący przeznaczenie przewodu. U rur lśniąco wypolerowanych wszystkie połączenia krezowe powinny być pomalowane takąż farbą znamienną.

d) Miejsce na ustawienie wagi przynależącej do przyrządu wybrać należy tak, żeby waga ta mogła na niem stale pozostawać; jest ona urządzona do udźwignięcia 10 kilogramów, ma dwa talerze, z których jeden opatrzony jest pierścieniem do wstawiania naczynia próbkowego i mieści się w skrzynce drewnianej, którą można zamknąć, spoczywa zaś na stole ściennym, który należy ustawić poziomo i oprzeć na żelaznych podporach. Waga umieszczona być powinna koniecznie w tym samym lokalu, w którym ustawiony jest przyrząd kontrolny.

Jeżeli ustawienie przyrządu uznane będzie za wolne od zarzutu, przystąpić należy do napełnienia systemów puszek i do napuszczenia przyrządu olejem według osobnych przepisów podanych w dodatkach I i II. Bezpośrednio po tem poprzykładać należy plomby oznaczone w dodatku III.

Dodatek I, Dodatek II, Dodatek III.

Spisać należy protokół wyniku oględzin, który ma być przez wszystkich uczęstników podpisany i opatrzony kopią planu sytuacyjnego wzmiankowanego wyżej pod literą *a)*. Protokół ten przekłada się Władzy skarbowej pierwszej instancyi, która, o ile pod żadnym względem nie było nic do zarzucenia a względnie po uchyleniu znalezionych wadliwości, zarządzić ma sprawdzenie przyrządu kontrolnego.

Ponowne sprawdzenie przyrządu kontrolnego będącego w użyciu wykonać należy na wyraźne żądanie dotyczącego przedsiębiorcy browaru, tudzież wtedy, gdy panew warzelniana będzie zastąpiona nową, jakoteż jeżeli zbadanie przyrządu pod względem dokładności w mierzeniu, wykonane przez kontrolę wyższą stosownie do przepisu podanego w rozdziale III pod *B.* wykaże w porównaniu z wynikami pierwszego sprawdzenia różnicę przenoszącą $\pm$ $^1/_2$ procentu. Gdy ponowne sprawdzenie odbywa się na żądanie przedsiębiorcy browaru, ponosić on ma koszta ponownego sprawdzenia w takim razie, jeżeli sprawdzenie okaże, iż przyrząd mierzy dokładnie.

Każde ponowne sprawdzenie ma być w każdym z osobna przypadku zarządzone przez Władzę skarbową pierwszej instancyi i wykonane w taki sam sposób jak pierwsze sprawdzenie przyrządu.

4. Przedsiębiorca browaru a względnie kierownik przedsiębiorstwa obowiązany jest uwiadomić piśmiennie właściwą Władzę skarbową pierwszej instancyi o wszelkiej zamierzonej reparacyi panwi lub jej podwaliny a względnie podmurowania lub podwaliny przyrządu kontrolnego, a to przed rozpoczęciem tej reparacyi i podać zarazem, kiedy zamierzona reparacya będzie prawdopodobnie skończona.

W skutek każdego takiego uwiadomienia Władza skarbowa pierwszej instancyi zarządzić ma, żeby funkcyonaryusz kontroli wyższej, zaraz po ukończeniu reparacyi, zbadał przyrząd kontrolny pod względem dokładności mierzenia, a to w sposób opisany szczegółowo w rozdziale III, lit. *B.*

Jeżeli z badania tego okaże się, że potrzebne jest ponowne sprawdzenie przyrządu, lub jeżeli z innego powodu ponowne sprawdzenie przyrządu stanie się potrzebnem, w takim razie — począwszy od chwili, w której stwierdzono okoliczność uzasadniającą ponowne sprawdzenie aż do dokonania tegoż ponownego sprawdzenia, ruch browarowy w dotyczącej warzelni może odbywać się dalej i przyrząd kontrolny może być nadal używany tylko w tym przypadku, jeżeli strona oświadczy protokolarnie, iż się zgadza, żeby w ciągu tego okresu urzędowe badanie warek odbywało się tylko prowizorycznie i żeby uzyskane szczegóły badania po skończeniu ponownego sprawdzenia zapomocą poprawionych tablic redukcyjnych zostały sprostowane.

Gdyby potrzebną była reparacya kurka w dopływie brzeczki słodkiej lub kurka w odpływie brzeczki piwnej, wymagająca wyjęcia czopa kurka, przedsiębiorca gorzelni a względnie kierownik przedsiębiorstwa obowiązany jest również uwiadomić naprzód o tem Władzę skarbową pierwszej instancyi, która wysłać ma do uczęstniczenia w tem funkcyonaryusza kontroli wyższej. Uczęstniczący funkcyonaryusz ma odjąć plombę kontroli wyższej na czopie kurka i po odjęciu plomb na śrubach, przytwierdzających komorę puszek pośredniczych, śruby te zwolnić a komorę przyciągnąć i wyjąć. Nie trzeba jednak wypróżniać przy tem systemu puszek. Po skończeniu reparacyi trzeba przyrząd zamykający umieścić napowrót w poprzedniem położeniu i opatrzyć przepisanemi plombami.

Rozdział III.

Przepis używania.

A. Dla funkcyonaryuszy kontroli zwyczajnej.

1. Kontrolę zwyczajną wykonywać ma zawsze najmniej dwóch funkcyonaryuszy skarbowych; jeżeli niema do rozporządzenia urzędnika kontroli skarbowej technicznej, jeden z uczęstniczących funkcyonaryuszy skarbowych powinien mieć przynajmniej stopień starszego dozorcy straży skarbowej. Urzędnik kontroli skarbowej technicznej a według okoliczności, jeżeli obaj funkcyonaryusze należą do straży skarbowej ten, który ma wyższy stopień służbowy, winien czynności urzędowe kontroli rozdzielić odpowiednio celowi i jest za to odpowiedzialny, żeby badanie urzędowe odbyło się ściśle według przepisów.

2. W browarach opatrzonych przyrządem kontrolnym utrzymywać należy zamiast arkusza rewizyjnego rejestr badań według dołączonego formularza (druk ścisłej rachubie podległy). Jeżeli w browarze jest w użyciu kilka przyrządów kontrolnych, do każdego z nich utrzymywać należy osoby rejestr badań. Rejestr badań zamykać należy co miesiąc i posyłać dnia 10. następującego miesiąca drogą służbową do Władzy skarbowej pierwszej instancyi.

Załączka 1.

Do zapisków używać należy zawsze atramentu, wciągać zaś ma je ten funkcyonaryusz nadzoru, który wykonywa dotyczącą czynność urzędową.

3. Kontrola zwyczajna rozpoczyna się — o ile browar nie zostaje pod stałym nadzorem, co do każdego warzenia z ukończeniem postępowania zaciernego, a więc na krótko przed rozpoczęciem się klarowania brzeczki i kończy się badaniem warki.

Funkcyonaryusze nadzoru winni niezwłocznie po przybyciu do browaru przekonać się o stanie postępowania warzenia. Nadto obowiązani są, zanim się rozpocznie klarowanie brzeczki, upewnić się, czy wszystkie poprzykładane plomby, tudzież czy sam przyrząd kontrolny, jakoteż przynależące do niego przewody i kurki są nienaruszone. Następnie wyjąć należy sito z cedzidła do chmielu i po oczyszczeniu osadzić je napowrót, bacząc na uszczelnienie. Plombę na śrubie zamykającej, odjętą celem oczyszczenia cedzidła do chmielu, zastąpić należy niezwłocznie nową.

Jeżeli panew zacierna służy także za panew do brzeczki, czuwać należy nad tem, żeby kaptur zamykający, wśrubowany po wewnętrznej stronie miejsca wywiercenia był zastąpiony czopem sitowym przed rozpoczęciem się klarowania.

Nadto jeszcze przed przestawieniem zamknięć, dopóki przyrząd kontrolny znajduje się w I. głównem położeniu (nastrzykowem), wykonać należy zapomocą bateryi nastrzykowej przepłókanie do panwi. Przytem baczyć należy, czy woda spłókująca wychodzi wszystkimi otworami czopa sitowego do wnętrza panwi z siłą dowodzącą, że cały przekrój jest wolny. Gdyby tak nie było, wyjąć należy czop sitowy i oczyścić go a według okoliczności przedmuchać przewód zapomocą przewodu parowego bateryi nastrzykowej.

Następnie kurek nastrzykowy 55, jakoteż suwak obrotowy *E* przez nastawienie pionowo rękojeści 57 a względnie 39 postawić należy w położeniu dającem się zamknąć i zasuwkę suwaka obrotowego 38, po wyjęciu sztyftu wiążącego, zesunąć nadół.

4. Gdy kierownik ruchu oznajmi ustnie, że klarowanie ma się rozpocząć, funkcyonaryusze nadzoru winni przekonać się zawsze na podstawie własnych oględzin:

a) czy kurek w dopływie brzeczki słodkiej jest jeszcze według przepisu zamknięty i czy sworzeń zapadkowy może poruszać się wolno w rozporze czopa kurka,

b) czy panew jest wypróżniona i oczyszczona, czy kurek w odpływie brzeczki piwnej jest stanowczo zamknięty, czy rozpór w czopie kurka

stoi naprzeciwko cofniętego w tył sworznia zapadkowego i czy sztyft wiążący jest wetknięty,

c) czy zasuwka suwaka obrotowego jest według przepisu na dół zesunięta i czy jej otwór stoi naprzeciwko sworznia zapadkowego,

d) czy czop sitowy we wnętrzu panwi jest oczyszczony i zaśrubowany i czy powierzchnia jego jest wolna.

5. Gdy w tych czterech punktach wszystko będzie znalezione w porządku lub zostanie do porządku przywiedzione, jeden z dwóch funkcyonaryuszy nadzoru uskutecznia przestawienie zamknięć a zarazem przyrządu kontrolnego z I. głównego położenia (nastrzykowego) w II. położenie główne (kontrolne), tym sposobem, że drążek ręczny 65, który działa na puszki główne, przekłada po odjęciu zamknięcia urzędowego o 180° w kierunku wskazówki zegarowej. Przez to zasuwka suwaka obrotowego i kurek w odpływie brzeczki piwnej zostają zamknięte a kurek w dopływie brzeczki słodkiej zostaje wyzwolony.

Po wykonaniu tego przestawienia zwracać należy ciągle uwagę na to, czy sworzeń zapadkowy puszki pośredniczej I *s* przysunął się ku otworowi zasuwki suwaka obrotowego a sworzeń zapadkowy puszki pośredniczej II *s* do rozporu czopa kurka w odpływie brzeczki piwnej i czy sworzeń zapadkowy puszki pośredniczej III *s* wyszedł z rozporu czopa kurka w dopływie brzeczki słodkiej.

Następnie uwiadomić należy reprezentanta browaru, że przestawienie zostało dokonane i klarowanie może rozpocząć się niezwłocznie.

Od tej chwili aż do skończenia się badania zapomocą przyrządu kontrolnego jeden z dwóch funkcyonaryuszy nadzoru kontrolować ma nieustannie panew brzeczkową.

Podczas gdy brzeczka płynie, drugi funkcyonaryusz nadzoru baczyć ma na to, żeby wszystka brzeczka odpływająca z kadzi do klarowania razem z nalewami dostawała się do panwi i żeby nic gdzieindziej nieodprowadzano lub nie brano.

Gdy się klarowanie skończy, tenże funkcyonaryusz nadzoru kontrolować ma, żeby woda goła odpływała swobodnie ponad brukiem warzelni do kanału, z wyjątkiem tych przypadków, w których uzyskano szczególne pozwolenie do używania w inny sposób wody gołej.

6. Podczas warzenia w panwi brzeczkowej wykonywać należy poprzedzające każde badanie przygotowania, obserwacye i pomiary, a mianowicie:

a) Wagę przynależącą do przyrządu kontrolnego, po otwarciu zamknięcia, zbadać należy przed każdorazowem użyciem pod tym względem, czy wtedy, gdy talerze wagi są całkiem próżne i oczyszczone, język wagi stoi równo z wizyerem. Nadto trzeba wagę badać najmniej raz na miesiąc w następujący sposób: Talerz na naczynie obciąża się ciężarkiem 5-kilogramowym a talerz ciężarkowy kilku ciężarkami ogółem tyleż czyniącymi. Jeżeli język stoi w należytem miejscu, waga jest dokładna; w przeciwnym razie zbadać należy różnicę wagi, to jest ile trzeba dodać lub ująć, żeby język stanął we właściwem miejscu. Próbę tę powtórzyć należy kilkakrotnie, mieniając ciężarki, a następnie odbyć ją w takiż sam sposób z obciążeniem 500 gramami.

Jeżeli różnica wynosi więcej niż jeden gram, uczynić należy niezwłocznie doniesienie do Władzy skarbowej pierwszej instancyi, która zarządzić ma co potrzeba. Aż do uchylenia wadliwości używać należy do badania urzędowego innej odpowiedniej, dokładnej wagi.

Pod względem peryodycznego ponownego sprawdzania ciężarków stosują się przepisy powszechne o sprawdzaniu.

b) Zamknięciem kontroli zwyczajnej ubezpieczony mały okrągły talerz zamykający w pokrywce bębna, zawierającego naczynia na próbki do kontroli wyższej, należy zdjąć po usunięciu plomby i sztyfta zamykającego i zapomocą chwytki wyjąć naczynie próbkowe znajdujące się pod odsłoniętym otworem.

Jeżeli naczynie to jest napełnione, trzeba je zważyć przed wypróżnieniem i zapisać jego ciężar w odpowiedniej kolumnie rejestru badań z podaniem numeru naczynia. Naczynie to we wszystkich przypadkach oczyścić należy całkowicie zimną i gorącą wodą, poczem stawia się je do góry dnem a po kilku minutach obciera całkiem do sucha wewnątrz i zewnątrz. Następnie opatrzyć należy naczynie próbkowe świeżą tabliczką konserwacyjną i odtarować.

Zbadaną tarę naczynia próbkowego zapisać należy w odpowiedniej kolumnie rejestru badań z przydaniem numeru naczynia. Następnie zapomocą chwytki wstawia się naczynie próbkowe napowrót przez otwór do bębna na naczynia, a to tak, żeby spodnią powierzchnią dna stanęło dokładnie w zagłębieniu znajdującem się w dnie bębna. Następnie włożyć należy napowrót talerz zamykający, wysunąć naprzód sztyft zamykający i opatrzyć zamknięciem plombowem kontroli zwyczajnej.

Tabliczek konserwacyjnych dostarcza Zarząd skarbowy bezpłatnie; dotyczący funkcyonaryusze nadzoru pobierać je będą za złożeniem rachunku z Ekonomatu c. k. Dyrekcyi skarbowej krajowej w Wiedniu w kartonach po 50 i 100 sztuk.

Tabliczek konserwacyjnych zdjętych z napełnionych naczyń kontroli wyższej nie wolno używać ponownie, lecz należy zbierać je i odsyłać peryodycznie do namienionego wyżej Ekonomatu.

c) Naczynie próbkowe kontroli zwyczajnej należy wymyć gorącą i zimną wodą wewnątrz i zewnątrz potem postawić do góry dnem, po kilku minutach całkiem do sucha obetrzeć i razem z pokrywką odtarować; następnie kładzie się pokrywkę na boku a naczynie próbkowe stawia się na platformie do zwyczajnej kontroli, z prawej strony zewnątrz wspornika.

Tarę naczynia zapisać należy w odpowiedniej kolumnie rejestru badań.

d) Naczynie na przedpęd wypróżnione i wyczyszczone postawić należy na właściwej platformie, po lewej stronie zewnątrz wspornika.

e) Liczbę, którą liczydło przyrządu kontrolnego wskazuje przed badaniem, należy odczytać i zapisać w odpowiedniej kolumnie rejestru badań.

f) Nakoniec napuścić należy olejem przyrząd kontrolny według przepisu zawartego w załączce II.

7. Gdy kierownik przedsiębiorstwa oznajmi, że się warzenie skończyło i badanie urzędowe warki może się rozpocząć, funkcyonaryusze nadzoru winni mieć na uwadze co następuje:

a) Zwrócić należy uwagę kierownika przedsiębiorstwa na to, że byłoby wielce stosownie zaniechać ogrzewania lub je przynajmniej przytłumić na czas badania przyrządem kontrolnym dla zapobieżenia zbyt gwałtownemu wzbieraniu brzeczki piwnej.

b) Jeżeli w panwi jest mięszadło, trzeba je wyjąć na czas aż do skończenia się badania przyrządem kontrolnym.

c) Drzwi panwi trzeba otworzyć i powinny stać otworem przez cały czas badania przyrządem kontrolnym.

d) Kurek w dopływie brzeczki słodkiej należy stanowczo zamknąć od strony panwi i wetknąć sztyft więżący.

e) Gdy te zasadnicze warunki są dopełnione, przystępuje się najprzód do prowizorycznego badania ilości brzeczki piwnej zapomocą karbnika.

W tym celu karbnik dobrze wprzód osuszony, wstawia się do panwi zapomocą przydanego mu wodzidła w tem miejscu panwi, które wtedy, gdy się oględziny odbywały, było oznaczone; następnie mierzy się w milimetrach wysokość powierzchni płynu po wszystkich czterech stronach karbnika; zmierzenie to wykonać należy najmniej dwa razy i średnią odczytanych liczb miary zapisać w przeznaczonej na to kolumnie rejestru badań. Szczegóły uzyskane zapomocą tego prowizorycznego badania stanowią podstawę badania urzędowego w razie, gdyby przyrząd kontrolny okazał się całkiem niezdatnym do użytku, ponieważ tym sposobem może być przy każdem badaniu stwierdzone, jak wysoko zbadana wówczas zapomocą przyrządu kontrolnego ilość brzeczki dochodzi w panwi warzelnianej a względnie jak wysoko dochodzić powinna. Jeżeli w porównaniu z poczynionemi przez dłuższy czas doświadczeniami okażą się pod tym względem istotne różnice, śledzić należy ich przyczyny i z wyniku tego śledzenia zdać sprawę Władzy krajowej pierwszej instancyi do dalszego zarządzenia.

Badanie prowizoryczne wykonywa z reguły ten funkcyonaryusz nadzoru, któremu poruczony jest nadzór nad panwią brzeczkową.

f) Teraz, lub nawet już jednocześnie z badaniem prowizorycznem, wykonywać ma drugi funkcyonaryusz nadzoru badania zapomocą przyrządu kontrolnego.

W tym celu zdjąć należy najprzód zamknięcie plombowe sztyfta więżącego przy kółku uruchomienia przyrządu kontrolnego, sztyft więżący wyciągnąć i przez działanie na guzik przysuwnicy znieść wyłączenie uruchomienia.

Następnie wprawia się kółko uruchomienia w jednostajny nie za szybki obrót. Gdy po wypróżnieniu stągwi do naczynia na przedpęd nastąpi pierwsze automatyczne wyłączenie mechanizmu uruchomiającego odbywa się dalej badanie po powtórnem ujęciu guzika przysuwnicy i podtrzymuje się uruchomienie bez przerwy dopóty, aż po trzeciem włączeniu a ostatniem wypróżnieniu stągwi do naczynia próbkowego kontroli zwyczajnej da się słyszeć głos dzwonka i przyrząd kontrolny po raz trzeci wyłączy się automatycznie.

Teraz zapomocą chwytki oddala się naczynie próbkowe kontroli zwyczajnej z platformy, na której stało, zamyka pokrywką i stawia na boku w miejscu całkiem bezpiecznem.

Kółko uruchomienia przyrządu kontrolnego ubezpiecza się sztyftem więżącym i opatruje się ten sztyft zamknięciem plombowem kontroli zwyczajnej.

Natychmiast po skończeniu badania zapomocą przyrządu kontrolnego, funkcyonaryusz nadzoru winien przekonać się, czy działanie samoczynne zamknięć na odległość działają-

cych na zasuwce suwaka obrotowego, na kurku w dopływie brzeczki piwnej i kurku w dopływie brzeczki słodkiej odbyło się należycie i uwiadomić kierownika przedsiębiorstwa, że wyrobioną brzeczkę piwną oddaje się mu do dalszej manipulacyi.

g) Teraz przyzwać należy kierownika przedsiębiorstwa i przystąpić do zważenia i oznaczenia stopnia próbki brzeczki piwnej kontroli zwyczajnej, w tej zaś czynności urzędowej uczęstniczyć powinien zawsze także drugi funkcyonaryusz nadzoru.

Napełnione naczynie próbkowe kontroli zwyczajnej razem z pokrywką, po usunięciu ciał obcych, gdyby do niego przylegały, stawia się ostrożnie, strzegąc się uronienia choćby najmniejszej ilości jego zawartości, na talerzu naczyniowym wagi; na talerz ciężarkowy nakłada się ciężarki, dopóki język nie stanie całkiem. Ciężarki odczytywać należy tak przy wkładaniu jak i przy zdejmowaniu; nadto oznaczyć należy wagę ogólną pokładzionych ciężarków przez odczytanie w próżnych przegródkach sztućca wagi brakujących tam ciężarków, a to jeszcze przed włożeniem napowrót ciężarków wyjętych. Wagę zbadaną pod tą troistą kontrolą zapisać należy niezwłocznie i bezpośrednio we właściwej kolumnie rejestru badań.

h) Po zważeniu próbki wkłada się naczynie próbkowe, ciągle jeszcze pokrywką nakryte, do kubła napełnionego zimną wodą lub kawałkami lodu, celem ostudzenia brzeczki piwnej, której stopień ma być oznaczony i chronić starannie od wszelkiego na nią wpływu.

Gdy próbka odpowiednio ostygnie, strząsa się starannie krople wody uczepione u wewnętrznej strony pokrywki o wewnętrzny brzeg naczynia próbkowego, odkłada się pokrywkę i próbkę brzeczki piwnej w naczyniu próbkowem, mięsza silnie zapomocą podziurkowanej kłotewki, tak, żeby także krople przylegające do wewnętrznych ścian naczynia zmięszały się z brzeczką i żeby się temperatura całej zawartości zupełnie wyrównała.

Następnie przelewa się próbkę do szklanego naczynia na sacharometr, wypłókawszy je wprzód cząstką tej samej próbki brzeczki piwnej.

Stopień oznacza się z ścisłem przestrzeganiem istniejących przepisów zapomocą urzędowego normalnego sacharometru.

i) Zapomocą znalezionych tym sposobem wielkości ciężaru i stopnia sacharometrowego próbki oblicza się przy pomocy tablic redukcyjnych do każdego przyrządu przy sposobności sprawdzania umyślnie wygotowanych, a to podług przydanej do nich instrukcyi, wyrób w panwi zawarty, wyrażony w stopniach hektolitrowych ekstraktu.

Od wielkości tym sposobem oznaczonej odliczyć należy potrącenie, potrzebne dla poprawienia oznaczenia przyrządu ze względu na ubytek między panwią brzeczkową a chłodnicą. Wymiar tego potrącenia ustanawia się tymczasowo jak następuje:

Ilość stopni brzeczki piwnej w całych stopniach sacharometrowych	Potrącenie w procentach stopni hektolitrowych warki
7	2·5
8	2·7
9	3·0
10	3·2
11	3·4
12	3·6
13	3·8
14	4·0
15	4·2
16 i więcej	4·5

Używając tej tablicy opuszczać należy ułamki stopnia sacharometrowego aż do 0·50 włącznie, większe ułamki wliczać należy za cały stopień.

Resztę, po tem odliczeniu pozostałą, porównać należy z oznajmioną ilością stopni hektolitrowych ekstraktu. Jeżeli w porównaniu z oznajmieniem okaże się nadwyżka przenosząca 5 procentów, spisać należy wywód stanu rzeczy; jeżeli zaś nadwyżka przenosi 10 procentów, wytoczyć należy nadto zarzut przekroczenia skarbowego.

k) Następnie, lecz w każdym razie dopiero po zupełnem wypróżnieniu panwi, oczyścić należy przyrząd. W tym celu przepłókuje się gorącą wodą wszystkie części przyrządu, które się stykały z brzeczką piwną, następnie wyczyszcza się je parą i w końcu przemywa zimną wodą dopóty, dopóki nie ochłódną wszystkie te części przyrządu.

Przy czyszczeniu parą suwaka obrotowego pilnie uważać należy na to, żeby tenże zapomocą rękojęci swojej wprowadzony był w położenie napełnienia, zanim wentyl parowy zostanie otworzony i żeby w tem położeniu zostawał dopóty, dopóki klapa parowa jest otwarta.

8. O zwykłej po dłuższem zawieszeniu ruchu pustej warce do czyszczenia naczyń browarnych i przewodów uwiadomić należy najmniej na trzy go-

dziny przedtem funkcyonaryusza skarbowego, któremu bezpośredni nadzór nad browarem jest poruczony i do tego warzenia stosują się względem kontroli i badania przyrządem kontrolnym te same przepisy, które odnoszą się do oznajmionej warki, zaniechać jednak należy ważenia próbek i oznaczenia stopni.

Takie puste warki odbywać się mogą kilkakroć jedna po drugiej, jeżeli reprezentant browaru uzna to za potrzebne. Używać można do nich odpadków browarnych, jakoto kiełków słodowych, pyłu słodowego, wytłoczyn lub wygotowanego chmielu i odwar ten można prowadzić wszystkimi przewodami brzeczki piwnej. Ostatecznie jednak nadzorować i stwierdzić należy odpływ onegoż do kanału.

Te puste warki powinny być zapisywane w rejestrze badań tak samo, jak warki prawidłowe.

B. Dla funkcyonaryuszy kontroli wyższej.

Kontrola wyższa odbywać się powinna z reguły najmniej raz na tydzień. Jeżeli browar zostaje pod stałym nadzorem, dostatecznem jest, gdy kontrola wyższa odbywa się najmniej trzy razy na miesiąc.

Funkcyonaryusz kontroli wyższej winien przedewszystkiem i za każdym razem przekonać się, czy uczyniono zadosyć przepisom tyczącym się ustawienia przyrządu, i poddać ścisłemu badaniu poprzykładane plomby urzędowe.

Jeżeli w tym czasie odbywa się warka, funkcyonaryusz kontroli wyższej ma nadzorować funkcyonaryuszy kontroli zwyczajnej, a w razie potrzeby objaśniać i pouczać.

Do badania próbek brzeczki piwnej, znajdujących się w naczyniach próbkowych kontroli wyższej, przystąpić należy dopiero po skończeniu się badania wyrobu przez funkcyonaryuszy kontroli zwyczajnej. Najprzód zaś odjąć należy plomby urzędowe, położone na pokrywce bębna na naczynia kontroli wyższej, zdjąć tę pokrywkę a następnie badać ilość i zawartość ekstraktu wszystkich próbek znajdujących się w bębnie, co czyni się w sposób przepisany dla kontroli zwyczajnej. Przed oznaczeniem stopni wymięszać należy dokładnie zapomocą kłotewki całą zawartość naczynia próbkowego tak, iżby wszystek osad na dnie będący rozdzielił się jednostajnie.

Próbki te wynajmować należy i badać zawsze tylko jedną po drugiej, a po wyjęciu każdego naczynia próbkowego trzeba za każdym razem nakryć bęben naczyniowy pokrywką dla zapobieżenia wpływaniu wbrew zakazowi na próbki. Zanim się wypróżnione naczynia próbkowe wstawi, trzeba je, jak to już nanieniono, oczyścić i włożywszy tabliczkę konserwacyjną, wstawiać osuszone.

Pełne naczynie próbkowe, stojące na bębnie pod tarczą rozdzielacza, zawiera próbkę brzeczki z warki ostatnim razem badanej. Przeto próbki, stojące począwszy od tego naczynia w przeciwnym kierunku obrotu wskazówki zegarowej, odpowiadają odwrotnej kolei badań poprzednich. Można więc stwierdzić, czy badanie ilości i zawartości ekstraktu próbek kontroli zwyczajnej, wykonane przez funkcyonaryuszy tej kontroli, zgadzają się z wynikiem badania wyższej kontroli.

Wynik badań zapisać należy z podaniem numerów dotyczących naczyń próbkowych w rejestrze rewizyjnym (druk podległy ścisłej rachubie), który utrzymywany być ma według dołączonego wzoru. Załączka 2. Ten rejestr rewizyjny odsyłać należy drogą służbową jednocześnie z rejestrem badań.

Gdyby między wynikiem kontroli zwyczajnej i kontroli wyższej zachodziły uderzające różnice, szukać należy ich objaśnienia i zapisać odpowiednią uwagę w rejestrze rewizyjnym.

Po skończeniu się badania, oczyszczeniu wnętrza bębna i napuszczeniu olejem trzpienia trzeba bęben do naczyń zamknąć napowrót starannie pokrywką i zabezpieczyć.

Funkcyonaryusz kontroli wyższej obowiązany jest nadto przynajmniej co drugi miesiąc wypróbować w następujący sposób, czy stan stągwi jeszcze się nie zmienił.

Już przy sprawdzaniu przyrządu kontrolnego bada się, jaki ciężar wody przy oznaczonej temperaturze mieści w sobie stągiew napełniona aż po sam brzeg i płytą szklanną nakryta; ciężar ten jest podany w dokumentach sprawdzenia przyrządu.

Celem skontrolowania, czy wielkość ta nie uległa zmianie, napełnia się stągiew, po odjęciu kaptura w 1. głównem położeniu (nastrzykowem) przyrządu, wodą aż po sam brzeg, puka się kilka razy lekko w stągiew, a następnie strychuje się ją płytą szklaną gładko wyszlifowaną i nakrywa, bacząc na to, żeby pod płytą szklaną nie zostały bańki powietrzne. Potem odejmuje się plombę na sztyfcie łączącym rozdzielacz *G* z wałem stojącym 42, wyjmuje się sztyft i uruchomiony tym sposobem rozdzielacz ustawia się ręką nad środkiem naczynia próbkowego do kontroli zwyczajnej. Po staranem oczyszczeniu zewnętrznego brzegu stągwi pod płytą szklaną rękojeć suwaka obrotowego kręci się w prawo aż do oporka. W skutek tego wylewa się zawartość stągwi do odtarowanego poprzednio naczynia próbkowego kontroli zwyczajnej, znajdującego się pod rozdzielaczem na platformie. Następnie bada się ciężar i temperaturę wlanej wody.

Tę próbę wodną wykonywa się trzy razy. Średnią zbadanych ciężarów porównać należy, z uwzględnieniem zmierzonej średniej temperatury, z ciężarem stwierdzonym przy sprawdzaniu a zredukowanym do poszczególnych stopni temperatury w granicach od 7 aż do 24 stopni Reaumura.

Jeżeli z porównania zbadanej tym sposobem ilości wody w stągwi z ilością stwierdzoną przy sprawdzaniu, okaże się różnica wynosząca $\pm$ 0·5 procentu lub więcej, to najprzód wykonać należy próbę jeszcze dwa razy i gdy te ponowne próby potwierdziły wynik pierwszej próby, uczynić doniesienie do Władzy skarbowej pierwszej instancyi, iżby zarządziła ponowne sprawdzenie przyrządu kontrolnego.

Skończywszy badanie wprowadzić należy rozdzielacz *G* napowrót w dawne położenie i ubezpieczyć.

Przy każdem drugiem badaniu stągwi według powyższych zarządzeń i w przypadkach oznaczonych w rozdziale II, l. 4, funkcyonaryusze kontroli wyższej zbadać mają dokładność mierzenia przyrządu w następujący sposób:

Po ustawieniu przyrządu w I. głównem położeniu (nastrzykowem) napełnia się panew wodą tak wysoko, iżby zakryła wszystkie trzy klamry kontrolne umieszczone w rozmaitych wysokościach już przy sposobności sprawdzania przyrządu.

Następnie, przestawiwszy rozdzielacz w sposób wyżej opisany, wypłókuje się stągiew przez przestawienie suwaka obrotowego ręką.

Teraz powierzchnię wody w panwi zniża się przez spuszczenie ściśle aż do ostrza najwyższej klamry kontrolnej, potem również przez przestawienie suwaka obrotowego ręką, uskutecznia się napełnienie stągwi i jej wypróżnienie do suchego naczynia próbkowego starannie oczyszczonego i wprzód odtarowanego, bacząc szczególnie na to, żeby suwak obrotowy zostawał przez trzy minuty tak w położeniu napełnienia, jak i w położeniu wypróżnienia.

Następnie zniża się powierzchnię wody w panwi aż do ostrza z kolei niżej leżącej a w końcu aż do ostrza najniższej klamry kontrolnej i za każdym razem zlewa się w powyższy sposób napełnienie stągwi i notuje się temperaturę wody w panwi.

Zbadać należy ciężar każdego z tych trzech napełnień stągwi i średnią tych ciężarów z uzwględnieniem zbadanej średniej temperatury porównać ze szczegółami uzyskanymi przy sprawdzaniu. Jeżeli różnica wynosi więcej niż $\pm$ 0·5 procentu, w takim razie najprzód ponowić należy całą próbę i jeżeliby wynik powtórnej próby zgadzał się z wynikiem pierwszej, uczynić doniesienie do Władzy skarbowej pierwszej instancyi, iżby zarządziła ponowne sprawdzenie.

Urzędnicy wykonywający kontrolę wyższą winni spostrzeżenia swoje poczynione przy jej wykonywaniu zapisywać w swoim dzienniku i rejestrze rewizyi. Gdyby znaleźli wadliwości, wymagające niezwłocznego zarządzenia, winni na najkrótszej drodze zdać sprawę przełożonej Władzy.

C. Na wypadek przeszkody w prawidłowem działaniu mierniczego przyrządu kontrolnego do brzeczki piwnej.

Przeszkody, w prawidłowem działaniu przyrządu kontrolnego, które mogą zdarzyć się skutkiem wpływów zewnętrznych, są albo tego rodzaju, że z ich powodu tylko działanie jednego lub drugiego z zamknięć samoczynnych albo działanie mechanizmu poruszanego kółkiem uruchomiającem jest przerwane, albo też tego rodzaju, że przyrządu kontrolnego w ogóle nie można używać do badania wyrobionej brzeczki.

Przedsiębiorca browaru a względnie kierownik przedsiębiorstwa obowiązany jest o każdem zewnętrznem uszkodzeniu przyrządu lub podwaliny, wywołującem przerwę w działaniu przyrządu kontrolnego, uwiadomić piśmiennie doniesieniem w dwóch egzemplarzach wygotowanem funkcyonaryusza skarbowego, któremu bezpośredni nadzór nadzór nad browarem jest poruczony, a to niezwłocznie po dostrzeżeniu owego uszkodzenia i z szczegółowem oznaczeniem tegoż.

Funkcyonaryusz skarbowy, otrzymawszy to uwiadomienie, winien zapisać na obu egzemplarzach dzień i godzinę odbioru i jeden potwierdzony egzemplarz zwrócić stronie. Na podstawie tego uwiadomienia rzeczony funkcyonaryusz skarbowy winien bezzwłocznie w obecności strony stwierdzić uszkodzenie, o którem został uwiadomiony, i donieść o niem wprost Władzy skarbowej pierwszej instancyi piśmiennie, a jeśli w miejscu znajduje się stacya telegraficzna, telegraficznie. W podobny sposób postąpić należy, gdy sam funkcyonaryusz nadzoru, podczas obecności swojej w browarze dostrzeże, że przyrząd kontrolny nie funkcyonuje prawidłowo.

Rodzaj tej przeszkody określić należy w zdaniu sprawy w ten sposób, iżby można wyrozumieć, jakie środki są potrzebne dla uchylenia przeszkody. Gdyby potrzebna była wymiana uszkodzonej części przyrządu, należy ją dokładnie oznaczyć a zarazem podać znak, którym owa część składowa jest w opisie niniejszym opatrzona (rozdział I).

Władza skarbowa pierwszej instancyi obowiązana jest niezwłocznie po nadejściu doniesienia o przeszkodzie wydać potrzebne zarządzenia. We wszystkich przypadkach przerwy w prawidłowem działaniu postarać się należy, żeby funkcyonaryusz kontroli wyższej bywał jak najczęściej obecny przy urzędowem badaniu wyrobionej brzeczki.

Osadzanie nowych części składowych przyrządu odbywać się może tylko w obecności funkcyonaryuszy szczególnie do tego upoważnionych.

Dopóki trwa przerwa w prawidłowem działaniu przyrządu kontrolnego, postępować należy przy urzędowem badaniu wyrobionej brzeczki stosownie do rodzaju tej przerwy według następujących zarządzeń:

1. Gdy jedno lub kilka zamknięć nie funkcyonuje.

Jeżeli w skutek uszkodzenia którejś z puszek lub jej rurki przewodniej zamknięcie kurka w odpływie brzeczki piwnej lub zamknięcie kurka w dopływie brzeczki słodkiej przestanie działać, w takim razie przy plombach puszki pośredniczej oddalić należy sznurek, ubezpieczający cztery śruby przytwierdzające komorę puszek pośredniczych, a następnie zwolnić należy te cztery śruby przytwierdzające o tyle, żeby komora puszek pośredniczych razem ze sworzniem zapadkowym mogła być wyciągnięta i kurek otworzony.

Wyłączone tym sposobem zamknięcie samoczynne zastąpić należy przez zabezpieczenie plombami sztyftu zamykającego dotyczący kurek stosownie do przypadku, a mianowicie, jeżeli uszkodzony jest system puszek II *p* II *s*, w takim razie zamknięcie kurka w odpływie brzeczki piwnej powinno być urzędownie zabezpieczone w czasie od rozpoczęcia się klarowania aż do skończenia badania przyrządem; jeżeli zaś system puszek III *p* III *s* jest uszkodzony, zamknięcie kurka w dopływie brzeczki słodkiej powinno być urzędownie zabezpieczone od chwili skończenia się dopływu brzeczki słodkiej aż do rozpoczęcia się klarowania następnej warki.

Jeżeli uszkodzony jest system puszek I *p* I *s*, odjąć należy zamknięcie plombowe z przyśrubowania rurki puszki pośredniczej, ześrubowanie całkiem odkręcić a następnie komorę puszki pośredniczej tak daleko z puzdra suwaka obrotowego wyśrubować, żeby zasuwka suwaka obrotowego była wolna.

Zresztą we wszystkich powyższych trzech przypadkach badanie przyrządem kontrolnym wykonywać należy w sposób normalny.

2. Gdy mechanizm poruszający samoczynnie suwak obrotowy jest uszkodzony.

Gdy się zdarzą takie uszkodzenia przyrządu kontrolnego, które nie dozwalają prawidłowego używania onegoż, ponieważ związek poruszanych części jest w ten sposób przerwany, że pobudzenie całego mechanizmu do ruchu zapomocą kółka ręcznego jako organu uruchomienia okazuje się niemożebnem, odbywa się badanie tym sposobem, że napełnianie stągwi, jakoteż jej wypróżnianie uskutecznia się przy bezpośredniem poruszaniu suwaka obrotowego zapomocą jego rękojęci, której zresztą używać należy tylko przy sposobności czyszczenia.

Ponieważ jednak to bezpośrednie poruszanie suwaka obrotowego tylko wtedy jest bez żadnych środków możebne, gdy przyrząd kontrolny znajduje się w I. głównem położeniu (nastrzykowem), przeto, jeżeli przerwa w działaniu nastąpi wtedy, gdy przyrząd znajduje się w I. głównem położeniu (nastrzykowem), należy zostawić go w tem położeniu.

Odpowiednio I. głównemu położeniu kurek w dopływie brzeczki słodkiej jest zamknięty i to zamknięcie znieść należy nie przez przestawienie przyrządu kontrolnego w II. główne położenie (kontrolne), lecz przez dozwolone wyżej pod l. 1, ustęp 1 manipulacyę wyjątkową na puszce pośredniczej III *s*.

Potem można naczerpać brzeczki do panwi, i, gdy tak zasuwka suwaka obrotowego, jakoteż kurek w odpływie brzeczki piwnej są odpowiednio położeniu głównemu wolne, badanie tymczasowe wykonać i panew wypróżnić.

Przy badaniu tymczasowem postępować należy jak następuje:

Zasuwkę suwaka obrotowego wyciąga się do góry. Kurek nastrzykowy powinien znajdować się w położeniu zamknięcia, rękojęć zwrócona być ma pionowo na dół.

Rozdzielacz *G*, jeżeli tego potrzeba, ustawić należy ręką w sposób w rozdziale III *B* przepisany, tak, żeby otwór odpływowy stał nad środkiem naczynia próbkowego kontroli zwyczajnej.

Teraz obraca się rękojęć suwaka obrotowego aż do oporka w lewo i podług zegarka zostawia się ją całą minutę w tem położeniu. Potem obraca się rękojęć suwaka obrotowego w prawo aż do oporka i zostawia przez dwie całe minuty w tem położeniu. Na platformie na naczynie kontroli zwyczajnej postawione zostało naczynie na przedpęd i z tem pierwszem wypróżnieniem stągwi postępuje się, podobnie jak przy badaniu normalnem, tak samo jak z przedpędem. Następnie stawia się w tem samem miejscu odtarowane naczynie kontroli zwyczajnej a potem, jak wyżej opisano, uskutecznia się drugie napełnienie i wypróżnienie stągwi. Tę otrzymaną próbkę wziąć należy za podstawę dalszego postępowania w celach badania urzędowego.

Gdy przyrząd kontrolny zostanie uszkodzony wtedy, gdy się znajduje w II. głównem położeniu (kontrolnem), natenczas, ażeby można wykonać badanie tymczasowe i brzeczkę piwną z panwi spuścić, znieść należy dwa zamknięcia, to jest zamknięcie

kurka w odpływie brzeczki piwnej i zamknięcie zasuwki suwaka obrotowego.

Potrzebne do tego manipulacye, dozwolone na wypadek konieczności, wykonać należy w sposób opisany pod l. 1.

Dopóki trwa przerwa w działaniu przyrządu, miejsce wysuniętych samoczynnych zamknięć u kurka w dopływie brzeczki słodkiej i u kurka w odpływie brzeczki piwnej zająć ma zabezpieczenie urzędowe w sposób przepisany pod I. 1.

3. Gdy przyrząd kontrolny jest całkiem nieprzydatny do użytku.

Przyrządu kontrolnego nie można zgoła używać, gdy suwak obrotowy, stągiew lub rozdzielacz są uszkodzone lub gdy jest popsuty dopływ brzeczki piwnej z panwi do przyrządu kontrolnego. W przypadku takim wyrobioną brzeczkę piwną bada się w ten sposób, że wykonywa się tylko badanie prowizoryczne karbnikiem, wyżej pod lit. *A* przepisane, oznacza się stopnie brzeczki piwnej i na podstawie szczegółów uzyskanych podczas prawidłowego działania przyrządu kontrolnego, oblicza się, jaka ilość brzeczki odpowiada szczegółom badania prowizorycznego, uzyskanym podczas przerwy.

Próbę oznaczenia stopnia wykonać należy bezpośrednio po zbadaniu oznaczenia karbnika w ten sposób, że zapomocą czerpaka na długiem stylisku bierze się najmniej trzy pełne czerpaki z rozmaitych warstw zawartości panwi (z dna, ze środka i z górnej powierzchni) i przez lejek sitowy wlewa się do przygotowanego naczynia do próbki, wypłókanego wprzód brzeczką dotyczącej warki. Napełnione naczynie należy niezwłocznie zamknąć pokrywką.

Gdyby do zbadania ilości nie było dostatecznego zasobu dat z poprzednich badań prowizorycznych, ilość brzeczki piwnej wziąć należy na podstawie oznaczenia karbnika z osobnej tablicy, wygotowanej przy sprawdzaniu przyrządu kontrolnego. Z tej tablicy można się dowiedzieć, jaka ilość brzeczki, zredukowana do temperatury normalnej, odpowiada każdemu oznaczeniu karbnika.

Böhm r. w.

Widok ogólny I.

(Według zdjęcia fotograficznego.)

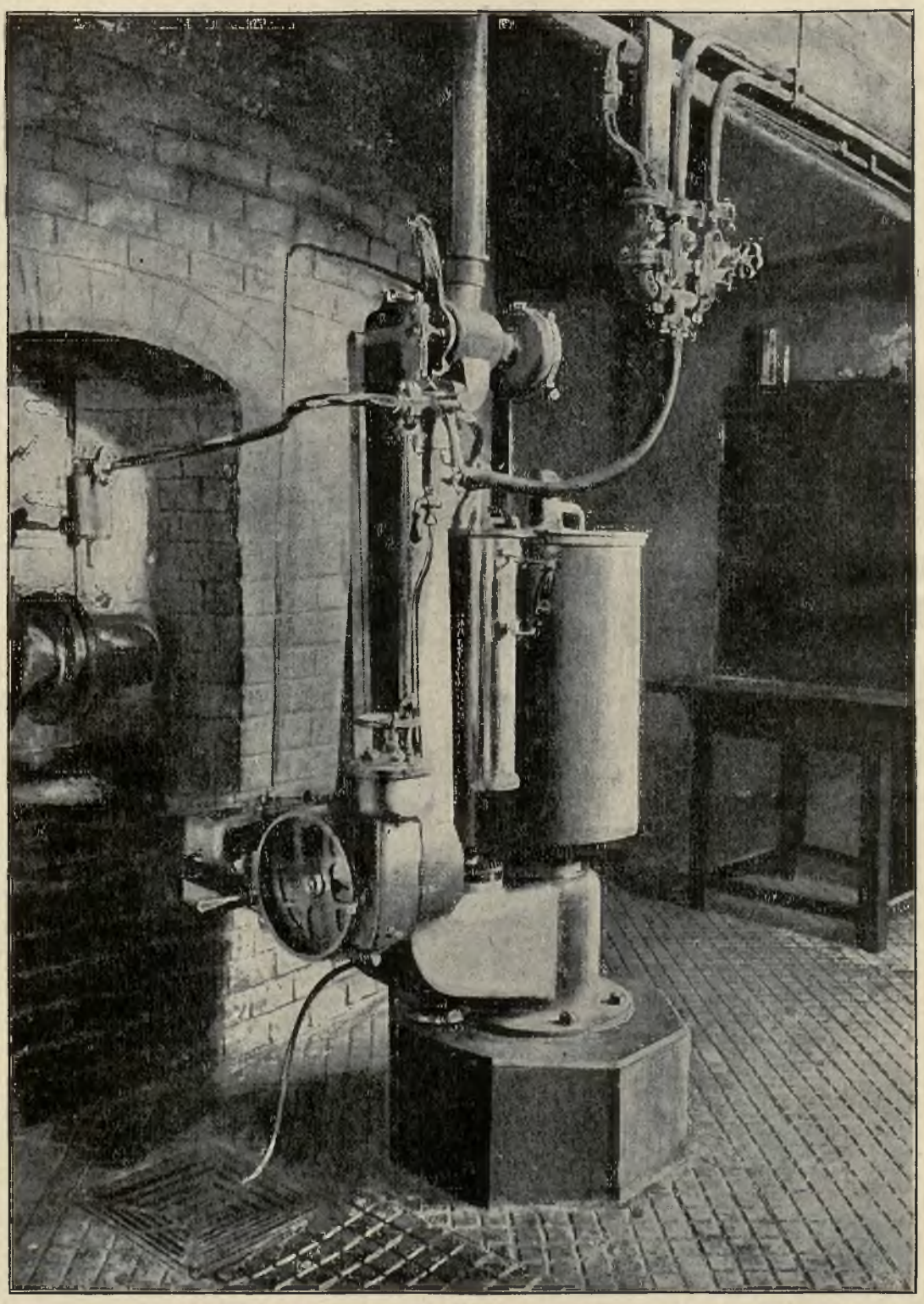

Widok ogólny II.

(Według zdjęcia fotograficznego.)

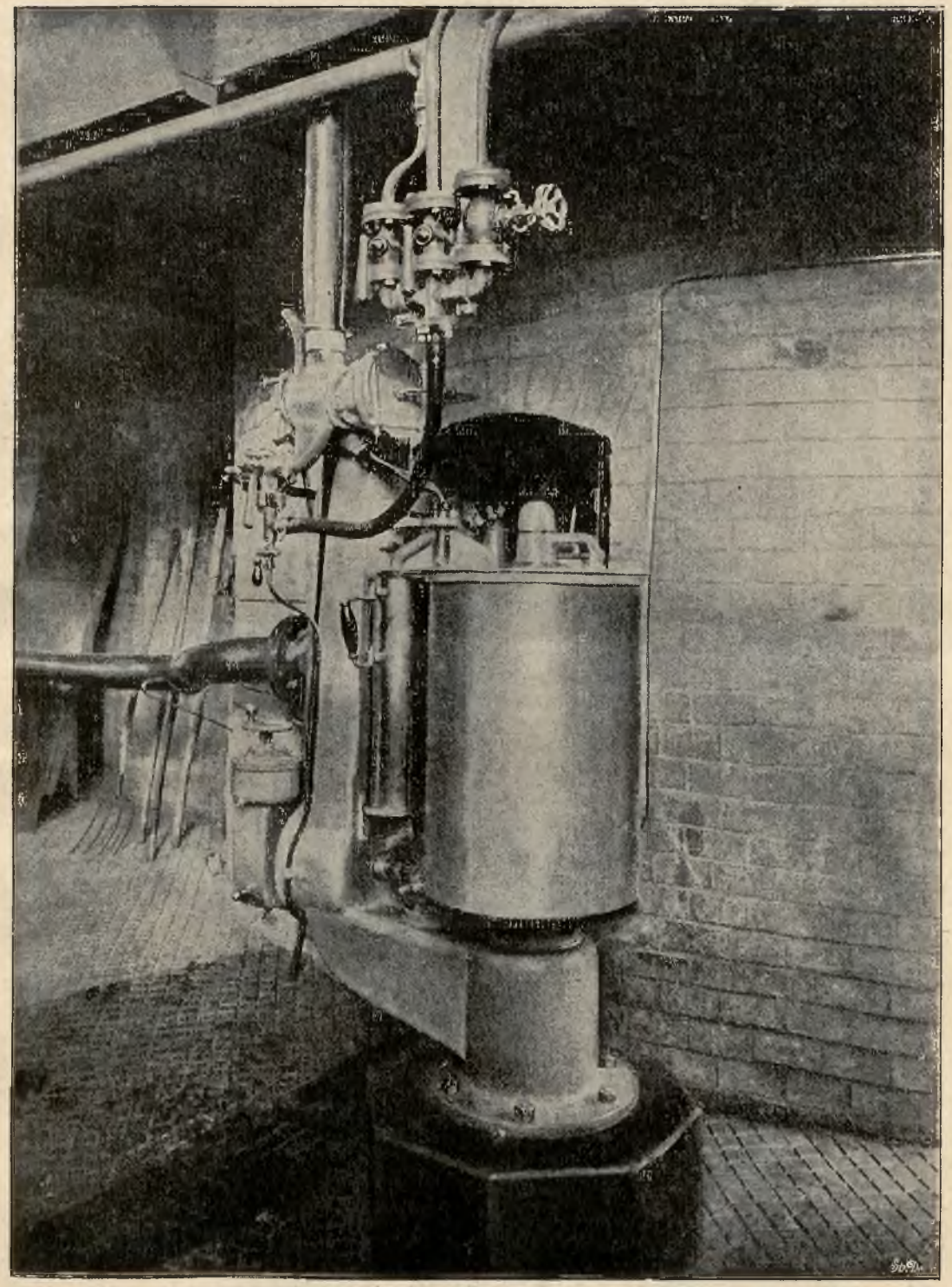

Fig. I, II.

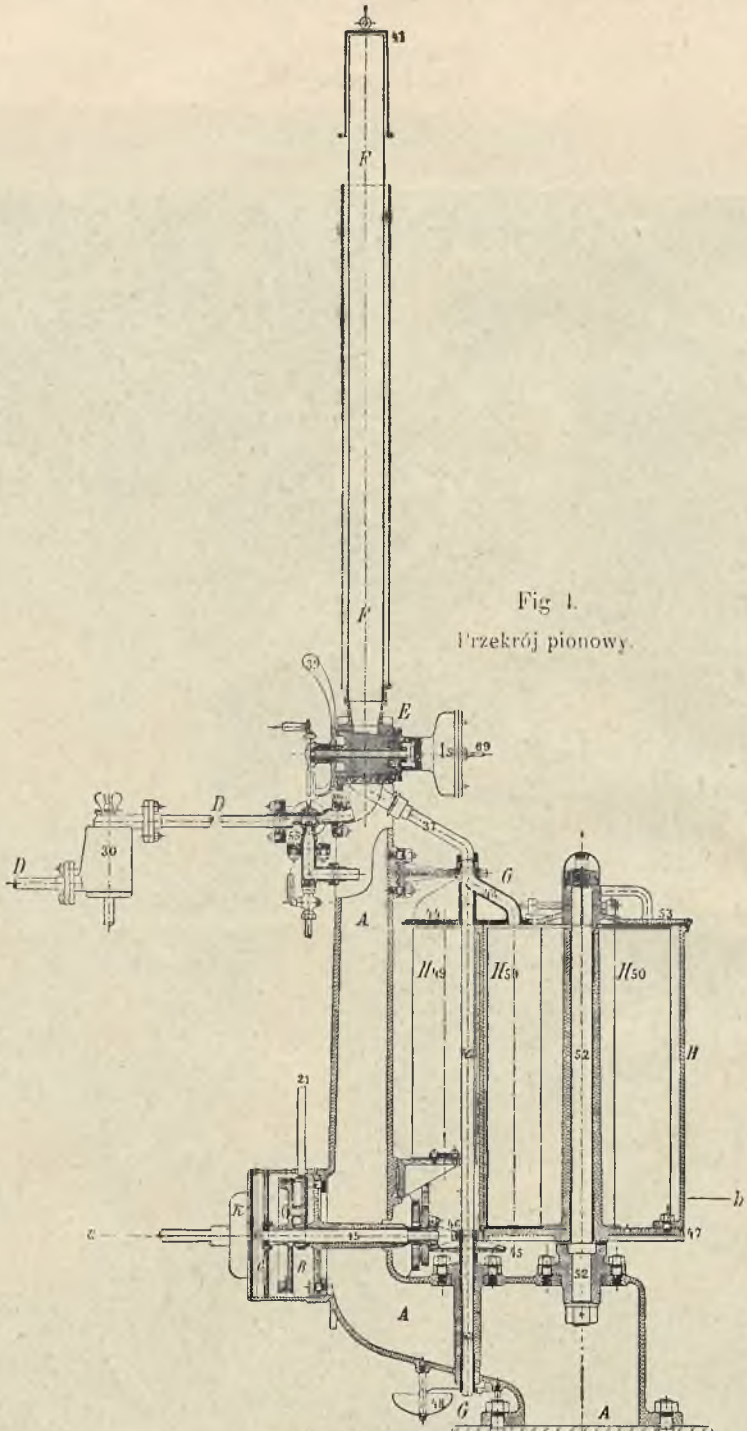

Fig. I.
Przekrój pionowy.

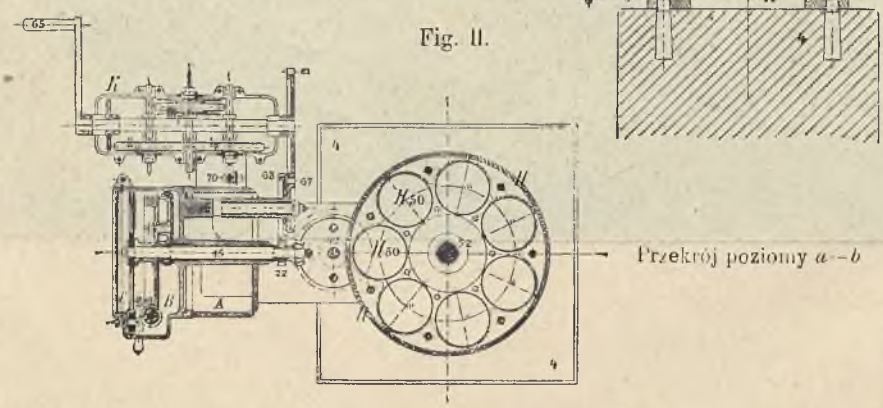

Fig. II.
Przekrój poziomy $a-b$

Fig. III, IV.

Fig. III. Widok z przodu.

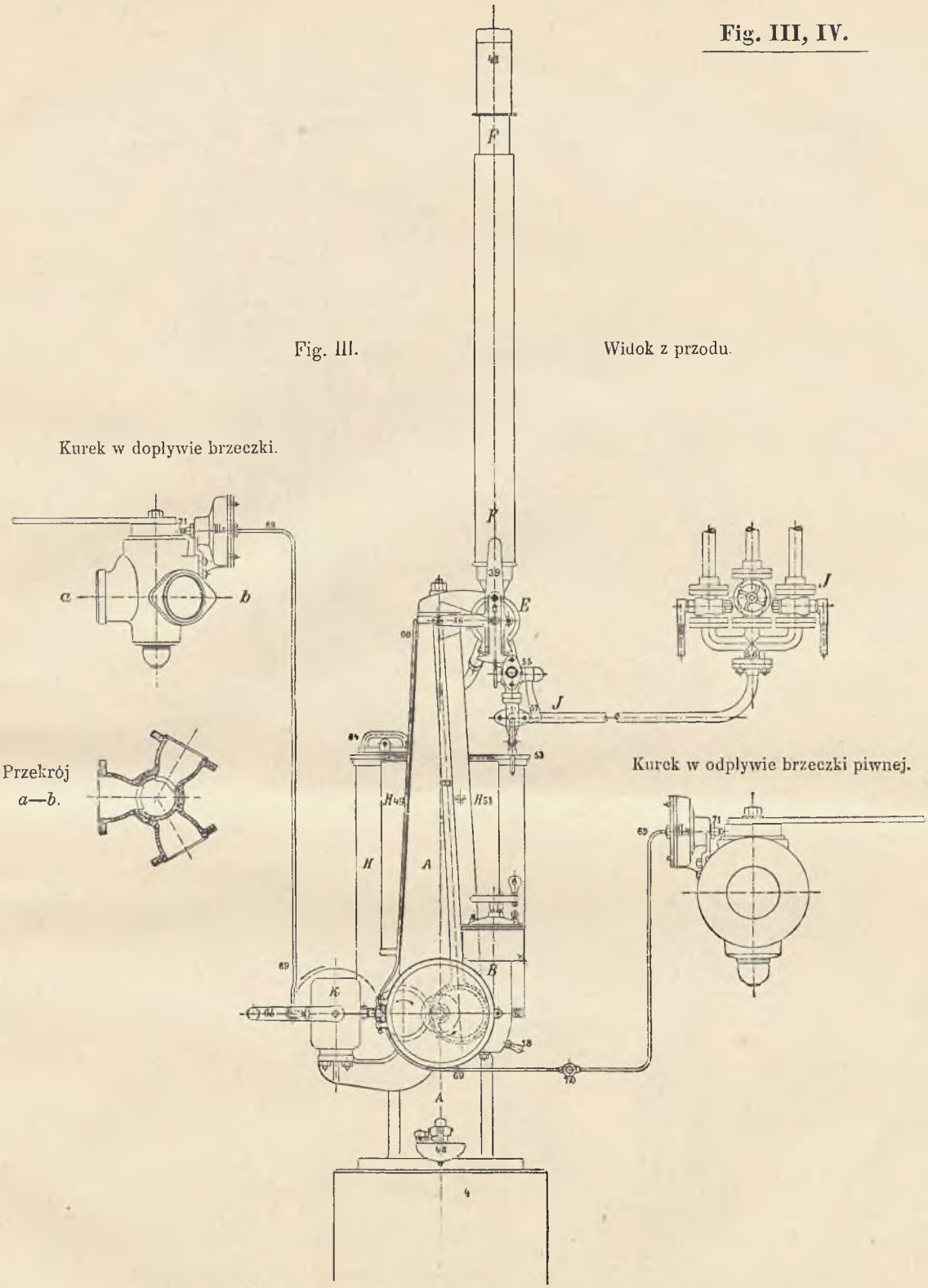

Kurek w dopływie brzeczki.

Przekrój *a—b*.

Kurek w odpływie brzeczki piwnej.

Fig. IV
Widok z góry.

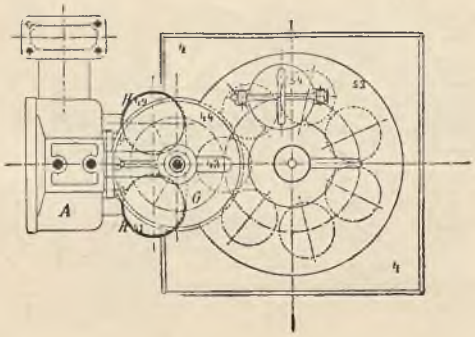

Fig. V, VI.

Fig. V.

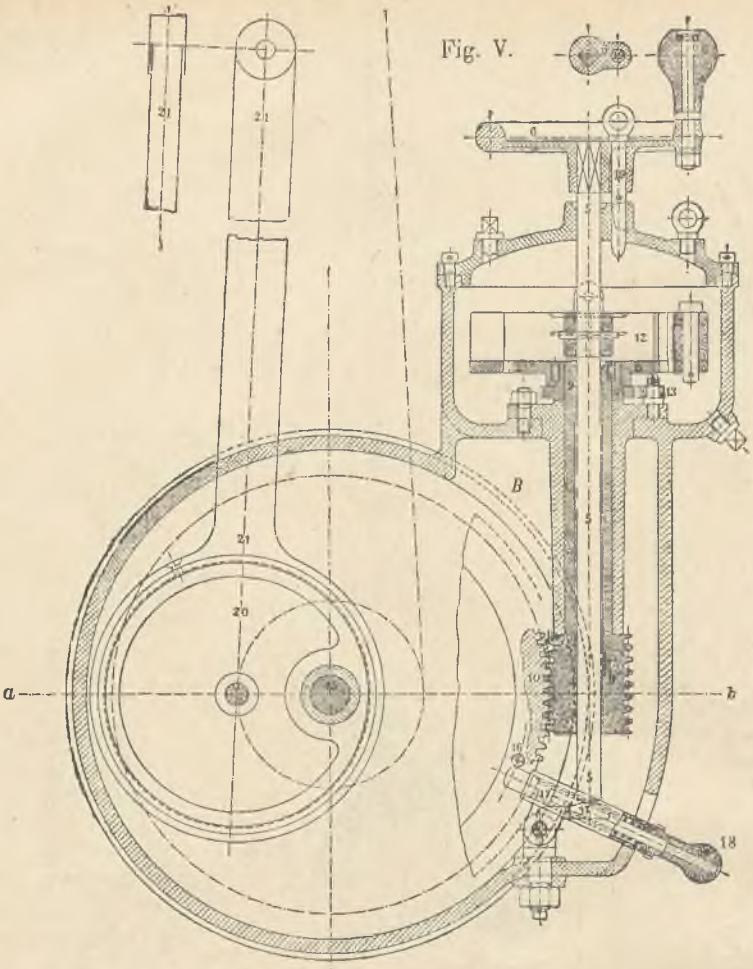

Przekrój pionowy mechanizmu uruchomiającego z powściągiem.

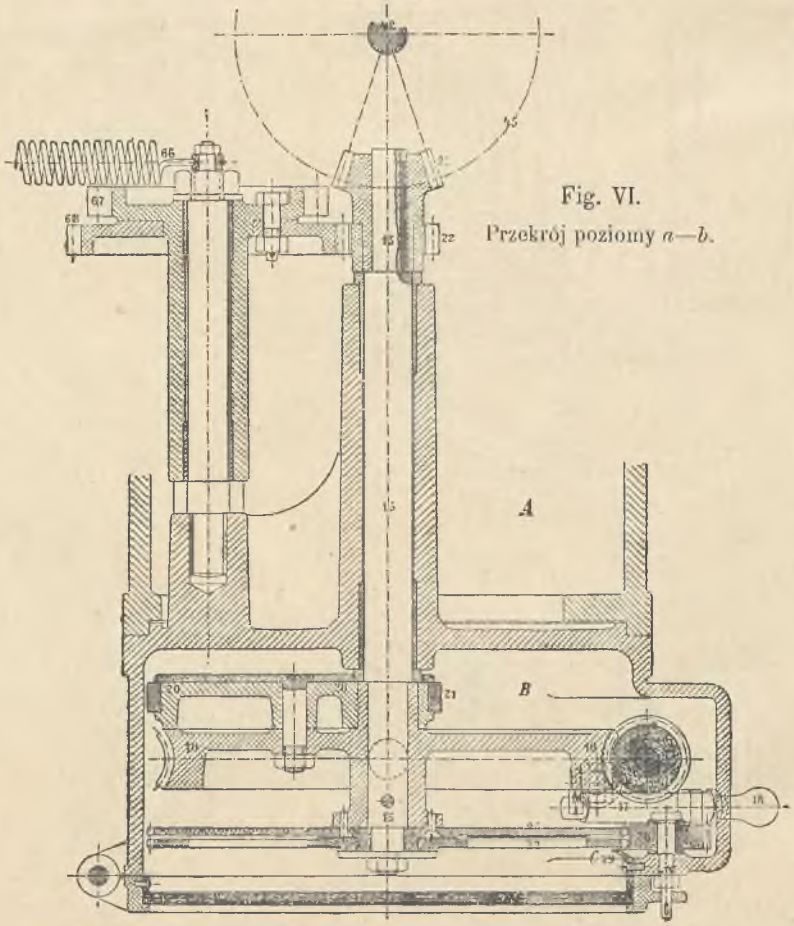

Fig. VI.
Przekrój poziomy *a*—*b*.

Fig. VII, VIII.

Fig. VII.

Puzdro mechanizmu uruchomiającego i liczydło.

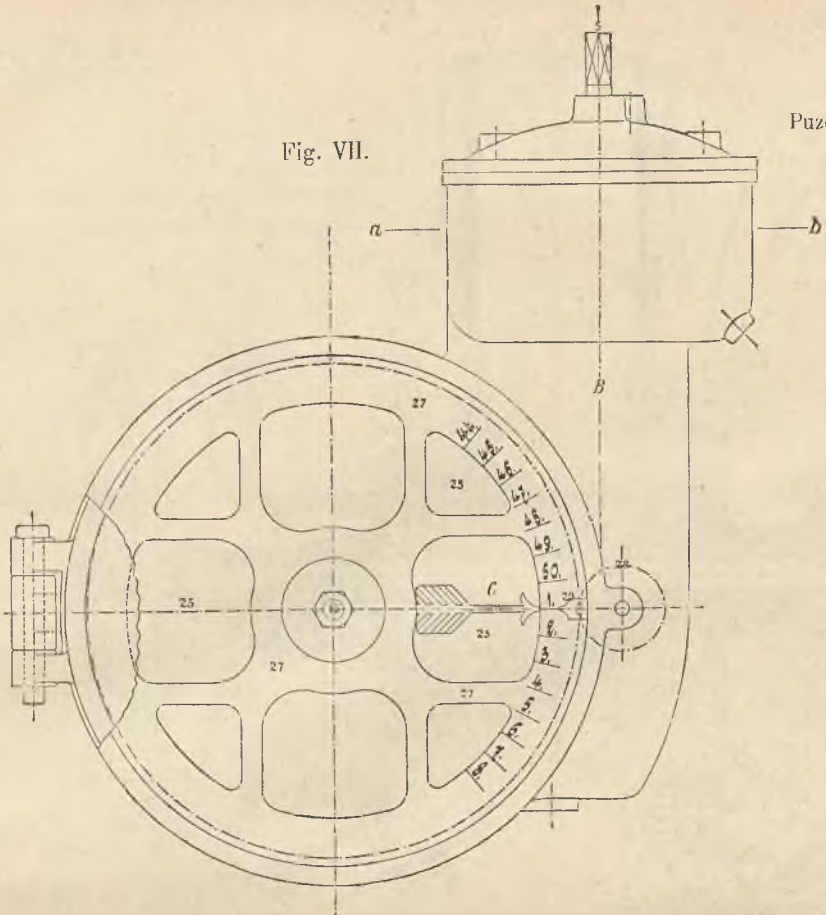

Fig. VIII.

Przekrój poziomy *a—b*.

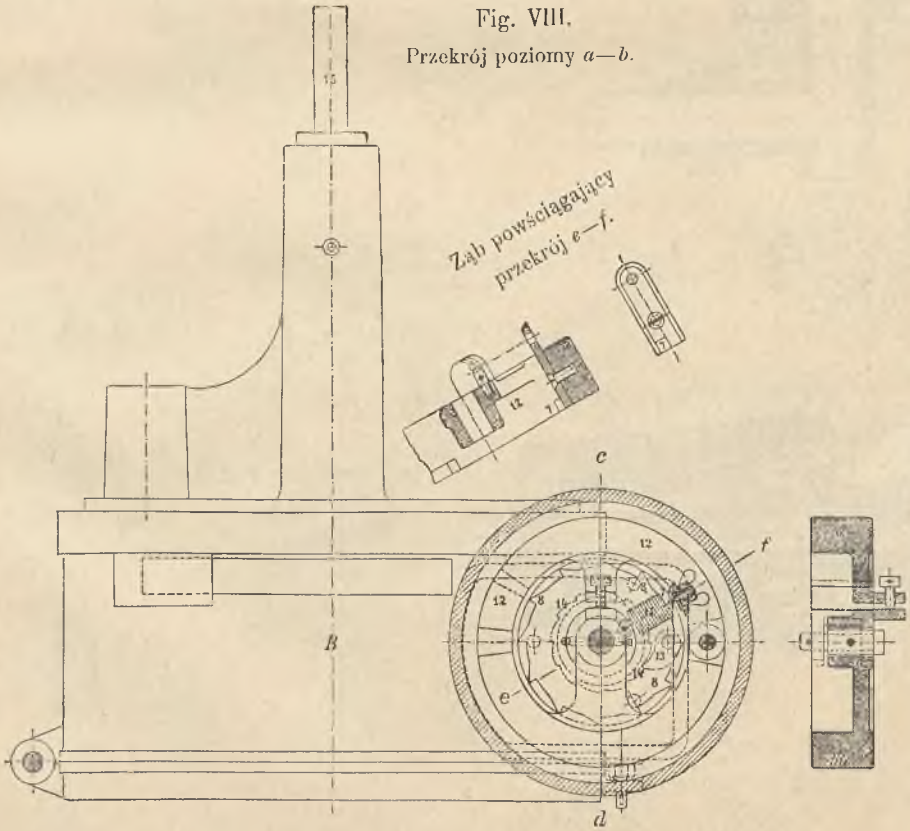

Ciężar rozpędowy
przekrój *c—d*.

Fig. IX, X.

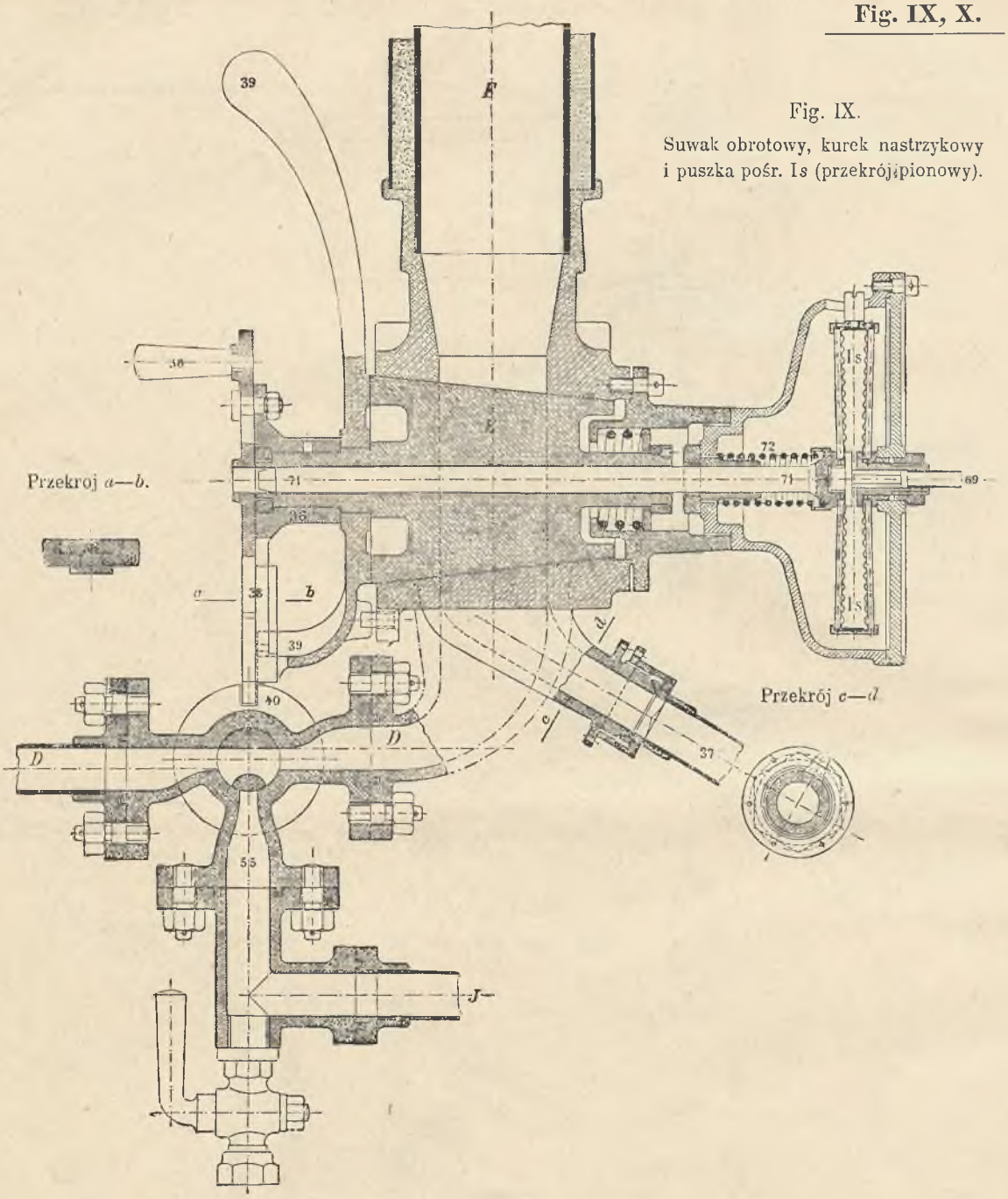

Fig. IX.
Suwak obrotowy, kurek nastrzykowy i puszka pośr. Is (przekrój pionowy).

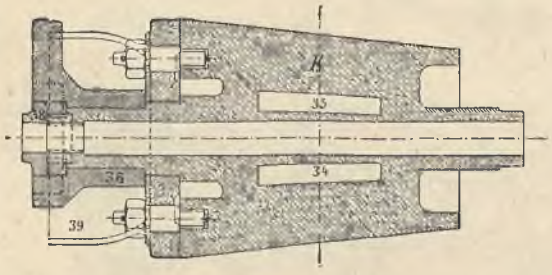

Fig. X.
Suwak obrotowy (przekrój poziomy).

Suwak obrotowy.

Fig. XI, XII, XIII.

Przekrój pionowy.

Fig. XI.

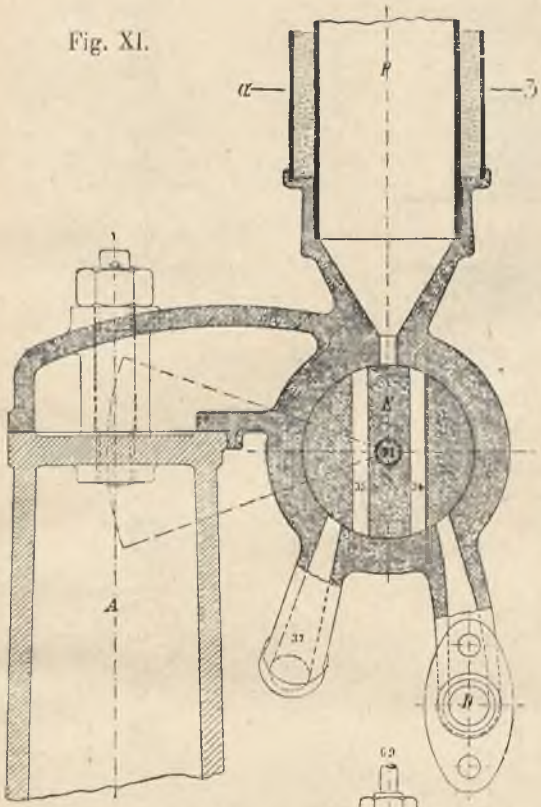

Fig. XII.
Przekrój $a-b$.

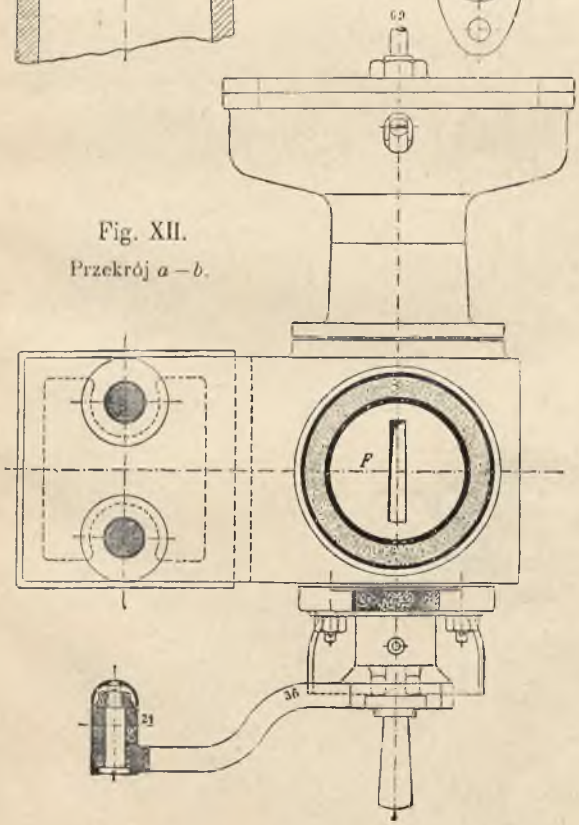

Widok z przodu,
przekrój pionowy kurka nastrzykowego

Fig. XIII.

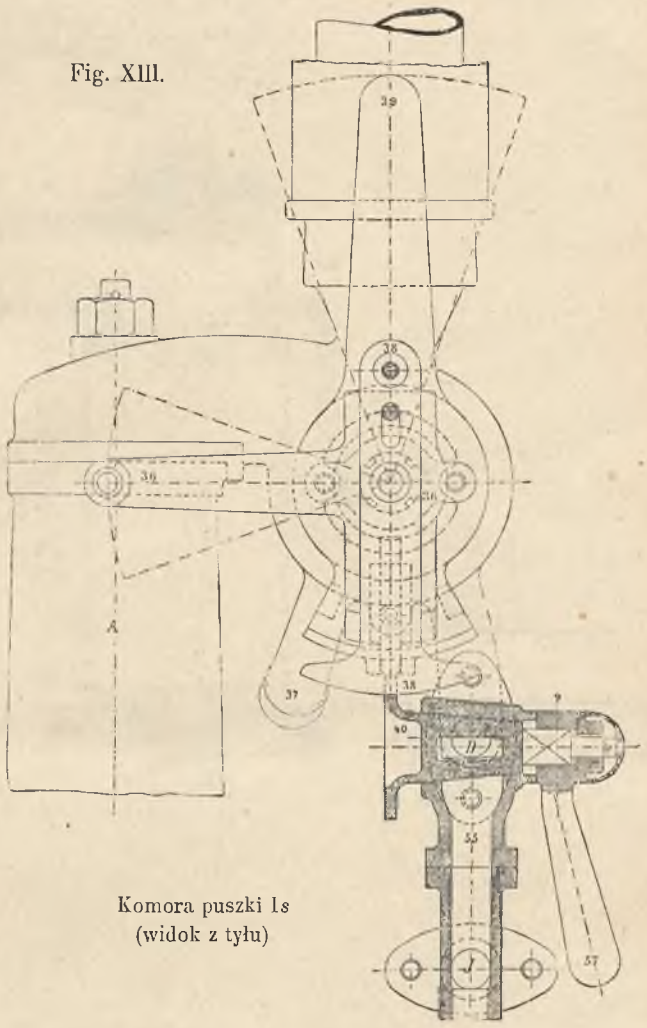

Komora puszki ls
(widok z tyłu)

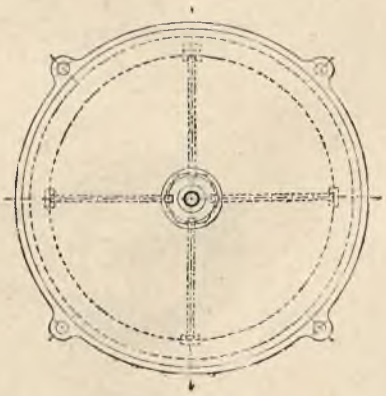

Fig. XIV, XV, XVI.

Cedzidło do chmielu.

Fig. XIV.

Przekrój pionowy.

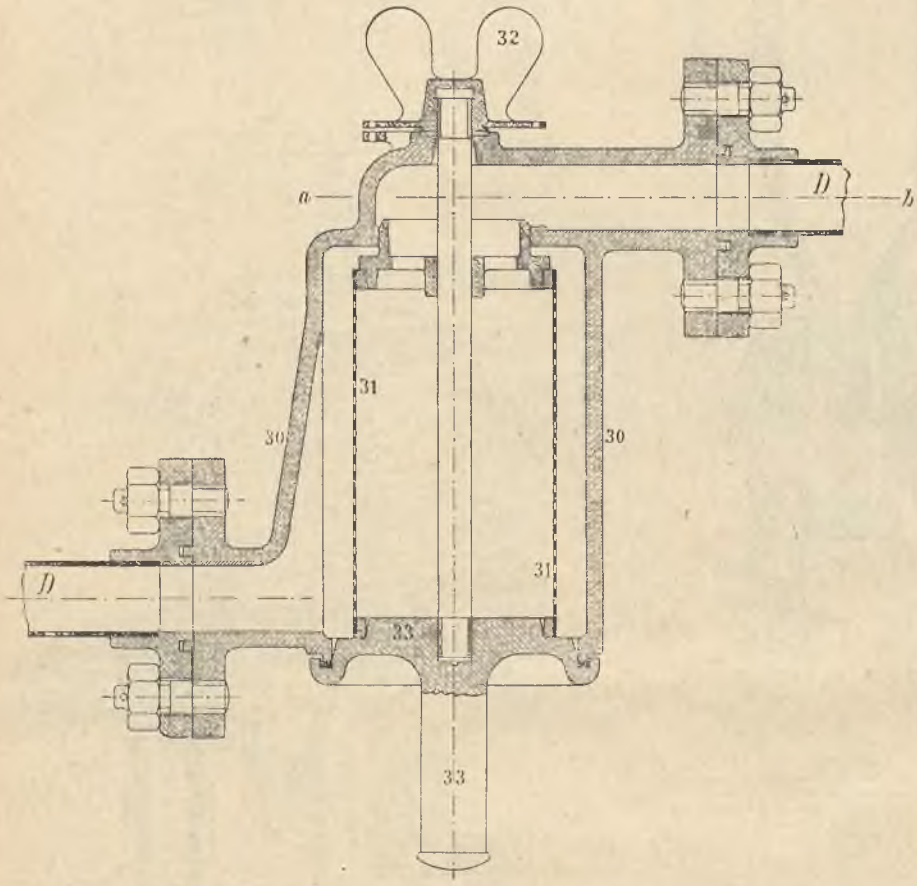

Fig. XVI.

Widok

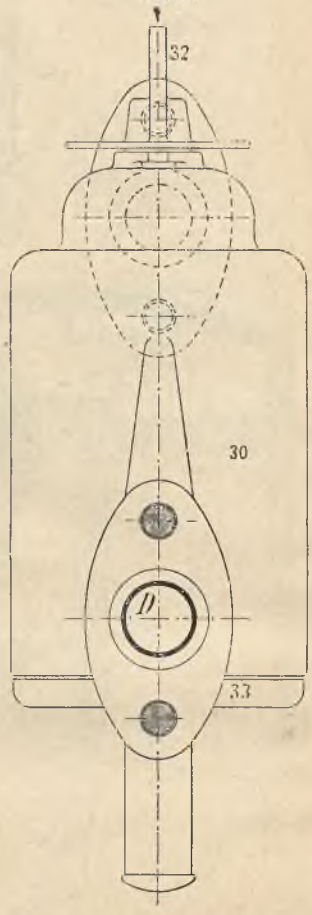

Fig. XV.

Przekrój poziomy *a*—*b*.

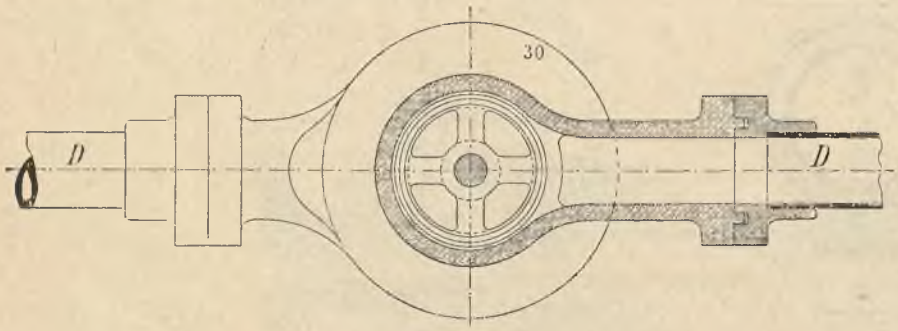

Fig. XVII, XIX.

Przekrój pionowy *a—b*.
Fig. XIX.

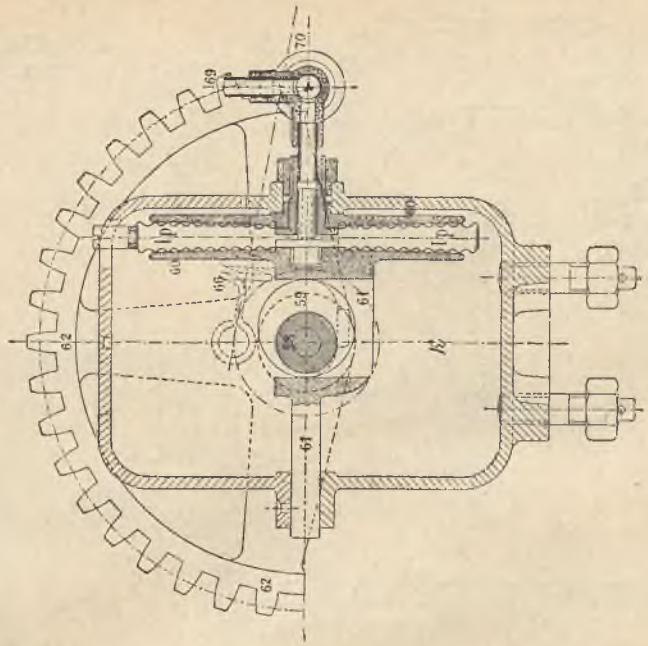

Komora puszek głównych.

Widok z boku.
Fig. XVII

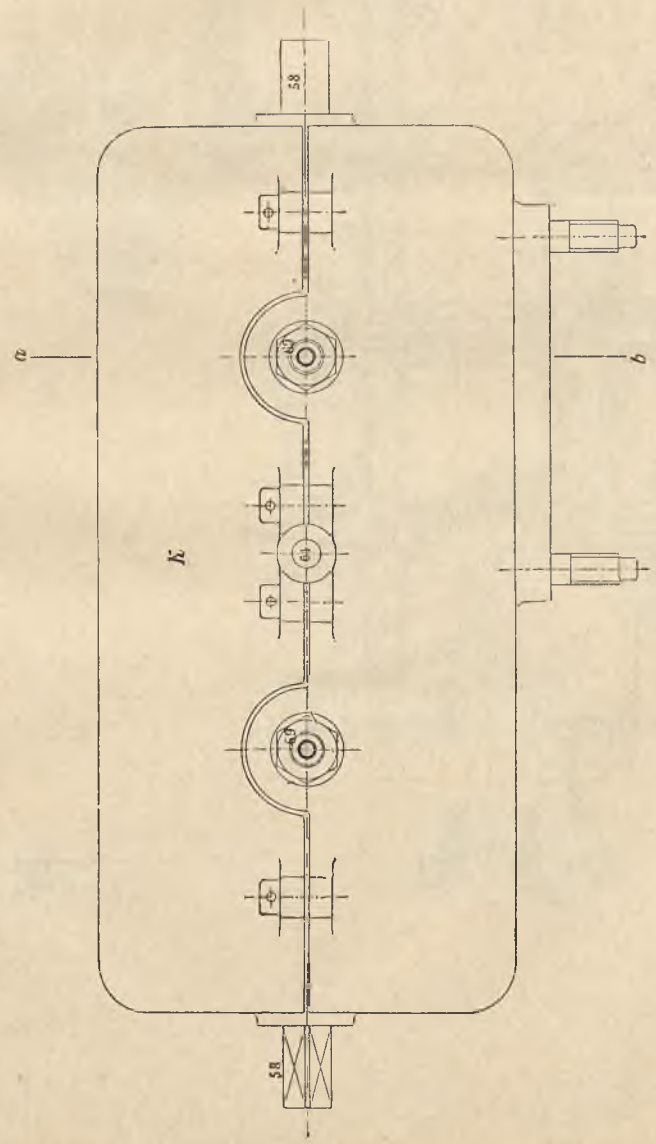

Fig. XVIII, XX.

Fig. XX.
Przekrój pionowy $a-b$.

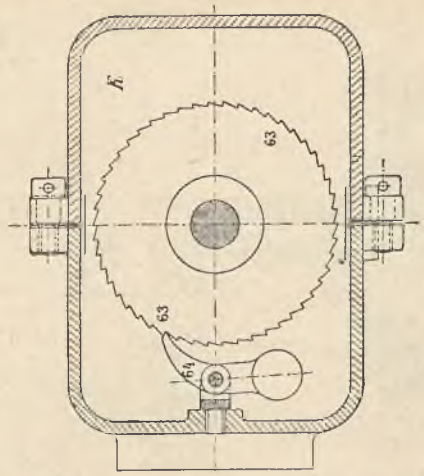

Fig. XVIII.
Przekrój poziomy.

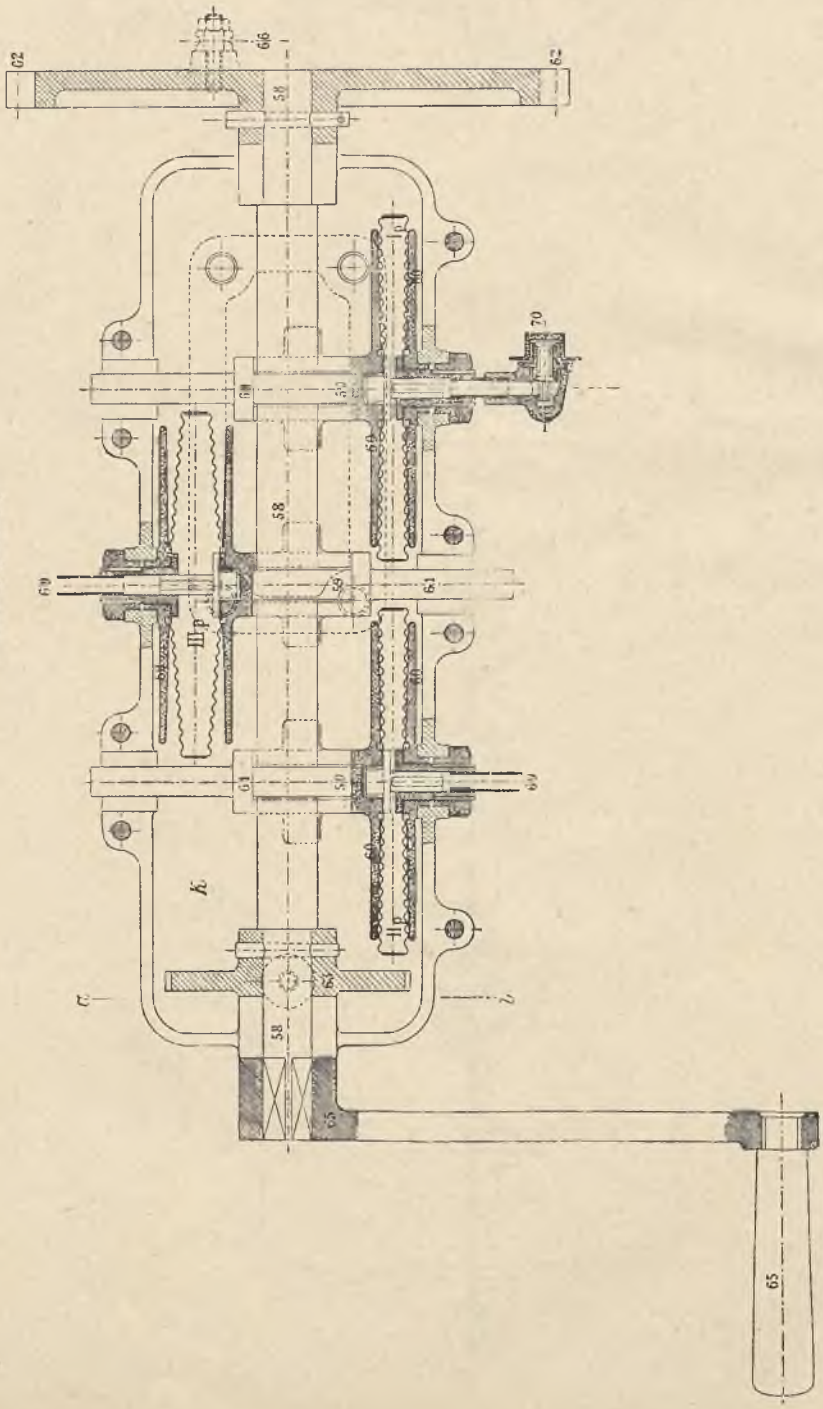

· Komora puszek głównych.

Fig. XXIV, XXV.

Kurek w dopływie brzeczki słodkiej z puszką pośr. III *s*.

Fig. XXIV.

Przekrój pionowy.

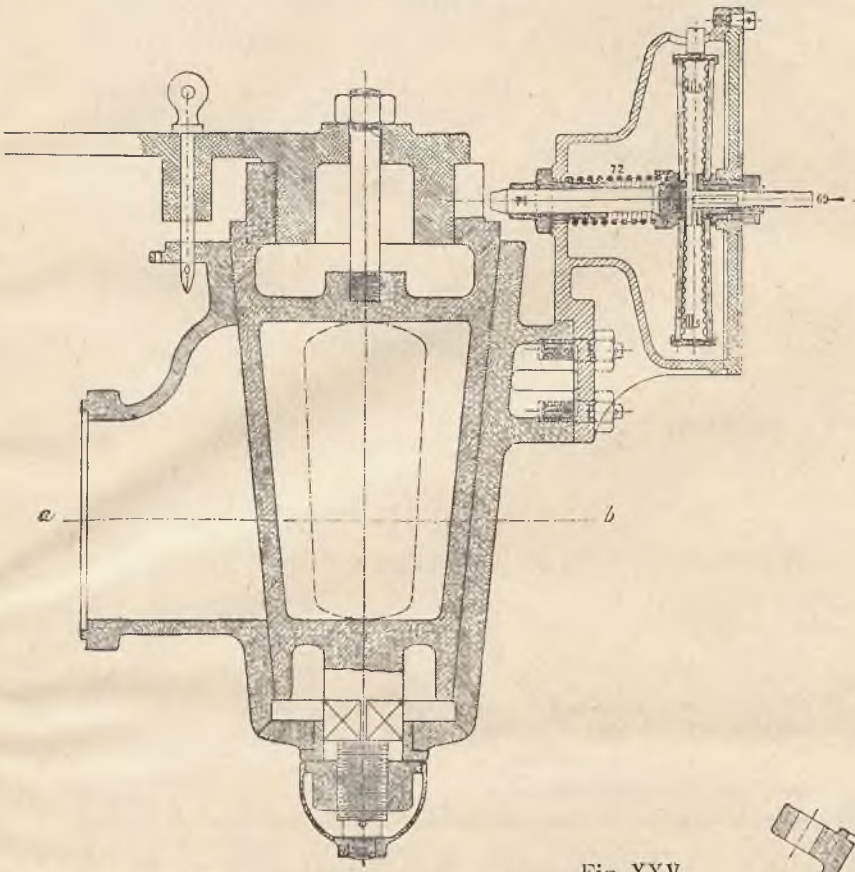

Komora puszki III *s*, widok z tyłu.

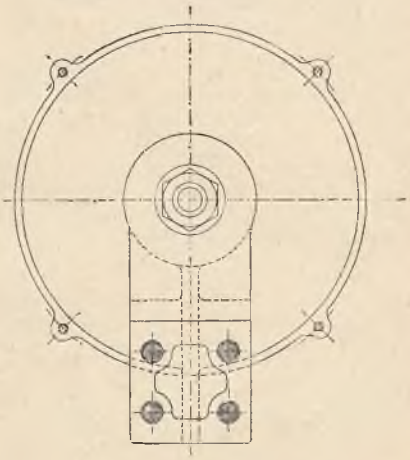

Fig. XXV.

Przekrój poziomy *a*—*b*.

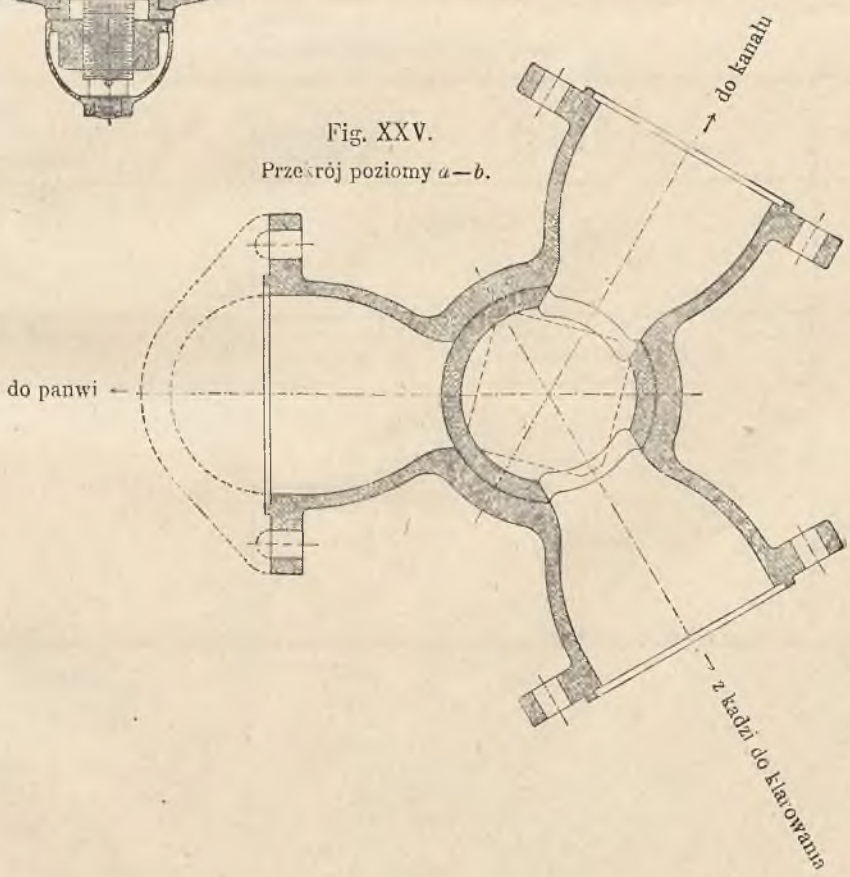

Załączka 1
(do rozdziału III *A*).

Kraj: . . . . . Kierownictwo kontroli okręgowej straży skarbowej: . . . . . .
Okrąg skarbowy: . . . . . Oddział straży skarbowej: . . . . . .

Browar . . . . . **w** . . . . . **Nr. k.** . . . . .

Kampania 19. . .

Rejestr badań Nr. ..... (Nr. bieżący) / (Nr. panwi)

kontroli zwyczajnej

do

panwi Nr. . .opatrzonej przyrządem kontrolnym mierniczym do brzeczki piwnej Nr. . . .

za

miesiąc . . . . . **19**. . . .

Zamknięcie miesięczne.

Wyrób zbadany	Stopnie hektolitrowe ekstraktu	Oznaczenie liczydła	Nr.
w miesiącu . . . . . 19 .	. . . . .	na początku / na końcu miesiąca . . . . . 19 . .	. . . . .
w czasie od dnia 1. września 19 . . aż do . . . . . 19 . .	. . . . .		. . . . .
razem .	. . . . .	Wykonane przestawienia	Ilość
		z nich przypada na: zbadane warki . . . . . . pustą warkę	

Parafowany w . . arkuszach. Podpis:
Druk podległy ścisłej rachubie.

Wiel. koncept.

Numer bieżący	Chwila przybycia funkcyonaryuszy nadzoru do browaru		Boleta na podatek od piwa		Oznajmiona ilość stopni hektolitrowych	Godzina i minuta przestawienia przyrządu kontrolnego w położenie kontrolne	Oznaczenie liczydła przed badaniem	Numer naczynia podlegającego kontroli wyższej	Ciężar brutto razem z tabliczką zamykającą	Tara	Wynik badania prowizorycznego, oznaczenie karbnika w milimetrach	Badanie ciężaru		
	dzień	godzina i minuta	data	numer								tara naczynia próbkowego	ciężar brutto	ciężar netto próbki brzeczki piwnej
									wyjętego z bębna naczynia	wstawionego napowrót do bębna naczynia		kontroli zwyczajnej w gramach		

Oznaczanie stopni				Ilość stopni hektolitrowych ekstraktu obliczona na podstawie tablic przyrządu	Potrącenie		Ilość wyrobu po odliczeniu potrącenia		Podatek od piwa przypisany na podstawie wywodu		Oznaczenie liczydła po skończeniu badania	Uwaga	Godzina i minuta odejścia funkcyonaryuszy skarbowych	Podpis
Numer sacharometra normalnego	Bezpośrednie odczytanie na rurce	Temperatura próbki w ° R.	Rzeczywista zawartość ekstraktu według tablicy III		%	Ilość w stopniach hektolitrowych ekstraktu	w stopniach hektolitrowych ekstraktu	W porównaniu z oznajmieniem więcej	K	h				

Załączka 2
(do rozdziału III *B*).

Kraj: . . . . . Kierownictwo kontroli okręgowej straży skarbowej: . . . . .
Okrąg skarbowy: . . . . . Oddział straży skarbowej: . . . . . .

Browar . . . . . **w** . . . . . **Nr. k.** . . .

Kampania 19. . .

Miesiąc . . . . . **19**. . .

Rejestr rewizyjny

kontroli wyższej.

W browarze powyższym jest w użyciu . . . . . przyrządów kontrolnych mierniczych do brzeczki piwnej, a mianowicie:

do panwi Nr.	Przyrząd kontrolny Nr. . . . .
„ „ „	„ „ „ . . . . .
„ „	„ „ „ . . . . .
„ „ „	„ „ „ . . . . .
„ „ „	„ „ „ . . . . .
„ „ „	„ „ „ . . . . .

Parafowany w . arkuszach.
Druk podległy ścisłej rachubie.

Wiel. koncept.

Chwila przybycia do browaru		Stan ruchu w chwili obok podanej	Wynik badania kon-									
			Numer	Oznaczenie liczydła	Numer	Ciężar brutto	Tara	Ciężar netto próbki w gramach	Oznaczenie stopni			Ilość stopni hektolitrowych ekstraktu obliczona na podstawie tablic przyrządu
dzień	godzina i minuta		przyrządu kontrolnego		naczynia próbkowego				Numer sacharometru normalnego	Bezpośrednie odczytanie na rurce	Temperatura próbki w °R.	Rzeczywista zawartość ekstraktu według tab. III

troli wyższej

Potrącenie		Ilość wyrobu po odliczeniu potrącenia w stopniach hektolitrowych ekstraktu	Numer bolety tej warki, z której próbka badana pochodzi	Wszystkie inne wykonane czynności urzędowe i poczynione postrzeżenia	Godzina i minuta odejścia	Podpis
%	Ilość w stopniach hektolitrowych ekstraktu				funkcyonaryusza kontroli wyższej	

Dodatek I

(do rozdziału II).

Przepis, tyczący się napełniania systemu puszek.

System puszek napełniać ma zawsze urzędnik kontroli skarbowej technicznej, któremu kontrola wyższa jest poruczona.

Za materyał do napełnienia używać należy mięszaniny w równych częściach objętości czystej gliceryny handlowej i przegotowanej oziębionej wody studziennej.

Płyn wprowadza się do wnętrza systemu puszek zapomocą pompy napełniającej do przyrządu przydanej, która urządzona jest w następujący sposób: Naczynie szklane opatrzone szyją, zamknięte jest pokrywką do niego przykitowaną. W pokrywce tej jest otwór opatrzony gwintem, w który wśrubowana jest mała pompa powietrzna; nadto obok tego otworu osadzona jest w pokrywce zamykającej rurka metalowa dochodząca aż do dolnego dna naczynia, której przedłużenie nad pokrywką zamykającą opatrzone jest kurkiem i wężem gumowym, na którego wolnym końcu przytwierdzona jest połowa zośrubowania holenderskiego odpowiadająca wentylowi do napełniania (70).

Tłok pompy powietrznej, zesunięty na dół, cisnąc z góry na glicerynę znajdującą się w naczyniu, wpycha ją do rurki wznoszącej się ponad dnem naczynia a następnie, gdy kurek jest odkręcony, do węża napełniającego.

Chcąc nalać gliceryny do pompy napełniającej, wyśrubowuje się pompę powietrzną z pokrywki zamykającej, napełnia się naczynie prawie po samą szyję a potem wśrubowuje się napowrót pompę powietrzną.

Przy napełnianiu systemu puszek postępować należy w sposób następujący:

1. Przedewszystkiem baczyć należy na to, że system puszek można tylko wtedy napełniać, gdy dotycząca puszka główna jest wydęta a przynależąca do niej puszka pośrednicza ściśnięta. Odpowiednio odnośnym położeniom przyrządu kontrolnego, można systemy puszek I *p*, I *s* i II *p*, II *s* napełniać tylko w I. głównem położeniu (nastrzykowem) a system puszek III *p*, III *s* tylko w II. głównem położeniu (kontrolnem).

2. Nim się węża napełniającego przyśrubuje do wentyla napełnienia (70), trzeba go aż po jego wolny koniec napełnić gliceryną, a w tym celu najprzód otworzyć ostrożnie kurek i wprawić pompę powietrzną w działanie.

Pilnie baczyć należy na to, żeby gliceryna wyparła wszystko powietrze z próżnych przestrzeni puszki i rurek łączących. Ażeby cel ten z pewnością osiągnąć, trzeba podczas napełniania kilkakrotnie zapukać lekko w rurki łączące i dopóty pompować glicerynę do systemu, dopóki płyn z otworów puszek nie zacznie wychodzić. Obecność nawet maleńkich ilości powietrza ogranicza wielce działanie zamknięć na odległość albo je całkiem znosi.

3. Kaptur zamykający wentyl napełnienia osadzony w najniższym punkcie dotyczącej rurki łączącej puszki należy odjąć i w jego miejscu przyśrubować węża pompy napełniającej.

4. Następnie odjąć należy kaptur powietrzny w komorze puszek pośredniczych, tudzież odpowie-

dni kaptur w komorze puszek głównych i z obu komór wyśrubować całkiem obie śruby powietrzne, tak, iżby otwory były wolne.

5. Sworzeń zapadkowy (71) puszki pośredniczej wysunąć należy tak daleko, żeby czop kurka a względnie zasuwka suwaka obrotowego mogły się poruszać i żeby między sworzniem zapadkowym a rozporem pozostawało jeszcze miejsce na 1 aż do 2 milimetrów. W tem położeniu utrzymywać należy sworzeń zapadkowy przez cały czas napełniania aż do ostatecznego zamknięcia wentyla napełnienia (70), co osiągnąć można wsunięciem klinka drewnianego lub paska blaszanego.

6. Pompuje się, trzymając kurek otworem dopóty, aż z otworu powietrznego puszki niżej leżącej (z reguły głównej) zacznie gliceryna wypływać, poczem kurek pompy napełniającej należy niezwłocznie zakręcić.

7. Śrubę powietrzną tej puszki najprzód napełnionej wkręca się i umacnia, bacząc na to, żeby jej zeszczelnienie skórzane i odpowiednia płaszczyzna zeszczelnienia u puszki były całkiem czyste i żeby samo zeszczelnienie było w dobrym stanie. Następnie przyśrubować należy na śrubie powietrznej kaptur ochraniający.

8. Teraz odkręca się znowu kurek pompy napełniającej i pompuje się dalej dopóty, aż z otworu powietrznego drugiej puszki wyżej leżącej (z reguły pośredniczej) zacznie gliceryna wyciekać. W tejże chwili zakręcić należy kurek pompy napełniającej.

9. Śrubę powietrzną tej puszki w końcu napełnionej zakręca się i umacnia w sposób pod l. 7 opisany i zawdziewa się kaptur ochraniający.

10. Węże pompy napełniającej odśrubowuje się od wentyla napełnienia i niezwłocznie przyśrubowuje się i umacnia kaptur zamykający. Czyniąc to, znowu baczyć należy na to, żeby we wnętrzu kaptura zamykającego było uszczelnienie skórzane.

11. Skończywszy napełnianie, poprzykładać należy nowe plomby kontroli wyższej na miejscu tych, które wprzód odjęto.

Dodatek II

(do rozdziału II).

Przepis, tyczący się napuszczania olejem.

O ile poniżej wyraźnie inaczej nie jest postanowione, przyrząd kontrolny do brzeczki piwnej przed każdem użyciem napuścić należy czystym olejem kostnym zapomocą strzykawki w następujących miejscach:

1. Napuszcza się ślimaka 9 i koło ślimakowe 10.

W otwór do oleju w pokrywce puzdra powściągu, w której tkwi sztyft więżący 19, poniżej kółka ręcznego, wydobywszy sztyft przed samem puszczeniem przyrządu w ruch, wstrzyknąć należy (nieco obficiej) oleju.

Mechanizm uruchomiający obraca się w puzdrze powściągu aż do wysokości kółka zapadkowego 14 w kąpieli olejnej. Każdorazowy przyczynek oleju, który przez otwór do oleju w pokrywce dostaje się do puzdra, zaopatruje ślimaka i koło ślimakowe. Tę kąpiel trzeba raz na rok spuścić otworem dolnym śrubą zatkanym, a następnie, zdjąwszy pokrywkę, zastąpić świeżym olejem kostnym.

2. Wał mechanizmu uruchomiającego napuszcza się przez żłobek do oleju, zrobiony w pokrywce tuż pod kółkiem ręcznem 6.

3. Trzpień małego kółka zębatego 28 liczydła, otworem do oleju, mieszczącym się z prawej strony obok szklanej pokrywki powyżej zamknięcia pokrywki.

4. Koło ślimakowe 10 otworem do oleju, znajdującym się u góry w puzdrze mechanizmu uruchomiającego przed szparą puzdra.

5. Mimośród 20 otworem do oleju zrobionym na pierścieniu mimośrodu 21 w szparze puzdra.

6. Wał mechanizmu uruchomiającego 15:

a) otworem do oleju, mieszczącym się u góry w puzdrze mechanizmu uruchomiającego za szparą;

b) otworem do oleju, znajdującym się w szyi łoża w próżnej przestrzeni wspornika przed kołem obwodowem 22.

7. Stojący wał rozdzielacza otworem do oleju w stożkowem kole zębatem 45.

8. Koło pośrednie 67 otworem do oleju w jego piaście w próżnej przestrzeni wspornika.

9. Zdjąwszy pokrywkę (53) przy wykonywaniu kontroli wyższej, stojący trzpień 52 bębna na naczynia, żłobkiem do oleju na górnym końcu trzpienia.

10. Płaszczyzny tarcia w komorze puszek głównych co tydzień, a mianowicie:

a) Wał mimośrodu 58 w jego obu łożach dwoma otworami do oleju w poprzecznych ścianach komory;

b) trzy mimośrody 59 trzema otworami do oleju w pokrywce komory;

c) trzy kierownice mimośrodu 61, trzema otworami do oleju w ścianach podłużnych komory.

11. Trzy sworznie zapadkowe puszek pośredniczych również co tydzień.

Zęby wszystkich kół obwodowych i kątowych, tudzież wieńca zębowego bębna oczyszczać należy kiedy niekiedy szczotką natłuszczoną.

Wykonanie napuszczeń olejem, przepisanych pod l. 10 i 11, zanotować należy w rejestrze badań, a to w przedziałce uwag.

Fig. XXI, XXII, XXIII.

Kurek w odpływie brzeczki piwnej z puszką pośredniczą II s.

Fig. XXI.

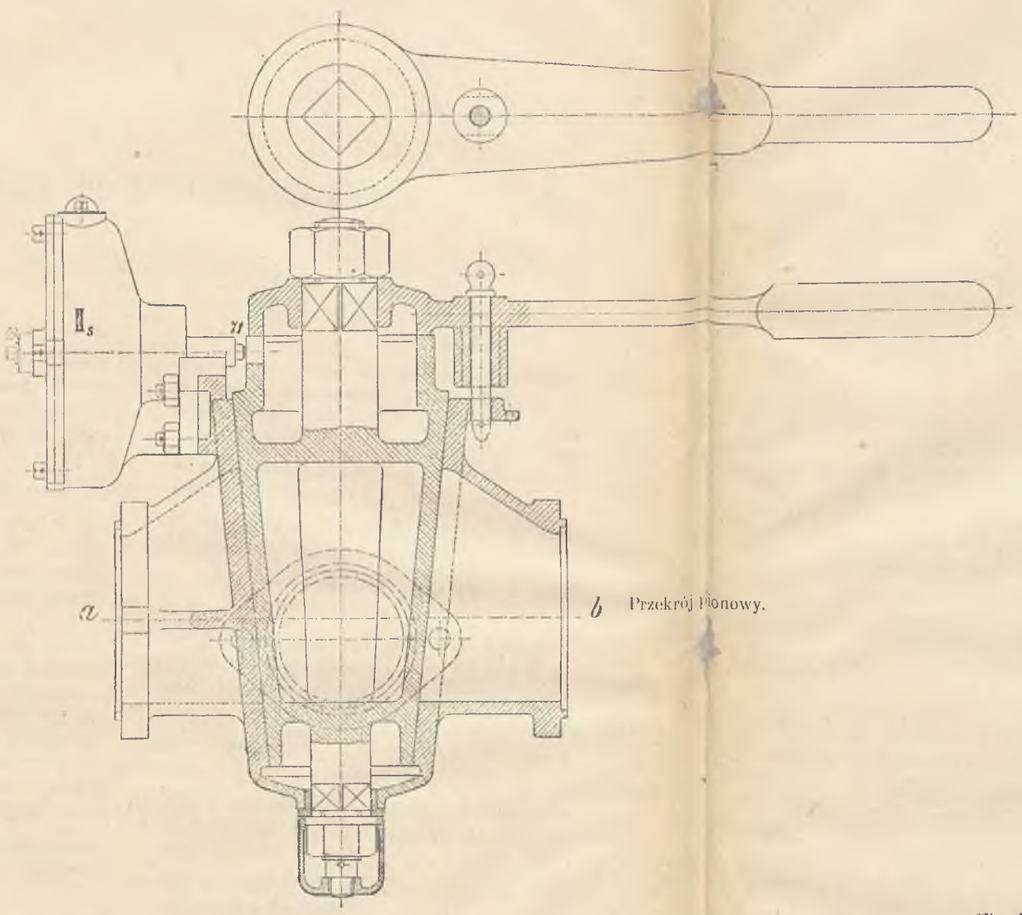

Przekrój pionowy.

Widok z góry

Fig. XXII.

Widok.

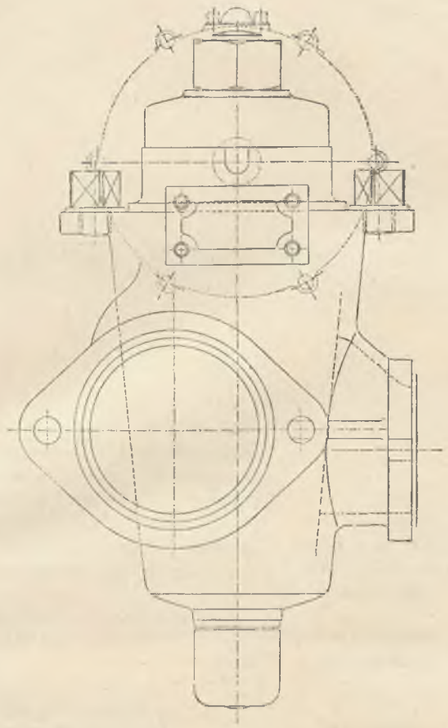

Fig. XXIII.

Przekrój poziomy a—b.

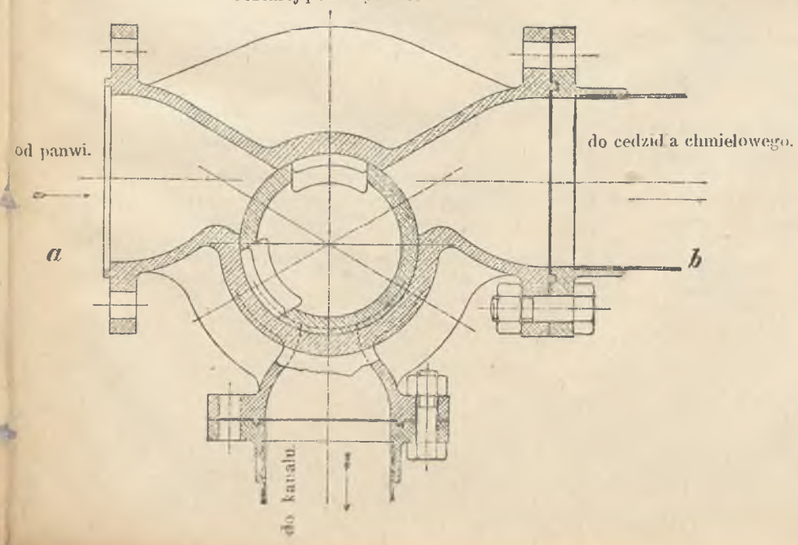

Dodatek III
(do rozdziału II).

Przepis, tyczący się plombowania.

Do kładzenia zamknięć urzędowych na przyrządzie kontrolnym mierniczym używać mają funkcyonaryusze kontroli tak zwyczajnej jak i wyższej kleszczyków wytłaczających Syrowatki i tej samej plombowiny, która przepisana jest dla kontroli nad podatkiem od gorzałki (§. 6, *B* przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki).

1. Zamknięcie plombowe kontroli zwyczajnej położyć należy:

	Ilość plomb
a) Na talerzu zamykającym 54 w pokrywce bębna na naczynie *H*	1
b) Na sztyfcie więżącym 19 kółka ręcznego 6	1
c) Na drążku ręcznym 65 komory puszek *K*	1
d) U cedzidła do chmielu 30 na śrubie zamykającej 32	1
Razem .	4

2. Zamknięcie plombowe kontroli wyższej położyć należy:

	Ilość plomb
a) Na dwóch przeciwległych śrubach fundamentowych wspornika *A*	2
b) Na oszklonej pokrywce zamykającej liczydło *C*, a to na klinie zamknięcia i na sworzniu zawiasy	2
c) Na 4 śrubach pokrywki puzdra powściągu	1
Zniesienie .	5

	Ilość plomb
Z przeniesienia .	5
d) Na 4 śrubach przytwierdzających w dolnej ścianie *K* komory puszek głównych u wspornika	2
e) Na 8 śrubach pokrywki w obu podłużnych ścianach komory *K* puszek głównych	3
f) Na 6 śrubach kapturów powietrznych na pokrywce komory *K* puszek głównych	3
g_1) Na kapturze wentyla napełnienia 70 systemu puszek I *p*, I *s*	1
g_2) Na kapturze wentyla napełnienia 70 systemu puszek II *p*, II *s*	1
g_3) Na kapturze 70 systemu puszek III *p*, III *s*	1
h) Na sworzniu zawiasy przegubu łączącego drążek mimośrodu 21 i drążek suwaka obrotowego 36	1
i_1) Na 2 śrubach krezowych u cedzidła do chmielu 30, wejście brzeczki piwnej .	1
i_2) Na 2 śrubach krezowych u cedzidła do chmielu 30, wyjście brzeczki piwnej .	1
k_1) Na 2 śrubach krezowych u kurka nastrzykowego 55, wejście brzeczki piwnej	1
Zniesienie .	20

	Ilość plomb
Z przeniesienia .	20
k_2) Na 2 śrubach krezowych u kurka nastrzykowego 55, wyjście brzeczki piwnej (kreza suwaka obrotowego)	1
l) Na śrubie zamykającej czop kurka nastrzykowego 40	1
m) Na 4 śrubach tylnego zamknięcia suwaka obrotowego	1
n) Na 2 śrubach przytwierdzających suwaka obrotowego *E* u wspornika	1
o) Na ześrubowaniu holenderskiem suwaka obrotowego *E* z rurą odpływową 37	1
p_1) Na kapturze zamykającym uście rury odpływowej 37 do rozdzielacza *G* . . .	1
p_2) Na sztyfcie łączącym rozdzielacz *G* z wałem stojącym 42	1
q) Na 2 śrubach przytwierdzających łoże szyi rozdzielacza u wspornika	1
r) Na śrubie zamykającej pokrywkę 53 bębna *H* z naczyniami na próbki kontroli wyższej	1
s) Na płatku kaptura zamykającego stągiew 41	1
Zniesienie .	30

	Ilość plomb
Z przeniesienia .	30
t) Na 4 śrubach pokrywki i 2 śrubach kaptura powietrznego w komorze puszki pośredniczej I *s* suwaka obrotowego . .	1
u) Na ześrubowaniu holenderskiem rurki puszki pośredniczej I *s*	1
v) Na 4 śrubach przytwierdzających komory puszek pośredniczych II *s* u kurka odpływowego brzeczki piwnej	1
w) Na 4 śrubach pokrywki i 2 śrubach kaptura powietrznego w komorze puszki pośredniczej II *s*	1
x) Na 4 śrubach przytwierdzających komorę puszki pośredniczej III *s* u kurka do dopływu brzeczki słodkiej	1
y) Na 4 śrubach pokrywki i 2 śrubach kaptura powietrznego w komorze puszki pośredniczej III *s*	1
z_1) Na śrubie zamykającej czop kurka w odpływie do brzeczki piwnej	1
z_2) Na śrubie zamykającej czop kurka w dopływie brzeczki słodkiej	1
Razem .	38

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 4. grudnia 1901.

Treść: (№ 198 i 199.) 198. Obwieszczenie o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania wagi zbożowej samoczynnej z urządzeniem na ciężarek ruchomy (systemu C. Reuthera i Reiserta). — 199. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Wlaszima do Kralewic Dolnych.

198.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 23. listopada 1901,

o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania wagi zbożowej samoczynnej z urządzeniem na ciężarek ruchomy (systemu C. Reuthera i Reiserta).

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, c. k. Komisya główna miar i wag wydała następujące przepisy, zatwierdzone co się tyczy opłat przez Ministerstwo handlu, w przedmiocie wagi zbożowej samoczynnej z urządzeniem na ciężarek ruchomy (systemu C. Reuthera i Reiserta).

Przepisy te wchodzą w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Call r. w.

Przepisy

tyczące się sprawdzania i cechowania wagi zbożowej samoczynnej z urządzeniem na ciężarek ruchomy (systemu C. Reuthera i Reiserta).

A. Opis wagi.

Waga ta różni się od wagi zbożowej samoczynnej, opisanej w Dzienniku ustaw państwa Nr. 65 z r. 1895 (Dziennik rozporządzeń, tyczących się miar i wag Nr. 70) jedynie dodatkowem przystosowaniem wagi z ciężarkiem ruchomym, do ważenia reszty zboża, jakaby jeszcze pozostała po skończeniu ważenia samoczynnego (całkowitemi napełnieniami).

Drążek *D*, dźwigający ciężarek ruchomy *y*, obraca się, jak to widać na figurze obok umieszczonej, około ostrza 2 i podpiera ostrzem 3 talerz ciężarkowy *C* wagi zbożowej samoczynnej.

Urządzenie to pozwala przez przysunięcie ciężarka ruchomego ku ostrzu obrotowemu 2 wyłączyć wagę z ciężarkiem ruchomym i umożebnia ważenie samoczynne.

Jeżeli po skończeniu ważenia samoczynnego trzeba przystąpić do zważenia tej ilości zboża, jakaby znajdowała się jeszcze w naczyniu *B*, wysuwa się ciężarek ruchomy *y* na zewnątrz; natenczas ostrze 3 wywiera ciśnienie na talerz ciężarkowy *C* i oswobadza go od pewnej ilości ciężaru zawisłej od miejsca, w którem ciężarek ruchomy znajduje się na drążku *D*. Waga z ciężarkiem ruchomym mierzy więc (jak wynika z tego przedstawienia) nie bezpośrednio ilość zboża, znajdującą się na talerzu materyałowym *B*, lecz ilość ciężaru, o którą obciążenie talerza ciężarkowego *C* musi być zmniejszone, ażeby waga *A* i w związku z nią będąca waga z ciężarkiem ruchomym była w równowadze.

Okoliczność ta wymaga odmiennego oliczbowania podziałki, iżby można było bezpośrednio ze stanowiska ciężarka ruchomego dowiedzieć się, ile waży reszta zboża; zero przeniesione jest na zewnętrzny koniec drążka wagi.

Podziałka do ciężarka ruchomego podzielona jest na kilogramy.

B. Używanie wagi.

Gdy ważenie ma się odbywać samoczynnie, trzeba posunąć ciężarek ku wnętrzu poza podziałkę.

Przy ważeniu zboża, które po skończeniu ważenia samoczynnego pozostało w naczyniu *B*, uważać należy przedewszystkiem na to, żeby waga *A* i waga z ciężarkiem ruchomym kołysały się bez zawady.

Do wykonania tego ostatniego ważenia oswobadza się wagę w następujący sposób:

1. Hak *o* postawić należy w położeniu na figurze wyobrażonem; w skutek tego widły wiszarowe *N* nie będą już trącały o nos *n* na haku *o*.

C. Przepisy szczególne co do jakości wagi.

Przepisy, tyczące się wagi zbożowej samoczynnej systemu C. Reuthera i Reiserta, ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa Nr. 65 z r. 1895, tudzież postanowienia obowiązujące obecnie pod względem wag z ciężarkiem ruchomym, stosują się odpowiednio także do tej wagi zbożowej samoczynnej z urządzeniem na ciężarek ruchomy, tylko napis na tarczy przynitowanej do zestawy wagi ma opiewać:

„Waga zbożowa samoczynna z urządzeniem na ciężarek ruchomy do napełnień po . . . . . kilogramów.“

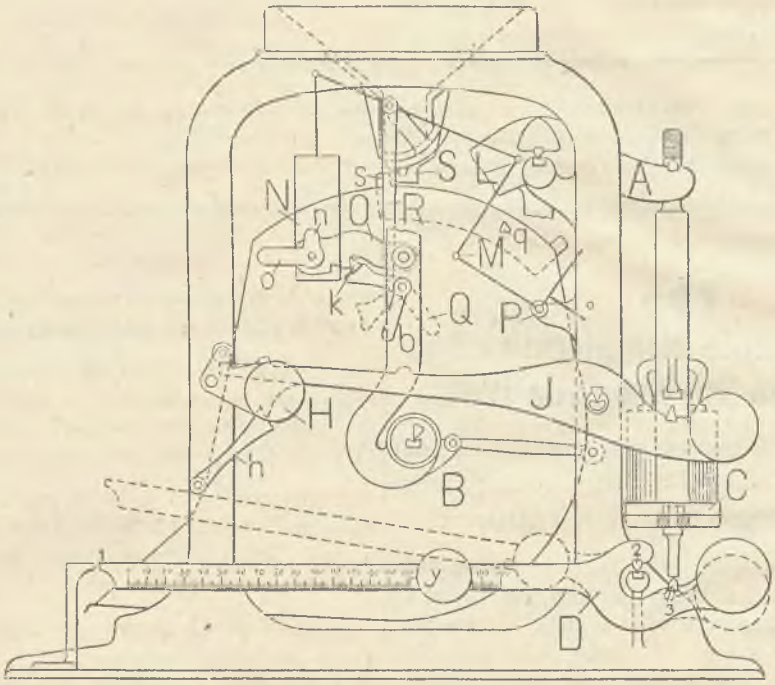

2. Rękojęć *Q* przytwierdzoną do wiszaru *b*, obrócić należy w lewo i przyłożyć do nosa *k* dla zapobieżenia tarciu oporka *s* na odpowiedniej części *S*.

3. Talerz na materyał pociągnąć należy w dół o tyle, żeby drążek *R* zesunął się z ostrza *q*, które go podpiera.

4. Przegub *L M P* ustawić należy w położeniu załamanem na figurze wyobrażonem.

5. Drążek *H* a z nim drążek *J* ustawić należy w położeniu na figurze wyobrażonem i oprzeć drążek *H* na *h*.

Następnie przesuwać należy ciężarek ruchomy *y* dopóty, aż język 1 stanie w równowadze; liczba odczytana na podziałce tam, gdzie się ciężarek ruchomy znajduje, daje bezpośrednio ciężar zboża pozostałego w naczyniu *B*.

D. Granica błędów.

Podawany ciężar jednego napełnienia, tudzież zbadany zapomocą wagi z ciężarkiem ruchomym ciężar ilości zboża, jakaby jeszcze pozostawała po skończeniu się ważenia samoczynnego, może być większy lub mniejszy od właściwego ciężaru najwięcej o 0·1 procentu jednego napełnienia.

Jeżeli więc ciężar jednego napełnienia czyni 200 *kg*, dozwolona granica błędów wynosi 0·2 *kg*.

Odpowiednio temu postanawia się, że także czułość wagi z ciężarkiem ruchomym wynosić ma 0·1 procentu jednego napełnienia, t. j., że gdy naczynie na zboże jest całkiem wypróżnione a ciężarek ruchomy stoi na zerze, dołożony ciężar tej wielkości powinien pobudzać język do widocznego jeszcze zboczenia o 1 *mm*.

E. Cechowanie.

Wagę zbożową samoczynną cechuje się według przepisów podanych w Nr. 65 z r. 1895 Dziennika ustaw państwa, wagę z ciężarkiem ruchomym według ogłoszonego obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 9. sierpnia 1882, Dz. u. p. Nr. 122, Dodatku VIII. do Porządku sprawdzania miar i wag, tyczącego się §. 32 tegoż Porządku sprawdzania miar i wag.

Wagę sprawdza się i uwierzytelnia tylko w miejscu jej ustawienia.

Do tej czynności urzędowej strona dostarczyć ma potrzebnej ilości zboża, jakoteż potrzebnych robotników i wszelkich przyborów, nadto ponosi ona koszta przysłania urzędnika miar i wag.

F. Opłaty za sprawdzenie.

Za sprawdzenie i cechowanie, jakoteż za sprawdzenie bez cechowania liczyć należy sumę opłat przypadających od obu połączonych rodzajów wag (co do wagi zbożowej samoczynnej, obacz Nr. 65 Dz. u. p. z r. 1895 a co do bezmianu, obacz taryfę opłat za sprawdzanie).

G. Ponowne sprawdzanie.

Co do ponownego sprawdzania obowiązują przepisy podane pod *G* w postanowieniach dla wagi zbożowej samoczynnej systemu C. Reuthera i Reiserta Dz. u. p. Nr. 65 z r. 1895.

Wiedeń, dnia 11. listopada 1901.

C. k. Komisya główna miar i wag:
Tinter r. w.

199.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 30. listopada 1901,

o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Wlaszima do Kralowic Dolnych.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin skończenia i otwarcia kolei lokalnej od Wlaszima do Kralowic Dolnych ustanowiony w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 27. listopada 1899. Dz. u. p. Nr. 242, przedłużony został aż do 1. listopada 1902.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, włoskim, polskim, rumuńskim, ruskim** i **słoweńskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1902** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi **8** *K.*

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim,** płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . .	50 *K*	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . .	40 *K*
„ „ 1859 „ 1868 „ . . .	24 „	„ „ 1889 „ 1898 „ . . .	60 „
„ „ 1869 „ 1878 „ . . .	32 „		

Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 *K*

Za dziesięciolecia 1870 „ 1899 „ . . . 120 „

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . .	52 *K*	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . .	60 *K*
„ „ 1880 „ 1889 „ . . .	40 „		

Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 *K.*

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik	1849	za . . .	4 *K* 20 *h*	Rocznik	1867	za . . .	4 *K* — *h*	Rocznik	1885	za . . .	3 *K* 60 *h*
„	1850	„ . . .	10 „ 50 „	„	1868	„ . . .	4 „ — „	„	1886	„ . . .	4 „ 60 „
„	1851	„ . . .	2 „ 60 „	„	1869	„ . . .	6 „ — „	„	1887	„ . . .	5 „ — „
„	1852	„ . . .	5 „ 20 „	„	1870	„ . . .	2 „ 80 „	„	1888	„ . . .	8 „ 40 „
„	1853	„ . . .	6 „ 30 „	„	1871	„ . . .	4 „ — „	„	1889	„ . . .	6 „ — „
„	1854	„ . . .	8 „ 40 „	„	1872	„ . . .	6 „ 40 „	„	1890	„ . . .	5 „ 40 „
„	1855	„ . . .	4 „ 70 „	„	1873	„ . . .	6 „ 60 „	„	1891	„ . . .	6 „ — „
„	1856	„ . . .	4 „ 90 „	„	1874	„ . . .	4 „ 60 „	„	1892	„ . . .	10 „ — „
„	1857	„ . . .	5 „ 70 „	„	1875	„ . . .	4 „ — „	„	1893	„ . . .	6 „ — „
„	1858	„ . . .	1 „ 80 „	„	1876	„ . . .	3 „ — „	„	1894	„ . . .	6 „ — „
„	1859	„ . . .	4 „ — „	„	1877	„ . . .	2 „ — „	„	1895	„ . . .	7 „ — „
„	1860	„ . . .	3 „ 40 „	„	1878	„ . . .	4 „ 60 „	„	1896	„ . . .	7 „ — „
„	1861	„ . . .	3 „ — „	„	1879	„ . . .	4 „ 60 „	„	1897	„ . . .	15 „ — „
„	1862	„ . . .	2 „ 80 „	„	1880	„ . . .	4 „ 40 „	„	1898	„ . . .	6 „ — „
„	1863	„ . . .	2 „ 80 „	„	1881	„ . . .	4 „ 40 „	„	1899	„ . . .	10 „ — „
„	1864	„ . . .	2 „ 80 „	„	1882	„ . . .	6 „ — „	„	1900	„ . . .	7 „ — „
„	1865	„ . . .	4 „ — „	„	1883	„ . . .	5 „ — „				
„	1866	„ . . .	4 „ 40 „	„	1884	„ . . .	5 „ — „				

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena sprzedaży rocznika 1901 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1902.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełne,** reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 *h*).

Ponieważ **wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 *h*); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 6. grudnia 1901.

Treść: (№ 200—202.) 200. Rozporządzenie o zakazie handlu obnośnego na obszarze gminy Gainfarn. — 201. Obwieszczenie o przeistoczeniu królewsko węgierskiej komory pomocniczej II. klasy w Klenaku na komorę główną II. klasy. — 202. Ustawa o udzielaniu zapomóg z funduszów państwa na uśmierzenie lub odwrócenie niedostatku.

200.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 7. listopada 1901,

o zakazie handlu obnośnego na obszarze gminy Gainfarn.

Na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5 przepisu wykonawczego do tegoż patentu, zabrania się począwszy od 1. maja 1902 handlu obnośnego na obszarze gminy Gainfarn w ciągu corocznej pory letniej, to jest od 1. maja aż do 15. września każdego roku.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Zakaz niniejszy nie narusza też wzmiankowanej w §. 60, ustęp 2 ustawy przemysłowej, sprzedaży po domach i na ulicy przedmiotów konsumcyi codziennej tamże oznaczonych.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Call r. w.

201.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1901,

o przeistoczeniu królewsko węgierskiej komory pomocniczej II. klasy w Klenaku na komorę główną II. klasy.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu ustanowiona została w Klenaku w miejsce komory pomocniczej II. klasy komora główna II. klasy z upoważnieniem do postępowania awizacyjnego skróconego w obrocie kolejowym i okrętowym.

Komora ta rozpoczęła czynności swoje dnia 17. września 1901.

Böhm r. w.

202.

Ustawa z dnia 4. grudnia 1901,

o udzielaniu zapomóg z funduszów państwa na uśmierzenie lub odwrócenie niedostatku.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważniam Rząd Mój, żeby na zapomogi dla ludności zasiłku potrzebującej w okolicach dotknię-

tych lub zagrożonych niedostatkiem na całym obszasze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wydał z funduszów państwa w miarę rzeczywistej potrzeby ogółem aż do 3.000.000 *K* pod warunkiem złożenia rachunku.

§. 2

Dotacya ta przeznaczona jest w ogóle na poparcie wszelkich zabiegów, mających na celu uśmierzenie lub odwrócenie niedostatku, w szczególności zaś głównie na udzielanie zapomóg niezwrotnych, które mogą być wydzielane potrzebującym zasiłku osobom, gminom, powiatom, stowarzyszeniom i konkurencyom na kupno żywności, zboża na zasiew itp., tudzież na odbudowanie budowli zniszczonych lub uszkodzonych i na wykonanie robót publicznych dla ogółu pożytecznych.

W odpowiednich przypadkach można z dotacyi tej wyznaczać także za stosownem zabezpieczeniem zaliczki niezwrotne, które mają być spłacone ratami począwszy od 1. stycznia 1905 w przeciągu najwięcej lat 20.

§. 3.

Zapomogi i zaliczki przyznawać i wydzielać mają Władze rządowe.

§. 4.

Dokumenty prawne, podania i czynności urzędowe, tyczące się zapomóg i zaliczek w ustawie niniejszej wzmiankowanych, uwalnia się od stępli i należytości.

§. 5.

Zaległe raty zaliczek można ściągać drogą egzekucyi politycznej.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej, wchodzącej w wykonanie od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i rolnictwa.

Wiedeń, dnia 4. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Böhm** r. w.

Giovanelli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XC. — Wydana i rozesłana dnia 15 grudnia 1901.

Treść: № 203. Patent cesarski, tyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno- i górno-austryackiego, salzburskiego, styryjskiego, krainskiego, morawskiego, śląskiego, tudzież goryckiego i gradyskiego.

203.

Patent cesarski z dnia 12. grudnia 1901,

tyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno- i górno-austryackiego, salzburskiego, styryjskiego, krainskiego, morawskiego, śląskiego, tudzież goryckiego i gradyskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Krainski i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe arcyksięstwa austryackiego powyżej Anizy, księstwa salzburskiego, margrabstwa morawskiego, księstwa górno- i dolno-śląskiego, tudzież uksiążęconego hrabstwa goryckiego zwołane są na dzień 27. grudnia 1901,

sejmy krajowe królestwa czeskiego, królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego z Wielkiem księstwem krakowskiem i księstwa styryjskiego zwołane są na dzień 28. grudnia 1901,

wreszcie sejmy krajowe arcyksięstwa austryackiego poniżej Anizy i księstwa krainskiego zwołane są na dzień 30. grudnia 1901 — każdy do miejsca na jego zebrania ustawą wyznaczonego.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia 12. grudnia tysiąc dziewięćsetnego pierwszego, Naszego panowania pięćdziesiątego czwartego roku.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.	**Welsersheimb** r. w.
Wittek r. w.	**Böhm** r. w.
Spens r. w.	**Hartel** r. w.
Rezek r. w.	**Call** r. w.
Giovanelli r. w.	**Piętak** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, włoskim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1902** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 *K*.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim,** płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . .	50 *K*	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . .	40 *K*
„ „ 1859 „ 1868 „ . . .	24 „	„ „ 1889 „ 1898 „ . . .	60 „
„ „ 1869 „ 1878 „ . . .	32 „		

Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . 180 *K*

Za dziesięciolecia 1870 „ 1899 „ . . . 120 „

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . .	32 *K*	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . .	60 *K*
„ „ 1880 „ 1889 „ . . .	40 „		

Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 *K*.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik	1849	za . .	4 *K*	20 *h*	Rocznik	1867	za . . .	4 *K*	— *h*	Rocznik	1885	za . . .	3 *K*	60 *h*
„	1850	„ . . .	10 „	50 „	„	1868	„ . . .	4 „	— „	„	1886	„ . . .	4 „	60 „
„	1851	„ . . .	2 „	60 „	„	1869	„ . . .	6 „	— „	„	1887	„ . . .	5 „	— „
„	1852	„ . . .	5 „	20 „	„	1870	„ . . .	2 „	80 „	„	1888	„ . . .	8 „	40 „
„	1853	„ . . .	6 „	30 „	„	1871	„ . . .	4 „	— „	„	1889	„ . . .	6 „	— „
„	1854	„ . . .	8 „	40 „	„	1872	„ . . .	6 „	40 „	„	1890	„ . . .	5 „	40 „
„	1855	„ . . .	4 „	70 „	„	1873	„ . . .	6 „	60	„	1891	„ . . .	6 „	— „
„	1856	„ . . .	4 „	90 „	„	1874	„ . . .	4 „	60 „	„	1892	„ . . .	10 „	— „
„	1857	„ . . .	5 „	70 „	„	1875	„ . . .	4 „	— „	„	1893	„ . . .	6 „	— „
„	1858	„ . . .	4 „	80 „	„	1876	„ . . .	3 „	— „	„	1894	„ . . .	6 „	— „
„	1859	„ . . .	4 „	— „	„	1877	„ . . .	2 „	— „	„	1895	„ . . .	7 „	— „
„	1860	„ . . .	3 „	40 „	„	1878	„ . . .	4 „	60 „	„	1896	„ . . .	7 „	— „
„	1861	„ . . .	3 „	— „	„	1879	„ . . .	4 „	60 „	„	1897	„ . . .	15 „	— „
„	1862	„ . . .	2 „	80 „	„	1880	„ . . .	4 „	40 „	„	1898	„ . . .	6 „	— „
„	1863	„ . . .	2 „	80 „	„	1881	„ . . .	4 „	40 „	„	1899	„ . . .	10 „	— „
„	1864	„ . . .	2 „	80 „	„	1882	. . .	6 „	— „	„	1900	„ . . .	7 „	— „
„	1865	„ . . .	4 „	— „	„	1883	„ . . .	5 „	— „					
„	1866	„ . . .	4 „	40 „	„	1884	„ . . .	5 „	— „					

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena sprzedaży rocznika 1901 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1902.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełne,** reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** ($^1/_4$ arkusza = 2 strony za 2 *h*).

Ponieważ **wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($^1/_4$ arkusza = 2 strony za 2 *h*); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCI. — Wydana i rozesłana dnia 18. grudnia 1901.

Treść: (№ 204 i 205.) 204. Obwieszczenie o upoważnieniu Komory pomocniczej I. klasy w Koćmyrzowie do stosowania w obrocie kolejowym postępowania awizacyjnego i do potwierdzania wyjścia towarów przewozowych bez ograniczenia. — 205. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Jiczyna do Turnowa.

204.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 20. listopada 1901,

o upoważnieniu Komory pomocniczej I. klasy w Koćmyrzowie do stosowania w obrocie kolejowym postępowania awizacyjnego i do potwierdzania wyjścia towarów przewozowych bez ograniczenia.

W porozumieniu z Ministerstwem handlu upoważnia się Komorę pomocniczą I. klasy w Koćmyrzowie do stosowania w obrocie kolejowym postępowania awizacyjnego sumarycznego według przepisu z dnia 18. września 1857, Dz. u. p. Nr. 175, jakoteż do potwierdzania wyjścia towarów przewozowych bez ograniczenia.

Böhm r. w.

205.

Dokument koncesyjny z dnia 7. grudnia 1901,

na kolej lokalną od Jiczyna do Turnowa.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami Franciszkowi Dollanskiemu, burmistrzowi w Jiczynie w związku z Drem Franciszkiem Klouczekiem, adwokatem i Franciszkiem Broulem, kupcem w Jiczynie o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej ruchozmiennej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacyi w Jiczynie c. k. uprz. austr. kolei północno-zachodniej do stacyi w Turnowie c. k. uprz. Spółki kolei północnej czeskiej, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, z dnia 21. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 233 i z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, przyznaje się koncesyonaryuszom dobrodziejstwa, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidziane.

§. 2.

Kolei koncesyonowanej zapewnia państwo na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego gwarancyę czystego dochodu rocznego w sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i na umorzenie pożyczki pierwszeństwa lub hipotecznej celem zgromadzenia kapitału zaciągnąć i w przeciągu powyższego okresu umorzyć się mającej a to w ten sposób, że gdyby czysty

dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą dopłaci Rząd. Rzeczoną pożyczkę można jednak zaciągnąć tylko w takiej największej sumie imiennej, jaka będzie potrzebna do uzyskania sumy rzeczywistej wynoszącej najwięcej 2,870.000 *K* gotówką a którą Rząd w swoim czasie oznaczy.

§. 3.

Z czystego dochodu rocznego w §. 2 zagwarantowanego, obracać należy na umorzenie pożyczki pierwszeństwa, która ma być zaciągnięta, taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

§. 4.

Dodatek, który Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wypłacany będzie po sprawdzeniu rachunku rocznego, który przedstawiony być ma ze wszystkimi dokumentami, a to najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tegoż. Jednakże na wypłatę umówionych odsetek od pożyczki, tudzież na umarzanie pożyczki stosownie do planu w oznaczonych terminach płatności, skarb będzie i pierwej wydawał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy ile możności w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, pokazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę. Z roszczeniem prawa do dopłaty ze strony państwa zgłaszać się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie dotyczącego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 5.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę oprocentowaną po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka oddana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki razem z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Pretensye państwa z tytułu tych zaliczek lub odsetek, nie wypłaconych jeszcze Rządowi w chwili, w której koncesya moc swoją utraci, lub w której kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa, do którego w szczególności zalicza się także wynagrodzenie, jakie będzie zapłacone za odkupienie kolei (§. 17).

§. 6.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stęplowe od kuponów, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycyę wydatkową. Toż samo rozumie się o dodatkach na zawiadowstwo, gdyby pożyczającemu zakładowi finansowemu miały być płacone za pożyczkę, która będzie zaciągnięta, jakoteż o podatkach i należytościach, gdyby pożyczającemu zakładowi finansowemu musiały być zwracane.

Od dopłat ze strony państwa przedsiębiorstwo nie będzie opłacało żadnego podatku.

§. 7

Budowę kolei koncesyonowanej rozpocząć należy niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania i skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościwych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania z winy koncesyonaryuszów, kaucya ta uznana być może za przepadłą

§. 8.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących. Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 9.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, przez Mini-

sterstwo kolei żelaznych ustanowionych i innych zarządzeń, jakie w tym względzie będą wydane, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 i Porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się będzie trzeba osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 10.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych, a względnie urzędu, któremu Ministerstwo to poruczy.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu, ułożonych przy odpowiednim udziale organów rządowych, za bezpośrednim wpływem Rządu i ile możności według warunków, stosowanych zwyczajnie przy budowie kolei państwa. Roboty budownicze powierzać należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

§. 11.

Do wykonania koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów. Koncesyonaryusze są upoważnieni zaciągnąć pod warunkami, jakie Rząd ustanowi, pożyczkę pierwszeństwa lub hipoteczną według okoliczności na udziałowe zapisy długu rozłożoną w sumie imiennej, którą Rząd oznaczy (§. 2), najwyżej po cztery od sta oprocentowaną a która umorzona być ma w przeciągu 76 lat, licząc od dnia nadania koncesyi.

Zbycie tej pożyczki pierwszeństwa odbywać się ma według zarządzeń, jakie Rząd wyda.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu Rządu. W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia parku kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież kwoty, którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materyałów i dotacyi kasowych łącznie z odsetkami interkalarnemi, ratami amortyzacyjnemi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconymi i stratą na kursie rzeczywiście poniesioną przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone. Gdyby po zupełnem wyczerpaniu pierwszego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane. Statut spółki i formularze obligacyi pierwszeństwa i akcyi, jakie w danym razie będą emitowane, również plan umarzania pożyczki pierwszeństwa lub hipotecznej i akcyi, jakoteż kontrakt zbycia pożyczki pierwszeństwa, podlegają zatwierdzeniu Rządu. W statucie Spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie grona kierującego (rady zawiadowczej, dyrekcyi), winni być obywatelami austryackimi i mieć siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 12.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kiedykolwiek na austryackich kolejach państwa obowiązywać będą. Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austryackie spółki kolejowe umowy co do sprawiania i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, dalej do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca

1871. Przepis, tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 13.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosowane być mają podobnie zniżone pozycye taryfowe, przepisane dla transportów wojskowych.

§. 14.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, będzie utrzymywał w czasie całego okresu koncesyi Rząd na rachunek koncesyonaryuszów, którzy będą obowiązani zwracać Rządowi koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone. Zresztą warunki utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze w tym względzie z koncesyonaryuszami. Dopóki kolej będzie istotnie korzystała z gwarancyi państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancyi wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osób i towarów, jakoteż co do klasyfikacyi towarów i wszelkich warunków pobocznych, tyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów państwa, przyczem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Po upływie tego czasu koncesyonaryusze stosować się mają do ustanowionych warunków ruchu, a względnie do odnośnych postanowień, zawartych w kontrakcie ruchu.

Zresztą uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest zawsze ustawodawstwu, a koncesyonaryusze obowiązani są poddać się takiej regulacyi.

§. 15.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektóremi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 16.

Trwanie koncesyi z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt, licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także uznać koncesyę za nieistniejącą nadal przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 7 zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, a to pod następującymi warunkami:

1. Wynagrodzenie, w razie odkupienia zapłacić się mające będzie polegało na tem, że Rząd weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryuszów spłacenie pożyczki pierwszeństwa lub hipotecznej w §. 11 oznaczonej i wszelkich innych długów, jakieby koncesyonaryusze za zezwoleniem Rządu zaciągnęli w celu pokrycia policzalnych kosztów zakładowych (§. 11, ustęp 6), a to w kwotach, które w chwili odkupienia zalegać będą jako nieumorzone, a nadto kwotę kapitału akcyjnego, zalega-

jącą jeszcze w chwili odkupienia, spłaci gotówką lub obligacyami długu państwa, jednakże po strąceniu z tej ostatniej sumy wierzytelności państwa z tytułu zaliczek gwarancyjnych z odsetkami (§. 5), gdyby zalegały.

Obligacye te liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 6 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającemi jeszcze pozostałościami pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych, i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne własnością koncesyonaryuszów będące, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

3. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi Rządu.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

a) termin, od którego nastąpi odkupienie;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależytość przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa z tytułu gwarancyi lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwota ceny odkupu (l. 1), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi tyczącej się odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjmowaniu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

5. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone. Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie wyjdą z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących. Koncesyonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich do tego celu potrzebował.

§. 18.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusze posiadali, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 17, l. 2.

Tak wtedy, gdy koncesya upłynie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 17), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione

lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależytości kolei.

§. 19.

W razie utworzenia się spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej grono kierujące spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe dla publicznego dobra i dla interesu finansowego skarbu państwa dającego gwarancyę; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla spółki obowiązująca.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, dokumentem koncesyjnym, lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Witte r. w

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCII. — Wydana i rozesłana dnia 18. grudnia 1901.

Treść: (№ 206—208.) 206. Obwieszczenie o upoważnieniu c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Niedergrundzie w Schandau w Saksonii) do postępowania wywozowego płynami wyskokowymi pędzonymi. — 207. Obwieszczenie o podziale okręgu szacunkowego do rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla powiatu politycznego frysztackiego na trzy okręgi szacunkowe. — 208. Rozporządzenie, tyczące się przeliczania monet zagranicznych i monet handlowych tutejszo-krajowych przy wymierzaniu i uiszczaniu należytości stępłowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów publicznych.

206.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. listopada 1901,

o upoważnieniu c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Niedergrundzie (w Schandau w Saksonii) do postępowania wywozowego z płynami wyskokowymi pędzonymi.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu upoważnia się c. k. Komorę pomocniczą I. klasy w Niedergrundzie (w Schandau w Saksonii) do postępowania wywozowego z płynami wyskokowymi pędzonymi wyprowadzonymi za linię cłową z żądaniem bonifikacyi za wywóz i zwrotu podatku.

Böhm r. w.

207.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. grudnia 1901,

o podziale okręgu szacunkowego do rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla powiatu politycznego frysztackiego na trzy okręgi szacunkowe.

Na zasadzie §. 177, ustęp 2 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, dzieli się okrąg szacunkowy do rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla powiatu politycznego frysztackiego na trzy okręgi szacunkowe, których obręby ustanawiają się jak następuje:

a) miasteczko Ostrawa Polska z gminami: Hercmanice, Hruszów, Kończyce Małe, Michałkowice, Muglinów, Pietrwald i Radwanice;

b) gmina miejscowa Karwina z gminami: Dąbrowa, Łazy, Orłowa i Poręba;

c) powiat polityczny frysztacki z wyłączeniem gmin pod *a)* i *b)* wymienionych.

Zwija się dotychczasową komisyę szacunkową dla powiatu politycznego frysztackiego a natomiast tworzy się dla każdego z nowych okręgów szacunkowych osobną komisyę szacunkową i na zasadzie §. 179, l. c, postanawia się, że każda z nich składać się ma z 12 członków.

Na siedzibę wszystkich trzech komisyi szacunkowych przeznacza się siedzibę c. k. Starostwa frysztackiego.

Z tego powodu spis okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, należy uzupełnić, a względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 1353 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	komisya Miejscowa	komisya Powiatowa	Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
6	Ubywa	—	—	—	—
6*a*	Miasteczko Ostrawa Polska z gminami: Heremanice, Hruszów, Kończyce Małe, Michałkowice, Muglinów, Pietrwald i Radwanice		1	Starostwo frysztackie	12
6*b*	Gmina miejscowa Karwina z gminami: Dąbrowa, Łazy, Orłowa i Poręba . .		1	„ „	12
6*c*	Powiat polityczny frysztacki z wyłączeniem gmin wymienionych pod 6*a* i 6*b*		1	„ „	12

Böhm r. w.

208.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 10. grudnia 1901,

tyczące się przeliczania monet zagranicznych i monet handlowych tutejszo-krajowych przy wymierzaniu i uiszczaniu należytości stęplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów publicznych.

§. 1.

O ile wartości monet nie mają być obliczane stosownie do §. 8 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89 przez oszacowanie lub według kursu giełdowego, kwoty pieniężne i wartości, do których stosować się ma wymierzenie należytości stęplowych lub bezpośrednich, jeżeli nie są wyrażone w walucie koronowej, przeliczać należy na walutę koronową na podstawie następujących liczb stosunkowych:

10 marek waluty państwa niemieckiego = 11 *K* 76 *h*
10 franków, lirów, leï, peset, drachm, dinarów, lew, mark . . . . . = 9 „ 52 „
1 sovereign (angielski funt szterling) = 24 „ 02 „
10 rubli rosyjskich waluty zaprowadzonej ustawą z dnia 7. czerwca 1899 . . . . . = 25 „ 39 „
1 funt turecki . . . . . = 21 „ 68 „
1 dolar amerykański . . . . . = 4 *K* 94 *h*
10 koron szwedzkich lub norweskich = 13 „ 23 „
10 złotych holenderskich . . . = 19 „ 84 „
42 złotych w złocie . . . . . = 100 „ — „
1 dukat . . . . . = 11 „ 29 „

§. 2.

Osobne wartności stosunkowe ustanowione w §. 8 rozporządzenia Ministerstw skarbu i sprawiedliwości z dnia 28. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 306, tudzież w §. 5 rozporządzenia Ministra skarbu z dnia 21. września 1897, Dz. u. p. Nr. 222, do wymierzania należytości sądowych a względnie podatku od obrotu papierów, uchylają się i także do tych celów używać należy wartości stosunkowych w §. 1 podanych.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Stosować je należy do wszystkich wymierzeń urzędowych, jeszcze nie dokonanych przed jego wejściem w wykonanie, jakoteż do wszystkich uiszczeń należytości, które po tym terminie bez wymierzenia urzędowego będą uskuteczniane.

Przy uiszczaniu należytości znaczkami stęplowymi, tudzież przy uiszczaniu podatku od obrotu papierów można jeszcze aż do dnia 31. stycznia 1902 przeliczać monety zagraniczne i monety handlowe tutejszo-krajowe według tych wartości stosunkowych, które dotychczas były w użyciu.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. grudnia 1901.

Treść: № 209. Rozporządzenie, tyczące się kilku zmian w wykazie dodatków służbowych urzędników państwa pod względem klasyfikacyi miast i miasteczek.

209.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 17. grudnia 1901,

tyczące się kilku zmian w wykazie dodatków służbowych urzędników państwa pod względem klasyfikacyi miast i miasteczek.

Stosownie do §. 10. ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, zmieniają się na zasadzie wyników urzędowego spisu ludności podług stanu z dnia 31. grudnia 1900 rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 14. maja 1873, Dz. u. p. Nr. 74, z dnia 11. stycznia 1882, Dz. u. p. Nr. 8 i z dnia 27. września 1882, Dz. u. p. Nr. 146, w ten sposób, że miasta Linz, Winohrady Kralowskie i Żyżków przenoszą się z III. do II. klasy a miasta i miasteczka Neunkirchen i Klosterneuburg w Dolnej Austryi, Lubno w Styryi, Rowne w Istryi, Rovereto w Tyrolu, Kraślice, Kralodwór, Louny, Nachod, Tabor i Werszowice w Czechach, Hodonin, Przywoz i Trebicz na Morawie, Bochnia, Chrzanów i Jaworów w Galicyi i Szybenik w Dalmacyi z IV. do III. klasy dodatków służbowych.

Wyższe dodatki służbowe, należące się na tej zasadzie, wypłacane będą uprawnionym do ich pobierania, z wstrzymaniem dotychczasowych dodatków służbowych, począwszy od dnia 1. stycznia 1901.

Koerber r. w.
Wittek r. w.
Spens r. w.
Rezek r. w.
Giovanelli r. w.
Welsersheimb r. w.
Böhm r. w.
Hartel r. w.
Call r. w.
Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim** i **włoskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1902** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 *K*.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim,** płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . .	50 *K*	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . .	40 *K*
„ „ 1859 „ 1868 „ . . .	24 „	„ „ 1889 „ 1898 „ . . .	60 „
„ „ 1869 „ 1878 „ . . .	32 „		

Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 *K*

Za dziesięciolecia 1870 „ 1899 „ . . . 120 „

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . .	32 *K*	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . .	60 *K*
„ „ 1880 „ 1889 „ . . .	40 „		

Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 *K*.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . .	4 *K* 20 *h*	Rocznik 1867 za . . .	4 *K* — *h*	Rocznik 1885 za . . .	3 *K* 60 *h*
„ 1850 „ . . .	10 „ 50 „	„ 1868 „ . . .	4 „ — „	„ 1886 „ . . .	4 „ 60 „
„ 1851 „ . . .	2 „ 60 „	„ 1869 „ . . .	6 „ — „	„ 1887 „ . . .	5 „ — „
„ 1852 „ . . .	5 „ 20 „	„ 1870 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1888 „ . . .	8 „ 40 „
„ 1853 „ . . .	6 „ 30 „	„ 1871 „ . . .	4 „ — „	„ 1889 „ . . .	6 „ — „
„ 1854 „ . . .	8 „ 40 „	„ 1872 „ . . .	6 „ 40 „	„ 1890 „ . . .	5 „ 40 „
„ 1855 „ . . .	4 „ 70 „	„ 1873 „ . . .	6 „ 60	„ 1891 „ . . .	6 „ — „
„ 1856 „ . . .	4 „ 90 „	„ 1874 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1892 „ . . .	10 „ — „
„ 1857 „ . . .	5 „ 70 „	„ 1875 „ . . .	4 „ — „	„ 1893 „ . . .	6 „ — „
„ 1858 „ . . .	4 „ 80 „	„ 1876 „ . . .	3 „ — „	„ 1894 „ . . .	6 „ — „
„ 1859 „ . . .	4 „ — „	„ 1877 „ . . .	2 „ — „	„ 1895 „ . . .	7 „ — „
„ 1860 „ . . .	3 „ 40 „	„ 1878 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1896 „ . . .	7 „ — „
„ 1861 „ . . .	3 „ — „	„ 1879 „ . . .	4 „ 60 „	„ 1897 „ . . .	15 „ — „
„ 1862 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1880 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1898 „ . . .	6 „ — „
„ 1863 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1881 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1899 „ . . .	10 „ — „
„ 1864 „ . . .	2 „ 80 „	„ 1882 . . .	6 „ — „	„ 1900 „ . . .	7 „ — „
„ 1865 „ . . .	4 „ — „	„ 1883 „ . . .	5 „ — „		
„ 1866 „ . . .	4 „ 40 „	„ 1884 „ . . .	5 „ — „		

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena sprzedaży rocznika 1901 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1902.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełne,** reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** ($^1/_4$ arkusza = 2 strony za 2 *h*).

Ponieważ **wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($^1/_4$ arkusza = 2 strony za 2 *h*); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1901.

Treść: № 210. Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież pokrywaniu wydatków państwa w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1902 i wygotowaniu zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1901, jakoteż dalszego używania aż do końca marca 1902 kwot, należących do peryodu administracyjnego 1901.

210.

Ustawa z dnia 22. grudnia 1901,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież pokrywaniu wydatków państwa w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1902 i wygotowaniu zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1901, jakoteż dalszego używania aż do końca marca 1902 kwot, należących do peryodu administracyjnego 1901.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1902 podatków bezpośrednich i opłat pośrednich według istniejących przepisów.

§. 2.

Wydatki pokrywane być mają w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1902 w miarę potrzeby na rachunek dotacyi, które wyznaczone będą ustawą skarbową na rok 1902.

§. 3.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1902 takich nieruchomości rządowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi 50.000 *K* aż do sumy ogólnej 600.000 *K* a to bez poprzedniczego szczegółowego pozwolenia Rady państwa, jedynie pod warunkiem, iż później usprawiedliwi sprzedaż.

Również upoważnia się Ministra skarbu pozwolić w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1902, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, na obciążenie nieruchomości rządowych służebnościami, o ileby zmniejszenie się wartości nieruchomości obciążyć się mającej lub wartość prawa nadać się mającego nie przenosiła w każdym z osobna przypadku sumy 50.000 *K*. Wartość ogólna służebności w taki sposób nadać się mających nie może przenosić sumy 400.000 *K*.

Upoważnia się nadto Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, dał w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1902 pozwolenie do sprzedaży zbytecznych gruntów kolei państwa z zastrzeżeniem wynagrodzenia skarbu państwa za zrzeczenie się prawa własności a pozwolenie to może być udzielone i wtedy, gdy wartość szacunkowa jednego takiego przedmiotu przenosi sumę 50.000 *K*.

§. 4.

Za podstawę do zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1901, które stosownie do rozporządzenia cesarskiego

z dnia 21. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 140, ma być wygotowane, służyć ma zamiast ustawy skarbowej zestawienie wydatków i dochodów zawarte w projekcie ustawy skarbowej przedstawionym Radzie państwa na mocy Najwyższego upoważnienia i w przesłanym jej projekcie dodatkowym do preliminarza państwa na rok 1901, i odpowiednio temu wstawić należy do rachunku wydatki pokryte a dochody zrealizowane na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 226 i ustawy z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78.

§. 5.

Te kwoty, co do których w projekcie ustawy skarbowej i w projekcie dodatkowym oznaczony jest dłuższy niż jednoroczny okres używania, o ile nie zostaną wyczerpane do końca roku 1901, mogą być używane jeszcze aż do końca marca 1902, dotyczące zaś wydatki policzyć należy na karb roku 1902.

§. 6.

Dotacye (kwoty) poniżej wyszczególnione mogą być używane jeszcze aż do końca marca 1902; o ile zaś te dotacye (kwoty) nie zostaną wyczerpane do końca roku 1901, postępować z niemi należy tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu na rok 1902.

A. W otacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 3, §. 5, celem wybudowania nowego domu na pomieszczenie c. k. komisaryatu policyi i należącego do niego oddziału straży bezpieczeństwa w Praterze, to jest . . 72.000 *K*

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 6 na częściowe przebudowanie budynku Dyrekcyi policyi w Pradze, to jest . . . . . 131.752 *K*

3. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 3, l. 2 na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Salzachu między Oberndorfem a Laufenem, to jest 100.000 *K*

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 3, l. 3, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Salzachu pomiędzy Oberndorfem a Laufenem, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 3, l. 2, na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78, aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 4, l. 1, na poprawę gościńca węgierskiego w kilometrze $7^6/_8$ na tak zwanym Wagnerbühel pod Grazem, to jest . 12.000 *K*

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 4, l. 7 na odbudowanie drewnianego mostu jarzmowego na rzece Murze w Frohnleiten na szlaku gościńca wiedeńskiego, kilometr $28^4/_8$, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 5, l. 6 na budowę dwóch mostów z wierzchem żelaznym w Flitschl na szlaku gościńca goryckiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi jezdnej od Bersecza do stacyi żeglugi parowej tejże nazwy, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.500 zł. czyli 3.000 *K*

10. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi gminnej od Labina do St. Lorenzo di Vlahovo, to jest . . . 4.000 *K*

11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 2, jako dodatek skarbowy na budowę mostu na rzece granicznej Judrio pod Dolenje, to jest . . . . . 4.000 *K*

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 4, jako dodatek skarbowy na poprawienie gościńca pulskiego, które wykonać ma gmina miasta Tryestu między kilometrem 0·8 a 2·7, to jest . . . . . 42.000 *K*

13. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 5, jako dodatek skarbowy na budowę mostu na rzece granicznej Judrio pod Mernikiem, to jest . . . . . 4.000 *K*

14. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 2, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 1.500 zł. czyli 3.000 *K*

15. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 6, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Ljaku,
to jest 16.000 *K*

16. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 3 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 8.000 zł. czyli 16.000 *K*

17. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 7, jako dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Judryą,
to jest 30.000 *K*

18. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 4 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

19. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 9 na postawienie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Soczy pod Gorycyą na szlaku gościńca podgórskiego,
to jest 140.000 *K*

20. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 6 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 70.000 zł. czyli 140.000 *K*

21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 6 na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

22. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 10, jako dodatek skarbowy na przerobienie drogi powiatowej Klana—Vrh—Paka, tudzież na wybudowanie drogi Klana—Studena—Reczyna, to jest . . . . . 7.000 *K*

23. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 10 jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Branicy, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

24. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 12 na przerobienie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2,
to jest 40.000 *K*

25. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 13, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi na lewym brzegu rzeki Soczy od Kanału aż do strumienia Vogersceg
to jest 20.000 *K*

26. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 13, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona.
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

27. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 13 na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

28. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 6, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie
10.000 zł. czyli 20.000 *K*

29. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 15, jako dodatek skarbowy na częściowe uregulowanie rzek Soczy i Torre, to jest . . . . . 10.000 *K*

30. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 16, na tenże sam

cel, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

31. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 15 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

32. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 9 na ten sam cel wyznaczona, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

33. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 16, na urządzenie gościńca w dolinie Idryi od Usznika pod Czeginiem przy gościńcu karyntyjskim przez Św. Łucyę i Żelin aż do górnej Idryi w Krainie, to jest . . 20.000 *K*

34. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 17 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

35. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 17, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, to jest w części od Hudajużny przez Podbrdo aż do granicy krajowej krainskiej,
to jest 36.000 *K*

36. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 18, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 18.000 zł. czyli 36.000 *K*

37. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 2 jako dodatek skarbowy na przywrócenie dróg gminnych w Roczyni, uszkodzonych przez wypadki żywiołowe, a w szczególności na odbudowanie i poprawę drogi od Roczyni do Kambreski, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

38. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 3, jako dodatek skarbowy na naprawienie drogi powiatowej Reifenberg-Komen w części nad potokiem raonjackim, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 4.000 zł. czyli 8.000 *K*

39. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898, w tytule 5, §. 7, l. 4, jako dodatek skarbowy na zasklepienie wąwozu Tomińska-Klamm, tudzież na naprawienie drogi przed tem zasklepieniem i za niem, w części od St. Peter aż do Cadra, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 4.000 zł. czyli 8.000 *K*

40. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 7, l. 5, jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu żelaznego na rzece Torre na szlaku drogi konkurencyjnej od Vilesse do Rudy prowadzącej wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 23.500 zł. czyli 47.000 *K*

41. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 1, na odbudowę mostu sklepionego na rzece Sarce w miejscowości „Ponte Pia“, kilometr 32·21 gościńca judykaryjskiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 7.000 zł. czyli 14.000 *K*

42. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 3, na wyporządzenie mostu sklepionego na rzece Sarca w miejscowości „alla Scaletta“, kilometr 34·27 gościńca judykaryjskiego, to jest . . . . . 12.000 *K*

43. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 4, na poprawienie gościńca thannheimskiego pod Höfen, kilometr 1·8,
to jest 7.600 *K*

44. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 5, na przerobienie gościńca vintschgauskiego między kilometrem 141·36 a 141·83 na tak zwanym Spitalsgsteig,
to jest 26.600 *K*

45. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 3, na poprawienie szlaku przejazdowego w miejscowości Cavareno,

kilometr 32·6 aż do 33·25 lewego gościńca Nonsthalskiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona.
to jest 6.500 zł. czyli 13.000 *K*

46. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 10, na poprawienie gościńca vintschgauskiego w miejscowości Grics, kilometr 2·2 aż do 2·8, to jest . . 9.200 *K*

47. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 11, na przerobienie gościńca judykaryjskiego koło Tione (dział Brewine) kilometr 44·0 aż do 44·4. to jest 28.600 *K*

48. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 12, na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Inn i poprawienie dróg dobiegających, kilometr 140·5 aż do 141·0 gościńca vintschgauskiego,
to jest 77.200 *K*

49. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 14, na nabycie gruntu, budowę stajni i przeróbki w schronisku na Franzenshöhe na szlaku gościńca stilfserjoskiego,
to jest 6.000 *K*

50. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 16 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 6.000 zł. czyli 12.000 *K*

51. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 22 jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi passejerskiej od Meranu przez Saltans aż do Św. Leonarda z drogami dojazdowemi do Platt i Moos
to jest 30.000 *K*

52. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 25 na przerobienie gościńca salzburskiego na górze Mellcker, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 8.000 zł. czyli 16.000 *K*

53. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 28, na przerobienie części drogi „alla Pongajola“ i postawienie nowego mostu z murowanymi przyczołkami i wierzchem żelaznym na Rivo-Pongajola, kilometr 12·2 aż do 13·0 lewego gościńca nonsthalskiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

54. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 na rok 1898 w tytule 5, §. 8, l. 16 na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

55. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 8, l. 6, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

56. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 9, l. 2, na odbudowanie gościńca wodniańsko-pilzeńsko-kraślickiego między Koszutką a Pilznią, kilometr 104·500 aż do 107·300, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
to jest 31.800 zł. czyli 63.600 *K*

57. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 11, l. 12, na odbudowanie gościńca ostrawsko-cieszyńskiego w miasteczku Ostrawie Polskiej, kilometr 34,
to jest 20.000 *K*

58. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 11, l. 4, na wybudowanie połączenia drogowego od granicy krajowej morawsko-śląskiej przez Dobischwald do Oder.
to jest 30.000 *K*

59. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 1, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiśle między Krakowem a Podgórzem, to jest . 120.000 *K*

60. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 2, jako dodatek skarbowy na odbudowanie kilku dróg powiatowych i gminnych w obrębie krakowskim,
to jest 22.400 *K*

61. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 5, jako dodatek skarbowy na przywrócenie do dobrego stanu drogi grodecko-stradecko-dąbrowickiej, to jest 16.000 *K*

62. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900. Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 10. jako dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej z Sieniawy do Bukowic, to jest . . . . . 10.000 *K*

63. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900. Dz. u. p. Nr. 227, przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 14, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu na rzece Prucie pod Ludi-Horeczą na szlaku drogi powiatowej czernowicko-mahalsko-budzkiej, to jest . . 14.000 *K*

64. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900. Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 13, l. 2, jako dodatek skarbowy na regulacyę rzeki Suczawy pod Ickanami, to jest 20.000 *K*

65. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 13, l. 1. na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901. Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

66. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 14, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi gminnej od Gulina (gmina Koniewrat) aż do wodospadów w Krkce powyżej Skradina, to jest . . . . . 30.400 *K*

67. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900. Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 14, l. 11, na przerobienie drogi przejazdowej, zwanej Stradone, leżącej na szlaku gościńca śródziemnego a przecinającej miasto Dubrownik, z obustronnymi przejazdami między bramami fortecznemi Porta Pile i Porta Ploce a to przez wybudowanie drogi okalającej wzdłuż starego rogu fortecznego, to jest 58.000 *K*

68. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900. Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 14, l. 12. na rozszerzenie i naprawienie części gościńca Lepetano—Stoliv dolny, celem uzupełnienia szlaku Lepetano—Stoliv—Pezań—Mula aż pod Kotor, to jest 41.200 *K*

69. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 2, l. 2, na regulacyą Dunaju koło Struden wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

70. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 6, §. 2, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 40.000 zł. czyli 80.000 *K*

71. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 7. l. 3, na poprawienie wód śródziemnych w austryackiej dolinie Renu, to jest 440.000 *K*

72. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 6, §. 7. l. 1, na budowle korrekcyjne na rzece Innie, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

73. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, §. 8, l. 1, na regulacyę Wełtawy wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie . . 420.000 zł. czyli 840.000 *K*

74. Dotacya ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 6, §. 8, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie 420.000 zł. czyli 840.000 *K*

75. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 8, l. 2 na regulacyę Łaby, to jest . . . . . 186.000 *K*

76. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 8, l. 2 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona. to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

77. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 6, §. 8, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

78. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 8, l. 3 na kupno łodzi motorowej dla funkcyonaryuszów nadzoru rzecznego w Ustiu n. Ł. i w Breznicach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 8.000 zł. czyli 16.000 *K*

79. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 6, §. 8, l. 3, na urządzenie przewodu telefonicznego wzdłuż spławnych części rzeki powyżej Pragi, to jest . . . . . 64.000 *K*

80. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 11, l. 6 na budowle na Prucie, to jest . . . . . 50.000 *K*

81. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899. Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 11, l. 6 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901. Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużoną,
to jest 25.000 zł. czyli 50.000 *K*

82. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 11, l. 13 na budowę przystani obrotowej i zimowej w Wiśle w pobliżu placu do przeładowywania na kolei żelaznej w Nadbrzeziu, to jest . . . . . 60.000 *K*

83. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 13, l. 1, jako dodatek skarbowy na pokrycie kosztów osuszenia bagien w Stonie Wielkim w celach uzdrowotnienia, ustawą z dnia 23. czerwca 1901. Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 6.630 zl. czyli 13.260 *K*

84. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 13, jako dodatek skarbowy na pokrycie kosztów osuszenia bagien przy ujściu rzeki Jadro pod Saloną, to jest . . 8.000 *K*

85. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 13, l. 2, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

86. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 6, §. 13, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

87. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 13, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901. Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona.
w sumie 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

88. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 1, na przybudowek do domu urzędowego skarbowego w Ober-Hollabrunn, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 32.430 zł. czyli 64.860 *K*

89. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 2, na budowę nowego domu dla powszechnego zakładu badania żywności w Grazu, to jest . . . . . 20.000 *K*

90. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 3, l. 2, na budowę domu urzędowego w Spittalu, to jest . 20.000 *K*

91. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 5, l. 1 na budowę domu urzędowego w Libercu, to jest . . . . 63.000 *K*

92. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 5, l. 2, na budowę domu urzędowego w Kralodworze (kupno gruntu pod budowę), to jest . . . . . 26.000 *K*

93. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p, Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 6, l. 3, na budowę domu urzędowego w Cieplicach, ustawą z dnia 24. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 34.235 zł. czyli 68.470 *K*

94. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 7, §. 5, l. 4 na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

95. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 6, l. 1 na budowę domu urzędowego w Bielsku, to jest . . . . 60.000 *K*

96. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 6, l. 2 na budowę domu urzędowego w Karniowie, to jest . . . 50.000 *K*

97. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27 grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 7, na budowę domu urzędowego w Krakowie, to jest . . 240.000 *K*

98. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana

na rok 1899 w tytule 7, §. 7, l. 2 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

99. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 7, §. 7, l. 2, na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 92.000 zł. czyli 184.000 *K*

100. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 8, na budowę domu urzędowego w Storożyńcu, to jest . . 35.800 *K*

101. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w załączce II, pod l. 1, na urządzenie przystani dla tratew na Wełtawie i Łabie,

to jest 600.000 *K*

102. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w załączce II, pod l. 1 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

to jest 400.000 zł. czyli 800.000 *K*

B. W etacie Ministerstwa obrony krajowej.

Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w załączce II, pod l. 2 na budowę i kupno gruntu pod koszary dla jazdy w Rzeszowie, tudzież na kupno gruntów pod koszary dla piechoty, wybudować się mające w Rzeszowie, Jarosławiu i Stryju, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 262.194 zł. czyli 524.388 *K*

C. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 2 na budowle i kupno realności dla pomieszczenia Akademii sztuk w Pradze, to jest . . . . . 180.000 *K*

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 2, na wyporządzenia, roboty budownicze i urządzenie, to jest . 3.358 *K*

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 5, na przyozdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim wyznaczona jako 5. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, § 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 6. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 5, na subwencye i dotacye, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

to jest 9.100 zł. czyli 18.200 *K*

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 5, na subwencye i dotacye, to jest . . . . . 12.000 *K*

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7, na subwencye i dotacye dla Austryi poniżej Anizy, to jest 29.800 *K*

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, jako 1. rata na restauracyę kościoła Franciszkańskiego w Salzburgu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacye dla Salzburga, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 29.000 zł. czyli 58.000 *K*

10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restauracyę budynków kościelnych w Neubergu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

11. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restauracyę kościoła parafialnego w Neubergu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28 grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel jako 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

13. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7 na subwencye i dotacye dla Tyrolu, to jest . . . . . 3.150 *K*

14. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restauracyę kaplicy zwierciadlanej w Klementinum w Pradze wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1900 przedłużona
w sumie 500 zł. czyli 1.000 *K*

15. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restauracyę kaplicy zwierciadlanej w Klementinum w Pradze wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 1.200 zł. czyli 2.400 *K*

16. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restauracyę kościoła Św. Wacława w Pradze wyznaczona jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

17. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, na restauracyę facyaty ratusza w Prachatycach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 1.000 zł. czyli 2.000 *K*

18. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7, na subwencye i dotacye dla Czech to jest . . . . . 72.000 *K*

19. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 10, §. 7, na restauracyę budynku zamkowego w Rzeszowie wyznaczona jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 2.700 zł. czyli 5.400 *K*

20. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . . . 2.700 zł. czyli 5.400 *K*

21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, jako 2. rata na restauracyę kościoła klasztornego w Leżajsku, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

22. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, § 7, na subwencye i dotacye dla Galicyi, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 27.600 zł. czyli 55.200 *K*

23. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana w tytule 10, §. 7, na restauracyę pałacu rektoratu w Dubrowniku jako 2. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

24. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacye dla Dalmacyi, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 41.970 zł. czyli 83.940 *K*

25. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7, na subwencye i dotacye dla Dalmacyi, to jest . . . . . 50.000 *K*

26. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 8, jako zasiłek na budowle i kupno realności w Dalmacyi,
to jest 10.000 *K*

27. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 1, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Austryi poniżej Anizy, to jest . . . . . 80.872 *K*

28. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 8, jako zaliczka zwrotna dla Krainy, to jest . . . . . 10.000 *K*

29. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 11, jako zasiłek na budowle w Istryi, to jest . . . . . 2.000 *K*

30. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 10, §. 13, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Czechach,
to jest 115.124 *K*

31. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 13, jako zasiłki na budowle dla Czech, to jest . . . . . 66.000 *K*

32. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 11, §. 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież na ceny kupna w Morawii, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 91.610 zł. czyli 183.220 *K*

33. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899. Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 12, §. 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież kupno realności w Morawii, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona to jest . . 101.480 zł. czyli 202.960 *K*

34. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież kupno realności dla Morawii, to jest . . . . . 130.080 *K*

35. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u, p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 12, jako zasilki na budowle dla Dalmacyi, to jest . . . 2.400 *K*

36. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 12, §. 2, na restauracyę kościoła Maria am Gestade w Wiedniu jako 11. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 6.000 zł. czyli 12.000 *K*

37. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 11, §. 2, na budowle w Austryi powyżej Anizy, to jest . . . . . 22.138 *K*

38. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 11, §. 2 na budowle w Tyrolu, to jest . . . . . 10.000 *K*

39. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 11, §. 2, na budowle dla Czech,
to jest 43.336 *K*

40. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 12, §. 2, na rozpoczęcie budowy dzwonicy przy kościele katedralnym w Szybeniku jako 1. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . . 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

41. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 11, §. 2, na zaliczki zwrotne dla Austryi poniżej Anizy, to jest . . . 8.000 *K*

42. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 15, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacyi, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 48.030 zł. czyli 96.060 *K*

43. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 13, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacyi,
to jest 58.260 *K*

44. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 15, §. 1, na kupienie, postawienie i urządzenie dalekowidu astrofotograficznego dla obserwatoryum uniwersyteckiego w Wiedniu jako 2. i ostatnia rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
w sumie 15.000 zł. czyli 30.000 *K*

45. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe uniwersytetu wiedeńskiego, to jest . . . . . 49.590 *K*

46. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 3, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu gradeckiego, to jest . . . . . 79.352 *K*

47. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 2, na budowle i kupno realności, celem wystawienia dalszych budynków instytutowych dla uniwersytetu innsbruckiego, 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 60.000 zł. czyli 120.000 *K*

48. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 2, na budowle i kupno realności celem wystawienia grupy wychodków w części wschodniej głównego budynku uniwersytetu innsbruckiego, to jest . . . . . 15.200 *K*

49. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 4, na naprawki i przyrządzenia w budynkach uniwersytetu niemieckiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

50. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 4, na koszta administracyjne uniwersytetu czeskiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 7.480 zł. czyli 14.960 *K*

51. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 4, na koszta administracyjne uniwersytetu czeskiego w Pradze, to jest 460 *K*

52. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §, 4 na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe, stanowiące wspólny wydatek uniwerstetów praskich, to jest 169.954 *K*

53. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 5 na wyposażenie naukowe i urządzenie wewnętrzne instytutów i klinik wydziału medycznego uniwersytetu lwowskiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 55.000 zł. czyli 110.000 *K*

54. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 5, na budowle i kupno realności celem dobudowania pawilonu do głównego budynku uniwersyteckiego lwowskiego, mianowicie na pomieszczenie biblioteki uniwersyteckiej, 1. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

55. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 5 na budowle i kupno realności celem nabycia gruntu dla rozszerzenia głównego budynku uniwersytetu lwowskiego 2. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901. Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona. to jest . . . . . 6.200 zł. czyli 12.400 *K*

56. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 6, na budowę nowego domu dla instytutu patologiczno-anatomicznego uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 6. i ostatnia rata a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 25.000 zł. czyli 50.000 *K*

57. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 6, na postawienie cieplarni w ogrodzie botanicznym uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 2. i ostatnia rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie 1.500 zł. czyli 3.000 *K*

58. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 6, na sprawienie sprzętów dla *collegium novum* uniwersytetu krakowskiego wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . . . . 318 zł. czyli 636 *K*

59. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 wyznaczona na rok 1898 w tytule 15, §. 6. jako 2. rata na budowę nowej kliniki okulistycznej w Krakowie, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

60. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 6, na budowle i kupno realności celem nabycia gruntu pod budowę nowego domu dla oddziału rolniczego w uniwersytecie krakowskim, to jest . . . . . 90.000 *K*

61. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 6, na budowle i kupno realności celem wystawienia nowej kliniki medycznej i pawilonu odosobnionego z urządzeniem i przyborami, to jest . . . . . 85.000 *K*

62. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 6, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu krakowskiego. to jest . . . . . 143.804 *K*

63. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 13, na postawienie ptaszarni ogrodowej do celów katedry zoologii w szkole głównej technicznej w Grazu, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 300 zł. czyli 600 *K*

64. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900. Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 14, §. 13, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla szkoły głównej technicznej w Grazu, to jest . . 11.100 *K*

65. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 15, jako wydatek ryczałtowy dla szkoły głównej technicznej czeskiej w Bernie, to jest . . . . . 420.000 *K*

66. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 16, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe szkoły głównej technicznej we Lwowie, to jest . . . . . 27.970 *K*

67. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 19, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe szkoły głównej weterynarskiej we Lwowie, to jest . . . . . 3.000 *K*

68. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. rata na budowę nowego domu z urządzeniem wewnętrznem dla gimnazyum rządowego w Wiedniu, dzielnica II. Cirkusgasse, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 130.000 zł. czyli 260.000 *K*

69. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia gimnazyum rządowego w Wiedniu, II, Cirkusgasse, 3. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 2.000 zł. czyli 4.000 *K*

70. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia gimnazyum rządowego w Wiedniu, XIII. dzielnica, jako 3. rata, to jest 220.000 *K*

71. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Austryi poniżej Anizy, to jest . . . . . 16.382 *K*

72. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na koszta administracyi w Styryi, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . . 600 zł. czyli 1.200 *K*

73. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na przyrządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Styryi, to jest 2.200 *K*

74. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1899 w tytule 15, §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia gimnazyum rządowego w Lublanie, jako 4. i ostatnia rata, to jest 40 000 *K*

75. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 1. rata na budowę nowego domu dla gimnazyum akademickiego (czeskiego) w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901, przedłużona, to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

76. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na pomieszczenie gimnazyum rządowego w Budjejowicach (niemieckie) jako 1. rata, to jest . . . . . 120.000 *K*

77. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Czechach, to jest 13.182 *K*

78. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana w tytule 15, §. 1, jako 3. rata na budowę nowego domu na pomieszczenie wspólne gimnazyum i seminaryum nauczycielskiego w Ołomuńcu (niemieckie), ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 120.000 *K*

79. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla gimnazyum rządowego św. Anny w Krakowie, razem z urządzeniem wewnętrznem, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . 76.500 zł. czyli 153.000 *K*

80. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla III. gimnazyum rządowego w Krakowie z urządzeniem wewnętrznem, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

81. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, na dokończenie budowy gimnazyum rządowego w Buczaczu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 60.000 zł. czyli 120.000 *K*

82. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, na urządzenie wewnętrzne gimnazyum rządowego w Buczaczu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 2.000 zł. czyli 4.000 *K*

83. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na budowle i kupno realności, celem wspólnego pomieszczenia I. i V. gimnazyum rządowego we Lwowie, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 112.000 zl. czyli 224.000 *K*

84. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na kupno budynków i realności celem pomieszczenia gimnazyum rządowego w Buczaczu, ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

85. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 1. rata na wybudowanie nowego domu dla gimnazyum niższego rządowego w Czerniowcach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 60.000 zł. czyli 120.000 *K*

86. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia drugiej szkoły realnej rządowej w Wiedniu, II. dzielnica, jako 3. rata,

to jest 330.000 *K*

87. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia szkoły realnej rządowej w Wiedniu, X. dzielnica, jako 2. rata,

to jest 160.000 *K*

88. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227. przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia szkoły realnej niższej rządowej w Wiedniu, V. dzielnica, jako 2. rata,

to jest 160.000 *K*

89. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Austryi poniżej Anizy, to jest . . . . . 6.000 *K*

90. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 2, na sprawienie sprzętów dla szkoły realnej rządowej w Winohradach królewskich, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 6.000 zł. czyli 12.000 *K*

91. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na pomieszczenie szkoły realnej rządowej w Pradze (czeskiej, na Starem Mieście), jako 1. rata, to jest . . 260.000 *K*

92. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Czech,

to jest 58.168 *K*

93. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 2, jako 2. rata na kupno nowego pomieszczenia dla szkoły realnej rządowej czeskiej w Bernie, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 40.000 zl. czyli 80.000 *K*

94. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 2, na budowle i kupno realności do tegoż samego celu, jako 3. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 60.000 zł. czyli 120.000 *K*

95. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowle i kupno realności do tego samego celu, jako 4. rata

to jest 50.000 *K*

96. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 2, na budowę nowego domu szkoły realnej rządowej w Krakowie wyznaczona jako 3. i ostatnia rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie . . 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

97. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 15. §. 2, na budowle i kupno realności dla pomieszczenia szkoły realnej rządowej w Tarnowie, jako 1. rata, to jest . . 160.000 *K*

98. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 2. rata na wybudowanie szkoły przemysłowej rządowej w Pradze i na jej urządzenie wewnętrzne, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 92.000 zł. czyli 184.000 *K*

99. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla zakładów centralnych, to jest . . . . . 3.530 *K*

100. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1, jako 3. rata na budowle i kupno realności dla pomieszczenia szkoły przemysłowej rządowej w Smichowie,

to jest 160.000 *K*

101. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 18, §. 1, jako 1. rata dodatku dla gminy Bielska na przybudowek do tamtejszej szkoły przemysłowej rządowej wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 1.000 zł. czyli 2.000 *K*

102. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1. jako 2. rata na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.500 zł. czyli 3.000 *K*

103. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 19, §. 1, na subwencye i dotacye dla szkoły przemysłowej rządowej w Bielsku, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.500 zł. czyli 3.000 *K*

104. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na koszta pierwszego urządzenia szkoły zawodowej haftu ręcznego i machinowego w Kraślicach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 2.400 zł. czyli 4.800 *K*

105. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 6. i ostatnia rata na urządzenie tkactwa mechanicznego w szkole tkackiej w Asch, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . 2.500 zł. czyli 5.000 *K*

106. Kwota w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 19, §. 1 *b)* obejmującym szkoły zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu, na subwencye i dotacye w Czechach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.450 zł. czyli 2.900 *K*

107. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1 *b)*, obejmującym szkoły zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Czechach, to jest . . . . 19.730 *K*

108. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1 *b)*, obejmującym szkoły zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu na subwencye i dotacye w Czechach,

to jest 10.000 *K*

109. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 2, zakłady centralne, na budowle i kupno realności celem rozszerzenia austryackiego Muzeum sztuki i przemysłu w Wiedniu, to jest . . . . . 8.000 *K*

110. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 3, dla wszystkich królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe, to jest . . . . . 3.400 *K*

111. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w tytule 20, §. 3, jako wydatki ryczałtowe na rozszerzenie organiczne i przekształcenie w szkołach żeglarskich, 4. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 2.000 zł. czyli 4.000 *K*

112. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Salzburga,

to jest 1.240 *K*

113. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19. §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Tyrolu,

to jest 566 *K*

114. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana

na rok 1898 w tytule 20, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla seminaryum nauczycielskiego męskiego w Budziejowicach łącznie z urządzeniem wewnętrznem, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 76.600 zł. czyli 153.200 *K*

115. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia seminaryum nauczycielskiego męskiego w Litomierzycach, 2. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

to jest 65.500 zł. czyli 131.000 *K*

116. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia seminaryum nauczycielskiego męskiego niemieckiego w Strybrze, jako 1. rata, to jest . . . . . 80.000 *K*

117. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19. §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia seminaryum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie, jako 3. i ostatnia rata, to jest . . . . . 30.000 *K*

118. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia seminaryum nauczycielskiego w Samborze, 3. i ostatnia rata,

to jest 30.000 *K*

119. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 7, na podniesienie szkół początkowych w Istryi, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

120. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 7, na tenże sam cel,

to jest 6.000 *K*

121. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 10, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia szkoły początkowej rządowej w Pulju, 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

122. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 1, dla instytutu higienicznego w Wiedniu jako 1. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

123. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 1, jako 2. rata na budowę instytutu higienicznego połączonego z zakładem rządowym do badania żywności w Wiedniu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona.

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

124. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 2, jako 1. rata na przebudowanie fabryki broni w Wiedniu wyznaczona, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 270.000 zł. czyli 540.000 *K*

125. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, pod l. 1 na ten sam cel jako 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona.

to jest 130.000 zł. czyli 260.000 *K*

126. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237. w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 4, jako 1. rata ceny kupna gruntów slupskich przy uniwersytecie praskim, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 76.000 zł. czyli 152.000 *K*

127. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, l. 3, na ten sam cel, jako 2. rata ceny kupna, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 47.500 zł. czyli 95.000 *K*

128. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 5, jako 1. rata na budowę instytutu fizyczno-matematyczno-astronomicznego uniwersytetu czeskiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

129. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 3 na budynek czeskiego instytutu medycznego w Pradze wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 158.000 zł. czyli 316.000 *K*

130. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237. w załączce II

przewidziana na rok 1898 pod l. 2, jako 2. i ostatnia rata na budowę czeskiego instytutu medycznego w Pradze i urządzenie wewnętrzne onegoż, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 7.000 zł. czyli 14.000 *K*

131. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, pod l. 2 na założenie ogrodów botanicznych uniwersyteckich z instytutami, 3. i ostatnia rata łącznie z ceną kupna gruntu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona.

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

132. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 6, jako 1. rata na budowę instytutu fizyologicznego uniwersytetu niemieckiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

133. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w załączce II, pod l. 4 na budowę instytutu chemicznego uniwersytetu czeskiego w Pradze, 1. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

134. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 7, dla kliniki medycznej w Krakowie wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 160.000 zł. czyli 320.000 *K*

135. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, w załączce II przewidziana na rok 1899 pod l. 5, jako 3. rata na wyporządzenie budynku szkoły głównej technicznej w Wiedniu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona.

to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

136. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w załączce II, pod l. 3, na ten sam cel, jako 4. rata to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

137. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 19, dla rządowej szkoły realnej wyższej w Grazu na kupno gruntu i jako 1. rata kosztów budowy wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

w sumie 129.000 zł. czyli 258.000 *K*

138. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900, w załączce II, dla uniwersytetów praskich, a mianowicie:

pod l. 1 na budowę instytutu hygienicznego uniwersytetu niemieckiego z zakładem rządowym badania żywności jako 1. rata . . . 100.000 *K*

pod l. 2 na kupno gruntów słupskich, 3. rata ceny kupna . . . . . 273.000 *K*

D. W etacie Ministerstwa skarbu.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w rozdziale 14, tytule 1, na budowę domu urzędowego w Wiedniu, dzielnica XV, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 77.000 zł. czyli 154.000 *K*

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 14. tytule 1, na tenże sam cel, to jest . . . . . 80.000 *K*

3. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 2, „Władze skarbowe kierujące“ na budowę domu urzędowego na Porzyczu w Pradze, jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na tenże sam cel jako 2. rata przewidziana, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, na tenże sam cel, jako 4. rata,

to jest 100.000 *K*

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10. tytule 2, na budowę domu urzędowego w Grazu jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1900 przedłużona.

to jest 200.000 zł. czyli 400.000 *K*

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 na tenże sam cel jako 2. rata

to jest 200.000 *K*

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na kupno trzech domów i na koszta budowy domu urzędowego w Chotieborzu przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . 1.650 zł. czyli 3.300 *K*

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na przybudowek i wyporządzenia w domu urzędowym w Oberhollabrunn jako 2. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 13.000 zł. czyli 26.000 *K*

10. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na budowę domu urzędowego w Storożyńcu jako 1. rata przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 3, służba podatkowa bezpośrednia . . . . . 1.871 zł. czyli 3.742 *K*;

w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe . 4.420 zł. czyli 8.840 *K*;

w rozdziale 10, tytule 9, kataster podatku gruntowego . . . . . 1.700 zł. czyli 3.400 *K*;

11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 6, „urzędy podatkowe“ na budowę domu urzędowego w Wels przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

to jest 28.000 zł. czyli 56.000 *K*

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, w tym samym tytule na rok 1899, na budowę domu urzędowego w Cieplicach przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 26.955 zł. czyli 53.910 *K*

13. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tym samym tytule na wyporządzenie budynku urzędowego w Werchlabach przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 2.655 zł. czyli 5.310 *K*

14. Kwota tem samem rozporządzeniem i w tym samym tytule na rok 1899 na nabycie gruntu pod budowę i na budowę domu urzędowego w Prosnicy przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 19.020 zł. czyli 38.040 *K*

15. Kwota tem samem rozporządzeniem i w tym samym tytule na rok 1899, na wyporządzenie domu w Ledeczu przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.860 zł. czyli 3.720 *K*

16. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na wystawienie nowego domu w Podwołoczyskach jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23 czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.330 zł. czyli 2.660 *K*

17. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 na tenże sam cel przewidziane, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbowa 18.000 *K*

w rozdziale 10, tytule 8, zarząd ceł, 2. rata 2.000 *K*

18. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 11, tytule 5, „koszta wyrobu ciężarków do kontroli monet złotych krajowych waluty koronowej“ przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

19. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w rozdziale 11, tytule 5, na tenże sam cel przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

20. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w rozdziale 11, tytule 7, na ten sam cel przewidziana, to jest . . . . . 20.000 *K*

21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 14, tytule 1, na nowe budowle, mianowicie na wystawienie nowego domu dla urzędu rogatkowego w Barcoli przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 22.000 zł. czyli 44.000 *K*

22. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 16, tytoń, tytule 2, „budowle nowe“ przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, mianowicie:

na roboty budownicze w zakładzie fabryki tytoniu w Wiedniu (Ottakring)
150.000 zł. czyli 300.000 *K*

na wyporządzenie budynku w celu urządzenia głównego magazynu tytoniu i na budowę kolei podjazdowej w Wiedniu (Rennweg)
24.000 zł. czyli 48.000 *K*

na budowę domu fabrycznego i urządzenie ogrzewalni w Fürstenfeld (2. rata)
50.000 zł. czyli 100.000 *K*

na budowę jadalni dla robotników w Nowym Jiczynie . . . . . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

23. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, a mianowicie:

na budowę domu urzędowego dla dyrekcyi naczelnej zarządu tytoniowego (1. rata)
200.000 zł. czyli 400.000 *K*

na budowę domu fabrycznego, tudzież urządzenie ogrzewalni w Fürstenfeld (3. rata), i wystawienie piętra na budynku straży pożarnej
12.000 zł. czyli 24.000 *K*

na urządzenie kolei toczystej w Igławie
8.000 zł. czyli 16.000 *K*

na przybudowek do magazynu i urządzenie kolei podjazdowej w Jagielnicy
25.000 zł. czyli 50.000 *K*

na wystawienie piętra na przybudowku do budynku warsztatowego w Krakowie
8.000 zł. czyli 16.000 *K*

dodatek na koszta regulacyi rzeki Leno w Sacco
5.000 zł. czyli 10.000 *K*

24. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 w tym samym tytule przewidziane, a mianowicie:

na budowę domu urzędowego dla dyrekcyi naczelnej zarządu tytoniowego (2. rata) 400.000 *K*

na budowę domu fabrycznego i ogrzewalni dla robotników z lokalem dla straży pożarnej w Linzu (1. rata) . . . . . 160.000 *K*

na budowę magazynu sprzedaży w Pradze (1. rata) . . . . . 160.000 *K*

na budowę magazynu w Taborze (1. rata) 90.000 *K*

na budowle humanitarne dla robotników i urządzenie dla nich jadalni w Nowym Jiczynie (2. rata) . . . . . 36.000 *K*

na przybudowek do domu fabrycznego (2. rata) i na wystawienie łaźni dla robotników w Hodoninie 136.000 *K*

na budowę magazynów w Metkowiczu, Splecie, Sinju, Slanie, według okoliczności w Stonie (1. rata) . . . . . 120.000 *K*

25. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na budowę domu urzędowego w Pradze jako 3. rata przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, a mianowicie:

w rozdziale 18, loterya . . 14.700 zł. czyli 29.400 *K*

w rozdziale 20, cechownictwo 6.917 zł. czyli 13.834 *K*

w rozdziale 25, mennictwo 6.917 zł. czyli 13.834 *K*

26. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 na budowę domu urzędowego w Wiedniu, III. dzielnica, przewidziane, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 1, kierownictwo naczelne . . . . . 200.000 *K*

w rozdziale 10, tytule 2, kierujące Władze skarbowe . . . . . 80.000 *K*

w rozdziale 10, tytule 9, kataster podatku gruntowego . . . . . 100.000 *K*

w rozdziale 17, tytule 1, stęple 100.000 *K*

w rozdziale 18, loterya . . . . 150.000 *K*

27. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 na wyporządzenie budynku skarbowego w Wiedniu, I., Singerstrasse jako 4. rata, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 4, kierownictwo naczelne . . . . . 12.600 *K*

w rozdziale 10, tytule 4, centralna kasa państwa i urząd płatniczy ministeryalny . . 23.200 *K*

w rozdziale 35, tytule 3, wydatki na zarząd ustalonego długu państwa:

liczba 1 Dyrekcya długu państwa . . . . . 6.800 *K*

liczba 2 Kasa długu państwa . . . . . 38.200 „

45.000 *K*

28. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 na budowę domu urzędowego w Ołomuńcu, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2, władze skarbowe kierujące . . . . . 30.000 *K*

w rozdziale 10, tytule 3, służba podatkowa bezpośrednia . . . . . 6.000 *K*

w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbowa 12.000 *K*

w rozdziale 10, tytule 8, zarząd ceł 12.000 *K*

29. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 na budowę domu urzędowego w Nowym Sączu, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2, władze skarbowe kierujące . . . . . 11.736 *K*

w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbowa 2.934 *K*

w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe 2.940 *K*

30. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 4, kasy krajowe na wyporządzenie budynku skarbowego w Zadarze, w którym dotychczas były koszary straży skarbowej, to jest 13.000 *K*

31. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p, Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbowa, na budowę nowego domu urzędowego w Lonczu, 2. rata . . . . . 11.000 *K*

32. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe, a mianowicie:

na budowę domu urzędowego w Stjavnicy 30.940 *K*

na budowę domu urzędowego w Delatynie 23.660 *K*

na budowę domu urzędowego w Kossowie 23.850 *K*

na budowę domu urzędowego w Ottensheimie 8.090 *K*

na budowę domu urzędowego w Gwoździcu 7.920 *K*

33. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 9, kataster podatku gruntowego na budowę domu urzędowego w Serecie . . . . . 9.950 *K*

34. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 3, służba podatków bezpośrednich, z wydatku zwyczajnego na kierownictwo naczelne . . . . . 425.000 *K*

35. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27, grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 14, tytule 1, podatek konsumcyjny, na kupno przyrządów kontrolnych do pomiaru brzeczki piwnej i innych przyborów do kontrolowania browarów, to jest . . . 400.000 *K*

36. Kwota tem samem rozporządzeniem przewidziana na rok 1900 w rozdziale 15, tytule 1, na nowe budynki, kupno realności i inne wydatki nadzwyczajne zarządu wyrobu soli, to jest 1,036.000 *K*

37. Kwota tem samem rozporządzeniem przewidziana na rok 1900 w rozdziale 15, tytule 2, na nowe budynki dla zarządu sprzedaży soli, to jest 30.000 *K*

38. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 22, gmachy dykasteryalne, na restauracye stylowe w zamku rodowym Tyrolu, 19. rata, to jest . . . . . 1.800 *K*

39. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 2, na budowę domu urzędowego w dzielnicy XV w Wiedniu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 200.000 zł. czyli 400.000 *K*

40. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 3, na budowę domu urzędowego na Porzeczu w Pradze wyznaczona jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

E. W etacie Ministerstwa handlu.

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891, w tytule 8, §. 7, na rozszerzenie zakładów portowych w Tryeście wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 976.000 zł. czyli 1,952.000 *K*

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 4, na budowę grobli ochrończej i do lądowania z przytykającym murem

brzegowym w Prograđicy na wyspie Korczuli, jako 2. rata, to jest . . . . . 2.600 *K*

3. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tym samym tytule, §. 4, na postawienie grobli ochrończej i do lądowania w Trsteniku, jako 5. rata, to jest . . . . . 20.000 *K*

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 8, na kupno szuflicy parowej z łódkami do mułu i parowcami holującymi celem uzupełnienia taboru szuflic, jako 1. rata,
to jest 40.000 *K*

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 9, §. 4 na koszta budowy nowych domów dla poczt i telegrafów wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 171.000 zł. czyli 342.000 *K*

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na budowę domu urzędowego w Ried jako 2. rata, to jest 50.200 *K*

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na budowę domu urzędowego w Ustiu n. Ł. jako ostatnia rata
to jest 161.000 *K*

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na rozszerzenie budynku poczty głównej w Pradze, to jest 76.000 *K*

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na wyporządzenie nowych lub rozszerzenie istniejących urzędów,
to jest 70.000 *K*

10. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w załączce II, pod l. 1, na rozszerzenie zakładów domów składowych w Tryeście
to jest 260.000 *K*

F. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, na rozszerzenie stacyi w Nowym Sączu wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 50.000 zł. czyli 100,000 *K*

Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. Nr. 237, na rok 1898 przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, mianowicie:

2. W rozdziale 28, tytule 5, §. 11:

Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń,
to jest 100.000 zł. czyli 200.000 *K*

3. W rozdziale 28, tytule 5, §. 12, wkłady z następujących funduszów wkładowych:

b) linii austryackiej Spółki kolei lokalnych, na rozszerzenie stacyi dobiegowych i rekonstrukcyę szlaków kolejowych z powodu dobiegu nowych obcych kolei,
to jest 84.500 zł. czyli 169.000 *K*

Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, mianowicie:

4. W rozdziale 27, tytule 1, na wydatki nadzwyczajne . . . . 287.000 zł. czyli 574.000 *K*

5. W rozdziale 27, tytule 4, §. 2, na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austryackiej Spółki kolei lokalnych
5.200 zł. czyli 10.400 *K*

W rozdziale 27, tytule 5, §. 11:

6. Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń, tudzież kwota amortyzacyjna za oświetlanie elektryczne w stacyi stanisławowskiej i w innych stacyach
55.000 zł. czyli 110.000 *K*

7. Przewody telegraficzne, telefoniczne i sygnałowe, przyrządy i urządzenia
150.000 zł. czyli 300.000 *K*

8. Wykonanie prób i zaprowadzenie nowości
15.000 zl. czyli 30.000 *K*

9. Zastąpienie mostów drewnianych konstrukcyami trwałemi . 90.000 zł. czyli 180.000 *K*

10. Poprawienie wody zasilającej, a według okoliczności zakładów pompowych
190.000 zł. czyli 380.000 *K*

11. W rozdziale 27, tytule 5, §. 12, wkłady z następujących funduszów wkładowych:

a) linii austryackiej Spółki kolei lokalnych: ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające
84.800 zł. czyli 169.600 *K*

Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900, mianowicie:

12. W rozdziale 27, tytule 1, §. 4, Wydatki nadzwyczajne na wytyczenie kolei żelaznych i inne wydatki w sprawach kolejowych . . . 180.000 *K*

13. W rozdziale 27, tytule 5, §. 1, na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austryackiej Spółki kolei lokalnych . 28.000 *K*

14. W rozdziale 27, tytule 5, §. 2, szlaki dobiegowe wydzierżawione: roboty i nabytki na wszystkich szlakach dobiegowych wydzierżawionych 48.000 *K*

W rozdziale 27, tytule 6, §. 10:

15. Koszta pomnożenia inwentarza zakładów istniejących . . . . . 379.400 *K*

16. Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń, tudzież kwota amortyzacyjna za oświetlenie elektryczne w stacyi stanisławowskiej i w innych stacyach 40.000 *K*

17. Przewody telegraficzne, telefoniczne i sygnałowe, przyrządy i urządzenia . . 110.000 *K*

18. Wykonanie prób i zaprowadzenie nowości 10.000 *K*

19. Zastąpienie mostów drewnianych konstrukcyami trwałemi . . . . . 180.000 *K*

20. Dodatki konkurencyjne na regulacyę rzek, naprawę dróg itp. . . . . 60.000 *K*

21. Roboty ku rozszerzeniu i uzupełnieniu budowy spodniej i zakładów potocznych 1,350.200 *K*

22. Postawienie nowych i wzmocnienie istniejących mostów . . . . . 743.200 *K*

23. Poprawienie wód zasilających 200.000 *K*

W rozdziale 27, tytule 6, §, 11, Wkłady z następujących funduszów wkładowych:

24. *a)* Linie austryackiej Spółki kolei lokalnych:

Ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające 34.200 *K*

25. *b)* Kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej:

Rozszerzenie stacyi i warsztatu w Stanisławowie . . . . . 144.000 *K*

W rozdziale 27, tytule, 7, §. 5:

26. Budowle . . . . . 20.000 *K*

27. Zakłady machinowe . . . . 2.000 *K*

Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 w załączce II, Budowa kolei żelaznych państwa:

28. Na budowę kolei żelaznej Przeworsk—Rozwadów (l. 4) . . . . . 1,200.000 *K*

29. Na budowę kolei lokalnej Freudenthal—Klein-Mohrau (l. 5) . . . . . 1,212.000 *K*

G. W etacie Ministerstwa rolnictwa.

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 2, na urządzenie laboratoryum bakteryologicznego w Wiedniu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 86.000 zł czyli 172.000 *K*

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 2, na urządzenie zakładu naukowego w Spljecie i jego filii, to jest . . 60.000 *K*

3. Kwota tem samem rozporządzeniem cesarskiem przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 5, na wystąpienie *Phylloxera vastatrix* i innych mszyc winnych, to jest . . . . . 520.000 *K*

4. Kwota tem samem rozporządzeniem cesarskiem przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 6, na zaliczki bezprocentowe celem przywrócenia winnic zniszczonych przez mszycę winną w myśl ustawy z dnia 28. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 61, to jest 400.000 *K*

5. Kwota tem samem rozporządzeniem cesarskiem przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 7 *b*, na odbudowanie śluz, budowę nowego mostu i wykonanie uprzątnięcia koło zakładów osuszenia bagien w Akwilei, jako 4. rata, to jest . . 14.000 *K*

6. Kwota tam samem rozporządzeniem cesarskiem przewidziana na rok 1900 w tytule 4, l. 16, na środki urzędowe z powodu przeciwnego ustawie wyrabiania i przeciwnej ustawie sprzedaży napojów do wina podobnych, to jest . . . . . 6.000 *K*

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, l. 4, na powiększenie eksploatacyi węgla w kopalni mosteńskiej, to jest 300.000 *K*

8. Kwota tem samem rozporządzeniem cesarskiem przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 5, jako zasiłek na wsparcie bractw górniczych i dla miasta Idryi, tudzież jako dodatek na uregulowanie Wogleiny, to jest . . . . . 173.650 *K*

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II na rok 1899 pod l. 3, na wkłady rolnicze w byłem lennie Vrana w Dalmacyi przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 90.000 zł. czyli 180.000 *K*

10. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II na rok 1899 pod l. 1, na wkłady w lasach rządowych jako 3. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 250.000 zł. czyli 500.000 *K*

11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w załączce II pod l. 2, na zakłady do zgęszczania wyziewów hutniczych w Przybramie jako 2. rata przewidziana, to jest . . . . . 110.000 *K*

II. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 3, na przystąpienie sądów do obrotu czekowego i kliryngowego urzędu pocztowych kas oszczędności przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 w tytule 3, na tenże sam cel przewidziana,
to jest 6.000 *K*

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 4, §. 22, na budowę Sądu obwodowego w Rzeszowie wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 *K*

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 w tytule 4, §. 47 na tenże sam cel przewidziana,
to jest 50.000 *K*

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 26, na budowę domu urzędowego w Karłowych Warach jako 1. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 34, jako 2. rata na tenże sam cel przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . 20.000 zl. czyli 40.000 *K*

7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 28, na kierowanie budową domu dla sądu i na więzienie w Szlanach, którą gmina ma prowadzić, wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 29, na budowę domu dla sądu w Taborze wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 18, na urządzenie wewnętrzne domu urzędowego w Knittelfeld przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 3.000 zł. czyli 6.000 *K*

10. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 27, na budowę domu dla sądu i więzienia w Szybeniku przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 27, na tenże sam cel przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 25 na tenże sam cel przewidziana,
to jest 34.000 *K*

13. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 39, na przyrządzenie wspólnego domu urzędowego w Werchlabach przewidziana, a

ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest . . 11.360 zł. czyli 22.720 *K*

14. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 40, na odnowienie cennej dla historyi sztuki facyaty domu urzędowego w Prachatycach przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . 1.000 zł. czyli 2.000 *K*

15. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 42, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Trutnowie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

16. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 36, na tenże sam cel przewidziana,
to jest 40.000 *K*

17. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 46, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Igławie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 40.000 zł. czyli 80.000 *K*

18. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1898 w tytule 4, §. 47, na budowę domu dla sądu w Sternberku, łącznie z kosztami kupna gruntu pod budowę jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

19. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr, 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 42, na ten sam cel przewidziana, jako 2. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 30.000 zł. czyli 60.000 *K*

20. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 4, §. 6, na urządzenie wewnętrzne budynku dla sądu i na więzienie w Wels przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 26.000 zł. czyli 52.000 *K*

21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 4, §. 11, na budowę domu urzędowego i domu na areszty w Meranie jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

22. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 4, §. 7, na ten sam cel jako 2. rata, to jest . . . . . 60.000 *K*

23. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 4, §. 18, na budowę aresztów dla sądu powiatowego w Weiz przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.500 zł. czyli 21.000 *K*

24. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 36, na budowę domu urzędowego w Smichowie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 20.000 zł. czyli 40.000 *K*

25. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 33, na tenże sam cel jako 2. rata przewidziana, to jest . . . . . 20.000 *K*

26. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 4, §. 43, na budowę domu urzędowego w Prosnicy jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 *K*

27. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899, w tytule 4, §. 44, budowę domu urzędowego w Brzecławie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 *K*

28. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 47, na budowę domu urzędowego w Polskiej Ostrawie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 25.000 zł. czyli 50.000 *K*.

29. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 w tytule 4, §. 41, jako 2. rata na tenże sam cel przewidziana, to jest . . . . . 20.000 *K*

30. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 4 na budowę domu dla sądu i na więzienie w Wels, przewidziana jako reszta, to jest . . . . . 108.000 *K*

31. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 5, na budowę domu urzędowego i aresztów w Ottensheim przewidziana jako 2. rata, to jest . . . . . 45.494 *K*

32. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 6, na urządzenie wewnętrzne nowego domu w Ottensheim przewidziana, to jest 4.000 *K*

33. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 10, na budowę domu urzędowego w Voitsbergu, przewidziana jako reszta, to jest 16.000 *K*

34. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 13, na budowę domu urzędowego w Stjawnicy przewidziana jako reszta, to jest 30.000 *K*

35. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 14, na urządzenie wewnętrzne nowego domu w Stjawnicy przewidziana, to jest 6.000 *K*

36. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 20, na kupno i przyrządzenie koszar w Rudolfowie przewidziana jako reszta, to jest 70.000 *K*

37. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 21, na budowę domu urzędowego w Radowlicy przewidziana, to jest 34.000 *K*

38. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 22, na budowę nowego domu dla sądu i na więzienia w Tryeście przewidziana jako 3. rata, to jest . . . . . 260.000 *K*

39. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 26, na budowę domu dla sądu w Zadarze przewidziana jako 4. rata, to jest 300.000 *K*

40. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 27, na budowę domu dla sądu karnego w Pradze przewidziana jako 6. rata, to jest 100.000 *K*

41. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 35, na budowę domu urzędowego w Marschendorfie przewidziana jako reszta, to jest 28.000 *K*

42. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 38, na budowę domu urzędowego w Budjejowicach Morawskich przewidziana jako reszta, to jest . . . . . 50.628 *K*

43. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 39, na budowę domu urzędowego w Mezeryczu Wołoskim przewidziana jako 1. rata, to jest . . . . . 40.000 *K*

44. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 40, na budowę domu urzędowego w Skoczowie przewidziana jako reszta, to jest 39.300 *K*

45. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 42, na budowę domu urzędowego w Bielsku przewidziana jako 2. rata, to jest 60.000 *K*

46. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 44, na budowę domu urzędowego w Odrach przewidziana, to jest 6.000 *K*

47. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 52, na budowę domu urzędowego w Kossowie przewidziana jako reszta, to jest 53.152 *K*

48. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 53, na budowę domu urzędowego w Horodence przewidziana jako reszta, to jest 46.510 *K*

49. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 54, na budowę domu urzędowego w Kamionce Strumilowej przewidziana jako reszta, to jest . . . . . 29.000 *K*

50. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900, w tytule 4, §. 56, na budowę domu urzędowego w Turce przewidziana jako 1. rata, to jest 12.000 *K*

51. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 57, na rozszerzenie sądu obwodowego w Złoczowie przewidziana jako reszta, to jest 57.200 *K*

52. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 58, na budowę domu dla sądu w Gwoździcu przewidziana jako reszta, to jest 54.504 *K*

53. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 60, na budowę domu urzędowego w Gurahumorze przewidziana jako 1. rata, to jest 60.000 *K*

§. 7.

Wykonanie niniejszej ustawy, wchodzącej w wykonanie od dnia 1. stycznia 1902, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w. **Welsersheimb** r. w.
Wittek r. w. **Böhm** r. w.
Spens r. w. **Hartel** r. w.
Rezek r. w. **Call** r. w.
Giovanelli r. w. **Piętak** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCV. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1901.

Treść: (№ 211—216.) 211. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości zamieszczenie Szkoły handlowej wyższej w Krakowie w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych uznanych za równorzędne z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej. — 212. Rozporządzenie, którem zmienia się rozporządzenie z dnia 22. sierpnia 1899, tyczące się wyżywnego, drożnego i należytości za doręczenie dla woźnych sądowych. — 213. Obwieszczenie o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania LI typu elektromierzy. — 214. Obwieszczenie o zmianie w spisie okręgów szacunkowych do rozkładu podatku osobisto-dochodowego ogłoszonym obwieszczeniem z dnia 4. października 1897. — 215. Rozporządzenie, tyczące się uzyskiwania patentów szyperskich do kierowania statkiem żaglowym lub parowym, statkiem motorowym lub łodzią motorową służącą do przewozu osób na jeziorze Bodeńskiem. — 216. Obwieszczenie o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, któremi opatrywane być mają tkaniny do uszlachetnienia haftu przewożone.

211.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 9. listopada 1901,

którem podaje się do wiadomości zamieszczenie Szkoły handlowej wyższej w Krakowie w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych uznanych za równorzędne z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami uznaje się Szkołę handlową wyższą w Krakowie, składającą się z czterech kursów rocznych, za równorzędną z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby ochotniczej jednorocznej.

Postanowieniem tem uzupełnia się załączkę II *a* do §. 64 I. części Przepisów o służbie wojskowej, rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45 ogłoszonej.

Welsersheimb r. w.

212.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1901,

którem zmienia się rozporządzenie z dnia 22. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 162, tyczące się wyżywnego, drożnego i należytości za doręczenie dla woźnych sądowych.

Na zasadzie artykułu XXXIV ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 112, zaprowadzającej ustawę o postępowaniu cywilnem, wydają się z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1902 następujące postanowienia na miejsce §. 6 i pierwszego ustępu §. 8 rozporządzenia z dnia 22. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 162, których osnowa teraźniejsza zostaje uchylona.

§. 6.

Jeżeli woźny, w celu wykonania czynności urzędowej tego rodzaju, który oznaczony jest w §. 1, musi odbyć drogę wynoszącą — od wyjścia z miej-

sca Sądu aż do powrotu — więcej niż 12·5 *km*, należy się mu za każdy dalszy kilometr, który ponad 12·5 *km* przebył, drożne w kwocie ośm halerzy.

Jeżeli w tym samym kursie wykonywa się kilka czynności urzędowych podlegających należytościom, ogólną ich liczbę mnoży się przez 12·5. Drożne należy się w takim razie tylko za każdy dalszy kilometr przebyty ponad liczbę kilometrów w ten sposób obliczoną a to w kwocie ośm halerzy. Na poszczególne czynności urzędowe rozkłada się drożne z odpowiedniem zastosowaniem §. 7, ustęp 2.

Okoliczność, że woźny może jechać wozem na wiele osób urządzonym nie ma wpływu na obliczenie drożnego.

§. 8, ustęp 1.

Jeżeli doręczenia lub inne czynności urzędowe w sprawach karnych wykonywane bywają przez organa sądu (woźnych albo posłańców) poza obrębem miejsca urzędowego, należy się za każdy kurs bez względu na ilość wykonanych czynności urzędowych albo doręczeń, drożne w kwocie 60 kalerzy, tudzież, jeżeli cała przebyta droga wynosi więcej niż 12·5 kilometra a w ciągu tego samego kursu nie urosło już roszczenie do drożnego za czynność urzędową w sprawach cywilnych, należy się nadto jeszcze drożne podług §. 6, a wreszcie, w tych samych okolicznościach, jeżeli w ciągu kursu musiano przenocować, należy się dodatek do wyżywnego według §. 7go.

Böhm r. w. **Spens** r. w.

213.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. grudnia 1901,

o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelnienia LI typu elektromierzy.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, i w wykonaniu przepisów o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności (rozdział V, punkt 22), ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, Dyrektor c. k. Komisyi głównej miar i wag pozwolił stanowczo przyjmować do urzędowego uwierzytelniania LI typ elektromierzy, który dotychczas dopuszczony był tylko prowizorycznie (porównaj obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 4. października 1901, Dz. u. p. Nr. 156).

Dokładniejszy opis tego typu ogłoszony zostanie później.

Typ elektromierzy	Aprobowany stanowczo	Aprobowany prowizorycznie	Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urzędowe plombami; ilość plomb
LI	1	.	Elektromierz Thomsona	Prąd stały	Trójprzewodowy	Jak typ L, ale urządzony do systemu trójprzewodowego. Przedstawiony przez „Danubię“ Spółkę akcyjną wyrobu przyrządów gazowych, oświetlających i pomiarowych.	2

Call r. w.

214.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. grudnia 1901,

o zmianie w spisie okręgów szacunkowych do rozkładu podatku osobisto-dochodowego ogłoszonym obwieszczeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233.

Ilość członków komisyi szacunkowej ustanowionej do rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla okręgu szacunkowego „powiat polityczny postojeński“ zniża się z 12 na 6.

Przeto spis okręgów szacunkowych do podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, sprostować należy w następujący sposób:

(Strona 1346 części XCII. Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Miejscowa komisya	Powiatowa komisya	Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
2	Powiat polityczny postojeński	.	1	Starostwo w Postojnie	6

Böhm r. w.

215.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i kolei żelaznych z dnia 16. grudnia 1901,

tyczące się uzyskiwania patentów szyperskich do kierowania statkiem żaglowym lub parowym, statkiem motorowym lub łodzią motorową służącą do przewozu osób na jeziorze Bodeńskiem.

§. 1.

Każdy kierownik statku żaglowego lub parowego, statku motorowego lub łodzi motorowej, służącej do przewozu osób, powinien posiadać przepisany patent szyperski.

Uwolnieni od tego są tylko kierownicy małych łodzi żaglowych, służących jedynie do kursowania pomiędzy miejscami nadbrzeżnemi blisko siebie leżącemi lub do przejażdżek dla rozrywki.

§. 2.

Ubiegający się o patent szyperski winien prośbę należytymi dokumentami opatrzoną podać do starostwa w Bregencyi.

§. 3.

Prośby o nadanie patentu szyperskiego zawierać mają dowody, że kandydat czyni zadosyć wymaganiom pod względem:

1. przynależności do państwa,
2. stałej siedziby,
3. pełnoletności,
4. moralnego zachowywania się,
5. trzyletniej służby praktycznej okrętowej na wodach śródkrajowych (nie licząc służby za chłopca okrętowego), której najmniej rok jeden powinien być spędzony na tego rodzaju statkach jeziora Bodeńskiego, do kierowania któremi ma być patentem nabyte uprawnienie.

Ubiegający się o patent szyperski do kierowania statkami parowymi, statkami motorowymi lub łodziami motorowemi, służącemi do przemysłowego przewozu osób, mają nadto udowodnić, że w ciągu wzmiankowanego wyżej roku pełnili służbę po części kierownika statku, po części sternika pod nadzorem i według instrukcyi kapitana a względnie sternika. W przypadkach takich kierownik statku, pod którym kandydat w końcu służył, winien wyraźnie potwierdzić w świadectwie, tyczącem się pełnienia obowiązków, że kandydat udowodnił praktycznie potrzebne uzdolnienie do kierowania statkami dotyczącego rodzaju.

Ubiegający się o patent szyperski do kierowania statkami parowymi na jeziorze Bodeńskiem, winni wreszcie udowodnić jeszcze, że odbyli z dobrym skutkiem nauki w szkole nautycznej albo przynajmniej w szkole realnej niższej, lub że w inny sposób nabyli wiadomości odpowiednich temu stopniowi wykształcenia.

§. 4.

Jeżeli kandydat złoży wszystkie powyższe dowody, należy go przypuścić do egzaminu.

W odnośnej komisyi egzaminacyjnej, mającej siedzibę w Bregencyi, zasiadać będą:

Starosta lub jego zastępca jako przewodniczący, inspektor żeglugi w Bregencyi lub jego zastępca i przynajmniej jeden kierownik statków przez starostwo bregenckie przeznaczony a doświadczony w kierowaniu statkami tej kategoryi, do której kandydat pragnie patent uzyskać.

§. 5.

Egzamin urządzić należy odpowiednio w ogólności ze względem na rodzaj statków, do kierowania którymi kandydat chce patent uzyskać i rozciągać

się ma nie tyle na przedmioty teoretyczne jak raczej na żeglugę praktyczną po jeziorze Bodeńskiem.

§. 6.

W szczególności trzymać się należy następujących przepisów:

I. Wybór przedmiotów egzaminu, składanego dla uzyskania patentu do kierowania statkami żaglowymi, zostawia się komisyi.

II. Przedmioty egzaminu składanego dla uzyskania patentu żeglarskiego do kierowania statkami motorowymi lub łodziami motorowemi, służącemi do przemysłowego przewozu osób, są:

a) międzynarodowy Porządek żeglarski i portowy dla jeziora Bodeńskiego łącznie ze zmianami i dopełnieniami, jakoteż Porządki portowe dla portów jeziora Bodeńskiego w Bregencyi, Lindau, Friedrichshafen, Konstancyi, Romanshorn i Rorschach;

b) przepisy co do zachowywania się statków parowych i innych w ciągu kursów przy spotykaniu się i przecinaniu drogi, niemniej znajomość i rozumienie graficznego planu kursów statków parowych na jeziorze Bodeńskiem, jakoteż kompasu;

c) zachowywanie się w podróżach podczas mgły, w nocy, podczas burzy, jakoteż zachowywanie się podczas przygód nieszczęsnych (gdy kto wpadnie w wodę, w czasie niebezpieczeństw pożaru lub zalewu, zetknięcia się statków itp.).

Oprócz tego ubiegający się o patent szyperski do kierowania statkami motorowymi i łodziami motorowemi, służącemi do przemysłowego przewozu osób, mają na egzaminie udowodnić praktycznie odbyciem kursu próbnego, że posiadają potrzebną biegłość w kierowaniu statkiem i że z obsługą motoru i czuwaniem nad nim są o tyle obznajomieni, ażeby w razie potrzeby mogli objąć obsługę około niego aż do najbliższego portu.

III. Egzamin, składany dla uzyskania patentu na kierownika statku parowego, rozciąga się na te same przedmioty, które wymienione są wyżej pod II *a*, *b* i *c*, w ten sposób, że zadawać należy także pytania co do postępowania przy ustanawianiu kursów i podróży, jakoteż co do utrzymywania i używania książek sternniczych.

§. 7.

Kandydatowi, który zda dobrze egzamin, wyda starostwo bregenckie patent szyperski wypełniony należycie podług wzoru dołączonego do międzynarodowego Porządku żeglarskiego i portowego dla jeziora Bodeńskiego.

Ten patent szyperski uprawnia tylko do kierowania statkiem, nie zaś do obsługiwania motoru lub czuwania nad nim.

Na statkach motorowych jest w ogóle niedozwolone, żeby ta sama osoba pełniła służbę kierownika statku i zarazem obsługiwała motor i nad nim czuwała.

§. 8.

W przypadkach na szczególne względy zasługujących, zastrzeżone jest Ministerstwu handlu dopuszczanie wyjątków od uczynienia zadosyć wymaganiom §. 3go, jakoteż uwalniania od egzaminów w rozporządzeniu niniejszem przepisanych.

§. 9.

Tylko tej osobie wolno używać patentu szyperskiego, dla której został wystawiony.

§. 10.

Zresztą we względzie przemysłu kierowania statkami na jeziorze Bodeńskiem trzymać się należy odnośnych postanowień ustawy przemysłowej, we względzie kierowania statkami parowymi postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 4. stycznia 1855, Dz. u. p. Nr. 9.

§. 11.

Bezpośrednie wykonywanie rozporządzenia niniejszego porucza się Starostwu w Bregencyi.

§. 12.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 5. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 89, wydane w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Koerber r. w. **Wittek** r. w.

Call r. w.

216.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. grudnia 1901,

o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, któremi opatrywane być mają tkaniny do uszlachetnienia haftu przewożone.

Odnośnie do rozporządzenia z dnia 27. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 56, o postępowaniu celniczem z haftami do uszlachetnienia przewożonemi, postanawia się, że w czasie od 1. stycznia aż do końca grudnia 1902 na tkaninach przewożonych do uszlachetnienia haftu umieszczane być mają cechy tożsamości barwy czerwonej.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1901.

Treść: (№ 217 i 218.) 217. Rozporządzenie, którem uchylają się rozporządzenia ministeryalne z dnia 28. lutego 1882, a względnie z dnia 9. marca 1887 i wydają się postanowienia policyjne dla bezpieczeństwa przy sprzedaży cząstkowej przedmiotów z celluloidu, zachowywaniu celluloidu i towarów celluloidowych, tudzież przy przewozie tych przedmiotów. — 218. Obwieszczenie o ściągnięciu udziałowych przekazów hipotecznych i zmniejszeniu się tego długu nieustalonego do sumy 91,942.305 koron.

217.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 7. grudnia 1901,

którem uchylają się rozporządzenia ministeryalne z dnia 28. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 28. a względnie z dnia 9. marca 1887, Dz. u. p. Nr. 25 i wydają się postanowienia policyjne dla bezpieczeństwa przy sprzedaży cząstkowej przedmiotów z celluloidu, zachowywaniu celluloidu i towarów celluloidowych, tudzież przy przewozie tych przedmiotów.

Ze względu na znaczne postępy, jakie od czasu wydania rozporządzeń ministeryalnych z dnia 28. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 28 i z dnia 9. marca 1887, Dz. u. p. Nr. 25, uczynione zostały w przemyśle celluloidowym a względnie w technice celluloidowej wydają się na miejsce rzeczonych rozporządzeń następujące postanowienia:

§. 1.

Kupcy, sprzedający przedmioty samoistne z celluloidu lub z takich samych rozmaicie nazywanych materyałów, jakoto: bieliznę, przedmioty do stroju, przybory do palenia, grzebienie, sztuczne kwiaty itp., winni oznaczać te przedmioty w gablotach napisem: „przedmioty z celluloidu“.

§. 2.

Ci przemysłowcy, którzy celluloid lub takież same materyały rozmaicie nazywane, jakoteż przedmioty z nich wyrobione wprowadzają w obrót handlowy lub trzymają w swoich zakładach przemysłowych. winni przy ich zachowywaniu usuwać jak najstaranniej wszelką sposobność do zetknięcia się ich z gołym płomieniem. W lokalach, w których celluloid lub wyroby z celluloidu zachowuje się w większej ilości, powinno być łatwo o wodę (hydranty itp.) i zaprowadzone być powinno, o ile to jest możebne, oświetlenie elektryczne.

§. 3.

Opakowanie przewożonych przedmiotów z celluloidu powinno być takie, żeby zetknięcie się tych przedmiotów z gołym płomieniem było całkiem niemożebne.

§. 4.

Zaniedbywanie zarządzeń powyższych podlega karceniu według istniejących postanowień ustawowych.

§. 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie w cztery tygodnie, licząc od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w. **Call** r. w.

218.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1901,

o ściągnięciu udziałowych przekazów hipotecznych i zmniejszeniu się tego długu nieustalonego do sumy 91,942.305 koron.

Na zasadzie artykułu IV. ustawy z dnia 26. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 33, umarza się dnia 28. grudnia 1901 sumę dwa miliony trzystatrzydzieści ośm tysięcy (2,338.000) koron w udziałowych przekazach hipotecznych w posiadaniu państwa będących i odpisuje się ją od sumy ogólnej długu nieustalonego w udziałowych przekazach hipotecznych.

W skutek tego rzeczony dług nieustalony, który po raz ostatni stosownie do obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 224, ograniczony był do sumy maksymalnej dziewięćdziesiąt cztery miliony trzysta trzydzieści cztery tysiące koron, zmniejszył się teraz do sumy 91,996.000 *K* a względnie, po strąceniu udziałowych przekazów hipotecznych, które dotychczas z tytułu przedawnienia odpisane zostały jako umorzone w sumie 53.695 *K*, do sumy dziewięćdziesiąt jeden milionów dziewięćset czterdzieści dwa tysiące trzysta pięć (91,942.305) koron i na miejsce udziałowych przekazów hipotecznych powyżej oznaczonych w sumie 2,338.000 *K* i 53.695 *K* żadne udziałowe przekazy hipoteczne nie mogą już być wydawane.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVII. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1901.

Treść: № 219. Rozporządzenie, którem uchylają się postanowienia §. 14go rozporządzenia z dnia 22. listopada 1887, tyczące się wynagrodzenia dla urzędów pocztowych za sprawowanie służby pocztowych kas oszczędności.

219.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 22. grudnia 1901,

którem uchylają się postanowienia §. 14go rozporządzenia z dnia 22. listopada 1887, Dz. u. p. Nr. 134, tyczące się wynagrodzenia dla urzędów pocztowych za sprawowanie służby pocztowych kas oszczędności.

Postanowienia §. 14go rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 22. listopada 1887, Dz. u. p. Nr. 134, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem skarbu, tyczące się wynagrodzenia dla urzędów pocztowych za sprawowanie służby pocztowych kas oszczędności uchylają się z dniem 31. grudnia 1901.

Przeto w ciągu roku 1902 wypłacone będą już tylko wynagrodzenia przypadające na zasadzie owych postanowień za rok kalendarzowy 1901; natomiast, począwszy od roku 1903, przeznaczana będzie dla funkcyonaryuszów, bez obliczania przez urzędy pocztowe, a to w formie, którą Ministerstwo handlu oznaczy, kwota odpowiadająca wysokości sumy ogólnej wynagrodzeń, w roku 1902 rzeczywiście wypłaconych.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, włoskim, polskim, rumuńskim, ruskim** i **słoweńskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1902** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 *K*.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim,** płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 *K*		Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 *K*	
„ „ 1859 „ 1868 „ . . . 24 „		„ „ 1889 „ 1898 „ . . . 60 „	
„ „ 1869 „ 1878 „ . . . 32 „			
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 *K*			
Za dziesięciolecia 1870 „ 1899 „ . . . 120 „			

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 *K*		Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 *K*	
„ „ 1880 „ 1889 „ . . . 40 „			
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 *K*.			

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 4 *K* 20 *h*		Rocznik 1867 za . . . 4 *K* — *h*		Rocznik 1885 za . . . 3 *K* 60 *h*	
„ 1850 „ . . . 10 „ 50 „		„ 1868 „ . . . 4 „ — „		„ 1886 „ . . . 4 „ 60 „	
„ 1851 „ . . . 2 „ 60 „		„ 1869 „ . . . 6 „ — „		„ 1887 „ . . . 5 „ — „	
„ 1852 „ . . . 5 „ 20 „		„ 1870 „ . . . 2 „ 80 „		„ 1888 „ . . . 8 „ 40 „	
„ 1853 „ . . . 6 „ 30 „		„ 1871 „ . . . 4 „ — „		„ 1889 „ . . . 6 „ — „	
„ 1854 „ . . . 8 „ 40 „		„ 1872 „ . . . 6 „ 40 „		„ 1890 „ . . . 5 „ 40 „	
„ 1855 „ . . . 4 „ 70 „		„ 1873 „ . . . 6 „ 60		„ 1891 „ . . . 6 „ — „	
„ 1856 „ . . . 4 „ 90 „		„ 1874 „ . . . 4 „ 60 „		„ 1892 „ . . . 10 „ — „	
„ 1857 „ . . . 5 „ 70 „		„ 1875 „ . . . 4 „ — „		„ 1893 „ . . . 6 „ — „	
„ 1858 „ . . . 4 „ 80 „		„ 1876 „ . . . 3 „ — „		„ 1894 „ . . . 6 „ — „	
„ 1859 „ . . . 4 „ — „		„ 1877 „ . . . 2 „ — „		„ 1895 „ . . . 7 „ — „	
„ 1860 „ . . . 3 „ 40 „		„ 1878 „ . . . 4 „ 60 „		„ 1896 „ . . . 7 „ — „	
„ 1861 „ . . . 3 „ — „		„ 1879 „ . . . 4 „ 60 „		„ 1897 „ . . . 15 „ — „	
„ 1862 „ . . . 2 „ 80 „		„ 1880 „ . . . 4 „ 40 „		„ 1898 „ . . . 6 „ — „	
„ 1863 „ . . . 2 „ 80 „		„ 1881 „ . . . 4 „ 40 „		„ 1899 „ . . . 10 „ — „	
„ 1864 „ . . . 2 „ 80 „		„ 1882 „ . . . 6 „ — „		„ 1900 „ . . . 7 „ — „	
„ 1865 „ . . . 4 „ — „		„ 1883 „ . . . 5 „ — „			
„ 1866 „ . . . 4 „ 40 „		„ 1884 „ . . . 5 „ — „			

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena sprzedaży rocznika 1901 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1902.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełne,** reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 *h*).

Ponieważ **wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 *h*); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVIII. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1901.

Treść: (№ 220 i 221.) 220. Rozporządzenie, tyczące się zaprowadzenia egzaminu zastępczego do służby kancelaryjnej. — 221. Obwieszczenie o rozwiązaniu c. k. Ministeryalnego Urzędu płatniczego i złączeniu go z Centralną Kasą państwa.

220.

Rozporządzenie Ministra sprawie- dnia 22. grudnia 1901,

prowadzenia egzaminu zastępczego do służby kancelaryjnej.

Ażeby osobom, które nie czyniąc zadosyć warunkom §. 5, l. 1 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 18. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 170, nie mogą być przypuszczone do złożenia egzaminów kancelaryjnych, umożebnić udowodnienie wiadomości do służby kancelaryjnej potrzebnych, rozporządza się na zasadzie §. 99 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217, co następuje:

§. 1.

Osobom, pełniącym obowiązki w kancelaryi sądu lub prokuratoryi państwa można dozwolić odbywania służby przygotowawczej do pierwszego egzaminu kancelaryjnego, chociażby nie dopełnili obowiązku czynnej służby wojskowej, ani nie byli od niego stanowczo uwolnieni, ani też nie byli uprawnieni do odbycia służby ochotniczej jednorocznej.

§. 2.

Po skończeniu służby przygotowawczej osoby w §. 1 oznaczone, mogą być przypuszczone do złożenia szczególnego egzaminu, egzaminu kancelaryjnego, jeżeli:

1. posiadają prawo obywatelstwa austryackiego;
2. są nieposzlakowane;
3. skończyły 17. rok życia;
4. posiadają zupełną zdolność fizyczną i
5. umieją języki potrzebne do służby w kancelaryi sądowej.

Od warunku służby przygotowawczej do pierwszego egzaminu kancelaryjnego może prezydent sądu krajowego wyższego uwolnić tych kandydatów do egzaminu, którzy najmniej od roku pełnią obowiązki w kancelaryi trybunału lub sądu powiatowego a według świadectwa naczelnika sądu mogą być uważani za dostatecznie przygotowanych do egzaminu.

§. 3.

Zresztą do przypuszczenia do egzaminu kancelaryjnego zastępczego stosują się postanowienia §. 34go rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 18. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 170, a do składania tego egzaminu przepisy §§. 33, 35, 36, 38, 39, 41 aż do 44, 50 i 51 tegoż rozporządzenia

§. 4.

Egzamin kancelaryjny zastępczy, z dobrym skutkiem złożony, zastępuje pierwszy egzamin kancelaryjny, dopóki osoba, która go złożyła, sprawuje bez przerwy obowiązki w kancelaryi sądu lub prokuratoryi państwa. Nadto ten egzamin zastępczy zastępuje pierwszy egzamin kancelaryjny, jeżeli służbę kancelaryjną musiano przerwać dla dopełnienia obowiązku czynnej służby wojskowej, ale

dotycząca osoba wstąpiła napowrót do służby kancelaryjnej przed upływem półczwarta roku a jeśli służyła w marynarce wojennej, przed upływem półpięta roku od chwili, w której nastąpiła przerwa.

Przemijającego zaniechania służby z powodu urlopu lub choroby nie uważa się za przerwę w pełnieniu służby.

§. 5.

Gdy się przyjmuje pomocników kancelaryjnych stałą płacę lub dzienne pobierających, osoby, które egzamin kancelaryjny zastępczy złożyły z dobrym skutkiem, a co do których ziszczają się warunki w §. 4 oznaczone, mają tak samo jak osoby, które złożyły z dobrym skutkiem egzamin kancelaryjny, w jednakowych zresztą warunkach, pierwszeństwo przed współkandydatami, którzy nie złożyli tego egzaminu.

§. 6.

Kto złożył z dobrym skutkiem egzamin kancelaryjny zastępczy, może być przypuszczony do egzaminu na prowadzącego księgi gruntowe i przez złożenie z dobrym skutkiem egzaminu na prowadzącego księgi gruntowe, nabywa uzdolnienia do prowadzenia ksiąg gruntowych, dopóki ziszczają się warunki w §. 4 oznaczone.

§. 7.

Kto zdał z dobrym skutkiem egzamin kancelaryjny zastępczy, lecz jest wyłączony od dobrodziejstwa §. 4go, ponieważ nie wstąpił napowrót do służby kancelaryjnej we właściwym czasie, może być przypuszczony w ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu w §. 4 wyznaczonego, bez służby przygotowawczej, później zaś na podstawie trzechmiesięcznej służby przygotowawczej, do pierwszego egzaminu kancelaryjnego i do egzaminu na prowadzącego księgi gruntowe.

§. 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Spens r. w.

221.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. grudnia 1901,

o rozwiązaniu c. k. Ministeryalnego Urzędu płatniczego i złączeniu go z Centralną Kasą państwa.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 23. grudnia 1901 rozwięzuje się c. k. Ministeryalny Urząd płatniczy ustanowiony stosownie do obwieszczenia z dnia 20. czerwca i z dnia 8. lipca 1869, Dz. u. p. Nr. 115 i Nr. 127 i począwszy od dnia 1. stycznia 1902 łączy się go z c. k. Centralną Kasą państwa dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, która od tego terminu załatwiać będzie także czynności c. k. Ministeryalnego płatniczego w taki sposób, jak [illegible] tenże c. k. Urząd płatniczy.

[illegible]

BIBLIOTHECA VNIV. IAGELL. CRACOVIENSIS